

७०३१-

50253/MAN/RUL

अथमनुस्मृतिस्वीपत्रप्रारंभः

प्रकरण	अध्याय	श्लोक	प्रकरण	अं	श्लोक	प्रकरण	अं	श्लोक
एतच्छास्त्राध्ययनफलं	१	१०६	श्रुतिर्द्वैधेष्ट्यांतसाह	३	१५	स्वाध्यायादेः मोक्षहेतुः	३	३८
आचारो धर्मप्रधानः	१	१०८	दशकर्मोपेतस्त्रा	३	१६	वसाह	३	३९
ग्रंथार्थानुक्रमणिका	१	१११	धिकारः	३	१७	जातकर्माह	३	४०
इति मयसोऽध्यायः			धर्मानुष्ठानयोग्यदे	३		नामकरणमाह	३	४१
धर्मसागान्यलक्षणं	३	१	शानाह	३	१८	स्त्रीणां नामकरणमाह	३	४३
कामात्मतानिषेध	३	२	ब्रह्मवर्तदेशीय सदत्तार	३	१८	निःक्रमणान्नशरीने	३	४४
व्रतादयः संकल्पजाः	३	३	कुरुक्षेत्रादिब्रह्मर्षि	३	१९	अथ ब्रूडाकरणं	३	४५
अन्तःप्रत्ययनकापिक्रिया	३	४	देवानाह	३	२०	अथोपनयनम्	३	४६
धर्मप्रमाणान्याह	३	६	तद्देशीय ब्राह्मणादा	३	२०	अथोपनयनकालावधि	३	४८
धर्मस्य वेदमूलतामाह	३	७	चारं शिरोन्	३	२१	अथनात्या	३	४९
श्रुतिस्मृत्यादितधर्मो	३	९	मध्यदेशमाह	३	२१	कृष्याजिनिदिधारणं	३	५१
ऋषेयः			आर्यावर्त्तमाह	३	२२	मौज्यादिधारणं	३	५२
श्रुतिस्मृत्योः परिचयः	३	१०	यसियदेशमाह	३	२३	मौज्यालासिकुशादिमे	३	५३
नास्तिकनिन्द	३	११	वर्णधर्मादिकमाह	३	२४	खल्वकार्योः	३	५४
चतुर्धर्मप्रमाणमाह	३	१२	द्विजानां वैदिकधर्मैर्भि	३	२५	उपवीतमाह	३	५६
श्रुतिस्मृत्योर्विरोधेऽनु	३	१३	र्षाधानादिकं कार्यं	३	२६	अथदंडाः	३	५७
निर्वसनीः			गर्भाधानादेः पापस्य	३	२७	अथ भिक्षा	३	५९
श्रुतिर्द्वैधेऽपमयं प्रमाणं	३	१४	यहेतुत्वमाह	३	२८	नाड्युक्तादिकाम्यभोजनफलं	३	५९

प्रकरण	अं	श्लोक
भोजनादायंनेवाचमनं	३	५१
श्रद्धया अन्नं संजोत	३	५२
अमृद्वापामीलनं निषिद्धं	३	५५
भोजनेनियमाः	३	५६
अतिभोजननिषेधः	३	५७
ब्राह्म्यादितीर्थेनाचम	३	५८
नन्वपितृतीर्थेन	३	५९
ब्राह्म्यादितीर्थेन्याह	३	६०
आचमनविधिः	३	६१
सव्यापसव्यमाह	३	६२
विनष्टे पूर्वदंडादौ द्विती	३	६४
पंचाह्नम्		
केशानालव्यसंस्कारः	३	६५
स्त्रीणांसंस्कारमंत्रकं	३	६६
स्त्रीणां वैवाहिकविधिः	३	६७
वैदिकमंत्रैः		
उपनीतस्वकर्माह	३	६९
वेदाध्ययनविधिमाह	३	७०

सूची	मकरणा	अध्याय सूची	प्रकरण	अः सूची	मकरणा	अः सूची	प्रकरण	अः सूची
गुरुवंदनविधिः	३	७२	कामासक्तस्ययागाद	२	९७	असत्शिव्यायविद्या	२	११२
गुरोराश्याध्यापनविशेषः	३	७३	योनफलदाः			नवक्तव्या		
अध्यापनादावंतेचमणकः	३	७४	जिनैर्द्रियस्वरूपमाह	२	९८	सन्धिव्यापवक्तव्या	३	११५
अध्यापनायामः	३	७५	एकैर्द्रियासंयमोपनिवारकैः	३	९९	अध्ययनेविनावेद्य	३	११६
प्रणवाद्युत्पत्तिः	३	७६	इन्द्रियसंयमस्परुफा	३	१००	हृणनिषेधः		
सावित्र्युत्पत्तिः	३	७७	यैरितुलं			अध्यापकानामान्यत्वमाह	३	११७
सावित्रीजपफलं	३	७८	अयसंध्यात्रयवंदनं	३	१०१	अविहिताचरणनिंदा	३	११८
सावित्रीजपाकरणेषूपं	३	८०	संध्याहीनः शुद्धवत्	३	१०३	गुरोराभिवादानादौ	३	११९
प्रणवव्याहृतिस्मावि	३	८१	वेदपाठाशक्तीस्मावित्री	३	१०४	सुन्दराभिवादाने	३	१२०
त्रीमशंसा			मात्रजपः			आभिवादनफलं	३	१२१
प्रणवमशंसा	३	८४	नित्यकर्मादौनानध्यायः	३	१०५	अभिवादनविधिः	३	१२२
मानसजपस्याधिक्यं	३	८५	जपयज्ञफलं	३	१०७	प्रत्यभिवादाने	३	१२५
इन्द्रियसंयमः	३	८८	समावर्तनीतंहोगादि	३	१०८	प्रत्यभिवादानाज्ञानेदोषः	३	१२६
अथैकादशौद्रियाणि	३	८९	कर्तव्यं			कुशलमभादौ	३	१२७
इन्द्रियसंयमेनसिद्धि	३	९३	कीदृशः शिष्योऽध्याप्य	३	१०९	दक्षिणादेर्नामग्रहण	३	१२८
नर्तुमोगैः			इत्याहं			निषेधः		
विषयोपेक्षकः श्रेष्ठः	३	९४	अप्रयोज्येवंदंननुयात्	३	११०	परस्व्यादेर्नामग्रहणनि	३	१२९
इन्द्रियसंयमोपायमाह	३	९६	निषेधातिक्रमेदोषः	३	१११	विषेधः		

प्रकरण	अः सूची
कनिष्ठभावुलादिविन्द	२
ननिषेधः	
मानुषस्त्रादयोशुरूत्वा	३
वत्पूज्याः	
भ्रातृभार्याद्यभिवादाने	३
ज्येष्ठभगिन्याद्यभिवादाने	३
पौरसख्यादौ	३
दशवयौपित्राह्वणः क्ष	३
त्रियादिभिः पितृवंग	३
विन्नादीनिमान्यत्वकारत्नानि	३
रथास्तूदादेः पंथादेयः	३
स्नातकस्यपंथाराज्ञा	३
पिदेयः	
अथाचार्यः	३
अथोपाध्यायः	३
अथगुरुः	३
अथत्रुलिक	३
अध्यापकमशंसा	३

मन्त्रण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
मान्नादीनामुक्तर्षः	२	१६५	वेदमनधीत्यवेदांगान्य	२	१६८	होमाद्यकरणे	२	१८७	यानादीगुरुणासाहोपवेशने	२	२०४
आचार्यग्यत्रेपुत्रं	२	१६६	विद्याध्ययननियेषः			एकगृहभिक्षानियेषः	२	१८८	परमगुरोरुखवृद्धिः	२	२०५
शालीप्याचार्यःपितृव्याप्तः	२	१५७	द्विजत्वनिरूपणार्थमाह	२	१६९	निमित्तितस्यैकान्यसौजन्ये	२	१८९	विद्यागुरुविषये	२	२०६
अत्रदृष्टान्तमाह	२	१५८	अनुपनीतस्यानधिकारः	२	१७१	क्षत्रियवैशेष्योर्नैकान्त	२	१९०	गुरुपुत्रविषये	२	२०७
वर्णक्रमेणज्ञानादिना	२	१५९	कृतोपनयनस्यवेदाध्ययने	२	१७३	सौजन्यम्			गुरुस्त्रीविषये	२	२१०
ज्यैष्ठ्यम्.			गोदानादीन्यवेदाध्ययने	२	१७६	अध्ययनेगुरुहितेच	२	१९१	स्त्रीसमायकश्चनं	२	२१३
मूर्खनिंदा	२	१६०	एतेनियमाःअनुष्ठेयाः	२	१७५	यत्कुर्यात्			मात्रादिभिरैकान्तवा	२	२१५
शियायमधुगवाणा	२	१६१	नित्यस्थानतर्पणहोमादौ	२	१७६	गुर्वज्ञाकारिलमाह	२	१९३	सनियेषः		
मयोक्तव्या.			ब्रह्मचारिणोनियमाः	२	१७७	गुरौकर्मेशपनादि	२	१९४	सुवतीगुरुस्त्रीविंदने	२	२१६
भरस्वाङ्गनःसंयममाह	२	१६०	कामादेनःपातनियेषः	२	१८०	गुरोस्त्राकरणप्रकारः	२	१९५	गुरुशुश्रूषाफलम्	२	२१८
परद्रोहादिनियेषः	२	१६१	स्वभरेतःपाते	२	१८१	गुरुसमीपेचांचल्पनियेषः	२	१९८	ब्रह्मचारिणःप्रकार	२	२१९
परेणायानेकृतेपिक्ष	२	१६३	अचार्यजिज्वला	२	१८२	गुरोर्नामग्रहणादिकं	२	१९९	त्रयमाह		
यान्त्यर्षि.			द्याहरणे.			कार्यम्			सूर्योदयास्तकालस्वापे	२	२२०
अवमंतुर्दोषः	२	१६३	वेदयत्तोपेतगृहादि	२	१८३	गुरुनिंदाग्रवणनियेषः	२	२००	संध्योपासनमव्यंकार्थं	२	२२१
अनेनविधिनावेदो	२	१६४	शाकृत्तव्या.			गुरुप्रविवादकरणफलं	२	२०१	स्त्र्यादेःश्रेयःकरणे	२	२२३
ऽध्येतव्यः			गुरुकुलादिभिस्त्रायां	२	१८४	समीपंपालांगुरुपूजयेत्	२	२०३	त्रिवर्गमाह	२	२२४
वेदास्यास्तस्यश्रेष्ठत्वं	२	१६६	अभिरात्नाभिक्षानियेषः	२	१८५	गुरुचीदिपरोक्षेनकिं	२	२०३	पित्राचार्यादयोनाव	२	२२५
वेदास्यासस्तस्मिन्	२	१६७	सांप्रमाणहोमसमिपिः	२	१८६	वित्कथयेत्			मंतव्याः		

मकरण	वेदपारादिस्तेनभोजयेत् ३	१४५	मकरण	शूद्रयज्ञकर्मतिग्रहनिषेध ३	१७९	मकरण	गंधपुष्पादिनातिषामर्चनं ३	२०९	मकरण	व्यंजनादिदाने ३	२१६
	मातामहादिनिषिद्धा ३	१४८		सोमपिक्रयादिभोज ३	१८०		तैरनुज्ञातोहोमंकुर्यात् ३	२१०		सोदन्त्रोपादिक्रमकार्ष ३	२१९
	द्रेणोजयेत् }			नदानेऽनिरुक्त ३			अन्यभाबोविषस्य ३	२१२		विमेषितव्यंजना ३	२२१
	ब्राह्मणपरीक्षण ३	१४९		पंक्तिपावनानाह ३	१८३		पाणोहोमः			दिदानं	
	स्तेनप्रतितादयोनिषिद्धा ३	१५०		ब्राह्मणनिमंत्रणे ३	१८७		अपसव्येनअनौकरणादि ३	२१४		वेदादिब्राह्मणापश्चादयेत् ३	२३२
	अथत्राद्रेऽनिषिन्ब्राह्मणा ३	१५१		निमंत्रितस्यनिषमाः ३	१८८		पिंडदानादिविधिः ३	२१५		ब्राह्मणान्वरितोषयेत् ३	२३३
	अथयनशून्यब्राह्मणनिदर ३	१६८		निमंत्रणंस्त्रीरुत्या ३	१९०		कुशामूलेकृशवर्षणं ३	२१६		दोहित्वान्द्वयत्वतो ३	२३४
	अपत्तयेदानेनिषिद्धकृत् ३	१६९		भोजनेदोषः			अनुमनस्कारादि ३	२१७		भोजयेत्	
	परिवेनादिलक्षणमाह ३	१७१		निमंत्रितस्यस्त्रीगामने ३	१९१		प्रत्यवनेजनादि ३	२१८		दोहित्वतिलकुतपा ३	२३५
	पारवेदनसंबधिनांफलमाह ३	१७२		ओषादिकंसोक्लाकर्त्रा ३	१९३		पित्रादिब्राह्मणान्मो ३	२१९		दयःप्रशस्ताः	
	दिधिपूपतिलक्षणमाह ३	१७३		चनकार्यम्			जयेत्			उष्यान्भोजनंह ३	२३६
	कुंडगोलकावाह ३	१७४		पितृगणोत्पत्तिः	१९३		जीवतिपितरिपिताम ३	२२०		विशुणाद्यकथनं	
	तपोर्दाननिषेधः ३	१७५		पितृणाराजतपात्रंशस्त्रं ३	२०२		हृदिपार्वणम्			भोजनेऽप्याषा ३	२३८
	स्तेनार्थियानपच्यति ३	१७६		देवकार्याश्चित्कार्याविशिष्टं ३	२०३		मृतेपितरिजीवति ३	२२१		दिनिषेधः	
	तयाब्राह्मणभोजनंकार्षी ३			देवकार्यस्यापितृकार्यगतं ३	२०४		पितामहेपार्वणं			भोजनकालेब्राह्मणा ३	२३९
	अंधाद्यसंनिहितेना ३	१७७		देवाद्यंनंपितृकार्यं ३	२०५		पित्रादिब्राह्मण ३	२२३		नृचांडालादयोऽनप	
	क्षणभोजनम्			अथआरुदेशाः ३	२०६		भोजनविधिः			भ्येषुः	
	शूद्रयज्ञकर्मनिषेध ३	१७८		निमंत्रितानामासनादिदानं ३	२०८		परिवेषणविधिः ३	२२४		भृष्टस्यादिनिषेधः ३	२४१

प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
श्रावण्यंउपाकर्माद्यै	४	९५	शयानादयोनाधीयन्त्	४	११२	क्षत्रियसर्पविषानावाभंतव्याः	४	१३५
पुष्यवत्सर्जनास्विकर्म	४	९६	अमावस्यादयोध्यय	४	११४	आत्मावमाननिषेधः	४	१३६
हस्तवत्सर्जनेपक्षिणी	४	९७	नेनिषिद्धाः	४	११४	प्रियसत्यकथनम्	४	१३८
न्याथेत्यम्	४	९८	सामर्थनौस्रितेदंत	४	११३	दथायादनकुर्यात्	४	१३९
ततोपेदंउक्तेगानि	४	९८	रंनाधीयत	४	११३	उषःकालादावजातेन	४	१४०
हृथ्योपदेत्	४	९९	वेदयदेवताकथनं	४	११४	सहनगतंयं	४	१४०
अस्पृष्टपरनिशंते	४	९९	गायत्रीजपनंतरंवेदग्रहः	४	१२५	हीनांगाघादोपनिषेधः	४	१४१
स्वापनिषेधः	४	९९	गवाधंतसगमने	४	१२६	उच्छिष्टस्पर्शसूचीदिदर्शने	४	१४३
मित्यंगायत्र्यादिपठेत्	४	१००	शुनिदेशोयुविनाध्येयं	४	१२७	स्वकीयेद्विषयसर्गदौ	४	१४६
अयानध्यायानाह	४	१०१	अनावयययावास्या	४	१२८	मंगलानारतुक्तःस्यात्	४	१४५
वर्षाकालिकानध्यायमाह	४	१०२	दौनेस्वीगमनं	४	१२८	वेदाध्ययनस्यप्राधान्यं	४	१४६
अकालिकानध्यायमाह	४	१०३	रागस्तानाशक्तस्ताननिषेधः	४	१२९	अष्टकाश्राद्धाद्यश्चकार्यं	४	१५०
सर्वकालिकानध्यायमाह	४	१०५	शुशीदिच्छायाख्यंनिषेधः	४	१३०	अग्निगृहदूतमूत्राणुसर्गः	४	१५१
संध्यागर्जनी	४	१०६	श्राद्धमौजिनःचतुःष	४	१३१	पूर्वाण्हेस्तानमूर्जादि	४	१५३
नागदौमितानध्यायः	४	१०७	यगमुने.	४	१३१	पर्वकदेवादिदर्शनम्	४	१५३
श्राद्धमौजिनमग्रहा	४	११०	रक्तच्छेपादीनतिषेत्	४	१३३	आगतदृष्टादिमत्सरे	४	१५४
दौत्रिग्रामम्	४	११०	शत्रुचौरपरस्त्रीसेवानिषेधः	४	१३३	शुतिस्मृत्यादिताचारःकार्यः	४	१५५
गंधलेपयुक्तेनाधीयत	४	१११	पददरनिंदय	४	१३४	आचारफलं	४	१५६
प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
दुयचारनिंदय	४	१५७	शयानादयोनाधीयन्त्	४	११२	क्षत्रियसर्पविषानावाभंतव्याः	४	१३५
आचारमंत्रसा	४	१५८	अमावस्यादयोध्यय	४	११४	आत्मावमाननिषेधः	४	१३६
परशुकरमृगाद्यदौ	४	१५९	नेनिषिद्धाः	४	११४	प्रियसत्यकथनम्	४	१३८
निन्तुपरितोषिक	४	१६०	सामर्थनौस्रितेदंत	४	११३	दथायादनकुर्यात्	४	१३९
कर्मकार्यम्	४	१६०	रंनाधीयत	४	११३	उषःकालादावजातेन	४	१४०
आचार्यीदिहंसानिवेधः	४	१६१	वेदयदेवताकथनं	४	११४	सहनगतंयं	४	१४०
नास्तिस्वादिनिषेधः	४	१६२	गायत्रीजपनंतरंवेदग्रहः	४	१२५	हीनांगाघादोपनिषेधः	४	१४१
परताडनादिनिषेधः	४	१६३	गवाधंतसगमने	४	१२६	उच्छिष्टस्पर्शसूचीदिदर्शने	४	१४३
ब्राह्मणताडयोयोगे	४	१६४	शुनिदेशोयुविनाध्येयं	४	१२७	स्वकीयेद्विषयसर्गदौ	४	१४६
ब्राह्मणताडने	४	१६५	अनावयययावास्या	४	१२८	मंगलानारतुक्तःस्यात्	४	१४५
ब्राह्मणस्यशोणितोलादे	४	१६६	दौनेस्वीगमनं	४	१२८	वेदाध्ययनस्यप्राधान्यं	४	१४६
अधर्मिकादीनांनसखं	४	१७४	रागस्तानाशक्तस्ताननिषेधः	४	१२९	अष्टकाश्राद्धाद्यश्चकार्यं	४	१५०
अधर्ममोनिनिदध्यात्	४	१७१	शुशीदिच्छायाख्यंनिषेधः	४	१३०	अग्निगृहदूतमूत्राणुसर्गः	४	१५१
शनैरधर्मफलोत्पत्तिः	४	१७२	श्राद्धमौजिनःचतुःष	४	१३१	पूर्वाण्हेस्तानमूर्जादि	४	१५३
शिष्यादिशासने	४	१७५	यगमुने.	४	१३१	पर्वकदेवादिदर्शनम्	४	१५३
अर्थकामरणो	४	१७६	रक्तच्छेपादीनतिषेत्	४	१३३	आगतदृष्टादिमत्सरे	४	१५४
पाणिपादनापत्यनिषेधः	४	१७७	शत्रुचौरपरस्त्रीसेवानिषेधः	४	१३३	शुतिस्मृत्यादिताचारःकार्यः	४	१५५
कुलमार्गगमनम्	४	१७८	पददरनिंदय	४	१३४	आचारफलं	४	१५६

प्रकरण	श्लो.	अ.	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	श्लो.	अ.
महत्याप्रसङ्गनिंदा	५	१५		५१	अथघातकाः	५	५१	५०	आचार्यतत्त्वत्रादिसरणे	५	५१	५०	रत्नादीनामशौचाभावे	५	१३	श्लो.			
भक्ष्यमत्स्यानाह	५	१६		५३	मांसवर्जनफलं	५	५३	५१	श्रीत्रियमातुल्यादिसरणे	५	५१	५१	यज्ञःसद्यः शौचं	५	१४				
सर्पवानरादिनिषेधः	५	१७		५८	सपिंडानां दशाहशौचं	५	५८	५२	राजाध्यापकादिसरणे	५	५२	५२	क्यादिहृतानांसद्यः शौचं	५	१५				
मत्स्यपंचनखानाह	५	१८		६०	अथसपिंडता	५	६०	५३	संपूर्णशौचमाह	५	५३	५३	राशौचोच्चाभावस्ततिः	५	१६				
लश्रूनादिप्रसङ्गप्रार्थिको	५	१९		६३	जननेमातुरस्तृप्त्यं	५	६३	६०	अग्निहोत्रार्थिस्तानाच्छुद्धिः	५	६०	६०	क्षेत्रपर्यहृतस्वस	५	१८				
यागार्थयज्ञहिंसाविधिः	५	२२		६३	शुक्रपातेपरपूर्वाप्लारणे	५	६३	६३	स्पर्शभिक्षाशौचं	५	६५	६५	द्यः शौचम्						
पर्युषितान्यपिप्रस्थानि	५	२४		६४	शवस्पर्शसमानोदक्रमणे	५	६४	६४	अशौचिदशने	५	६६	६६	अशौचांतकृत्यं	५	१९				
मांसप्रसङ्गे	५	२७		६५	गुरोर्मरणाशौचम्	५	६५	६५	मनुष्यास्थिसर्शो	५	६७	६७	असपिंडाशौचमाह	५	१००				
भोक्षितमांसप्रसङ्गनिषेधः	५	३१		६६	गर्भस्त्रावेरजस्वलाशुद्धौ	५	६६	६६	ब्रह्मचारीआव्रतसमा	५	६७	६७	असपिंडनिर्हरणे	५	१०१				
एथांसांसप्रसङ्गनिषेधः	५	३३		६७	बालाद्यशौचम्	५	६७	६७	पनान्प्रयोतोदकदाना				अशौचोच्यन्नप्रसुणे	५	१०२				
आदेःसांसोभोजनेनिंदा	५	३५		६८	ऊजद्विवापिकस्यसू	५	६८	६८	दिनकुर्यात्				निर्हरकानुगमने	५	१०३				
अयोक्षितमांसंनभक्षयेत्	५	३६		६९	भिरतनं			६९	नपतितादीनासुद	५	६९	६९	ब्राह्मणंशुद्धैर्ननिर्हास्येत्	५	१०४				
यथार्थवधप्रशंसा	५	३९		७०	नास्थानिसंस्कारादि	५	७०	७०	कदानादि				ज्ञानादीभिसुद्विस्साधनाभि	५	१०५				
पशुहननकालनियमः	५	४१		७१	बाहस्योदकदाने	५	७१	७१	व्यभिचारिण्यादीनां	५	७०	७०	अर्थशौचप्रशंसा	५	१०६				
वेदाविहितहिंसाविषेधः	५	४३		७२	सहाध्यायिसरणे	५	७२	७२	नोदकदानं				क्षमादानजपतर्पा	५	१०७				
आत्मकरवेच्छयाहनने	५	४५		७३	वाग्दानस्यशौचम्	५	७३	७३	ब्रह्मचारिणःपित्रादि	५	७१	७१	भिक्षाशौचानि						
वधबंधनंनकर्तव्यं	५	४६		७३	हविथप्रसङ्गादि	५	७३	७३	निर्हरणे				समलनदीस्योहिजशुद्धौ	५	१०८				
मांसवर्जने	५	४८		७५	अथविदेशस्याशौचं	५	७५	७५	शुद्धदीन्दीक्षणादितोर्निर्ह	५	७३	७३	गान्धमनसात्सुबुद्धिशुद्धौ	५	१०९				

मकरण	अ	श्लो	मकरण	अ	श्लो	मकरण	अ	श्लो
महामस्यानं	६	३१	एककालेभिस्त्वानरणं	६	५५	विषयानभिलाषः	६	६०
परिवानककालमाह	६	३३	भिक्षाकालः	६	५६	आत्मोद्यानं	६	६२
त्रयन्वयोदिसुरेण	६	३४	सासालामेहर्षविषा	६	५७	परिव्रज्याफलं	६	६५
परिव्रजेत्	६	३४	दीनकार्ये	६	५७	वेदसंन्यासिकमाह	६	६६
नरगमशोऽन्यनपपरिव्रजेत्	६	३५	पूजापूर्वकभिक्षानियेषः	६	५८	बलरआथमाः	६	६७
पुनमनुलाघनपरिव्रजेत्	६	३६	इन्द्रियनिग्रहः	६	५९	सर्वाभ्रमफलं	६	६८
याजापत्येपिंरुला	६	३८	संसारगतिकथनं	६	६१	गृहस्थस्यश्रेष्ठत्वं	६	६९
परिव्रजेत्	६	३८	सुखदुःखयोर्द्विधीर्भोहित्वं	६	६४	दशविधधर्मःसौवतव्यः	६	९१
आमपदानफलं	६	३९	नलिंगमानत्रयमकारणं	६	६६	दशविधधर्मानाह	६	९३
निष्टुहःपरिव्रजेत्	६	४१	भूमिनिरीक्ष्यपर्यटित्	६	६८	दशविधधर्मस्त्विनाह	६	९३
एकाकीसोसायंनरेत्	६	४२	कद्रुजंतुहिसाम्प्रायाश्रितं	६	६९	वेदमेवाभ्यसेत्	६	९५
परिवानकनियमः	६	४३	प्राणायामप्रशंसा	६	७०	वेदसंन्यासफलं	६	९६
सुकलक्षणं	६	४४	ध्यानयोगेनख्यानंपर्येत	६	७३	इतिपद्योऽध्यायः		
जीवनादिकामनाशहित्वं	६	४५	ब्रह्मसाक्षात्कारसुक्तिः	६	७४	राजधर्मानाह	७	१
परिवानकानारः	६	४६	सौख्यसाधककर्माणि	६	७५	कृतसंस्कारस्यमजारक्षणं	७	२
भिक्षाग्रहणे	६	४६	देहस्वरूपमाह	६	७६	रक्षार्यभिक्षाग्रहा	७	३
दंडकमंडलादयः	६	४९	देहत्यागेदृष्टान्तमाह	६	७८	द्राजोत्पत्तिः		
भिक्षाप्राणि	६	४३	भ्रियभियेषुपुण्यपापपत्यागः	६	७९			
मकरण	अ	श्लो	मकरण	अ	श्लो	मकरण	अ	श्लो
राजप्रशंसा	७	६१	एककालेभिस्त्वानरणं	६	५५	विषयानभिलाषः	६	६०
राजइषानिदा	७	१३	भिक्षाकालः	६	५६	आत्मोद्यानं	६	६२
राजस्थापितधर्मन	७	१३	सासालामेहर्षविषा	६	५७	परिव्रज्याफलं	६	६५
चालयेत्	७	१३	दीनकार्ये	६	५७	वेदसंन्यासिकमाह	६	६६
दंडोत्पत्तिः	७	१४	पूजापूर्वकभिक्षानियेषः	६	५८	बलरआथमाः	६	६७
दंडप्रणयनं	७	१६	इन्द्रियनिग्रहः	६	५९	सर्वाभ्रमफलं	६	६८
दंडप्रशंसा	७	१७	संसारगतिकथनं	६	६१	गृहस्थस्यश्रेष्ठत्वं	६	६९
अयथादंडनिषेधः	७	१९	सुखदुःखयोर्द्विधीर्भोहित्वं	६	६४	दशविधधर्मःसौवतव्यः	६	९१
दंडवेपुदंडाकरणेनिदा	७	२०	नलिंगमानत्रयमकारणं	६	६६	दशविधधर्मानाह	६	९३
पुनंदंडप्रशंसा	७	२२	भूमिनिरीक्ष्यपर्यटित्	६	६८	वेदमेवाभ्यसेत्	६	९५
दंडप्रणेतकीहशदलनाह	७	२६	कद्रुजंतुहिसाम्प्रायाश्रितं	६	६९	वेदसंन्यासफलं	६	९६
अधर्मदंडेऽज्ञादीनांदोषः	७	२८	प्राणायामप्रशंसा	६	७०	इतिपद्योऽध्यायः		
सुखदीनानंदडप्रणयनं	७	३०	ध्यानयोगेनख्यानंपर्येत	६	७३	राजधर्मानाह	७	१
सत्यसंधादिनादंड	७	३१	ब्रह्मसाक्षात्कारसुक्तिः	६	७४	कृतसंस्कारस्यमजारक्षणं	७	२
प्रणयनं	७	३१	सौख्यसाधककर्माणि	६	७५	रक्षार्यभिक्षाग्रहा	७	३
शत्रुभित्रविभ्रादिषु	७	३२	देहस्वरूपमाह	६	७६	द्राजोत्पत्तिः		
दंडविधिः	७	३२	देहत्यागेदृष्टान्तमाह	६	७८			
न्यायवर्तिनीपत्रःप्रशंसा	७	३३	भ्रियभियेषुपुण्यपापपत्यागः	६	७९			

प्रकरण	श्लो.	प्रकरण	श्लो.	प्रकरण	श्लो.	प्रकरण	श्लो.
दुर्वृत्तसौमिदा	३४	अभ्यासप्यमात्वा	६०	ब्राह्मणानां वृत्तिः	८३	अर्थीदिविंता	१०६
सज्जकरोहृत्सेवा	३७	रक्षुर्थात्	६३	दानप्रशंसा	८५	विजयविजोधिनी	१०७
विनियग्रहणं	३९	आकस्मात्: पुराध्यासाः	६३	पात्रदानफलमाह	८५	वशीकरणं	१०९
अविनयनिंदा	४०	दूतलक्षणं	६५	संग्रामे आहूतोलनिर्वर्ति	८७	शामदंडप्रशंसा	११०
अत्रदृष्टांतमाह	४१	सेनापत्यादिकार्यं	६५	संग्रहवर्णनस्वर्गः	८९	राज्यरक्षा	१११
विनयाद्रज्यादिमाप्तिदृष्टांतं	४२	दूतप्रशंसा	६६	कूटस्त्रादिभिषेधः	९०	प्रजापीडनेदोषः	११३
विद्याग्रहणं	४३	प्रतिरज्जोव्यातदूते	६७	संग्रामे अवधानाह	९१	प्रजारस्योक्तसं	११४
दंदिपजयः	४४	नजानीयात्	६७	मीतादिहनेनेदोषः	९४	ग्रामतप्याधिपत्यादयः	११४
कामक्रोधजव्यसनत्यागः	४५	जांगलदेशाययणे	६९	संग्रामे पराज्युसवह	९५	ग्रामदोषनिवेदनं	११६
कामजदशाव्यसमान्याह	४७	अथदुर्गप्रकाराः	७०	तस्यदोषः	९५	ग्रामाधिकृतस्य वृत्तिमाह	११८
क्रोधजादृव्यसनान्याह	४८	अस्त्रान्नादिदुर्गसिं	७५	येनयज्जितं तद्भूतसंसेव	९६	ग्रामव्यकार्यपुण्येन	१२०
सर्वभूलोपत्यागः	४९	दुर्गिकुर्यात्	७७	राज्ञः श्रेष्ठवस्तुदानं	९७	कर्तव्यानि	१२१
अतिदुःखदव्यसनानि	५०	सूदरीमार्यासुदहरेत्	७७	हस्त्यव्यादिरुपमं	९९	अर्थनित्तकः	१२२
व्यसननिंदा	५३	सुरोहितादयः	७८	अलब्धं बलं बुभिक्षेत्	१०१	तच्चरितं स्वयंजानीयात्	१२२
अयसचिवाः	५४	यज्ञादिकरणं	७९	नित्यमभ्यपदत्वादिशिक्षा	१०२	उत्क्रोचादिग्राहक	१२३
श्रेयविग्रह्यादिविंता	५६	करग्रहणे	८०	नित्यसुद्यतदंडाः स्यात्	१०३	शासनम्	१२५
मंत्रिभिक्षिचारीद्वैतकार्यं	५७	अध्याध्यासाः	८१	अमात्यादिपुमायानकार्यं	१०४	श्रेय्यादिवृत्तिकल्पनं	१२५
ब्राह्मणसंनिषणः	५८	ब्राह्मणानां वृत्तिदानं	८२	प्रकृतिभेदादिगोपनीयं	१०५	वणिक्करग्रहणे	१२६

प्रकरण	अं. श्लो.	प्रकरण	अं. श्लो.	प्रकरण	अं. श्लो.	प्रकरण	अं. श्लो.
त्रिपदासाध्यकथने	१०७	अधर्मदंडनिदा	१२७	वद्विप्रकाशः	१५२	धनाभावेकर्मणा	१७७
प्राजयः	१०८	दंड्यपरित्यागे	१२८	गुनेर्लैख्यकरणे	१५४	पिशीधनम्	१७९
साक्षिभोगे	१०९	वाग्दंडधिकुंदादि	१२९	देशकालशुद्धौ	१५६	अथनिक्षेपे	१८२
असाक्षिवादेशपथः	१०९	असरेपवादिपरिमाणौ	१३१	दर्शनप्रतिभूत्यले	१५८	साक्ष्यभावेनिक्षेप	१८२
वृथाशपथे दोषः	१११	नाह	१३३	प्रतिभावादिक्	१५९	निर्णयः	
वृथाशपथप्रतिप	११२	प्रथममध्यमोत्तमसाहा	१३८	गंप्रबैर्नदेयं	१६०	निक्षेपदाने	१८५
संबाह	११३	कृणादानेदंडनियमः	१३९	दानमतिभूच्छले	१६०	स्वयंनिक्षेपपणि	१८६
विमादेःसत्योच्चार	११३	अथवद्विः	१४०	मिरादिष्टधनेमतिशुभि	१६२	समुद्रनिक्षेपे	१८८
द्विशपथं	११४	आधिस्यले	१४३	कृतमिष्टौ	१६३	चौरादिद्विनेनिक्षेपे	१८९
भूदशपथे	११५	बलादाधिभोगनिषेधः	१४४	कुटुंबार्थकृतपदेयं	१६६	निक्षेपापहारे शपथं	१९०
शपथंश्चिमाह	११५	आधिनिक्षेपादौ	१४५	बलकृतंनिवर्त्सं	१६८	निक्षेपापहारदोदंडः	१९१
अथपुनर्वादः	११७	धेन्वादौभोगेपिन	१४६	मातिभावादिनिषेधः	१६९	छलेनपरधनहरणे	१९३
लोभादिस्वासास्ये	११८	सखहानि	१४७	अमाह्यमर्थनगृण्हीयात्	१७०	निक्षेपेभिव्याकथनेदंडः	१९४
दंडविशेषः	११८	आधिसीमादौन	१४७	मास्त्रत्यागेदोषः	१७१	निक्षेपदानग्रहणयोः	१९५
दंडस्पहस्तादि	११८	भोगेसखहानिः	१४९	अवलरक्षणदौ	१७२	अस्त्राभिविक्तये	१९६
दशस्थानानि	११८	बलादाधिभोगेःद्वैद्विः	१४९	अधर्मकार्यकरणेदोषः	१७४	सागसभोगममाणं	२००
अपराधमपेक्ष्य	११६	द्वैरुपयादधिकृतं	१५१	धर्मैणकार्यकरणं	१७५	प्रकाशक्येभूत्यधनलाभे	२०१
दंडकरणे	११६	द्विर्निमवति	१५१	धनिकेनधनसाधने	१७६	संसृष्टवस्तुनिक्रये	२०२

प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
अन्यांकन्यां दर्शयि	}	२०४	चौरदूते	२३३	अथवाक्पारुष्यदंडः	२६६	वनस्पतिच्छेदने	२८०	अ	२८०	
तान्याविवाहे		२०५	शृंगादिदर्शने	२३४	ब्राह्मणाद्याक्रोशे	२६७	मनुष्याणां दुःखात्	२८६			
उन्नतादिफल्पाविवाहे	}	२०६	एकादिहृतस्यले	२३५	समवर्णिक्रोशे	२६९	सारेणदंडः	}			
पुरोहितदक्षिणादाने		२०९	शस्ययातकदंडे	२३७	शूद्रस्याहजाक्रोशे	२७०	समुत्थानव्ययदाने		२८७		
अथर्वीरिदक्षिणा		२०९	सीमाधियादस्यले	२४५	धर्मोपदेशकर्तुः	}	द्रव्यहिंसायां	२८८			
संप्रयससुत्थाने		२११	सीमादृत्सादयः	२४६	शूद्रस्यदंडः		२७२	चार्भिकमांडादौ	२८९		
दत्तानपक्रिया		२१२	उपच्छंदानिसीमालिंगानि	२४९	श्रुतदेशजात्याक्षेपे	२७३	यानादेशशतित्वनिनि	२९०			
श्रुतिस्यले		२१५	श्रीगेनसीमान्वयेत्	२५३	क्राणाद्याक्रोशे	२७४	रथस्वाभ्यादिदंडने	२९३			
संबिदातिक्रमे		२१८	सीमासाक्षिणः	२५३	मात्राद्याक्रोशे	२७५	भार्यादिताडने	२९९			
क्रीलात्तरायः		२१९	साक्ष्युक्तोसीमां वधीयात्	२५५	परस्परपतनीयाक्रोशे	२७६	अन्यथाताडनेदंडः	३००			
अनाख्यापदोषव	}	२२४	साक्ष्यदानविधिः	२५६	अथदंडपारुष्यं	२७८	अथस्तेननियग्रहणे	३०१			
नीकन्यादाने			२२५	अन्यथाकथनेदंडः	२५७	शूद्रस्यब्राह्मणादि	२७९	चौसादितोऽप्रयदानफंडं	३०३		
भियक्यादृषणकथने		२२५	साक्ष्यसावेयाम	}	ताडने	२८०	राजाधर्मधर्मेष	}	३०४		
दूधितकन्यानिदा		२२६	सामंतादयः		२५८	पादादिग्रहारे	२८०		घोराशामागी	३०४	
अथसंसंपदी		२२७	सामंतानांमृषाकथ	}	महतासहोपवेशने	२८१	अरक्षयांकरग्रहणनिंदा	३०७			
अथस्वामिपालविवादे		२२९	नेदंडः		२६३	निधीवनादौ	२८२	पापनियग्रहसाधुसमग्रहणे	३१०		
क्षीरश्रुतिस्यले		२३१	गृहादिद्वरणेदंडः	२६४	केशग्रहणादौ	२८३	बालरुद्धादिषुसमा	३१३			
पालदोषेणनष्टस्यले		२३२	मानास्वयंसीमानिपंशुयान्	२६५	लगस्थिभेदादौ	२८४	ब्राह्मणस्वरुणस्तेने	३१४			

प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.
विषमजायिकंज्यैस्त्रैवे	११९	१	अनेकमानुक्रविभागः	१४९	१	अथयुत्रिंशानिदेशः	१८२	१	अथअनंशः	२०१	१
क्षेत्रजनविभागो	१२०	१	अष्टदशपुत्राणांपूर्व	१५५	१	द्व्यष्टः	१८४	१	क्षुवादिहोत्रजाजं	२०२	१
अनेकमानुक्रान्त्यैस्त्रैवे	१२१	१	प्रागनिधयः	१५६	१	क्षेत्रजादयोरिस्थपदः	१८५	१	शुभाग्निः	२०३	१
जगतो ज्यैष्ठ्यम्	१२५	१	सजानीयानेक	१५७	१	क्षेत्रजादीनां पिता	१८६	१	अविष्कृताभिंतधने	२०४	१
युधिकाकरणे	१२७	१	मानुक्रविभागो	१५८	१	महधने	१८७	१	विधादिधने	२०६	१
युत्रिकायाधनयाहिलं	१२७	१	शुद्धसप्तमावभागाः	१५९	१	सपिंडादयोधनद्वयः	१८७	१	शक्तस्यांशोपेक्षणे	२०७	१
मातुः स्थाधनं दहितुः	१२९	१	दायादादायादवांधवं	१६०	१	आसृणाधिकारः	१८८	१	अविष्कृताज्यधने	२०८	१
युत्रिकापुत्रस्यधन	१३२	१	कुपुत्रनिंदा	१६१	१	गजाधिकारः	१८९	१	नसोद्वारे	२०९	१
याहिलम्	१३४	१	औरसक्षेत्रजनविभागो	१६२	१	मृतपतिकानियु	१९०	१	संसृष्टधनविभागो	२१०	१
युत्रिकोरिसयोविभागो	१३५	१	क्षेत्रजानं रमौरसोस्तौ	१६३	१	कापुत्राधिकारः	१९०	१	विदेशादिगतस्यन	२११	१
अपुत्रपुत्रिकाधने	१३५	१	दत्तकादयोगोत्र	१६५	१	औरसयोनर्मविभागो	१९१	१	भागलोपः	२१२	१
युत्रिकायाहैविध्यं	१३६	१	रिस्थभाग्निः	१६६	१	मातृधनविभागो	१९२	१	ज्येष्ठपुणभृत्यः स	२१३	१
पौत्रमौत्रयोर्धनभागिलं	१३७	१	औरसादिद्वादशा	१६६	१	स्त्रीधनान्याह	१९४	१	मभागाः	२१४	१
पुत्रशब्दार्थः	१३८	१	पुत्रलक्षणम्	१६७	१	सत्रजस्त्रीधनाधिकारिणः	१९५	१	विकर्मस्थाधनमाहंति	२१६	१
पुत्रिकपुत्रकर्तृकथादे	१४०	१	दृष्टीपुत्रस्यसप्तभागिलं	१६९	१	अत्रजस्त्रीधनाधिकारिणः	१९५	१	ज्येष्ठस्यासाधारणकरणे	२१६	१
दत्तकस्यधनमाहकले	१४१	१	क्षेत्रजादयः पुत्रम	१७०	१	साधारणलक्ष्यधनं कुर्यात्	१९६	१	जीवसित् कविभागे	२१५	१
कामजादेर्नधनयाहकले	१४३	१	तिनिधयः	१७१	१	स्त्रीणामलंकरणविभाजं	१९९	१	विष्कृतागानंतरोत्	२१५	१
क्षेत्रजस्यधनयाहकले	१४५	१	सौरीरसदत्तकाद	१७१	१	स्त्रीणामलंकरणविभाजं	२००	१	न्यस्थले	२१६	१

क्र.सूची:	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
12	अनपत्यधनेमा	१	२१७	प्रायश्चित्ताकरणे	१	२३५	नेयांशासन	१	२६२
	पुरधिकारः			महापातकिदंडः			चौराणांनिधाहकोदंडएव	१	२६३
	अणधतयोःसंश्लिमागः	१	२१८	प्रायश्चित्तकरणेनांख्याः	१	२४०	तस्करान्वेषणं	१	२६४
	अभिषाल्यमाह	१	२१९	महापातकेवा		२४१	लोभ्रादर्शने	१	२७०
	अयद्युतसमाह्वयः	१	२२०	ह्यणस्पदंडः			चौराश्रयदायकदंडः	१	२७१
	द्युतसमाह्वयनिषेधः	१	२२१	स्त्रियादेर्दंडः	१	२४३	स्वधर्मच्युतदंडने	१	२७३
	द्युतसमाह्वयार्थः	१	२२२	महापातकिधनग्रहणे	१	२४३	चौराद्युपद्रवेअ	१	२७४
	द्युतादिकारिणांदंडः	१	२२४	ब्राह्मणपीडनेदंडः	१	२४८	धावतोदंडः	१	२७५
	पाषंडादिन्देशान्ति	१	२२५	वर्धमोक्षणेदोषः	१	२४९	राज्ञःकोषहारका	१	२७५
	वासयेत्			राजाकंदकोहरणे	१	२५३	दयोदंडः	१	२७६
	दंडदानाशक्तौ	१	२२९	यत्नं कुर्यात्			संधिच्छेदे	१	२७८
	स्त्रीवात्वाददंडे	१	२३०	आर्परक्षाफलम्	१	२५३	यंथिमेदने	१	२७८
	नियुक्तस्यकार्यहनेन	१	२३१	तस्कराद्यशासनेदोष	१	२५४	चौरलोभ्रधारणादौ	१	२७८
	कुटशासनबाल	१	२३२	निर्भयराज्यवर्द्धनं	१	२५५	तडागगारामेदने	१	२७९
	वर्थादिकरणे			प्रकाशाप्रकाशात	१	२५६	राजमार्गमत्वादिस्वार्गे	१	२८३
	धर्मकृतं व्यवहारं	१	२३३	स्करज्ञानं			पितृयाचिकित्सनेदंडः	१	२८४
	नविचर्षयेत्			प्रकाशाप्रकाशात	१	२५७	प्रतिमादिमेदने	१	२८५
	आधर्मकृतं निवर्त्तं	१	२३४	स्करानाह			मणोन्नामपप्रवेधादौ	१	२८६
							एवंब्राह्मणः	१	२८६
							प्रायश्चित्तकर्मणि	१	२९०
							अवीजवित्रयादौ	१	२९१
							स्वर्णिकारदंडने	१	२९२
							हलोपकरणहरणे	१	२९३
							अथसप्तमकृतयः	१	२९४
							स्वपरशक्तिवोस्त्रणं	१	२९८
							कर्मरिंभे	१	२९९
							राज्ञेयुगत्वकथनं	१	३०१
							इंद्रादीनांतोत्रोन्वृ	१	३०३
							पोविभक्ति	१	३०३
							एतैरुपायैस्तेनभिग्रहणं	१	३१३
							ब्राह्मणंनकोपयेत्	१	३१३
							ब्राह्मणमशंसा	१	३१४
							शमशानाग्निर्नदुष्टः	१	३१८
							एवंब्राह्मणः	१	३१८

प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो
यज्ञोपायविश्या	११	}	द्विजस्यस्वशक्त्यावेस्जिय	३१	}	ब्रह्महत्यादिसमान्याह	५४
देहनाग्रहणम्	११		क्षत्रियादिवोहुवो	३४		उपपातकान्याह	५९
षडुपवासोआहारग्रहणे	११	}	र्येणारिजय	३५	}	जातिभ्रंशकराण्याह	६७
ब्रह्मस्वादहरणनिषेध	११		ब्राह्मणस्यानिहंनदूयात्	३५		संस्तीकरणान्याह	६८
असाधुधनहत्या	११	}	अल्पविद्युर्यादे	३६	}	अपात्रीकरणान्याह	६९
साधुभ्योदाने	११		होतृलनिषेध	३६		मल्लिनीकरणान्याह	७०
यज्ञशीलादिधनप्रशसा	११	}	अन्वदक्षिणादाने	३८	}	अथब्रह्मवधमायश्चित्तं	७३
यज्ञार्थविप्रस्य	११		अल्पदक्षिणयज्ञनिदा	३९		गर्भत्रियोस्त्रिवैशयवधे	८७
सोनादौनदड.	११	}	अग्निहोत्रिणस्त	४१	}	स्त्रीसहृदयनि	८८
क्षुभावसन्वसृ	११		दकरणे	४१		क्षीपहरणादौ	८८
निकल्पने	११	}	मूद्रासधनेनाग्निहोत्रनिदा	४३	}	अथस्त्रापानमायश्चित्तं	९०
यज्ञार्थमूद्राभिक्षानिषे	११		विहितकरणौ	४५		संस्त्राकराः	९४
यज्ञार्थधन्मभिक्षि	११	}	प्रायश्चित्तौ	४५	}	अथस्वर्णस्तेयमा	९९
लानरक्षणीयम्	११		कामाकामहृतपापे	४५		यश्चित्तम्	९९
देवब्रह्मस्वहरणे	११	}	प्रायश्चित्तिसप्तसर्गनिषेध	४७	}	शुरूत्रीगर्भनप्रायश्चित्तं	१०३
सोमयागाशक्तौ	११		पूर्वपापेनकुशांधादय	४८		गोवधाधुपपातक	१०८
वैश्वानरयागः	११	}	प्रायश्चित्तभवश्चंक्तव्यं	५३	}	प्रायश्चित्तम्	१०८
समर्थस्यानुकल्पनिषेध	११		पंचमहापातकान्याह	५४		अवकीर्णियायश्चित्तं	११८

प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो
जातिभ्रंशकरमायश्चित्तं	१२४	}	अथस्त्रापानमायश्चित्तं	९०
संस्तीकरणदिमायश्चित्तं	११		संस्त्राकराः	९४
ज्ञानियादिवधमायश्चित्तं	११	}	अथस्वर्णस्तेयमा	९९
मार्जारिविधमायश्चित्तं	११		यश्चित्तम्	९९
हयादिवधमायश्चित्तं	११	}	शुरूत्रीगर्भनप्रायश्चित्तं	१०३
व्यभिचरितस्त्रीवधे	११		गोवधाधुपपातक	१०८
सर्पादिवधेदानाशक्तौ	११	}	प्रायश्चित्तम्	१०८
क्षुद्रजंतोसिमूहवधदौ	११		अवकीर्णियायश्चित्तं	११८
दृशादिछेदनादौ	११	}	स्त्रीसहृदयनि	८८
अन्नजादिसत्ववधे	११		क्षीपहरणादौ	८८
दृयोषध्यादिछेदने	११	}	अथस्त्रापानमायश्चित्तं	९०
असुरव्यस्रापान	११		संस्त्राकराः	९४
प्रायश्चित्तं	-	}	अथस्वर्णस्तेयमा	९९
स्त्रासांडस्त्रजल्पाने	११		यश्चित्तम्	९९
मूद्रोच्छिष्टजल्पानादौ	११	}	शुरूत्रीगर्भनप्रायश्चित्तं	१०३
स्त्रागंधाम्राणे	११		गोवधाधुपपातक	१०८
विष्णुत्रस्रासं	११	}	प्रायश्चित्तम्	१०८
सृष्टसोजने	११		अवकीर्णियायश्चित्तं	११८

प्रकरण	अ. श्लो.	प्रकरण	अ. श्लो.	प्रकरण	अ. श्लो.
सुनः संस्कारे दंडा-	१११ १५१	सज्जानियधान्यादिस्तोत्रे	११- १६२	पतितस्यांशादिनिवृत्तिः	११ १८५
दिनिवृत्तिः	१११	मनुष्यादिहरणमा	११ १६३	कृतमायश्चित्तसंसर्गः	११ १८६
अभोज्यान्वस्त्रोत्सृष्टो	१११ १५३	यश्चित्तं	११	पतितस्त्रोणामन्नादिद्वेषे	११ १८८
च्छिद्यप्रस्यमांस	१११	त्रयुसीसकादिहरणे	११ १६४	पतितसंसर्गनिवेधादि	११ १८९
सप्तदशे	१११	भक्ष्ययानशय्यादिहरणे	११ १६५	बालमादित्यागः	११ १९०
सुक्तादिप्रसूणे	११ १५३	सुक्कान्मगुडादिहरणे	११ १६६	ब्राह्मणवयूरणे	११ २०५
सूत्रादिविषणुप्रसूणे	११ १५४	मणिसुकरजन्तादिहरणे	११ १६७	अनुक्तमायश्चित्तस्यले	११ २०९
शुक्रसूनास्थाना	११ १५५	कार्पाससुकादिहरणे	११ १६८	अथमाजापत्यादि	११ २११
तमांसप्रसूणे	११ १५६	अगम्यागमनमायश्चित्तं	११ १७०	व्रतनिर्णयः	११ २११
कुक्कुटरसूकरा	११ १५६	वडवारजसत्वादिगमने	११ १७१	अयव्रतांगानि	११ २११
दिप्रसूणे	११ १५६	दिवामैथुनादौ	११ १७४	पापेनगोपनीयम्	११ २१७
मासिकान्मप्रसूणे	११ १५७	चंडाल्यादिगमने	११ १७५	पापानुतापे	११ २२०
मायश्चित्तं	११ १५७	व्यभिचारैस्त्राणां	११ १७६	पापवृत्तिविदा	११ २२३
ब्रह्मचारिणोमपु	११ १५८	मायश्चित्तम्	११	मज्जसुद्धिपर्यंतं	११ २२३
मांसादिप्रसूणे	११ १५८	चंडालीगमने	११- १७८	तपःकुर्यात्	११ २२३
बिडालाद्युच्छिद्य	११ १५९	अथपतितसंसर्गमापश्चित्तं	११ १७९	तपःप्रशंसा	११ २२४
दिप्रसूणे	११ १५९	पतितस्यजीवतप	११- १८२	वेदाभ्यासप्रशंसा	११ २४५
अभोज्यान्वमुत्तार्यं	११ १६०	व्रतेतन्क्रिया	११- १८२	अथरहस्यमायश्चित्तं	११- २५७
				इत्येकादशीध्यायः	११

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
अथशुभाशुभकर्मफलं ३	१२	३	आत्मज्ञानस्वभा	१२	८५	आत्मज्ञानस्वभा	१२	९०५
कर्मयोगानःप्रवर्तकं ४	१२	४	धान्यम्	१२	८६	ध्यानम्	१२	९०६
त्रिविधमानसकामीणि ५	१२	५	वेदोदितकर्मणः	१२	८८	वेदोदितकर्मणः	१२	९०८
चतुर्विधवैश्विककामीणि ६	१२	६	श्रेष्ठत्वम्	१२	८९	श्रेष्ठत्वम्	१२	९०९
त्रिविधशरीरकामीणि ७	१२	७	वैदिककर्मद्विविधं	१२	९०	वैदिककर्मद्विविधं	१२	९१०
मनुवाक्योपकर्मयोग ८	१२	८	प्रवृत्तनिवृत्तकर्म	१२	९१	प्रवृत्तनिवृत्तकर्म	१२	९११
त्रिदंडोपस्थिया ९	१२	९	फलम्	१२	९२	फलम्	१२	९१२
स्वैज्ञानपरिचयः १०	१२	१०	समदर्शनम्	१२	९३	समदर्शनम्	१२	९१३
जीवात्मपरिचयः ११	१२	११	वेदाभ्यासादौ	१२	९४	वेदाभ्यासादौ	१२	९१४
जीवानामानन्दो १२	१२	१२	वेदबाल्यस्मृतिनिंदा	१२	९५	वेदबाल्यस्मृतिनिंदा	१२	९१५
परलोकेपंचमौ १३	१२	१३	वेदमशंसा	१२	९६	वेदमशंसा	१२	९१६
तिकशरीरं १४	१२	१४	वेदशस्यसेनापत्यादि	१२	९७	वेदशस्यसेनापत्यादि	१२	९१७
योगानंतरमात्मा १५	१२	१५	वेदज्ञप्रशंसा	१२	९८	वेदज्ञप्रशंसा	१२	९१८
निन्दयते १६	१२	१६	वेदव्यवसायिनःश्रेष्ठत्वं	१२	९९	वेदव्यवसायिनःश्रेष्ठत्वं	१२	९१९
धर्मधर्मबहुल्याद्भोगः १७	१२	१७	तपोविद्याभ्यां	१२	१००	तपोविद्याभ्यां	१२	९२०
त्रिविधयुगकथनं १८	१२	१८	मोक्षः	१२	१०१	मोक्षः	१२	९२१

॥ इतिमनुसंहितायास्तृतीयप्रसंगसमाप्तम् ॥

अथसटीकमनुस्मृतिप्रारंभः

मनुभिर्देशो मंगलार्थः परमात्मन एव संसारस्थितये सार्वज्ञैश्वर्यादिसंपत्तमनु रूपेण प्रादुर्भूतत्वात् तदभिधानस्य मंगलानि शायत्वात्
 वदयति हि एतमेकैव इत्यग्निमनुमान्ये प्रजापतिमिति एकाग्रविषयात्तया व्याक्षिप्तचित्तं आसीनं सूरवोपविष्टं इदं शस्यैव महर्षिप्रभोत्तर
 दानयोर्योग्यत्वात् अभिगम्य अभिमुखंगत्वा महर्षयो महान्तश्च ते ऋषयश्चेति तथा प्रतिपूज्य पूजयित्वा यद्द्वामनुना पूर्वस्वारातासनद्वान्ना
 दिनाश्रुतिनास्तस्य पूजा क्लृप्तेति प्रतिशब्दादुच्चापते यथान्यायेन न्यायेन विधानेन प्रभ्रः कर्तुं युज्यते प्रणति भक्ति श्रद्धातिशयादिना वद्व्य-
 तित्वेन नापृष्टः कस्यचिद्द्रुशान्नान्यायेन पृच्छत इति अभिगम्य प्रतिपूज्य अनुवन्ति क्रियात्रयेपि मनुमित्येव कर्म अद्भुवन्वित्यत्रा कथितक
 र्मेनाद्भुविधानोद्दि कर्मकलार् १ किमद्भुवन्वित्यपेक्षायामाह भगवन्वित्यादि ऐश्वर्यादीनां भगवत्शब्दोक्तकः तदुक्तं विष्णुपुराणे ऐश्वर्य
 स्य समग्रस्य चोपर्यस्य शसः श्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैरुषण्णा भगवत्परीरणा मनुवृत्तेन संबोधनं भगवन्विति वर्यात्राक्षरा क्षत्रियवैश्यभूद्राः
 सर्वे च ते वर्णाश्चेति सर्ववर्णोः तेषामन्तरप्रभवानांच संकीर्णजानांचापि अनुलोमप्रतिलोमजानां अंबष्ठसप्तर्षणप्रभृतीनां तेषां विजात

भगवन्सर्ववर्णानां यथावदनुपूर्वशः अन्तरप्रभवानांच धर्मान्निवक्तुमर्हसि २ श्वमेको ह्यस्य सर्वस्य वि
 धानस्य स्वयंभुवः अचित्यस्याग्रमेयस्य कार्यतत्त्वार्थवित्प्रभो ३

रज्ज्वात्पन्तरत्वादर्णशब्देनाग्रहणात्पृथक्प्रभ्रः एतेनास्य शास्त्रस्य सर्वोपकारकत्वं दर्शितम् यथावत् यो धर्मो यस्य वर्णस्य येन प्रकारेणाह
 तीत्यनेनाश्रमधर्मो दीनामपि प्रभ्रः अनुपूर्वशः क्रमेण जातकर्म तदनुनामधेयमित्यादिना धर्मान्निःस्पृश्यं वक्तुमर्हसि सर्वधर्माभिधाने योग्यो
 भवसितस्माद्गृहीत्यधेषणमध्याहार्यम् यत्तुमस्य हत्यादिरूपाधर्मकीर्तनमप्यत्र तत्त्वायाश्चित्तविधिरूपधर्मो विषयत्वेन न स्वतंत्रतया ३
 सकृत्प्रमाभिधानयोग्यत्वे हेतुमाह लोमकरत्वादि हि शब्दो हेतौ यस्मात्त्वमेकोऽद्वितीयः अस्य सर्वस्य यत्त्वत्तुगतस्य स्पृत्याद्भुसुमेयस्य च वि
 धानस्य विधीयते ३ नेन कर्माण्यनि होत्रादीनि इति विधानं वेदस्तस्य स्वयंभुवः पौर्णवेयस्या चित्यस्य बहुशास्त्राधिभिन्नत्वादित्यत्र योपरिच्छे-
 तुमयोग्यस्य अप्रमेयस्य भीमांसादिन्यायनिरपेक्षतया ३ नवगम्यमानममेयस्य कार्यमनुष्ठेयमग्निधोमादि तत्त्वं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतं ब्र
 ह्मेत्यादि वैदांतवेदाम् तदेवार्थः प्रतिपाद्ये भागस्त्वेत्तीति कार्यतत्त्वार्थवित् प्रभो मेधातिथिस्तु कर्मभीमांसावासानयावेदस्य कार्यमेव तत्त्वस्तु योऽर्थ

दं धर्मकथनमेवेतिनामस्तुनामिधानम् आत्मज्ञानस्यापि धर्मरूपत्वान्मुनेय धृतिः क्षमादमोक्षेयं शौचभित्तिरियमग्रहः धर्माविद्या
 सत्यमक्रोधोदशक्रमं लक्षणभित्तिदशविधधर्माभिधाने विद्याशब्दव्याप्त्यज्ञानन्यर्भवेनोक्तम् महाभारतेऽपि आत्मज्ञानं तिति
 दाचधर्मः साधारणोऽप्येत्वात्मानं धर्मतेनोक्तम् याज्ञवल्क्येन तु परमधर्मत्वेन यदाह इत्याचारदमाहि सादानं स्वाध्यायकर्म च अयं
 तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मरश्नमिति जगत्कारणत्वं ब्रह्मलक्षणं अतएव ब्रह्ममीमांसयो अथानो ब्रह्मजिज्ञासेति सूत्रानंतरं ब्र-
 ह्मज्ञानस्य कथनाय जन्मा यस्य यत इति द्वितीयसूत्रं भगवान्वादसंयणः शृणिनास्य जगतो यतो जन्मादिस्मृष्टिस्थितिप्रत्ययभित्तिस्तु
 आर्थः तथा च स्तुतिः यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्संश्रितं तद्द्विजिज्ञासस्व तद्द्रोति प्राधान्येन जग-
 दुत्पत्तिस्थितिविधयानि भित्तोपादानं ब्रह्ममतिपादनं आत्मज्ञानरूपपरमधर्मावगमाय प्रथमाध्यायं कृत्वा संस्कारादिरूपधर्मतद्गत-
 याद्वितीयाध्यायादिक्रमेण वक्ष्यतीति न कश्चिद्विशोधः किंच मनोचर वाक्यानामेव स्वरसादयं मदुक्तोऽर्थो लभ्यते तथा हि धर्मपृष्टे

अप्रतर्क्यमविज्ञेयमसुप्तमभिवसर्पतः ५

मसुप्तं सजगतः कारणं भुवन् आत्मज्ञानं परं धर्मं वित्तेति व्यक्तमुक्तवान् प्राधान्यात् प्रथमाध्याये साधुतस्यैव कीर्तनम् धर्मोन्यस्तुत
 दंगत्वात् सुप्तो वस्तुमनंतरम् इदमित्यध्यक्षेण सर्वस्य प्रतिष्ठासमानत्वात् जगन्निर्दिस्यते इदं जगत्तमोऽभूतं तमसि स्थितं त्वानमासीत्
 मः शब्देन गुणरत्याम कृतिर्निर्दिश्यते तम इव तमः यथा तमसि लीनाः पदार्थाः अध्याक्षेण न प्रकाश्यंते एवमकृतिलीना अपि भावान्ना
 वगस्यंते इति गुणयोगः प्रलयकाले स्मृत्स्मरूतया मकृतौ लीनामासीदित्यर्थः तथा च स्तुतिः तम आसीत् तमसा गृह्णमय इति प्रकृतिरपि
 ब्रह्मात्मना अव्याकृतासीत् अतएव अमज्ञानमयसकलप्रमाणशुद्धतया प्रत्यक्षगोचरः प्रज्ञात इत्युच्यते तन्मभवतीत्यप्रज्ञातं अ-
 लक्षणमननुमेयं लक्ष्यते नैनेति लक्षणं विगतदस्पनास्तीति अलक्षणं अप्रतर्क्यं त कीयतु मशक्यं तदानीं वाचकस्थूलशब्दाभावात्
 शब्दतोऽप्यविज्ञेयं तदेव च प्रमाणत्रयं सतर्क इदं शाध्याये भुवनाभ्युपगतं अतएवाविज्ञेयमित्यर्थोऽप्येत्याद्योचरमिति धरणीधरस्या
 पि व्याख्यानम् न च नासीदेवेति वाच्यं तदानीं स्तुतिरिति सिद्धत्वात् तथा च स्तुयते तद्देदं तद्व्याकृतमासीच्छब्दोदोग्योपनिषच्च सदेव सो

म्येदमग्र आसीदिदंजगत्सदेवासीद्द्रव्यात्मना आसीदित्यर्थः सच्छब्दो ब्रह्मवाचकः अतएव प्रकृतमित्यसर्वतः प्रथमार्येतत्सिः स्वकार्या
 क्षममित्यर्थः ५ अथ क्रियाभूदित्याह ततः स्वयंभूर्भूगवानित्यादि ततः प्रलयवासानानंतरं स्वयंभूः परमात्मा स्वयंभवति स्वेच्छया शरी
 रपरिग्रहं करोति न खिलतरजावत् कर्मयत्तदेहः तथाच श्रुतिः स एकधा प्रवति द्विधा प्रवती ति भगवानैश्वर्यादिसंपन्नः अव्यक्तो बाल्यक
 रणागोचरः योगाभ्यासावस्येदिति यावत् इदमहाभूतादि आकाशादीनि महाभूतानि आदिग्रहणात्सहदारो निचव्यंजयन् अव्यक्ता
 वस्यं प्रथमं सूक्ष्मरूपेण ततः स्थूलरूपेण प्रकाशयन् दृत्तौजाः दृत्तमप्रतिहृतमुच्यते अतएव दृत्तिसर्गतापनेषु क्रम इत्यत्र दृत्तिरप्रतिपात
 इति व्याख्यातं जयादित्येन दृत्तमप्रतिहृतमोजः सृष्टिसामर्थ्यस्य सतथा तमोलुदः प्रकृतिप्रेरकः तदुक्तं भगवद्गीतायाम् मया अक्षे-
 षणप्रकृतिः सृष्टेने सचराचरमिति शादुरासीत्युक्ता शितो बभूव तमोलुदः प्रलयवावस्थां संसृजति मुमेधा ति थिगोविंदराजौ ६ योसाविति

ततः स्वयंभूर्भूगवानव्यक्तो व्यंजयन्निदम् महाभूतादिदृत्तौजाः शादुरासीत्तमोलुदः ६ योसावतींद्रि
 यशादुः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः सर्वभूतमयोचित्यः स एव स्यमुद्बभौ ७ सोभिध्याय शरीरात्स्यात्सिसृ
 ष्काविविधाः प्रजाः अपएव ससर्जादौनासु बीजमया सृजन् ८ योसाविति सर्वनामद्वयेन सकललोकवेदपुराणेतिहा

सादिप्रसिद्धं परमात्मानं निर्दिशति अतींद्रियमात्माः इंद्रियमतीत्यर्चत इत्यतींद्रियं मनस्तद्वा इत्यर्थः यदा ह व्यासः नैयासौ च सूक्ता-
 ग्राह्यो न च शिष्टैरपींद्रियैः मनसा तु मसन्नेन गृह्यते सूक्ष्मदर्शिभिः सूक्ष्मो च हि इंद्रियागोचरः अव्यक्तो व्यक्तिरवयवः तद्ग्रहितः सनातनो
 नित्यः सर्वभूतमयः सर्वभूतात्मा अतएवा नित्यः इत्यत्रापि रिच्छेत्तु मशक्यः स एव स्वयं उद्बभौ महद्वादि कार्यरूपतया प्रादुर्बभूव उद्बुर्बो
 भ्रातिः शादुर्भवेवर्त्तने धादूनामनेकार्थत्वात् ७ सोभिध्यायेति सपरमात्मानानां विधाः प्रजाः सिसृक्षुरभिध्यायापो जायंतामित्यभि-
 ध्यानभावेणापएव ससर्ज अभिधानपूर्विकां सृष्टिं ब्रह्मतीमनोः प्रकृतिरेवाचेतनोऽस्य तत्रापरिणमत इत्ययं पशोनसंमतः किंतु जहीवा
 व्याकृतं शक्त्यात्मानाजगत्कारणमिति त्रिदंडे दातमिदं दातमिदं एवाभिमतः प्रतिप्रतिताया च्छां दोग्योपनिषत् तदेकत्वं ब्रह्मस्य प्रजायेये-
 ति अतएव शरीरकसूत्रं कृताव्यासेन सिद्धांति मीक्षतेर्नाशब्दमिति ईक्षतेषी क्षणश्रवणात् न प्रधानं जगत्कारणं अशब्दं न विद्य
 ते शब्दः सुतिर्यस्य तदशब्दमिति सूत्रार्थः स्वाच्छरीरात् अव्याकृतं तमेव भगवद्वास्कराय वेदांतदर्शने प्रकृतिस्तदेव

तस्यचरीरं अथा कृणु शब्देन पंचभूतबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियमाणमनः कर्माविद्यावासनाएव सूक्ष्मरूपतया चात्त्यात्मनो स्थिता अभिधीयं
 ने अथा कृणु स्वयं च स्वर्णासु हेमोदाभेदस्वीकारात् अस्या हेतुं शक्त्यात्मना च ह्यजगद्भूतया परिणमत इत्कथयमप्युपपद्यते आदौ
 स्वकार्यभूभिन्नं ह्यंजुष्टष्टेः प्राक् अपांस्तृष्टिश्चैयं महदहंकारतन्मात्रक्रमेण बोद्धव्याम हो भूत्वा दिव्यजयन्ति पूर्वाभिधानात् अनंतर
 मपि महदादिस्तृष्टेर्वस्यमाणत्वात् तास्त्वुबीजशक्तिरूपं आरोपितवान् ८ तदंडमभवद्देभिमिति तद्बीजं परमेष्ठरेच्छया हेममंडम
 भवत्तु हेममिषु हेमंशुद्विगुणयोगात्तनुतु हेममेतदीयैकशकलेन भूमिनिर्माणस्य च स्थमाणत्वात् भूमेश्वा हेमत्वस्य प्रत्यक्षत्वादुपचा
 यत्रयणम् स ह्यंजुष्टष्टादित्यस्तुल्यप्रभना सिन्धुं देहिरण्यगर्भोजातवान् येन पूर्वजन्मानि हिरण्यगर्भो हेमस्मीति भेदाभेदभावनायाप
 रमेत्यरोपसना कृता तदीयं डिगशरीरावच्छिन्नजीवमनुप्रविश्य स्वयं परमात्मेविहिरण्यगर्भरूपतया प्रादुर्भूतः सर्वलोकानां पितामहो-
 जनकः सर्वलोकपितामह इति वा तस्य नाम ९ इदानीमागमप्रसिद्धनारायणशब्दार्थनिर्वचनेन उक्तमेवाथेन्द्रयनि आयोनारा इत्यादि

तदंडमभवद्देमं स हस्वांशुसमप्रभम् तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ९ आयोनारा इति प्रो
 क्ता आयो वै नरसूनवः तापदस्थान्न पूर्वतन नारायणः स्मृतः १० यत्त्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्म
 कम् तद्विस्तृष्टः सपुरुषो लोके ब्रह्मेति कीर्त्तते ११

आयोनारा शब्देनोच्यंते आस्कनारा शब्दस्याप्रसिद्धेस्तदर्थमाह यतस्ता
 नरास्त्यस्य परमात्मनः सूत्रवोपत्याभितस्येदमित्यणप्रत्ययः यद्यपि अणिकृतेऽप्यप्रत्ययः प्रासस्तथापि छांदसलक्षणैरपि स्मृतिषु व्युत्प-
 हात्सर्वविषयच्छेदसि विकल्पान इति याश्चि कोटी प्रत्ययस्तस्याभावपक्षे सामान्यलक्षणमाप्ते तापिकृतेनारा इति रूपसिद्धिः आयोः
 स्यापरमात्मनो ब्रह्मरूपेणावस्थितस्य पूर्वमयनमाश्रयं इत्यसौ नारायण इत्यागमेधा स्नातः गोविंदराजेन तु आयोनारा इति पठितं चारव्यातं
 च नारायण इति प्राप्ते अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घत्वेन नारायण इति रूपम् अन्येत्वायोनारा इति पठेति १० यत्त्कारणमव्यक्तमित्यादि
 यत्तदिति सर्वनामभ्यां लोके वेदादि सर्वप्रसिद्धं परमात्मानं निर्दिशति कारणं सर्वोत्पत्तिमतं अव्यक्तं बहिरिन्द्रियागोचरं नित्यं उत्पत्तिविनाशर
 हितं वेदान्तसिद्धत्वात् सत्त्वभावम् प्रत्यक्षाद्यगोचरत्वात् असत्त्वभावमिव अथवा सद्भावजातमसदभावः तयोरात्मभूतम् तथा च श्रुति

येनंदात्यगिदंसर्वमिति तद्विस्तृष्टस्तेनोत्पादितः स्फुररुफः सर्वत्र ब्रह्मोविकीर्त्यने ११ तस्मिन्नुदं सप्रगवानित्यादि तस्मिन्पूर्वोक्तैः उभ
 ह्यावश्यमाणब्रह्मानेनसंगत्सरसुधिलास्थित्वा आत्मानेवांडं हियाप्रवलिनि आत्मगतन्यानमात्रेणतदंडं हिलंडं कृतवान् १२ ताभ्यां
 सशकलाभ्यांचेत्यादि शकलंडं ताभ्यामंडशकलाभ्यांउत्तरेणदिवस्वर्ळोकंअपरेणभूलोकंउभयोर्मध्ये आकाशांदिशाश्चानसालदि-
 षिः महासौसुद्राख्यंअपांस्थानंस्थिरंनिर्मितवान् १३ इदानीमहदादिक्रमेणैवजगन्निर्माणमितिशोधयितुंनतत्सृष्टिमाह उद्वब
 हंत्यानश्चैवेत्यादि ब्रह्मा आत्मनः परमात्मनः सकाशात्तेनरूपेणमनउद्भूतयान्परमात्मनएवब्रह्मस्वरूपेणोत्पन्नत्वात्परमात्मनएवचम
 नःसृष्टिवेदांतदर्शनेनप्रधानात् तथाचश्रुतिः एतस्मान्जायतेप्राणोमनःसर्वेद्रियाणिच खंवासुज्यैर्निरापश्चपृथ्वीविश्वस्यधारिणी
 मनश्चश्रुतिमिद्धत्वात् युगपज्ज्ञानानुसन्तिडिंगाच्चसत् अमत्यक्षत्वादसदितिमनसः पूर्वमहंकारतत्वंअहमित्यभिमानात्पर्ययु

तस्मिन्नुदं सप्रगवानुधिलापरिवत्सरम् स्वयमेवात्मानोऽध्यानात्तदंडसकरोद्दिधा १२ ताभ्यांसशकला
 प्र्यांचदिवंभूमिंचनिर्ममे मध्येव्योमदिशाश्चाष्टावपांस्थानंचशांभ्यतम् १३ उद्वब्रह्मात्मनश्चैवमनःस
 दसदात्मकम् मनसश्चाप्यहंकारमभिमतारमीश्वरम् १४ महंतमेवचात्मानं सर्वाणित्रियुगानिच

कं ईश्वरं स्वकार्यकरणक्षमम् १४ महंतमेवचात्मानमित्यादि महानंमितिमहंदाख्य तत्वंअहंकारात्पूर्वपरमात्मनएवाव्याकृतवशक्ति
 रूपमकृतिसहितानुद्भूतवान् आत्मनउत्पन्नत्वात् आत्मानमात्मोपकारकत्वाद्वायान्यभिहितानिअभिधास्यंतेचतान्युसुसिर्मंतिस
 र्वाणिसत्त्वरजस्तमोगुणयुक्तानि विषयाणांशब्दस्यशरूपसंगंधानांआहकाणिशभैः क्रमेणवेदांतमिद्धेनश्रीत्रादीभिर्द्वितीयाध्या-
 यवक्तव्यानिपंचबुद्धीद्रियाणिवशब्दात्संचपाव्यादीनिकर्मैर्द्रियाणिशब्दतन्धावादीनिचंपंचोत्पादितवान् नन्वाभिधानपूर्वकसू-
 ह्यभिधानाद्देवंमिद्धांतएवमनोरभिमतइतिप्रायुक्तंचसंगच्छते इदानीमहदादिक्रमेणसृष्ट्याभिधानाद्देदांतदर्शनेनचपरमात्मा
 नएवाकाशादिक्रमेणसृष्टिरुक्तात्थचनैत्तिरीयोपनिषत् तस्मादाएतस्मादात्मनआकाशःसंभूतः आकाशाहासुः वायोरग्निःअग्ने
 रापअद्भ्यःशथिवीति उच्यते प्रकृतितोमहदादिक्रमेणसृष्टिरिति प्रगवद्वास्करीयदर्शनेत्युपपद्यतइतितद्द्विदोव्याचक्षते अव्याकृ

तमेव प्रकृतिरिष्यते तस्य च सूर्योनीवत्वं सूर्याद्य कालयोगरूपं तद्वैवं हनन्त्वं ततो बहुस्थाभिति अभिमानात्मके क्षणकालयोगित्व
मन्या कृतस्याहंकारतत्त्वम् तत्र आकाशादिपंचभूतसूक्ष्माणिक्रमेणोत्पन्नानि पंचतन्मात्राणितत्स्तेभ्य एव स्थूलान्युत्पन्नानि पंचम
हाभूतानि सूक्ष्मस्थूलक्रमेणैव कार्योदयदशनादितिनविरोधः अव्याकृतशुणलेपिसलरजस्तमसां सर्वाणि त्रिगुणानीत्युपपद्यते प्र
यतु वासलरजस्तमसैः समानरूपैव मूलप्रकृतिः भवंतु च तत्तां तत्राप्येवमाह दहंकारतन्मात्राणितथापि प्रकृतिर्ब्रह्मणोऽन्येति मनोःस्व
रसः यतो वक्ष्यति सर्वभूतेषु चालानसर्वभूतानि चित्तनीति तथा एवंयः सर्वभूतेषु पश्यत्यात्मानं भात्मनां ससर्वसमतमेत्वन्न ह्या-
भ्येति परंपदमिति १५ तेषां लवधवान् सूक्ष्मानित्यादि तेषां षण्णां पूर्वोक्ताहंकारस्य तन्मात्राणांचये सूक्ष्मा अवयवास्तान् आत्ममा
सुषुण्णां स्वविचारेषु योजयित्वा मनुष्यानिपेक्ष्मत्वात्परादीनि सर्वभूतानि परमात्मानि भित्तान् तत्र तन्मात्राणां विकारः पंचमहाभूतानि
अहंकारस्यैन्द्रियाणि प्रथिव्यादिभूतेषु शरीररूपतथापरिणतेषु तन्मात्राहंकारयोजनां कृत्वा सकलस्य कार्यजातस्य निर्माणं अतएवाधि-

विषयाणां यहीतृणिनैः पंचेन्द्रियाणित्त्वं १५ तेषां लवधवान् सूक्ष्मान् षण्णां प्रथमि तौ जसास् सन्नि
वेश्यात्ममात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे १६ यन्मूर्त्यवयवाः सूक्ष्मास्तस्यैमान्याश्रयति षट् तस्मान्च्छरीरमि
त्याहुस्तस्य भूतिमनोषिणः १७

तौ जसां अनंतकार्यनिर्माणेनातिवीर्यशालिनाम् १६ यन्मूर्त्यवयवाः सूक्ष्मा इत्यादि य
स्मान्भूतिः शरीरं तत्सं पादका अवयवाः सूक्ष्मास्तन्मात्राहंकाररूपाः षट् तस्य त्रह्मणः सप्रकृति कस्य रमानिवस्य माणानि भूतानोद्दिश
णित्त्वं पूर्वोक्तानि कार्यत्वेनाश्रयंति तन्मात्रेभ्यो भूतोत्पत्तेः अहंकाराच्च ईन्द्रियोत्पत्तेः तथाच पठंति प्रकृतेर्महांस्ततो हंकारस्तस्माद्गुणश्र-
षोडशकः तस्मादपि षोडशकात्संचभ्यः पंचभूतानि तस्मान्तस्य ब्रह्मणो यामूर्तिः स्वभावस्तां तथा परिणतानिन्द्रियादिशालिनी लोकाः
शरीरभित्तिवदंति षडश्रयणाच्छरीरभिति शरीरनिर्वचनेनानेन पूर्वोक्तोत्पत्तिक्रमएव दृष्टकृतः १७ तदाविशंति भूतानीत्यादि
पूर्वोक्तोकेनस्येति प्रकृतं ब्रह्म त्रह्म तदिति परामृष्यते तद्ब्रह्मशब्दादिपंचतन्मात्रात्तानावास्थितं महाभूतान्याकाशादीनि आविशंति ते षड
स्य धनेसहकर्मभिः स्वकार्यैस्तत्राकाशास्यावकाशादानं कर्मवायोर्यूहं नं विन्यासरूपं तेजसः पाकोऽपां संग्रहणं पिंडीकरणरूपं प्रथिव्या

णपरमात्मनिवेदवाशिः स्थितः स इह कल्यादौ हिरण्यगर्भस्य परमात्मन एव प्रथमदेहि मूर्तेर्मनस्य स्वस्थांतरमनापन्नः सः सुप्तप्रसुद्धस्येव प्रा
 दुर्बलितेन प्रदोषस्थानीयेन स्फुरन्नरतिर्यगादिप्रविभक्तं जगत् अभिधेयमूर्तेर्निर्भिमीते कथमिदं गम्यते प्रत्यक्षालुमानाभ्यां श्रुतिस्मृतिभ्य
 मित्यर्थः प्रत्यक्षं श्रुतिरनुपेक्षत्वात् अनुमानं स्मृतिरनुमीयमानश्रुतिसापेक्षत्वात् तथा च श्रुतिः एतदिति यै प्रजापतिर्देवान् सृजतामृजद
 ग्रइति मनुष्यानिदव इति पि नृत्तरिः पवित्रमिति ग्रहानावसव इति स्तोत्रं विद्मानीति शस्त्रमिति सौभगोत्यन्याः प्रजाः स्मृतिस्तु सर्वेषां तु स
 नामानीत्यादिका मन्वादिप्रणीतानुपृथक् संस्थाश्चेति लौकिकीश्च व्यवस्थाः कुलालस्य घटनिर्माणं कुपिंदस्य पटनिर्माणमित्यादिकां विभा
 गेन निर्भितवान् २१ कर्मात्मनश्च देवानामित्यादि सन्नह्लादेवानां गणमसृजत् प्राणिनामिंद्रादीनां कर्माणि आत्मा स्वभावो येषां तेषामप्रा
 णिनां च यावदीनां देवानां साध्यानां च देवविशेषाणां स ब्रह्मं यज्ञं च ज्योतिषो मादिकं कल्यांतरैर्यनुमीयमानत्वान्निव्यं साध्यानां च गणस्य पृ

कर्मात्मनां च देवानां सोऽसृजत् प्राणिनां मधुः साध्यानां च गणं सूक्ष्मं यज्ञं चैव सनातनम् २२ अग्निवायुरविष्य
 रक्तत्रयं ब्रह्म सनातनम् दुदोहूयज्ञसिद्धयर्थं मृगयतुः सामलक्षणम् २३ कालकालविभक्तीश्च न क्षत्राणि
 ग्रहास्तथा सरितः सागरान् रौलान् समानि विषमाणि च २४ तपोवाचं रतिं चैव कामं च क्रोधं भोक्च सृष्टिं स
 सज्जैवे मां स्मृष्टुमिच्छन्निमाः प्रजाः २५

अग्निवायुरविष्य आकृष्टवान् सनातनं नित्यं वेदापौरुषेयत्वात् एवमनोरभिमतः पूर्वकल्पे ये वेदास्त एव परमात्ममूर्तेर्ब्रह्मणः स
 ल्याकृताः तानेव कल्यादौ अग्निवायुरविष्य आचकथ्यौ तत्र आयुर्थे निशंकनीयः तथा च श्रुतिः अग्नेर्ऋग्वेदो वायो र्यजुर्वेद आदित्यात्स
 द इति आचकषणार्थत्वाद् दुहितोर्नाग्निवायुरवीणासु रवीणासु कथितकर्मावाकिलपादानतैव यज्ञसिद्धयर्थं त्रयीसंपाद्यत्वात् यज्ञानां आधीनस्थक्षीरच
 त् विद्यमानानामेव वेदानामभिव्यक्तिप्रदर्शनार्थं आकर्षणवाचकोर्गोणोद्दिहिः प्रयुक्तः २३ कालं कालविभक्तीश्चेत्यादि अत्र ससर्जे स्फुर-
 श्चो कवर्त्तिनीक्रियासंबध्यते आदित्यादिक्रियाप्रचयरूपं कालं कालविभक्तीर्मासं सर्वयनाद्याः न क्षत्राणि कृत्तिकादीनि यद्वा न्स्वर्यादीन् सरि-
 तोनदीः सागरान् समुद्रान् रौलान् पर्वतान् समानि समस्थानानि विषमाणि उच्चनीचरूपाणि २४ तपोवाचं चित्यादि तपः प्रजापत्यादिवान्च

याणीरतिंचेतः परितोषं कसमिच्छां क्रोधं चेतो विकारं इमां एतच्छ्रुतीकोक्तो पूर्वस्त्रोकोक्तान् सृष्टिचकार सृज्यत इति सृष्टिः कर्मणि क्तिन् ३
 माः प्रजावश्यमाणा देवादि काः कर्तुमिच्छन् २५ कर्मणां चैति धर्मोयज्ञादिः सचकर्तव्यः अधर्मोऽज्ञास्यधादिः सनकर्तव्यः इतिकर्मणा
 विभागाय धर्मोऽप्यवेचयत् पृथक्तेनाप्यथात् धर्मस्य फलं कसं अधर्मस्य फलं दुःखं संधर्मो धर्मफलभूते इहोः परस्परविरुद्धैः सुखदुः
 खादिभिरिमाः प्रजाः योजितवान् आदिग्रहणात् कामक्रोधरागद्वेषस्कासिपासाशोकमोहादिभिः २६ अपण्योमात्रेति दशाऽर्द्धानांपचा
 नामहाभूतानां याः सूक्ष्माः पंचतन्मात्ररूपा विनाशिन्यः पंचमहाभूतरूपतया विपरिणामिन्यः ताभिः सह उक्तं वक्ष्यमाणं चैतदभवं मुत्सद्यते
 अनुपूर्वशः क्रमेण सूक्ष्मात् स्थूलं स्थूलात् सूक्ष्मतरमित्यनेन सर्वशक्तेऽं ह्यणो मानससृष्टिः कदाचित्तलनिरपेक्षा स्यादिति तस्यो शकामपनि
 नीपन्नतद्वारेणैवेयं सृष्टिरिति मध्येऽपुनः पूर्वोक्तं स्मारितवान् २७ यंतु कर्मणीति सप्रजापतिर्येजानि विशेषं च व्याप्रादिकं यस्यां क्रियायाह

कर्मणां च विवेकार्थं धर्मोऽप्यवेचयत् इहैर्योजयञ्चे माः क्रुषदुःखादिभिः प्रजाः २६ अपण्योमात्रा
 विनाशिन्यो दशाऽर्द्धानां तु याः स्मृताः ताभिः सार्द्धमिदं सर्वं संप्रभवत्यनुपूर्वशः २७ यंतु कर्मणियस्मिन्सन्य
 युक्तप्रथमं प्रभुः सतदेव स्वयं भजे सृज्यमानः पुनः पुनः २८ हिंसा हिंसेऽप्यदुःकुरे धर्माधिभाटितानृते य
 द्यस्यसोऽदधात्सर्गे तत्तस्य स्वयमाविशेत् २९

रिणमारणादिकायां सृष्ट्यादौ निर्युक्तवान् सजानि विशेषः पुनः पुन
 रपि सृज्यमानः स्वकर्मवशेन तदेवाचरितवान् एतेन प्राणिकर्मसाक्षेपं प्रजापतेरुक्तमाधमजानि निर्माणं नराग हेयाधीनमिति
 दर्शितम् अतएव वक्ष्यति यथा कर्मतपोयोगात्सृष्टस्यावराजंगममिति २८ एतदेव प्रपंचयति हिंसा हिंसेत्यादि हिंस्वकर्म-
 सिंहादेः करिमारणादिकं अहिंसं हरिणादेः मृदुदयाप्रधानं वित्रादेः क्रूरं क्षत्रियादेः धर्मो यथात्र ह्यन्यथादेः शुकशुश्रूषादिः अध-
 र्मो यथा तस्यैव मांसमैथुनसेवादिः क्रतुसत्यतच्च प्रायेण देवानां अनृतमसत्यं नदपि प्रायेण मनुष्याणां तथाच श्रुतिः सत्यवाचोदे
 वा अनृतवाचो मनुष्या इति तेषां मध्ये यत्कर्म सप्रजापतिः सर्गादौ यस्याधारयत् सृष्ट्युत्तरकालमपि सतदेव कर्म प्राक्तना हृष्टवशा
 त् तस्य मेव भजे २९

अत्र दृष्टान्तमाह यथ यथावसंलादिभ्रतव ऋतुनिन्हा निचूतमंमर्यादीनि ऋतुपर्यये स्वकार्यावसरं स्वमेव माप्नुयंति तथा देहि-
 नोपि हिंसादीनिकर्माणि ३० लोकानां त्विति भूलोकानां बाहुल्याय सुयुवंचाहू रूपादेभ्यो ब्राह्मणक्षत्रियवैश्याश्चूद्रान्यथाक्रमं निर्मित-
 वान् ब्राह्मणादिभिः सायंमातरग्नावाहुनिः प्रक्षिप्त्वा सूर्यमुपतिष्ठते सूर्याहृष्टिः दृष्टेरन्ममन्नात्तृजा बाहुल्यवस्यति च अग्नौ प्रास्ता-
 हुनिः सम्यगादित्यभित्यादिदेव्याश्चान्मया अथादित्यो ब्राह्मणादिभिर्माणं ब्राह्मणो न विशंकनीयः शुनिसिद्धत्वात् तथा च शुतिः ब्राह्मणोः
 स्पृशस्वमाग्नादित्यादि ३१ दिथाकृत्वोति सत्रस्यानिजदेहं द्विसंङ्कृत्वा अर्द्धेन पुरुषोजातः अर्द्धेन स्त्रीनिस्था मैथुनधर्मेण विराट् संतं-
 पुरुषं निर्मितवान् शुनिश्च ततो विरज्जजायतेति ३२ तपस्तत्त्वोति सविश्राट् तपोविधायं निर्मितवान् तं मां मनुजानीत अस्य सर्वस्वजगतः

यथर्त्तुलिंगान्मृतवः स्वयमेव त्सुपर्यये स्वानि स्वान्यभिपृद्यंते तथा कर्माणि देहि नः ३० लोकानां तु विद्वद्भ्यर्थं
 सुयुवचाहू रूपादतः ब्राह्मणं क्षत्रियं वैश्यांश्चूद्रं च निरवर्त्तयत् ३१ दिथाकृत्वात्मनो देहमर्द्धेन पुरुषो भवत्
 अर्द्धेन नारी तस्यास विराजसृजत्पुरुषः ३२ तपस्तत्त्वोति सविश्राट् तपोविधायं निर्मितवान् तं मां मनुजानीत अस्य सर्वस्वजगतः
 स्पृशस्वधारं द्विजसत्तमाः ३३ अहमजाः सिस्तुस्तुतपस्तत्त्वोत्पुत्रं दुश्चरम् पतीन्वजानामसृजमहर्षिनादि-
 तोदशा ३४ मरीचिमच्यंगिरसौ पुलस्त्यपुलहं क्रतुम् प्रचेतसं वसिष्ठं च भृशुन्धारदमेव च ३५ एते मनु-
 स्तुसप्तान्यानसृजन् भूरितेजसः देवान् देवनि कायाश्च महर्षिभ्यामितौजसः ३६

स्वधारं प्रो द्विजसत्तमाः एतेन स्वजन्मोत्कर्षसामर्थ्यातिशयावभिहितवान् लोकानां प्रत्यथित प्रत्ययार्थम् ३३ अहमिति अहंमजाः स्व-
 दुभिच्छूद्रं क्रतुश्चरतपस्तत्त्वाद्वा प्रजापतीन् प्रथमं सृष्टवान् तैरपि मजानां सृष्ट्यमानत्वात् ३४ मरीचिमित्यादि त एते दशप्रजापतयो-
 नामतौ निर्देशाः ३५ एते मनुस्त्विति एते मरीच्यादयो दशभूरितेजसो बहुतेजसो अन्यान् सप्तापरिमिततेजस्कान् मनुन् देवान् महा-
 णासृष्ट्वा न् देवनिवासस्थानानि स्वर्गादीन् महर्षिभ्यः सृष्टवान्तः मनुशब्दो यमाधिकारवाची च तु दशकमन्वन्तरेषु यस्य यत्र सर्गाद्यधिकारः
 स एतस्मिन्मन्तरे स्थापकवसायोचित्यादिनामभिर्मनुश्रितिव्यपदिश्यते ३६

प. जरायुर्गर्भावरणचर्मनम्रमलुव्यादयः प्राहुर्भवंतिपश्चान्मुक्ताजायंतेएषामेवजन्मक्रमः प्रायुक्तोविद्यतः दंतशब्दसमा-
 नार्योदच्छब्दः प्रकृत्यंतरमस्तिनस्येदंप्रथमाबहुवचनरूपउभयतोदतइति ४३ अंजलाः पक्षिणइति अंडांदोसंभवंतिनतो-
 जायंतइतिएषांजन्मक्रमः नक्रः कुंभीरः स्थलजानिकृकलासादीनिजीदकानिशंखादीनि ४४ स्वेदजमिति स्वेदः पार्थिवद्रव्याणां
 तापेनकृदेः ततोदंशमशकादिजायते ऊष्माणश्चस्वेदहेतुतापादपिअन्यत् दंशादिसदृशंपुनिकापिपलिकाटिजायते ४५ उ-
 ज्जाइति उर्ध्वेदंनसुंद्भिर्भावोकिपूततोजायंतेऊर्ध्वबीजमूषिचभिलेतुद्रिज्जादृक्षाः तेचद्विधाः केचिद्बीजादेवजायंते केचिक्कांडात्
 शाखाएवरोपितारुक्षतांयांति इदानीयेषांयादृशंक्रमतदुच्यते औषध्यइति औषधयोत्रीहियवादयः फलपाकेनेवनश्यंति बहुषुष्य-

पद्मवन्धसूगाश्चैवव्यालाश्चौभयतोदतः रक्षांसिचपिशाचाश्चमलुव्याश्चजरायुजाः ४३ अंजलाः प-
 क्षिणः सपानक्रामत्स्याश्चकच्छपाः यानिचैवप्रकाराणिस्थलजान्यौदकानिच ४४ स्वेदजदशमश-
 कयूकामक्षिकमल्लुणाम् ऊष्माणश्चौपजायतेयच्चान्यकिंचिदीदृशम् ४५ उद्रिज्जाः स्थावराः सवर्षा-
 जकांडप्रयोहिणः औषधयुः फलपाकानाबहुषुष्यफलोपगाः ४६ अषुष्याः फलवंतोयेतेवनस्यतयः
 स्मृताः पुष्पिणाः फलिनश्चैवदृक्षास्तूभयतः स्मृताः ४७ शुच्छयुल्भतुविविधतथैवतृणजातयः बी-
 जकांडरुहाण्येवप्रतानावत्स्यएवच ४८

फलसुक्ताश्चभवंति औषधिशाब्दादेवकृदिकारादक्किनइतिउपादार्षत्वेओष-
 ध्यइतिरूपम् ४६ अषुष्याइति नास्यम्बोकस्याभिधानकोषयत् संज्ञासंसिखंधिपरलमप्रकृतत् किंतुक्रमयोगवजन्मनिनि
 प्रकृतनदयीभिसुच्यते येवनस्यतयस्तेषामुष्यमंतरेणैवफलजन्मदंतरेभ्यस्तुषुष्याणिजायंतेभ्यः फलानीतिएवंदृशाउभय
 रूपाः प्रथमानानसि. ४७ शुच्छयुल्भत्विति मूलतएवयत्रलतासमूहोभवतिनचप्रकांडानितेशुच्छामल्लिकादयः युल्माएकमू-
 लाः संघातजानाः शरेरूपप्रभृतयः तृणजातयः उलपाद्याः प्रतानास्तंतुषुक्तास्तृणालाधूप्रभृतयः वल्योगुडूव्यादयः याभूमेर्दृशमा
 रोहंतिएतान्यपिबीजकांडरुहाणिनसुंसक्रमनसुंसकेनैकवच्चास्थान्यतरस्याभितिनसुंसकत्वम् ४८

नमसेति एतेवृक्षादयस्तमोयुणेनाशिनित्तदुःखफलनाथकर्महेतुकेनव्याप्ताः अंतश्चैतन्याप्रवृत्तिपद्युपसर्वेचांतरेवचेतयंतेनथापिबहि
 र्थापारादिर्नाथीविरहानाथाव्यपादिसंते त्रिगुणाद्व्यलोकितेषांनमोयुणयाहुल्याचयाव्यपदेशः अतएवस्तद्वदुःखसमन्विताः सत्यस्यापिभा
 शान् कदाचित्कसर्वेशोपिजलधरजनिजलसंपर्कादेशाजपते ४९ एतदंताइति स्थावरपर्यंतात्रह्योपकामगतपडल्यचयः कथिताः भूता-
 नां क्षेत्रज्ञानांन्यमरणमबंधेदुःखवहुलतयाभीषणोसदायिनश्चरे ५० इत्थंसर्गमाभिधायप्रलयदशमाहः एवंसर्वमिति एवंउक्तप्रकरणे
 इदं सर्वंस्थावरजंगमंलगतं च ह्यासमजापतिरचित्यशक्तिरात्मानिशरीरत्वागरूपंअंतर्धानिरूपयन् सृष्टिकालंमलयकालेननाशयन्प्राणिनां
 कर्मवरोनपुन पुनःसर्गमलयान्करोतीत्यर्थः ५१ अत्रहेतुमाह एदेति यदासमजापतिर्जागर्तिसृष्टिस्थितोइच्छातितदेजगत् श्वासप्रश्वा

तमसावहु रूपेणवेष्टिताः कर्महेतुना अंतसंज्ञाप्रवंत्येतेस्तसंबंदुःखसमन्विताः ४९ एतदंतास्तुगतयोत्र
 ह्याद्याःसमुदाहृताः योरस्मिन्भूतसंगारेनित्यंसततयायिनि ५० एवंसर्वेससृष्ट्येदंमाचाचित्यपराक्रमः
 आत्यन्यंतदधेभूयःकालकालेनपीडयन् ५१ यदासुदेवोजागर्तितदेदंवेष्टतेजगत् यदास्वपितिशांतात्वा
 तदासर्वेनिमीलति ५२ तस्मिन्स्वपितिलुसुस्थेकर्मत्वानःशरीरिणाः स्वकर्मभ्योनिवर्ततेमनश्चग्लानिसृ
 च्छति ५३ युगपत्प्रमलीयतेयदानस्मिन्महात्मनि तदायंसर्वभूतात्वात्कारस्वस्वपितिनिवृत्तः ५४ तमोयंतु
 समाश्रित्यचिरतिष्ठतिर्सेदियः नचस्वंकुरुतेकर्मतदोक्तामितिभूतिनतः ५५

धनिशांनात्प्रापसंहारमना तदेजगत्सतीते ५२ पूर्वोक्तमेवव्यपद्यति तस्मिन्स्वपतीति तस्मिन्भजापतौनिवृत्तेच्छेकस्थेत्प्रसंक्षुतदेइम
 नोव्यापारेकर्मलब्धदेहाः क्षेत्रज्ञाः स्वकर्मभ्योदेहग्रहणादिस्योनिवर्ततेमनःसर्वदियसाहितंनिरहितंभवति ५३ इदानींहाप्रलयमा
 ह युगपन्मिति एकस्मिन्नेवकालेयदानस्मिन्परमात्मनि सर्वभूतानिमलयंयंति तदायंसर्वभूतानामात्मानिर्द्वितः निवृत्तजगत्प्रसृत्यपारः
 सत्सवपितिरूपसुमद्वरभवति यद्यपिनित्यज्ञानानंदस्वरूपेपरमात्मनिरूपथाप नथापिजीवधर्मोयसुप्रचर्यते ५४ इदानींप्रलयप्रसंगे
 नजीवस्वीकृतमणमपिप्लोक्तद्वयेनाह तमोयमिति अयंजीवस्तमोज्ञाननिवृत्तिं प्राप्य बहुकालमिदियादिसहितस्तिष्ठतिनचात्वीयंक्रमे

श्वसप्रत्यासादिकं करोति तदा मूर्तिः पूर्वदेहादुल्लामिति अत्यत्र गच्छति लिङ्गशरीरावच्छिन्नस्य जीवस्य उद्गमान्द्रमनमप्युपपद्यते त-
थाचोक्तं च हृदारण्यके तसुल्लामंतं प्राणोः नूल्लामिति प्राणमनूल्लामंतं सर्वे प्राणा अनूल्लामिति प्राणा इन्द्रियाणि ५५ कदादेहान्तरं गृ-
ह्णातीत्यत आह यदाणुमानिक इति अणवो मात्राः पुर्यष्टकरूपायस्य सोऽणुमानिकः पुर्यष्टकशब्देन भूतादीन्व्यष्टाबुध्यन्ते तदुक्तं सन्दे-
न भूतैर्द्रियमनोबुद्धिवासर्निकर्मबायवः अविद्यात्पादकं चोक्तं पुर्यष्टमृषिसन्तमैः ब्रह्मपुराणेषु क्त्वादिहेतुभूतं च रिच्युमास्तुषादिकारणं बीजं मविशत्यधि-
ते तेन ब्रह्मस्य वै बधोमोसोऽसुक्तस्य तेन तु यदाणुमानिको भूत्वा संपद्यस्थारस्तु दक्षादिहेतुभूतं च रिच्युमास्तुषादिकारणं बीजं मविशत्यधि-
निष्ठमिति दासं स्पष्टः पुर्यष्टकयुक्तो मूर्तिस्थूलदेहान्तरं कर्मातुरूपं विमुचिगृह्णाति ५६ प्रासंगिकं जीवस्योल्कमणमभिधाय मकृतसुप
संहरति एवं सजाग्रत्समाभ्यामिति स ब्रह्मा अनेन प्रकारेण स्थीय जाग्रत्समाभ्यामिदं स्थावरजंगमं संजीवयति मारयति चाजस्रंसततं अ-

यदाणुमानिको भूत्वा बीजं स्थास्तुचरिष्युच समाविशति संस्पृष्टस्तदा मूर्तिं विमुचति ५६ एवं सजाग्रत्स
प्राभ्यामिदं सर्वं चारम् सजीवयति चाजस्रप्रमापयति चाव्ययः ५७ इदं शास्त्रं तु कृत्वा सोऽमा भव स्वयम
दितः विधिवद्ब्राह्मणमासमरीच्यादीस्त्वहसुनीन् ५८ एतद्द्वीयं षट्गुः शास्त्रं त्र्यावृषिष्यत्यशेषतः एतद्भिः
त्तोऽधिजगो सर्वमघोऽखिलमुनिः ५९

विनाशोऽव्ययः ५७ इदं शास्त्रमिति असौ ब्रह्मा इदं शास्त्रं कृत्वा स्त्वद्यादौ मामेव विधिव
च्छास्त्रोक्तं गजातानुष्ठानेनाध्यापितवान् अहं तु मरीच्यादीनाध्यापितवान् तनु ब्रह्म कृतलेः स्वशास्त्रस्य कथं मानवव्यपदेशः अत्र मेधा
निधिः शास्त्रशब्देन शास्त्रार्थो विधिनियमसमूह उच्यते तं ब्रह्मा भस्त्रं ब्राह्मणमासमनुस्तुतत्प्रतिपादकं ग्रंथं कृतवानिति निविरोधः अ-
न्येतु ब्रह्मकृतलेप्यस्य मनुना प्रथमं मरीच्यादिभ्यः स्वरूपतोऽर्थनिश्चयमकाशितलान्मानवव्यपदेशः वेदापौरुषेयत्वेपि काठकादिव्य
पदेशवत् इदं तूच्यते ब्रह्मणा शतसाहस्रमिदं धर्मशास्त्रं कृत्वा मनुः अध्यापित आसीत् तस्मिन् च स्वचनेन संक्षिप्य शिष्येभ्यः प्र-
तिपादितमित्यविरोधः तथा च नारदः शतसाहस्रोऽग्रंथ इति स्मरति स्म ५८ एतद्द्वीयमित्यादि एतच्छास्त्रमयं षट्गुः शुष्पाक
मखिलकथयिष्यति यस्मादेषोऽशेषमेतन्मनोधीतवान् ५९

ततस्तथेति सम्प्रयुग्मनुनातयोक्तोऽयं श्रावयिष्यतीति यस्मादेयो गधिजा इत्कक्तः ततोऽन्तरमनेकमुनिसन्धिषोरुसंभावनायामात्त-
 मनास्तानृषीन् प्रकृत्वान् च श्रूयतामिति ६० स्वार्यं प्रवस्येति ब्रह्मसुत्रस्वास्थ्यमनोः षड्भुञ्जामभवा अन्ये मनवः एवं कार्यकारिणः स्वस्वफ्रा-
 डेऽसृष्टिपालनादावधिकृताः स्वाः स्वाः प्रजाउत्सादितवन्तः ६१ स्वरोचिषश्चेति एतेऽप्येते मनवः षट्पदानमतोभिर्दिष्टाः ६२ स्वार्यं श्रूयन्ति
 स्वार्यं सुवसुखाः सत्सामीभनवः स्त्रीयस्तीयाधिकारकाले इदं स्थावरजंगमसुखाद्यपालितवन्तः ६३ इदानीमुक्तमन्वतरसृष्टिप्रलयादि-
 क्कालपरिमाणपरिज्ञानायाद् निमेषादशान्नाद्याविनि अक्षिपक्ष्माणोः स्वाभाषिकस्य उन्मेषस्य सहकारीनिमेषः तेषां दशकाष्ठानामका
 लः निषाच्चकाषाः कलासंज्ञकः त्रिंशत्कलाः सुहृत्तरिव्यः कालः नावत्त्रिंशत्सुहृत्तान् अहोरात्रं कालं विद्यान् तावत इति द्वितीयानिर्देशान्

ततस्तथासनेनोक्तो महर्षिर्भृगुनाभृगुः तानत्रवीदृषीन्सर्वानृषीन्पीतात्मा श्रूयतामिति ६० स्वार्यं प्रवस्यस्यस्यम
 नोः षड्भुञ्जामनयोपरे सृष्टवन्तः प्रजाः स्वाः स्वाः महात्मानो महोत्सः ६१ स्वरोचिषश्चोत्तमश्च्यतामसोरैव त
 स्तथा चास्तुषश्च महोत्तेजाविवस्वत्कृतएव च ६२ स्वार्यं श्रूयतामिति सप्तैते मनवो भूरितेजसूः स्वस्वैतरेऽसुर्वमि
 दसुत्वाद्यासुश्चरानरम् ६३ निमेषादशान्नाद्यौ च काषात्रिंशत्तुनाः कला त्रिंशत्कलासुहृत्तः स्यादहोरात्रतुना
 वतः ६४ अहोरात्रे विभजते सूर्यो मातृषु देविके रात्रिः स्वभाषभृत्तानां चैवायं कर्मणामहः ६५ पित्र्यैरा
 व्यहनीमासः प्रविभागास्तुपक्षयोः कर्मचैवात्सहः कृष्याः शकृः स्वभाषशर्वरी ६६ देवैराच्यहनीवर्षप्रवि
 भागास्तयोः पुनः अहस्तत्रोदगयनरात्रिः स्यादक्षिणायनम् ६७

विद्यादित्यथाशरः ६४ अहोरात्रे इति मातृषु देवसंबन्धिनीं दिनरात्रिकालावादित्यः पृथक् करोति तयोर्मध्ये भूतानां स्वमार्थरात्रि
 र्भवति कर्मोत्तुधानार्थं च दिलम् ६५ पित्र्ये इति मातृषाणां भासः पितृणामहोरात्रे भवतः तत्र पक्षद्वयेन विभागः कर्मोत्तुत्तानाय-
 पूर्वपक्षो हः स्वापार्थं कृष्णसोरात्रिः ६६ देवैराच्यहनीवर्षमिति मातृषाणां वर्षं देवानां रात्रिदिने भवतः तयोरेव्ययं विभागः नरा
 णामुदगयनं देवानामहः तत्र मायेण देवकर्मणामुत्तुधानं दक्षिणायनं तु रात्रिः ६७

ब्राह्मस्येति ब्रह्मणोः होरात्रयस्यत्पराणांप्रत्येकं युगानांच कृतादीनांतं क्रमेणसमासतः संक्षेपतः शृणुतमकृतेपिकालविभागोय
 णोः होरात्रयस्यपृथक्प्रतिज्ञानंततदीयज्ञानस्यपुण्यफलज्ञानार्थवस्थानिच ब्राह्मपुण्यमहर्षिदुरितनिन्देदनात्पुण्यप्रवृत्तित्यर्थः ६८
 चत्वार्यहुरिति चत्वारिवर्षसहस्राणिकृतयुगकालमन्वाद्येवदंतितस्थतावद्वर्षशतानिसंख्यासंख्याशब्दप्रवृत्तिसुगस्यपूर्वसंख्याउत्त
 रन्वसंख्याशः तदुक्तंविष्णुपुराणे तत्समाणैः शतैःसंख्यापूर्वतत्राभिधीयते संख्याशकन्वत्तुल्योयुगस्थानंतरोहियः संख्यासंख्यांशयो
 रंतर्यः कालोसुमिसत्तम युगस्थः सतुविशेषः कृतत्रेतादिसंज्ञकः वर्षसंख्याचंद्रदिव्यमानेनतस्यैवानंतरमकृतत्वात् दिव्येवर्षसहस्रे
 स्तु कृतत्रेतादिसंज्ञितम् चतुर्गुणं द्वादशभिस्त्रिंशद्भिर्भागनिबोधमे इतिविष्णुपुराणवचनाच्च ६९ इतरंधिति अन्येषुत्रेताद्वापरकलियुगे
 संख्यासंख्यांशसहितेषु एकहान्यासहस्राणिशतानिचप्रवृत्तिं तन्नेयंपद्यतेत्रोणिवर्षसहस्राणित्रेतासुगंतस्यत्रोणिवर्षशतानिसं

ब्राह्मस्यतुत्सुपाहस्ययत्समाणांसमासतः एकैकशोयुगानांतुक्रमशस्तन्निबोधत ६८ चत्वार्यहःसह-
 स्राणिवर्षाणांतु कृतयुगम् तस्यतावच्छतोसंख्यासंख्यांशश्चतथाविधः ६९ इतरेषुसंख्यासंख्यासंख्या-
 शेषेषुचत्रिषु एकापाद्येनयत्तंसहस्राणिशतानिच ७० यदेतत्परिसंख्यातमादाववचतुसुगम् एतद्वा
 दशसाहस्रं देवानासुगसुच्यते ७१ देविकानासुगानांतुसहस्रपरिसंख्याया ब्राह्ममेकमहर्षेयतावती
 रात्रिमेवच ७२ तद्दशुगसहस्रांतब्राह्मपुण्यमहर्षिदुः रात्रिचतावतीमेवत होरात्रविदोजनाः ७३

ध्यांशश्च एवं देवर्षसहस्रेद्वापरः तस्य देवर्षशतेसंख्यासंख्यांशश्च एवं वर्षसहस्रं कलिः तस्यैकवर्षशतसंख्यासंख्यांशश्च ७० यदेतदि-
 ति एतस्यच्छोकस्यादोपदेतन्मातुषंचतुर्गुंपरिगणितं एतद्देवानासुगसुच्यते चतुर्गुशब्देनसंख्यासंख्यांशयोरप्रातिशंकायामाह
 एतद्द्वादशसाहस्राभितिस्यार्थः णचतुर्गुरेवद्द्वादशसंख्यैर्दिव्यसुगभितितुमेधातियन्मोनादत्तव्यः मनुनानंतरंदिव्ययुगस
 ब्रह्माहस्याप्यभिधानात् विष्णुपुराणेचमातुषचतुर्गुसहस्रेणत्र ह्माहकीर्तनान्मातुषचतुर्गुनेवदिव्यसुगानुगमनात् तथाचवि-
 ष्णुपुराणम् कृतत्रेताद्वापरंचकलियेतिचतुर्गुगम् प्रीच्यतेतत्सहस्रंतुत्रद्वाणोदिवसोमुने ७१ देविकानाभिति देवयुगानांसहस्रंब्राह्म
 दिनंज्ञातव्यंसहस्रमेवरात्रिः परिसंख्ययेतिस्लोकपूरणोऽर्थानुवादः ७२ तद्देसुगैति युगसहस्रेणांतःसमातियर्थस्यतद्ब्राह्ममहस्रत्परिमा

गानरात्रियेगानंतिने ३ होरात्रा इति स्मृतिरियं स्तुत्याच त्रासमहोरात्रं ज्ञानव्यभिति विधिः परिकल्पते अत एतत्तत्पुण्य हेतुत्वात्पुण्यभिति वि
 शोयणं कृतम् ७३ तस्येति समस्यात्सर्वोक्तस्य स्त्रीया होरात्रस्य समाप्तौ प्रतिबुद्धोऽत्र वति प्रतिबुद्धोऽत्र स्वस्वियं मनः सृजति मूर्त्तौ क्रादित्रयस्य
 दृश्येभ्युक्तेन तु जनयति तस्य महाप्रलयानंतरं ज्ञानत्वान् अनष्टत्वाच्च अवांतरं प्रलये मूर्त्तौ क्रादित्रयमात्राशात् सृष्ट्यर्थं मनो नियुक्तिरेवम
 नः सृष्टिः तथाच सुराणेभ्युपते मनः भिस्तृक्षयापुक्तसर्गाय निदधेऽनुनरिति अयवामनः शब्दोपे महत्तलपर एव यद्यपि तन्महाप्रलयानंतरं
 सुखान्महांतमेव चेत्त्यादिना सृष्टिरपितस्योक्तानथाप्यनुक्तं भूतानास्तु निष्कमंत हुणां च्चकथयितुं महाप्रलयानंतरं तिरा मेव महदादि सृष्टिं ह्य
 तसृष्टिं च हिरण्यगर्भस्यापि परमार्थत्वान् न कर्तुं तामनुवदति एतेनेदमुक्तं भवति ब्रह्मामहाप्रलयानंतरं तिरासादौ परमात्मा स्तूपेण महदादित
 त्त्वाभिजगत्सृष्ट्यर्थं सृजति अनएव शोषैव स्थिति रक्षेयाः सृष्टिरादित इति अवांतरं प्रलयानंतरं तु मनः प्रसृतिस्तृष्ट्यावभिधान क्रमेणैव यथा

तस्यसोहर्भिरास्यांते प्रकृतः प्रतिबुद्धते प्रतिबुद्धश्च सृजति मनः सदसदात्मकम् ७४ मनः सृष्टिं विकुरुते चो
 यमानं सिस्तृक्षया आकाशात्प्रजायते तस्मात्तस्य राब्दगुणविदुः ७५ आकाशात्प्रजायते विकुर्वीणात्सर्वगंधवहः सु
 विः बलवान्प्रजायते चासुः सर्वैस्पर्शगुणो मंतः ७६ वायोरपि विकुर्वीणादहोरोचिष्युतमांसुदम् ज्योतिरुत्पद्य
 तेऽस्मात्तद्द्रुपगुणमुच्यते ७७ ज्योतिषश्च विकुर्वीणादापरं सरुणाः स्मृताः अश्रोगंधगुणाश्च भिरित्येषा
 सृष्टिरादितः ७८ यत्प्राक्कदादरासाहससुदिनैर्विकस्युग्मं तदैकसप्ततिगुणं मन्वन्तरं भिहोच्यते ७९

स्यमाभिरित्येषा सृष्टिरादित इति भिष्यो जेनोनुवाद् स्यात् ७४ मनः सृष्टिभिति मनोमहासृष्टिक्रमेति परमात्मनः स्रष्टुमिच्छया येयसाणं त-
 स्मादाकाशात्प्रजायते न च पूर्वोक्तसारादहंकारतया त्रमेणाकाशात्स्य राब्दगुणविदुर्गन्दादयः ७५ आकाशादिति आकाशात्प्रजायते
 न काल्परस्य सरभिरिगंधवहः पञ्चिचो बलवोश्च वापुस्तुद्यते स च स्पर्शत्वगुणवान् मन्वादीनां संमनः ७६ वायोरपिति वायोरपि तेज उत्पद्यते वि
 शेचिष्युपरमकाराकंतं गोशानं भास्वत्प्राशं कंतं च गुणरूपमभिधीयते ७७ ज्योतिषश्चेति तेजसापस्तद्यंते ताश्चरसगुणसुक्ताः कश्चो गंध
 गुणसुक्ताश्च भिरित्येषा मन्वन्तं प्रलयानंतरं सृष्ट्यादौ मृतसृष्टिः तैरेव मृतैरेवांतरं प्रलयानंतरं सपिष्ट्यादौ लोकत्रयनिर्माणम् ७८ यत्प्राग्भिति यस्तृ

वैश्वदेवस्य हस्तपरिमाणं संध्यासंध्याशशसहितस्युष्याणां चतुर्गुणं देवानामेकं युगसु चतुर्देकसप्ततिशुणितं संचंतरास्वः काल इहशा
स्वैः भिद्यते तत्रैकसमनोः सर्गाद्यधिकारः ७९ मन्वन्तराणीति यद्यपि चतुर्दशमन्वन्तराणि युगाण्युगेषु परिगण्येते तथापि सर्गप्रलयया
नामान्त्वात् अस्मिन्व्यानि आहत्यासर्गः संहारश्चासंस्वः एतत्सर्वं क्रौडन्विजमजापतिः पुनः पुनः कुरुते सस्वा र्थाहि मृत्तिः क्रीडातस्य चा
मक्रमत्वात् न स्रस्वार्थेति इव शब्दः प्रयुक्तः परमेस्थानेऽनादत्तलक्षणो निष्ठतीति परमेष्ठीप्रयोजने विना परमात्मनः सृष्ट्यादौ कथं प्रवृत्तिरि
ति चत्तुर्लोकैयवस्वभावत्वादित्यर्थः आख्यातुरिव करत्नाडना दौनयात्त शरीरकर्मलोकवहुलालाकैवल्यम् ८० चतुष्यांस्तकलोधर्मैर-
तुष्टयेन संपूर्णत्वात्सत्ययुगे पिधमाणां सर्वैरगैः समग्रत्वात् संपूर्णत्वपरोपचक्षुः शब्दः अथवानपः परमित्यत्र मत्सु नैव तृणोद्धानयज्ञदानानां-

मन्वन्तराण्यसंख्यानिर्गमः संहारा एव च क्रौडन्विवैतत्कुरुते परमेष्ठीपुनः पुनः ८० चतुष्यात्सकलोधर्मः सत्यं
नैवेकते युगे नो धर्मयोगसः कश्चिन्मनुष्यान्व्याच्यति वर्तते ८१ इतरेश्वागमाद्दर्मः पादशस्त्ववरोपितः चौरिका
प्रवृत्तमायाभिर्धर्मश्चापैति पादशाः ८२ अरोगाः सर्वसिद्धार्थश्चतुर्वर्षशतायुषः कृते च तदित्युद्धोषामासुर्हसति
पादशाः ८३

चतुर्णां कर्त्तव्यात् तस्य पादचतुष्टयेन संपूर्णत्वात्सादत्वेन निरूपिताः सत्ययुगे समग्रा इत्यर्थः तथा सत्यं च कृतयुगमासीत्स
कलोधर्मश्चैवत्सत्यस्य पृथक् पृथक् गणनयानशास्त्रानि क्रमेण धनविद्यादेशरामउत्पत्तिभिव्याच्यति संपद्यते ८१ इतरेष्विति सत्ययुगादन्वेषु
नेनादिषु आगमात् अधर्मेण धनविद्यादेशर्जनात् तस्यैव पूर्वश्लोकेन कृतत्वात् आगमाद्देशितुगोविंदराजो मेधातिथिश्च धर्मोऽयागा-
यथाक्रमं प्रति युगपादपादयवरोपितो हीनः कृतः तथा धनविद्याभिर्नोपियो धर्मः पुनरनिर्गोपि चैर्यसत्यच्छद्मकिः प्रति युगपादशोत्सासा
प्रपगच्छति चेनादियुगैः सह नौरिकानृत्तच्छयानं यथासंख्यं सर्वत्र सर्वथां दर्शनात् ८२ अरोगा इति योगनिभित्ता धर्मभावाद् अरोगाः सर्वसिद्ध
ताप्यफलाः प्रतिबंधका धर्माभावाच्चतुर्वर्षशतासु च स्यात्ताविक्रममधिकानुःशापकर्मवशादधिकानुषोपिमवन्ति तेन दशावर्षसहस्राणि या
राज्यमकारयद्विद्याद्यविरोधः शतासु वै पुरुष इत्यादिसु तौ तु शर्मशब्दो बहुत्वपरः कल्पयरो च एवं रूपांस्तुभ्याः कृते संचन्ति चे तौ दिशु पुनः पा

दंपादमाधुर्यं प्रवर्तति ८३ वेदोक्तमाधुरिणि शनायुर्वैशुक्रष इत्यादिवेदोक्तमाधुः कर्मणांचक्राम्यानां फलविषयाः प्रार्थनाब्राह्मणादीनांचशा-
 पानुग्रहं दामलादिप्रभावासुगानुरूपेण फलंति ८४ अन्ये इति कृतयुगोः न्येधमाभवेति त्रैनादिषापियुगापचयानुरुपेणाधुर्भवेत्क्षरणम्
 ८५ तपः परमिति यद्यपितपः प्रवृत्तानिसर्वाणि सर्वसुगोष्ठेषु यानितथापिसत्ययुगेतपः प्रधानमहाफलमिति ज्ञायते एवमात्मज्ञानं चेत्तासु
 गोष्ठ्यपरेपत्तं दानकलौ ८६ सर्वस्यास्योति सत्रह्यामहातेजा अस्त्यसर्गस्य समग्रस्याग्नौ मस्ताहुतिशितिन्यायेनरक्षार्थं सुस्वादिजातानां ब्राह्मणा-
 दीनां विप्रागेन कर्माणि दृष्ट्या दृष्टार्थानि भित्तवान् ८७ अध्यापनमिति, अध्यापनादीनां महसृष्टिप्रकरणे सृष्टिशिविशेषतया भिधानं विधिस्ते
 पायुत्तरनभविष्यति अध्यापनादीनि षट् कर्माणि ब्राह्मणानां कल्पितवान् ८८ प्रजानामिति प्रजारक्षणायैः क्षत्रियस्य कर्माणि कल्पितवा-

वेदोक्तमासुर्मथानामाशिषश्चैव कर्मणाम् फलं लभतु सुगं लोके मभा वश्च शरीरिणाम् ८४ अन्ये कृतयुगोष-
 मस्त्वेतायाहापरंपरे अन्ये कलियुगे नृणां युगन्हासाचरूपतः ८५ तपः परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानसुच्यते हा-
 परं युज्ञमेवाहुदानीमेकं कलौ युगे ८६ सर्वस्यास्य तु सर्गस्य युस्यार्थं समहाद्युनिः सुखवाहू रुरुज्जानां पृथक्
 कर्माण्यु कल्पयन् ८७ अध्यापनमध्ययनयजनयाजनतया दानप्रतिग्रहचैव ब्राह्मणानामकल्पयन् ८८
 प्रजानारक्षणदानमिज्याध्ययनमेवच विषयेषु प्रसक्तियैः क्षत्रियस्य समासतः ८९ पशूनां रक्षणादान-
 मिज्याध्ययनमेवच वणिक्प्रयत्नकुंसीदं च वैश्यस्य कृषिमेवच ९० एकमेव तु द्रुद्रस्य प्रभुः कर्मसमादिशत्
 एतेषामेव वर्णानां सुश्रूयामनसूयथा ९१

३३ ११
 नृविषयेषु गीतवृत्त्यवनि तोषो गीदिघमसक्तित्तोषं युनरानो सेवनं समास-
 तैः संक्षेपेण ८९ पशूनामिति पशूनां पालनार्थं विवैशस्य कल्पितवान् वणिक्प्रयत्नस्य लज्जलादिनावाणित्वं कुंसीदं च वैश्याधनप्रयोग-
 ९० एकमेवत्विति प्रभुर्ब्रह्मादृद्रस्य ब्राह्मणादितर्जनयपरिचयत्सिकं कर्म भित्तवान् एकमेवेति याथान्यपदर्शनाद्ये दानादौ रपितस्य
 विहितत्वात् अनसूयया रूणादिद्या ९१ इदानीं प्राधान्येन सर्गरेक्षार्थलाड्याह्मणस्य तु प्रक्रमधर्माभिधानत्वात् क्षत्रियस्य शास्त्रस्य
 ब्राह्मणस्य स्तुतिमाह ऊर्ध्वमिति सर्वतएव पुरुषो मेध्यः नापे रूर्ध्वमातिशयेन मेध्यः ततोपिसुखमस्य मेध्यतमं ब्राह्मणोक्तम् ९२

ततः किमतआह उच्चमांगोद्भादिति उच्चमांगं सुखं तद्दुःखत्वात् क्षत्रियादिभ्यः पूर्वोत्पिन्नत्वाद्भापनव्याख्यानादिनायुक्तस्यातिशये
नवेदधारणान् सर्वसास्यजगतो धर्मास्तु शासनेन ब्राह्मणः प्रकः संस्कारस्य विशेषानुवर्णानां ब्राह्मणः प्रकः १३ कस्योत्तमांगां दयमुद्ध
तदत्यन्तआह तं हि स्वयंभूरिति तं ब्राह्मणं ब्रह्मा आत्मीयमुखात् देवपित्र्ये हृदिः कथ्येव हनायतनपः कृत्वा सर्वस्य जगतोरक्षायै च क्षत्रिया
दिभ्यः प्रथममृष्टवान् १४ पूर्वोक्तहृद्यकथ्येव हनं स्पष्टयति यस्यास्येति यस्याविमस्य सुखेन आन्दोः सर्वदोदेवा हव्यानि पितरभ्य क
व्यानि फ्रंजते नोन्यत्र मृष्टतमं मृतं किं भवेत् १५ मृतानामिति मृतारब्धानां स्थावरजंगमानां मध्ये माणिनः कीटादयः श्रेष्ठाः क
दाचिन्मरुतं वेदान्तं धामपि बुद्धिजीविनः सार्थो निरर्थदेशोपसर्पणापसर्पणकारिणः यस्यादयः तेभ्योपि मनुष्याः मृष्टज्ञानसंबंधान्

ऊर्ध्वनाभेर्मेध्यतरः पुरुषः परिकीर्तितः तस्मान्मेध्यतमं त्वस्य सुखमुक्तं स्वयं प्रकवा १२ उच्चमांगोद्भाज्ये-
ष्ठ्याद्ब्राह्मणश्चैवधारणान् सर्वस्यैवास्वसर्गस्वधर्मतो ब्राह्मणः प्रकः १३ तं हि स्वयंभूः स्वादास्थानपस्त
स्वादितोऽसृजत् हव्यकव्याभिवाह्याय सर्वस्यास्वचगुप्तये १४ यस्यास्येन सदा भूति हव्यानि त्रिदिवो-
कसः कव्यानि चैव पितरः किं मृतमधिकततः १५ मृतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः बुद्धिस्तसू
नराः श्रेष्ठानरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः १६ ब्राह्मणेषु च विद्वांसो विद्मस्तू कृतबुद्धयः कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तृषु
ब्रह्मवेदिनः १७ उत्पत्तिरेव विप्रस्य मूर्तिर्धर्मस्य शाश्वती सहिधर्मा यस्तु सन्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ ब्रा
ह्मणाजायमानो हि पृथिव्यामधिजायते इत्यरः सर्वभूतानां धर्मकोशास्यगुप्तये १९

तेभ्योपि ब्राह्मणाः सर्वभूज्यत्वात्

अपवर्गाधिकारयोग्यत्वाच्च १६ ब्राह्मणेषु चेति ब्राह्मणेषु तु मध्ये विद्वांसो महाफलज्योतिष्टोमादिकर्मधिकारित्वात् तेभ्योपि कृतबुद्धयः
अनागतेऽपि कृतमयेति बुद्धिर्येषां शास्त्रोक्तास्तु धाने पूत्यन्वकर्त्तव्यता बुद्धय इत्यर्थः तेभ्योपि अनुष्ठानारः हिताहितमाप्तिपरिहारभागिला
वृत्तेभ्योपि ब्रह्मवेदिः मोक्षलाभात् १७ उत्पत्तिरेवेति ब्राह्मणदेहजन्मभान्मेव धर्मस्य शरीरमविनाशियस्मादसौ धर्मो र्थज्ञानः धर्मास्तु गृह
तात्त्वज्ञानेन मोक्षापसंपद्यते १८ ब्राह्मण इति यस्माद्ब्राह्मणो जायमानः पृथिव्यामधिपतिभ्योऽदत्यर्थः सर्वभूतानां धर्मसमूह रक्षायै

प्रफः ब्राह्मणोपदिष्टत्वात् सर्वधर्माणाम् ९९ सर्वस्वमिति यत्किञ्चिद्भाग इति धनं न द्वाह्यणस्य स्वमिति स्तुत्योच्यते स्वमि वस्वन्तु स्वमेव ब्राह्मणस्यापि मनुनास्तेपस्य वस्यमाणत्वात् तस्माद्ब्रह्मसुखोद्भवत्वेनाभिजनेन श्रेष्ठतया सर्वत्राह्यणो इति सर्वग्रहणयोगो भवत्येव वै अवधारणे १०० स्वमेवेति यत्स रस्यायनं ब्राह्मणोक्तं परस्ववस्त्वपश्चिन्ने परस्य गृहीतान्यसौ ददाति तदपि ब्राह्मणस्य स्वमि व पूर्ववत्स्त्विति एवं सति ब्राह्मणस्य कर्तारुण्यादप्येवमोजनादिकुर्वेति १०१ इदानीं कृष्ट ब्राह्मणकर्माभिधायकतया शास्त्रप्रशंसा प्रक्रमते तस्य कर्मविवेकार्थमिति ब्राह्मणस्य कर्मज्ञानार्थं शेषाणां क्षत्रियादीनां स्वायंभवो ब्रह्मसुत्रो धीमान् सर्वविषयज्ञानवान् मनु रिदं शास्त्रं विरचितवान् १०२ विदुषेति एतच्छास्त्राध्यायनफलज्ञेन ब्राह्मणेन एतस्य व्याख्यानाध्यापनोचितप्रयत्नोऽध्ययनं कर्तव्यं शिष्येभ्यश्चेदं व्याख्यातव्यन्नान्येन क्षत्रियादि

सर्वसं ब्राह्मणस्येदं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् श्रेष्ठेनाभिजनेनेदं सर्वं वै ब्राह्मणो हति १०० स्वमेव ब्राह्मणोभूत्केत्वं वसोस्वददाति च आनृशं स्याद्ब्राह्मणस्य भजते हीतरेजनाः १०१ तस्य कर्मविवेकार्थं शेषाणामनु ह्येवाः स्वायंभवो मनुर्हीमानिदं शास्त्रमकल्पयत् १०२ विदुषा ब्राह्मणेनेदमध्यैतव्यं प्रयत्नतः शिष्येभ्यश्च वक्तव्यं सम्यक्कृतान्येन केनचित् १०३ इदं शास्त्रमधीयाना ब्राह्मणः संशितमनः मनोवाग्देहजैर्नित्यं कर्मदोषैर्न लिप्यते १०४ पुनानि पंक्तिवश्याश्च सप्तपरावरान् पृथिवीमपि चैवेमां कृत्स्नाभेकापिसौहति १०५ इदं स्वस्वयनं श्रेष्ठमिदं बुद्धिचिवर्द्धनम् इदं यशस्यमायुष्यमिदं निःश्रेयसं परम् १०६

नाअध्ययनमात्रं तु व्याख्यानाध्यापनरहितं क्षत्रियवैश्ययोरपि निवेकादिः शशानानैरित्यादिना विधास्यते अनुवादमात्रमेतदिति मेधाति धिमतं तन्मनो हं रं हि जै रध्ययनं ब्राह्मणेनैवाध्यापनव्याख्याने इत्यस्यात्वाभात् यस्तु अधीयो रैस्वयोवर्णा इत्यादि न हेदविषयमिति वक्ष्यन्ति विप्रैरेवाध्यापनमिति विधानेन संभवत्यपि अनुवादलभस्येति दृष्टामे धातिर्ये ग्रहः १०३ इदं शास्त्रमिति इदं शास्त्रपठत्वेन दीयमर्थं ज्ञात्वा शंसितमनोऽनुष्ठितमनः मनोवाक्कायसंभवैः परैर्न संबध्यते १०४ पुनानीति इदं शास्त्रमधीयान इत्यनुवर्तते अपांस्त्योपहृतां पंक्तिमा सुपूर्वाभिष्टिष्टजनसमूहं पवित्राकरोति वंशमवांशस्य सप्तपराश्विनादीन् अवशंश्च पुत्रादीन् पृथिवीमपि सर्वांसकलधर्मज्ञतया पात्रत्वेन गृहीत्सु योगो भवति १०५ इदमिति अभिप्रेतार्थस्याविनाशः स्तस्मितस्यापनं प्राकृतच्छास्त्रस्याध्ययनं स्वस्वयनं जप होमादिबोधकत्वाच्च श्रेष्ठं

स्वस्वयानं गत्या रुष्टं बुद्धि विवर्द्धन मोतच्छास्त्राभ्यासेनाशौचविधिविषयपरिज्ञानात् यशसेहितं यशस्यं विद्वन्त्यारव्यातिलाभात्परमं
 कष्टं निःश्रेयसं निःश्रेयसस्य मोक्षस्योपायोपदेशकत्वात् १०६ अस्मिन्मर्मदति अस्मिन् काल्पन्येन धर्मोऽभिहित इति शास्त्रप्रशंसाक
 र्माणान्विहितनिषिद्धानिष्टफलेवर्णनचतुष्टयस्यैव पुरुषधर्मरूप आचारः शास्त्रतः पारंपरीगतः धर्मलेख्याचारस्य प्राधान्यरथाप
 नापपृथक्निर्देशः १०७ प्राधान्यमेव स्पष्टयति आचार इति युक्तोपलवान् आह्वहितेच्छुः सर्वस्यात्यास्तोति आत्मा शब्देन अत्याहितेच्छा
 लक्षणे १०८ आचारोदिति आचाराद्विच्युतो विप्रो न वैदिकफलं लभेत् आचारयुक्तः पुनः समग्रफलभाग्भवति १०९ एवमिति उक्तप्र-
 कारेणाचारद्वयमात्मैव बुद्ध्यालपसंख्यादायथादेः समग्रस्य कारणमाचारमनुष्ठेयनयागर्हणं वतः उत्तरत्रयस्य माणस्याचारस्य इह
 स्तुतिः शास्त्रस्तुत्यर्थी ११० इदानीं शिष्यस्पर्करप्रतिपत्तयेव स्वभागात् शत्रुक्रमाणिकामाह जगतश्चसमुत्पत्तिमितिपावंडगणधर्मोच्चे

अस्मिन् धर्मोऽविलेनोक्तो गुणदोषोच कर्मणाम् चतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चैव शास्त्रतः १०७ आचारः
 परमो धर्मः शुल्लकः स्मार्त एव च तस्मादस्मिन्सदाशुक्तो नित्यं स्यादात्मचान्द्विजः १०८ आचाराद्विच्युतो वि-
 प्रो न वैदिकफलमश्नुते आचारेण तु संशुक्तः संपूर्ण फलभाग्भवेत् १०९ एवमाचारतोदश्चाधर्मस्य सुनयोगति
 नस्य च परविधिम् १११ दाराधिगमनं चैव विवाहानां च लक्षणम् महायज्ञविधानं च त्र्याह कृत्यश्च शास्त्रतः
 ११२ वृत्तीनां लक्षणं चैव स्नानकर्मप्रवृत्तानि च भक्ष्याभक्ष्यं च शौचं च त्र्याह कृत्यं च शास्त्रतः ११३ संतम् अग्रदुत्पत्तिर्पि-

योक्ता ब्राह्मणस्तुतिश्च मार्गं शार्यलेन ब्राह्मणस्य शास्त्रस्तुत्यादिकं स्वस्य वेवांतमवति एतत्प्रथमाध्यायमेवम् संस्काराणां जातकर्मदीनां
 विधिमतु खानं ब्रह्मचारिणो जनां चण्डपचारं च युर्वीदीनामभिवादनोपासनादिसर्गोद्देशो विभाषैकचद्ववति इत्येकचद्ववः एतद्वितीयाध्याय
 प्रमेयम् स्नानशुक्लान्वित्तमानस्य संस्कारविशेषस्तस्य प्रकष्टं विधानम् १११ दाराधिगमनमिति दाराधिगमनं विवाहः तद्विषयो ध्याय
 सादीनां च लक्षणमहायज्ञाः पंचैव देवा दयः श्राद्धस्य विधिः शाश्वतः यतिसर्गमनादिप्रवाहपद्वत्यानिसः एषत्तुतीयाध्यायार्थः ११२ वृत्तीना
 मिति वृत्तीनां जीवनीयापानां कृतादीनां लक्षणम् स्नानकृत्यं च महायज्ञस्य प्रवृत्तानि नियमाः एतच्चतुर्थीयायमेवम् भस्मं दध्यादिअभस्मं च

श्रुत्वादि शौचं सरणादौ ब्राह्मणादेर्देशाहादिनाद्रव्याणां त्पुद्दिमुदकादिना ११३ स्त्रीधर्मयोगमिति स्त्रीणां धर्मयोगं धर्मोपायं एतस्यां च विक्रमं
 नापस्यंतपसेवानप्रस्थायहितं तस्य धर्मोत्सहे तुलान्मोक्षं यति धर्मम् यति धर्मलोपि संन्यासस्य पृथगुपदेशः प्राधान्यज्ञापनार्थः एष षड्धाध्या
 यार्थः राज्ञो भिक्षुस्य सर्वेष्टाद्यष्टाद्यर्थो धर्मः एष सप्तमाध्यायार्थः कार्याणामृणादोनामथिप्रत्यर्थिसमर्पितानां विनियोगो विचार्यो तत्त्वनि
 र्णयः ११४ सास्त्रीति साक्षिणां च मन्त्रेयद्विधानं व्यवहारांगलेपिसाक्षिप्रश्नस्य विधाननिर्णयोपायत्वान् पृथक्निर्देशः एतदाष्टभिकम् स्त्री
 सुंसयोर्यथोपत्योः सन्निधावसुनिधौ च धर्मोत्सहानं क्रतुप्रागस्य च धर्मयद्यपि क्रतुप्रागोपि कार्याणां च विनियोग्यमित्यनेनैव प्राप्तस्तथाप्य
 ध्यायसेदात्पृथक्निर्देशः द्यूतविषयो विधिर्यतश्चन्देनोच्यते कंदकानां चौरादीनां शोधनं निरसनम् ११५ वैश्वशूद्रोपचारं चेति वैश्वशू-

स्त्रीधर्मयोगं तापसं मोक्षं संन्यासमेव च राज्ञश्च धर्मस्विलंकार्याणां च विनियोगम् ११४ साक्षिप्रश्नविधानं
 च धर्मस्त्रीषु संयोरपि विभागधर्मं द्यूतच कंदकानां च शोधनम् ११५ वैश्वशूद्रोपचारं च संकीर्णानां च संभवम्
 आपद्धर्मचवर्णानामायश्चित्तविधितया ११६ संसारगमनं चैव त्रिविधं कर्म संभवम् निःश्रेयसं कर्मणां च गुणदो
 षपरीक्षणम् ११७ देशधर्मज्ञानि धर्मान् कुलधर्मश्च शास्त्रान् पाषंडगणधर्मश्च शास्त्रेऽस्मिन्नुक्त्वा
 न्यतुः ११८ यथेदं सुक्तवान् शास्त्रपुराणपृथो मनुर्मया तथेदं सूयमप्यधमस्तकाशान्निबोधत ११९ इति मा
 नवे धर्मशास्त्रेऽष्टगुणोक्तायां संहितायां प्रथमोऽध्यायः १ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

दोपचारं स्वधर्मान् धानं एतन्भवमे एवं संकीर्णानां अनुलोमप्रतिलोमजानासु त्तिं आपदि त्ज्जीविकोपदेशं आपद्धर्मं एतद्देशमे प्रायश्चित्तविधि
 मेकादशे ११६ संसारगमनं देहांतरप्राप्तिरूपं उच्यते मध्यमाधममेदेन त्रिभिधकामाकर्मकर्महेतुकम् निःश्रेयसमात्मज्ञानं सर्वो
 त्कष्टमोक्षलक्षणस्य मेयो हेतुत्वान् कर्मणां च विहितनिषिद्धानां गुणदोषपरीक्षणम् ११७ देशधर्ममिति प्रतिनियतदेशोऽनुष्ठीयमानदेशधर्माः
 ब्राह्मणादिजातिनिपनाजानि धर्माः कुलविशेषाश्च यथाः कुलधर्मोः वेदवात्यागसमाभ्यामिति षिद्धन्त चर्यापाषंडनयोगात्सुबोधिपाषंडः तन्निभि
 ताये धर्माः पापं डिनेपिकर्मस्थानित्यादयः तेषां पृथक् धर्मनिधानात्गणः समूहो वणिगादिनाम् ११८ यथेदमिति पूर्वमया पृथो मनुर्मयैदेशा

स्वमभिहितवान् तथैवान्याननिरिक्तं मत्सकाशाच्छृणुते नित्रयीणां श्रद्धानिशायार्थं पुनरभिधानम् ११९ इति श्रीकुच्छुकभट्ट-
कृतानामन्यर्थसुक्तावल्यामनुवृत्तौ प्रथमोऽध्यायः ७ ७ मरुद्वरमात्सजानरूपधर्मज्ञानायजगत्कारणं
ब्रह्ममतिपाद्यानुनाम ह्यज्ञानां गमूतं संस्कारादिरूपधर्ममतिपिपादायिसुधर्मसामान्यलक्षणं प्रथममाह विद्वद्भिरिति विद्वद्भिर्वेदविद्भिः स-
द्भिर्साभिकैरागद्वेषभूयैरनुष्ठितो हृदयेनाभिसुख्येन ज्ञान इत्यनेन श्रेयः साधनमभिसतम् तत्र हि स्वरसान्ननोभिसुखी भवति वेदविद्भिर्ज्ञा-
न इति विशेषणोपादानसामर्थ्यात् ज्ञानस्य वेदस्यैव श्रेयः साधनज्ञाने कारणत्वं विवक्षितं स्वदूषारिणा हत इत्युक्ते ह्यतस्वदूष्यै वहनेन प्रार्थान्यं
अतो वेदप्रमाणकः श्रेयः साधनं धर्म इत्युक्तं एवं विधौ धर्मस्तन्निबोधत उक्तार्थसंग्रहस्तोकाः वेदविद्भिर्ज्ञान इति प्रयुजानो विशेषणम्
वेदादेव परिज्ञातो धर्म इत्युक्तवान्मुः हृदयेनाभिसुख्येन ज्ञान इत्यपि निर्दिशन् श्रेयः साधनमित्याह तदुद्यनि सुखं मनः वेदप्रमाणकः श्रे-

श्रीकृष्णाय नमः विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषरागिभिः हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तन्निबोधत १
कामात्मतानप्रशस्तानन्वे वे हास्त्यकामता काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वेदिकः २

यः साधनं धर्म इत्यतः म
नूत्कर्मवसुनयः प्रणिन्युधर्मलक्षणम् अतएव हारातः अथातो धर्मव्याख्यामः श्रुतिप्रमाणको धर्मः श्रुतिश्च द्विविधा वैदिकी तां ब्रह्म-
भविष्यपुराणे धर्मः श्रेयः समुद्दिष्टश्रेयोस्युदयलक्षणम् सतुपंचविधश्रेयोक्तो वेदमूलः सनातनः अस्य सम्यगनुष्ठानात्सर्गो मोक्षश्च जाय-
ते इह लोके कर्त्तव्यमनुलंचस्वगाधिप श्रेयः साधनमित्यर्थः जैमिनिरपि इदमपि धर्मलक्षणमस्त्वयत्तत्रोदनालक्षणोऽर्थो धर्म इति उभ-
यचोदनया लस्यते श्रेयः साधनं ज्योतिरोमादिः अर्थः प्रत्यवायसाधनं श्येनादितत्र वेदप्रमाणकं श्रेयः साधनं ज्योतिरोमादि धर्म इति सू-
त्रार्थः सृत्यादयोपि वेदमूलत्वेनैव धर्मप्रमाणमिति दर्शयिव्यामः गोविंदराजस्तु हृदयेनाभ्यनुज्ञात इत्यंतः करणविचिकित्वाभ्युत्थय इति व्या-
ख्यातवान् तन्मने वेदविद्भिरित्यनुष्ठितः संशयराहितश्च धर्म इति धर्मलक्षणं स्यात् एतच्च दृष्टार्थत्रागमनादि साधारणं धर्मलक्षणं विचक्षण-
नश्च हृदयेने धानिथिस्तु हृदयेनाभ्यनुज्ञान इति यत्र चिंतनं प्रवर्तयतीति व्याख्याय अथवा हृदयं वेदः स ह्यधीनो भावनादिरूपेण हृत् हृदयस्थिति
हृदयमित्यनेन इत्युक्तवान् १ कामात्येतेति फलाभिलाषशीलत्वं पुरुषस्य कामात्सतासानप्रस्ताबंध हेतुत्वात्सर्गादिफलाभिलाषेण फला-

म्यानिकर्मोपयुष्ठीयमानानिपुनर्जननेकारणंभवंनिमित्तनैमिनिकानितु आत्माज्ञानसहकारितयामोक्षायकल्पंतेनपुनरिच्छामात्रमनेन
 निषिध्यते तदाहनचैवेहास्सकामतेति यतोवेदस्वीकरणंवैदिकसकलधर्मसंबंधश्चेच्छानिषयएव २ अत्रोपपत्तिमाह संकल्पमूलइति
 अनेनकर्मणाद्दमिष्टंफलसाध्यतदनिर्वाणविषयाबुद्धिः संकल्पः तदनंतरमिष्टसाधनतयावगतेतस्मिन्निच्छाजायतेतदर्थेप्रयत्नंशुरुतेचइ
 त्यंबयज्ञाः संकल्पमपवात्रतानियमरूपाश्चधर्माश्चतुर्थीत्यायेवस्यमाणाः सर्वइत्यनेनपदेन अन्येषांशास्त्रार्थाः संकल्पादेवजायंते इच्छामंत
 रेणतान्यपिनसंसंबंतोत्यर्थः गोविंदराजस्तुवनान्यनुष्ठेयस्त्याणियमधर्माः प्रतिषेधार्थकाइत्याह ३ अत्रैवलोकिंकनियमंदर्शयति अ-
 कामस्येति लोकेयाकान्चिद्दोजनगमनादिक्रियासाध्यनिच्छतो नकदाचिद्दृश्यते ततश्चसर्वकर्मलोकिंकवैदिकंनचयद्यत्सुरुषः कुरुतेतत्तदिच्छा
 क्कार्यम् ४ संप्रतिपूर्वोक्तंफलाभिलाषनिषेधन्वियमपति तेषुसम्यगवर्तमानइति नात्रेच्छानिषिध्यतेकिंतु शास्त्रोक्तकर्मसम्यग्वृत्तिर्निर्-

संकल्पमूलः कामोवैयज्ञाः संकल्पसंप्रवाः व्रतानियमधर्माश्चसर्वेसंकल्पजाः स्मृताः ३ अकामस्यक्रियाका
 विद्दृश्यतेनेहकृहिचिन् यद्यदिशुरुतेकिंचित्तत्कामस्यचेष्टितम् ४ तेषुसम्यगवर्तमानो गच्छत्यमरलो
 कताम् यथासकलितोश्चेहसवात्कामान्समंश्रुते ५ वेदोऽखिलोधर्ममूलंस्मृतिशीलंचतद्दिदाम् आ-
 चारश्चैवसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ६

धीयनेबंधहेतुफलाभिलाषंविनाशास्त्रोक्तकर्मणापनुष्ठानंतेषुसम्यग्वृत्तिः सम्य
 वर्तमानोऽमरलोकतो अमरधर्मकंब्रह्मप्राचंगच्छतिमोक्षंपामोतोत्यर्थः तथाभूतश्चसर्वेश्वरत्वादिहापिलोकेसर्वानभिलषितान्प्राप्नोति
 तथाचछांदोगेसयदापित्तुलोककामोभवति संकल्पादेवास्पपितरः समुत्तिष्ठतीत्यादि ५ इदानींधर्मममाणान्याह वेदोऽखिलोधर्ममूल
 भिति वेदस्मरणतुः सांसाधर्वलक्षणः समर्वीविध्यर्थादंजात्याधर्ममूलं प्रमाणं अर्थवादानामपिगिध्येकवाक्यतयास्तावकत्वेनधर्मप्रामा-
 ण्यात् यदाहजैभिः विधिनालेकरास्यत्यात्स्तुत्यर्थेनविधिनांस्तुमंत्रार्थवादानामपिगिधिवक्त्रैकवाक्यतयेवधर्मप्रामाण्यं प्रयोगकाले
 चानुष्ठेयस्मारकत्वंयेदस्यचधर्मप्रामाण्यंयथातुमयकरणलक्षणंन्यायसिद्धम् स्मृत्यादीनामपिनमूलत्वेनेयप्रामाण्यमिति पाटनार्थमनूद्यते
 मन्वादीनांचेदविदांस्मृतिधर्मप्रमाणम् वेदविदाभिति विशेषणोपादानादेरमूलत्वेनैवस्मृत्यादीनांप्रामाण्यमभिमतशीलंब्रह्मण्यतादिरू-

पम् नदाह द्वाशतः अक्षय्यतादेवपितृभक्ततासौम्यताअपरोपनापिताअनसूयतामृदुताअपारुध्यन्तुमौत्रताप्रियवादिद्वैतकृतदत्ताशरण्य
 ताकारुण्यप्रशान्तिश्चेतित्रयोदशविधंशौलम् गोविंदराजस्तुश्रीखंडरागदेवपरिखागइत्याह आचारः कंबलवल्कलाद्यचिंरणरूपः साधूनां
 धर्मिकाणां आत्सलुष्टिश्चवैकल्पिकपराधीविषयाधर्मप्रमाणम् तदाहर्गः वैकल्पिके आत्मलुष्टिः प्रमाणम् ६ वेदादन्येषांवेदमूलत्वेन
 प्रामाण्येऽभिहितेपिमनुस्मृतैः सर्वैकवैकज्ञानापविशेषेषांवेदमूलतामाह यः कश्चिदिति यः कश्चित्कस्यचिद्वाह्यणादेर्मनुनाधर्मोक्तः स
 सर्वोवेदप्रतिपादितः यस्मात्सर्वज्ञोसौभनुः सर्वज्ञतयाचौलान्यविमकीर्णपद्व्यमानवेदायंस्मरत्तालालोकहिनायोपनिबद्धवान् गोविंदरा
 जस्तुसर्वज्ञानमप्यइत्यस्यसर्वज्ञानारब्धदववेदइतिवेदविशेषणतामाहः ७ सर्वोल्लिखति सर्वशास्त्रज्ञानंवेदार्थावगमोस्विजज्ञानमीमांसा
 व्याकरणादिकंज्ञानमेवचरुक्तेनभिरिखलंनद्विशेषणपर्यालोच्यवेदप्रामाण्येनानुष्ठेयमवगम्यस्वधर्मवचिच्छेत् ८ श्रुतिस्मृत्युक्तदितमिति

यः कश्चित्कस्यचिद्दर्शोमनुनापरिकर्तितः ससर्वोऽभिहितोवेदेसर्वज्ञानमयोहिंसः ७ सर्वंतुसमवेक्ष्येद-
 न्निखिलंज्ञानचरुक्ता श्रुतिप्रामाण्यतोविद्वान्स्वधर्मनिविशोतये ८ श्रुतिस्मृत्युक्तदितंयममनुतिष्ठन्नुहि-
 मानवः इह कर्तुमवाप्नोतित्रैलोक्येचानुचमंस्वरुम् ९ श्रुतिस्तुवेदोविज्ञेयोधर्मशास्त्रानुवैस्मृतिः तेसर्वार्थ-
 षमीमांस्येतास्याधर्मोहिनिर्बभौ १० योऽवमन्येततेमूलहेतुशास्त्राभ्याह्विजः समाधुभिर्वेदहिकार्येनास्ति
 कोवेदनिर्दकः ११

श्रुतिस्मृत्युक्तदितंयममनुतिष्ठन्मानवइहलोकेधार्मिकत्वेनानुधर्मिकीर्तिकांतिंपरलोकेन्यधर्मफलमुच्छंस्वर्गोपयर्गादि
 स्वरुपरुंग्याप्तौनि अनेनवास्तुगुणकथनेनश्रुतिस्मृत्युक्तदितंयममनुतिष्ठेदिति विधिः कल्प्यते ९ श्रुतिस्त्विति लोकाप्रसिद्धसंज्ञासंज्ञिसंब-
 धानुवादोयंश्रुतिस्मृत्युक्तोः यनि कूलनर्कणाभीमांस्त्यलविधानार्थं स्मृतैः श्रुतिस्तुल्यत्वबोधनेनानासादिभ्योबलवत्सप्रतिपादनार्थं चनेनस्युतिवि
 रुद्धाचारोहेयइत्यास्यफलम् अर्निर्वेदोमन्वादिशास्त्रं स्मृतिः तेउभेयानिकूलनर्कैर्नविचारपितव्येयतस्ताभ्यानिः शेषेणधर्मोवभोभक्ताश
 तांगतः १० योवमन्येतेति यः पुनस्तेदे श्रुतिस्मृतौहिजोऽवमन्येतसशिशैर्हिजानुष्ठेयाध्ययनादिकर्मणोनिः सार्यः पूर्वस्त्रीकेसामान्येनाभी
 मांस्येइतिगीमांसानिषेधादनुकूलभीमांसापिनप्रवर्तनीयेतिस्वसोमासूदिति विशेषयतिहेतुशास्त्राभ्यात् वेदवाक्यमप्रमाणंवाक्यत्वात्

विमलं प्रकाशं वदित्यादिप्रतिकूलतर्काद्यं प्रेनचार्वाकादिनास्मिन्कद्वनास्ति क्रोयतो वेदनिन्दकः ११ इदानीं शीलस्याचार एवांतं भोग
संभवात् वेदमूलनाएवं तं न स्मृतिशीलादियं कारनिग्रहं नित्दर्शयितुं चतुर्द्धी धर्मप्रमाणमाह वेद इति वेदो धर्मप्रमाणं सक्तचित्तस्य सः
कृत्विस्मृत्यानुभितः इत्येवं तात्पर्यं न तु प्रमाणपरिगणने अतएव श्रुतिस्मृत्कृदितं धर्ममित्यत्र द्वयमेवाभिहितवान् सदाचारः शिष्टान्तरः
स्वस्वचात्मनः प्रियमात्मनुष्ठितिः १२ अर्थकामे धिति अर्थकामे च सक्तानां अर्थकामलिप्साभ्यान्त्यानो धर्मोपदेशोपमं यैत्थं क्रामसमीह-
यालो कर्मतिपत्यर्थं धर्ममनुतिष्ठंति न ते शां कर्मफलमित्यर्थः धर्मचक्षातुमिच्छन्तां कष्टं प्रमाणं श्रुतिः न कर्षबोधनेन च श्रुतिस्मृतिविरोधे स्मृ-
त्यर्थानादरणीय इति भावः अतएव जालालः श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी अविरोधे सदाकार्यं स्मार्त्तं वैदिकव्यसना भविष्यन्तु-
राणोप्युक्तम् श्रुत्यासहविरोधे तु बाध्यते विषयविना जैभिनिरप्याह विरोधे लनपेक्षं स्यादसति तदनुमानकमश्रुतिविरोधे स्मृतिवाच्यमनेपे

वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्थचप्रियमात्मनः एतच्चतुर्विधं प्राहुः साक्षाद्दर्शमस्य लक्षणम् १२ अर्थकामेष्वस-
क्तानां धर्मज्ञानविधीयते धर्मज्ञानानामाणपरमश्रुतिः १३ श्रुतिर्द्वैधंतु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ
स्मृतौ उभावपिहितौ धर्मौ सम्ययुक्तौ भनाविभिः १४ उदितेः नुदिते चैव समयाध्ययिते तथा सर्वथा वर्त्तते
यज्ञ इतीयं वैदिकी श्रुतिः १५

द्वयं प्रमाणं अनादरणीयम् असति विरोधे मूलवेदादनुमानमित्यर्थः १३ श्रुतिर्द्वैधं लि-
ति यत्र श्रुतः श्रुत्योरेवं द्वैधं परस्परविरुद्धार्थमतिपादनं तत्र द्वावपि धर्मौ मनुना स्मृतौ तु ल्यबलतया विकल्पानुष्ठाननिधानेन च विशेषा-
भावः यस्मान्मन्वादिभ्यः पूर्वतरैरपि विद्वद्भिः सम्यक्समीचीनौ द्वावपि तौ परमावुक्तौ समानान्यापनया स्मृत्योरपि विरोधे विकल्प इति म-
कृतोपयोगः तु ल्यबलत्वाविशेषात् तदाह गौतमः तु ल्यबलविशेषे विकल्पः १४ अनदृष्टांतमाह उदितेः नुदिते चैवेति स्मृत्यनसत्तत्र-
जित्तिः कालः समयाध्ययितशब्देन उच्यते उदयात्पूर्वमरुणकिरणवान् प्रविरलतारकोः नुदितकालः परस्परविरुद्धकालश्च योपि सर्व-
था विकल्पेनाग्निहोत्रहोमः प्रवर्त्तते देवतो देशेन द्रव्यत्यागुणयोगात् प्रज्ञाशब्दोत्रगौणः उदिते होतव्य इत्यादि कारौ द्विकी श्रुतिः १५
निषेकादीनि गभीरानादिरत्येष्टिपर्यंतोपस्यवर्णस्य संज्ञैरेतुष्ठानकल्याणउक्तो द्विजातेरित्यर्थः तस्यास्मिन्मानवधर्मशास्त्रेऽध्ययने

श्रवणोऽधिकारः नत्वन्यस्य कस्यचिच्छ्रद्धादेः एतच्छास्त्रानुष्ठानं यथाधिकारं संवेदयेत् कर्तव्यं प्रवचनं त्वस्मात्प्रापनं व्याख्यानरूपं ब्राह्मणकर्तृकमेवेति विदुषा ब्राह्मणेन इत्यत्र व्याख्यातम् १६ सरस्वतीति धर्मस्य स्वरूपं प्रमाणं परिभाषा चोक्ता इदानीं यमसिद्धान्तानुयोग्यं देवानाह सरस्वती हृषद्दत्तोर्नद्योरुभयोर्मध्यं ब्रह्मावर्तं देशमाहुः देवनीदेवनिर्मितं शब्दोपशब्दाथौ १७ तस्मिन् देशे इति तस्मिन् देशे शोभायेण शिष्टानां संप्रवात्तेषां ब्राह्मणादिवर्णानां संकीर्णजातिपर्यन्तानां यथाचारः पारंपर्यक्रमगतो न लिखितो नः स सदचारोऽभिधी १८ कुरुक्षेत्रमिति मत्स्यादिशाब्दावहुवचनानां ता एव देशविशेषवाचकाः पंचालाः कान्यकुब्जदेशाः शूरसेनकामथुरादेशाः एष ब्रह्मर्षिदेशो ब्रह्मावर्त्ता किंचिद्भूतः १९ एतदेशे इति कुरुक्षेत्रादिदेशजातस्य ब्राह्मणस्य सकाशात्सर्वभ्रुव्या आत्सीयभाचारं शिक्षेरन् २०

निषेकादिशमशानांतो मंत्रैर्यस्योदितो विधिः तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन् ज्ञेयो नान्यस्य कस्यचित् १६ सरस्वती हृषद्दत्तोर्नद्योरुभयोर्मध्यं ब्रह्मावर्त्तं पंचक्षेत्रं १७ तस्मिन् देशे यथाचारः पारंपर्यक्रमगतः वर्णानां सातसालानां ससदाचार उच्यते १८ कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पंचालाः शूरसेनकाः एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्त्त इत्यर्थः १९ एतद्देशप्रसूतस्य सकाशादयजन्मनः स्वस्वचरित्र शिक्षेरन् पृथिव्या सर्वमानवाः २० हिमवद्दिग्ध्ययोर्मध्यं यस्याग्निशानादपि प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः २१ आसमुद्रात्तु वै पूवादासमुद्रात्तु पाश्चिमान्तं तयोरेवान्तरं गित्येति रार्थवर्त्तं विदुर्बुधाः २२ कृष्णसारस्तु चरति भृगायत्र स्वभावतः सत्तयो यज्ञियो देशो म्लच्छदेशस्ततः परः २३

हिमवदिति उत्तरदक्षिणदिग्गवस्थितौ हिमवद्दिग्ध्यौ पर्वतौ तयोर्मध्यं विनशानां त्सरस्वत्यंतर्धनि देशात्प्रपूर्वं प्रयागाच्च यत्पश्चिमं समध्यदेशनामादेशः कथितः २१ आसमुद्रास्त्विति आपूर्वसमुद्रात् आपश्चिभसमुद्रात् हिमवद्दिग्ध्ययोर्मध्यं यन्मध्यंतर्भायवर्त्तं देशं पंडितजानंति मर्यादायामयमाहुना भिविधौ तेषां समुद्रमध्यदेशानां रार्थवर्त्तं आर्याभ्रावर्त्तं तेषुनः पुनरुद्भवंतीत्यार्यवर्त्तः २२ कृष्णसारस्त्विति कृष्णसारो मृगो यत्र स्ततो वसति न तु वलदानीतः स यज्ञोर्हृदेशो ज्ञानव्यः अन्यो म्लच्छदेशो न यज्ञार्ह इत्यर्थः २३

अत ऊर्ध्वमिति एते ब्राह्मणादयो या कालं योपस्वानु कल्पिको व्युपनयन काल उक्तः षोडश वर्षी दिपर्यन्तं तत्रा संस्कृतास्तदुत्थं सा वि
 शीपति ता उपनयन हीनाः शिशुगार्हिवाग्नात्वं ज्ञानं प्रयोजनं च ज्ञानात्पानं याजनं कृत्वा दिनाव्यवहारमिच्छिः ३९ नैतैरिति ए
 तैरपूतैर्बाल्यैर्या विधियापश्चिन्म कृतवद्भिः सह आपक्ता लोपिकृदादिदध्यापनकन्यादानादीन्संबंधान् ब्राह्मणानामुतिष्ठेत् ४० काष्ठी
 रोरव बास्तानीति काष्ठी इति विशेषानभिधानोपिमृगविशेषः कुरुसाहचर्यान् दारिण्यभोगेण वा काष्ठी ब्राह्मणस्येत्यापस्तंबवचनाच्च क-
 ष्यामृगो गृह्यते कृष्णामृगरुरुच्छागचर्माणि ब्रह्मचारिणश्च शीयाणिवसीरन् चर्माण्युत्तरीयाणां तिर्युत्तवचनात् तथाशाशकुरूमास-
 षत्वो मभवाभ्यधो वसना निब्राह्मणादयः क्रमेण परिदधीरन् ४१ मौजीति सुजमयी त्रिगुणा समगुणत्रयनिर्मिता स स्वस्य श
 मेखला कर्त्तव्या क्षत्रियस्य मुर्बा मयी ज्यार्थस्य ह्युणरूपामेखला अतो ज्यत्वं विनाशापत्तेस्त्रिदत्तं नास्तीति मेधातिथिगोविंदराजौ वैश्वस्य

अत ऊर्ध्वं त्रयोप्येते यथा कालमसंस्कृताः सा विज्ञापिता ब्राह्म्या भवंत्यार्यविगार्हिनाः ३९ नैतैरपूतैर्विधि
 वदापद्यपि हि कर्हिचित् ब्राह्मन् योनां श्वसंबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणः सह ४० काष्ठी रोरव बास्तानि चर्मा
 णि ब्रह्मचारिणः वसीरन्नातु पूर्ववृणशाणसौमविक्रमिच ४१ मौजी त्रिदत्समाभ्लदृग्णा कार्या विप्रस्य
 मेखला क्षत्रियस्य तु मौर्वी ज्यार्यवैश्वस्य शाणतांतवी ४२ मुजालाभेतु कर्त्तव्याः कुशाशमांतकवल्बजैः त्रि
 दृताग्रं धिनैकेन त्रिभिः पंचभिरेव वा ४३

शाणसूत्रमयी अत्र वैशुण्यं अनुवर्तत एव त्रिगुणाः प्रदक्षिणा मेखला इति
 सामान्येन प्रचेतसात्रैशुण्याभिधानात् ४२ मुजालाभेति कर्त्तव्या इति बहुवचननिर्देशाद्ब्रह्मचारित्रयस्य प्रकृतत्वात् सुख्या-
 लाभे त्रिषुप्यपेक्षायाः समत्वात् कौशादीनां च त्रिसृणां विधानात् मुजालाभेति बोद्धव्यं कर्त्तव्या इति बहुवचनसुपपन्नतरभिन्न
 जाति संबंधितयेति सुवाचणस्य मेधातिथेरपि बहुवचनपाठः संमतः मुजालाभेति ब्राह्मणादीनां त्रयाणां यथा क्रमं कुशादि
 धैर्मेखलाः कार्याः त्रिगुणेनैकग्रंथिनासु क्तास्त्रिभिर्विपंचभिर्वा अत्र च वाशब्दनिर्देशात् ग्रंथीनां न विभ्रादिभिः क्रमणसंबंधः
 त्रयथा कुलत्वारं विकल्पग्रंथिमेदभ्यापं सुख्यासुख्यापेक्षासंभवाद्दृहीतव्यः ४३

कार्पासमिति पदीयान्वासविरोषस्योपवीतसंज्ञां वक्ष्यति न ह्यभिग्राह्यणस्य कार्पासं ह्यत्रियस्य शणसूत्रमयं वै शस्यमेष लोमनिर्मिति
 इति निर्गुणं कृत्वा ऊर्ध्वं च तदक्षिणावृत्तिं एतच्च सर्वत्र संवध्यते यद्यपि गुणत्रयमेवोत्थं च तन्मुनोक्तं तथापि त्रिगुणी कृत्यत्रिगुणं का
 र्यम् तद्गुक्तं दोगपशिशे ऊर्ध्वं च त्रिचतं कार्यं तन्नु नयमधोचतम् त्रिचतं चोपवीतं स्यात्तस्यैकोऽग्रं थिरिथ्यते देवलोप्याह यज्ञोपवीतं कुर्वी
 तसूत्राणि नवतनवः ४४ ब्राह्मण इति यद्यपि बृहद्देहिर्देशेन ससुच्यया च गमात् धारणमपि समुच्चितस्यैव प्राप्तं तथापि केशांतिको ब्राह्मणस्य
 दंडः कार्य इति तथा निर्गृह्ये प्लिनं दंडमिति विधाते कत्वस्य विवक्षितत्वात् वैल्यः पालाशो वा दंड इति वासिष्ठे विकल्पदर्शनात् एकस्यैव दंडस्य
 धारणं वि क्रान्तिनयोरैकं ब्राह्मणसं वधान् समुच्ययोर्दंडेनाचूयते ब्राह्मणादयो विकल्पेन द्वौ दंडौ वक्ष्यमाण कार्ये क्लृप्तं इति ४५ केशांति
 क्रुरिति केरालावटनासिकापर्यंतपरिमाणं क्रमेण ब्राह्मणादीनां दंडाः कर्तव्याः ४६ अजवदिति तेंदडा अत्रणा जसताः शोभनदर्शनाः स

कार्पासमुपवीतं स्याद्दिप्रस्योत्थं च त्रिचतं शणसूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्याविकसौत्रिकम् ४४ ब्राह्मणो वै
 च्च पालाशो क्षत्रियो वाटरवादिरो पैलवो दुंबरो वैश्यो दंडानहति धर्मतः ४५ केशांतिको ब्राह्मणस्य द
 ङः कार्यः प्रमाणतः ललाटसमिन्नो राज्ञः स्यात्तुनासांतिको विशः ४६ अजवस्ते तु सर्वे सूरत्रणाः सौम्यदूरी
 नाः अनुद्देगकुरानृणासलचोनाग्निदूषिताः ४७ प्रतिगृह्यं प्लिनं दंडमुपस्थाप्य च भास्करम् प्रदक्षिणप
 शीत्याग्निचरं द्देक्षयथाविधि ४८ भवतूत्तचरं द्देक्षमुपनीता हि ज्ञोत्तमः भवन्मध्यं तु राजन्यो वैश्यस्तु भव
 दुत्तरम् ४९ मानं रवास्वसारवा मास्तु वासिगिनी निजाम् भिक्षेत भिक्षापथं मया चैव नानावसानयेत् ५०

वल्कलाः अग्निचरं हरिहताप्रवेसुः ५० नचतैः प्राणिजानतु हेजनीयमित्याह प्रतिगृह्ये प्लितमिति उक्तलक्षणं मास्तुमिदं दंडं गृहीत्वा आ
 दित्याभिमुखं स्थित्वाग्निप्रदक्षिणां कृत्ययथाविधि भैक्षयाचेत् ५० प्रवदिति ब्राह्मणी प्रवति भिक्षां देहीति भवत्त्वपूर्वं भिक्षां याच
 न्नावाक्यमुच्चारयेत् क्षत्रियो भिक्षां प्रवति देहीति भवन्मध्यं वैश्यो भिक्षां देहीति प्रवतीति प्रवदुत्तरम् ४९ मानं रवेति उपनयनांगभूतां भि
 क्षापथं मानं रभागिनीं वा मास्तु वासिगिनीं सहोदरां याचेत् न ब्राह्मणप्रत्याख्यानं न वान्येत् न पूर्वां संप्रवेत्त च परिग्रहः ५० ४९

समाहृत्येति तद्वैस्वंबहुस्य आहृत्यथावदन्यत्प्रसिद्धोचितं गुरवे निवेद्य निवेदनं कृत्वा असायान कदन्नेन सदन्नेन मन्त्राद्य एवमेतद्गुरु
 ग्रहीष्यतीत्यादिमायाव्यतिरेकेण तदनुशात आचमनं कृत्वा सुवि सन्मंजोतमाङ्गुसः ५१ इतानोकात्म्यभोजनमाह आयुष्यमिति आ
 युषोहितमन्त्रमाङ्गुसोमंक्ते आयु. काम प्राङ्गुसोमंक्ते इत्यर्थः यशसोहितं दक्षिणासुरसः श्रियमिच्छन् प्रत्यङ्गुसः ऋतंसत्यतत् फलमिच्छ
 न् उदङ्गुसोमंजोत ५२ उपसृश्येति निवेद्य गुरवे श्रीयादाचम्येति यद्यपि भोजनाद्व्यागाचमनं विहितं तथाप्यग्निः स्वानिचसंसृशोदितिरु
 णविधानार्थोऽनुवाद नित्यं ब्रह्मचर्यानिर्वाणितसमाहितोऽन्यमनाः क्रत्वा चामेति समस्य याशास्त्रनेन यथा
 ल्यहस्तौ यादौ च निःशिवे देवुवाक्षितं इत्यादिदसा दुक्तमपि संगृह्णाति जलेन खानोद्रियाणि षट्कृच्छिद्राणि च संसृशेत् तान्निचशिरः स्थानि प्रा
 णचक्रः श्रोत्रादीनि ग्रहीतव्यानि रानिचोपसृशेत् शीर्षण्यानीति गौतमवचनात् उपस्यशने कृत्वा स्वाग्निचसंसृशोदिति पृथग्विधानात्

समाहृत्य तु तद्वैस्वंध्यावदर्थमभायया निवेद्य गुरवे श्रीयादाचम्यमाङ्गुसः शक्तिः ५१ आयुष्यं प्राङ्गुसो
 भक्तेयशस्य दक्षिणासुरसः श्रियमत्यङ्गुसो भक्ते ऋतं भक्तेत्युदङ्गुसः ५२ उपसृश्येति हि जानित्यमन्त्र
 मद्यात्समाहितः क्रत्वा चोपसृशोत्सम्यग्निः खानिचसंसृशेत् ५३ पूजयेदशनं नित्यमद्याचैतदङ्गुस
 यन् दध्वाहृत्येत्प्रसीदेच्च प्रतिनदेच्च सवशः ५४ पूजितदशनं नित्यबलमूर्जचयच्छति अपूजितं
 तु तदङ्गुसु भयनाशयेदिदम् ५५

त्रिरक्षेक्षणमात्रमचमनं सवशनादिकमिति कर्तव्यता इति दशितम् ५३ पूजयेदशा
 नमिति सर्वदा अन्पूजयेत् प्राणार्थलेन ध्यायेत् तदुक्तमादिपुराणे अन्वेविष्णुः स्वयं ग्राहृत्य सुदृष्टौ प्राणार्थं मांसदाध्यायेत्समांसं
 जयेत्सादा अनिदंश्चैतदद्यात् दध्वाहृत्येत्प्रसीदेच्चैति हेतुं तस्मिन्परिवेदमन्त्र दर्शनेन त्यजेत् प्रतिनदेत् नित्यमस्माकमेतदस्त्विति अभि
 धाय वदनं प्रतिनदनम् तदुक्तमादिपुराणे अन्नेदस्वाम्यादौ मंजलिः कथयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्त्वेतदिति भक्त्या स्तुतवन्मेत् सर्व
 शः सर्वमन्त्रम् ५४ पूजितमिति धेस्मात्पूजितमन्त्रं सामर्थ्यं चैतदिति अपूजितं तु नरे तदुभयनाशयति तस्मात्सर्वदाऽन्पूजयेदिति पू
 र्वणी कवाक्यतापन्नमिदम् फलभरणं संध्या चंदनादासु पात्तद्विरितस्य वन्नित्यं कामना विपयत्वेनापि नित्यस्तुतिरविहना नित्यस्तुतिरवि

रोधात्फलव्यवर्णस्तस्ययीभित्तुमेधाभिधिगोविंदराजौ ५५ नोच्छिद्यमिति मक्तावशेषकस्यविन्नदद्यात् चतुर्थ्यामासायांसंबंधमा
 नविषत्सयाषष्ठाअनेनेयसामान्यनिषेधेनशूद्रस्याप्युच्छिद्यदाननिषेधेसिद्धेनोच्छिद्यनहविष्कृतमितिशूद्रगोचरनिषेधश्चातुर्थःस्वा
 तक्रत्रतत्कार्यःदिवासापंभोजनयोश्चमधेनमक्तातवारहृयेप्यतिभोजनचकुर्यात् नातिसौहृद्यमाचरेदितिचातुर्थ्यस्नातकत्रतार्थउच्छि
 द्यः सन्कृच्छिन्नगच्छेत् ५६ अतिभोजनेदोषमाह अनारोग्यमिति अरोगीरोगाभावः तस्मोहितमारोग्यं आयुर्वेहिनमायुष्ययस्याद
 तिभोजनमनारोग्यमायुष्यंचभवति अजीर्णजनकत्वेनरोगसरणहेतुत्वात् अस्वर्ग्यचस्वर्गहेतुयागादिविरोधितान् असुप्ययमितरसु
 प्यमपिपक्षलात् लोकसिद्धिदृष्टं बहुभोजितयालोकैर्निंदनात् तस्मान्नचकुर्यात् ५७ ब्राह्मणेति ब्राह्मादिसंज्ञेयंशास्त्रेसंबन्धहारार्थ
 स्तुत्यर्थिनसुख्यं ब्रह्मदेवताकत्वंसंभवति अयागरूपत्वात्तार्थशब्दोपिपावनशुणयोगान् ब्राह्मणेतीर्थेनसर्वदाविमारिराचमेत्

नोच्छिद्यं कस्यचित् हृद्यान्नाद्याच्चैषतथांतरा नचैवाह्यशनंकुर्यान्नचोच्छिद्यः क्वचिद्भजेत् ५६ अनारोग्य
 मनायुष्यमस्वर्ग्यचानिभोजनम् असुप्युलोकविद्विष्टतस्मात्तस्यपरिवर्जयेत् ५७ ब्राह्मणविविप्रस्तोर्थेन
 नित्यकालमुपसृशेत् कायत्रैदृशिकाभ्यावानपिच्येणकदाचन ५८ अयुष्टमूलस्यतले ब्राह्मतीर्थ
 प्रचक्षते कायमगुलिसूलेयैदेवपिच्यतयोरधः ५९ त्रिराचामेदपःपूर्वह्निः प्रमृज्यात्ततोसुरयम् स्वानिचै
 वसृशोदद्भिरात्मानशिरएवच ६०

कः प्रजापतिस्तदीयस्तस्येदमित्यण इकारभ्यांनादेशः त्रैदशिकोदेशः ताभ्यांवापिच्ये-
 णतुतीर्थेननकदाचिदचामेत् अमसिद्धत्वात् ५८ ब्राह्मादितीर्थान्याह अयुष्टमूलस्येति अंगुष्ठमूलस्थाभोभागो ब्राह्मकनिष्ठागु
 लिसूलेकापं अंगुलीनामयेदेवंअंगुष्ठमदेशिन्योर्मध्येपिच्यतीर्थमन्नादयआहुः यद्यपिकायमगुलिसूलेनयोरध इत्यत्रचांगुलिमात्रं
 श्रुतं तथापिस्तुल्यतराद्विशेषपरिग्रहः तथाचपणस्रवत्स्यः कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्यंगंकरस्यच प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनु
 क्रमान् ५९ सामान्येनोपदिष्टस्याचमनस्यानुष्ठानक्रममाह त्रिराचामेदिति पूर्वंब्राह्मादितीर्थेनजलगंडुषत्रयंपिबेत् अनंतरंसंस्तृ-
 लींशोधौवारहृयमंगुष्ठमूलेनसंमृज्यात् संस्तृयांगुष्ठमूलेनह्निः प्रमृज्यात्ततोसुखंइतिदक्षेणविशेषाभिधानात् स्वानिचैदियाणि

जलेन स्पृशेत्सुखस्य सन्निधानान्च्युत्तरत्वात्वेव गौतमोप्याह स्वानिचोपस्पृशेच्छीर्षण्यानिहृद्यं तज्योतिः पुरुष इति उपनिषत्सु हृ
देशलेनात्मनः श्रवणदात्मानं हृदयशिरश्चाद्भिरैव स्पृशेत् ६० असुच्याभिरिति असुच्या कृताभिः फेनवर्जितानिभिर्ब्रह्मीहोदित
च भिच्छन् एकांते जनेन कीर्णेषु सिद्धे श इत्यर्थः प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा सर्वदा चोमेत् आपस्त्वेन तस्माभिश्च कारणादित्यभिधानात् व्या
ध्यादिकारणव्यतिरेकेणान्चोमेत् व्याधौ तु उष्ण्य कृताभिरप्याचमने दोषाभावः तीर्थव्यतिरेकेणाचमने शौचाभावावदति दर्शयितुमु
क्तस्यापि तीर्थस्य पुनर्वचनम् ६१ हृद्गाभिरिति आचमनजलपरिमाणमाह ब्राह्मणो हृदयगामिनीभिः क्षत्रियः कंठगामिनीभिः वै
श्योंनरास्यप्रविष्टाभिः कंठमग्न्याभिरपि मूद्रोजिह्वेद्योनापि स्पृष्टाभिरग्निः पूतो भवति अंतत इति तृतीया र्थेति सः ६२ उद्धृते इति आच
मनांगतासुपवीतस्य दर्शयितुसुपवीतलक्षणतनः प्रसंगेन प्राचीनावीतीत्यादिलक्षणाह दक्षिणे पाणानुद्धृते वा मस्कंधस्थिते दक्षिणस्कंधाव

असुच्याभिरफेनाभिरग्निस्तीर्थेन धर्मवित् शौचेष्कः सर्वदा चोमेदेकांते प्रागुदङ्मुखः ६१ हृद्गाभिः पूय
ने विप्रः कंठगाभिस्तु भूमिपः वैशयोद्भिः प्राशिताभिस्तु मूद्रः स्पृष्टाभिरतनः ६२ उद्धृते दक्षिणपाणानुप
वीक्यते हिजः सव्ये प्राचीन आवीतीनिवीती कठसज्जने ६३ मख्लामजिनदंड सुपवीतं कमंडलुम्
अप्सु प्रास्यविनष्टानि गृह्णीतान्यानि मंत्रवत् ६४ केशान्तः षोडशो वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते राजन्यबधोदौ
विशेषे वैश्यस्य द्व्यधिके ततः ६५

लंबेयज्ञसूत्रे वस्त्रे वा उपवीती हिजः कथ्यते वा मपाणानुद्धृते दक्षिणस्कंधस्थिते वा मस्कंधाव
वे प्राचीनावीती प्राण्यते सव्ये प्राचीन आवीतीति छंदोसुरोधोक्तम् तथा च गोभिलः दक्षिणबाहुमृत्वा शिरोवधाय सव्ये संप्रतिष्ठापयति
दक्षिणस्कंधमवलंबनं भवति एवं यज्ञोपवीती भवति सव्यं बाहुसुद्धत्वा शिरोऽवधाय दक्षिणे संप्रतिष्ठापयति सव्यं कक्षमवलंबं भवत्येवंप्राची
नावीती भवति निवीती कंठसज्जन इति शिरोवधाय दक्षिणपाण्यादावप्युद्धृते कंठे वसज्जने क्रस्तु मालंबेयज्ञसूत्रे वस्त्रे च निवीती भ
वति ६३ मेखलामिति मेखलादीनि विनष्टानि भिन्नानि छिन्नानि च जले प्रक्षिप्यान्व्यानि स्वस्वगृहोक्तं भैरुणह्यात् ६४ केशान्त इति के-
शांतास्यो गृहोक्तं संस्कारो गार्भादिसंख्यावर्षाणां भित्तिबोधायनवचनात् गर्भषोडशो वर्षे ब्राह्मणस्य क्षत्रियस्यागर्भद्विंशो वैश्यस्य ततो द्व्यधिके ग

र्मन्तुर्विशोक्तव्यः ६५ अमंत्रिकेतिरपमावृदयंजातकर्गादिक्रियाकलापः समग्रउक्तकालक्रमेणशरीरसंस्कारार्थस्त्रीणामंत्रकः कार्यः
 ६६ अनेनोपनयनेऽपिप्राप्तेविशेषमाह वैवाहिकइति विवाहविधिवेस्त्रीणां वैदिकः संस्कारः उपनयनारब्धोमन्वादिभिः स्मृतः पतिसंबे
 वगुरुकुलेनासोवेदाध्ययनरूपः गृहकृत्यमेवसायंजातः समिद्धोमरूयेग्निपरिचर्यातस्माद्विवाहादेरुपनयनस्थानेविधानादुपनयनादेर्निश्चि
 त्तिरिति ६७ एषइति औपनायनिकइति अनुशान्तिकारिद्वानुप्रयपददृष्टिः अयं द्विजातीनामुपनयनसंबंधीकर्मकलापरुक्तः उत्पत्तेर्द्विजा
 यजन्मनोव्यंजक ६८ इदानीमुपनीतस्येनकर्मणायोगस्तद्व्युत्पन्नइत्याह उपनीत्यगुरुरिति गुरुः शिष्यमुपनीयप्रथममेकालिंगेगुदे-
 तिस्रइत्यादिवक्ष्यमाणैरीचंस्नानान्मनाद्याचारमग्नीसायंजातः सामिद्धोमातुद्वानंसंत्रकसंध्योपासनविधिंचिश्लयेत् ६९ अध्येष्य-

अमंत्रिकातुकार्येयंस्त्रीणामावृदशेषतः संस्कारार्थेशरीरस्ययथाकालंयथाक्रमम् ६६ वैवाहिकोवि
 धिःस्त्रीणांसंस्कारोवैदिकः स्मृतः पतिसेवागुरोवासीगृहाद्यैऽग्निपरिक्रिया ६७ एषमंत्रोद्विजाती-
 नामौपनायनिकोविधिः उत्पत्तिव्यंजकःपुण्यः कमयोगनिबोधत ६८ उपनीयगुरुः शिष्यंशिक्षयेच्चौ-
 चमादितः आचारसप्तिकार्यंचसंध्योपासनमेवच ६९ अध्येष्यमाणस्त्वांचतोययाशास्त्रसुदंद्भुखवः अ
 स्त्राजलिकृतोभ्याथोलघुवासाजितेन्द्रियः ७० ब्रह्मरंभेवसानेचपादौत्राह्यौगुरोःसदा सहस्रहस्ता
 वथ्येयंसहिब्रह्माजलिः स्मृतः ७१ व्यत्यस्त पाणिनाकार्यमुपसंग्रहणं गुरोः सच्येनसव्यः स्पष्टव्योद
 क्षिणेनचद्रक्षिणः ७२

भाणइति अध्ययनंकरिष्यमाणः शिष्योपयाशास्त्रकृतान्मनउत्तराभिसुखः कृतोजलिः पवित्रवस्त्रः
 कृतेंद्रियसंयमोरुकरुणाअध्याय्यः शत्रुस्योदक्षिणतः शिष्यउदंद्भुखोवेतिगोतमवचनान् प्राप्सुस्वस्यापिअध्ययनं ब्रह्माजलिकृतइति
 वाहितान्यादिधित्वेनकृतशब्दस्यपरनिपातः ७० ब्रह्मरंभेवसानेचेति वेदाध्ययनस्थारंभेकर्मच्येसमापनेचकृतेगुरोः पादोपसंग्र-
 हणं कर्तव्यं हस्तौसंहसंश्लिष्टौकृत्वाऽध्येतव्यं स एव ब्रह्माजलिः स्मृतइतिपूर्वस्त्रोक्तब्रह्माजलिशाब्दार्थव्याकारः ७१ व्यत्यस्तापाणि
 नेति पादोपसंग्रहणंकार्यमित्यनंतरमुक्तं ब्रह्मस्तपाणिनाकार्यमितिविधीयतेकीदृशोव्यत्यासः कार्यइत्यत आह सच्येनपाणिनासव्यः

पादोदक्षिणेनपाणिनादक्षिणः पादःगुरोः स्पष्टव्यःउत्तानहस्ताभ्यान्वेदंपादयोः स्पर्शनंकार्यम् यद्यहर्षेदीनसिःउत्तानाभ्यांहस्ताभ्यां
दक्षिणेनदक्षिणंसंख्येनपादावभवादेत् दक्षिणोपरिभावेनव्यत्यासोवायंशिष्टसमाचारात् ७२ अध्येव्यमाणमिति अध्ययनं
करिष्यमाणंशिव्यंसार्वदाअनलसौरुक्ष्मोदतिप्रथमंवेत् शोषेतिरामोस्वित्यभिधायविरमेत्निर्वर्तेत् ७३ अज्ञाणःप्रणवमिति
त्रयणोवेदस्याध्ययनरंभेअध्ययनसमाप्तौचौकारंकुर्यात् यस्मात्सर्व्यस्यौकारोऽनकृतस्तत्सवतिशनैःशनैर्नश्यतियस्यपुरस्तात्न कृत
स्मद्विशौर्यमिअवस्मितिमेनलभते ७४ प्राक्कृत्यमिति प्राक्कृत्याग्नागत्रान्दन्मन्अध्यासीनः पवित्रैःकुशैः करद्वयस्थैः पवित्रीकृतः
प्राणायामास्त्रयःपंचदशमात्रादितिगोतमस्परणात् पंचदशमात्रैस्त्रिभिःप्राणायामैःप्रयतः अकारादिलव्यक्षरकालव्यमात्रान्तोऽध्व
यनार्यमौंकारमर्हति ७५ अकारंचेति एतदक्षरमेतंचेतिवक्ष्यति तस्यांपशेषः अकारंशुकारंमकारंचप्रणवावयवभूतंत्रक्षवेदत्रयात्

अध्येव्यमाणंतुगुरुर्नित्यकालमर्तद्वितः अधीचप्रोदतिब्रूयाद्विरामोस्वितिचारमेत् ७३ अ ह्यणःप्र
णवंकुर्यादादावतंचसर्वदा स्वत्यऽनौकृतपूर्वपरस्ताच्चविशीर्यति ७४ प्राक्कृतान्पसुपासिनःपवित्रे
श्र्येवपावितः प्राणायामैस्त्रिभिःपूतस्तत औंकारमर्हति ७५ अकारंचाप्युकारंचमकारंचप्रजापतिः-
वेदत्रयान्निरदुहर्दुर्ध्रुवःस्परितीतिच ७६ त्रिभ्यएवसुवेदेष्यःपादंपादमदुहहत् तदित्युचोऽस्याःसावि
त्र्याःपरमेष्ठीप्रजापतिः ७७ एतदक्षरमेतांचजपन्व्याहृतिपूर्वकाम् संध्यायैर्वेदविद्विभ्योवेदसुण्येन
युज्यते ७८

ऋग्यजुः सामलक्षणान् भूर्ध्रुवःस्परितिव्याहृतित्रयंचक्रमेणनिरदुहत्उहृतवान् ७६ त्रिभ्यएवेति तथात्रि-
भ्यएववेदेष्यःऋग्यजुःसामभ्यःतदित्युचरतिमतीकेनानूदितायाःसावित्र्याःपादंपादमिति त्रीन्यादान्ब्रह्माचकषपरमेस्थानेतिघंती
तिपरमेष्ठी ७७ यतएवमतः एतदक्षरमिति एतदक्षरमौंकाररूपंएतंचत्रिपदांसावित्र्यंव्याहृतित्रयपूर्विकांसंध्याकालेजपन्वेद-
सोवित्रादिवेदत्रयाध्ययनसुण्येनसुक्तोभवतिअतःसंध्याकालेप्रणवव्याहृतित्रयोपेनांसावित्र्योपेनांसावित्र्योपेदितिविधिःकल्प्यते ७८ सहस्रक
लरिति संध्यायामन्यत्रकालेएतत्सकृतंप्रणवव्याहृतित्रयंसावित्र्यालंकत्रिकंजामाहर्हिर्नदीतीरारण्यदौसहस्रावृत्तिंजपित्वामह

तोपिपात्सर्पद्वकंचु कान्मुच्यते तस्मात्पापक्षयार्थमिदंजपनीयमिति अमंकरणोपिलापवार्थमुक्तम् अन्यत्रैतन्नयोच्चारणमपिपु
 नः कर्त्तव्यंस्यात् ७९ एतयचैति संख्यायामन्यत्रसमये ऋचैतया सावित्र्याविमुक्तस्तस्मात्त्रिजपः स्वकीययाक्रिययासायंप्रातर्होमा
 दिरूपयास्तकालेत्वेक्तोत्राह्मणः क्षत्रियोवैश्योपिभज्जनेषुनिंदांगच्छतितस्मात्स्वकालेसावित्रो जपस्वक्रियांचनत्यजेत् ८० ओंकारपू
 र्धिकेति ओंकारपूर्विकास्तिस्त्रोव्याहृतयः श्रुश्रवः स्वरित्येताजक्षरत्रह्लावापि फलत्वेनाव्यायाः त्रिपदाच सावित्री ब्रह्मणोवेदस्यमुप
 भाषंतत्पूर्वकवेदाध्ययनार्भात् अथवात्रह्मणः परमात्मनः आसे क्षरमेतदध्ययनयादिना निष्पापस्य ब्रह्मज्ञानप्रकर्षणसोश्वात्मैः
 ८१ अतएवाह योऽधीतइति यः त्र्यहमनलसः सन्सावित्रोऽप्यणवव्याहृतियुक्तो वर्षत्रयमधीतेसंपरंब्रह्माभिमुखेनगच्छति सवासु
 तोवायुरिव कामचारीजायुनेखंब्रह्मनदेयास्यमूर्त्तिरितिरवमूर्त्तिमान्भवतिशरीरस्यापिनाशात् ब्रह्मेवसंपद्यते ८२ एकाक्षरमिति एका

सहस्रकृत्वस्वभ्यस्पवहिरेतत्रिकंहिजः महतोव्येनसोमासात्स्वचेवाऽहिविमुच्यते ७९ एतयचैविसंखु
 क्तः कालेचक्रियया स्वया ब्रह्मक्षत्रियविद्यानिर्गह्णांयातिसाधुषु ८० ओंकारपूर्विकास्तिस्त्रोमहाव्या
 हृतयोऽव्यायाः त्रिपदाचैवसावित्रीविशेष्यं ब्रह्मणोमुखम् ८१ योऽधीतेऽहन्यहन्येतान्त्रीणिचयोप्यत
 द्वितः सत्रह्मपरमभ्येतिवासुभूतःखमूर्त्तिमान् ८२ एकाक्षरंपरंब्रह्मप्राणायामाः परतपः सावित्र्यास्तु
 परनास्तिमानास्तस्यंविशियते ८३ क्षरंति सर्वावेदिक्योज्जहोतियजतिक्रियाः अक्षरदुधरक्षेयं ब्रह्मच
 वप्रजापतिः ८४

क्षरमोंकारः परंब्रह्मपरंब्रह्मावाप्तिहेतुत्वात् ओंकारस्यजपेनतदर्थस्यचपरंब्रह्मणोभावनयातदच्चात्तैः प्राणायान्
 गः समणवमत्यादतिशिरस्क्रगायत्रीभिः त्रिराश्रुतिभिः कृताभ्याद्रापणादिभ्योपिपरंतपः प्राणायामादिति बहुवचननिर्देशान्त्रयोवश्यं क
 र्त्तव्याइत्युक्तम् सावित्र्याः मरुदमन्यन्मंत्रजानं नास्तिमौनादपिसत्यंवाविशियते एषांचतुर्णांस्त्वत्याचलार्थेनान्युपासनीयानीतिविधिः
 कृत्यने धरणीधरेणु एकाक्षरंपरंब्रह्मप्राणायामपरंतपइतिप्रतिबंधव्याख्यांतं एकाक्षरंपरंयस्यतदेकाक्षरंपरंपरंप्राणायामपरमिति
 भेषानिधिप्रमृतिर्दंडैरुत्थितंयनः लिखनान्पाठानंतरंतस्वन्त्रो धरणीधरः ८३ क्षरंतीति सर्वावेदिविहिनाहोमयागादिरूपाः क्रि
 याः संप्रपनः फलनभ्यधिनश्यंति अक्षरं तु मण्यरूपमक्षपं ब्रह्मभाषिहेतुत्वात् फलक्षरैरेणाक्षरंब्रह्मोभावस्याविनाशात् कथमस्य ब्र-

क्षयासिहेतुत्वपतत्राह ब्रह्मचैवेति चशब्दोहेतौ यस्मात्सजानामधिपतिर्यत्ब्रह्मतदेवायमोकारः स्वरूपतोत्र ह्यप्रतिपादकत्वेन चास्य ब्र
 ह्मन्तुभप्रथापि ब्रह्मत्वेन प्रतिपादकत्वेन वाप्युपासितो जपफलेभ्यो सहेतुरनेन दर्शितम् ८४ विधियज्ञादिति विधियवयोपज्ञोविधि
 यज्ञोदरौर्षोर्णमासादिस्तस्यात्वरुतानां प्रणवादीनां जपयज्ञोदशगुणाधिकः सोऽयुगसुंश्चेदनुष्ठितः तदाशतगुणाधिकः यत्सभीपस्थोपि
 परोनमृणो नितनुपांस्तुमानमस्तुजपः सहस्रगुणाधिकः जिह्वोष्ठमनागपिनचत्तिसमानसः ८५ येषाकयज्ञादिति ब्रह्मयज्ञादन्येयेपं-
 चमहायज्ञान्तगतौ च देवहोमवलिकर्मानित्यत्राह्मिथिभोजनात्काश्चत्वारः पाकयज्ञाः विधियज्ञादशौर्षोर्णमासादयः तैः सहितजप
 यज्ञस्य षोडशोऽध्यापिक्त्वात्तन्मासुर्वत्तजपयज्ञस्य षोडशौर्षोर्णमासिपिनसमादत्यर्थः ८६ जप्येनैवेति ब्राह्मणो जप्येनैवनिःसंदेहां सिद्धिस्तम
 नेभ्योऽप्राप्तियोगोभवति अन्येहोदिकं यागादिकं करोतु वा यस्मान्मैत्रो ब्राह्मणः संबधी ब्रह्मणि लीयत इत्यागमेभूच्यते

विधियज्ञात्तजपयज्ञोविशिष्टोदशभिर्गुणैः उपांस्तुः स्याच्छतगुणः साहस्रोमानसः स्मृतः ८५ येषाकयज्ञा
 अत्वारोविधियज्ञसमन्विताः सर्वे तजपयज्ञस्य कल्पानाहंति षोडशीम् ८६ जप्येनैव तु संसिद्धे ब्राह्मणो
 नात्र संशयः कुर्यादन्यन्त्रवाकुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ८७ इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु पक्षारिषुः सपमे
 यत्त्वमातिष्ठेद्विद्वान्पूतववाजिनाम् ८८ एकादशोन्द्रियाण्याहुर्न्युनिपूर्वमनीषिणः तानिसम्यक्पूव-
 क्ष्याभियथावदनुपूर्वशः ८९ औत्रत्वं कृत्स्नकृषीजिह्वानासिकाचवपचमी पायूपस्थं हस्तपादं वान्केवद
 शमीस्थना ९०

भिन्नमेवमैत्रः स्वार्थः ण्यागादिषु षड्बीजादिब्रह्मन्सर्वप्राणिप्रियतासंभवतितस्माद्यागादिना विनापि प्रणवा
 दिजपविद्योनिस्तरति इति जपप्रशंसानतु यागादीनां निषेधः तेषामपि शास्त्रायत्वान् ९० इदानीं सर्ववर्णांलुष्टेषु सकलपुरुषार्थोपयुक्त
 भिन्द्रियसंयममाह इन्द्रियाणां भिति इन्द्रियाणां विषयेषु परणशील्येषु वर्त्तमानानां क्षयित्वादि विषयदोषान् जानन्संयमेयत्वं कुर्यात्सा
 रथिरिवरयनिष्ठुक्तानामन्वानाम् ९८ एकादशोति पूर्वपंडितायान्येकादशोन्द्रियाण्याहुस्तान्यवन्ति शिष्यार्थे सर्वाणि कर्मतोनाभवन्त्यक्रमा
 द्ब्रह्मणि ९९ औत्रमिति तेषु एकादशसंश्रौत्रादीनि देवहिरिन्द्रियाणि नामतो निर्दिष्टानि पायूपस्थं हस्तपादं भितिं हस्तं प्राणित्

यन्नेनांगानाभिन्नाण्यंगं गृह्णन्त्यादेकवद्भावः १० बुद्धोद्दिश्याणीति एषां दर्शानां मध्ये श्रोत्रादीनि पंचक्रमोक्ता निबुद्धेः करणत्वान्बुद्धोद्दिश्या
 णि याव्यादीनि चोत्सर्गादिक्रमं करणत्वात्क्रमेद्दिश्याणितद्विदोवदंति ११ एकादशमिति एकादशासंख्यापूरकत्वमनोरूपमंतरेद्विचंशो
 तयम् स्वगुणेन संकल्परूपेण उभयोरूपैर्द्विपगणमवर्तकस्वरूपम् अतएव यस्मिन्मनसि जिते उभावपि पंचकोबुद्धोद्दिश्याणो-
 जिनी भवनः पंचकावितितदस्य परिमाणमित्यनुवृत्तौ संख्यायाः संज्ञासंघस्य आध्यायने धितपंचसंख्यापरिभितिसंघार्थकः १२ मनोपमसं
 कल्पमूलत्वाद्दिश्याणां प्रायेण मरुत्तैः किमर्थमिद्दिश्यानिग्रहः कर्तव्य इत्यत आह शंद्दिश्याणामिति यस्माद्दिश्याणां विषयेषु मसत्त्वात् एषा
 दृष्टं च दोषाभिः संदेहमात्रो नितान्येकपुनरिद्दिश्याणिसम्यक्प्रियम्यभिर्दिग्भोः सादिसुषार्षयोग्यता रूपांलभते तस्माद्दिश्यासंयमं कुर्वतीति

बुद्धोद्दिश्याणि पंचैषां श्रोत्रादीन्यनुपूर्वशः क्रमेद्दिश्याणि पंचैषां पाव्यादीनि प्रचक्षते ११ एकादशमनो ज्ञे
 यस्तृणो नो भयात्सकम् यस्मिन् जिते जितावेतौ भवतः पंचकौ गणौ १२ इदियाणां प्रसंगेन दोषमुच्छ
 ल्यसंशयम् सन्नियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं नियच्छति १३ न ज्ञातुकामः क्रमानामुपसंगेन शास्यनि ह
 निषा कृष्यावत्सैव मूय एवाभिवर्द्धते १४ यश्चेतान्नाश्रुयात्सर्वान् यश्चेतान्केवलास्त्यजेत् प्रापणात्सव
 कामानापरित्यागो विशिष्यते १५ न तथैतानि शक्यते संनियतु मसवया विषयेषु मज्जुशानियथाज्ञानेन
 नित्यशः १६

शेषः १२ किमिद्दियसंयमेन विषयोपसंगो गार्देरलब्धकामो निवर्त्यतीत्याशंख्याह न ज्ञातिरिति न कदाचित्कामो भिला
 पः काम्यन इति कामाविषयाः तेषामुपसंगेन निवर्तते किंतु एतेनाग्निरिवापिकापिकतममेव वर्द्धते भातभोगस्यापि प्रतिदिनं तदधिकमो
 गं चच्छादर्शनात् अतएव विष्णुपुराणे यानि वास्यम् यत्पृथिव्यां त्रीहिपंचं हिरण्यं पंपरावः स्थियः एकस्यापि न पर्याप्तं तदित्यति तृषण्डजे
 त् तथा पूर्णवर्षसहस्रमे विषयासक्तचेतसः तथाप्यनुदिनं तृष्णायत्तेषु वैहजायते १४ यश्चेतानिति यएतान् सर्वान् विषयान् नाश्रुया
 न् यश्चेतान् कामान् पृथगेन यो विषयोपेक्षकः श्रेयान्तस्मात्सर्वकामात्सुदुपेक्षामशस्यतया हि विषयलोचुपस्यतत्साधनाद्युत्पादनक
 प्रसंगो विषयचिह्नैराग्निरावो ननु विषयविरसस्य १५ इदानीमिद्दियसंयमोपायमाह न तथेति एतानीं दिश्याणि विषयेषु मसत्कानित-

यानामेवयाविषयसन्निधिवर्जनरूपधामिपुंनशस्यंतेदुर्निवारत्वात् यथासर्वदोषविषयाणां क्षयित्वादिदोषज्ञानेनशरीरस्यचास्थिस्यू-
 लामित्वादिवस्यमाणदोषविंननेनतस्माद्विषयदोषज्ञानादिनार्वाहिरिंद्रियाणिमनश्चानियच्छेत् ९६ यस्मादनियमितंमनोविकारस्यहे-
 तुः स्यादत आह वेदादिति वेदाध्ययनदानयज्ञनियमतपांसिमोगादिविषयसेयासंक्रत्याशोडिनोचक्रदाचिन्फलसिद्धयप्रभवति ९७ जि-
 तेंद्रियस्वरूपमाह श्रुतेति स्फुतिवाक्यनिदावाक्यंचक्रत्वाकरस्वर्यंदुःकूलादिदुःखस्वर्यंभेकंबलादिदृष्टृष्णाक्रूरूपंक्रूरुचंघृष्णासा-
 दुअस्मादुचक्रत्वासुरभियकरसिंचमाल्वापस्यनहर्षविषयादोसलिनोंद्रियोज्ञानव्यः ९८ एकोंद्रियासंयमोपिनिवार्यतदत्याह इंद्रियाणांति-
 ति सर्वेपाणिंद्रियाणामध्येघेकमपींद्रियविषयवर्णभवातिततोस्याविषयपरस्य इंद्रियांतरैरपितत्त्वज्ञानंक्षरतिनव्यवतिष्ठतेचर्मनिभि-
 तोदकपात्रादिवैकैनाप्रिच्छिदेणसर्वस्थानस्थमेवोदकन्भव्यवातिष्ठते ९९ इंद्रियप्रयमस्यासर्वसुरुषार्थहेतुतांदशयति यशोकृत्वेति बहि

वेदास्त्यागश्चज्ञानश्चनियमाश्चतपांसिच नविप्रदुष्टभावावस्यसिद्धिगच्छंतिकर्हिचित् ९७ श्रुत्वास्पृष्ट्या
 चदृष्ट्वाचक्रत्वामालाचयोनरः नरुष्यतिगलायतिवासविज्ञेयोजितेंद्रियः ९८ इंद्रियाणांतुसर्वेषांयद्ये-
 कंक्षरतींद्रियम् तेनास्यक्षरतिप्रज्ञादतः पादादिवोदकम् ९९ वशोकृत्वेंद्रियग्रामसंयम्यचमनस्तया
 सर्वान्प्रसाधयेदर्थानाक्षिण्वन्योगतस्तनुम् १०० पूर्वसंध्याजपस्तिष्ठेत्सावित्रीभाकंदशनात् पञ्चि-
 मांतुसमासीनः सम्यगृह्यविभावनात् १०१

रिंद्रियगणमायतंकृत्वामनश्चसंयम्यसर्वान्युषार्थानुसम्यक्साधयेत् योगत
 उपायेनस्वदेहमपीडयन्तः सहजसुरबीसंस्कृतान्नादिकंफंकेसक्रमेणतंलजेत् १०० पूर्वसंध्यामिति पूर्वसंध्यापञ्चिमाभित्तिचका
 लाधनोरत्यंतसंयोगीद्वितीयाप्रथमसंध्यासूर्यदर्शनपर्यंतंसावित्रीजपन्तुतिष्ठेत् आसनादुत्थायानिहंतगतिकेत्रदेशेकुर्यात् पञ्चिमां
 तुसंध्यांसावित्रीजपन्सम्यङ्क्षत्रदर्शनपर्यंतमुपविष्टः स्यात् अत्रचफलवलाज्जपः प्रधानस्थानासनलंगेफलवत्सन्निधावफलतदग
 भित्तिनाथात् संध्योर्वेदविद्भोवेदसुपेनशुज्यते सहस्रकलस्वप्नस्यइतिचपूर्वजपात्फलमुक्तम् मेधातिथिस्तस्थानासनयोरेव
 प्राधान्यमाह संध्याकालश्चसुहूर्तमात्रंनदाहयोगीयाज्ञवल्क्यः हासदृडीतुसतंतदिवसानायथाक्रमम् संध्यासुहूर्तमात्रंतुहासिदृष्टौचसा
 स्थिता १०१

पूर्वसंध्यामिति पूर्वजपकुर्वन्निशासंनितं पापनाशयति पश्चिमसंध्यायांतु उपविष्टो जपकुर्वन् दिवा जितं पापं निहंति तत्रा
 पिजपात् फलमुक्तम् एतच्चानादिरुक्तपापविषयम् अतएव याज्ञवल्क्यः दिवा वापदिवा रात्रौ यदज्ञानकृतं भवेत् त्रिकालसंध्याकरणा
 नत्सर्वविप्रणश्यति १०२ नतिष्ठतीति यः पुनः पूर्वसंध्यानां सुतिष्ठति पश्चिमांतु नोपास्तं तत्कालविहितं पादिन करोतीत्यर्थः स नूद् इव
 सर्वस्माद्द्विजातिकर्मणोऽभिथिसक्लासादेरपि बालः कार्यः अनेनैव मत्ववायेन संध्योपासनस्थानित्यतोक्तानित्यत्वे पिसर्वदोषोक्षितपापक्षय-
 स्य फलत्वमाविरुद्धम् १०३ अपासमीपइति ब्रह्मयज्ञरूपपिदं बहुवेदाध्ययनाशक्तौ सावित्रीमात्राध्ययनसंप्रविधायते अरण्यादिनिर्जन
 देरांगत्वनद्यादिजलसमीपे नियतं द्वियः समाहितोऽन्यमनानैत्यं विधिब्रह्मयज्ञरूपमास्थितोऽस्ति चासुः सावित्रीमयि प्रणवव्याहृतित्र
 यद्युतां यथोक्तामधीयति १०४ वेदोपकरणइति वेदोपकरणे वेदांगे शिखादौ नैत्यकेनित्यानुष्ठयेन स्ताध्यायेन सप्तयज्ञरूपे होममंत्रेषु चानध्या

पूर्वसंध्यां जपं स्तिष्ठन्नैशमेनो व्यपोहति पश्चिमांतु समासीनो मलं हंति दिवा कृतम् १०२ नतिष्ठति तु यः
 पूर्वोपास्तस्य पश्चिमां स नूद् इव द्विजातिकर्मणः १०३ अपासमीपे नियतं त्रैत्यक-
 विधिमास्थितः सावित्रीमव्यधीयीत गत्वारण्यं समाहितः १०४ वेदोपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैत्यके ननु
 सोधोऽस्त्रनाध्याये होममंत्रेषु चैव हि १०५ नैत्यकेनास्त्रनाध्यायो ब्रह्मसंज्ञाहितस्मृतम् ब्रह्माहुतिहुतपुण्य
 मनःध्यायवपदृक्तम् १०६ यः स्वाध्यायमधीतेऽब्दं विधिनानियतः शुचिः तस्य नित्यास्त्ररत्नैश्च यथादधि
 घृतमधु १०७

यादरोनास्ति १०५ नैत्यकइति पूर्वोक्तं नैत्यकस्वाध्यायस्यायमनुवादः नैत्यके जपयेत् अन्ध्यायोनास्ति यतः सततमे-
 बलात् ब्रह्मसंनतन्मन्त्रादिभिः स्मृतं ब्रह्मोवाहुतिर्ब्रह्माहुतिर्द्विस्तस्याहुतमन्ध्यायाध्ययनमध्ययनरूपमन्ध्यायवषट्कृतमपि पुण्य
 मेव भवति १०६ यः स्वाध्यायमिति अब्दमिति अत्यंतसंयोगो द्वितीयाद्योच्यते स्वध्यायमहरहर्विहितं गयुक्तं नियतं द्वियः प्रयत्नो जप
 नितस्यैव स्वाध्यायो जपः क्षीरादीनि क्षरमिक्षीरादिभिर्वैचान्पि नूद्ध्यमाणातिनेच श्रीनाः सर्वकर्मैर्जपयज्ञकारिणस्तर्पयंतोत्यर्थः अत
 एव याज्ञवल्क्यः मधुनापयसा नैव स देवांस्तर्पयेद्विजः पितृन्मधुष्टनास्वांच क्रतो धीते हियोन्व ह इत्युपक्रम्य च तुर्गाभिवेदानां पुराणां नांच

जपस्यदेवपितृवृत्तिमुक्ताशोषे तेवृत्तास्त्रपंयलेनसर्वकामफलोः शुभैरिल्लक्तवान् १०७ अग्नीधनमिति सायंमातः सभिद्रोमंभिश्चास
 मूहाहरणमसदाशयनरूपाभयः शय्यांनलुस्वडिउशायिलमेवगुरोकरुदकुंभाघाहरणरूपंरहितं कृतोपनयनोब्रह्मचारिसमावर्तनप
 यंतं कुर्यात् १०८ क्रीदृषाः शिष्योः ध्याप्यइत्याह आचार्यपुत्रः परिचारकज्ञानंतरदाना धर्मवित्मृद्धार्योदिषुस्तुनिः बांधवः ग्रहणधा
 रणसमर्थः धनदानाहितेन्दुः ज्ञातिः दशैतेधर्मेणाध्याप्याः १०९ नापृष्टइति यद्यन्येनात्प्राप्तारविस्वरंचाधीततस्यतत्तननवदेत् शि
 व्यस्यत्वपृच्छतोपिवक्तव्यंमक्तिअद्वादिसयधर्मोच्छंघनमन्यायः तेनपृच्छतो नमूयात्तं जानन्पिहिप्राज्ञोलोकेमूकइवव्यवहरेत् ११०
 उक्तमतिषेधद्वयानिक्रमोषमाह अधर्मेणेति अधर्मेणपृष्टोपियोग्यस्यवदतियश्चान्यायेनयंपृच्छतितयोरन्यतरोव्यतिक्रमकारीभि
 यतेविदेवंवतेनसहगच्छति १११ धर्मार्थाविति यस्मिन्शिष्येऽध्यापितेधर्मार्थैर्निभवतः परिचर्यावाऽध्ययनाद्यरूपातत्रविद्यानार्प

अग्नीधनंभैशूचर्यामधः शय्यां गुरोर्हितम् आसमावर्तनान्कुर्यात्कृतोपनयनोद्भिजः १०८ आचार्य
 पुत्रः शुश्रूषुज्ञानदोधाभिकः सुचिः आसः शक्तोऽर्थदः साधुः स्वध्याप्यादशधर्मतः १०९ नापृष्टः क
 स्यविद्भूयान्ब्रान्यायेनपृच्छतः जानन्पिहिमेधाविजडवच्छोकआचरेत् ११० अधर्मेणचचयः ग्राह्य
 अधर्मेणपृच्छति तयोरन्यतरः प्रैतिविदूषवाधिगच्छति १११ धर्माद्यैयत्रनस्यातांशुशूषावापित-
 द्विधा तत्रविद्यानवसव्याशुभबीजमिवोषरे ११२ विद्ययैवसमं कामंयत्तव्यं ब्रह्मवादिना आपद्य-
 पिहिघोरयानुत्वेनागिरिणवपेत् ११३ विद्याब्राह्मणमेत्याहशेवधिस्तेस्मिरक्षाम् असूयकायमा
 मादास्तथास्थायीयवत्तमा ११४

णीयाशुशुभ्रीत्यादिबीजमिवोषरेयत्रबीजसुसंनप्ररोहतिसउषरः नचार्थग्रहणेभृतकाः
 पकलभाशंक्रनीयंघेनावन्महंदीयतेतदैतावदध्यापयामिति नियमाभावात् ११३ विद्ययेति विद्ययैवसहवेदाध्यापकेनवरंमत्तव्यं
 ननुसर्वथाध्यापनयोग्यशिव्याभावेचापत्रायैवतामतिपादयेत् तथाछांदोग्यब्राह्मणम् विद्यासांस्कृत्यितनविद्यामूषरेवपेत् ११३
 अस्थानुवादमाह विद्याब्राह्मणमिति विद्याधिष्ठात्रीदेवताकंनिदध्यापकं ब्राह्मणमागत्यएवमवदत् तवाहंनिधिरस्मिमारक्ष असूय-

कादिदोषवनेन सांबदेः तथा सत्यमि शर्येन चर्यवतो मूयासम् तथा च छांदोग्य ब्राह्मणम् विद्याह वै ब्राह्मणमाजगामतवाह मस्मितं मापाल
 य अनर्हते मानिनेनैव मादागो पायमांश्रेयसीतया ह मसीति ११५ यमिति यमेव पुनः शिव्यं शुचिन्वियते इत्यं ब्रह्मचारिणे जानासितस्मै वि
 द्यारूपनिधिरक्षकाय प्रभाररहिताय भावद ११५ अस्तेति यः पुनरभ्यासार्थमधीयानादन्यं वाकं निदध्यापयतस्तदनुमतिरहितं वेदं गृणहीति
 सवेदस्तेययुक्तो नरकं गच्छति तस्मादेतन्न कर्तव्यम् ११६ लौकिकमिति लौकिकमर्थशास्त्रादिज्ञानवैदिकं वेदार्थज्ञानं आध्यात्मिकं ब्रह्म
 ज्ञानं यस्माच्च गृणहीति बहुमान्यमध्ये स्थितं प्रथममभिवादयेत् लौकिकज्ञानदातृणां भवेत्प्रयणां समवाये यथोत्तरमान्यत्वम् ११७ सा
 वित्रीति सावित्रीमात्रवेत्ता पितरं सूर्यं त्रितः शम्भुनिधितः विष्णुर्मान्यः नागं त्रितो वेदत्रयवेत्ता पितृषु भोजनादिशालः प्रतिषिद्धविके

यमेव तु शुचिं विद्यान्वियत ब्रह्मचारिणम् तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपाया प्रभादिने ११५ ब्रह्मपस्वनसु
 ज्ञानमधीयानादवाप्तुयात् स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ११६ लौकिकं वैदिकं वापितथाध्यात्मिक
 मेव च आददीतयताज्ञानतं पूतमभिवादयेत् ११७ सावित्रीमात्रसारापितरं विप्रः सूर्यत्रितः नागत्रित
 स्त्रिवेदोपिसर्वशीसर्वविक्रयी ११८ शश्यासनेऽध्याचरितेऽप्येयस्मानसमाविशेत् शश्यासनस्थश्चैवेनं प्र
 सुत्यायाभिवादयेत् ११९ ऊर्त्वे प्राणास्फुक्लामंति युनः स्थविर आयति प्रसुत्थानाभिवादाभ्यापुनस्तान्य
 तिपद्यते १२० अभिवादनशीलस्य नित्यदृष्टोपसेविनः चत्वारितस्य वर्द्धते आयुर्विद्यायशो बलम् १२१

ताचरणचमर्दनमात्रम् सूर्यं त्रितशब्देन विधिवेषयनिष्ठत्वसाविभक्षितत्वात् ११८ शय्येति शय्याच आसनं च शय्यासनं ज्ञानिरप्राणिना
 भित्तिद्वैतकवद्भावः तस्मिन्नेयसाविद्यापिकेन गुरुणा च अध्याचरिते साधारण्येन स्वीकृते च तत्कालमपि नासीत् स्वयं च शय्यासनस्थो
 गुरवावागेव तथापि वादानं कुर्यात् ११९ अस्मार्थे वादमाह ऊर्त्वेमिति यस्मान्पूनीः ल्यवयसौ चो विद्यादिनास्थाविरै आयति आगच्छ
 तिसति प्राणास्फुक्लामंति देहाद्विनिर्गन्तुमिच्छंति तान् ब्रह्मस्य प्रकृत्यानाभिवादाभ्यापुनः सुस्थान्करोति तस्माद्ब्रह्मस्य प्रकृत्यायासिवा
 दनं कुर्यात् १२० इतश्च फलमाह अभिवादनशीलस्येति उत्याय सर्वदा दृष्टाभिवादनशीलस्य दृष्टोपसेविनश्च आयुः प्रत्यायशो बलानि च

त्यादिपदैरभिप्रायणम् १३९ मातृलाञ्छेति मातृलादीनागतान् कृनिष्ठानासनादुत्थाय असाच ह भित्तिवदेत् नाभिवादेत् असाविति
 स्नामनिर्देशः कृपिष्ठाः स्वद्युयुरवदत्कपक्रमज्ञानदृढतपोदृढयोरपिहारितेनशुक्लकीर्त्तनान् तयोश्चकनिष्ठयोरपिसंभवात् तद्विष-
 योयंशुक्राब्दः १३० मातृधसेति मातृधस्मादशुक्रपत्नीवत्कृत्यानाभिवादानासनदानादिभिः संपूज्याः अभिवादनप्रकरणादिभिवा-
 दनमेवसंपूजनविज्ञापयत इति स मास्त्रा इत्यवोचत् शुरुभार्यासमानत्वात्कृत्यानादिस्मापिकार्यमित्यर्थः १३१ भ्रातृभार्य्येति भ्रातृःस्य
 ज्ञानीयाभार्य्यज्येष्ठापूजाप्रकरणानुपसंग्राह्यापादयोरभिवाद्या अहन्यहनिप्रत्यहमेव अपिरेचार्ये ज्ञातयः पितृपक्षाः पितृव्यादयः
 संवंधिनोमातृपक्षाः श्वशुरादयश्चनेषांपत्यः पुनर्विषयप्रवासात्प्रत्यागतैर्नैवभिवाद्याः ननुमत्सहनिग्रमः १३२ पितृभ्रगिन्याभिति
 पितृगतिश्रमगिन्याज्येष्ठायांत्वालनोभ्रगिन्यांमातृवदृत्तिमातिष्ठेत् मातापुनस्ताभ्योशुक्रतमा ननुमातृधस्मात्तुलनीत्यनेनेकशुक्रप-

मातृलाञ्छपितृव्यांश्चश्वशुरानृत्तिजोशुक्रत् असावहभित्तिञ्चूयात्प्रदूक्तथायववीयसः १३० मातृधसा-
 मातृलानीश्चश्वशुरापितृधसा संपूज्याशुक्रपत्नीवत्समास्तारुक्रभार्याया १३१ भ्रातृभार्योपसंग्राह्या
 सवर्णाहन्यहन्यापि विप्रोष्यन्तुपसंग्राह्याज्ञानिसंबधियोधितः १३२ पितृभ्रगिन्यांमातृश्वज्यायस्याच-
 स्वसर्षपि मातृवदृत्तिमातिष्ठेत्मातानाभ्योशुक्रवीयसो १३३ दशाब्दास्वयंपौरसरव्यंपंचाब्दास्वकलाभृता
 म् श्वब्दपूर्वश्रौत्रियाणांस्वत्येनापिस्वयोनिसु १३४

स्त्रीवत्पूज्यत्वमुक्तंकिमधिकमनेन बोध्यते इदमेवमाताताभ्योशुक्रवीयसीतितेनपितृधस्त्रानुज्ञायांज्ञायांमात्राचविरोधेमातुराज्ञाअ-
 वृष्टयेति अथवापूर्वपितृधसादेमातृवत्पूज्यत्वमुक्तंअनेनहृत्स्मेहादिदृष्टितिरप्यतिदिश्यते इत्यपुनरुक्तिः १३३ दशाब्दास्वयमिति दशा
 अब्दाभारव्यापस्यत दशाब्दास्वयंपौरसरव्यंअयमर्थः एकपुरवासिनांवश्यमाणविद्यादिशुणरहितानां एकस्य दशाभिरब्देज्येष्ठत्वे स-
 लपिसस्वभास्वायते शुरग्रहणंमदर्शनार्थेनेकयामादिनिवासिनामपिस्थान् गीतादिकलाभिज्ञानांपंचवर्षपर्यंतं सरव्यं श्रौत्रिया-
 नांश्चव्यपर्यंतं सापिडेषु अत्यन्ताल्पेनैवकालेनसहसरव्यम् अपिरेवार्येसर्वत्रोक्तकालादूर्ज्येष्ठव्यवहारः १३४ ७

ब्राह्मणमिति दशवर्षे ब्राह्मणशतवर्षपुनः क्षत्रियपितापुत्रौजानीयान् तयोर्मध्ये दशवर्षोऽपि ब्राह्मण एव क्षत्रियस्य शतवर्षस्यापि पितृतालस्या
 स्त्रिवृत्तसौतस्यमान्यः १३७, विनामिति विन्तन्व्यायाजिनंधनंचुः पितृव्यादिः वयोऽधिकवयस्कृताकर्मीतस्मान्चिचिघावेदार्यतलज्ञा
 नपत्तानिपंनमान्यत्कारणानि एषांमध्येयधुत्तरतत्पूर्वस्मान्श्रेष्ठमिति बहुमान्यमेलकेबलावलसुक्तम् १३६, पंचानामिति त्रिषु
 वर्णेषु ब्राह्मणादिषु पंचानां विन्तादीनां मध्येयनपुरुषेषु पूर्वमप्यनेकं भवति स एवोत्तरस्मादपि मान्यः तेन विचबंशुलुक्तो वयोधिकान्मान्यः ए
 नं विन्तादित्रयसुक्तः कर्मवचो मान्यः विन्तादित्रयसुक्तो विदुषो मान्यः गुणवन्ति चेति प्रकषंचंति तेन इयोरैव विद्यादिसत्त्वमकषोर्मानहेतुः
 शूद्रोऽपि दशमी भवस्थानवत्यधिक्रांगो द्विजन्वानामपि मानाहः शतवर्षाणां दशमवर्षस्थानवत्यधिक्रांगवति १३७ अयमपि

ब्राह्मणं दशवर्षं तु शतवर्षं तु भूमिपम् पितापुत्रौ विजानीयाद्ब्राह्मणस्कृतयोः पिता १३५, वित्तं बंधुवयः क
 र्मविद्याभ्रवति पंचमी एतां निमान्यस्थानानि गरीयायद्यदुत्तरम् १३६, पंचानां त्रिषु वर्णेषु भूयोऽसिगुणव
 त्ति च यत्रस्युः सोऽत्र मानाहः शूद्रोऽपि दशमी गंतः १३७ चक्रिणो दशमीस्थस्य रागिणो भारिणश्चित्रियाः स्ना
 तकस्य चराज्ञश्च पथादेयो वरस्य च १३८ तेषां तु स भवेतानां मान्योऽस्मात्कपाथिवो राजस्मान्कथोऽश्ववस्मात्
 कौत्सुपमानभाक् १३९ उपनीयतु यः शिष्यं वेदमभ्यापयेद्द्विजः सकल्पसरहस्य च तमाचार्यप्रचक्षते १४०

पूजाप्रकारः प्रसंगादुच्यते चक्रिण इति चक्रसुक्तरथादियानां रूढस्य नवत्यधिकवयसोरोगार्तस्य भारपीडितस्यास्त्रियाः अचिरनिवृ
 त्तसमावर्तनस्य देशाधिपस्य विवाहाय प्रस्थितस्य पंथास्य सुक्तयः त्यागार्थं लाञ्छददातेर्न चतुर्था १३८ तेषामिति तेषामेकत्रमिदि
 तानां देशाधिपस्मान्तको मान्यो राजस्मान्तकयोरपि स्नातक एव राजापेक्षयामान्यः अतो राजशब्देऽत्र पूर्वश्लोकेन केवलजातिवचनः क्षत्रि
 यजात्यपेक्षया ब्राह्मणं दशवर्षं त्वित्यनेन ब्राह्मणमात्रस्य मान्यत्वाभिधानात् स्नातकग्रहणवैयर्थ्यात् १३९ उपनीयेति आचार्यादि
 शब्दापेक्षा नैः शब्देऽपि रूशास्त्रे प्रायोच्यवहरात् यो ब्राह्मणः शिष्यमुपनीय कल्प्यरहस्यसंहितां वेदास्व्यासं चिंभ्यापयति तमाचा
 र्यं पूर्वसुमगो वदंति कस्तोपज्ञविद्यारहस्यमुपनिषत् वेदलेखुपनिषदां माथान्यं विवक्षया पृथक् द्विः ईशाः १४०

विभागाभिति ब्राह्मणानां विद्यया सत्रियाणां पुनर्बीर्षणैश्चानां धान्यवस्त्रादिधनेन श्रुद्राणामेव पूर्वजन्मना श्रेष्ठत्वं सर्वत्र तृतीया-
 यंतसिः १५५ ननेनेति ननेन वृद्धो भवति येनास्पृशेत्कुरु शिरः किं तु शुवापिसन् विद्वान्तदेवाः स्थविरजानंति १५६ यथा काष्ठमय
 इति यथा काष्ठघटिनो हस्ती यथा चर्मनिर्मितो मृगः यश्च विमोनाधीते तत्र एतेनाममात्रं दधति न तु हस्त्रादिकार्यं शत्रुवधादिकं कर्तुं क्षम
 ते १५७ यथा षट् इति यथानपुंसकं स्त्रीयुनिष्कलं यथा च स्त्री गवी गव्यामेव निष्कला यथा चाज्ञानं फलं तथा ब्राह्मणोऽप्यन्य
 नो निष्कलः शौनस्वार्तकर्मणो हतयातन् फलरहितः १५८ अहिंसयेवेति शूनानां शिव्याणां प्रकरणं तत्रैव यो र्थमशानमनति हिंस
 या कर्त्तव्यं रज्ज्विण्डलेन वेत्यहिंसाया अम्यनुज्ञानात् वाणिमधुराभीतिजननोऽन्वक्षणयानोच्चैरुच्यते सा शिव्या शिवायै र्थमबुद्धिभिन्व

विभागां ज्ञानतो ज्यैष्ठं सत्रियाणां तु वीर्यतः वैश्यानां धान्यधनतः श्रुद्राणामेव जन्मतः १५५ ननेन वृद्धो
 भवति येनास्पृशितं शिरः यो वैशुवाप्यधीयानस्तदेवाः स्थविरं विदुः १५६ यथा काष्ठमयो हस्ती यथा च
 र्ममयो मृगः यश्च विमोनाधीयानस्त्रयस्तेनामबिभ्रति १५७ यथा षट् फलं स्त्रीसु यथा गो गवि च्चाफला
 यथा चाज्ञानं फलदानं तथा विमोऽनुचो फलः १५८ अहिंसयेव शूनानां कार्यश्रेयोऽनुशासनम् या कर्त्तव्यम्
 धुराऽन्वक्षणप्रयोज्यार्थमिच्छता १५९ यस्य वाङ्मनसीऽसुन्दरं सम्यगुत्तं च सर्वदा सर्वं सर्वं समाभिति वेदा
 तापगतं फलम् १६० नारुतुदस्त्रादात्तोऽपि न परं द्रोहकर्मधीः यथा स्थाहिजते वाचानालोक्थातासु दीरयेत्
 १६१

ताप्रयोक्तव्या १५९ पस्पति इदानीं पुरुषमात्रस्य फलधर्मं वाङ्मनः संयममाहन अथापयितुरेव यस्म्यवाङ्मनसोरुभयं
 शक्यं भवति वागवृत्तादिभिरदुष्टामनश्च रागद्वेषादिभिरदूषितं भवति एते वाङ्मनसीनिषिद्धविषयप्रकरणे सर्वदा यस्य पुंसः सरसि
 ते भवतः सर्वदा तेऽवगंतं सर्वं फलं सर्वज्ञत्वं सर्वज्ञानादिरूपं मोक्षत्वाभादचामोति १६० नारुतुद इति अयमपि पुरुषमात्रस्यैव धर्मोना
 ध्यापकस्य अर्तः पीडितोऽपि नारुतुदः स्थान् नमर्मपीडा करंतं त्वदूषणसु दाहरेत् तथा परस्य द्रोहोपकारस्तदर्थं कर्म बुद्धिश्च न कर्त्तव्या
 तथाप्यवाचात्वात्वात्परोच्यथते तां मर्मस्थं शमथालोक्थास्वर्गादिप्रामि विरोधिनिर्वादेत् १६१ ७

संगानादिनि ग्राहणः संगानात्विषादिवसर्वदोह्निजेसंगानेऽतिरुयान् अमृतस्येवसर्वस्माद्धोकादवमानस्याकांक्षेत् अवमाने
परंणकृतेपिद्विस्मावांस्त्रसर्वेदेनक्रुयान् मानावमानद्वंद्वसहिष्णुत्वमनेनविधीयते १६२. स्रुवंत्यवमतः शोतेइति अवमानसहिष्णुले
हेतुमाह यस्मादवमानेपरेणकृतेतत्रत्वेदमकुर्वणः स्रुवंतिइतिअन्यथावमानदुःखेनदत्तमानः कथंनिद्रालभतेकथंचस्रुवप्रति
बुध्यतेमनिबुद्धस्यकथंस्रुवंकार्येषुचरतिअवमानकर्तानेनपापेनविनश्यति १६३ अनेनेति अनेनक्रमकथितोपायेनजागकर्मोदि
नाउपनयनपथेनसंस्कृतोद्विजोगुरुकुलेवसन्शनैरत्वरयावेदयहणार्थतपोःभिहिताभिधास्यमाननियमकलापूरूपमनुतिष्ठेत्वि
ध्यंनरसिद्धस्यापिअयमर्थवादोध्यनांगत्वबोधनाय १६४ अध्ययनांगत्वमेवस्पष्टयति तपोविशेषैर्नियमकलापैर्विधैर्बहुप्र-
कारैश्चअध्येष्यमाणस्त्वान्वावइत्यादिनोक्तैः सेवेतेमांस्तुनियमानित्यादिभिर्वस्यमाणैरपिब्रतैश्चोपनिषन्महानास्त्रिकादिभिर्विधि

संगानाद्ग्राहणोनित्यसुद्विजेनविषादिव अमृतस्येवचाकांक्षेदवमानस्यसर्वदा १६२. स्रुवंत्यवमतः शो-
तेस्रुवन्मनिबुद्ध्यते स्रुवंतरतिलोकास्मिन्नवमताविनश्यति १६३ अनेनक्रमयोगेनसंस्कृतात्सा-
द्विजःशनैः गुरोवसन्सच्चित्तुयाद्ब्रह्माधिगमिकतपः १६४ तपोविशेषैर्विधैर्ब्रतैश्चविधित्वादितः
वेदः कृत्स्नाधिगतव्यः सरहस्याद्विजन्मना १६५ वेदमेवसदाभ्यस्येत्तपस्तप्यन्तद्विजोत्तमः वेदाभ्या
सोहिषमस्यतपः परमिहाच्यते १६६ आहवसनखाद्यभ्यः परमतप्यतेतपः यः स्वगव्यपिह्विजोऽधीत
स्वाध्यायशक्तितोऽन्वहम् १६७

देशितैः स्वगुदाबिहितैः समग्रवेदोमंत्रग्राहणालोकः सोपनिषत्कोष्यथेतव्यः रहुस्य
सुपनिषदः माधान्यख्यापनायपृथङ्निर्देशः १६५ वेदमेवेति यत्रनियमानांगत्वसुकृतत्वंकृत्स्नस्वाध्यायाध्ययनमनेनविधत्ततप
स्तप्यन्तरित्यन्द्विजोवेदेमेवग्रहणार्थभावर्तयेत्तस्माद्देहाभ्यासएवविप्रादेरिहलोकेप्रकृष्टतपोमुनिभिरभिधीयते १६६
आहैवेति स्वाध्यायाध्ययनस्तृतिरियंशब्दः परमशब्दविहितस्यापिप्रकर्षस्यसूत्रकः सद्विजानस्वाग्रभ्याएवचरणनरत्पर्यंतस
वेदेद्व्यापकमेवप्रकृतमतपस्ताप्यनेपः स्वगव्यपिकुसुममालाधार्यपितत्यहंपथाशक्तिस्वाध्यायमधीतेस्वर्गोऽपीत्यनेनवेदाध्ययना

यत्र ह्यनाभिनियमस्यागामपिस्तत्सर्वं दर्शयति तप्यत इति तपस्तपः कर्मकस्यवेगियंणाल्यनेपदे भवतः १६७ योनः ३ धीत्येति यो हि ज्ञो वे
दमनधीत्यान्यत्रार्थशास्त्रादौ आमं पलाभिशायं करोति सजीवने वसुत्रयौत्रादि साहितः शीघ्रं शूद्रत्वगच्छति वैदमनधीत्यापि स्मृतिवेदां
गाध्यने विरोधाभावात् अतएव शांख्यलिखितौ न वेदमनधीत्यान्यां विद्यामर्थिता न्यत्र वेदांगस्मृतिभ्यः १६८ हिजानो तत्र तत्राधिकार
श्रुते हि जलनिरूपणार्थमाह मातुरग्रे इति मातुः सकाशादादौ पुरुषस्वजन्मं द्वितीयं मौजीबधने उपनयने ज्यापोः संज्ञा छदसो बहुरु
भिनिहसः तृतीयं ज्योतिषोमादियज्ञदोक्षायां वेदग्रहणात् तथा च श्रुतिः पुनर्वाप्ये हि ज्ञो यज्ञियं कुर्वेति यद्यो क्षयंतीति प्रथमं हि लोयत्तं
यजन्मकथनं चेद्वितीयजन्मस्तत्सर्वं हि जस्यैव यज्ञदोक्षायागप्यधिकारात् १६९ तत्रेति तेषु त्रिजुजन्मसूत्रमध्ये यदेतद्ब्रह्मग्रहणार्थं
जन्म उपनयनसंस्काररूपं मुखलांबधनोपलक्षितं तत्रास्यमाणवकस्य सावित्रो माता आचार्यश्च पिता मातृपितृसंयाद्यत्वाज्जन्मनः १७०

योः नधीत्या हि ज्ञो वेदमन्यत्र कुरुते अमम् सजीवन्नेव शूद्रत्वमासुगच्छति सान्वयः १६८ मातुरग्रे ३ धिजननं
द्वितीयं मौजीबधने तृतीययज्ञदोक्षाया हि जस्य श्रुतिचादनात् १६९ तत्रयुद्ब्रह्मजन्मास्य मौजीबधनचि-
न्हितम् तत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यते १७० वेदग्रदानादाचार्यपितरपरिचक्षते न ह्यस्मिन्
युज्यते कर्म किंचिदामौजिबधनात् १७१ नाभिव्याहारयेद्ब्रह्मस्वधानिनयनाद्दृते शूद्रेण हि सप्तमस्तावद्या
वेददेन जायते १७२ कृतोपनयनस्यास्य त्रतादशन भिष्यते ब्रह्मणो ग्राहणं च वैक्रमेण विधिविपूर्वकम् १७३

वेदमदानादिति वेदाध्ययनादानार्थं पितरं मन्वाद्यो वेदंति पितृवन्महोपकारफलान्तर्गोणं पितृत्वमहोपकारमेव दर्शयति न ह्यस्मिन्
ति यस्मादस्मिन्वाणवके पारुपनयनात् किंचित् कर्मश्रीतं स्मार्त्तं च न संबध्यते नत्राधिक्रियत इत्यर्थः १७१ नाभिव्याहारयेदिति आ
मौजीबधनादित्यनुवृत्ते मातृपनयनाद्देदोच्चारयेत् स्वधाशब्देन त्रार्द्रुच्यते निनीयते निष्याद्यते येन भेत्तजातेन तद्ब्रह्मचित्त्वामृतपि
तृकोनव्याथादौ संज्ञोच्चारयेत् तद्वातिरिक्तं वेदन्नोदाहरत् यस्माद्यावद्देन जायते तावदसौ शूद्रेण तुल्यः १७२ कृतोपनयनस्येति
यस्मादस्य माणवकस्य साविधमाधे हि दिवा मास्वाप्सोरित्यादि त्रतादेशानं वेदस्याध्ययनं तत्र ब्राह्मणक्रमेणाध्यव्यमाणस्तांचान इत्यादि-

विधिपूर्वकमुपनीतस्योपदेश्यनेतस्मादुरुपनयनात्पूर्वनेदसुदाहरेत् १७३ यद्यस्येति यस्यब्रह्मचारिणोयाजिचर्मसूत्रमेखलादंड
 वरुणाणिरुपनयनकालेगृह्येणविहितानिगोदानादिव्रतेष्वपितान्येवमवनिर्कर्मव्यानि १७४ सेवेनेति ब्रह्मचारीगुरुसमीपेवसन्नइन्द्रिय
 संयमं कृत्वानुगताहृष्टवृत्त्यर्थमिमान्निभयमानस्तुतिषेत् १७५ नित्यमिति प्रत्यहंस्नात्वादेवषिपितृस्यउदकदानंमतिमादिषुहरिहरादि
 देवभूजनंस्वायंमातृश्रमभिक्षोभं कुर्यात् यस्तुगौतमीयेस्नाननिषेधोज्ञह्मचारिणःसप्ततरस्नानविषयः अतएवबौधायनःनाम्कस्नायमा
 नःस्नायात् विध्युनात्रकालद्वयमभिवेकान्निकार्यकारणमफ्फदंडवन्मज्जनमितिब्रुवाणोनवारहयस्नानमुपादिष्टम् १७६ वर्ज्येदिति
 सौंद्रभासेचनस्वादत्तुगंधंचकरुचंदनकस्तूरिकादिवर्जयेत् एध्वचगंधानाथथासप्तवंप्रक्षणमलुपेनचनिषिद्धमाल्यचनधारयेत्
 उदिकरसांश्वयुजादीन्स्वादत्तुस्त्रिपश्वोपेयात् यामिस्वभावतोमधुरादिरसाभिकालवशेनउदकवासादिनाच्चास्तुपंतिताभिसुकुनिन

यद्यस्यविहितंचर्मयत्सूत्रंयाचमेखला योदंडोयच्चवसन्नंतदस्यव्रतेष्वपि १७४ सेवेनेमांस्तुनित्यमान्
 ब्रह्मचारीगुरोवसन् सन्नियम्यद्विद्ययाभतपोवृत्त्यथमात्मनः १७५ नित्यस्नात्वास्तुचिःकुर्यादेवषि-
 पितृतर्पणम् देवताभ्यर्चनंचैवसमिदाधानमेवच १७६ वर्ज्येन्मधुमांसंचगंधमाल्यरसान्स्त्रियः
 सुक्लानियानिसर्वाणिनाचिवहिसनम् १७७ अयंगमजनंचास्त्रगोरुपाचच्छत्रधारणम् कामक्रो-
 धचलोभचननगीतवादनम् १७८ द्यूतंचजनवादंचपरिवादतथाभूतम् स्त्रीणांचप्रक्षणालभसु-
 पथातपरस्यच १७९ एकःशयितसर्वत्रनरेतःस्कंदयेत्कचित् कामाद्विस्कंदयन्नरतोहिनस्तिव्रतमाल्म
 नः १८०

स्वादेत् प्राणिनांहिसानंकुर्यात् १७७ अयंगमिति तैवदिनाशिरःसाहितदेहमर्हलक्षणं कृजलादिभिश्च स्तुवोर
 जनंपादुकायाश्चनस्पचधारणंकायमैथुनातिरिक्तविषयाभिलाषातिशयमैथुनस्यस्थिरत्वनेत्रनिषिद्धत्वात् कोपलोभप्रवृत्त्यानि
 वीणापणवादिवर्जयेत् १७८ द्यूतंचेति अक्षादीनांजनैःसाह्निरयथाकलहंपरस्पदोषवादंमृषाभिधानंस्त्रीणांचमैथुनेच्छथासाजुरा
 गेणेमेक्षणास्त्रिगं परस्यचापकारवर्जयेत् १७९ एकदति सर्वत्रनचशय्यादोवेकाकीशयनंकुर्यात् इच्छयानस्पशुक्रंपातयेत् यस्यादि-

च्यासमेहनात्स्रंक्षणात्स्वीयव्रतनाशयित्तत्रलोपेचावकीर्णियायश्चित्तंक्रुयात् १८० स्वमदिति ब्रह्मचारीस्वप्रादावनिच्छ
 यारेतः सिक्ताकृतस्नानान्द्रंक्षणाद्यन्त्रेपनस्यपूपादिभिः सूर्यमभ्यर्च्यपुनर्मांमोर्लिदियइत्येतांस्त्रंवारत्रयंपठेत् इदमत्रप्रायश्चित्तं
 १८१ उदकुंभमिति जलकलशपुष्पगोमयमृत्तिकाकुशान्वावदर्थानियावद्भिः प्रयोजनानि आचार्यस्यतावदाचार्यार्थमाहरेत् अ
 तएवउदकुंभमित्यत्रएकत्वमप्यविवक्षितं प्रदर्शनं नैतत् अन्यदप्याचार्योपयुक्तमुपहरेत् भिक्षं च मत्सहमर्जयेत् १८२ वेदयज्ञैरिति
 वेदयज्ञैश्चाल्यक्तानां स्वकर्मसुदक्षाणां गृहेषुः प्रत्यहं ब्रह्मचारीसिद्धान्ताभिक्षामाहरेत् १८३ गुरोः कुलइति आचार्यस्यसपिंडेषु बंधु
 पुत्रमातृलादिषुनभिस्सेवत इह न्यतिरिक्तभिक्षायोग्यगृहामावेचोक्तेभ्यः पूर्वपूर्वजर्जयेत् ततश्चप्रथमबंधुभिक्षेत् तत्रालाभेज्ञानिन्

स्वभेसिक्ताब्रह्मचारीहिजः सुक्रमकामतः स्मृत्वाकर्मचरित्वात्रिः पुनर्माभिसूचंजयेत् १८१ उदकुंभं सुमन
 सागोशकृन्मृत्तिकाकुशान् आहरेद्यावदाथानिभेक्षचाहरहश्चरेत् १८२ वेदयज्ञैरहीनानामप्रशस्तानां
 स्वकर्मसु ब्रह्मचार्याहरइक्षुगृहेभ्यः प्रयतोऽन्वहम् १८३ गुरोः कुलेन भिक्षेत न ज्ञाति कुलबन्धुषु अलाभे
 बन्धुगोहानां पूर्वपूर्वविक्रयेत् १८४ सर्वेवापिचरद्रामपूर्वाक्तानामसंभवे नियस्यप्रयतोवाचमभिशस्तास्तु
 वर्जयेत् १८५ दूरादाहल्यसामिधः सनिदध्यादिहायसि सायप्रान्तश्चसुहुयात्ताभिरग्निमतद्रितुः १८६ अ
 कृत्वाभिक्षचरणमसमिध्यन्चपावकम् अनातुरः ससरात्रमवकीर्णिव्रतचरेत् १८७ भिक्षेणव्रतयन्मित्यनेका
 न्वादीभवेद्रता भिक्षेणव्रतितोरुत्तिरुपवाससमास्थता १८८

तत्रालाभेगुरोरपिज्ञातान् भिक्षेण १८४ सर्वेवेति पूर्ववेदयज्ञै
 रहीनानाभिलेनेोक्तसंभवेसर्वेवाग्रामसुक्तगुणरहितमपिशुविमौनीभिक्षेत्वमहापातकाद्यभिशस्तांस्यजेत् १८५ दूरादिति दूरादिग्भ्यः
 परिगृहीतदृष्टेभ्यः समिध आनीय आकारो धरणाशक्तः पटलादौ स्थापयेत् ताम्भिक्षसामिधिः सायप्रानतनले होमकुर्यात् १८६ अकृत्वा
 ति भिक्षाहारसायंप्रातः समिद्धोममरोगोनेरंतयेण ससरात्रमकृत्वा सुव्रतो भवति ततश्चावकीर्णियायश्चित्तंक्रुयात् १८७ भिक्षेणेति ब्रह्म
 चारिणः कान्ममाद्यक्तिवद्गृहाहृतभिक्षासमूहेन प्रत्यहं जिवेत् यस्मादिस्वासमूहेन ब्रह्मचारिणोऽतिरुपवासतुल्यासुविभिः स्थता १८८

अतदिति पूर्वनिश्चिद्दस्यैकान्मभोजनस्यायं प्रतिप्रसवः देवदैवत्येकर्मणिदेवतोद्देशेनाभ्यर्थितो ब्रह्मचाशुभ्रतवदिति अतवदिति अतवदितिरुद्भूतमधुमांसा
 दिवर्तनमेकस्याप्यन्येयैस्मितं मंजीत अथपिबुद्देशेनाभ्यर्थितो भवति तदा अर्पयतिः सम्यग्दर्शनसंपन्नत्वात्स इवमधुमांसवर्जित
 भेक्तस्याप्यन्येयैस्मितं मंजीत इति सावायोर्यैवेदग्रथेनोक्तः तथापि भेक्षयति नियमरूपं अतमस्य लुप्तं न भवति याज्ञवल्क्योपि आह्नेभ्यर्थि
 तस्यैकान्मभोजनमाह ब्रह्मचर्यैस्थितौ नैकान्मभयादनापदि ब्राह्मणः काममभ्यायाच्छूद्रे अतमपीडयन्ति विश्वरूपेण तु अतमस्य न
 लुप्यत इति परयता ब्रह्मचारिणो मांसभक्षणमेनमनुक्त्वा नैव विधीयत इति व्याख्यातम् १८९ ब्राह्मणस्यैवेति ब्राह्मणस्य अत्रियविशा
 न्रयाणामेव ब्रह्मचारिणो भेक्षयति तदपवादरूपमेकान्मभोजनउपरिदृष्टवियवैश्ययोरपि पुनरुक्तेन पर्युद्दस्य
 नेतदेकान्मभोजनरूपं कर्मत ब्राह्मणस्यैव दायीविद्भिर्विहितं स्वत्रियवैश्ययोः पुनर्न चैतत्कर्म इति श्रूते १९० चोदितइति आचार्येण प्रतिरो

अतुद्देवदैवत्येपित्र्येकर्मण्यथार्थिवत् काममभ्यर्थितोऽभ्यायाद्गतमस्य न लुप्यते १८९ ब्राह्मणस्यैव
 कर्मनदुपदिष्टमनीषिभिः राजन्यवैश्ययोस्त्वेव नैतत्कर्म विधीयते १९० चोदितो गुरुणा नित्यममन्त्रोदित ए
 व वा कुर्याद्ध्ययन्युत्तमाचार्यस्य हितेषु च १९१ शरीरं चैव वाचं च बुद्धौ द्रियमनांसि च नियम्य मांजलिस्ति
 ष्ठीक्षमाणां गुरोरासुखम् १९२ नित्यमुद्धृतपाणिः स्यात्साध्याचारुः ससयतः आस्यतामिति चोक्तः सन्ना
 सीताभिमुखगुरोः १९३ हीनान्भवस्त्वपः स्यात्सर्वदा गुरुसन्निधौ उत्तिष्ठत्यथमचास्य चरमचैव संविशेत्
 १९४ प्रतिश्रवणसमाप्य शयानो न समाचरेत् नासीनान् च भक्षणानिति छन्मपराशुस्वः १९५

नम्ररितो वा स्य मेव मत्स्य इह माध्यने गुरुहिनेषु च उद्योगं कुर्यात् १९१ शरीरं चैति देहवाग्बुद्धौ द्रियमनांसि नियम्य कृतांजलिगुरुसुखं
 पर्यस्तिष्ठेत् नोपविशेत् १९२ नित्यमिति सततमुत्तरीयाद्बहिर्कृतदक्षिणबाहुः शोभनाचारो वस्त्राद्यनदेह आस्यतामिति गुरुणा
 क्रुः सन् गुरोरभिमुखं यथाभवति तया आसीत् १९३ हीनान्भवस्त्वेति सर्वदा गुरुसमीपेषु वर्तयेत्सयात्सकृद्यन्मवस्त्वमसापनो भवेत्
 गुरोश्च प्रथमं शरीरे शयनादुत्तिष्ठेत्सदोषे च गुरोर्कृते पश्चाच्छयीत १९४ प्रतिश्रवणेति प्रतिश्रवणमाज्ञांगीकरणं संभाषणं च गुरोः
 शय्यायां कृतः आसनोपविष्टो संजानस्तिष्ठन्निमुखं न कुर्यात् १९५ कथं त्वाहिकुर्यात्तदाह आसीनस्येति आसनोपविष्टस्य गुरोरा

संददतः स्वयमासनाहुस्थितः निष्ठतोयुरोरादिशतः तदभिसुरवृत्तिचिसदागिगलायथायुरागच्छति तथाप्यभिसुरवृत्तगलायदा-
 तुगुरुद्विचिन्नादिशतिनदानस्यपश्चाद्वाचन्यतिश्रवणसंप्रापेकुर्यात् १९६ तथा पराङ्मुखस्येति पराङ्मुखस्यचादिशतः संमुखस्यो
 दूरस्थस्ययुरोः समीपमागत्यशयानस्ययुरोः प्रणम्यमङ्गोष्मूलादिदेशोनिर्दिशति अथनिष्ठतोयुरोरादिशतः मङ्गोष्मूयैवमतिश्रवणसंप्रापे-
 कुर्यात् १९७ नीचमिति यत्रचदेशोसमासीनंगुरुः पश्यतिनतत्रयथेष्टेद्यन्त्रप्रसारदिकंकुर्यात् १९८ नोदाहरेदिति अस्यशु-
 नेः परोक्षमपिउपाध्यायार्थादिपूजावचनोपपदशून्यनामनोच्चारयेत् नतुयुरोर्गमनभाषितचेष्टिनान्यलुकुर्वन्ति गुरुगमनादिसदृशा
 न्यात्सनागमनादीन्निउपहासबुद्ध्यनकुर्यात् १९९ युरोर्वचेति विद्यमानदोषस्याभिधानपरीवादः अविद्यमानदोषाभिधाननिर्दाय

आसीनस्यास्थितः कुर्यादभिगच्छंस्तुनिष्ठतः प्रत्यङ्मुखत्वात्प्रजतः पश्चाद्वावस्तुधावतः १९६ पराङ्मुख
 स्याभिसुरोदूरस्थस्यैत्येत्त्वचितिकम् प्रणम्यतुशयानस्यनिदेशेचैवतिष्ठतः १९७ नीचशब्दास्यनचास्य
 सर्वदायुरुसन्निधौ गुरोस्तुचक्षुर्विषयेनयथेष्टासनोभवेत् १९८ नोदाहरेदस्यनामपरोक्षमपिकेवलम्
 नचैवास्याहुकुर्यात्तगतिभाषितचेष्टितम् १९९ युरोयत्रपरीवादीनिदावापिप्रवर्तते कर्णात्तत्रपिधात-
 व्यौगतव्यंवातनोन्यतः २०० परीवादात्स्वरोभवतिश्चावैभवतिनिर्दिशकः परिभोक्ताकृमिर्भवति कीदोष
 वतिमत्सरी २०१ दूरस्थोर्गार्थेदननक्तुः दोनान्तिकेस्थियाः यानासनस्थश्चैवेनभवत्स्याभिवादयेत् २०२

त्रदेशोयुरोः परीवादीनिदावचर्ततेत्रस्थितेनशिव्येणकर्णौहस्तादिनातिरोधातव्येनसाम्नाद्देशादेशान्तरंगतव्यम् २०० परीवादादिति
 इदानीं शिव्यकर्तृकपरीवादकृतफलमाह युरोः परीवादाच्छिव्योमृतः स्वरोभवति युरोनिर्दिशकः कुक्कुरोभवति परिभोक्ताअनुचितेनगुरु
 धनेनोफ्जीवकः कृमिर्भवति मत्सरीयुरोरुत्कर्षसहनः कीदोभवतिकीटः कृमिभ्यः स्थूलोभवति २०१ दूरस्थ इति दूरस्थः शिव्योऽन्य
 मियुज्यमानोवस्त्रादिनायुरुंगार्थयेत् सयंगमनाशक्तौलदोषः कुट्टः कामिनीसमोपेचस्थितंस्वयमपिनाचयेत् यानासनस्थश्चाशि
 व्योयानासनादवतीर्यगुरुमभिवादयेत् यानासनस्थश्चैवेनप्रत्यङ्मुखत्वात्तदुत्थानांशित्तमनेनतुयानासनस्यागदस्ययुनरुक्ति
 २०२

प्रतिवात इति प्रतिगतोऽभिसुखीभूतः शिथ्यस्तदागुरुदेशाच्छिष्यदेशमागच्छति सति वातः यः शिथ्यदेशाद्गुरुदेशमागच्छति सोऽ-
 लुवानः तत्रगुरुणासंभासीत तथाऽविद्यमानः सथवोपत्रतस्मिन्नसंश्रवैरुपर्यत्रनशृणोतीत्यर्थः तत्रगुरुगतमन्यगतं वानं किंचित्क-
 शयेत् २०३ गोइति यान शब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते बलीवर्हयानेयोटकप्रयुक्तयानेथकाद्यादौप्रासादोपरिस्वस्तरेक-
 देचनृणादिभिर्निशिलायांफलकेचदारुघटितदोर्घासनेनोकायांचरुणासह आसीत् २०४ गुरोर्गुराविति आचार्यस्याचार्यस्यभि-
 हिते आचार्यइवतस्मिन्नपिअभिवादिंकावृत्तिमनुतिष्ठेत् तथागुरुहवसन् शिष्य आचार्येणानियुक्तो नस्तान्गुरुचरुमातृपितृव्यादी-
 नभिवादयेत् २०५ विद्येति आचार्यव्यतिरिक्तउपाध्यायाविद्याशुभवः तेष्वेतेदेवोत्सामान्योपक्रमः किंतदाचार्यइवनित्यासार्वकालि-
 कावृत्तिविधेया तथास्वयोनिषण्पितृव्यादिषुतइतिः अधर्मान्निषेधत्कथमनसंचोपदिशत्स्गुरुवदतिंतव्यम् २०६ श्रेयस्सुविद्या

प्रतिवातेऽलुवातेचनासीतगुरुणासह असंश्रवैचैवगुरोर्नकिंचिदपिकीर्त्तयेत् २०३ गोऽश्वोष्ट्रयान
 प्रासादस्वस्तरेषुकटेषुच आसीतगुरुणासाद्दशिलाफलकनौषुच २०४ गुरोर्गुरोसन्निहितगुरुव-
 द्दुनिमाचरेत् नचानिसृष्टोगुरुणास्वान्गुरुत्नभिवादयेत् २०५ विद्यागुरुष्वेतदवनित्यावृत्तिः स्वया
 निषु प्रतिषेधत्सन्नाधमान्हितचोपदिशत्स्वपि २०६ श्रेयस्सगुरुवदतिंतव्यम् २०६ श्रेयस्सगुरुवदतिंतव्यम् २०६ श्रेयस्सगुरुवदतिंतव्यम्
 त्रेषुचाद्येषुगुरोश्चैवस्वबंधुषु २०७ बालःसमानजन्मावाशिष्यावायज्ञकर्मणि अर्ध्यापयन्गुरुक-
 त्तोगुरुवन्मानमहति २०८ उत्सादनचगात्राणास्त्वापनोच्छिष्टभोजने नकुयाद्गुरुत्रस्यपादयोश्चावने

जनम् २०९ तपःसमूहेषु आर्येधिगिरुपुत्रविशेषणंसमानजानिगुरुत्रेषुगुरोश्चज्ञानिषण्पितृव्यादिषुसर्वदागुरु
 बद्धमिमलुतिष्ठेत् गुरुपुत्रश्चात्रशिष्याधिकनयाश्चबोधव्यः शिष्यबालसमानवयसा अनतरशिष्यस्ववक्ष्यमाणत्वात् २०७ बा-
 लइति कर्मिष्ठःसवयावाज्येषोपिवाशिष्योऽध्यापयन्अध्यापनसमर्थो गृहीतवेदइत्यर्थः सपञ्जकर्मणिअस्तिगुरुत्विकायज्ञदर्शना-
 र्थमागतोरुक्त्वूजामहति २०८ उत्सादनमिति आचार्यवदित्यविशेषेण पूजायांभ्रातृयांविशेषमाह गात्राणासुत्सादनसुहृत्तेनउ-
 च्छिष्टस्यभक्षणपादयोश्चमक्षालनगुरुत्रस्यनकुर्यात् २०९ छ

गुरुवदिति सवर्णगुरुपत्यः गुरुवदन्नाकरणादिनापूज्याभवेयुः असवर्णः पुनः केवलप्रकृत्यानाभिवादनैः २१० अप्यंजनमि
 त्त्यादिनादेहाप्यंगं स्थापनं गत्राणोर्दूर्जनं केशानां च भालादिनाप्रसाधनमेतानि गुरुपत्न्यान कर्तव्यानि केशानाभितिप्रदर्शनमात्रा
 यंदेहस्यापि चंदनादिनाप्रसाधनं कुर्यात् २११ गुरुपत्नीति युवती गुरुपत्नीपादयोः प्रसंगस्तदा अभिवादनदोषगुणज्ञेयूना
 नाभिवाद्यापूर्णविशतिवर्षल्यौवनप्रदर्शनार्थं बालस्य पादयोः अभिवादनमनिषिद्धम् युनस्तुभूमावभिवादनं वस्यति २१२ स्वप्नावद
 ति स्त्रीणामयस्वप्नावः यदि हृत्पृथ्वी गारचेष्टया व्यामोह्यरुषाणां दूषणम् अतोऽर्थादस्मान्हेतोः पंडिताः स्त्रीषु नमत्ताप्रवृत्ति २१३ अ
 विद्वांसभिति विद्वानहंजितेन्द्रिय इति बुद्धान् स्त्रीसन्निधिर्विधेयः यस्मादविद्वांसं विद्वांसमपि कापुनः पुरुषदेहधर्मात्कामक्रोधवशात्

गुरुवत्सनिपूज्याः स्युः सवर्णगुरुयोधितः असवर्णस्तुसंपूज्याः प्रकृत्यानाभिवादनैः २१० अप्यंजनं स्था
 पनच गत्रोत्सादनं भवच गुरुपत्न्यान कर्थाणिकेशानां च प्रसाधनम् २११ गुरुपत्नीतुसुवतिन्नीभिवा
 द्येहपादयोः पूर्णविशतिवर्षणगुणदोषो विजानता २१२ स्वप्नावेषनरीणानराणां मिहदूषणम् अ
 तोऽथान्ममसाधनिप्रमदास्त्वपि यश्चितः २१३ अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वापुनः प्रमदोऽस्त्युत्थनेतु
 कामक्रोधवशात्तु गम् २१४ मात्रास्वस्वाहुहित्रावान विमित्रासनो भवेत् बलवानिन्द्रियत्रासो विद्वांसम-
 पि कुर्याति २१५ कामतु गुरुपत्नीनायुवतीनां सुवाफवि विधिवद्दूतं कुयादसावहमिति सुवच २१६
 विप्रोऽथ पादग्रहणमन्वहचाभिवादनम् गुरुदारपुत्रुर्वीतसतान्धममस्तुस्वरन् २१७

यायिनं स्त्रिय उत्यथं नेतुं
 समर्थाः २१४ अत्र आह मात्रेति मात्राभागिन्याहुहित्रानिर्जनगृहादौ नासीत यतोऽतिबल इन्द्रियगणः शास्त्रनियमितात्मानमपि
 सुरुषं परवशं करोति २१५ कामन्विति कामतु गुरुपत्नीनां युवतीनां स्वयमपि सुवायथोक्तविधिना भिवाद्योऽसुकशर्मिहं मोरि
 नृपादग्रहणं विनायथेष्टमभिवादनं कुर्यात् २१६ विप्रोऽथेति प्रवासादाग्रहसव्येन संब्यंदक्षिणेन च दक्षिणमित्युक्तविधिना पाद
 ग्रहणं प्रत्यहं च भूमावभिवादनं च गुरुपत्नीषु सुवाकुर्यात् शिष्टानामयमाचार इति जानतु २१७ छ छ छ

ययेति उक्तस्य शुभ्रयाविधेः फलमाह यथा कश्चिन्मनुष्यः खनित्रेण भूमिखननञ्जलं प्राप्नोति एवं स्थितां विद्योः गुरुसेवापरः शिष्यः प्राप्नोति २१८ सुंदोवेति अक्षुचारिणः प्रकारत्रयमाह सुंडितमस्तकः शिरः केशो वाजटावान् च शिरैवैव वाजटाजातायस्य वापरे शिरः केशासुंडिताः नयावाभवेत् एतन्नक्षत्रिणं कंचिद्ग्राह्ये निद्राण्डनत्रयशयनमितदर्शनात्सूर्यो भिमिच्छेत्तेन नास्तमियात् २१९ अत्र प्रायश्चित्तमाह तत्रेदिति तं नैल्लामनो निद्राणं निद्रोपवशालेन सूर्योऽभ्युदियात् अज्ञाभियानदासा वित्रोजं पन्नुप्रयत्रापि रिनंउपवसन्नरात्रौ फंजोत अभिमिसुक्तस्य उच्यते ह म्रिउपवासजपौ अभिरागदतिक्रमप्रवचनीयसंज्ञाततः क्रमप्रवचनीययुक्ते हिलीया सा वित्रोजं प्रंतुगोतमवचनात् तदाह गौतमः सूर्यास्तु दिलोत्रस्य चारोतिथेत् अहरफंजानोऽभ्यस्तमितश्चरात्रं जपन्सा वित्रो ननु गौतमवचनात् सूर्योऽस्युदितस्यैव दिनाभोजनजपात्कौअभ्यस्तमितस्य तु रात्र्याभोजनजपौ नैतदपेक्षायां व्याख्यासंदेहे वा सुन्यंतर विवृतमन्वर्थमन्वयमाह न तु सुकुटमन्वर्थे स्मृत्य

यथा खननखनित्रेण रोवाधिधिगच्छति तथा शुक्रगतां विद्योः शुभ्रपुरधिगच्छति २१८ सुंदोवाजटि
 लोवास्यादधवास्वाच्छिरसाजटः नैनग्रामोऽभिमिच्छेत्तेन सूर्योनाभ्युदियात्कंचिन् २१९ तत्रेदभ्युदिया
 त्सूर्यः शयानकामचारतः निम्नोत्तुद्वाप्यविज्ञानाज्जुपन्नुपवसंदिनम् २२० सूर्येण ह्यभिमिसुक्तः शयानो
 ऽस्युदितश्चपः प्रायश्चित्तमकुवाणायुक्तः स्यान्महतेनसा २२१ आत्तुम्यप्रयतानित्यसुभ्रसंध्यसमाहितः शु
 चैदेशे जपन्नुप्यसुपासीतयथाविधि २२२ यदिस्त्रीयद्यवरजः अयः किंचित्समाचरेत् तत्सर्वमाचरेद्यु
 कोपत्रवास्परमन्मनः २२३

तरदर्शनादन्याकुर्मः अतएव जपापेक्षायां गोभतवचनात् सा वित्रोजपमस्युपेयएव नतूभयत्र
 स्फुटं मनुक्तं दिनोपवासजपावपाकुर्मः तस्मादभ्यस्तमितस्य मानयगौतमीयप्रायश्चित्तविकल्पः अस्य तु प्रायश्चित्तविधेः प्रायश्चित्तमाह
 २२० सूर्येणेति यस्मात्सूर्येणाभिमिसुक्तोऽभ्युदितश्चातिद्राणः प्रायश्चित्तमकुर्वन्महतापापेन सुकोनरकं गच्छति तस्माद्यथोक्तप्रायश्चि
 त्तं कुर्यात् यस्मात्सुकरेण संध्यातिक्रमे महत्यापमनः २२१ आत्तुम्येति आत्तुम्यपवित्रो नित्यमनन्यमनाः सुविदेशोऽप्यवित्रो जपन्नुभे
 संघे विधिबहुपासीत २२२ यदीति यदिस्त्रीभूद्रोवाकिंचित्त्रयेयोः दुनिष्ठतितत्सर्वं सुक्तोऽनुतिष्ठेत् यत्र च शास्त्रानि विद्धे मनोऽस्य तु यथ

नितदपिकुर्षात् श्रेयएवहिधर्माथौतदर्शयति २३३ धर्माथीविति धर्माथौश्रेयोऽभिधीयतेकामहेतुत्वादिति केचिदाचार्यामन्यन्ते अन्ये
 त्वर्थकामौस्वरहेतुत्वात् श्रेयोऽभिधीयते धर्मवेत्यपरे अर्थकामयोरभ्युपायत्वात् अर्थएवेह लोके श्रेय इत्यन्ये धर्मकामयोरपि साध
 नत्वात् संप्रतिस्मत्तमाह धर्मार्थकामात्मकः परस्परविरुद्धः निवर्गएवपुरुषार्थतया श्रेय इति विनिश्चयः एतच्चतु ऋद्धूच्यत्कपदेशोनसुसु
 क्षन्सुसुस्त्राणुमोक्षएवश्रेय इति षष्ठे वस्थते २३४ आचार्य इति आचार्योदांतो दितस्य ब्रह्मणः परमात्मनो मूर्तिः शरीरं
 गभस्यमातात्तदधारणात्पृथिवीमूर्तिः भ्रान्तवस्तः सगर्भः क्षेत्रज्ञस्थानस्माद्देवतारूपा एतानावमतव्याः २३५ आचार्य इति आचा ण-
 क्रोजननीचभ्रान्तात्तच्चसगर्भोऽर्थः पीडितेनापि अमीनावमाननीयाः विशेषतो ब्राह्मणेन यस्मान् २३६ यमिति नृणामपत्यानां संप्रवेगमा

धर्माथीबुच्यते श्रेयः कामाथौ धर्म एव च अर्थ एवेह वा श्रेयस्त्रिवर्ग इति तु स्थितिः २३४ आचार्यो ब्रह्मणो
 मूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः मातापृथिव्यामूर्तिरूक्षानासोमूर्तिरात्मनः ३३५ आचार्यश्च पिता चैव माता
 भ्रान्तवर्षवृजः नात्तनाप्यवमन्त्या ब्राह्मणनविशेषतः ३३६ प्रमाणापितरोऽकुशसहस्रसंभवन्तुणाम् न-
 तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ३३७ तथो नित्यप्रियकुश्यादाचार्यस्य च सर्वदा तथैव त्रिषु तुष्टेषु तपः
 सर्वसमाप्यते ३३८ तेषां त्रयाणां सुश्रूषापरमतप उच्यते न तैरभ्यननुज्ञातो धर्ममन्य समाचरेत् २३९

धाने सति अनन्तरं यं क्लेशं मातापितरौ सहेततस्ववर्षशतैरप्यनेकैरपि जन्मभिरानृण्यं कर्तुं भूषाशक्यम् मातुस्तावत्कुक्षीधारणदुःखं प्रसव
 वेदनातिशयोजातस्वरक्षणवर्द्धनकष्टचण्डितुरधिकान्ये वरसांसवर्द्धनदुःखं उपनयनास्यमृमि वेदतदंगथापनादिक्लेशातिशय इति सर्व
 सिद्धतस्यात् ३३७ तथो नित्यमिति तयोर्मातापित्रोः प्रत्यहमाचार्यस्य सर्वदा प्रीतिमुत्सादयेत् यस्मात्तैवेव त्रिषु प्रीतेषु सर्वतपश्चां द्रा
 यणादिकं फलद्वारेण सम्यक्माप्यते मात्रादित्रयतुष्टैव सर्वस्य तपसः फलमाप्यत इत्यादि ३३८ तेषामिति तेषामानापित्राचार्यिणां
 परिचर्यासर्वतपोमयं इत एव सर्वतपः फलप्राप्तयेद्यन्वमापि धर्मकथंचित्करोति तदव्येतत्त्रयास्तुमातिव्यतिरेकेण न कुर्यात् ३३९ त एवे-
 ति यस्मान्ना एव मातापित्राचार्यस्त्रियोलोकाः लोकत्रयप्राप्तिहेतुत्वात् कारणे कार्ये पिचारः त एव ब्रह्मचर्यादिभावत्रय आश्रमाः गार्हस्थ्य

यात्रमत्रयप्रदायकत्वात् त एवत्रययोर्वेदाः वेदत्रयजपफलोपायत्वात् त एव हित्रयोः ग्नयोः मिहिताः त्रेतासंयाद्यज्ञादिफलदातृत्वात्
 २२० पितृनि वैशद्योः वथाप्रणोपितैवगार्हपत्योभिः संनादक्षिणाग्निः सानादक्षिणाग्निः आचार्य आहवनीयः सेयमग्नित्रेतात्रेच्छतपस्तृत्यात्वात्त्वाम्यनव
 स्तुतियोधोत्रावनीयः २२१ अश्विति एनेषुत्रिषुप्रमादमुर्वेत्त्रहृत्चारिताकञ्जपत्येव गृहस्थोपिचीनूलोकान्किजयतेसंज्ञापूर्वकस्यात्स
 नेपदविधेरनित्यत्वात्त्रिपर्याञ्जैरित्यात्मनेपदंचीनूलोकाच्चक्रियेदिति त्रिधाधिपत्यंश्रामौतितथास्त्वपुष्यकाशमानः सूर्यादिदेववन्
 दिविहृद्योभवति २२२ इमाभिति इममूलोकात्पितृभक्त्यामध्यममंतरीक्षम् आचार्यभक्त्यात्तुहिरण्यगर्भलोकोमेवमाशोति २२३
 संनंतस्येति यस्यैतेत्रयोमातृपित्राचार्योआहताः सत्कृताः तस्यसर्वधर्माः फलदाप्रवृत्तियस्यैतेत्रयोः नाहतास्तस्यसर्वाणिश्रौतस्मार्त्तकर्मणि

त एव हित्रयोलोकास्त एवत्रयआश्रमाः त एव हित्रयोर्वेदास्ता एवोक्तस्त्रयोऽनयः २२० पितृवैगार्हपत्यो
 ऽग्निमाताग्निर्दक्षिणः स्मृतः गुरुराहवनीयस्तुसाग्नित्रेतागरीयसा २२१ त्रिष्वप्रमाद्यन्नेतेषुचीनूलोका
 न्भुविजयद्दही दीप्यमानः स्ववसुधादेववद्विभोदते २२२ इमंलोकं मातृभक्त्यापितृभक्त्यातुमध्यमम् सु
 रुद्रुश्रुपुयात्वेत्त्रहृत्लोकासमश्नुते २२३ सर्वतस्याहतीध्रमायस्यैतेत्रय आहताः अनाहतास्तु यस्यैतेसर्वा
 स्तस्याः फलाः क्रियाः २२४ यावत्त्रयस्तेजीविस्तुत्तावत्त्वान्यसमाचरेत् तेष्वेव नित्यंश्रुषाङ्कुयास्त्रियद्वितरतः
 २२५ तेषामनुपपोधेनपारत्र्ययद्यदाचरेत् तन्नृत्निवेदयेत्तैभ्योमनावचनकर्मभिः २२६ त्रिष्वेतेष्वितिहृत्यंहि
 पुरुषस्वसमाप्यते एषधर्मः परः साक्षादुपधर्मोऽन्यउच्यते २२७

निष्फलाभिभवन्ति २२४ यावदिति तेत्रयोयत्कृत्वैव-
 नितवदन्धर्भस्मानंत्र्येणानुतिष्ठेत् तदस्तुत्रयातुथमिदं शान्त्रान्निहितमेव किंतु तेष्वेव मृत्यु इहं प्रियहितपरः शुश्रूषांतदर्थेप्रीतिसाधनं
 प्रियंभोऽपजपानादिवन् आपत्यामिदसाधनंहितम् २२५ तेषामिति तेषांश्रुषायाऽविवरोधेन तदनुज्ञतोयद्यन्वनोवचनकर्मभिः परलो
 कानं कर्मनुशिनंतन्मयेतदनुशितमितिपश्चात्तेभ्योनिवेदयेत् २२६ त्रिष्विति इतिशब्दः काल्पेयिहि शब्दोहेतौयस्मादेतेषुत्रिषुश्रुषिते
 शुसर्वेचीतस्मार्त्तकर्मच्यं संपूर्णमनुशितंभवति तदफलावाप्तेरुत्सादेवस्यधर्मः साक्षात्सर्वपुरुषार्थसाधनः अस्याग्निहोत्रादिप्रतिनियत

स्वर्गादिहेतुस्वरूपधर्मो जियन्यधर्मदत्तिसुश्रूयास्तुतिः २३० श्रद्धधानइति श्रद्धायुक्तः श्रद्धांष्टुष्टशक्तिं गुरुडादिविद्योऽवरान्च्छुद्वादपि
 गुणहीयान् अत्यश्याजालः तस्मादपिजातिस्मरादेर्विहितयोगप्रकथन् दुष्कृतशोषोपयोगार्थमवाप्तंचांडालजन्मतः परंधर्ममोक्षोपायमाद
 दीन तथा अज्ञानमेवोपक्रम्यमोक्षधर्मप्राप्त्याप्यज्ञानं ब्राह्मणाः क्षत्रियान् वैश्यान् शूद्रादपिनिचादभ्राह्मणं श्रद्धातव्यं अहधनेन नित्यन्वयद्वि
 नंप्रतिजन्मश्रुत्वविशेषता मोधातिथिस्तुतिस्मृत्युपेक्षयापरोधमोलोकिकः धर्मशब्दो व्यवस्थायामपियुज्यते यादिचांडालो व्यजयदेशोमा
 भिरंस्थामावास्मिन्नं प्रसिस्वायाइतिवदन्ति तमापि धर्ममनुतिष्ठेत् प्रागल्भ्याल्लौकिकं कवस्तु परधर्ममिनिमुवन् विजंतथापिसर्वत्रन्ध्याव्योमे
 धातिथिः सताम् स्त्रीरत्नं आत्मापेक्षयांनिकुष्कुलादपिपरिणेतुंस्वीकुर्यात् २३८ विधाइति विषयद्यमृतसंयुक्तं भवति तदाविषमपसा
 र्यतस्मादमृतं यादं वाचादपिहितवचनं ग्राह्यं शत्रुतोपिसज्जनदृत्तं अमध्यादपिस्वर्गादिकं गृहीतव्यम् २३९ स्थियइति अतस्त्वादीना

श्रद्धधानः श्रद्धां विद्यामाददोताः श्वरादपि अत्यादपिपरंधर्मस्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि २३८ विषादव्यमृतं ग्रा
 ह्यं वालादपिस्वभाषितम् अभिन्नादपिसहृत्तसमेध्यादपिकंचनम् २३९ स्त्रियोरत्नान्यथोविद्याधर्मः
 शाचस्वभाषितम् विविधानिचशिल्यानि समादेधानिसर्वतः २४० अत्राह्मणादध्ययनमापत्कालोविधी
 यते अनुमज्यात्सुश्रूषायावदध्ययनपुरोः २४१ नात्र ह्मणपुरोशिष्योवासमात्यतिक्रमसेत् ब्राह्मणेचा
 ननूचाने काक्षनगतिमनुत्तमाम् २४२ यदित्वात्यंतिकवासरोचयेत्पुरोः कुले युक्तः परिचरे देनमाशयिषि
 गोक्षणात् २४३

युक्तानामपिदृष्टांतलेनोपादनं यथास्यादयोनिष्कुलादिस्थोगृह्यते तथा अन्यान्यपिहितानिचित्रहिरतनाद
 सर्वतः प्रतिग्रहीतव्यानि २४० अत्राह्मणादिति ब्राह्मणादन्योयोश्चिजः क्षत्रियस्तदभावे शैथिल्ये वा तस्मादध्ययनमापत्काले ब्राह्मणाध्यापकासं
 प्रवेत्र ह्मचारिणोविधीयते अनुमज्यादिरूपापुरोः सुश्रूषप्रायावदध्ययनतावत्कार्यगुरुकादभ्राह्मणजच्छिष्टयाशनादिरूपाशुश्रूषाप्रशस्ता
 सांनकार्या तदर्थमनुमज्यात्तेनियोगितं गुरुस्त्वमपियावदध्ययनमेव क्षत्रियस्याहव्यासः यंत्रदः क्षत्रियोविभैः सुश्रूषाशुगमादिना प्राप्तविद्योत्र
 स्तपुत्रस्तस्यगुरुः स्मृतः अस्चारिलेनेधिकस्यापिअत्राह्मणादध्ययनप्रसक्तं प्रतिषेधयति २४१ नात्राह्मणइति आत्यंतिकं वासं यापञ्जीवि
 चर्षे क्षत्रियादिकेपुरो ब्राह्मणेसांगवेदानथेतरिअनुत्तमागतं गोसलसगामिच्छन् शिष्योनाचतिष्ठेत् २४२ यदीति यदिदुर्गुरोः तुलेनेधिकमस्य

नार्यकमात्यंतिक्वासमिच्छेत्तदायावज्जीवनमुदृक्तोऽगुरुं शुषयेत् २४२ अस्यफलमाह आसमातेरिति समाप्तिः शरीरस्थजीव
 नत्यागः तत्पर्यंतयोऽगुरुंपरित्यजितिसत्त्वतोमद्गुणः सम्यक् रूपमविनाशिमाप्नोति ब्रह्मणिलीयतइत्यर्थः २४३ नपूर्वेभित्ति उपकुर्वीणस्यायो
 विधिः नैष्ठिकस्यस्नानासंभवात् गुरुदक्षिणादानं परमं शोभं स्नानापूर्वकं चित्तगोचरादधिनें गुरवेनावश्यं दद्यात् यदि तु यदृच्छ्या
 तोलमनेन दागुरवे दद्यादेव अनएवस्नानापूर्वगुरवेदानमाहापसंभवाः यद्व्यानिद्रव्याणियथास्नापमपरहरतिदक्षिणाएवताः सएव ब्रह्म
 रिणोयसो नित्यमनमिति स्नास्यन्तु नगुरुणा दत्त्वाज्ञोयथाशक्तिधनिनायाचित्वापिमिति महादिनापि गुरवे र्थमाहत्यावश्यं दद्यात् २४५ किं
 ननदाह क्षेत्रमिति शक्त्यागुरवे र्थमाहरेविकल्कलात् क्षेत्रहिरण्यदिक्कथासामर्थ्यविकल्पितं समुदितं वागुरवे दत्वातत्पीनिमजयेत् वि
 कल्पपक्षे चान्तोऽन्यासंभवे च्छत्रोपानहमपि दद्यात् ब्रह्मनिदेशात् समुदितदानं प्रदर्शनार्थं चैतत्सर्वेऽन्यदपि दद्यात् अनएव लसुहारी

आसमातेः शरीरस्थयस्तु शुषयेते गुरुम् सगच्छत्यंजसा विभो ब्रह्मणः स भूषणतम् २४६ नपूर्वगुरवे किं
 चिदुपकुर्वीतियमपि न स्नास्यत्कुरुणा जप्तः शक्त्यागुरयममाहरेत् २४५ क्षेत्रहिरण्यगामभ्यच्छत्रोपानहमा
 सनम् धान्यशाकचवासासिगुरवे प्रतिमाहरेत् २४६ आचार्यतुल्यवृत्ते गुरुपुत्रगुणान्विते गुरुद्वारसपि
 देवागुरुवहंतिमाचरेत् २४७ एतेषु विद्यमानेषु स्नानासनविहासवाच प्रयुजानोऽभिमुख्युवासाधयेद्दहमात्म
 नः २४८ एवं चरतिये विभो ब्रह्मन्वयमविषुतः सगच्छत्कृतमास्थाननचेहाजायते पुनः २४९ इतिमानवेधम
 शास्त्रप्रभुर्माक्तायासाहितायाहितीयोऽध्यायः २ ७ ७

तः एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्ये निवेदेत् प्रथिव्योनास्ति
 तद्द्रव्यं यदलात्वात्तृणीमेव असंभवे शाकमपि दद्यात् २४६ आचार्य इति नैष्ठिकस्यायसुपदेशः आचार्यभूते तत्कले विद्यादिगुणानुक्तेन द-
 भावै गुरुपत्न्यां तदभावे गुरोः सपिंडेऽपि त्व्यादौ गुरुवत्सुशूषामनुमिष्ठेत् २४७ एतेषु चिषु आविद्यमानेषु सनतमाचार्यस्यैवाग्नेः स-
 मापे स्नानासनविहारैः सायमानरादौ सभिक्षोमादिभ्याग्नेः शुशूषया कुर्वन् आत्मनो देहमात्मदेहावच्छिन्नं जीवं ब्रह्मप्राप्तियोग्यं साधयेत् २४८
 एवं चरतीति आसमातेः शरीरस्थेत्यनेन यावज्जीवमाचार्यसुशूषया मोक्षलक्षणं फलम् इदानीमाचार्योमृतेऽपि एवमित्यनेनानंतरोक्तविधि

नाआचार्यपुत्रादीनामप्यनिर्यतानामुषकोयोनेधिकोअह्स्वचर्यमखंहिनमत्रोऽनुनिष्ठतिसउत्तमस्थानंअह्स्वण्यांतकसलक्षणंभाभिति
 नवेहसंसारैकर्मवशादुत्पन्निलभते २४९ इतिमन्त्रसुक्तावल्यांभनुत्तौद्वितीयोऽध्यायः २ आ ४३॥ ४३॥ ४३

पूर्वत्रासमाप्तेः शरीरस्येत्यनेनैदिकब्रह्मचर्यसुक्तम् नत्रावअपेक्षाआसमावर्चनादित्यनेनचोपकुर्वाणकस्यसावाधिब्रह्मचर्यसुक्तम्
 अतस्तस्यैवगाहस्थाधिकारः तत्रकियदवधिविधौब्रह्मचर्यतस्यगाहस्थमित्यपेक्षायामाह षट्त्रिंशदाब्दिकमिति त्रयोवेदाङ्गरयजुःसा
 मारूपाः त्रिवेदीताद्विषयंत्रतंस्यगृह्योक्तमित्यमसमूहंरूपषट्त्रिंशद्दशवर्षानुत्तरणम् तदहिकमद्यादशवर्षाणितत्रप्रतिवेदशास्वषट्
 लावुन्अस्मिन्चपक्षेसंस्मादश्चुतत्वादितिन्यायेनप्रतिवेदशास्वद्वादशवर्षाणितत्ररणम् तदहिकमद्यादशवर्षाणितत्रप्रतिवेदशास्वषट्
 पादिकंनवर्षाणितत्रप्रतिवेदशास्वंत्राणि यावताकालेनोक्तावधेरुत्तर्यमथोवावेदान्तगृह्यतित्वावकालंयत्रनचरणंविषयमशिक्षित्वेयिपस्याणा-
 मेकादेयात्स्त्रिोदेयायेदाइतिवत्नियमफलेन्यूनपेक्षोविकल्पः तथाचश्चुतिः नियमेनाधातंथार्यचत्तरंभवतीतिग्रहणांतिकपक्षसंदेशनाह्य

षट्त्रिंशदाब्दिकंचर्यगुरौत्रैवेदिकं व्रतम् तदहिकं पादिकं वाग्रहणांतिकमेव वा १ वेदानधीत्यवेदोवा
 वेदवापियथाक्रमम् अविद्युतब्रह्मचर्यगृहस्थाश्रममावसेत् २

मवगम्यते अयर्वेदस्यत्रवेदांशत्वेपिअवेदंयत्तुर्वेदंसाभवेदमथर्वांगंचतुर्थमितिछांदोग्योपनिषदित्तुर्थवेदत्वेनकीर्तनात् अंगानिवे
 दान्मत्वारइतिविध्युपुराणादिवाक्येषुचपृथङ्निर्देशाच्चतुर्थवेदत्वेपिप्रयोगेणभिन्नाशयर्थत्वात्तद्विद्यायामनुपयोगाच्चनिर्देशः तथाहिअवे
 देनैवहोत्रंजुर्वन्पञ्चवेदानाध्ययंसाभवेदेनोद्गात्रंषडेवत्रयैविद्यायैस्मृक्तेनब्रह्मवभित्तुतेस्त्रयीसंपाद्यत्वंयज्ञानंज्ञायनेअयंचमानवःत्रैवे-
 दिकव्रतचर्याविधिनियर्वेदेव्रतचर्यानिषेधयतितत्परत्वेवाक्यमेदमसगात् श्रुत्यंतरेवेदमात्रेव्रतव्रतवणाच्च यदाहयोगियाज्ञवल्क्यः
 ब्रह्मचर्यद्वादशाब्दानिपचवा १ वेदानधीत्येति वेदशाब्दोपेधित्ववेदशास्वपरः स्वशास्वाध्ययनपूर्वकेवेदशास्वत्रयंह्यमेकांवाशास्वामंत्र
 ब्राह्मणक्रमेणधात्पत्यगृहस्थाश्रमंगृहस्थविहितकर्मकलापररूपमनुतिष्ठेत् कृतदारपरिग्रहोगृहस्थः गृहशाब्दस्यदारवचनत्वात् अविद्युत-
 ब्रह्मचर्यइतिपूर्वविहितस्त्रीसयोगमधुमांसमक्षणवर्जनरूपब्रह्मचर्यासुवादीयमकृष्टाध्ययनागत्वस्यापनार्थः पुरुषशक्त्यपेक्षत्यायमेकहि
 त्रिशाराध्ययनविकल्पः यद्यपिव्रतानिवेदाध्ययनंनित्यवदुपदिशनामनुनोभयस्मानकएवत्रेष्ठत्वादिभिहितस्तथापिस्मृतंतरादन्यस्मात्-

वोक्तपक्षत्रयेग्रहणादूर्ध्वमपिब्रतानुष्ठान

कोपिवोद्व्यः नदाहहारीतः नयस्नातकाप्रवृत्तिविद्यास्नातकोन्नतस्नातकोभिद्यान्नतस्नातकश्चेति यःसमाव्यवेदसमाव्यञ्जनानिसमावर्त्त-
 नेसाविद्यास्नातकः यःसमाव्यत्रानिअसमाव्यवेदंसमावर्त्तिसन्नतस्नातकःउभयंसमाव्यसमावर्त्तयेयःसाविद्यावतस्नातकः यान्तवत्योव्या-
 ह वेदंनतानिपारन्तीलासुभयमेववेति ३ तमिति तंन्रहन्नाशिमन्त्रिष्ठानेनस्यान्दीयतइतिदायःअहोवदोयोजसदायःगंहरतीतिब्रह्म-
 दापहरंपितुःपितृतोपृहीतचेदमित्यर्थः पितृतोःध्ययनंसुख्यसुकिंतुरभावेआचार्यदेरव्यथितवेदंमालयाळंकृतंउत्कृष्टशयनोपविष्टगोसा-
 धनयशुपकेणपिताआचार्योविवाहात्वायमपूजयेन् ३ शुरुणेति गुरुणादानुज्ञः स्वपृथोक्तविधिनिकृतस्नानसमावर्त्तनःसमानवर्णी-
 सुमलक्षणोक्त्यांविवेहेत् ४ असपिंडावेति मातृयसापिंडानभवतिसप्तसपुरुषयंतसपिंडतांवस्यति सपिंडतातुपुरुषेसप्तमेविनिवर्त्त-
 इतिनेमानामहादिरयजायानभवतीत्यर्थः चशब्दान्मातृसगोत्रापिमातृवंशजन्मपरंपरनाम्नोऽन्यभिज्ञानेसतिनिवाद्यातदितरातुमातृसगो-

तंप्रतीतंस्वधर्मंणन्नसदायहरंपितुः सुखिणंतल्पआसीनमर्हयेत्यभंगवा ३ गुरुणासुभतःस्नात्वा
 समावृत्तोयथाविधि उद्देहेतद्विजोसायासवयालसृणान्विताम् ४ असपिंडाचयामातुरसगोत्राचयापि-
 त्तुः सामशस्ताद्विजातीनादारकर्मणिमैशुने ५ महात्सपिसमृद्धानिगोजाविधनधान्यतः स्त्रीसंबंधेदशैवा
 निकुलानिपरिवर्जयेन् ६

त्रापिवादीतिसंपृहीतम् तथाचव्यासः सगोत्रांमातुरव्येकेनेच्छंत्युहाहकर्मणि जन्मान्मोरविज्ञाने
 उद्देहदपिष्ठांकितः यत्तुमेधातिथिनावधिष्टान्मातृसगोत्रानिषेधवचनोल्लिखितम् परिणीयसगोत्रांतुसमानभवरांतथा तस्यांकुला
 ससुखगंदिजध्यात्रायणचरेत् मातुलस्यसक्तोचैवमातृगोत्रानयैवेति तदपिमातृवंशजन्मनामापरिज्ञानविषयमेव असगोत्राचया-
 पितृभित्तिपितृयसगोत्रानभवत्त्विकारात्पितृसपिंडापितृव्यादिसंनतिप्रयाजप्रवतीत्यर्थः साद्विजातीनां दारत्वसंपादकेविवाहेप्र-
 शस्तामैशुनसाध्येअन्याधानकर्मपुत्रोत्पादनायांचेति ५ महात्सपितिउत्कृष्टान्यपिगवादिभिःसमृद्धान्यपिइमानिदशकुलभिषिवाहेप्र-
 त्यजेत् ६ तानिकानीत्याह हीनक्रियमिति जातकर्मदिक्क्रियारहितंस्त्रीजनसंबंधेदाध्यापनमून्यम् बहुदोषैरोमान्नि तं अशोनिमज्ज्याधि-
 युक्तम् क्षयोपशयस्थाभंदानलापस्मारम्बित्रकुष्ठसुकानांचकुलामिबर्जयेदितिपूर्वक्रियासंबंधः दृष्टमूलवाचास्पप्रतिषेधस्यमातुल

वदुत्सन्नाअनुवहन्ते तेनहीनक्रियादिकुलाल्परिणीतायांसंतनिरपिताहशीस्यात् व्यार्थयः संचारिणइतिवैद्यकाः परंति सर्वसंक्रामि
 गोरोगावर्जयित्वाप्रवाहिकांइति अवेदमूलाकथमिप्रमाणमितिचेन्न दुद्यर्थयैवप्रमाण्यसंभवात् तदुक्तंभविष्यपुराणे सर्वाएत
 वेदमूलाहद्यार्थाः परिहृत्यतु भीमांसाभाष्यकारेणापिस्मृत्यधिकरणेइतम् ७ येहद्यार्थाः तेतत्प्रमाणेयैलदृष्टार्थास्तेवैदिकाः शब्दाश्च
 मानमिति कुलाश्रयप्रतिषेधमभिधायकन्यास्वरूपाश्रयप्रतिषेधमाह नोदहदिति कृपिलकेशान्नित्यव्याधितां अविद्यमानलोमांश्चुर-
 लोमांबहु परुषभाषिणीपिंगलासींकन्यान्वोपयच्छेत् ८ नेति अखनंक्षत्रंन्नामिन्नांआर्द्रोरेवतीत्यादिकांएवंतरुनदीस्तेच्छुपर्वतप
 क्षिस्पर्दिासमयानकनामिकांकन्यांनोदहेत् ९ अव्यंगागीभिति अधिकलांगींमथुरस्सरोधनाम्नोहंसगजरुचिरगमनांअनतिस्थूललोम

हीनक्रियांनिष्पुरुषंनिच्छंदोरोमशार्शसम् क्षय्यामयाव्यपस्मारिश्चित्रिकुष्ठिकुलानिच ७ नोदहेत्क
 पिलांकन्यानाधिकीगोनशोगिणीम् नालोमिकांनतिलामानवाचादानपिगलासु ८ नक्षैष्टक्षुनंदोना
 स्मीनात्यपर्वतनामिकाम् नपद्यहिभ्रैव्यनाम्नीनचभीषणनामिकाम् ९ अव्यंगागीसौम्यनाम्नीहसवा
 रणगाभिनीसु तसुलामकेशदशानामृदंगीसुदहस्त्रियम् १० यस्यास्तनभवेद्भ्रूतानविज्ञायेतवापिता
 नापयच्छेततामज्ञःपुत्रिकाधर्मशक्या ११

केशदशनांकोमलांगींकन्यासुदहेत् १० अत्रविधिविधेयोरभिधानम्
 निषिद्धविहितकन्यापरिणयनमशुदयार्थमितिदर्शयितुमाह यस्याइति यस्याऽनुनभ्रूतानास्तितांशुत्रिकाशंकयानोदहेत् यदपत्य
 सवेदस्यास्तन्ममस्यात्स्वधाकरमित्यभिसंधानमात्रादपिपुत्रिकाभवति अभिसंधिमात्रात्पुत्रिकेत्येकइतिगोतमस्मरणात् यस्यावाविशो
 षेणपितानज्ञापतेअनेनेपशुत्वान्नेतितामपिनोदहेत् अत्रचपुत्रिकाधर्मशंकयेतिनयोजनीयमितिचेचित् गोविंदराजस्ताहभिन्यपितृ
 कयोरव्येकमातृकयोभ्रान्तुल्यप्रसिद्धःसद्भ्रान्तुक्लेपियस्याविशोषेणपितानज्ञायतेतामपिपुत्रिकाशंकयैवनोदहेदिति मेधातिथिस्तएकमे
 वइमंपक्षमाह यस्यास्तप्रातानास्तितांशुत्रिकाशंकयानोपयच्छेत् पितान्चेन्नज्ञापतेत्रोधितोमृतोवावाशब्दश्चेदर्थेपितरित्तुद्यमानेत
 दीयवाक्यादेवपुत्रिकालाभावमवगम्याभ्रातृकापिवोद्व्येति अस्माकंतुविकल्पस्तरसारिदंअतिभाति यस्याविशोषेणपितानज्ञायतेना
 मपितावलेनाधर्मशंकयानोदहेत् अत्रचपक्षेपुत्रिकाधर्मशंकयेतिपुत्रिकानाधर्मश्र्वंतयोः शंकापुत्रिकाधर्मशंकयेतियथासंख्ययोजनी

यं अत्र न प्रकरणे सगोत्रांचे दमत्योपयच्छेत्तमात्तु वदेनां विष्टयादिति परित्यागश्च वणात् परिणीयसगोत्रांचे निभायश्चित्तश्च वणाच्च
 तत्र ता मसमभिव्याहने च मानुसपिंडापरिणयनादौ प्रार्थालमेवनभवति प्रार्थयाद्यदस्याहवनीयादिवत्सस्कारवचनत्वात् येषांपु-
 नदृष्टगुणदोषभूलके विधिनियेषाभिधाने यथाहीनक्रियमिति तदतिक्रमे प्रार्थयात्वात् प्राचः अतएव भस्मनामहांत्यपि समृद्धानीत्यादि
 पृथक्करणरुतगतमध्यपतितम्बनसंघट्टनदीनाम्भीमित्यादिप्रतिषेधोपिन प्रार्थयात्वात् प्राच फलकः किंलत्र शारस्त्राति क्रमात्प्रायश्चित्तमा-
 त्रम् ११ सवर्णाग्रइति ब्राह्मणस्य त्रिययवैश्यानां प्रथमे विवाहे कर्तव्ये सवर्णाग्रैश्चाभवति कामतः पुनर्विवाहे प्रवृत्तानामेतावस्यमाणा आहु-
 लोम्येन त्रेधा मवेयुः १२ शूद्रैवेति शूद्रस्य शूद्रैव प्रार्थयाभवति न तूच्छधावैश्यादयस्ति स्त्रः वैश्यस्य च शूद्रवैश्याच प्रार्थयामन्वादिभिः स्मृता
 क्षत्रियस्य वैश्याशूद्रैस्त्रियान्च ब्राह्मणस्य क्षत्रियवैश्याशूद्राश्चास्त्रिण्ये वसिष्ठोपि शूद्रामप्येके संत्रवर्गमिति हिजातीनां मंत्रवर्जिनशूद्रा
 पिवाहमाह १३ न ब्राह्मणेति ब्राह्मणक्षत्रिययोर्गाहस्थ्यभिच्छनोः सर्वथा सवर्णात्वात् कामे कस्मिंश्चिदपि वृत्तांते इति हास्यारव्येनेपि शूद्रभाया

सवर्णाग्रैर्हिजातीनां प्रशास्तादारकर्मणि कामतस्तप्रवृत्तानाभिमाः स्फः क्रमशो वराः १२ शूद्रैव प्रार्थया
 शूद्रस्य साच स्वाच विशुः स्मृते ते च स्वाचैव राज्ञश्च्युताश्च स्वाचाग्रजन्मनः १३ न ब्राह्मणक्षत्रियधाराप
 द्यपि हि निवृत्तोः कस्मिंश्चिदपि वृत्ताने शूद्रा प्रार्थयापि क्षियत १४ हीनजातिस्त्रियमाहादुर्हंता हिजात
 यः कुलान्येव नयत्यासुसप्तानानि शूद्रताम् १५ शूद्रावेषोपतत्यत्ररुतश्च्यतनयस्य च शौनकस्य सूक्त

तोत्पत्यातदपत्यतथाष्टगोः १६ नाभिधायते पूर्वसवर्णानुक्रमेणानुलोम्येन विवाहाद्यनुज्ञानात् अयं निषेधः प्रातिलोम्येन
 विवाहपिययोद्युः ब्राह्मणक्षत्रियग्रहणंचेदौषष्टयस्वार्थं जननं र हिजातय इति बहुवचनात् वैश्यगोचरनिषेधस्यापि वस्यमाण
 तात् १४ हीनजातिस्त्रियमिति सवर्णामपि परिणीय हीनजातिशूद्राशास्त्राविवेकात्परिणयतो ब्रह्मक्षत्रियवैश्यास्तत्रोत्पन्नपुत्रगोत्रा
 दिः क्रमेण कुलान्येव संसतंति कानि शूद्रतां गमयंति अत्र हिजातय इति बहुवचननिर्देशात् नन्द्यावैश्यस्यापि निषेधः कल्प्यते ब्राह्मणक्ष
 त्रिययोस्तु पूर्वत्रैव निषेधकल्पनान्निदानमात्रार्थेनैव १५ शूद्रावेषोपि शूद्रावेषोपि निषेधः कल्प्यते ब्राह्मणक्ष
 दमत्रैर्मते उतश्च्यतनयस्य गौतमस्य च अत्र्यादिग्रहणं सादरार्थे एतद्ब्राह्मणविययशूद्रायास्फनोत्पत्यापततीति शौनकस्य मतमेतत्क्षत्रि

यविषयं शूद्रास्फुल्लोत्सवापत्तिश्चुगोर्भतं एतद्द्वैशयविषयं एतत्समहर्षिमतत्रयस्य व्यवस्थासंभवे विमहशपतनविकल्पयोगान्
मेधातिथिगोविंदराजयोक्तमंतं शूद्रावेदोपतत्तीति पूर्वोक्तशूद्राविवाहनिषेधविशेषः सुतोत्सवापततीति देवज्जानशूद्राविवाहेऽत्रतो
नोपेयादिनिषिधानार्थं ऋतुकालगमनेऽसुतोत्सवेः तदपत्यतयतिदुतात्येव शूद्रोत्सवन्त्यानियमस्यसतदपत्यस्यमावस्तदपत्यता
तयापतनिर्गतेनेदसुक्तं ननुपयन्तितरास्फजातापत्ययेयात् १६ शूद्राभिति सवर्णामपरिणीयदेवान्स्नेहाहाशूद्रापरिणेतुञ्जीस्व
णस्यशयननिषेधोयनिंदयानिषेधस्मृत्यनुमानात् शूद्रांगलाब्राह्मणोनरकंगच्छतिजनयित्वास्फुतंतस्याऽऋतुकालगमननिषेधपरं ब्रा
ह्मण्यदेवहोयतदतिदोषस्यस्त्वार्थः १७ देवेति यदिकथंचित्सवर्णानुक्रमेणवाशूद्रापिपरिणीयेतेतदाभार्यलेनप्रसक्तानित्कर्तृ
कानिदेवैत्यनेननिषिध्यंतैदेव होमादिपिच्यंश्राद्धादिआतियेयं अनिधिभोजनादि एतानियमस्य शूद्रासंघाद्यानितद्व्यंकव्यंपितृदेवा

शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोगतिम् अनयित्वास्फुतंतस्यांब्राह्मण्यादेवहायते १७ देवपित्र्यानि
येयानित्तथधानानिषयस्यतु नाश्रुतिपितृदेवास्तत्त्वचस्वर्गसंगच्छति १८ दृषलीफेनपीतस्यनिःश्वासो
पहतस्यच तस्याचैवपस्मृतस्यनिष्कृतिर्नविधीयते १९ चतुर्णामपिवर्णानां प्रेत्यचेहहिताहितान् अ
ष्टविमान्समासेनस्त्रीविवाहान्निबोधत २० ब्राह्मोदेवस्तथैवार्षिः प्रजापत्यस्तथासुरः गाधवराक्षसश्चै
वर्षेशाचश्चाष्टसोधमः २१

नाभंतिनचतेनातिथ्येनसगृहीत्सर्गयाति यत्कसंस्कारयेन्योहास्तजालास्थितयान्ययेतिसवर्ण-
यांसन्निहितायांनिषेधंवक्ष्यतिअयंतसन्निहितायामपीत्यनुक्तः १८ दृषलीति दृषलीफेनोऽधररसः सपीनोयेनसरुषलीफेनप
तः वाहिताग्न्यादिविलनेनसमासः अनेनशूद्रायाअधररसपानंनिषिध्यते निःश्वासोपहतस्यचेतितयासहैकशय्यादौशयननिषेधः
तस्याजातापत्यस्यशुद्धिर्नोपदिश्यतदतिऋतुकालगमननिषेधानुवादः १९ चतुर्णाभिति चतुर्णामपिवर्णानांब्राह्मणादीनांपरलो
केदहलोकेचकांश्चिन्हितान् कांश्चिद्दहितान् इमानभिधास्यमानानघौंसंपेणभार्य्याभितिहेतून्विवाहान् शृणुत २० ब्राह्मइति
तएतेनाभोनिरिश्यंतंब्राह्मराक्षसादिसंज्ञान्चैपशास्त्रसंबन्धवद्वारायस्फुतिनिदिप्रदर्शनार्थंच ब्रह्मणइवधं ब्राह्मः रक्षसइवायंराक्ष

सः नतु ब्रह्मादिदेवतान्वंविवाहानांसंभवति पेशान्चस्थाधर्मस्याभिधानं निंदातिशयार्थम् २१ यइति धर्मादनपेतोऽर्थः योविवा
 होधस्यैयस्य विवाहस्योपुणदोषोदघानिष्टफलेतत्तद्विवाहोत्पन्नावपेयुयेगुणारुणास्तत्सर्वेषु आकम्कर्षणाभिधास्यामि वस्य
 माणानुकीर्त्तनाभूदशिव्याणांस्वग्रहणार्थम् २२ षडिति ब्राह्मणस्यब्राह्मादिक्रमेणषट् क्षत्रियस्यावरात्रुपरितनानासुरादौ
 अतुरः विद्यूद्रयोस्तुतानेवराक्षसवर्जितानासुरगोधर्वपैशाचान्धर्मादनपेतान्जनीयान् २३ चतुरइति ब्राह्मणस्यप्रथमपट्टि
 तान्ब्राह्मादौअतुरः क्षत्रियस्यराक्षसमेकमेवैश्वर्यमूद्रयोरासुरमेतान्त्रयेष्ठान्ज्ञातारो जानंति अतएवब्राह्मणादिषासुरादीनांपूर्व
 विहितनामप्यत्राप्युपादान्जघन्यत्वज्ञापनार्थेनेमशस्तविवाहासंभवेजघन्यस्यापिपरिग्रहइतिदर्शितम् एवमुत्तरत्रापि विगर्हित
 परित्यागोचोद्भ्यः २४ पंचानामिति इहपैशाचप्रतिषेधादुपरितनानांपंचानांभजापत्यादीनांग्रहणम् तेषुमध्येभजापत्यगोधर्वरा

योयस्यधर्मोवर्णस्पर्शुणदोषीचयस्यौ तहःसर्वेभवत्याभिप्रसवेचगुणारुणान् २२ षडात्तुपूर्व्याविप्रस्य
 क्षत्रस्यचतुरोवरान् विद्यूद्रयोस्तानेवविद्याद्भ्यान्पराक्षसान् २३ चतुरोब्राह्मणस्याघान्प्रशस्तान्
 कवयोविदुः राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरैश्वर्यमूद्रयोः २४ पंचानात्तुत्रयोश्चस्यद्वावधर्म्योस्मृताविह पेशा
 च्चासुरश्चैयनकर्त्तव्यो कदाचन २५ पृथक्पृथग्वाभिप्रोवाविवाहोपूर्वचादितो गाधवोरक्षसश्चैवध-
 र्मोक्षत्रस्यतौस्मृतौ २६

क्षसास्त्रयोधर्मादनपेतास्तत्रभजापत्यः क्षत्रियादीनामभामोविधीयतेब्राह्मणस्यविहितत्वाद्
 नृयने गांधर्वस्यचतुर्णामिवभ्रातृत्वादनुवादः राक्षसोपिवैश्वर्यमूद्रयोर्विधीयते ब्राह्मणस्यक्षत्रियवृत्त्ववस्थितस्यापि आसुरपै-
 शानौनकर्त्तव्यो कदाचनेत्यविशेषाच्चतुर्णामेवनिधित्येन अत्रयवर्णप्रतियस्यविराहस्यविधिनियेभौतस्यतं प्रतिविकल्पः सचविहि-
 तासंभवेवोद्भ्यः २५ पृथगिति पृथक्पृथगितिप्रसृतादनुद्यते भिन्नाविधिविधीयते पृथक्पृथग्वाभिप्रोवापूर्वविहितोगांधर्व-
 राक्षसौक्षत्रस्यधर्मोमन्वादिभिःस्मृतौ यदस्त्रासुंसयोरन्योन्यासुरापूर्वकसंबादेनपरिणेतानुद्धादिनाविजित्यतामुद्देहचदगांध
 र्वराक्षसौपिप्रोभवंतः २६ आच्छाद्येति आच्छादनमात्रस्यैव औचित्यमासत्वात्प्रविशेषवाससाकन्यावरावाच्छाद्यलकारादिना

नपूजयित्वा विधानारंभं नम्राथं कवरमानीयतस्मै कन्यादानं ब्राह्मो विवाहो मन्वादिभिर्भुक्तः २७ यज्ञइति ज्योति होमादियज्ञोभार-
भेयथाविधिऋत्विजे कर्मकञ्जअलकृत्य कन्यादानं देवं विवाहं सुनयोञ्जुवते २८ एकामिति स्त्रीगवीपुंगोश्रगोमिशुनंतदेकं देवाचरा-
त्पर्मतः धर्मार्थयागादिसिद्धये कन्यायैवादातु न तु शुल्कबुल्यागृहीत्यायद्यथाशास्त्रं कन्यादानं स आर्षो विवाहो विधीयते २९ सहे-
ति सहस्रवांधर्मं कुरुत भित्तिसकताप्रदानं कालेवचसापूर्वनियम्यार्थं यित्वा यत्कन्यादानं संप्राज्यापत्यो विवाहः स्मृतः ३० ज्ञातिभ्य इति
कन्यायाज्ञानिभ्यः पित्रादिभ्यः कन्यायैयं तयथाशक्ति धनदत्ता कन्याया आप्रदानमादानं स्वीकारः स्नाच्छंघात्स्वेच्छयानत्वापि शास्त्रीय
पंजंज्ञानिपरिमाणं नियमेन स आस्फरो विवाह उच्यते ३१ इच्छयेति कन्यायावरस्य चान्योन्यानुसाराण्ययः परस्परसंयोग आलिङ्गनादि

आच्छाद्य चार्चयित्वा च श्रुतिशीलवर्तस्वयम् आहूय दानं कन्यायां ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ३२ यज्ञे तु
वितते सम्यगृत्विजे कर्म कुरुते अलकृत्यसकतादानं देवधर्मं प्रचक्षते ३८ एकगोमिशुनं देवाचरादा
दायधर्मतः कन्याप्रदानं विधिवदाधर्मः स उच्यते २९ सहनोचरताधर्ममिति वाचानुभाष्य च क
न्याप्रदानं सम्यच्यप्राज्यापत्यो विधिः स्मृतः ३० ज्ञातिभ्योऽद्रविणं दत्त्वा कन्यायै चैव शक्तितः कन्याप्रदा
नं स्नाच्छंघादास्फरो धर्म उच्यते ३१ इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्रवरस्य च गाधर्वः स तु विज्ञेयो
मैशुन्यः कामसंभवः ३२ हत्वा छित्वा च भित्वा च काशतीरुदती गृहान् प्रसस्य कन्याहरणं राक्षसा
विधिरुच्यते ३३

रूपः सगांधर्वो ज्ञातव्यः संभवत्यस्मादिति संभवः यस्मात्कन्यावरयो रभिलाषादसौ संभवति अत
एव मैशुन्यो मैशुनापाहनः सर्वविवाहानामेव मैशुनत्वेन यदस्य मैशुनत्वाभिधानं तत्सत्यापि मैशुनेन विशेष इति प्रदर्शनार्थम् ३२ ह-
तेति प्रसदाबलाकारेण कन्यायाहरणं राक्षसो विवाह इत्येव लक्षणम् यदा तु हर्षुः शक्त्यातिशयं ज्ञालापित्रादिभिरुपेक्षते न दानाव-
शकं हननादि यदि कन्यापदाः प्रतिपदानां याति न दाह न नादिकमपि कर्तव्यमित्यथे प्राप्तमनूद्यते कन्यापसां निनाशयते धामगच्छेदं, कृ-
त्वा प्राकारादीं भित्वा हापित फ्रानरनाथाहं द्विये रतिवदंती अश्रुणि सुचंती यत्कन्या गृहादपहरति अनेन कन्याया अन्निच्छोक्ता गांधर्वो हि
वेकार्थम् ३३

कृत्वा भिति निद्रा भित्तं मधमदो विक्लां शालसंरक्षणं नरहितं किञ्चन देशे यत्र विवाहो भूयुः प्रथमं प्रवर्तते संपापहेतुं विवाहानामभ्येयं
 मः पेशानः स्व्यातः ३६ अद्रिभिति उदकदानपूर्वकमेव ब्राह्मणानां कन्यादानं प्रशस्तं क्षत्रियदीनां पुत्रविनाशुदकपरस्पररेच्छया वाङ्मात्रेणा
 पि कन्यादानं भवति उदकपूर्वकमथास्य नियमः ३७ यदिति पंचपिण्डोषोच्यस्य पावित्रिगुणाभिधानमपि प्रतिज्ञातमेव तथापि बहूनामर्थ
 नानत्र कथ्यतया प्रतिज्ञातत्वात् विशेषज्ञापनार्थः पुनरुपन्यासः एषां विवाहानां भित्तिं शरीरेण षष्ठी एषामभ्येयस्य विवाहस्य योगो मनु-
 ना कथितः तत्सर्वे हि माः समकथयतः श्रुत ३६ दशोति दशपूर्वान् पित्रादीन् वंशान् परान् पुत्रादीन् दश आत्मानं चैकं निशं कं ब्राह्मवि-
 नाहोदासुत्रो यादिसु क्तं कद्रुमिगदाया पात्रोच्यते पित्रादीन् परकाहुं कुरति पुत्रादयश्च तस्य कुले निव्यापजायंत इति मोचनार्थः तेषामनुत्

सुप्तो मत्तां प्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति स पापिषो विवाहानां पेशान् च भ्रातृमोघमः ३४ अद्रिरेव हि जात्रा
 णा कन्यादानं विशिष्यते इतरेषां तु वर्णानां भितरंतरकाम्यया ३५ यो यस्यैव विवाहानां मनुनां कीर्तितो गु-
 णः सर्वश्रुतं विप्राः सर्वकीर्तयती मम ३६ दशपूर्वान् परान् वंशानां त्मानं चैकं विशकम् ब्राह्मीपुत्रः स
 क्तं कुरुन्नाच यदेन सः पितृन् ३७ देवो दाजः सुतश्चैव सप्तसप्त परावरान् आर्षो दाजः सुतश्चोत्थानवर्
 षट्कापदाजः सतः ३८ ब्राह्मादिषु विवाहेषु चतुर्षु वासुपूर्वशः ब्रह्मवच्चस्विनः पुत्राजायते शिशुसमन्ताः ३९

तैः पापं संस्थाशक्यत्वात् ३७ देवो देति देवविवाहोदायाः पुत्रः सप्तपरान् पित्रादीन् सप्त अवगान् पुत्रादींश्च आर्षो विवाहोदायाः
 पुत्रः तीनं पित्रादीन् त्रैश्वपुत्रादीन् राजापत्यविवाहोदायाः पुत्रः षट् पित्रादीन् षट्पुत्रादीन् आत्मानं चैनसो योच्यतीति पूर्वस्यैव सर्व-
 श्रातृपंगः क्षयोदन इति व्यापारः संसाहं दसोर्बहुलमिति कस्यत्वम् ब्राह्माद्यष्टविवाहोद्देशकमाहुः सारेण मंत्रफलस्यार्पस्ये इ बहु फल-
 राजापत्यात्पूर्वभिधानं ब्राह्मादि विवाहोद्देशं स्तोत्रकवकथमयं क्रमदिति चेत् पंचानंतुत्रयोश्चार्थ्या इत्यत्रापत्यात्स ग्रहणार्थम् अन्यथा
 त्वापस्यैव ग्रहणं स्यात् ३८ ब्राह्मि तिसर्वेषु गुणागुणाभिति यदुक्तं न तुच्यते ब्राह्मादिषु चतुर्षु विवाहेषु श्रुताभ्यपनसंपत्तिकृते जेयु-
 क्ताः एवाः शिशुपिजापंतेपि पार्थिव्याच्च संमतं शब्दस्य क्तेन च पूजायाभितिनयदीसमासप्रतिषेधः संबंधसामान्यविषया षष्ठीयं समस्यते

रूपेति रूपं मनोहरा कति- सत्त्वं रादशाभ्यायेव स्वभाणारुणोदयः तैर्युक्ताधनिनः स्व्यातिमंतोययेष्मिनवस्त्रस्वगंधलेपनादिभोगशा
न्दिनोधाभिक्कान्द्रुत्रजायंत इति पूर्वमनुवर्तते शतं च वर्षाणि जीवति ४० इतरेष्विति ब्राह्म्यादिभ्यश्चतुर्भ्यो अन्त्ये वा स्ररादिह चतुर्भुवि
बाहेषु क्रूरकर्माणो मृषावादिभेदे देहपिणो यागादि धर्मो देषिणः पुत्रा जायते ४१ अनिदितै रिति संक्षेपे ण विवाहानां फलकथनमिदम्
अग्रहिते भार्याभ्यामिहेतुभिविवाहे ग्राहं नाम तु व्याणां संततिगीहितैस्तज्गर्हितातस्माद्गर्हितविवाहान्भक्तुर्यान् ४२ पाणीति समानजा
तीयाकृत्यमाणसु हस्तग्रहणलक्षणः संस्कारगृह्यादिशास्त्रेण विधीयते विजातीयसु पुनरुक्त्यमानासु विवाहकर्मणि पाणिग्रहणस्था
ने अयमनतरस्त्रोके वक्ष्यमाणो विधीयैः ४३ शरदिति क्षत्रियया पाणिग्रहणस्थाने ब्राह्मणविवाहे ब्राह्मणहस्तपरिगृहीतकांडैकदेशो ग्रा
ह्यः वैश्यया ब्राह्मणश्च त्रियवधत्प्रनोदैकदेशो ग्राह्यः शूद्रया पुनर्हिजातित्रयविवाहे प्राहृतवसनदशाग्राह्या ४४ ऋलिति ऋतुनामिशोणि

रूपसत्त्वगुणोपेतांधनुवंतोसुशास्त्रिनः पर्याप्तभोगाधर्मिष्वजीवन्ति च शतं समाः ४० इतरेषु तु शिशेषेषु नृशा
सानुत्वादिनः जायते दुविवाहेषु ब्रह्मधर्मिषः स्रजाः ४१ अनिदितैः स्त्रीविवाहे रनिद्याभवति प्रजा, नि
दितैर्मिदितानृणां तस्मान्निद्यान्विवर्जयत् ४२ पाणिग्रहणसंस्कारः सवणां सूपादिश्यते असवणस्त्रि
यं संयोधिधिरुद्राहकर्मणि ४३ शरः क्षत्रियया ग्राह्यः प्रतोदो वैशूकन्यया, वसनस्य दशाग्राह्यान्शूद्रयोक्तु
ष्वेदने ४४ ऋतुकालाभिगामीस्यात्त्वदारनिरतः सदा पर्ववर्ज्ये जेच्चैनात इतारतिकाम्यया ४५

तदर्थनीपलाक्षितोगर्भधारणयोग्यः स्त्रीणामवस्थाविशेषः तत्कालाभिगामीस्यादित्ययन्नियमविधिः न तु परिसंख्या स्वार्थहानिपरा
र्थकलनाप्राप्तया धातुकरोपत्रयदुहत्वात् ऋतुकालेपिरगतः पक्षे गमनप्रप्तौ यस्मिन् पक्षे प्राप्तिस्तत्र विधिः समये जेतैति वत् अतएव
वभ्रतावगमने दोषमाह पराशरः ऋतुस्मात्तदुयोर्भार्यासन्निधौ नोपगच्छति घोरायात्र ह्यहत्यायापतनेनात्र संशयः अनुत्पन्नसुत्र
स्य चाप्यनियमः ब्राह्मणो ह वै जायमानस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणवान् जायते येने देवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः स्वाध्यायेन ऋषिभ्य इत्येतत्प्रत्यक्षमु-
त्तिमूलत्वेऽस्य संभवति मूलान्तरकल्पनस्यापुक्त्वात् तस्माद्युगमासु ऋत्रार्थसंविशेषोदात्तवैस्त्रियमिति च वक्ष्यति ततो व्येतच्छ्रुतिमूलत्वं

मवगम्यते पुत्रोत्पादनशास्त्रस्य नैकपुत्रोत्पादनैवैवचरितार्थत्वात् कामजातितरात्विदुरिति दर्शनात्पुत्रस्यैव नियमः दशास्यां
 पुत्रानाधेहीति मंत्रस्तु च द्रुपुत्रमंत्रशापरः जातपुत्रस्यापि मंत्रुत्कालगमननियमो न दशस्यैव तिष्ठते स्वदारनिरतः स देति नित्यं स्वदार
 संतुष्टः स्थान्त्वन्मायासुपुगच्छेदिति विधानात्परिसंख्येव वाक्यान्वयत्वात् स्वदारगमनस्य शस्त्रत्वात् ऋतावगमने दोषाश्रयणाच्च न नि
 यमविधिः पर्ववर्जत्रजे चैनामिति पर्वण्यमावास्यादीनि यक्ष्यन्ते तानिवर्ज्यथाप्येति त्रितयं तयस्य सत इतो नृतावव्युपेयान् अतएव
 रतिकाम्ययानतु पुत्रोत्पादनशास्त्रबुद्ध्यान्तस्मादिधित्रयमिदम् ऋतावुपेयादेव अन्यभायं नोपगच्छेत् अनृतावपि भायं प्रीतये गच्छेदि
 ति अत्र न गौतमः ऋतावुपेयादनृतीचपर्ववर्जम् याज्ञवल्क्यो व्याहृ यथा कामी भवेद्वापि स्त्रीणावगमनस्य नृत् पर्ववर्जमिति ऋताव
 नृतीचोपयनसंबध्यते-४५-ऋतुरिति अत्र ग्यहः शब्दावहोरात्रयो शौणितदर्शनात्पृथगिति स्त्रीसंपर्कगमनादौ शिष्टान्दितैश्चतुर्भि

ऋतुः स्वाभाविकस्त्रीणारात्रयः षोडशस्मृताः चतुर्भिरितरैः सार्द्धमहोभिः सद्भिर्गार्हितैः ४६ तासामा
 द्या अत्र सत्कनिदिनैकादशीचया त्रयोदशीचषोषास्तु प्रशस्तादशारात्रयः ४७ सुगमास्तु पुत्राजायते स्त्रि
 योः युगमास्तु त्रिषु तस्माद्युगमास्तु त्रयोदशीसंविशेदन्तवस्त्रियम् ४८ पुमान्पुसाधिकस्युक्ते स्त्रीभवत्य
 धिकेस्त्रियाः समपुमान्पुस्त्रियौ वा स्त्रीणेत्येच विपर्ययः ४९

न्यैरहोरात्रैः सह षोडशाहोरात्राणि मासिमासि स्त्रीणा
 यत्नः स्वभावैः स्यात्प्रातिकः व्याधादिना तु न्यूनानधिककालोपि भवति ४६ तासां भिति तासां पुनः षोडशानां रात्रीणां शौणितदर्श
 नात्पृथगिति आद्या अत्र स्तोत्रात्रयः एकादशीत्रयोदशीचरात्रिगमने निर्दिता अवशिष्टादशारात्रयः प्रशस्ता भवेत्तुः ४७ सुगमेति पूर्वोक्ता
 स्त्रापि दशस्युपव्यभृत्स्याद्यस्तु त्रिषु गमनेषु वा जल्यद्येते अयुगमारूपं चमीसंतस्यादिषु दुहितरः अतः पुत्रार्थस्युगमास्तु कालेभा
 यो गच्छेत् ४८ पुमानिति पुंसोर्वाजे अधिकैः युगांस्तु पुत्रो जायते स्त्रीर्वाजे अधिकैः युगमास्तु पिदुहिता एव अतो नृव्याहारादिना नि
 जवजापि संभार्यायाश्चाहारलाघवादिना वीजात्पत्न्यवगम्य युगमास्तु पुत्रार्थिना गतव्यमिति दर्शितम् स्त्रीपुंसयोस्तु च जसाम्ये
 ऽपुमान्पुंसकं जायतेषु स्त्रियाधिति यमौ च निःसारेत्येचो मयो रेव च जेगर्भस्यासंभवः ४९ ७

भियेति निंदासकपूर्वोक्तासकषट्सरात्रिसु अन्यसक्तनिंदास्त्रिपयासकसु विद्यासकस्त्रियोवर्जयन् देरात्रीअवशिष्टेषुर्वर्जिते मजन्तस्य
 डितञ्च ह्यन्येवमगतियत्रत्राथमेवसन्निवित्तवान्प्रस्थापेक्षया तस्याहिमार्पियासहगमनपक्षेत्रुगामनंप्रसक्तम् नचवनस्थभार्यायाक्र
 तुर्नभवतीतिवाच्यम् वृणपंचाशतोत्रजेदिति वर्षेरेकगुणाभार्यासु द्वहेत्रिगुणःसुमानित्यादिशास्त्रपथोलोचनयानत्संभवात् मेधाति-
 थिस्तुयतनाथमेवसन्नि अनुवादमात्रं गृह्येतरात्रयजितेद्रियलविधानान् रात्रिद्वयाभ्यामुज्ञानासंभवादित्याह गोविंदराजस्त
 उत्सन्निवित्तुत्रस्थाअमानरस्थस्यापीच्छयासुत्रार्थेरात्रिद्वयगमनेदोषाभावप्रतिपादनार्थमेतन् यत्रत्राअमेवसन्निवित्तवनात्सुत्रार्थसि
 विशोदित्तिप्रस्तुतत्वात्सुत्रस्थचमदोषकारकत्वादित्याह हंनगोविंदराजेनविशेषमविष्टृष्वता व्यक्तमंगी कृतमृतौस्वदारस्करतयतेः ५०
 नेति कन्यायाःपिनाथनग्रहणदोषज्ञः अल्पमापिनकन्यादाननिमित्तकंनगृणहीयात् यस्माद्धोभेनतद्गृहन् अपत्यविक्रयीभवति ५१
 स्त्रापनेति कन्यादाननिमित्तकमुल्लूकग्रहणनिषेधान् नवमाध्यायाभिधेयस्त्राधनग्रहणनिषेधोयम् येबांधवाःपतिपित्रादयःकलत्रदु

निंदासः शसक्तान्यासुस्त्रियोरान्त्रिषुवर्जयन् ब्रह्मचार्यैवंप्रवतियत्रतत्राअमेवसन् ५० नकन्यायाःपिता
 विद्वान्गृणहीयाच्छुल्कमप्यपि गृणहच्छुल्कहिलोभेनस्थान्नरोपत्यविक्रयी ५१ स्त्रीधनानितुयेसोहादुप-
 जीवनिबांधवाः नारीयानानिवस्त्रवातेपापायात्सधोगतिम् ५२ आर्षेगोभिकनसुल्ककेचिदाहुमृषेवतत्
 अत्योप्येवंमहान्वापिविक्रयस्ताचदेवसः ५३

हत्त्रादिधर्नाभिगृणहंविनासीस्त्रीयानिअश्वादानिवस्त्रचेतिप्रदर्शनार्थं
 सर्वमेवधनंनयाद्यनेगृणहाना पापकारिगोनरकंगच्छंति ५२ आर्षेदिति आर्षेविवाहेगोभिकनंसुल्कंनगृह्णात्सुभिकेचिदाचार्यवद-
 नितदुनरसत्ययस्मादल्परूपसाथत्वादल्योनाभवतु बहुमूल्यसाथत्वात्मान्वाभवतुसातावाहिक्रयोभवत्येव यत्सुनरेकंगोभियुनमिति
 पूर्वमुक्ततरमनभित्तगोविंदराज तदसुक्तम् मनुमतेलक्षणमार्षस्थनस्थादेवं वराहोभिकनपूर्वकन्यादानस्यैवार्षविवाहलक्षणत्वात्
 मन्वभिमनमन्यदेवार्षलक्षणमेकंगोभिकनभित्तिपरमतोभित्तिन् एकंगोभिकनदेचेत्येतरमतंयदि तदामनुमतेनार्षलक्षणं किंतुच्यता
 म् अपौविवाहान्कथयन्नार्षोदासनैर्गुणान् मनु किंस्वयतेनार्षलक्षणं वक्तुमशक्यमः मेधातिथिस्तपूर्वपरविशेषोपन्यासनिरासमेव नरु
 तवान् तस्मादस्माभिरित्यंन्यास्वार्थेने आर्षेविवाहेगोभिकनंसुल्कमुल्लूकचेत्सुभिकेचिदाचार्यवदंतिमनोस्त्वमतनेदंशास्त्रनियमितजा-

तिंसंख्याकं ग्रहणं शक्यं सुक्ले मूल्यात्प्रत्ययत्वं १ नुपयोगिनिविक्रयएवतदास्यात् किंलार्धे विवाहसंपत्तौ अवश्यकर्तव्ययागादि
सिद्धये कन्यायै वा दातुं शास्त्रापंधार्थं भवेत्तु अतएवाध्वंश्लेषणश्लोकैरेवदादाय धर्मतद्दत्तियर्मतो धर्मार्थमिति तस्यार्थः श्रोगलोभेन
तु धनग्रहणं सुक्लरूपयशास्त्राधिं अतएव गृहं नू सुक्लं हिलोभेनेति निर्दिष्टं तन्मूक्तवान् तस्मात्सोर्वीपर्ययलोभनादावर्षे धर्मार्थं गोभिक्षणं ग्राह्यं न-
तु भोगार्थमिति मनुनास्मत्तमनुवर्णितम् ५३ आर्षे गोभिक्षणं सुक्लमित्युक्तं इदानीं कन्यार्थमपि धनस्य दानं न सुक्लमित्याह यासांमिति या
सां कन्यानां श्रीत्यावरेण दीयमानं धनं पित्रादयो न गृहं तिकितु कन्यायै समर्पयंति सोपि न विक्रयः यस्मात्कुमारीणां पूजनं तदानुशस्य महिसक-
लं केचन तदनुकंपारूपम् ५४ पितृभिरिति न केवलं विवाहाकाले यरेयादत्तं धनं समर्पणीयं कितु तदुत्तरकालमपि पित्रादिभिरप्येता भोजना-
दिना पूनयितव्याः यस्यालंकारादिना मूषयितव्याश्च बहुधनादिसंपदं भासु कामैः ५५ यत्रेति यत्र कुले पित्रादिभिः स्त्रियः पूज्येते न तत्र देव-

यासां नादत्ते सुक्लं ज्ञातयो न स विक्रयः अर्हणं तत्कुमारीणां मानुशं संच केवलम् ५४ पितृभिर्भ्रातृभि-
श्चेताः पतिभिर्देवैस्तथा पूज्या मूषयितव्याश्च बहुकल्याणभीष्मुभिः ५५ यत्र नार्थस्तु पूज्येते रमेतत्र दे-
वताः यत्रैतास्तु न पूज्यंते सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ५६ शोचति जामयो यत्र विनश्यत्या सुगतकुलम् न शोचति
तु यत्रैता वर्द्धंते तद्भिस्सवदा ५७ जामयो यानि गृहानि शयत्यप्रति पूजिताः तानि कृत्या हतानी विविनश्यंति-
समततः ५८ तस्मादत्ताः सदा पूज्या मूषणाच्छान्छादनाशनैः सूरिकामेनैरे नित्यं सत्कारे पूज्या वधुच ५९

गाः प्रसीदंति पत्रपुत्रे तानपूज्यंते तत्र देवताप्रसादाभावात् यागादिक्रियाः सर्वाणि फलाभवंतीति निर्दिश्यादाः ५६ शोचंतीति आभिः स्वस्त
कुन्त्ययोरित्याभिधानिका यस्मिं कुले भगिनी गृहपतीसं वर्द्धनीयसन्निहितसपिंडस्त्रियश्च पत्नी दुहितृस्तुषायाः परितापादिना दुःस्त्रि-
न्योसं वंति तत्कुलं शीघ्रं भिर्दनीसवति देवत्वादिना च पीड्यते यत्रैतानशोचंति तद्दनादिना नित्यं चिद्भिर्मेति मेधातिथिगोविंदराज्ञौ तु नवोदा-
दुहितृस्तुषाया जामपदत्याह तुः ५७ जामयविति यामिगेहानिमगिनीपत्नी दुहितृस्तुषाद्या अपूजिताः सस्योऽपि शयंति इदमभिष्टमेषाम-
स्ति तितान्यभिचारहता निधनपन्थादि सहा तानिनसंपति ५८ तस्मादिति यस्मादेवं तस्मात्कारणादेना मूषणाच्छान्छादनाशनैरे नित्यं सत्कारे सुके

सुधादिपुञ्जवेसुपनयनादिसुसमृद्धिर्कामैः नृभिः सदा पूजनीयाः ५९ संतुष्ट इति भार्यया भर्त्रादिहेतौ तृतीया यंत्रकुले भार्यया भर्ता
श्रीतो भवति स्त्र्यंतराभिलाषादिकं न करोति भार्ययस्वाभिनामीता भवति न स्मिन्कुले चिरं श्रेयो भवति कुलग्रहणान्बकेवलं भार्यापती एवं
पुत्रयोश्चादिसंततिः श्रेयो भोगिनी भवति ६० यदोति दशयथोन्नरुचिः यद्विस्त्वावस्थाभरणदिनाशोभाजनकेन दीप्तिमती न स्यान् तदा स्था
नं पुनर्न हर्षयेदेव दिशब्दोवधारणे अग्रहर्षालुनः स्वाभिः प्रजननं गंधधारणं न संपद्यते ६१ स्त्रियामिति स्त्रियां मंडनादिनाकांतिभत्यां
भर्तृस्त्रेह विषयतया परपुरुषसंपर्कविरहात् तत्कुलं दोषं भवति तस्यां पुनरोत्तमानायां भर्तृविद्विदृतयानरांतरसंपर्कात्सकलमेव कुलं मलि
नं भवति ६२ कृविवाहैरिति आस्ररादि विवाहे यथा वर्णनिषिद्धैश्चात कर्मादि क्रिया लोपैर्वेदापाठेन त्राह्यणा पूजनेन मरव्यातकुलान्यपकर्षं

संतुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भार्या तथैव च यस्मिन्नेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै भ्रवम् ६० यदि हि स्त्री नरोचे
नपुंसासनमसोदयेत् अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजननं भवति ६१ स्त्रियात्तुरोत्तमानायां भवति तद्भवतं कुलम् त
स्यात्तुरोत्तमानायासर्वमेव नरोचते ६२ कुविवाहैः क्रिया लोपैर्वेदान् अध्ययनेन च कुलान्यकुलवायाति त्राह्य
णात्तिकमेण च ६३ शिल्पेन व्यवहारं शूद्रापत्यैश्च केवलैः गोभिरश्वैश्च यज्ञैश्च कृष्याराजोपसेवया ६४
अयाज्ययाजने श्वैवनास्तिव्येन च कर्मणाम् कुलान्याशु रविनश्यंति यानि हीनानि भवतः ६५ संवतस्तसमृ
द्धानि कुलान्यल्पधनान्यपि कुलसख्यन्तगच्छंति कर्षंति च महदशः ६६

ल्येन कल्याणप्रयोगात्कव्यवहारोणकेवलशूद्रापत्येन गवाश्वरथक्रयविक्रयादिना कृषिराजसेवाभ्यां कुला निगिनश्यंतीत्यन्तरेण संबं
धः ६५ अयाज्येति अयाज्यत्रालादियान्नैः कर्मणां श्रोतस्मात्तदीनां नास्तिव्येन शास्त्रोपलवकर्म सफलभाववृद्धिर्नास्तिव्यम् वे
दाध्ययनशून्यानि कुलानि क्षिप्रमपकर्षं गच्छंति अत्र च विवाहप्रकरणे विवाहनिदानसंगेन क्रिया लोपादयो निंदिताः निंदया चैतन्वर्त
यमिति सर्वनिषेधः कल्पयते ६५ इदानीं क्रिया लोपादिरातं प्रासंगिककुलनिदानमसत्त्याकुलोत्कर्षमाह मंत्रेति यद्यपि धनेन कुलमि
तिलोके प्रसिद्धं तथाप्यल्पधनान्यपि कुलानि वेदाध्ययनतदर्थज्ञानालुधानमस्मानि उक्त्वा कुलगणनायागण्यंते महती तुल्यातिमर्जयति

विवाहप्रकरणमंत्रिक्रान्तं ददानीं वैवाहिकान्नीसंघांमहायज्ञाविधानंचैतिवक्तव्यतथाप्रतिज्ञानंमहायज्ञाद्यनुष्ठानमाह वैवाहिकइति वि
 वाहेभवोवैवाहिकः आध्यात्मिकादित्वाद्बुद्ध् तस्मिन्नीगृह्योक्तं कर्मसाधंभातहोमाष्टकादियथाशास्त्रमग्निंसाधं च पंचमहायज्ञां
 नतिवैश्वदेवाद्यनुष्ठानं प्रतिदिनसंपाद्यं च पाकगृहस्थः कुर्यात् ६७ पंचैति पशुवधस्थानं सूना इव सूना हिंसास्थानयुगयोगात्
 सुल्हदारयः पंचगृहस्थस्याहिः साबीजानि हिंसास्थानानि तु लोडदाहनीपेषणीदृषदुपलासिका उपस्करः गृहोपकरणकुंडसंमर्जिन्यादि-
 कंडनीउल्लगलमुसले उदकुभोजलाधारकलशः याः स्वकार्ययोजनपूर्णापेन संबध्यते ६८ तासांमिति तासां तु लोडो आदिस्थानानां य-
 थाक्रमनिः कृत्य यजत्पन्नपापनाशार्थं गृहस्थानां पंचमहायज्ञाः प्रतिदिनं मन्वादिभिरनुष्ठेयतया स्मृताः एवं च निष्कृत्यर्थमित्यभिधानात्
 हिंसास्थानत्वेन च कीर्तनात् सूनादोषैर्न लिप्यत इति वक्ष्यमाणत्वात् यच्च सूनानां पापहेतुकत्वं पंचयज्ञानां च तस्यापनाशकत्वमवगम्यते प्रत्य-

वैवाहिकेनौत्तुर्वीतगृह्यं कर्मयथाविधि पंचयज्ञविधानंच पत्तिं चान्वाहिकीं गृहा ६७ पंचसूनागृहस्थस्य
 सुल्हीपेषण्युपस्करः कंडनीचोदकुभश्च बध्यतया स्तुवाहयन् ६८ तासां क्रमणसंवासानि कृत्यथं महधि
 भिः पंचकुंभामहायज्ञाः त्रयहृद्गृहमधिनाम् ६९ अध्यापनब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतपणम् होमादेवलि
 भौतो नृजांतिथिपूजनम् ७० पंचतान्योमहायज्ञान्हापयतिशक्तिः सगृहपिवसन्वित्यसूनादोषेर्न-
 लिप्यते ७१ देवतातिथिपृत्यानां पितृणामात्मनश्चयः न निर्वपतिपचानासुच्छुसन्मसजीवति ७२

हमित्यभिधा

नान्यतिर्नतस्यापशयुस्यापेक्षितत्वात्सांभ्यावदनादिवन्वित्यत्वमपिनिरुच्यते ६९ अथापनमिति अभ्यापनशब्देनाध्ययनमपि गृह्यतेज
 पोः हुतमिनिवक्ष्यमाणत्वादतोः ध्यापनमध्ययनंच ब्रह्मयज्ञः अन्नाद्येनोदकेन वा इति तपणं वक्ष्यति सपितृयज्ञः अग्नीहोमो वक्ष्यमाणो दे
 वयज्ञः भूतबलिर्नृतयज्ञः अतिथिपूजनं मुद्ययज्ञः अध्यापनादिषु यज्ञशब्दोमहच्छब्दश्च स्तत्यर्थे गौणः ७० पंचैति शक्ति इत्येति हि
 धानार्थोपमानुवादः अनुकल्पेनापियथासंभवमेनेकतयाः हापयतीति प्रकृत्यर्थे पंचच्छादसत्वात्पिञ्जहातीत्यर्थः ७१ देवतेति देवता
 शब्देन सूतानामपि ग्रहणम् तेषामपि बलिहरणे देवतारूपत्वात् श्रुत्यात् इत्यादिपित्रादयोऽवश्यं संबन्धीयाः सर्वतएवात्मानं गोपायेदिति

अन्व आत्मे तेन नान्यवपिकर्तव्यम् देवतारिनां चानां योन्मनं ददाति सत्यसन्धपि जापि गकार्थं कुर्यात्कालगीचरीति निरयानशय
 कर्तव्यता योच्यते ७२ अङ्गुत्तं नि नाम भेदे पि वास्य भेद इति दशीषिषु पंचमहायज्ञानां सुन्यतर कृतात्पुहुतावीनि संरांता रापथभिर्भ
 यानि नानि त्तप च्चाने ७३ जप्र इति अहुतशब्देन ब्रह्मयज्ञास्त्वो जप उच्यते हुतशब्देन देवयज्ञास्त्वो होमः प्रहुतशब्देन प्रह्लापसा
 र्व्याश्चतवक्तिः आस्मि हुतशब्देन मनुष्यतास्त्वो ब्राह्मणश्च षडस्यार्चं प्राशितशब्देन पितृपुत्रास्त्व नित्यश्चास्मि ७४ सा आग रति श
 दिदाभिर्यादिदोषे जातिशोभेन नारिकं कर्तुं न छमतन ब्रह्मयज्ञे नित्ययुक्तो भावेत् देवैरेकरीपण्यमो होमे न होमस्य सक्तमिमाह यतो देवैरु
 नैपर इदं स्त्वाचरं नंगं भारयति ७५ कुज एतदित्याह अन्नाभिति फजमाने नानानावाहुतिः सत्यकृशिशारसाक्षरणकारिसावापित्यारप

अङ्गुत्तं च हुतं चैव तथा प्रहुतमेव च आह्यं हुतं प्राशितं च पंचयज्ञान् च क्षते ७३ जपो रहुतो रहुतो होमाश्च
 हुतां मानि को वक्तिः आह्यं हुतं हि जाड्याश्च प्राशितं पितृनुतपणम् ७४ सा आये नित्यसक्तस्यार्चं यो
 हकर्मणि देवकर्मणि युक्तो हि विभर्त्तुं चराचरम् ७५ अग्नीमांस्ताहुतिः सस्यमादित्यसं पतिभूते आदि
 त्याज्ञाने च दिव्ये रन्मततः प्रजाः ७६ यथावायुसमाश्रित्य च तत सैव जगत् तथार्थार्थः अग्नाश्रित्य च त
 तसव आत्माः ७७ यस्माच्च योष्या अग्निणो ज्ञानान् चान्तेन चान्ते हम् गृहस्थेनि गृह्यार्थं तत्सालं गसाभ्या
 गृही ७८ ससंभार्यः प्रयत्नेन स्वर्गगक्षयमिच्छता सुखं चैह च्छता नित्ययोः आर्थ्यात्कुरुन्त्यप्रियो ७९

दिव्यं भोमो भिन्नाहु निरस आदित्याहुदिरुपेण जायेत नोन्मनं दुपयोगेन गार्थं प्रजाः ७६ यथेति पृथागाणास्त्वान्वाभ्युने जातार्थणा
 न्नो जं वं निनया गृहस्थाभ्येण सर्वाग्निणो निर्वहंति ७७ गृहस्थाः प्राणात्तं यथा सर्वाग्निणापि कर्तव्यं यो गार्थुणि गत्वाभिति गत्वा
 हृदस्य निरिक्तास्त्वयोग्याग्निणो वेदार्थं व्याख्यानान् च दानाभ्यां नित्यं गृहस्थैरेधोपमिर्गंतमानां धेयाभयोपरस्वा येष आभोगेण
 येति च हुतीतिः ७८ स इति यनापयमतः स गृहस्थाभ्याः स्वर्गसुखमिच्छता अन्तमिपि चिरस्थापिथानाः इत्यर्थः चरन्त्याभोगेण
 सादृश्यादिभोजनसंसंज्ञं तमिच्छता प्रपत्तेनानुश्रेयः योः संयतेति यं दर्शयित्वा न्प्रसासने ७९ ७ ७

कुर्यादिति एते गृहस्थेभ्यः सकृदाशालार्ययंते अतः शास्त्रज्ञेन तेभ्यः कर्तव्यम् ८० कित्तत्तदाह स्वाध्यायेनेति गानामकारत्वादनेन
 म्यस्ताध्यायादेरनेनार्थव्युत्पत्तम् महायज्ञान्तर्गते स्वाध्यायादिभिः ऋषिदेवपित्रभिश्च भूतानियथाशास्त्रं पूजयेत् ८१ तत्र पितृय
 ज्ञानावदाह कुर्यादिति मत्स्यहं यथासमयं आहं कुर्यात् आहं शब्दोपक्रमविधिवत्स्ववर्त्तकौडपायिनामयनीयाग्निहोत्रशब्दत्वत्स्य
 भाषणपरिणामाह अन्नाद्येनेति त्रैलोक्ये विरिष्यो वैरिष्यादेरुपादानं पर्यः क्षीरम् ८२ एकस्मिन् पितृप्रयोजने पंचयज्ञो
 तर्गने एकमपि ब्राह्मणं भोजयेत् अपिशब्दात्संभवे च हूनि पावणधर्मग्रहणाच्च वैश्वदेवत्राह्मणभोजनमाप्तावाह न किंचिद्द्व्यदे
 वार्यत्राह्मणमत्र भोजयेत् ८३ वैश्वदेवस्येति विश्वदेवार्थः सर्वदेवार्थो वैश्वदेवस्तस्य पक्षस्थान्मस्थावसथ्याग्नौ स्वगृह्यविहितपरि

त्रपर्यः पितृसो देवाभूतान्यतियस्तथा आशासते कुडू विष्यस्तेभ्यः कार्यं विजानता ८० स्वाध्यायेनार्च
 येदधीन् हौमैर्देवान्यथो विधि पितृन् त्राहैश्वर्यं नन्वे भूतानि च लिकर्मणा ८१ कुर्यादहं हूः आहं म
 न्नाद्येनोदकनवा पर्यामूलफलेषु पितृभ्यः प्रतिभावहन् ८२ एकमप्याशये द्विप्रपित्रथे पाचयसि
 के न चैवात्राशये त्किन्निहैश्वदेवप्रतिद्विजम् ८३ वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृह्यो नो विधिपूर्वकम् आप्त्यः कुर्या
 देवताभ्यां ब्राह्मणाहोममन्त्रहम् ८४ अग्नेः सोशस्य चैवादीतयोश्च वसमस्तयोः विश्वेभ्यश्चैव देवभ्यां च
 न्वन्तरय एव च ८५ कुडू चैवानुमलैच प्रजापतय एव च सह द्यावापृथिव्योश्च तथा स्थिष्टकृतेततः ८६

क्षणादीनि कर्त्तव्यता पूर्वकमाभ्योवक्ष्यमाण देवताभ्यो ब्राह्मणः प्रत्यहं हौमं कुर्यात् ब्राह्मणं ग्रहणं द्विजातिप्रदर्शनांत्रिययाणां प्रकृ
 तत्वात् ८६ अग्नेरिति क्वचनद्रयं स्वाहाकारप्रदान होम इति कालापनस्मरणादादावनये स्वाहासोमाय स्वाहेति निरपेक्षदेवताक
 होम रूपं कृत्वा अग्नीषोमाभ्यां स्वाहेति समस्तदेवताकहोमं कुर्यात्ततो विश्वेभ्यो देवभ्यो धन्तरये ८५ कुडू चैति कुडू अनुमलो प्रजा
 पतये द्यावापृथिवीभ्यामग्नये स्थिष्टकृत इत्येव स्वाहाकारान् होमान् कुर्यात् शुसन्तरेष्वग्निविशेषणत्वेन स्थिष्टकृतो विधानात्केव
 लं स्थिष्टकृन्निर्देशोपि अग्निविशेषणत्वेनैव योगः पागदेवांतरे सिद्धे स्थिष्टकृतो तत इत्यभिधानं स्पृह्यन्तरिय होमसमुच्चये व्यन्तत्वात्
 नार्थम् ८६

एवमिति एवमुक्तप्रकारेणसम्यगन्यवित्तोदेवताध्यानपरएवहोमान्कृत्वासर्वसुप्राच्यादिषुदक्षप्रदक्षिणामिन्द्रादिभ्यःसासुरुषे-
भ्योबलिंहरेत् तथाप्राच्यामिन्द्रायनमः इंद्रपुरुषेभ्योनमः दक्षिणस्यांयमायनमः यमपुरुषेभ्योनमः पश्चिमायांवरुणायनमः वरुण
पुरुषेभ्योनमः उत्तरस्यांसोमायनमः सोमपुरुषेभ्योनमः यद्यपिशब्दावगम्यत्वाद्देवनाल्लस्यांत काप्यतीर्तु
बद्ध्वात्तुष्ठानसंवादाद्बहुचगुल्लेचपमायमपुरुषेभ्योवरुणायवरुणपुरुषेभ्यः सोमायसोमपुरुषेभ्य इतिप्रतिदिशामितिपाठात् य १-
क्तएवपयोगः ८७ मरुद्भ्य इतिशब्दः स्वरूपविवेकार्थः मरुद्भ्योनम इतिद्वारेबलिंदद्यात्जलेद्भ्य इति सुशलोल्बूषल् इतिद्वेदनि-
र्देशात्साहयुक्तयोरेत्यन्तरत्रवन्स्पतिभ्य इतिबलिंदद्यात् गुणानुरोधेनप्रधानबलिकर्मवृत्तेरेत्याय्यत्वात् ८८ उच्छोर्षेति वास्तुपु-
रुषस्यधिरःप्रदेशेउत्तरपूर्वस्यांदिशिधियैबलिंदद्यात् तस्यैवपाददेशेदक्षिणपश्चिमायांदिशमद्रकाल्यै अन्यैस्तुउच्छ

एवंसम्यग्घविहुत्वासर्वदक्षप्रदक्षिणम् इंद्रानंकाप्यतीर्तुभ्यःसासुरेभ्योबलिंहरेत् ८७ मरुद्भ्य इति
सुह्यारिदक्षिपेदप्क्वद्भ्य इत्यपि वनस्पतिभ्य इत्येवसुसलोत्सलंहरेत् ८८ उच्छोर्षिकेश्वर्यैकुर्याद्भद्रकाल्यैव
पादतः ब्रह्मवास्ताःपतिभ्यात्तुवास्तुमध्येबलिंहरेत् ८९ विश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योबलिमाकाशचक्षिपेत् द्वि
वाचरेभ्योभूतुभ्योनक्तचारिभ्यएवच ९० पृष्ठवास्तुनिकुर्वति बलिसर्वात्मभूतये पितृभ्योबलिशोषतुसर्व
दक्षिणतोहरेत् ९१

यनस्पधिरःस्थानभूभागपादत इति तस्यैवचरणभूददेशमाहुः बहूणेवास्तोःपतयइतिगृहमध्ये इं-
द्रनिर्देशेपित्र्यह्यवास्तोःपत्योःपृथगेवदेवतात्मम् यत्रद्वेदमिलितस्यदेवनात्वमपेक्षितंनत्रसहादिशब्दकरोति यथासहद्यावापृथिव्यो
श्चेति ८९ विश्वेभ्य इति विश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्य इतिशब्दादेकेयमाहुः विश्वेभ्योदेवेभ्योनम इतिगृहाकाशेबलिंदद्यात् दिवाचरेभ्यो
भूतेभ्य इतिदिवानक्तचारिभ्य इतिनक्तम् बद्ध्वात्पृष्ठादर्शनादियव्यवस्था ९० पृष्ठेति गृहस्योपरियद्बृहंतत्पृष्ठवास्तुबलिंदातुः
पृष्ठेशेभूभागेवाग्नसर्वात्मभूतयेनम इत्येवबलिंदद्यात् उक्तबलिदानावशिष्टसर्वमन्त्रं दक्षिणस्यांदिशिदक्षिणासुस्रवः
इतिबलिंहरेत् प्राचीनावीतिनाचायंबलिर्देयः स्वधापितृभ्य इतिप्राचीनावीताशेषं दक्षिणासुस्रोनिनयेदितिबद्ध्वात्पृष्ठवचनान्

९१ अनांचेति अन्यदल्पपात्रेसमुद्धृत्यभ्यर्पितादिभ्यःशनंकेर्यथारजसानसंगृह्यतेतथा फ्रविंदद्यात् पापरोगाकुधीक्षय

नो गीत्वा १२२ एवमिति एवमुक्तमकारणतः सर्वभूतान्यन्यदानादित्यानि तस्य पूजयति स परं स्थानं त्रह्मालोकं तेजोमूर्तिमकाशं अक्वण
 वर्तमानं चिरादिसार्गेण प्राप्तोति अस्याणिलीयते इत्यर्थः ज्ञानकर्मभ्यां सोऽसमाप्तेः तेजोमूर्तिरिति सविसर्गपाठे प्रकृतद्रव्यस्योपलब्धभावो भू-
 तैर्नित्यारव्या १२३ क्लेशेति एवमुक्तमकारेण एतद्ब्रह्मलोककर्मकृत्वा गृह्यते भूतः पूर्वमतिथिभोजयेत् भिक्षुवेपरिज्ज्वलेत्तद्व्यञ्चारिणे प्रथमा
 श्रमिणे च विधिवत्स्वस्तिवाच्यभिक्षादानमव्युत्थैर्मिति गीतमाद्युक्तविधिना भिक्षादद्यात् आसप्रमाणान्च भिक्षा भवति यासमान्ना भवे
 द्विच्छेति शान्तपक्वनात् संप्रवेत्तधिकमपि देयम् १२४ यदिति शुरवेगोदत्त्वा विधिवत्स्वर्णशृंगिकादि विधानेन यत्फलं प्राप्नोति तद्ब्रह्म
 स्थी विधिना भिक्षादानाभ्यारोति १२५ भिक्षामिति प्रचुरान्नाभावे यासप्रमाणा भिक्षामपि व्यञ्जनादिना सत्कृत्यतदभावे जलपूर्णपात्रम्

सुनां च पतितानां च यथा पापरोशिणाम् वायसानां कृमीणां च शनकैर्निर्वपेद्भुवि १२ एवंयः सर्वभूतानि
 ब्राह्मणो नित्यमर्चति सगच्छति परं स्थानं तेजोमूर्तिपथर्जुना १३ क्लेशैर्न ब्रह्मलोकं मेव मतिथिपूर्वमाशय-
 त् भिक्षाच भिक्षवे दद्याद्द्विधिवद्ब्रह्मचारिणे १४ यद्युण्यफलमाभोति गां दूत्वा विधिवद्गुरोः तद्युण्यफ-
 लमाभोति भिक्षादत्त्वाद्द्विजोगृहा १५ भिक्षामप्युदपात्रवासत्कृत्य विधिपूर्वकम् वेदतत्स्वार्थविदुषे ब्रा-
 ह्मणायोपपादयेत् १६ नम्यति हव्यकव्यानि नरायामविजानताम् भस्मीभूतेषु विप्रेषु माहादृत्तानि
 दातृभिः १७ विद्यातपःसमृद्धेषु हुतविप्रसुखाग्निषु निस्तारयति दुर्गाच्च महतश्चैव कल्बिषात् १८
 समासायस्वतिथये प्रदद्यादाभिनोदके अन्नचैव यथाशक्ति सत्कृत्य विधिपूर्वकम् १९

१२२ ११५

विफलसुष्यादिना सत्कृत्यत

च तो वेदतदर्थज्ञानवते ब्राह्मणाय सस्ति वाच्येत्वादि विधिपूर्वकं दद्यात् १६ नयंतीति मोहाद्यत्यात्रानभिज्ञताया देवपितृदेवैरो नान्नाग्नि
 वेदाभ्युपनतर्थाज्ञानानुष्ठानतेजःशून्यभयाभ्रसंरूपे खिवपात्रेषु दत्तानि दातृभिर्निष्कलानि भवंति १७ विद्यातपःसमृद्धेति विद्यात
 पस्तेजःसंपन्नविद्याणां सुखानि होमाधिकरणत्वेनानिनितयानि कृपितामिहव्यकव्यादिप्रक्षिप्तमिहलोकैर्दुस्त्यात्वाधिशत्रुसजपाडादिप्र
 यान्महतश्चपापादसुत्रनरकाल्वायते १८ संभासापेति स्वयमागतयत्नतिथये आसनपादप्रक्षालनाद्युदके यथासंभवव्यञ्जनादिभिः

सत्कृतं चान्नसासनावसाधिविद्यादिवह्यमाणविधिपूर्वकं दद्यात् ९९ शिलानिति ल्हनकुंदारशेषधान्यानिशिलस्तानपिअ
 निसंगं मान्वितस्यत्रेतावसायः सप्रथम्येतिपंचाग्नयः सप्तोनामाग्निः शोतापनोदाद्यर्थसत्रप्रणयितेपंचस्वा १०० तृणानिति
 निसंकोचोनपंचाग्निहोमांक्तिपुण्यमनर्वितोऽतिथिर्वसन्गृह्णाति अनयाचनिदायातिथ्यनर्चनस्यनिंदावगम्यते १०० तृणानिति
 अन्नासंप्रवेशुनस्तृणविश्रामंभूमिपादप्रक्षालनाद्यर्थजलययवचानान्यपिधार्भिकगृहेष्वतिथ्यर्थनकदाचिदुच्छिद्यते अवश्ययेद्या-
 नौतिविधीयते तृणग्रहणंशयनीयौपलक्षणार्थम् १०१ अग्निसिद्धत्वादतिथिलक्षणमाह एकेति एकरात्रमेवपरगृहेनिवसन्ब्रा-
 ह्मणोतिथिर्भवति अनित्यावस्थानान्नविद्यतेरितीयानिथिरस्येतिअतिथिरुच्यते १०२ नैकेति एकग्रामनिवासिनलोकेषुवि-
 त्प्रपरिहासकादिभिः सगत्यादृत्यार्थिनंभार्थीमिन्युक्तोगृहेवैश्वदेवकालोपस्थितमपिनातिथिविद्यात् एतेनभार्थीग्निरहितस्यप्रवा

१०१ १०२
 शिलाननुच्छतौनित्युपंचाग्नीनपिजद्वृतः सर्व्सुकृतमादत्तेब्राह्मणोनर्वितोवसन् १०० तृणानिमू-
 भिरुदकवाक्क्षुथीचिसूचता एतान्यपिसतागृहोनाच्छिद्यतेकदाचन १०१ एकरात्रतुनिवसन्नितिथि-
 ब्राह्मणः स्मृतः अनित्यहिस्थितोयस्मान्नात्स्मादतिथिरुच्यते १०२ नैकग्रामोणमतिथिविप्रसागतिक-
 तथा उपस्थितगृहेविद्याद्वार्यायत्रानयोपिवा १०३ उपासतयेगृहस्थाः परपाकमभुद्भयः तेनतेप्रत्य-
 पुस्तौतंजन्यन्नादिदायिनाम् १०४ अग्रणोद्योऽतिथिः सायस्सूर्यादोगृहभेदिना कालेभ्रातास्त्वका-
 लवानास्थानभृन्गृहेवसन् १०५ सिनोनातिथिलभिमितिबोधितम् १०३ उपासतइति अतिथिप्रकरणादातिथ्यलो-

भेनयेगृहस्थाः ग्रामान्तराणगलापरान्तसेवन्तेनेनिषिद्धपरान्नदोषानभिज्ञाः तेनपरान्नभोजनेजनान्नांतरेअन्नादिदायिनांपक्-
 तां व्रजं नितस्मादिदं नकुर्यादितिनिषेधः कल्प्यते १०४ अग्रणोद्यइति सूर्योऽस्तमितेगृहस्थेनातिथिनप्रत्याख्येयः सूर्य्येणोदः प्रा-
 पितः शत्रौस्वगृहगमनाशक्तेः द्वितीयवैश्वदेवकालेप्राप्तः अकालेवासायंभोजनेनिवृत्तौपिनास्यगृहेअतिथिरनभृन्वसदेवश्यम-
 सौभोजनेदेयप्रत्याख्यानेत्राप्यश्चित्तगौरवार्योयमारंभ अतएवविष्णुपुत्राणे दियातिथौतुविमुखगतयेयत्नानकंचूप तदेवाष्टगुणं
 प्रोक्तंसूर्योदोविमुखगतै गोविंदराजस्तप्रतिनिषिद्धातिथिप्रतिप्रसवार्थत्वमस्याह १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११०

नैवेदति यद्वृत्तदध्यादिउक्त एमतिथिनप्रत्यान्वये तत्तत्स्यै अदलानस्यै भोक्तव्यम् धनापाहितं पन्स्यनिमित्तं वा धन्यं पव्यशस्यादयोपिशाब्दः
 अतिथिभोजनफलकथनमिदम् नचानावश्यकतापत्तिः सर्वैरुक्तमादत्ते इत्यादिदोषत्रयवगात् १०६ आसनेति आसनं पठं चर्मा आच
 सयोविद्यामस्थानम् शय्यावद्वादि अनुज्यागच्छतोऽनुगमनम् उपासनां पस्विर्थांम् एतत्सर्वंबहुषतिथिषु सुगुपहुषस्थितेषु इतरैत
 रापेक्षया उक्त एषमर्थसंकुर्यात् ननुनः सर्वेषामसम् १०७ वैश्वेति अन्यशब्दनिर्देशादिमिथिभोजनपर्यंतं वैश्वदेवे कृते यद्यपरोतिथि
 रागच्छेन दातव्यं पुनः याकं कृत्वा तस्थानं दद्यात् बलिहरणतनोनात्रकुर्यात् बलिनियेषादन्वसंस्कारात्तानो वैश्वदेवस्य वागम्यते अन्नस्य
 स्कारपक्षेकयमसंस्कृतान्नभोजनमनुजानीयात् १०८ नेति भोजनलाभार्थे ब्राह्मणः स्वकुलगोत्रेन निवेदेयेत् यस्मान्नो जनायेति कथयन्
 उद्गीर्णांशतिपडितैः कथ्यते १०९ नेति ब्राह्मणस्यै क्षत्रियादय अतिथयोनमवति क्षत्रियादीनां ब्राह्मणास्यात्कृत्वनानिलात् भिन्नज्ञा-

नवैस्वयंतदस्मीयादतिथियन् भोजयेत् धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्पवातिथिपूजनम् १०६ आसनावस
 यौशय्यामनुज्यासुपासनाम् उत्तमेषूत्तमं कुर्याद्दोने होनसमेसमम् १०७ वैश्वदेवतु निवृत्ते यद्यन्योति
 थिराव्रजेत् तस्याप्यन्यशाशक्तिप्रददान्बलिहरत् १०८ नभोजनार्थं स्वैः प्रः कुलगोत्रनिवेदयेत्
 भोजनार्थं हितेशसनवाताशीत्कथ्यतर्षुर्षः १०९ न ब्राह्मणस्य त्वतिथिगृहं राजन्य उच्यते वैश्वदूत्रोऽसंस्कारा
 चैव ज्ञानयोगुरुरेव च ११० यदि त्वतिथिर्मणक्षत्रियागृहमाव्रजेत् भक्तवत्सुकविप्रेषु कामतमापि भोज
 येत् १११ वैश्वदूत्रावपि प्रासौकुदुवेति थिभिर्णौ भोजयेत्साह मृत्यैस्ताचानृशस्य प्रयोजयन् ११२

नानामालसंबंधादुगोः प्रकृत्वात् अनेनैव न्यायेन क्षत्रियस्य उक्तथे ब्राह्मणः सजातीयमस्त्वित्योऽतिथिः स्यान्नापकृथौ वैश्वदूत्रो ए
 व वैश्यस्यापि हिजातयोतिथयोन्यदः ११० यदिति इदिद्रामांतरगतत्वादतिथिकालोपस्थितत्वादतिथिर्मणक्षत्रियो विप्रगृहमाग
 च्छेत्तदा विप्रगृहोपस्थितविप्रेषु कृतभोजनेषु स्थितेषु रच्छातस्तमपि भोजयेत् १११ वैश्वेति यदि वैश्वदूत्रावपि ब्राह्मणस्य कुदुबे
 गृहे मासौ ग्रामानराद्यगतत्वाद्यपि थिर्मणक्षत्रियगाल्लोत्तदा तावपि क्षत्रियभोजनकालात्परतोऽपती भोजनात्पूर्वदासभोजनकाले अत्र
 केषामान्यभोजयेत् ११२ इतरागिति उक्तभोजनकाले क्षत्रियादिव्यतिरिक्तान्स्वस्विसहाध्यायिप्रभृतीन्संग्रह्यागृहमागताञ्जनलनि

थिमावेनतस्यमतिपेधात् यथाशक्तिप्रकृतमन्त्रैरुलाभार्थाभोजनकालेभोजयेत् गृहस्थस्यापिसापभोजनकालवशिशृं दंपती
 तिवदस्यमाणत्वात् आत्मनासहेतिकव्येवन्ननवैचित्र्यायमान्यस्यगुरोस्तभोजनकालानभिधानं प्रकलनस्याधीनकालत्वात् ११३
 स्रवास्मिभिति सुगामिन्योनयोदाः स्त्रियस्तुपाहुदितरश्रुताः कुमारीभिर्णिग्यातिथिस्योमे पूर्वमेवातिथिस्योभोजयेत् कथमतिथिसु
 अश्रोत्रिसुभोजनमेपाभितिचिचारमकुर्वन् मेपातिथिस्तुमेवेतिपठितानुगतानेयैनाम्नोजयेत् अतिथिसमकालंमितिव्यस्त्यापअ-
 ननुअग्रनिपठंतीत्यक्तवान् ११४ अदत्तेति एतेस्मोतिव्यादित्यल्पपर्यन्तेस्मोअन्मदत्त्वात्किञ्चभोजनदोषमज्ञानयः पूर्वेषुक्तेसम
 रणानरम्भगृभैरश्वानोभक्षणानिच्यनिक्रमस्येदंप्लभितिचनवैदत्येनेत्तम् ११५ ऋक्तेति विमेषुअतिथिसुस्वेषुज्ञानिसुष्ट-
 दनयानपिसरस्य्यादीन्संभ्रीत्यागृहमागतान् सत्कृत्यान्त्ययाशक्तिभोजयेत्सहस्यार्यया ११३ स्रवासिनोक्तु
 मासिअर्वागिणोगाग्निर्वास्त्रियः अतिथिस्योत्तुगवैतान्भोजयेदविचारयन् ११४ अदत्त्वात्पर्यन्तेभ्यः पुः
 वं ऋक्तेविचक्षणः संभुजानो न जानातिभ्यगृभेजग्निमालनः ११५ सुक्तवत्सशयिप्रभुस्वष्टुष्टुत्येषु चैव हि सु
 जीयानाननः पश्यादवशिष्टदंपती ११६ देवानृषीन्भुव्याव्यपित्त्वरुत्याश्चदेवताः पूजयित्वा नतः पूज्या-
 नृहस्यः शेषभूभवनम् ११७ अघसकैवलं ऋक्तेयः पचत्यात्सुकारणान् यज्ञशिष्टाशनं ह्यनस्ततमन्प्रविधा
 यन् ११८ राजर्षिकृतानक्रुशुभियस्यसुरमातुलान् अहयेन्मधुपर्कगपरिसवत्सरायुनः ११९

कनभोजनेपुनतोन्नादवशिष्टं प्राणीपत्नीपश्यादश्वीयाताम् ११६ देवानिति गृत्याश्चदेवतादत्तनेन पूतयज्ञउक्तः पंचयज्ञात्तुष्टानस्य
 अथशिष्टं दंपतीत्यनेनशेषभोजनस्यचिहितत्वात् यस्यमाणदोषकथनाथोयमनुवादः अथादेवानित्यनेनेव पूतयज्ञस्यसमग्रहः
 गृहेभवागृह्यदेवताः पूजयित्वेतिवाक्कादेवादिमति कतिपूजाविधानार्थत्वम् ११७ अथमिति यस्तात्प्राथमिकान्नं पत्न्याभक्तैर्देवादि
 स्थानदत्तानिसयापदे तुलात्पापमेवकेवलं ऋक्तेआन्त्रम् यथाचक्षुतिः केवलायीमवतिकेवलदादीपस्माद्यदेवपाकयज्ञवशिष्टमशनमन्न
 मप्रयत्नेदतिनदेवसाधूनामन्नमुपादिशयनेइति ११८ अतिथिपूजाप्रसंगेनराजादीनामापिगृहागतानां पूजाविशेषमाह एवेति गंव्याभिकि-

क्रः क्षत्रियो राजाः क्रलिक्येन यस्यालित्वं कृतं स्नातको विद्यात्रताभ्यां प्रियोजामाता राजादीनेतान् गृहागतान्सप्तगृहोक्तेन मधुपकोख्येन
 कर्मणा पूजयेत् परिसंवत्सरादिनि संवत्सरं वर्जयित्वा तद्दूरुहागताभ्युन मधुपकं पूजयेत् पंचम्यपाङ्कपरिभिरिति सूत्रेण वर्जनाय
 परियोगेन इयंपंचमी अतएव तत्सूत्रव्याख्याने जयादित्योक्तं अपेन साहचर्यात्परे वर्जनायस्य ग्रहणाभिति मेधातिथिस्तु परि संवत्सराणि
 तिपदित्वा परिगतो निष्क्रांतः संवत्सरोपेयांतात्पूजयेदिति व्याख्यातवान् उभयत्रापि पठे संवत्सरमभ्यागमनेन मधुपकीर्तना ११९ राजस्ना
 तकरयोः पूजासंकोचार्थमाह राजेति राजस्नातको संवत्सरादूर्ध्वमापिपन्नकर्मण्येव प्रतीमधुपकं पूजनीयौ ननु यन्नव्यतिरेकेण जामात्रा
 दयस्तु संवत्सरादूर्ध्वपन्नविनापि मधुपकीर्त्तः संवत्सरमाद्येतु सर्वेषां यन्नविवाहयोरेव मधुपकः तदाह गौतमः अलिगान्चार्यश्च सुरपितृव्य
 मातृत्वानामुपस्थाने मधुपकः संवत्सरसुनर्यन्नविवाहयोर्बृकराज्ञः श्रोत्रियस्य च १२० सायमिति दिनांते सिद्धस्यान्नास्यपत्नी अमंत्रबलि

राजान् श्रोत्रियश्चैव यन्नकर्मण्युपस्थितौ मधुपकं पूजयौ नलयन्न इति स्थितिः १२० सायं त्वन्वस्य सिद्ध
 स्यपत्यमंत्रबलिहरेत् वैश्वदेवहिनामैतत्सायप्रार्तर्षिधीयते १२१ पितृयज्ञतु निवर्त्य विप्रश्चंद्रुक्षयमि
 मान् पिंडान्वाहायकं आर्द्धकृत्यान्नासानुमासिकम् १२२ पितृणां मासिकं आर्द्धमन्वाहार्यं विदुर्बुधाः तच्चा
 भिषेण कर्त्तव्यं यशस्तेन समततः १२३ तत्र ये भोजनीयाः स्युर्धे च वैज्यादिजोत्तमाः यावत्तत्रैव ये श्रान्तिस्तान्य
 वस्थाम्यशेषतः १२४ हरणं कुर्यात् इंद्राय नम इति मंत्रपाठं वर्जमानसक्तदेवतोद्देशो न निषिध्यते यत एतत्तत्रैश्वदेवनामा

असायं होमबलिदानानि धिभोजनात्संकतत्सायं प्रातर्गृहस्थस्यापदिश्यते १२१ आर्द्धकल्पं च शाश्वतमित्यनुक्रमणि फायां प्रतिज्ञातं
 आर्द्धकल्पसुपक्रमते पितृयज्ञमिति साग्निरमावास्यायां पिंडपितृयज्ञाख्यकर्मकृत्वा आर्द्धकुर्यात् पितृयज्ञपिंडानामनुपम्यादाद्वियत
 इति पिंडान्वाहायकं आर्द्धमासानुमासिकं मासानुमासश्चतयोर्भवं प्रतिमासं कर्त्तव्यमित्यर्थः अनेनास्यनित्यलसुक्तं विप्रग्रहणं हिजाति
 परं त्रयाणां प्रकृतत्वात् १२२ इदानीनामनिर्वचनेनोक्तमेव पितृयज्ञानं तर्पयति पितृणां भिति इन्द्रमासिकं प्रतिमासं भवं आर्द्धयत्वा
 स्तितृयज्ञपिंडानामनुपम्यादाद्वियतेन पिंडान्वाहार्यकर्मिदं पिंडानजानंति ततोऽसुक्तं पितृयज्ञानं तर्पयत्यतश्चाभिषेणवस्थभाषणमासे
 नमश्शस्तेन मनोहरेण पूतिगंधादिरहितेन मयत्पतः कर्त्तव्यं पिंडानां मासिकं आर्द्धमिति पाठः पिंडानां पितृयज्ञपिंडानां शेषं तु ल्यम् १२३ तत्रे

ति तस्मिन्नाद्देयेभोजनीयाः येनत्याज्यायत्संख्याकाः यैश्चाल्नेस्तत्सर्वप्रवक्ष्यामि १२४ अत्रयद्यप्युद्देशक्रमेणयेभोजनीयाइतिवस्तु-
 मुनिनंथाप्यल्पवक्तव्यत्वाद्ब्राह्मणसंख्यामाह इति देव्याद्देहोब्राह्मणोपितृपितामहप्रपितामहानांतीन्ब्राह्मणान्अथचा-
 वेकंपित्रादिभिकेचैकंब्राह्मणभोजयेत् उक्तातिरिक्तभोजनसमर्थोपिनाधिकभोजनेषुप्रवर्तेत मेधातिथिस्त्वाह पितृकृत्येभ्यो-
 पितृस्वीन्ब्राह्मणान्पितामहस्यतीन्ब्राह्मणान्प्रपितामहस्यतीन्ब्राह्मणान्भोजयेत् एकैकसुप्रयत्रवेतिदेवैकंपित्रादित्रयस्यचै-
 कैकम् नत्वेवैकंपित्रादित्रयस्य नत्वेवैकंसेवैषापितृव्यार्यात्मित्याचलायनगृह्यागिरोधात् यथैकः पिंडःपित्रादित्रयस्यनभिरुच्यतेत-
 थैकोब्राह्मणोभोजयितव्यइत्यर्थः तस्मान्नापित्रादित्रयस्यैकंब्राह्मणभोजनम् तदसत् गृह्यकारेणैवनेवैकंसेवैषापितृव्यार्यात्-
 भितिपठित्वाकामनाद्यैइत्यभिहितम् अस्वार्थः बहुपित्रादिदेवताकञ्चान्नासाद्यंसपिंडीकरणमभिमंतं द्यतिरिक्त आद्देकाममेकः
 पित्रादीनांब्राह्मणइत्यर्थः अथवाअनाद्यैअदनीपद्रव्याभावेएकोपिभोजयितव्यःउभयत्रापिष्वारव्यानेपर्विणादौपित्रादित्रयस्यैकंब्रा-

होदेवेपितृकार्येतीनेकैकसुप्रयत्रवा भोजयेत्कसमृद्धोपिनप्रसज्जेतविस्तरे १२५ सक्त्रियांदेशकालीच
 शोचिब्राह्मणसपदः पचैतान्विस्तरोहनितस्मान्नेहनविस्तरम् १२६ प्रथितायेतकृत्येषापिच्यंनमविशुस्त
 ये तस्मिन्शुक्तस्यैतिनित्यप्रतकृत्यैवलीकिंकी १२७

स्रणभोजनंगृह्यकृतैवेक्तम् वशिष्ठोपि यद्येकंभोजयेच्छाद्देवतं
 नंकथंभवेत् अल्पंपात्रेसुसृह्यसर्वस्यप्रकृतस्य देवतायतनेकत्वाप्रथाविधिप्रवर्तयेत् प्रास्येदन्मंतदग्नीवाद्यद्ब्राह्मणरिणइतिम-
 र्भ्यएकंब्राह्मणभोजनमाहत्समाद्यथोक्तैवव्याख्याप्रथमेनाशब्दइत्यनेन विस्तारइतिप्रातेच्छदःसमानत्वास्तुतीनांसर्वेविधयः छंदसिधि
 कल्पतेइतिविस्तारइतिरूपम् १२५ सोदिति सक्त्रियांब्राह्मणस्यपूजांदेशंदक्षिणप्रवणत्वादिवस्यभागंकालमपराणहंशोचिंश्राद्कृतं
 ब्राह्मणमैथ्यगंतंशुणवद्ब्राह्मणालाभंचब्राह्मणविस्तारंशुर्थादिति सक्त्रियादिविशेषादिविशेषोक्त्यादिविशेषोक्त्यादिविशेषोक्त्या
 वेधात्सक्त्रियादिसंप्रसवेपित्रादेरेकैकस्यापिब्राह्मणत्रयाभ्यनुज्ञानम् अतएवगोतमः नचावरान्भोजयेदशुजोवायथोत्साहम् बद्धचंगृह्य
 कारोपिअथानःपार्वणश्राद्देकाम्येआभ्युदधिकएकोदिष्टेब्राह्मणानित्कप्रकस्यनैकैकमेकैकस्यद्देहोतीन्तीन्वृष्टोफलभूरस्त्वामित्याह
 होइति आभ्युदधिकश्राद्धविषयंस्मृत्यंतरेषुतथाविधानान् अत्राप्याभ्युदधिकइत्युपक्रमत्वं १२६ प्रथितेति यदेतदित्यंत्र्यंकर्मश्राद्करूपं

यमभिप्यप्रख्यातामेतद्व्यापि त्रुपकारार्थीक्रिया प्रकर्षेण इतः प्रेतः पितृलोकस्थ एवोच्यते विशुद्धस्य अभावोऽस्यांशान्त्स्मिन्पितृव्येक
 मणिपुक्तस्यैतत्परस्यलौकिकीस्मान्तिकीमेतद्व्यापि त्रुपकारार्थीक्रियागुणवत्तुत्र योत्रयनादिफलप्रबन्धरूपेण कर्त्तारमुपातिष्ठतेत
 स्मादिदत्तजन्यम् गोविन्दराजेनसुविधिः क्षय इति परित्यज्याख्यातचोपनामविधिः पितृकर्ममिति विक्षेपे च दक्षयम् हे वा तदसापदा
 धिकम् मेधातिथिप्रसृतिभिर्गोविन्दराजादपि चूडत्तैरेन स्पुपेतत्वाक्षय इति संबन्धे शाब्च १२७ शोभियेति छंदोभात्राध्यायोऽश्रो
 त्रियस्तस्मै देवपितृन्वानियत्सतो देयानि अर्हन्तमायश्रुताचारामिजन्तादिभिः पूज्यतमायतस्मै दत्तं महाफलं भवति १२८ एकैकमि-
 ति देवपितृव्योरेकैकमपि वेदतत्त्वविदं ब्राह्मणं भोजयेत् तदापि विधिष्टं आह फलभामोति नलविदुषो बहूनिपि एवं च फलव्यवणाद्ब्राह्म
 णभोगनेच मथानेपि उदानादिकं ह्यंगभिर्नो विदयाजः वयसुपि त्रु देशेन द्रव्यत्यागं ब्राह्मणस्वीकारपर्यन्तं आह शब्दवाच्यं प्रधानं ब्रह्मः
 तदेवमनुनापि डान्वाहार्यकं आहं कुर्यादिति विहितं आपस्तंबेनेन तु मन्वर्थस्यैव चारख्यातत्वात् तदाह आपस्तंबः तथैतन्मनुः आह शब्दं

श्रोत्रियाद्यैवुदेयानि हव्यकव्यानि दातुं शिः अर्हन्तमाय विप्रायतस्मै दत्तं महाफलम् १२८ एकैकम्
 पितृव्यासं देवपितृव्यं च भोजयेत् पुकलफलं भामोति नामत्र सानुवहूनपि १२९ दूरादेव परिक्षेत्तत्र
 ह्यणवेदपरगम् तीर्थतद्द्रव्यकृत्यानां प्रदानं सोमितिः स्पृतः १३० सहस्राहिसहस्राणामनृचायत्रमु
 जते एकस्तान्मंत्रविधीतः सवानर्हति धर्मतः १३१

कर्मप्रोवाच प्रजानिः श्रेयसार्थं तत्र पितृशेदेवता ब्राह्मणस्ताहव
 नोयार्थे भासिमास्य परपसस्यापराहः श्रेयानिति आह शब्दं आह मिति शब्दो वाचको यस्य तत्तथा ब्राह्मणस्ताहव नीयार्थे आह व-
 नोयवन्त्सकद्रव्यमतिपतिस्थानत्वात् पितरो देवता इति नियतं पितृदेवता कलाच्च आह स्य देवता आह शब्दो आह शब्दस्तदर्थमास्य
 योर्गोणः कौंडपापिनामयन इयामि होत्रशब्दः पुकलं फलं यामोति इति त्रु एतत् फलाधिर्नो गुण फलाधिः समोजनस्यां गलेपित
 दात्रयोनिरुद्धः आपस्तंबो स्पथान् आहं कर्मेतसि देवतम् मन्वर्थकयपस्तस्मान्निदं ब्राह्मणं भोजनम् १२९ इत्यादिन दूरादेवपि
 तृपिनामाहाद्यभिजनसुद्धिनिरूपणेन कृत्स्नशास्त्राध्यापिनं ब्राह्मणं परीक्षेत यस्मात्तथाविधा ब्राह्मणो ह्य्यादीनां तीर्थपात्रं प्रदाने सो
 मिथिरेव महाफलमाप्तैर्हेतुत्वात् १३० अर्हेति यत्र आह ब्राह्मणानामवेदविदां दशालक्षाणि भुंजते तत्र कोचेद्विद्भोजनेन परितुष्टो-

कम् ननु श्रौत्रियस्य स्वयम् श्रौत्रियस्यैवाप्यनुज्ञानं श्रौत्रियायैव देयानीति विरोधादेवं च दूरादेव परीक्षेतेति विद्याव्यतिरिक्ता
 चारादिपरीक्षार्थत्वेनावतिष्ठते १३७ नैति आर्द्धेन भिन्नभोजयेत्तन्नातरैरस्यमैत्र्यसिपादनीया न शशुन्वच भिन्नं यजानीयात्तन्ना
 स्मरणं आर्द्धभोजयेत् १३८ यस्यैति भिन्नशब्दोयं भावप्रधानः यस्यमैत्र्यप्रधानानि हृष्यवत्यानि तस्य पापलौकिकफलं न भवतीति
 फलाभावकथनपरमिदम् प्रेत्येति परलोकैर्इत्यर्थे शब्दान्तरमव्ययमिदं न तु क्तान्तं तेनासमानकचुकले कथं क्त्वा इति नाशं कनीयम्
 १३९ सर्गफलं आर्द्धस्यादश्रुपूर्वोक्तफलाभावमेव विशेषणकथयति यदिति यो भिन्नव्याः संगतानि भिन्नभावशास्त्रानभिज्ञानया
 आर्द्धेन कुरुते आर्द्धमेव भिन्नत्वमहेतुत्वान्भिन्नयस्य स आर्द्धभिन्नो हि जापसदः ससर्गलोकाच्चावते तं न भामोतीत्यर्थः आर्द्धस्यापि स्व

न आर्द्धभोजयेन्भिन्नधनैः कार्यस्य संग्रहः नारिं भिन्नं विद्यात्तं आर्द्धभोजयेद्द्विजम् १३८ यस्य भि
 न्नप्रधानानि आर्द्धानि च हवींश्च तस्य प्रत्यफलं नास्ति आर्द्धेषु च हविःषु च १३९ यः संगतानि कुरुते
 मोहाच्छाद्धेनमानवः सस्वर्गाच्च्युतलोकच्छाद्धभिन्नो हि जायमः १४० संभोजनीसाभिहितापैशा
 चीदक्षिणाह्वैः इहैवास्ते तु सालोक्यैर्धैवैकैश्च १४१ यथैरिणे बीजसुत्तानवसालभते फ-
 लम् तथानृचै हविर्द्वानदात्तलभते फलम् १४२ दातृन्यति यहीतृश्च कुरुते फलभागिनः विदुषेद
 क्षिणादत्त्वा विधिवत्स्य च हच १४३

न फलत्वमाह याज्ञवल्क्यः आसुः प्रजाधनं विद्यां स्वर्गभोगं सुखानि च प्रयच्छं

तिनं या राज्ञ्यं ग्रीतानृणां पितामहाः १४० संभोजनीति सादक्षिणादानक्रियासंभोजनोसहप्रज्यते यथासासंभोजनीगोष्ठी बहुषु
 रूपभोजनान्मिकापिशान्धर्मलात्पैशाचीमन्वादिभिरुक्ता साचमैत्र्यमयोजनकृत्वान्परलोकफलादहलोकैवास्ते यथाऽन्या-
 गोरैकस्मिन्नेयगृहीतं ठनिनगृहान्तरगमनसमा १४१ यथेति दीरणसूत्रदेशोयत्र बीजसुत्तनमरो हीनतत्र यथा बीजसुत्तक
 र्थकोनफलभामाति एवमविदुषु आर्द्धदानफलदानभामोतीति १४२ दातृनिति वेदतत्त्वविद्येशास्त्रं दत्तं ऐहिकसुखि
 कफलभागिनो दातृनृकोति ऐहिकफलं यथाशास्त्रानुष्ठानेन लोके रथातिरूपमातुषगिकमिति मेधातिथिगोविंदराजो वयला

सुपारिक्रमेवैदिकफलद्रुमः आसुः मजोधनविद्यामित्याद्यैहिकसुष्मिकादिफललेनांपिआहंस्ययाज्ञवल्क्यादिभिरुक्तत्वान् म
 तिप्रहीतुं अयाह्लब्धधनानुष्ठितयागादिफलेनपरलोकेसफलं कुरुते अन्यायान्तिधनानुष्ठितयागादेरफलमदत्तान् इह
 लोकेत्यायान्तिधनारब्ध्यादिफलातिशयत्वामात्सफलां कुरुते १४३ काममिति वरविहङ्गाह्यणाभावेगुणवन्निमंत्रणोजये
 न् ननुगिह्रांसमपिशानुयतः शत्रुणा आहं फले परलोके निष्कलमवतियथोक्तपात्रासंभवे मित्रप्रतिप्रसवाथोमिदम् १४४ ओषि
 यायैवदयानीत्यनेनछंदोमात्राध्यायिनिओषियशब्दप्रयोगान्दाअयणमावश्यकमुक्त्वादनील्लिधिकफलाद्ये मंत्रब्राह्मणात्सुकसु
 ल्पशाखाध्यायिनिओषियेदानमाह यत्नेनेति अस्येदिनमंत्रब्राह्मणात्मकशाखाध्यायिनयत्नतोभोजयेत् तथाविधमेवयजुर्वेदि
 नंवेदस्यपारंगच्छतीतिवेदपारगः शाखाया अंतंगच्छतीतिशाखांतगः समाप्तिरस्यास्तोतिसमाप्तिकः सवेरेवशब्देर्मंत्रब्राह्मणा

कामं आह्वेर्चयेन्निमंत्रनाभिरूपमपि त्वरिम् द्विषताहिहृद्विर्कृतं भवति प्रेत्यनिष्कलम् १४४ यत्ने
 नमोजयच्छाह्वेवद्भुचं वेदपारगम् शाखांतगमथाध्यसुछंदोगंतुसमाप्तिकम् १४५ एषामन्यतमा
 यस्य फलेन आहं मर्चितः पितृणांतस्य तृप्तिः स्याच्छाश्वतीसासपौरुषी १४६ एषवैप्रथमः कल्पः
 प्रदानहृत्कल्पयोः अनुकल्पस्त्वयज्ञेयः सदासुद्धिरसुष्ठितः १४७ मातामहमातुल्लचस्वरूपीयम्ब-
 सुररुरुम् दौहित्रविट्पतिवधुमृत्विगयाज्यांच भोजयेत् १४८

तस्य कृत्स्नशाखाद्येताभिहितः १४५ त
 द्भोजने अधिकफलमाह एषामिति एषासंपूर्णशाखाध्यायिनांचहुंचादीनांसध्यादन्यतमोयस्यसम्यक्पूजितः सन् आह्वे-
 फलेनस्यशत्रादिसप्तसुराणाशाश्वतीअविच्छिन्नापितृणांतृप्तिः स्यात् सासपौरुषीति अनुशान्तिकादिल्लाहुमंयपदसृष्टिः तस्य
 चाकृतिगणत्वान् १४६ एषइति हृत्कल्पयोरुभयोरैयं प्रदानेयदसंबंधिओषियादिभ्योदोयतइति अयंसुख्यः कल्पउक्तः अयंतु
 मुख्याभावेवक्ष्यमाणोऽनुकल्पोज्ञान्त्यः सर्वदासाधुभिरनुष्ठितः १४७ मातामहमिति स्वस्वीयोभागिनेयः सुरविद्यारुरुराचार्यो
 विट्दुहितानस्याः पतिः विट्पतिर्जामाना वधुर्मातृषस्त्वुत्रादि एताच्चातामहादीन् च दशसुख्योत्रियाद्यसंभवे भोजयेत् १४८

यस्मीति यस्मीत्यस्यस्योः पशुपालोद्यत्यर्थतयाच्छागमेधादिपोषकः परिवृत्परिविन्नीचक्ष्यमाणलक्षणे निराकृतिः पंचमहाय
 नानुष्ठानरहितः तथाचछंदोगपरिशिष्टंनिराकृतमिरादीनांसाविज्ञेयोनिराकृतिः ब्रह्महृदिब्राह्मणादीनांद्देशा गणाभ्यंतरोगणा
 पस्पृष्टसंबंधिधनाद्युपजीवी १५४ कुशीलवइति कुशीलवोर्जनसृष्टिः अवकीर्णस्त्रीसंपर्कत्वविधुतमस्यचर्यः प्रथमाश्रमीयति
 अश्रुवृत्तीपतिःसवर्णमपरिणायकृतमश्रुद्विवाहः पौनर्भवः पुनश्छुन्नोवस्यमाणः उपपतिर्यस्यजायाजोरोगृहेस्ति १५५ भृतेति
 मृतिर्येतेनतद्वाहीभृतकःसन्वयोऽथापकः सतथाएवंभृतकाश्चापितः शूद्रशिष्योव्याकरणादौगुरुभ्यस्तस्यैव वागदुष्टः परुषभाष
 अभिरास्ताइत्यन्ये कुंडगोलकौवस्यमाणौ १५६ अकारणेति मातुः पितुरुगुणांचपरित्यागकारणंविनात्यक्तास्यशूषादेरकृत्वा
 तितेन्याध्ययनकन्यादानादिभिः संबंधैः संपर्कगतः पतितत्वादेवास्वनिषेधइतिचेत् नसंबत्सराह्यागिदंमविष्यतिसंबत्सरेणपतनी

यस्मींचपशुपालश्चपरिवेत्तानिराकृतिः ब्रह्महृदिपरिवित्तिश्चगणाभ्यंतरएवच १५४ कुशीलवोव
 कीर्णोचिचृषलीपतिरेवच पौनर्भवश्चकाणश्चपस्यचोपपतिगृहे १५५ भृत्तकाश्चापकोयश्चभृतका
 ध्यापितस्तथा शूद्रशिष्योगुरुभ्येवचारदुष्टः कुंडगोलको १५६ अकारणपरित्यक्तामातापित्रोर्गुरो-
 रस्तथा ब्राह्मणैर्येनेश्चसंबंधैःसयोगपतितगतः १५७ अगारदाहीगारदःकुडाशीसोमविक्रयी ससु
 द्रयायीवंदीचतैलिकः कूटकारकः १५८ पित्राविवदमानश्चकितवामद्यपस्तथा पापराग्यभिशस्त
 अश्रुदाभिकोरसविक्रयी १५९ तिवस्यमाणत्वात् १५७ अगारेति गृहदाहकः मरण

माणस्योन्मन्नाति प्रदर्शनार्थत्वाकुंडस्यगोलकस्मापिग्रहणम् अतएवदेवलः अमृतेजारजः कुं रि उकः यं-
 स्तयोरन्मन्मानिसुकुडाशीतिकथ्यते सोमलताविक्रेता ससुदेयोवहिन्नादिनाद्रीपांतरगच्छति वंदीस्तुतिपाठकः तैलार्थेति-
 लादिबीजानांपेधा साक्षिवादेकूटस्यमृषावादकस्यकृत् १५८ पित्रेति पित्रासहशास्त्रार्थेल्लौकिकेवावस्तुनिनिर्णयोवि
 वदते कितवोयः स्वयंदेवितुमनभिन्नः स्वार्थंपरात्स्वयंदेवयतिनस्वयंदेवितान्तस्योक्तत्वात् नचसभिकः तस्य द्युतदृष्टि
 स्यमानत्वात् केकरइतिपार्वेतिर्यगृष्टिःऋत्वाव्यतिरिक्तमद्यपाना कुषो अनिर्णतेपितस्मिन्महापातकादोजाताभिशापः छ

यनाधर्मकागि रसाधिकेता १५९ धनुश्चरिति धनुंषिशाखांश्चयः कसोति ज्येष्ठायां सोदरः ऋगिन्यामनूढायां याकनिष्ठाविवाहेन दीयते
 सायेदिधिपृस्तस्याः प्रतिः तथाचलोकाक्षिः ज्येष्ठायां पददूढायां कन्याया सुद्व्यतेनुजा साचात्रेदिधिपृज्ञेया पूर्वतुदिधिपृः स्मृता
 गोविंदराजस्तन्नातुर्मृतस्य भार्यायामित्यनेनाग्नेदिधिपृपतिरववृत्तिवशादग्नेपदलोपेनदिधिपृपतिरिति मनुनावस्थतेऽइह गृह्य
 तदस्याह मित्रक्रयौमित्रस्यापकारेवर्त्तते द्यूतवृत्तिः सभिकः पुत्रेणाध्यापितः पितापुत्रानापर्यलासम्भवात् १६० भ्रामरिति अप
 स्मारी गंडमालास्यव्याश्रयेतः श्वेनकुष्ठयुक्तः दुर्जनः उन्मादवान् अचरुर्वेदनिंदाकरः १६१ हस्तीति हस्तिगवाभ्यो द्वाणांवि
 नेता नक्षत्रशब्देन ज्योतिःशास्त्रमुपलक्ष्यतेनेन योवर्त्तते पक्षिणां भ्रंजरसंजानानां क्रोडाद्यर्थयोषिता बुद्धार्थमायुधविद्योपदे-

धनुः शाराणां कर्त्ता च यश्चाग्नेदिधिपृपतिः मित्रं क्रकृद्वृत्तवृत्तिश्च पुत्राचार्यस्तथैव च १६० भ्रामरी गंड-
 माली च त्विन्द्रिययोपि शकस्तथा उन्मत्तोऽधश्च वज्र्याः सूक्वेदनिदकाएव च १६१ हस्तिगोभ्यो द्वादमक्रो
 नक्षत्रैर्यश्च जीवति पक्षिणां पीषकोयश्च युद्धाचार्यस्तथैव च १६२ स्तोतसाभेदकोयश्च तेषां चावर्-
 णेरतः गृहसंवेशाक्रोदुतावृक्षारोपकाएव च १६३ श्वक्रोडाश्वेनजीवी च कन्यादूषकाएव च हिंसा
 दृपलवृत्तिश्च गणानां च वयाजकः १६४ आचारहीनः क्लेशश्च नित्ययाचनकस्तथा क्लिषिजीवी च्छीप
 दी च सद्भिर्निर्दिता एव च १६५

शकः १६२ स्तोतसाभिति भवहृज्जलानां संतुभेदादिना देशांतरनेता तेषामेवावरणकर्त्ता
 निजगतिप्रतिबंधकः गृहसन्निवेशोपदेशकोयास्तविद्योपजीवी दूतोरजगामभेद्यव्यतिरिक्तोपि दृसरोपयितावेतनग्रहणेन ननु यथो
 धीपंचाभ्योपानरकल्पयानोति विधानात् १६३ श्वक्रोडिति क्रोडाद्यं मुनः प्रोषयति श्वेनैजिचितिक्रयक्रियादिना कन्याभिगाता हिं
 मारतः श्वेदोऽपक्रुमरुतिः दृपलपुत्रइति पाठांतरम् दृपलाएव केवलाः पुत्राय स्प्येसर्थः विनायकादिगणयाराहृत् १६४ आचरेति युर्व
 तिधिप्रकृत्यानायाचारवर्त्तितः क्लियोधर्मकृत्वादीनिरुक्ताहः नपुंसकस्योक्तलात् नित्ययाचनेन परोद्देजकः स्वयंकृतया कृष्यायोजीव
 तिरस्यं नरेपि वासंभवत्यसंप्रकृतयापि च्छीपदीव्याधिनास्युल्लं चरणः केनापि निमित्तेन साधूनां निंदाविषयः १६५

ओरभिकेति मेषमहिषजीवनः परपूर्वापुनर्भूतस्थाः पतिः प्रेतनिर्हारकोधनग्रहणेननुभर्माथैतद्वैपरमंतपोयत्सेतमरण्यहरंत
 तिअवपशुत्यासिहितत्वात् १६६ एतानिति एतान्स्तेनादीन्निदिताचारान्काणादीन्पूर्वजनाजिननिंदितकर्मशेषलब्धकाणादि
 भवान्साधुभिः सहैकत्रभोजनाद्यनर्हान्ब्राह्मणापसदान्ब्राह्मणश्रेष्ठः शास्त्रज्ञोद्वैवेपित्र्येत्यजेत् १६७ ब्राह्मणइति तृणाग्निर्यथा
 विदहनसमर्थोहविषिप्रक्षिप्तेशाव्यतिनिष्कलस्तत्रहोमः एवंवेदाग्नियूयोब्राह्मणस्तृणाग्निसमस्तस्मैदेवोद्देशेनत्यक्तंहरिर्नदातव्यं
 ननहृयतेओत्रियायैवदेयानित्यनैवानधीयानस्यापिप्रतिषेधमिदोस्तेनादिवत्संकिदूषकत्वज्ञापनाद्यपुनर्वचनम् अन्येत्तुदे
 वेअनधीयानएववर्जनीयः अधीयानस्तृकाणादिरपिशारीरदोषयुक्तोऽग्राह्यइतिगतर्थपुनर्वचनम् अतएववसिष्ठः अयचेन्मंत्रविस्तु
 क्तः शारीरैःपंक्तिदूषणैः अदूष्यंतंयमः ग्राह्यंकिपावनएवसः शारीरैः काणलादिभिर्नतुस्वयमुत्पाद्यैस्तेनलादिभिः १६८ अपांक्तदानं

ओरिन्त्रिकोमाहिषिकः परपूर्वापतिस्तथा प्रेतनिर्यातकश्चैववर्जनीयाः प्रयत्नतः १६६ एतान्विगर्हि
 ताचारानपांक्त्यान्दिजाधमान् दिजातिप्रशोषिहासुभयत्रविवर्जयेत् १६७ ब्राह्मणस्त्वनधीयान्
 स्तृणाग्निरिवशास्यति तस्मैहव्यनदातव्यंनहिभस्मानिहृयते १६८ अपांक्तदानेयादातुभवत्यूर्ध्व-
 फलोदयः दैवेहविषिपित्र्येवातत्त्ववक्ष्याम्यशेषतः १६९ अन्नतैर्यद्विजैर्भक्तंपरिवेत्नादिभिस्तथा अ
 पांक्तैर्यदन्यैश्चतद्वरक्षासिक्कजते १७० दाराग्निहोत्रसंयोगकुरीत याग्रजे परिवेत्तासविज्ञेयः परि
 वितिस्तपूर्वजः १७१ परिवितिः परिवेत्तायथाचपरिविद्यते सर्वतैरकरकयातिदातृयाजकपचमाः १७२

इति पंक्तिभोजनानर्हब्राह्मणायद्वैदेहाविषिपित्र्येवादानेदातुर्योदानादूर्ध्वफलोदयस्तमशोषमाभिधास्यामि १६९ अन्नतैरिति वेद
 हणार्थत्रनराहितैस्तथापरिवेत्नादिभिरन्यैश्चअपांक्तैर्यैः स्तेनादिभिर्यत्तद्व्यफक्तंनृषासिक्कजते निष्कलंतच्छुद्धंभवतीत्यर्थः
 १७० अमसिद्धत्वात्परिवेत्नादिलक्षणमाह दारेति अग्निहोत्रशब्दोयमग्निहोत्राद्याधानपरः यः सहोद्देशेयेषेष्मातरिअनूटेअग्नि
 केचदारपरिग्रहंश्रीतस्मान्निहरणंचकुरतेसपरिवेत्ताल्पेष्टश्चपरिवित्तिर्भवति १७१ प्रसंगात्परिवेदनसंबंधिनामव्यनिष्टफलमा
 ह परीति परिवितिः परिवेत्तायथाचकल्पयापपरिवेदनंक्रियतेकन्यामदातायाजकश्च्यतद्दिवाहोमकर्त्तासंपंचमोयेषांसर्वेनरकंजंति

भ्रातृभिरिति मृतस्य भ्रातृवृक्ष्यमाणनियोगार्थमपि निस्तुक्तायां भार्यायां सहस्रकृत्वात्तन्ना वित्यादि विधिं हित्वा क्रामेनासुरागं भावयेदाद्ये
 पत्न्यं च नादिकुर्यात् असाकृद्वाप्रवर्त्तन्तसादिधिपूपतिर्ज्ञानव्यः अतः श्राद्धनिषिद्धपात्रमध्यपादादस्यापि हव्यकव्यपात्रयोर्मिषेधः कल्पनीयः
 १७३ परेति परदारसुकुण्डगोलकार्यौ द्रोक्नतावुस्येतेन त्रजावत्सति कायासुसन्तः कुंडो भूतपतिकायां च गोलकः १७४ ताविति ते पर
 भार्यायां जाना कुंडाद्याह द्याद्यसुपयोगाद्युपनिर्ज्ञान इति व्यपदिष्टाः प्राणिनो ब्राह्मणत्वे पितृकार्यभावात् मेल्यफलाभावात्परलोककेचालु
 पंगिककान्त्यादिफलाभावाद्दत्तानि हव्यकव्यानि प्रेतस्य फलाभावादिहृक्तेरैव भावात्तन्नाशयेतेनाशयतः प्रदापिभिर्दत्तानि हव्यकव्यानि
 निष्कन्तानिकुर्वन्ति १७५ अपामिति सद्भिः सहैकपत्न्यां भोजनानर्हः स्तेनादिर्यत्संख्यान् भोजनार्हान् पश्यति तावत्संख्यानां भोजन

भ्रातृभूमृतस्य भार्यायां योसुरस्येतकामतः धर्मणापि निस्तुक्तायां सुज्ञेयोदिधिषूपतिः १७३ परदार
 सुजायते द्रोक्नताकुण्डगोलकौ पत्न्यौ जीवति कुण्डः स्यान्मृतमर्त्तरि गोलकः १७४ तदुजातौ परस्त्रे
 प्राणिनो भेत्यचेहच दत्तानि हव्यकव्यानि नाशयेते प्रदायिनाम् १७५ अपत्न्यो यावतः पत्न्यान् सुजा
 नानसु पश्यति तावतान फलमेत्स दत्तानामोतिवाल्लिशाः १७६ वीक्ष्यान्धो नवर्तः काणः षष्ठेः श्वित्रोश्च
 तस्य तु प्रापरोगीसहस्रस्य सुतुनाशयते फलम् १७७ यावतः सस्पृशेदग्रे ब्राह्मिणान् मूद्रयजकः ता
 वतान भवेद्दालुः फलदानस्य पौर्तिकम् १७८

स्य फलं तत्र आर्दे दत्तानामोति वाल्लिशोः शः अतः स्तेनादिर्यथानप
 श्यति तथा कर्त्तव्यम् १७६ वीक्ष्येति अंधस्य वीक्षणसंभवात् वीक्षणयोग्यदेशसन्निहितोः सौपांत्न्यानो नवतेर्भोजनफलनाशय
 नि एव काणः षष्ठेः चैतकुण्डाशतस्य यापरो गीराजोपहनः सहस्रस्य रस्य धादिसन्निधि निरासार्थं वचनम् गुरुलघुसंख्याभिधानं
 चेहसंख्योपनयेदोपगौरवतत्रत्रापद्यित्तगौरवमिति दर्शयितुम् १७७ यावत इति मूद्रस्य यज्ञदोः क्नात्कृपावत्संख्यान् ब्राह्म
 नस्पृशति आसनेषु पकृतेषु धिति आसने भेदस्य वस्यमाणत्वात् मुख्यस्य शसंभवे यावतं आर्द्धमोजिनं पक्तासुपविशति तावतां संबधि
 पौर्तिकं फलं श्राद्धीय दालुर्न भवति तावतां पौर्तिकं फलं च हिर्वीदि दानाच्च यत् फलं तन्म भवति इति मेधातिथिगोविंदराजौ अतस्तथैव

निन्द्यानिषिद्धगणपठितोपिन्द्रयाजकमोर्जननिषेधः कल्पते १७८ असंगाच्चन्द्रयाजकप्रतिग्रहनिषेधयति लाघवार्थमन्यत्रनि
 षेधवरणेन्द्रयाजकशब्दोच्चारणकर्तव्यं स्यात् वेदति वेदज्ञोपिब्राह्मणः श्रुद्रयाजकस्य लोभात्प्रतिग्रहं कृत्वाशौचं शरीरादिनाविनाशं
 गच्छति सुतरामवेदवित् अपकृष्टन्यायशशावादिकमिवोदके १७९ सोमविक्रायिण इति सोमविक्रायिणे यद्दत्तं तद्दातुर्भोजनार्थं वि
 द्यासपद्यते जन्मान्तरे विद्याभोजिनां जातौ जायत इत्यर्थः इतरे एवं पूयशोणितोपिव्याख्येयम् नष्टनाशमागितयानि फलं विवक्षितम्
 अग्रनिष्ठमनाग्रयतयानि फलमेव १८० यत्ति वाणिजकाय यद्दत्तं तद्दातुर्वेदासुषुभिक कीर्त्यादि फलायनापि पारलौकिक फलाय
 मवति पुनर्दुष्टत्रापयद्दत्तं तद्दत्त इत्सद्गुहविः समनिफलमित्यर्थः १८१ इतरेष्विति इतरेभ्यो विशेषेणानुक्त फलेभ्यः पंक्तिभोजनानर्ह
 ष्यः सेनादिभ्यो यथाक्रीनितिभ्यो यद्दत्तमन्तं द्वातुर्भोजनार्थमेदोरुधिरसांसमज्जास्थिप्रवतीति पंडितावदंति अत्रापि जन्मान्तरे भेद

वेदविच्चापिविप्रोऽस्य लोभात्कृत्वाप्रतिग्रहम् विनाशं च जति क्षिप्रमामपूत्रभिवंभसि १७९ सो
 मविक्रायिणे विद्याभिवर्जेषु यशोशानिम् नष्ट देवलके हूत अग्रतिष्ठतु वाऽद्वेषो- १८० यत्तु वाणिजके
 दत्तं न हनासुचतद्भवेत् भस्मनीकृतं हव्यं तथापौनर्भवेद्विजे १८१ इतरेषुत्वपांत्स्येषु यथाद्विष्टेषु
 साक्षुषु मेदास्तुब्धासमज्जास्थिवदस्यन्ममनीषिणः १८२ अपांत्स्योपूहतापंक्तिः पांत्स्येते यैर्द्विजो
 त्तमैः तान्निबोधत कार्त्स्न्येन द्विजाग्रान्यंक्तिपावनान् १८३ अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च
 श्रान्त्रियान्वयजाश्र्वैव विशेषाः पंक्तिपावनाः १८४

गौणितादिभ्रजंजात्सिषुजायंत इत्यर्थः १८२ अपांत्स्य इति एकप
 त्तुपविष्टस्तेनादिदूषितापंक्तिर्ये ब्राह्मणैः पवित्रीक्रियन्तान् पवित्रीकारकारुग्राह्यगणानशेषेण शृणुत निषेधादेकपंक्तिभोजनासंभवे
 पंक्तेनादीनारहस्यकृताज्ञानदोषविषयत्वेन साधकताऽस्यवचनस्य १८३ अग्न्या इति सर्वेषु वेदेषु चतुर्धपि अग्न्याः श्रेष्ठाः सम्यग्गृ-
 हीतवेदाः ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः अतएव यमः पंक्तिपावनगणानायांचतुर्वेदविदेचैवेति पठितवान् तथाप्रकर्षेणैव उच्यते वेदार्थगुणि
 षितिप्रवचनान्यंगानिंतं यथग्न्याः षडंगविदस्ते चतुर्वेदिनोपि पंक्तिपावनाः न्यायविच्चषडंगविदिति पंक्तिपावनमध्ये यमेन पृथक् पठि
 त्वात् तथा छंदसांशुभ्रदशपुरुष इत्यंशोवचनाद्दशपुरुषपर्यंतमधिच्छिन्नवेदसंप्रदायव्यंशजाः पंक्तिपावनाः १८४ ७

त्रिणैति त्रिणाचिकेतः अथसुवेदप्रागः तद्गतंचतद्योगालुखुषोपिनिष्णाचिकेतः पंचानिरग्निहोत्री तथाचहारीतः पवनः पावनस्ते
 तापस्पृचानपोगृहे स्नायनातः प्रदीप्यतेसविमः पंक्तिपावनः पवत्र आवस्रथाग्निः पावनः सप्तोग्निः शीनापनोदाद्यर्थवदुषुदेशेषु
 पिविधीयते त्रिस्पर्णो बह्वचवेदप्रागः तद्गतंचतद्योगालुखुषोपिनिष्णाचिकेतः पंचानिरग्निहोत्री तथाचहारीतः पवनः पावनस्ते
 पडंगायेतोक्तः ब्रह्मदेया ब्राह्मणिविवाहोदानस्था आत्मसंनानः पुत्रः ज्येष्ठसामानि आरण्यकेगीयंते तेषां गाता एतेषु वृत्तिपाव
 नाइत्तरन्ध्रोकेनसंप्रपः १८५ वेदेति अनयात्यापिवेदो गामिभिरुक्तपदेणाधिगतवेदार्थः प्रवक्तव्येदार्थस्यैव ब्रह्मचारीप्रथमाश्रमा
 हस्तदरनिदेयविशेषालुपादानेपिगावोवैयत्तस्यात्तरइत्यादिविशेषप्रवृत्तश्रुतिदर्शनात् गोसहस्रदाताबहुप्रदोवा शताशुः शतवयाः
 श्रोत्रियायैवेदेयानीति नियमात्त्वित्त्रियलेउक्तगुणयोगात्पंक्तिपावनलम् १८६ पूर्वधुरिति आहकर्मणिपाते आह्राहात्पूर्वदिनेत

त्रिणाचिकेतः पंचानिस्त्रिस्पर्णः षडंगवित् ब्रह्मदेयात्संस्तानोज्येष्ठसामराएवच १८५ वेदार्थवि
 ल्पवृक्तवत्रहस्तचारीसहस्रदः शताशुश्चैवविज्ञेया ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः १८६ पूर्वधुरपरैकवाआह
 कर्मण्युपस्थिते निमंत्रयेत अवरानस्य विप्रान्यथोदितान् १८७ निमंत्रितो ह्यजः पित्र्ये नियतात्साम
 वेत्सदा नचछेदास्यधीयीत यस्य आहूत इवेत् १८८ निमंत्रितान् हि पितरुपतिष्ठेति तान् हि जान्
 वाशुवच्चातुगच्छति तथामीनानुपासते १८९

दसंप्रवे आहूदिन एषोक्तलक्षणान् ब्राह्मणान् सम्यगिति सल्लयनिमंत्र
 पैत् अयोवाप्यनूनायेयाने अवरानः न तुतानेवकैकशोजनस्यापुक्तत्वात् १८७ निमंत्रित इति आहूदिनिमंत्रितो ब्राह्मणो निमंत्रणादा
 रस्य आहूदोरोत्रयावत्तमैशुनभित्ति संयमनि यमवान्स्यात् अवश्यकर्तव्यजपादिरत्नैवेदाध्ययनं न कुयीत् आहूक्तोपितथैव
 स्यात् १८८ निमंत्रितामिति पूर्वविपमविधेरयमनुवादः यस्मान्च ब्राह्मणान्निमंत्रितान इत्यरूपेण पितरो धितिष्ठति प्राणवासुव
 नुराच्छतोः सुगच्छति न योपि पिष्टुषु तेपुसमीपउपविशंति तस्मान्पि न्यामवेयुः १८९ केतित इति ह्यवक्येषुथाशास्त्रान्निमंत्रितो
 ब्राह्मणः स्त्रीकृत्यकेनापि प्रकारेण साजनसकुर्वीयाः तेन पायेन जन्मात्तरैस्तुकराभवति १९० नियतात्सामवेत्सदेत्यनेनमैशुनविषेधे

अने दृष्यती गमनेऽप्यधिकदोषज्ञापनायाह आम्त्रितस्त्विति दृष्यती श्रुद्रातत्र मूढत्वात् श्राद्धे निमंत्रितः सन् प्रोदृष्यत्यासां ईश्वरीषु सध
मणस्वरतो दिशोरमते सदात् यस्यापंतत्यासोति पापोत्यन्निमात्रं विवक्षितम् अत्यथादातरि अपापे पापं न जायते न च दंदातुः प्रायश्चित्त
तया विहितं येनासौ पापानुच्यते मेधातिथिगोविंदराजौ तु सामान्येन ब्रह्मचर्यस्थविधानात् दृष्यतीति च पल्यतिभक्तारभितियोगा
श्रयणेन श्राद्धभोक्तुरुद्रा ब्राह्मण्यपि दृष्यत्यभिमतत्रेत्याह तुः १९१ अक्रोधनादिति क्रोधरहितत्वात् शौचं च द्वारि स्थाभतः
गदेयादित्योगस्त युक्ताः सर्वदा स्त्रीसंयोगादिभ्यः सक्तयुद्धाः दयाद्यदृगुणयोगो महाभागतात हंतः अनादिदेवतारूपाः पितरस्त
स्मात्क्रोधादि राहितेन भोक्ता कर्त्तव्यं च भवितव्यम् १९२ यस्मादिति एषां सर्वेषां पितृणां यस्मादुत्पत्तिर्ये च पितरो ये ब्राह्मणादिभिर्भै
र्भियैः शास्त्रोक्तकर्मभिरुपचरणीयात्सर्वेषुः तांसाकल्येन शृणुत १९३ मनोरिति हिरण्यगर्भापत्यस्य मनोर्यै मरीच्य्यादयः पुत्राः

केतितस्तथयान्यायं ह्यथ कथं द्विजोत्तमः कथंचिद्व्यतिक्रमन् पापः सूकरतां व्रजेत् १९० आम्त्रि
तस्तुयः श्राद्धे दृष्यत्यासह मोदते दातुं यत्तु दुष्कृतं क्विन्नत्सर्वप्रतिपद्यते १९१ अक्रोधनाः शौचपराः
सततं ब्रह्मचारिणः न्यस्तशस्त्रामहाभागाः पितरः पूषदेवताः १९२ यस्मादुत्पत्तिरेतेषां सर्वेषां व्यशेष-
तः युद्धैरुपचर्याः सुनियमैस्तान्निबोधत १९३ मनो हिरण्यगर्भस्य मरीच्य्यादयः कृताः तेषां श्रुवी
णां सर्वेषां पुत्राः पितृगणाः स्मृताः १९४ विराट्कृताः सोमसदः साध्यानां पितरः स्मृता अग्निधात्ताश्च
देवानामारीच्य्यालोकविश्रुताः १९५ देत्यदानवयक्षाणां गंधर्वैरगरक्षसाम् सृपण
हिषदोत्रिजाः १९६ सोमपानामविप्राणां क्षत्रियाणां हविर्भुजः वैश्यानां माज्यपानां मशूद्राणां तुलूः
नः १९७

पूर्वसुक्ताः मरीचिरच्यंगिरस्सावित्यादिनातेषां श्रुषीणां सर्वेषां सोमपादयः पितृगणाः शुक्रामन्वादिभिः स्मृताः १९४ विराडिति
विराट्कृताः सोमसदोनामसाध्यानां पितरः अग्निधात्तामरीचिः शुक्रालोकविख्याता देवानां पितरः १९५ देत्येति देत्यादीनां प्रथमाध्यायो
दितभेदानां अत्रिषुत्रावर्हिषदोनामपितरः स्मृताः १९६ सोमेति ब्राह्मणप्रभृतीनां चतुर्णां वर्णानां सोमपाप्रभृतयश्चत्वारः पितरः स्मृताः
१९७

सोमोति कवेर्भृगोः सोमपाः पुत्राः हविर्भुजएव हविर्भ्यंत अंगिरसः पुत्रा आज्यपाः पुलस्त्यसुताः सुकालिनोवसिष्ठसुताः १९८ अग्नीति
 अग्निदग्धानग्निदग्धकाव्यवर्हिषदग्निदग्धानसौम्यास्वान्यराग्नितृनिभाणाभेजानीयात् १९९ यदिति यएतेप्रधानभूताः पितृगणाऽ-
 क्तास्तेषामपीहजगतिपितरएवपुत्रपौत्राअनंताविसेपाः पुत्रपौत्राभितिगवाच्यप्रभृतीनिचैत्येकवद्वाप एतच्छ्लोकस्त्विति एववरोवरेण्य
 इत्यादयोः न्येयिपितृगणामार्कडेयादिपुसाणादिपुभूयंते २०० ऋषिभ्यइति ऋषिभ्योसोम्यादिम्पठक्तकुर्येणपितरोजाताः पितृभ्योदे-
 वमानजाताः देवेभ्यद्भजंगमस्थावरंजगल्भेजानतस्मात्सोमपादिप्रभवत्वात्स्वपितृपितामहप्रपितामहानामेवांशान्देपूजनीयेऽसौ
 मपादयोषिभृजिता संतः आहः फलदानायकल्पंत इतिप्रकृतश्चादिआहः स्तः यथैयसोमपादिपितृगणोपन्यासः अथवाआवाहनका

सोमपास्तुकवेः पुत्राहविर्भ्यंतो गिरः सुताः पुलस्त्यस्याज्यपाः पुत्रावसिष्ठस्यसुकालिनः १९८ अग्नि
 दग्धानग्निदग्धान्काव्यान्वर्हिषदुस्तथा अग्निधात्ताश्चसौम्याश्चविभाणामेवनिदिशेत् १९९ यएते
 दुगणामुख्याः पितृणापरिकृतिताः तेषामपीहविसेयपुत्रपौत्रमनंतकम् २०० ऋषिभ्यः पितरोजाताः
 पितृभ्यो देवमानवाः देवेभ्यस्त्वजगत्सत्त्वरस्थाएवत्सुपूर्वुषाः २०१ राजते भृजिनैरेषामथोवाराजतान्वि-
 तेः वार्धपितृभ्यः इत्यादत्तमक्षयायोपकल्पते २०२ देवकार्याह्निजातीनापितृकार्यविशिव्यते देवहिपितृ-
 कार्यस्यपूर्वमाव्यायनश्रुतम् २०३ तेषामारक्षभृतवृष्ट्व देवनियोजयत् रक्षासिंहिविलुपतिआह
 मारक्षवजितम् २०४

लोमिजपित्रादयोर्ब्राह्मणादिभिः सोमपादिरूपेणध्येयाएवव्यवस्थाज्ञानमनुष्ठानपरत्वावस्थान्
 २०१ राजनैरिति एपापितृणां स्तुत्यमपत्रैस्त्वयसुक्तेर्वीताआदिपत्रैर्जलमपिआहृयादत्तमक्षयस्वरहृत्संपद्यतेकिंपुनः प्र-
 शास्तपायसादीति २०२ देवैति देवानुद्दिश्ययस्त्रियतेतदेवकार्यम् तत पितृकार्यैह्निजातीनां विशेषकर्तव्यसुपरिस्वने अनेनपितृ-
 श्राद्धस्याधान्येदेवंतंत्रांगभित्साह एतदेवसाष्टयति यतोदेवकर्मपितृकृत्यस्य पूर्वमेवाव्यायनंपरिपूरकंस्मृतम् २०३ तेषामिति आ-
 रक्षोरक्षानेषापितृणां रक्षाभृतैर्देवविश्वेदेवब्राह्मणं पूर्वनिमंत्रयेत् यस्मात् रक्षावर्जितं आहंश्राद्धमाच्छिंदति २०४ ७ ७

देवेति यत्तत्प्रमलः तच्छ्राद्धं देवाद्यंतं देवैकर्मणि आद्यं तावापरं भावसानेयस्य तत्तथा एतेनेदसुक्तनिमंत्रणादिसर्वदेवपूर्वविसर्जनंतु दे
 वानां शेषे अतएव देवलः यत्तत्र क्रियते कर्मपदैके ब्राह्मणाभ्यां तत्सर्वतत्र कर्तव्यं वैश्वदेविकपूर्वकम् न तु गच्छाद्दक्षिणपुत्रकमावसानम्
 ब्राह्मणतनुदनुतिष्ठन्सप्तानः शीघ्रं विनश्यति २०५ शुचिभिः अस्थ्यागाराद्यसुपहतदेशान्निर्जनं च गोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणादिगव
 मन्त्रं प्रपलनः संपादयेत् २०६ अवेति चोक्षाः स्वभावशक्तयोः रण्णादिप्रदेशास्तेषु नद्यादितरेषु तथान्निजनमदेशेषु दत्तेन आन्हादिना
 सर्वदा पितरस्त्वयंति २०७ आसनेति तत्र च देशे आसनेषु पृथक्पृथक् विन्यस्तेषु सकृदुपशुभ्रागामंत्रितब्राह्मणान्सम्यक्कृतस्नानाचम
 नानुपवेशयेत् अत्र देवब्राह्मणासनेषु शह्यपित्रासनेषु च प्रत्येकं दक्षिणाग्र एकः कुशादेशः तदाह देवलः ये चात्र विभेदेवानां विभ्राः पू

देवाद्यंतं दीहेत पित्राद्यंतं लीहमानः क्षिप्रं नश्यति सान्वयः २०५ शुचिदेशं वि
 विक्तं च गोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणाग्रवणचक्रप्रपलनापपादयेत् २०६ अवकाशेषु चोक्षेषु नदीतो
 रेषु च गृहि विविकेषु च तुष्यति दत्तेन पितरः सदा २०७ आसनेषु पृथक्पृथक् विन्यस्तेषु च हिष्मत्कृपृथक्पृथक् उ
 पस्थशेदकान् सस्यग्विभ्रास्तानुपवेशयेत् २०८ उपवेशयेत् तान् विप्रानासनेषु च सुशुभ्रानान् गधमाल्यैः
 सूरभिभिरञ्जयेद्देवपूर्वकम् २०९ तेषामुदकमान् यिसपवित्रास्तितानपि अग्नौ कुर्यादनुज्ञातां ब्रा
 ह्मणां ब्राह्मणैः सह २१० अग्नेः सोमयमाभ्याचकृत्वा व्यायनमादितः हविदानेन विधिवत्सम्भ्रासत
 पर्येसितुत् २११

वीभिमांत्रिताः शब्दुस्वान्यासनान्येषां हिदभोपहृतानि च दक्षिणासुरखसुक्तामिपितृणां भासना
 च दक्षिणाग्रैकर्मणि प्रोक्षितानि तिलोदकेः दक्षिणासुरखसुक्तामिदक्षिणाग्रणि अग्रं कांडमूलापेक्षया २०८ उपेति तान् विप्रानामंत्रि
 तानासनेषु पेषु कुमादिगधमाल्यधूपैर्दक्षिः स्पृहणीयं गंधैर्देवपूर्वकमर्चयेत् २०९ तेषामिति तेषां ब्राह्मणानामर्थोदकपवित्रति
 लान् सोमिभ्यान्कृत्वा तैर्ब्राह्मणैः सहानुज्ञातो अम्नो विद्वसमाणो मकुर्यात् अनुज्ञासामर्थ्याच्च प्रार्थनापि पूर्वकर्मत्वा सांस्तपृथ्यानुशारे
 णकरचाणिकारिव्यदत्यादिका अनुज्ञापि ओमित्येवं रूपाङ्कुरुष्वेति वा २१० अग्नेरिति अग्नेः सोमयमयोश्च विधिवत्सुक्षणादिसुपूर्वहवि

स्यं प्रतिपिंडसभापेक्रमेण सुनरुत्सृजेत्तत्तांश्च पिंडान् यथान्युत्तान् येनैव क्रमेण दत्तातेनैव क्रमेणावजिघ्रेत्समाहितो नन्यमनाः २१८
 पिंडेभ्य इति अल्पिकेति अन्नाल्पमात्रा अवयवभागः पिंडेषु उदस्यन्नानस्य प्रागान्भिडक्रमेणैव गृह्यत्वातेनैव पित्रादिब्राह्मणान् भोज
 नकाले भोजनात्पूर्वं भोजयेत् विधिवत्सिंडानुष्ठानवसितरसुद्विषयः पिंडोदत्तस्तदवयवंपितृब्राह्मणं भोजयेत् एवं पितामहमपि ता
 महपिंडयोरपि २१९ अथिमाणेस्त्विति धियमाणे जीवति पितरि मृतानां पितामहादित्रयणांश्चाहं कर्तव्यम् अथवापितृविमस्थानेन तु
 मेव स्वपितरं भोजयेत् पितामहमपि ता महयोश्च ब्राह्मणो भोजयेत्सिंडद्वयंच दद्यात् २२० पितेति नामकीर्त्तनमंत्राद्धोपलक्षणाथ
 पितृजीवनापेक्षोयं वाशब्दः यस्य सुनः पिता मृतः स्यात्सिंतामहे जीवति सपितृमपि ता महयोः आहं कुर्यात् गोविंदराजस्तस्य सपितृम-

उदकं नित्येच्छेवंशनैः पिंडांतिके पुनः अवजिघ्रेच्च तान्पिंडान् यथान्युत्तान् समाहितः २१८ पिंडेभ्य
 स्वल्पिकामात्रासमादायानुपूर्वशः तानेव विप्रानासीन्नान् विधिवत्पूर्वमाशयेत् २१९ धियमाणे तु पित
 रिपूर्वधामेयनिर्वपेत् विप्रवद्वापितंश्चाहं स्वकपितरमाशयेत् २२० पितायस्य निवृत्तः स्याज्जीवेच्चापि
 पितामहः पितुः सनामसंकीर्त्यकीर्त्तयेत्सपितामहम् २२१ पितामहोवातच्छ्राद्धं कृत्वा तस्य ब्रवीन्मनुः
 कामवासमनुज्ञानः स्वयमेव समाचरेत् २२२ तेषादलातु हस्तेषु सपवित्रतिल्यादकम् तसिंदायप्रयच्छे
 तस्वधैषामस्त्विति श्रुवन् २२३ पाणिभ्यां तूपसंगृह्य स्वयमन्नस्य वर्द्धितम् विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् शन
 कैरुपनिक्षिपेत् २२४

पितामहो येतौ स्यातां सपित्रे पिंडं निधाय पितामहात्सरं द्राभ्यां दद्यात् इति विष्णुवचनात्सपितामहन
 सिन्धुभ्यां दद्यादिति व्याख्यातवान् २१९ पितामहेति यथा जीवसितामोज्यस्तथापितामहोपि पितामहो ब्राह्मणस्थाने भोज्यः पितृप्रपि
 तामहयोश्च ब्राह्मणभोजनं पिंडं न च कुर्यात् यथावा जीवतापितामहेन त्वमेव यथा रुषिकुर्विति दत्तानुज्ञः स्वरुच्यापितामहं वा भोजये
 त्पितृमपि ता महयोर्वा आहं कुर्यादिति विष्णुवचनासिद्धमपि ता महं द्रुमपितामहान्श्चाहं कुर्यात् २२२ तेषामिति पिंडेभ्यस्त्वल्पि
 कामानामिति युक्तस्यायं कालमिधिः यदेयमिधियन्तेषां ब्राह्मणानां हस्तेषु सदर्मनिजोदकं दत्त्वा तदिति पूर्वनिर्दिष्टं पिंडां यंत्रिने स्वधास्ति
 तेषु च मादिश्रुवन् पित्रादिब्राह्मणेभ्यस्त्विस्य क्रमेण दद्यात् २२३ पाणिभ्यामिति अन्नस्येति दत्तनीयाथेयं चोच्यते इति तं पूर्येति पिठयादिपानं

स्मयं पाणिभ्यां गृहीत्वा पितृश्रुतिं तयन् सवत्यागासादानोपब्राह्मणानां समीपे परिवेषणार्थमलरयास्थापयेत् २२४ उभयो रिति
 अधिकरणसमभायम् उभयोः करभे सुक्तमस्थितं यदल्पब्राह्मणानि क्रमानोपयेते तदस्मादुष्टुद्धय आच्छिंदति तस्मान्नेकहस्तेना
 नीयपरिवेष्टव्यम् २२५ गुणानिति गुणानुव्यंजनानि अन्नापेक्षया प्राधान्यात् गुणानुक्तानुवास्तूपशाकाद्यान्वयतः शक्तिः समाहि
 तः अनन्यमनाः सम्यक्पथानविशीर्येति तथाभूमावेव स्वपात्रस्थानिस्थापयेन्नदारुफलकादौ २२६ भक्ष्यमिति भक्ष्यं स्वरविशदम-
 म्यवहरणीयं मोदकादि मौज्यं पापुसादि नानामकारफलमूलाभिद्धयस्य प्रियाणिमासानि पानानि सलाग्धीनि भूमावेव विन्यसेदिति
 पूर्वेषां संबंधः २२७ उपेति एतत्सर्वमन्नादिकं ब्राह्मणसमीपमानोपयमयतः शक्तिः अनन्यमनाः क्रमेण परिषेवयेत् इदमधुरमिदमम्ल

उभयोर्हस्तयोर्मुक्तं यदल्पसुपनीयेते तद्विमलं पुं त्यस्कराः सहसा दुष्टचेतसाः २२५ गुणांश्वसूपशा
 काद्यान्पथोदधिघृतमधु विन्यसेत्यतः पूर्वभूमावेव समाहितः २२६ भक्ष्यमौज्यं च विविधमूला
 भिन्वफलानि च हृद्यानि चैव भासानि पानानि स्करमीणि च २२७ उपनीयतु तत्सर्वं शनैः क्रमसमाहितः
 परिवेषयेत् प्रयत्नो गुणान्सवाभ्यचोद्दयन् २२८ नास्वमापातयेज्जातु न कुप्यन् नानृतं वदत् न पादेन स्पृ
 शेदल्पनचेतदवधूयेत् २२९ अस्त्रगमयति मेतान् कौपीनानृतं मुनः पादस्पर्शस्करं सासिद्धुं कृती
 नवधूननम् २३० यद्यद्भोजनं विभ्रम्यस्तत्तद्द्यादमल्लारः ब्रह्माद्याश्वकथाः कुर्यात्पितृणां मेतदा-
 षितं २३१

भिल्वे वंगानुयादिगुणान्कथयन् २२८ नास्त्रमिति शेदनक्रोधमृषाभाषणानिनिकुर्यात् पादेन चान्जन-
 स्पृशेत् नचोक्षिष्योऽस्त्रिष्यान्पत्रेक्षिषेत् पुरुकार्यतयामतिपिङ्गोरपि क्रोधानृतयोः आहंगालज्ञापनार्थोयन्वियेधः २२९
 अस्त्रमिति अशुक्रियमाणं मेतान् मृतवेयान् आह्वानानि प्रापयति न पितृणां मुपकारकं भवति क्रोधः शत्रून्मृषावादः कुकुरान्पाद-
 स्पर्थोन्विस्य राक्षसान् अवधूनं पापकारिणः तस्मान्नरोदनादिकुर्यात् २३० यदिति यद्यद्दिग्गणामोक्षितं अल्पव्यजनादितत्
 दमन्सरोदयात् परमात्मनिरूपणपराः कथाश्वकुर्यात् यतः पितृणां मेतदपेक्षितम् २३१

स्वाध्यायमिति स्वाध्यायवेदं मानवादिनिधर्मशास्त्राणि आस्थानानिसौपण्यमंत्रावरुणादीनि इति हासाचमहाभारतादीन्पुराणा
 निब्रह्मपुराणादीनिखिलानिश्चसूक्तशिवसंस्कृत्यादीनिआर्द्धेब्राह्मणान्आवयेत् २३२ हर्षयोदिति स्वयं हृद्योभूलाप्रियक्वचना-
 दिभिर्ब्राह्मणान्परितोषयेत् अन्नं च स्वर्ग्याभोजयेत् मिथान्नेनयायसादिभिः पायसमिदंस्वाहु
 दियुणाभिधानैः पुनर्ब्राह्मणान्मेरयेत् २३३ अनेति ब्रह्मचारिणमपिदोहित्रं आर्द्धेभयत्नतोभोजयेत् अपिशब्दादब्रह्मच
 रिणमपि आनुकल्यिकमध्यपदितस्यापिब्रह्मचारिणोयत्नवचनाच्छ्रेष्ठत्वं कथयति नेपालकंबलं चासने दद्यात् दोहित्रमंतरे
 गापि तिलांश्च आर्द्धभूमौ विकिरेत् २३४ श्रीणिति पूर्वोक्तान्येव श्रीणिदोहित्रादीनि आर्द्धेपवित्राणीति शौच्यंते श्रीणि

स्वाध्यायं आर्वायसिन्धुधर्मशास्त्राणि चैव हि आर्वायानानीति हासांश्चपुराणानिखिलानि च २३३
 हर्षयुद्ब्राह्मणास्तद्योभोजयेच्चानैः शनैः अन्नाद्येनासकृच्चैतान्गुणेश्चपरिचोदयेत् २३३ अतस्य
 मपिदोहित्रं आर्द्धेयत्नेनभोजयेत् कुतपंचासने दद्यात्तिलैश्च विकिरेन्महीम् २३४ श्रीणि आर्द्धपवित्रा
 णिदोहित्रः कुतपस्तिलाः श्रीणि चान्नशंभतिशोचमक्रोधमत्तयाम् २३५ अल्कषासर्वमन्नस्याङ्क
 जीरस्तेचवारयताः नचहृजातयोद्भूतान्पृथाहविरुणान् २३६ यावदुष्णमवत्यन्नयावदभ्रंति
 वाग्धताः पितरस्तावदभ्रंति यावन्नाक्ताहविरुणाः २३७ यद्वेष्टिताशिराभक्तेयद्भुक्तेदक्षिणासुरवः
 सोपानत्कथ्यद्भुक्तेतद्हरक्षासिभ्रंजते २३८

दीनि यशंसंति २३५ अल्कषामिति उष्णमेवात्कषांयस्योष्णस्यान्न
 श्रीजन्मुनितं तदुष्णं दद्यात् ननु फलाद्यपि अतएव शंसः पुष्णमन्नं ह्जिति मयः श्रद्धया विनिवेदयेत् अन्यत्र फलमूलं मयः पा कं
 भ्यश्चपंडितः सपतवाचश्च ब्राह्मणाश्चोसुः किमिदंस्वाहृस्तादुवेति दात्रा अन्नादियुगान् पृथावल्काद्यभिनयेनापिनद्भुः वा
 क्यं तस्मात्रैव विधानात् २३६ यावदिति यावदन्ने उष्णता भवति यावच्च भौमिनो भ्रंजते यावच्च हविर्गुणानोच्यंते तावदिति योः
 अतीति पूर्वोक्तस्यैवार्थस्य प्रशसा २३७ यदिति वस्त्रादिवेष्टिताशिराद्यदन्नं भक्तेतथादक्षिणासुरवः सपादुकश्चतत्पराससाभ्रं

तेनपितरस्तस्मादेवंरूपंनकर्त्तव्यम् २३८ चांडालइति चांडालश्राभ्यसूक्तं कुक्कुटकुक्कुरोदक्यानपुंसकाथश्राह्मणाभोजन
 कालेनपश्येयुस्तथाकार्यम् २३९ होमइति यस्मात्तहोमोऽग्निहोत्रादौभदानेगाहिरण्यादौभोज्येस्वाशुदथाथश्राह्मणभोजनेदे
 वेदविधित्शयोर्णमासादौपित्र्येऽग्नादौयेदेभिर्विद्वित्येतेक्रियमाणंकर्तव्यदर्थीक्रियतेतन्मसाधयति २४० घ्राणेनेति सूक्तंरस्त
 दन्नादर्थंघ्राणाकर्मनिःफलंकरोति तस्मादन्नघ्राणयोग्यदेशात्निरसनीयः कुक्कुटः पक्षवातेनसोपिपक्षपवनयोग्यदेशादप
 गमनीयः स्वादशनेन शूलोन्नादिरत्यंनिषिद्धमतिदोषप्रयुक्तज्ञापनार्थंयुनरभिहितम् अथवाहृदिनिपातेनेतिआहकन्त्ये
 मोक्तृणांहृदिनिपातविषयत्वेन अवरवर्णः शूद्रस्तस्यान्नातोऽवरवर्णजः शूद्रएव असावन्नादित्यर्थेनिहिजातिआहंनिष्कलय
 ति २४१ खंजोवेति यदृगतिधिकलः काणोवादासुदीप्तस्यैवमेव्यलविधानात् अपिशब्दादन्योपिशूद्रोन्मूनाधिकानुल्यादि

चांडालश्वपुत्राहशुकुक्कुटदंवागुर्यैवच रजस्वलन्चवंदश्चनेक्षेरन्अतोहिजान् २३९ होमेप्रदा
 नेभोज्येन्वयदेभिरभिवीक्ष्यते देवैकमणिपित्र्येवातद्दृच्छत्यपथातथम् २४० घ्राणेनसूक्तरोहति
 पक्षवातेनकुक्कुटः स्वातुहृदिनिपातेनस्पशेनावरवर्णजः २४१ खंजोवायद्विवाकाणोदातुः प्रुष्या
 पिवाभवन् हीनातिरिक्तात्रावातमप्यपनयत्युनः २४२ श्राह्मणाभिक्षकवापिभोजनार्थसु
 पस्थितम् श्राह्मणेरभ्यनुज्ञातःशक्तिःप्रतिपूजयेत् २४३ साववणिकमन्नाद्यसन्वीयाद्भ्राज्य
 वारिणा समुत्सृजेद्भुक्तवतामग्रतोषिकिरन्भक्ति २४४ असंस्कृतप्रभीतानात्यागिनाकुलधाधि
 ताम् उच्छिष्टभागधेयस्थाद्भूमिभुविकिरन्मयः २४५

वीस्थान्तदातमपिततःआहदेशादपसारयेत् २४२ ब्राह्मे
 ति श्राह्मणमतिथिरूपंअन्यंवाप्राह्मणशीलंभोजनार्थतत्कालोपस्थितंआहपात्रश्राह्मणेरसुज्ञातोयथाशक्त्यन्यभोजनेनभि
 क्षादानेनचार्हयेत् २४३ सार्वेति वर्णशब्दःप्रकारवाची सर्वप्रकारकमन्नादिकंब्यजनादिभिरेकीकृत्यउदकेनाभुवयित्वाह
 तभोजनानांश्राह्मणानांपुरतोभूमौदेभेषुधिकिरन्मयइतिवक्ष्यमाणालाद्भूमिपिनिक्षिपेत्सजेत् २४४ असंस्कृतंति नास्यका
 र्येनिसंस्कारइतिनिषेधात्संस्कारानहवालानांतथाकुलरन्भीणांअहृदोषाणांयैत्यकारस्तेषांपात्रस्थसुच्छिष्टंदेभेषुचयो

निकिरः सभागाः स्यात् अन्येषु त्यागिनाभित्तुर्वादि त्यागिनाकुलयोपिताभित्तान्त्येणतु कुलयोपितामन्तुं कल्याणामिति
 व्याचक्षते गोविंदराजस्त्यागिनाकुलयोपिताभित्तान्त्येणतु कुलयोपितामन्तुं कल्याणामिति गोविंदराजस्त्यागिनाकुलयोपितामन्तुं कल्याणामिति
 गतानां कुलस्त्रीणाभित्त्याह २४५ उच्छेषणमिति उच्छिष्टं यद्भूमिगतं तद्दाससमूहस्यावकस्यानलसस्याकुटिलस्यचपित्र्येथा
 द्दकर्मणिभागाधेयमन्यादयोवदन्ति २४६ आसपिंडेति मर्यादायोमाङ्गानाभिविधौसपिंडीकरणश्राद्धपर्यन्तमचिरमृतस्याह्निजाने
 श्रवेष्वेव ब्राह्मणभोजनरहितश्राद्धार्थमन्त्राह्वणभोजयेत् एकंचपिंडदद्यात् अस्याचश्राद्धानुष्ठानम् एकोद्विष्टं देवहीन
 मेकार्थैकपवित्रकम् आवाहनाग्नौकरणरहितं त्यपसव्यवदितियाज्ञवल्क्याविसृष्टिनिषवगतव्यम् २४७ सहेति अस्मेतिय
 स्मेदगेकोद्विष्टविहितं स्वधर्मतः स्वगृह्यादिधिनिनासपिंडीकरणश्राद्धे कृते अनर्थे वा घृतात् उक्ताभावास्थाश्राद्धैतिकर्तव्यतयापि

उच्छेषणं भूमिगतं मज्जित्त्याश्राद्धस्य च दासवर्गस्य तस्यै भागाधेयं प्रचक्षते २४६ आसपिंड
 क्रियाकर्महिजातः सस्थितस्य तु अदेवभोजयेच्छ्रद्धापिंडमेकं तु निवपत् २४७ सहपिंडक्रियायां
 तु कृतायामस्वधर्मतः अनर्थे वा घृताकार्येपिंडनिवपनकृतैः २४८ श्राद्धफलकाय उच्छिष्टं घृषला
 यप्रयच्छति समूहो नरकयानिकालसूत्रमवाकृशिराः २४९ श्राद्धसुगृषलीतल्यतदहयोधिग-
 च्छति तस्याः पुरीषे तन्मासपितरस्तस्य शेरते २५०

उनिर्वपनपार्वणविधिनाश्राद्धं पुत्रैः सर्वत्र मृताहादौ कर्त्त-
 व्यम् नन्वनर्थे वा घृता इत्यनेन प्रकृतमेकोद्विष्टमेवाहिक्रिमिति न परामृष्यते उच्यते तर्हि सपिंडीकरणान् पूर्वमेकोद्विष्टसपिंडीक
 रणे कृतेषुनः अनर्थे वा घृता इति मेदनिर्देशो न स्यात् ततोऽभावास्येति कर्त्तव्यतैयप्रतीयते २४८ श्राद्धमिति आश्रितशूद्राय उच्छिष्ट
 दानमसक्तावर्यानिषेधः श्राद्धभोजनोच्छिष्टयः शूद्राय ददानिसमूर्त्तैः कालसूत्रनामनरकमधोसुखंगच्छति २४९ श्राद्धेति घृषलीश
 ब्दोत्रस्त्रीपरइत्याहुः निरुक्तं च कुर्वेति घृष्यंती च पलयति भर्तारमिति घृषली ब्राह्मणस्य परिणीता ब्राह्मण्यं पिष्टपत्नीति आर्द्धं भ्र
 क्तातदहोरात्रेयः स्त्रीसंयोगकरोति तस्य पितरस्तस्याः पुरीषे मांसशेरत इति निघृत्यर्थानिदा २५० - छ छ छ

पृच्छेति तस्मान्ब्राह्मणान्बुल्यास्वादितमिति पृच्छातेषामाचमनंकारयेत् कृताचमनांश्चमो इतिसंचोध्य अग्निरम्यतामिति ब्रूया
 न् अभितदिति पाठे अभितउभयत इहवास्वगृहेवास्यतामित्यर्थः २५१ स्वधेति अनुज्ञानानंतरंब्राह्मणा आहृक्कर्तारं स्वधास्त इ
 ति ब्रूयुः यस्मात्सर्वेषु आहृतं पणानादिपितृकर्मस्तथाशब्दोच्चारणं मरुद्य आशीः २५२ तत इति स्वधाशब्दोच्चारणानंतरं कृतमो
 जनानां ब्राह्मणानां शोपमन्मध्यस्तौत्यवशिष्टमन्त्रं निवेदयेत् तैर्ब्राह्मणैरिदमनेनान्नेन क्रियतामित्यनुज्ञानोपयते ब्रूयुः तथा
 नशोपनिधयोगं कुर्यात् २५३ इदानीं संगाच्छ्राद्धानंतरेषु विशेषविधिमाह पित्र्ये इति पित्र्ये निरपेक्षपितृमातृदेवताकएको हिष्ट
 आहृतमिभ्य आहृतमिति वाच्यम् तथाच गोभिलसाख्यायनौ स्वदितमिति त्वमिभ्यः प्रेधातिथिगोविंदराजौ तु आहृकालग

२५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६
 पृष्ठास्वादितुमित्येवं तस्मान्नाचमयेत्ततः आचानांश्चानुज्ञानीयादभितोरम्यतामिति २५१ स्वधास्त्व
 सवत्त्रयु ब्राह्मणास्तदनतरम् स्वधाकारः पराह्याशीः सर्वेषु पितृकर्मसु २५२ ततो फक्तवतां तेषाम
 नशोपनिवेदयेत् यथा ब्रूयुस्तथा कुर्यादनुज्ञानस्तनो हिजेः २५३ पित्र्यस्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठे तु सु
 श्रुतम् संपन्नमित्यस्युदयं देवैरुत्तमित्यपि २५४ अपराणहूस्तथादमिवास्तसंपादनं तिलाः सू
 षिर्मुषिर्हिजा आध्याः आहृकर्मसुसपदः २५५ दर्भाः पवित्रपूर्वाणहूहविष्याणि चसर्वशाः पवित्रयच्च
 पूर्वोक्तविज्ञायाहव्यसपदः २५६

तेनान्येनापि स्वदितमित्येव कर्त्तव्यमिति वाचस्तुः आहृस्वदितमित्येतद्वाच्यमन्येनकेन
 चित् नानुहृमिदं विहृहृद्वैत्र्यहृधीमाहि गोष्ठेगोष्ठि आहृस्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठांशुर्थमष्टममिति ह्यदशाविध आहृगणना
 यां गोष्ठी आहृमिति विष्वाभिज्ञेण पठितम् अस्युदये दृष्टि आहृसंपन्नमित्येव वाच्यम् देवे देवतोद्देशेन आहृरुचितमिति वचनीयम् दे
 व आहृतुमविष्यधराणोक्तम् देवानुद्दिश्य यच्छ्राद्धं तनुदैविकमुच्यते हविष्येणानि शिष्टेन सप्तम्यादिषु यत्नतः २५४ अपराणहृदति
 अभावास्था आहृस्यमरुतलात्तद्विषयोपमपराणहृकालः यानुद्विदिमिन्नकमित्यादिना दृष्टि आहृदोस्मृत्यंतरे मातः कालादिविधा
 नान् विदरापथार्थादर्भाः गोमयादिना आहृदेशसंशोधनम् तिलांश्च विररणाद्यर्थाः सुष्टिरकार्पण्येनान्नादिविसर्गः सुष्टिरन्नादेश्च

संस्कारविशेषः पंक्तिपावनादथ ब्राह्मणाः एताः श्राद्धसंपत्तय इत्यभिधानादंगांतरापेक्षप्रकृतत्वमेवांबोधितम् २५५
 दम्प्रा इति पवित्रमंत्राः पूषणहः कालः हविष्याणिसुन्यन्नादीनि सर्वाणि च यच्च पवित्रं पावनं चास्तस्य पादनादिपूर्वसुक्तम् एता
 श्रुदेवार्थस्य कर्मणः समुद्भूयः इत्यशब्दोदेवकर्मोपलक्षणार्थः २५६ सुन्यन्नातीति सुनेर्वानप्रस्थस्यान्नानिमीवारादीनि पयः
 द्दीरंसीमलतारसाः अक्षुपस्कृतमविकृतं पूतिगंधादिरहितं मांसम् अक्षारलवणमकृत्त्रिमलवर्णं संधवादि एतत्समावते
 मन्वादिभिरभिधीयते २५७ विस्तृज्येति तान्ब्राह्मणां विस्तृज्यान्व्यमनाः मौनीपवित्रोदा र्णां दिशंबीस्यमाणता
 णान् अभिलाषितानर्थान् पितृन्वार्थयेत् २५८ दातार इति अस्माकुले दातारः सु
 धनदर्थयागाचलुषानेर्विद्विमासुवंतु पुत्रपौत्रादिकंच वर्द्धताम् वेदाथश्रद्धास्माकुलेन व्यपैतु दातव्यंच धनादिकंच बहु भवतु

सुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं चानुपस्कृतम् अक्षारलवणंचैव प्रकृत्या ह विस्तृज्यते २५७ विस्तृज्य
 ब्राह्मणास्तास्त्वनियतो वाग्यतः शकचिः दक्षिणां दिशमाकाक्षन् यत्चेते मान्वरा न्यितून् २५८ दाता
 रोगां भिवद्धतावेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो भाव्यगम ह्नु देयचनो स्थिति २५९ एवं निर्वपनं कृत्वा
 पिंडास्तास्तदनतरम् गां विप्रमजमग्निवाप्राशयेदप्यक्वक्षिपेत् २६० पिंडनिर्वपनकेचित्सुरस्तादे
 व कुर्वते वयोभिः रवादेयं त्यन्ये प्रक्षिपं त्यनले प्यक्वा २६१ पतिव्रताधर्मपत्नी पितृपूजनतत्परा मध्य
 मंतु ततः पिंडम द्यात्सम्यक्कृत्तार्थिनो २६२

नंतरंतून् पिंडान् ब्राह्मणं जगं चाभोजयेत् अग्नौ जले वा क्षिपेत् २६० पिंडेति पिंडप्रदानं केचिदाचार्याः
 नानतरं कुर्वते अन्ये पक्षिभिः पिंडान् स्वादयति इयंच पक्षिभोजनरूपाप्रतिपत्तिरन्युदकप्रक्षेपयोर्वैकल्पिकीति दश
 मुक्तयोरप्यभिधानम् २६१ पतिव्रतेति धर्मार्थकामेषु मनोवाक्स्वयकर्मभिः पतिरेवमयापरिचरणीय इति व्रतयस्याः सा-
 पतिव्रताधर्मपत्नी सवर्णाप्रथमोदाश्रद्धक्रियाणां श्रद्धायां लिखुवार्थिनीनां पिंडानां मध्यं पितामहपिंडं मस्येत् सम्य
 गाधत्तपितरोगर्ममित्यादि गृह्योक्तमंत्रेण २६२ आयुष्यंतमिति तेन पिंडभक्षणेन दीर्घायुष्यं कीर्त्तिधारणात्मकबुद्धियु

कं धनपुत्रादिसंनिधनानुधानसत्त्वाख्यगुणान्वितेषु पुंजनयति ३६३ प्रक्षाल्येति तदनुहस्तौ प्रक्षाल्यज्ञातिप्रायमन्त्रेकुवात्
 शान्तिन्प्रेतिगच्छतीतिज्ञानिप्रायम् कर्मण्यम् शान्तिभोजयेदित्यर्थः तैम्यः पूजापूर्वकमन्त्रेदलामानृपक्षानपिसार्हेणभोजयेत् ३६४
 उच्छेषणमिति तद्वा एणोच्छिद्यंतावत्कालांतिष्ठेत् यावत् आह्वणानां विसर्जनं आह्वणेषु तु निर्गतेषु माह्व्यमित्यर्थः ततः संपन्ने आह्वक
 र्मणिष्वेव देवलिहोमकर्मनित्यं आह्वयति शिभोजनानिकर्तव्यानि बलिशब्दस्य प्रदर्शनार्थत्वात् अतएव मत्स्यपुराणे निदृश्यप्रतिप
 ख्यं पर्युक्ष्यामिन्चमत्रावित् वैश्वदेवं प्रकुर्वतितैस्त्वं कं विधिमेव चेति ३६५ ये आन्नेरिति पूर्वसुक्तमपि व्यवधानाद्बुद्धिस्थो शिष्यः सुस्त
 प्रपित्तयेऽनुर्वक्तव्यं तं यामक्रिञ्चानेति हविर्भिति निररात्रायपदमव्ययं निरकालवानि अतएव चिराय चिरात्राय चिरस्थाद्याश्चिरा-

आसुभ्यंतं सुतं सूतेऽशोभेधासमन्वितम् धनवृंतं प्रजावृतं सालिकंधार्भिकंतथा ३६३ प्रक्षाल्यह
 स्तावाचम्यज्ञातिप्रायमकल्पयेत् शान्तिम्यः सकृत्तदल्लावाधवानपि भोजयेत् ३६४ उच्छेषणतु तति
 ष्टेद्यावद्विप्राविसर्जनाः ततो गृहबलिकुयादिति धर्माव्यवस्थितः ३६५ हविर्पुत्रिररात्राय यच्चाने
 स्याथकल्पयेत् पितृभ्यो विधिवद्दत्तं तत्र वक्ष्याम्यशेषतः ३६६ तिलेऽत्रो हियवभाषि रद्भिः सुल फलेन वा
 दत्तेन गासत्तयंति विधिवत्पितृभ्योऽर्चयाम् ३६७ होमासौ मत्स्यमासेन त्रीन्मासान् हारिणं न तु औरभ्य
 णार्थवत्तुरः शालुननाथपंचवै ३६८ षण्मासां छागमासेन पाषतेन च सप्तवै अष्टावै पास्यमासेन शौ
 वै षण्मासेन वतु ३६९

र्थक इत्याभिधानिकाः यद्यत् हविः पितृभ्यो यथाविधितं विरकालत्तये अनंतत्तये च संप्रयतेः त
 निः शोणेणाभिधास्यामि ३६६ तिलैरिति तिलधान्ययवमाषजलमूलफलानामन्यतमेन यथाशारुश्रद्धया दत्तेन मनुष्याणां मांस-
 पितरस्तु यंति कृष्णामापास्तिलाश्चैव श्रेयाः सुयवशालयइति वासुराण क्वनामाषैरिति कृष्णामाषाबोद्धव्याः ३६७ द्वाविति पा
 शीनादिमत्स्थानां मासेन द्वौ मासौ पितरः प्रीयंत इति पूर्वणसंबंधः त्रीन्मासान् हारिणं मासेन चतुरोमेषमासेन पंचद्विजातिभ्यस्यप
 क्षिमासेन ३६८ षण्मासांमिति षण्मासान् छागमासेन प्रीयंते पृषतश्चित्रमृगस्तन्मासेन सप्त एणमासेनाष्टौ कुरुमासेन नव ए

णरुक्तीरिणजानिविशोयी २६९ दशोति दशमासानरण्यसूकरमहिषमौसेस्तूर्य्येति एफादशाशशाकच्छपमांसेन २७० संवत्सरमिति त्रयसुनगोपावशीरेणतत्साधितोदनेनचतुर्थ्यंतित्रयपायसशब्दमौसिद्धेः वाद्दीणसस्यमांसेनद्वादशावर्षपर्यंतं पितृत्वमिर्भवति वाद्दीणसत्रयनिगमेव्याख्यातः त्रिपिबंस्त्रिद्विद्विशीर्णश्चेतदंद्मजापतिम् वाद्दीणसंतुतमाहुर्द्यौस्त्रिक्वाः पितृकर्मणि नयादौपयः पिबतोपयस्त्रीणिलस्युशान्तिकर्णौजिह्वाचत्रिभिः पिबतीतित्रिपिबः २७१ कालेति कालशाकास्यशाकमहाशाल्माः सशाल्काइतिमेधातिथिः मत्स्यविशेषादितिजुल्यतेमहाशाल्कलिनोमत्स्याइतिवचनात् खड्गोऽङ्कः लोहोलोहितवर्णः अगएव सर्वलोहेनानस्यमितिपैशनसिचवनात्तथोरामिपमधुमाक्षिकंसुन्यन्नामिनीवारदीनिआरण्यानिसर्वाणिएतान्यनतत्सयेसंपद्यंते २७२ यदिति ऋतुनक्षत्रतिथिनामयसमुच्चयः यत्किंचिदित्यमसिद्धम् मधुसस्युक्तवर्षकालेमघात्रयोर्दश्यादीयेततदव्य

दशमासांस्तृव्यंतिवराहमहिषामिधैः शशकूर्मयोस्तुमांसेनमासानेकादशैवतु २७० संवत्सरंतुगव्येनपयसापायसेनच वाद्दीणसस्यमांसेनत् सिद्वादशावाषिकी २७१ कालशाकमहाशाल्काःखड्गलोहामिपमधु आनत्यापैवकल्प्यतेसुन्यन्नानिचसर्वशः २७२ यत्किंचिन्मधुनामिधमदद्यात्तुत्रयोदशीम् तदव्यक्षयमेवस्याद्दशैस्त्वमघासुच २७३ अपिनःसकुलेजायाद्यानोदद्यात्रयोदशीपायसमधुसर्पिस्थाम्राकृच्छायकुजरस्यच २७४

क्षयमेवभवति त्रयोदश्याअधिकरणलेपाप्सितत्वविवक्षया प्राप्येत्पथाहारदाहिनीया २७३ अपीति वर्षासुमघासुक्तत्रयोदशीपूर्वोक्ताविवक्षिता तत्रापियौष्टपद्यामतीतायामघासुक्तात्रयोदशीम् प्राप्यआर्द्धहिकर्तव्यमधुनापायसेनचेतिशाखवचनात् भाद्रकृष्णत्रयोदशीपूर्वत्रैहचगृह्यते पितरः किलेवभाशापिअपिनामतयाविधः कश्चिदस्मांककुलेभूयात् योअस्माभ्यंमृकतायांत्रयोदश्यांतयातिअंतरेपिहस्तिनः पूर्वादिशंगतायांछायायांमधुघृतंसंयुक्तंपायसदद्यात् नतुत्रयोदशीहस्तिच्छाययोःसमुच्चयः यथाहविष्णुः अपिजायेतसोऽस्मांककुलेकश्चिन्मौसिमः प्रावृट्कालेसितेपक्षेत्रयोदश्यासमाहितः मधुघृतेनयः आर्द्धपायसेनसमान्वरेत् कान्तिकंसकलंवापिप्राकृच्छायैकुजरस्यच २७४ ७४

यदिति यद्यदिनिवाप्यायां सर्वमन्ममप्रतिषिद्धयथाशास्त्रं सम्यग्रूपश्रद्धायुक्तः पितृभ्यो ददानितदन्तं कंसर्वकालमक्षयमनपन्निते
 परलोके पितृत्वमेव भवति अनस्तत्फलार्थिनाश्रद्धया देयभित्तिविधीयते २७५ कृष्योति कृष्णपक्षे दशमीमासपञ्चतुर्दशीन्य-
 स्ताश्रद्धेययातिययः श्रेष्ठमहाफलानतथैतदन्याः प्रतिपदादयः २७६ युस्तिमि दिनशब्दो अत्र निधिपः युक्तयुग्मास्तुतिथिषु हि
 तीयान्तु र्थादिषु युग्मनक्षत्रेषु भरणीरोहिण्यादिषु श्रद्धं कुर्वन् सर्वाभिलषितान्नामोति अयुग्मास्तुतिथिषु प्रतिपत्तृतीयाप्रभृतिषु
 अयुग्मेषु च नक्षत्रेषु अश्विनीकृत्तिकादिषु श्रद्धेन पितृन्यूनयन्तु आदिसंततिलभनेषु कलांधनविद्यापरिपुष्टाम् २७७ यथेति चै-
 त्रसितायामासाइति ज्योतिःशास्त्रविधानात् शुक्रे पक्षे पक्षमत्वान्मासानां अपरः पक्षः कृष्णपक्षः स यथाशुक्रे पक्षे पक्षात् श्रद्धस्य संबधीवि

यद्यद्दानि विधित्तसम्यक् श्रद्धासमन्वितः तत्तस्मिन् तृणां भवति परत्रानंतमक्षयम् २७५ कृष्णपक्षे
 दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीम् श्रद्धंशस्तुस्तिथयोद्यतानतथेतराः २७६ युक्तकुर्वन् दिनस्य
 युसर्वाङ्कामान्समसृते अयुक्तुस्तु पितृन् सर्वाङ्गानामोतिषु कलाम् २७७ यथाचैवापरः पक्षः पूर्व-
 पक्षाद्दिशिष्यते तत्र श्रद्धस्य पूर्वाह्णहोत्रादिसिष्यते २७८ प्राचीनावीतिनासुस्य रापसव्यमनादि
 णा पितृयमानिधनात्कायविधिवद्भेषाणिना २७९ रात्रौ श्रद्धं न कुर्वीत राक्षसीकान्तिताहिमा सभ्ययो
 रुमयोश्चैव सूत्रे चैवाचिरोदिते २८० शिष्टफलदो भवति एव पूर्वार्द्धे दिवसादुत्तरार्द्धे दिवसः प्रकृष्टफलो विशिष्यत इति वच-

नात्पूर्वाणेपि श्रद्धं कर्तव्यतां चोधयति ननु शुक्रे पक्षादनुकोलर्षस्यापरपक्षस्य कथं दद्यात्ताप्रसिद्धो हि दृष्टान्तो भवति उच्यते कृष्णप-
 क्षे दशम्यादाविस्यत्रैयविशिष्टविधात्तुक्तयोर्भिधानात् २७८ प्राचीनि दक्षिणसंस्थितयज्ञोपवीतेनानलसेनदर्महस्तेन अपसव्यं पितृ-
 तीयेन यथाशास्त्रं सर्वपितृसंबंधिकमङ्गानिधनादासमातेः कर्तव्यम् आनिधनाद्यावज्जीवभित्तिमेधातिथिगोविंदराजौ २७९ रात्राधि-
 ति रात्रौ श्रद्धं कर्तव्यम् यस्याच्छ्रद्धं विना शनरुणयोगात् राक्षसीमन्वादिभिरसौकथिना संध्योश्च न कुर्व्यात् आदित्ये चान्चिरोदि-
 ते अचिरोदिनादिलकालस्यापेक्षायाम्निमुहूर्तः प्रातःकालो यात्यः यथोक्तं विष्णुपुराणे रेखाप्रभृत्यथादित्ये निमुहूर्तगते रवौ प्रात-
 स्ततः स्थतः कालो भागः सोऽङ्गलपंचमः अपराणहस्यश्रद्धां रागतया विधानात् कथमयमप्रसक्तप्रतिषेध इति चेत् नायमप्रतिषेधः साहिरागप्रा

सस्यनास्यात्विधिनाप्तस्यवा नाद्यः नात्ररागतो नित्यस्य दुःखाद्दस्य प्राप्तत्वात् विधिनाप्तस्यनिषेधोऽपिशिग्रहात्प्रहणवत्त्विकल्पः
 त्वत्स्मात्पुंदासोयम् रात्र्यादिपूर्वदस्तेतरकाले आर्त्थं कुर्यात् अलुयाजे परवर्जितेषु ये यजामह इति मंत्रवत् अपराणहविधिश्च यथाशस्य
 र्थः अतएवोक्तम् यथा आद्दस्य पूर्वोपहादपराणहो विधियथा इति २८० अनेनेति कुर्यान्वासात्तु मासिकमिति प्रतिमास आद्दं गिहितं न
 दसं भवे विधिरयंचतुर्भिर्मसैर्ऋतुरेकः एकस्मिन्नुत्तरे संवत्सरे इतीमं पक्षमाश्रित्योच्यते अनेनोक्तविधानेन संवत्सरे मध्ये त्रीन्वासान् हे
 मन्तृश्रावयार्त्थं आद्दं कर्त्तव्यम् तच्च समाचारात्तु भवृषकन्यास्यैर्केपंच महायज्ञांतर्गतंच एकमप्याशये हि प्रमित्यनेन विहितं प्रत्यहं तु
 कुर्यादिति पूर्वोक्तदार्ढ्यार्थम् २८१ नपेति अग्नेः सोमयमाभ्या चेत्यनेन विहितं पितृयज्ञां गमूतो होमो न लौकिकेऽथीतस्मार्त्तव्यतिरि
 क्तान्गोशांस्त्रेण विधीयते तस्मान्गलौकिकानावग्नौ करणहोमः कर्त्तव्यः निरग्निना तु अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणावित्यभिधानात् भिप्र

अनेन विधिना आद्दं त्रिरब्दस्येह निर्वपेत् हेमन्तं तृष्वर्थात्तु पांचयज्ञिकमन्वहम् २८१ नपेत्तृयज्ञि
 यो होमो लौकिके नो विधीयते न दर्शेन विना आद्दं माहिताग्नेर्हि जन्मनः २८२ यदेव तर्पयत्यग्निः पितृन्त्वा
 स्वाहिजोत्तमः तूनेव कृत्स्नमाभोति पितृयज्ञक्रियाफलम् २८३ वसून्वदंति तु पितृन् कुरुद्रांश्चैव पितामहा
 न् प्रपितामहं स्तथादित्यान् श्रुतिरेपासनात्तनी २८४ विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं वा स्मृतं भोजनः वि
 यसोश्चुक्तशेषतु यज्ञशेषतथा स्मृतम् २८५

पाण्यादीकरणीयः अहिताग्नेर्हि जस्य नामावास्याव्यतिरेकेण कृष्णा
 पक्षे दशाभ्यां वैशाखे विधीयते मृताह आद्दं तु नियततात्कृष्यापक्षे पितृयज्ञे न निषिध्यते २८२ यदिति पांचयज्ञिकत्वा
 यम् यत्र स्नानानंतरं सुदकतर्पणं हिजः कस्योति ते नैव सर्वं नित्य आद्दं फलं प्राप्नोति हिजोत्तमपदं हिजपरम् २८३ वसून्विति यस्मात्पित्राद
 यो वस्वादय इति षामनादिभूतां ऋतिरस्ति अतः पितृन्वस्वारब्धे वाग्नितामहान् कुरुद्रान्यपितामहानादित्यान्मन्वाद्यो बंदंति ततश्च सि
 इवो धनवैपथ्यात् आद्दं पित्रादयो वस्वादिरूपेणार्थेया इति विधिः कल्प्यते अतएव यैदीनसिः यएवं विद्वान् पितृन्वयजते वसवो कुरुद्रा आ
 दित्याभ्यास्प्रीता भवन्ति मेधातिथिगोविंदराजौ तु पितृद्वेषान्नास्ति क्वाद्वापः पितृकर्मणि न मंत्रते तं प्रत्येतत्प्रवर्त्तनार्थं देवतात्वाभ्या
 रोपेण पितृणां स्तुतिवचनम् २८४ विघसाशीति सर्वदा विघसाभोजनः स्वात्सर्वदा चामृतं भोजनो भवेत् विघसाभृतपदयो रप्र

दर्थं व्याकुरुते विनादिभक्तशेषो विषयस्तु च्यते दर्शयौर्णमासादियज्ञशिष्टं पुण्डरीकाद्यं मृतं सामात्याभिधानेपि मरुतत्वात् आद्वेषि
 प्रभक्तशेषभोजनार्थोपविधिः अतएव संजीतानिधिसंयुक्तः सर्वेपितृनिषेवितमिति स्मृत्यंतरम् अतिथ्यादिविशेषभोजने त्ववशि
 ष्टुं दुपतीदत्यनेनैव विहितं तस्यैव यज्ञशेषतुल्यत्वापादनेन स्तुत्यर्थे पुनर्वचनमित्युक्तं विदराजव्याख्यानमनुष्ठानविशेषानहं अ-
 प्राकरणिकं च २८५ एतदिमि इदंपंचयज्ञशेषमनुष्ठानसर्वेषु भाकसुक्तं पार्षणिआत्यव्यवहितैरपि पंचयज्ञैरुपसंहारस्तोषामभ्याहं
 तत्वज्ञापनार्थः मंगलार्थे इति त्रुमेधातिथिगोविंदराजौ इदानीं हिजानासुरव्योब्राह्मणस्तस्य वृत्तीनामृतादीनामनुष्ठानं श्रूयतामिति व-
 क्ष्यमाणा आर्यैकदेशोपन्यासः २८६ इति वारेंद्रनेदनवासीयभट्टद्विवाकसालजश्रीकुल्लूकमट्टविरचितायामन्वर्थसुक्ताव-

एतद्वोभिहितं सर्वविधानंपांचयज्ञिकम् हिजातिसुख्यवृत्तीनां विधानं श्रूयतामिति २८६ इति
 मानवैधर्मशास्त्रे मृशुश्रीकृष्णसंहिताया तृतीयोऽध्यायः ३ ७ ७ अ
 चतुर्थमासुषोभागसुषुषिताद्यगुरोर्हिजः द्वितीयमासुषोभागं कृतदारोगृहेवसेत् १ अद्रोहेणैव सू-
 तानामल्पद्रोहेणवापुनः यादृशितस्तासमास्थाय विप्रो जवेदनापदि २

ल्यां वृत्तीयोऽध्यायः ३ ७ ७ आरुक्त्वानंतरं वृत्तानंतरं क्षणंचैवेति वृत्तिसुख्यकृतयामिति
 ज्ञानासुरवृत्तयधीनत्वात् गार्हस्थ्यस्थानंतरं च कृत्यासुरसहस्रचर्पपूर्वकमेव गार्हस्थ्यं तत्रैव वस्यमाणा वृत्तय इति दर्शयितुं ब्रह्मचर्यकाल
 गार्हस्थ्यं कालं चान्वदति चतुर्थमिति चतुर्थमासुषोभागमाद्यमित्युक्तं ब्रह्मचर्यकालोपलक्षणार्थम् अनियतपरिमाणत्वाद्युप-
 श्रुत्यर्थमागस्यदुर्जनत्वात् न च शतानुपूर्वरुप इति श्रुतेः पंचविंशतिवर्षपरत्वम् षट्त्रिंशदाब्दि कं ब्रह्मचर्यमित्यादिविशेषान् आ-
 ग्रमससुचयपसमाधितो आद्यगोक्तं ब्रह्मचर्यकालजन्मापेक्षाद्यथाशक्तिरुकुले स्थित्वा द्वितीयमासुषुषुतुर्थमासो गृहस्थाग्रम-
 मनुतिष्ठेत् गृहस्थस्तु परापरयोदित्यभिपत्तत्वात् द्वितीयमासुषोभागमित्यपि गार्हस्थ्यकालमेव १ अद्रोहेणेति परस्वापीडाशि-
 लोऽप्यायानिादिरद्रोहः नतुहिंसेवद्रोहः तस्याभिपत्तत्वात् अद्रोहेण वा वृत्तिर्जिर्विनोपायः तदा भयणेन

स्वार्थादिभृत्यपंचयज्ञानुष्ठाननुक्तोन्नाहणोननुक्त्वात्रियादिरनापदिजीवेत् आपदिदशभेविधिर्भिव्यति अयंचसामान्योपदे-
शोयजनाभ्यापनगिभुद्धमत्रिग्रहादिसंग्रहार्थः वस्यमाणभ्रुतादिविशेषमात्रनिष्ठलेसकुचितस्वरसलहानिरनधिकाराथलंयाज
नादेहीनिमकरणांनिवेशन्यस्यात्तयाणिवन् २ यात्रेति यात्राप्रणास्थितिः शास्त्रीयकुटुंबसंबन्धनमित्यकभीलुष्ठानपूर्वकप्रण-
स्थितिमात्रार्थन्मोगार्थस्संबंधितयाशास्त्रविहितार्जनरूपैः कर्मभिः क्रतादिवस्यमाणैः कायकुशंविनाः र्थसंग्रहंकुर्यात् ३
कैः कर्मभिरित्यत्राह क्रतासृताभ्यामिति अनापदीत्यनुवर्तते क्रतादिभिरनापदिजीवेत् सेवयात्यनापदि कदाचिन्नवर्ततेअग्र
सिद्धत्वाहतादीनित्याचरे ४ क्रतुसुंछशिल्मिति अबाधितस्थानेषुपथिवाक्षेत्रेषुचामतिहतावकाशेषुयत्रयत्रौषधोपविद्यंते
तत्रत्रांगुलीभ्यांएकैकंरूपंसुंछयित्वेतिवौधापनदर्शनात् एकैकधान्यादिगुडकोच्चयनसुंछः मंजरीत्सिकानेकधान्योच्चयनंशि

यात्रामात्रमसिद्धार्थसैः कर्मभिरगार्हितैः अकुशेनशरीरस्थकुर्वतिथनसंचयम् ३ क्रतासृताभ्यां
जीवेत्सुमृतेनममृतेनवा सत्यानृताभ्यामपिवानंश्चष्ट्याकदाचन ४ क्रतुसुंछशिल्मज्ञेयममृतस्याद्या
चित्तम् मृततुयाचितंभैक्षप्रमृतकर्मणस्मृतम् ५ सत्यानृततुवाणित्यंतनचैवापिजीव्यते. सेवाम्च
दृतिगरव्यातातस्मान्नापरिवर्जयेत् ६

लः उंच्छश्चशिल्म्येत्येकवद्भावः तत्सत्यसमानफलत्वाद्दृढमित्कव्यते अया
चितोपस्थितममृतमिदमस्त्वहेतुत्वादमृतम् प्रार्थितंनुनभैक्षिभिसासमूहरूपमरणशरणपीडाजनानामृतम् एतच्चसागेर
स्यभैक्षमपकृतंदुलादिरूपन्ननुसिद्धान्यपराग्निपकेनस्वानौहोभाभावात् कर्मणंचभूमिगतमत्रुराणिमरणमित्तत्वात् बहुहुः
सफलकर्मकर्मणस्मृतमित्यमृतम् ५ सत्यानृतत्विति प्रायेणसत्यानृतव्यवहारसाध्यात्सत्यानृतवाणित्यम् कुसीदेअनापदी
त्यनुवृत्तेरस्वयं कृतान्येतानिबोद्धव्यानि यथाहगोभतः कृषिवाणित्येस्वयंचकृतेकुसीदंच ननुवाणित्येशास्त्रेणसत्यानृताद्युज्ञा
नेनचैवापिजीव्यतइत्तिचश्चेनवाणित्यकृषिसमवशिष्टत्वात्कुसीदमपिगृह्यते पूर्वम्होकोक्ताकृषिरेतत्स्त्रोकेचवाणित्यम् से
वातुदीनदृष्टिसंसर्शनस्वामितर्जननीचक्रियादिधर्मयोगान्स्वनइचदृतिरतःश्चदृत्तिकृतातस्यान्नामकृतोन्नाहणस्सजेत् ६ ७

कुमूलधान्यकइति कुमूलोत्रीत्युगारस्यादित्याभिधानिकाः इष्टकानिर्मितागारधान्यसंचयोमवेत् अत्रकालत्रिशेषोपेक्षायाम् प
 स्यत्रैवार्थिकंभक्तंपर्याप्तंमृत्पृष्ठेनपे अधिकंवापि विद्येतससोमंपालुमर्हतिइतिमनूक्तएवकालोयात्यः तेननिलनेमिक्तिकर्मकृत्यपो
 व्यवर्गसहितस्यगृहिणोयावताधान्यादिधनेनवर्षव्यंयसमधिकंवा निवाहोभवतितावद्भनःकुमूलधान्यकउच्यते वर्षनिर्वाहोचितथा
 न्यादिधनःकुंभीधान्यः माकूसौमिकाः क्रियाः कुर्यान्वयस्यान्ववार्थिकंमवेदितियाज्ञपल्लयेनगृहस्थस्यवार्थिकंसंचयाभ्यसुज्ञानान् मसुर
 पिपदावानमस्यस्यैवसमान्चयएवइत्यनेनसमान्चयवस्यति तदपेक्षया बहुपेक्ष्यवर्गस्यगृहिणःससुचिंतःसंवत्सरसंचयः मेधा-
 तिथिस्त यावताधान्यादिधनेन बहुमृत्पृष्ठेदारादिमतः त्रिसंवत्सरादिमतः त्रिसंवत्सरादिधनवानपिकुमूलधान्य इत्यभिधायकुं
 भाउष्टिकापाण्मासिकधान्यादिन्चयः कुंभीधान्यकइतिव्याख्यातवान् गोविंदराजस्तकुमूलधान्यकइत्येतद्व्याचक्षते कोष्ठममाण

कुमूलधान्यकमेवास्यात्कुंभीधान्यकएववा अहैहिकोवापिभवेदस्वस्तनिकएववा ७ चतुर्णामपिचै
 तेषां द्विजानागृहमधिनाम् ज्यायान्परः परोज्ञेयोधर्मतोलोकजित्तमः ८ षट्कर्मकोभवत्येषां त्रिभिर-
 न्यःप्रवर्तते द्वाभ्यामेकश्चतुर्थस्तत्रह्रस्वत्रेणजीवति ९

धान्यसंचयोवास्यात् द्वादशाहमात्रपर्याप्तधनःकुंभीधा-
 न्यकइत्येतद्व्याचष्टे ऽष्टिकाममाणधान्यादिसंचयोवापउहमात्रपर्याप्तधनः द्वादशाहंकुमूलेनरुत्तिःकुंभ्यादिनानिषट् इसामनूनां-
 गोविंदराजोक्तिनानुकंभहे ईहान्वेशतस्यांभवेहिकंन्यहपर्याप्तमैहिकंपनंपस्यसत्र्यहैहिकः तथावास्यात् दिनत्रयनिर्वाहोचितथा
 नमित्यर्थः श्योभवंत्वस्तनभक्ततदस्यास्तीतिमलार्थयमिकंरुत्तानत्रसमासः तथावाभवेत् ७ चतुर्णामपीति एषांचतुर्णामपिकुंभ-
 उधान्यकादीनां ब्राह्मणानां गृहस्थानां मध्ये योयः शोषेपरितः सत्र्ये शोसातव्यः यतोऽसौरुत्तिसंकोचधर्मणस्वर्गादिलोकजित्तमोभव
 ति ८ षट्कर्मति एषां गृहस्थानां मध्ये कश्चिद्गृहस्थो यो बहुपेक्ष्यवर्गः समकृतेर्भलायाचितमैसकृषिवाणिल्यैः पंचभिस्तैर्नचैवेत्य
 नेनेपचशब्दसमुच्चितेनकुंसीदेनेत्येवंषड्भिः कर्मभिः षड्भामयतियादुरेतेजीवति कृषिवाणिल्यकुंसीदान्येतामिगौतमोक्तानील्लक्त
 म् अन्यपुनस्ततोऽल्पपरिकरः त्रिभिर्याजनाध्यापनमतिग्रहैरद्वोहेणेतन्स्वोकसंगृहीतैः प्रवर्ततेप्रशब्दोऽनर्थकोवर्ततइत्यर्थः

अपरः पुनः प्रतिग्रहः प्रत्यवरइतिवद्व्यमाणत्वात्परित्यागेनह्यभ्यांयाजनाध्यापनाभ्यां प्रवर्तते उक्तत्रयापेक्षयाचतुर्थः पुनर्ब्रह्मस-
त्रेणाध्यापनेनजीवति मेधातिथिस्त एषांकुम्भूलधाम्यकादीनामध्यादेकः कुम्भूलधाम्यकः प्रकृतैरेतं छशिलायाप्नितकृषिवाणिल्यैःष
इकर्मप्रयति षड्भुजिविति अन्योद्वितीयः कुंभीधाम्यकः कृषिवाणिल्ययोर्भित्तत्वात् तस्यागुंछशिलयाचितयाचितानामध्यादिच्छा
तस्मिन्निवर्तते एकस्यहोद्विकोपानितलाभंविहायगुंछशिलायाचितानामध्यादिच्छयाद्वाभ्यांवर्ततेचतुर्थः पुनरभ्यस्तनिकीम्रह्म-
सत्रेणजीवति ब्रह्मसत्रंशिलोच्छयोरन्यतरावृत्तिः ब्रह्मणोत्राह्मणस्यसततभवत्वान्ब्रह्मसत्रमित्याह ९ वर्तयंत्येति शिलोच्छाभ्यां
जीवन्भूतसाध्यकर्मनिराशुदानासामर्थ्यान्अग्निहोत्रनिष्ठएवस्थात् पार्वयनांतीयाश्वइष्टीःकेवलाअनुतिष्ठेत् पर्वचअयनंच
पर्वयनेनयोरंतस्तत्रभवादशैषौण्मसाग्रयणालिकाः १० नलोकवृत्तमिति लोकवृत्तमसलियारव्यानंविचित्रपरिहासकथादिकं

वृत्तयंश्चशिलोच्छाभ्यामग्निहोत्रपरायणः इष्टीः पार्वयनांतीयाः केवलानिर्वपेत्सदा १० नलोकवृ-
त्तवर्ततवृत्तिहेतोः कथंचन अजिह्वामशठांशुद्वाजीवृद्धाह्मणजीविकाम् ११ सतोषंपरमास्थाय
सरवाथीसंयतोभवेत् सतोषमूलहिकरवदुःखमूलविषय्ययः १२ अतोऽन्यतमयारुत्याजीवस्तु
स्नातकोद्विजः स्वर्गासुष्यशस्यानिव्रतानीमानिधारयेत् १३

जीविकार्थनक्रुर्यान् अजिसांभृपाशुशुणार्थी
भिधानादिपापरहिताम् अशानंदंभादिव्याजभूत्यांशुद्वावैश्यादिदृष्टेनैरसंकीर्णां ब्राह्मणजीविकामनुतिष्ठेत् अनेकार्थत्वाद्भ्रातृनां
अनुष्ठानार्थंजीवतिरितिसकर्मता ११ संतोषमिति यथासंभवभृत्यासंप्राणधारणावश्यकपंचयज्ञाद्यनुष्ठानमात्रोचितधनान-
धिकास्पृहासंतोषः तमतिशयितमालंब्यमचुरधनार्जनेसंयमंक्रुर्यात् यतः संतोषहेतुकामितिकरं परत्राव्ययस्यविहितानुष्ठानात्
स्वर्गादिकरंविपर्ययस्त्वसंतोषोदुःखमूलंबुधनार्जनेमयासेनमचुरदुःखादुसंपत्तौचक्रुशात् १२ अतोऽन्यतमेति अबहुष्टलैक
दृत्यानिर्वाहंसंभवेसत्यन्यतमेतिविधायते बहुष्टलस्यान्वसंभवेष्टकैकोप्रचस्येवाभितिबिहितत्वात् अथवाएकवाक्यता-
वयभात्तन्नविधायकतथारुच्येस्युवादेकत्वादेकत्वमिधिविश्रितम् उक्तरीनामन्यतमयारुत्याजीवन्स्नातकोत्राह्मणइमानिव

साणानियथासंपदं स्वर्गायुष्यं सां हिता निवृत्ता नि कुर्वात् इदं मया कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमित्येवं विधिसं कल्पविशेषा इतस् १३ वे-
 दोदितमिति वेदोक्तस्मान्निमपि वेदमूलत्वाद्देदोक्तमेव स्वकं स्वाश्रमोक्तं यावज्जीवमंतं दितोऽनलसः कुर्यात् हि हेतोयस्मान् कुर्वन्वित्या-
 सामर्थ्यं परमांगतिमोक्षलक्षणं प्रामोति नित्य कर्मणि ध्यानात्यापक्षये सति नित्यापांतः करणेन ब्रह्मसाक्षात्काराद्युक्तोक्षावाप्तिः तदुक्तं-
 मोक्षार्थं ज्ञानमुत्पद्यते सुसांक्षयात्यापस्य कर्मणः तत्रादर्शितलप्रव्येपथ्यात्मानमात्मनि आत्मनि अंतःकरणे १४ नैहेतार्थानि
 ति प्रसज्यते च पुरुषः समसंगो गीतवादित्रादिः तेनार्थान्नाश्रयेत् नापिशार्वनिषिद्धेन कर्मणा अयाज्ययानादिना च न च विद्य-
 मानेषु धनेषु चान्याप्यविद्यमानेषु पिप्रकारांतरासंभवेयतस्ततः पतितादिभ्योपि १५ इन्द्रियार्थेषु इन्द्रियाणामर्थरूपपरसंगंध-
 स्पर्शादयः तेषु निषिद्धेषु पिस्वदरकरतादियुनप्रसज्येत नानिमसक्तिमत्यवसेवनासिका कुर्यात् कामतउपभोगार्थं अतिप्रसक्तिनि

वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतं द्रितः तद्विकुर्वन्वयथाशक्तिप्रामोति परमांगतिस् १४ नैहेतार्थान्यसं-
 गोनन विकुर्द्धेन कर्मणा न विद्यमानेषु धेषु नात्सोमपियतस्ततः १५ इन्द्रियार्थेषु सव्युनप्रसज्येत कामतः
 अतिप्रसक्तिवैतेषामनसासन्नित्वर्चयेत् १६ सर्वान्परित्यजेदर्थान् स्वार्थस्य विशेषाधिः यथा तथा आ-
 पयस्तु सात्त्विकस्य कृतकृत्यता १७ वयसः कर्मणोऽर्थस्य श्रुतस्याभिजनस्य च वैषवाग्बुद्धिसारूढ्यामाचरन्
 विचरेदिह १८ बुद्धिदृष्टिकराण्याशुभन्यानि च हितानि च नित्यं शास्त्राण्यवेषेत निगमांश्च वैवेदिकान्

१९

वृत्तपापमाह अतिप्रसक्तिवैतेषामिति विषयाणामस्थिरत्वस्वर्गापवर्गार्थकत्रेयोविशेषित्वादिभावनयामनसास्यक्-
 तिवर्चयेत् १६ सर्वानिति वेदार्थविशेषाधिः अर्थानत्यन्तेऽपरगृहोपसर्पणकृषिलोकयात्रादयः तान्सर्वान्परित्यजेत् कथंति हि शृत्याल-
 पोपणभित्वाशंख्याह यथा तथा केनाप्युपायेन साध्यायाविशेषिनाश्रुत्यालानेजीवपन्यस्मात्सांभ्यस्तातकस्य कृतकृत्यतायन्नि
 संस्वाध्यापपरता १७ वयमइति वयसः क्रियायाभनस्य श्रुतस्य कुलस्यानु रूपेण वैषवाग्बुद्धीराचरन्लोकैः प्रवर्तेत यथायौ वनेस्त्र
 गंधलेपनादिधारणं भिवर्णानुसारी चाग्बुद्धिश्चाप्येवं कमीदिष्युन्नेयम् १८ बुद्धेति वेदाविकुर्यानिशीघ्रं बुद्धिद्विजनकानिव्याक

रणमीमांसास्मृतिसुराणन्यायादीनिशास्त्राणि तथा धन्यानिधानायाहितानि अर्थशास्त्राणि बार्हस्पत्यौ शानसादोभितथाहिनानिदृ
श्रोपकारकाणिवैद्यकज्योतिषादीभितथापर्यायकथनेनवेदायविधौषकाग्निगमास्त्यंश्वयंथान्नित्यंपर्यालोचयेत् १९ यथाय-
धेनि यस्माद्यथायथायुरुषःशास्त्रंसम्पगम्यस्वति तंथातथाविशेषेणजान्तीतिशास्त्रांतरविषयमपिचास्यविज्ञानरोचनेतहृल्ल
भवतिदोस्यथत्वानुवेरभिलाषार्यत्वाभावाद्बुध्यर्थानिप्रीयमाणइतिनसंप्रदानसंज्ञा २० ऋषियज्ञमिति स्वाध्यायादीन्यंचयज्ञा
न्यथाशक्तिनलजेत् तृतीयाध्यायविहितानामपिपंचयज्ञानामिहनिर्देशउत्तरत्रविशेषविधानार्थः स्नातकज्ञतत्वबोधनार्थंश्व
२१ एतानेवेति एकेगृहस्थावात्स्यांतरयज्ञाबुधानशास्त्रज्ञाएतान्पंचमहायज्ञान्ब्रह्मज्ञानमकथयत्बहिरचेष्टमानाःपंचसुबुद्धी
द्वियेषुएवंपंचरूपज्ञानादिसंयमकुर्वतःसंपादयंतियज्ञानाहोमत्वाबुपपत्तेःसंपादनार्थंसुहोतिः २२ वाचीति एकेगृहस्थाब्रह्म

यथायथाहिपुरुषःशास्त्रंसमधिगच्छति तथातथाविजानातिविज्ञानंचास्वरोचते २० ऋषियज्ञं
देवधनंभूतयज्ञंचसर्वदा नृयज्ञंपितृयज्ञंचयथाशक्तिनहापयेत् २१ एतान्कर्महायज्ञान्पुत्रशास्त्र
विदोजनाःअनीहमानाःसततमिद्विषयेवज्जहति २२ वाच्येकसुकृत्तिप्राणंप्राणेवाचचसर्वदा वाचि
प्राणंचपश्यंतोयज्ञानिर्दृत्तिमक्षयाम् २३ ज्ञानेनवापरेविप्रायजत्यतर्भरवैःसदा ज्ञानमूलाक्रियामेषां
पश्यंतोज्ञानचक्षुषा २४

विदोवाचिप्राणवायौचयज्ञानिर्दृत्तिमक्षयफलांजनंतःसततंवाचिप्राणंचज्जहति वाचंचप्रा
णेभाषमाणेनचवाचिप्राणंजहतीति अभाषमाणेनोच्छुसताप्राणेवाचंजहोमीतिव्याख्यातव्यमित्यनेनविधीयते यथाकोषीत
करहस्यत्राह्यणम् यावद्दैपुरुषोभाषतेनतावत्प्राणितुंशक्नोतिप्राणंतदावाचिसुहोतियावद्विपुरुषःप्राणितिनतावद्वाधितुंश-
क्नोतिवाचंतदाप्राणेकहोतिएतेनंतो मृतंमृतेआहुतीजायञ्चसनंतंसुहोति अथचाअन्याआहुतयःअनंतरन्यस्ताःकर्म
हिभवंत्येवंहितस्येतस्यैविद्वांसोऽग्निहोत्रंसुहवांचकुर्वति २३ ज्ञानेनैवेति अपरेविप्राब्रह्मनिष्ठाःसर्वथाब्रह्मज्ञानेनैवएते
भरवैर्यजंति एतांश्वयज्ञाननुतिष्ठंति कथमेतदित्याह ज्ञानं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतेत्यादिश्रुतिषुप्रसिद्धं ज्ञानमूलाभेषां ज्ञानानां

क्रियासुल्लिखानंतः ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं च क्षुरिव चक्रः ज्ञानं च क्षुश्राप परिपदास्वल्विदं ब्रह्म ज्ञानकानित्यादिकंपंचयज्ञानपित्र
 होत्सनि कावे ब्रह्मात्कान्ध्यायंतः संपादयति पंचयज्ञफलमभ्युवत इत्यर्थः श्लोकत्रययोग्य ब्रह्मनिष्ठानां वेदसंन्यासिना गृहस्थानाम्
 विधियः २४ अग्निहोत्रमिति उदितहोमपक्षे दिनस्यादौ निशायाश्चादौ अनुदितहोमपक्षे दिनस्योते निशायाश्चांते यद्वा उदित
 होमपक्षे दिनस्यादौ दिनांतं अनुदितहोमपक्षे निशादौ निशांतं च अभिहोत्रं कुर्यात् कृष्णपक्षाद्दशासांते दर्शस्वयेन कर्मणा शुक्ल
 पक्षाद्द्विषोर्णमासास्वयेन जजेत् २५ सस्यां इति पूर्वमिति धान्यादिसस्ये समाप्ते शरिरनवानामिति सूत्रकारवचनात् असमाप्त-
 पिपूर्वसस्ये च वसस्योत्तौ आग्रयणेन जजेत् सस्यक्षयस्यानियतत्वात् धनिनांबहुहायनजीवनोचितधान्यसंभवाच्च सस्यातग्रह
 णाच्च न वसस्योत्तरे वा भिषेना नियतत्वात् स्यात् सस्यं निमित्तत्वोत्पत्तेः ऋतुसंगत्स्य इत्येताभ्यां त्रयणेन च त्वारभ्य तारोमासां क्र-
 तवस्तदंते धरेऽत्राहुर्मासास्वैर्योगैर्यजेत् अयनयोरनयो रूत रदक्षिणयोगदोषयुनायजेत् पशुवधास्वयागमस्तुतिष्ठेत् ज्योतिः

अग्निहोत्रं चक्रुहुयादाद्युतेद्युनिशोः सदा दर्शेन चार्द्धमासांते षोर्णमासेनेचेवेहि २५ सस्यांते न च स-
 स्ये द्यातथेत्येतो हि जोऽध्यरेः पशुनात्वयनस्यादोसमाते सो भिके मरेवेः २६ नानिस्त्वानवसस्ये स्थापस्तु
 नाचाग्निमान् हिजः नवान्नमद्यान्मासवादीर्घमायुर्जिजीविषुः २७ नवनान् चित्तात्स्यपसुहव्येन चान्न
 पः प्राणानेवास्तु भिच्छन्ति न वाम्ना भिषगर्द्धिनः २८ आसनाशनशय्याभिरर्द्धि मूलफलनवा नास्यकश्चि
 र्दसं देहे शक्तितोऽनर्चितोऽतिथिः २९ शास्त्रे चैत्रशक्रुमतिपदादिवर्षगणनात् शिशिरेण समासे वर्षे वसंते सोमस

साथैरग्निद्योमादियोगैर्यजेत् २६ नानिस्त्विति आहिताग्निर्द्धिनो दीर्घमायुर्जिवितुमिच्छन् आग्रयणम कृत्वानवाग्निप्रक्षयेन च
 न पशुयागम कृत्वा मासमश्रीयान् २७ नवेनेति दीर्घकथयन् अनित्यतामनयोराहयस्थान् नवे हव्येन पशव दामेनान्विता अकृत-
 यागाजनयोनवान्नमांसाभिलाषिणोऽस्याहितानग्नेः प्राणानेव अग्निहोत्रिणः स्वादितुमिच्छंति गर्द्धोऽभिजाधातिशयः ग्रथैर्षंते
 स्वरूपसोऽस्यास्तीति गर्द्धमित्यर्थयिदग्निः २८ आसनाशनेति यथाशक्त्यासनमोजनानि भिस्नर्चितोऽतिथिरस्य गृहस्थस्य गृहे
 नपसेत् अनेन शक्तितोऽतिथिपूजयेदित्युक्तमपि उन्नराथमनूयते २९

पापं डिन इति पापं डिनो वेदचारान्नतल्लिगधारिणः शास्त्र्यभिरुक्तव्याणकादयः विकर्मस्थाः प्रतिषिद्धजीविनः बौडालमतिक्रमक
 रुत्नीचक्ष्यमाणलक्षणौ शरावेदे चन्द्रधानाः हेतुकावेदविरोधितकव्यवहारिणः एतान्तिथिकालोपस्थितान् वाङ्मन्त्रिणापि
 नपूजयेत् पूजारहितैरन्नदानमात्रं तु शक्तितोऽपचमानेष्वइत्यनुज्ञानमेव ३० वेदविद्येति वेदविद्याव्रतस्मात्तान्तिविद्या
 स्मात्कव्रतस्मात्कोभयस्मात्कारस्त्रयोपिगृह्णते यथाहहारीतः यःसमाप्यवेदानसमाप्यव्रतानिसमावर्त्ततेसविद्यास्मात्कः
 यःसमाप्यव्रतानिअसमाप्यवेदानसमावर्त्ततेसव्रतस्मात्कःऽभयंसमाप्ययः समावर्त्ततेसविद्याव्रतस्मात्कः यद्यपिस्मात्कथ-
 मलोनेयस्मानकमात्रभ्रान्तिस्तथापिओत्रियलंविषस्मितम् तान्स्मात्कान्ओत्रियान् हव्यकव्येनपूजयेत् विपरीतान्युनर्व-
 येत् ३१ शक्तिनइति अपचमानान्ब्रह्मचारिपरिव्राजकाः पाषंडादयः ब्रह्मचारिपरिव्राजकानास्तुक्तमपिअन्नदानपचमानापे

पापं डिनो विकर्मस्थान्यैडालमतिक्रान्शरान् हेतुकान्यकरुत्तीश्वंवाङ्मन्त्रिणापिनाचर्त्तयेत् ३०.
 वेदविद्याव्रतस्मात्तान्ओत्रियान्गृहमधिनिः पूजयेद्व्यकव्येनविपरीताश्ववर्जयेत् ३१ शक्ति-
 तोऽपचमानेष्वोदातव्यगृहमधिना सुविभागश्चभूतेभ्यः कर्त्तव्योऽनुपरोधतः ३२ राजतोधनम
 न्विच्छेत्संसीदन्स्मात्कः क्षुधा याज्यतेवासिनोवापिनत्यन्यतइतिस्थितिः ३३

क्षयातिशयार्थं स्नातकव्रतसार्थंचतुनरुच्यते मेधातिथिगोविंदराजौतु भिक्षांचभिधवेदद्याद्दिवत्ब्रह्मचारिणइतिब्र
 ह्मचारीपरिव्राजकयोरुक्तान् पाषण्ड्यादिविषयत्वमेवास्यवचनस्यइत्युच्यतेः स्वकुटुंबानुरोधेनवृक्षादिपर्यंतं प्राणिभ्योपि
 जलादिनापिभागः कर्त्तव्यः ३२ राजतइति नराजः प्रतिगृह्णीयादराजन्यप्रस्मृतइतिनिषेधात्नराजशब्दोऽब्रह्मत्रि
 निपरः स्नातकः क्षुधाअपसीदन्द्द्विजातिप्रतिगृहस्थसंभवेपियथाशास्त्रवर्त्तिनः क्षत्रियाद्ब्रह्मोयाज्यशिव्याभ्यांवाप्रथम
 मभिलषेत् राज्ञोमहाधनत्वेनपीडाविरहान् याज्यशिव्ययोश्चकृतोपकारतयाप्रकृपकारप्रवणत्वात्तदसंभवेत्यन्यस्मादपि
 द्विजाद्धनमाददोततदभावेतुसर्वतः प्रतिगृह्णीयादिति यथाधर्मवक्ष्यति एवंचानापदिप्रथमंक्षत्रियन्तृपयाज्यशिव्येभ्यः प्रति

ग्रहनिर्णयार्थवचनम् अतएवाह नल्यत इति स्थितिः शास्त्रमर्थादानच संसीदन्वित्यभिधानादापद्धर्मविषयत्वमस्य वाच्यं अत्र
 भिचारान् अनापन्नकरणान् संसीदन्वित्यस्य चोपात्तधनाभावप्रस्तात् न च धनाभाव आपत् किंतु तस्मिन् सति विहितोपा-
 यासंभवात् अन्यथासद्यः प्रक्षालको व्यापहृतिः स्यात् यदित्यपदिषयत्वमस्य भवेत् तदानल्यन्य इत्यनेन सर्वतः प्रतिगृह्य
 यादिति विरुद्धयेत् यच्चापत्यकरणान् सीदद्दिः कृष्यभिच्छद्भिर्न वापृथिवीपतिः याच्यस्यादित्यक्तं च छद्द्रुपविषयम् एव
 मजादिप्रतिग्रहासमये ३३ नसीदेदिति विद्यादियोगात्प्रतिग्रहाशक्तोपि स्नानको ब्राह्मणश्च करजग्रतिग्रहादिलाभे सति नस्तु
 धावसन्नो भवेत् न च धने संभावति जौर्णयादिने च याससी विष्टयान् ३४ क्लृप्तकेशोनि कल्पने छेदनं लूनकेशजनवश्मसुस्तपः क्लृ
 शासद्दोदंतः छक्कुवासावाह्याभ्यंतरशौचसंपन्नो वेदाभ्यासपुक्तश्रीषधोपयोगादिना चाल्माहितपरः स्यात् ३५ वैष्णवो भिति वै

नसीदेल्लान्तको विभ्रः कृधाशक्तः कथंचन् नजीर्णमलवहासाभवेच्च विभवे सति ३४ क्लृप्तकेश
 नख्यभद्भुदान्तः शक्नुवावरः युधिः स्वाध्यायवैययुक्तः स्थान्तिस्यमात्महितेषु च ३५ वैष्णवीधारयेद्य-
 धिसौदकचकर्मडलुम् यज्ञापवीतयेदन्वशर्मरौष्मैचकुंडले ३६ नक्षितोद्यतमादित्यनास्तया
 तं कदाचन नोपसृष्टनवारिस्थं न मध्यन भसो गतम् ३७ नल्यये हस्ततंत्रीनप्रभावेच्च वर्षति न-
 चोदके निरीक्षितस्य रूपमिति धारणा ३८ मृदगान्देधतं विषयं घृतमश्नुचतुष्यथम् प्रदक्षिणानिकुर्वति
 प्रजातांश्वनस्पतिन् ३९

शुद्धसुदकमहितचकर्मडलुम् यज्ञोपवीतं कुशासुष्टिशोभने सौख्यं कुंडले धारयेत् ३६
 नक्षेतेति उद्यंतमस्तमयंतं च सूर्यो विंशसूर्योने द्यौत उपसृष्टग्रहोपरकम् ब्रह्माद्युपसर्गयुक्तं च वारिस्थं जलप्रतिविंबितम् न-
 भ्रामभ्यागतं मध्यं दिनसमये ३७ नल्ययेप्येदिति वस्तवं धनरज्जुनल्ययेत् वर्षति मयेन धावेत् न च स्वदेहप्रतिविंबं जले निरी-
 क्षेत् इति शास्त्रे निम्नयः ३८ मृदमिति प्रस्थितः सन् संसुखावस्थितान् उद्धृतमृत्तिकांगापाषाणादिदेवताब्राह्मणघृतसौद्रं च
 तुष्ययग्रमाणज्ञानघृष्टान्दक्षिणहस्तमार्गेण कुर्वान् प्रदक्षिणानीति नपुंसकमनपुंसकेनेकवच्चास्यान्यतरस्यामिति नपुंसकत्व-

नोपगच्छेदिति प्रसक्तः कामार्तोपि रजोदर्शने निषिद्धस्पर्शादिनवयणस्थियंनोपगच्छेत् स्पर्शनिषेधेनैव तासामाद्याभ्यन्तर
इति निषेधशिद्धौ प्रायश्चित्तगौरवार्थं स्थातकव्रतत्वार्यचतुसरारंभः न चागच्छन्नपिनयासहेकशब्दाभ्यायस्त्व्यात् ४० रजसाभि
ष्टुतामिति यस्माद्रजस्वलास्थियेषु रूयस्योपगच्छतः प्रज्ञावर्षिष्वलचक्षुषि नश्यंति तस्मान्नोपगच्छेत् ४१ ताभिति तांतु रूय
स्वल्बगच्छतस्तस्य प्रज्ञादयोर्द्वैततस्मान्नोपेयात् ४२ नाभ्यायादिति भाष्ययासह एकपात्रेनाभ्यायात् एनांच भुंजानांस्त
तं ज्ञानं कुर्वती यथास्त्वभिर्यंत्रणप्रदेशवस्थितांचनेक्षेत ४३ गोजयंतीमिति तथास्वनेत्रयोरंजनं कुर्वती तैलाद्यभ्यक्ता
अनाहृतांस्नानावरणरहितानंतुंगनाम् नग्नांनेक्षेत च स्त्रियमिव स्वयभाणत्वात् अपत्यंच प्रसवंती ब्राह्मणो न निराक्षेत ४

नोपगच्छेत्सप्तोपि स्त्रियमार्त्तवदर्शने समानशयने चैव न शयीत तया सह ४० रजसाभिष्टुतांता
शनरस्यत्कपगच्छतः प्रज्ञानेजोचलचक्षुःशायुश्चैव प्रहीयते ४१ ताविवर्जयतस्तस्य रजसासमभि
वती ज्ञेयभाणावानचासीनायथास्त्वम् ४२ नाभ्यायाद्द्वयथासाहृतेनामीक्षेत चाभ्यतीम् इत्
दासवती च तैजस्कागोह्जित्तमः ४३ गोजयती स्वकेनेत्रे च चाभ्यक्ता मनाहृताम् नप्यथ्य
वीतनमस्मनि न गोत्रजे ४५ न फालकृष्टे न जले न चित्यानचपयते न जीर्णदेध्यायतने न वल्मीकिक
दाचन ४६ न समसत्वे शुगर्ते धुन गच्छन्नापि च स्थितः न नदीतीरमासाधनचपयतमस्तके ४७

गान्धमद्यादिति एकपत्न्यो नान् संजुतीत उपस्थाच्छादनवासोरहितो न स्थायात् सूत्रग्रहणमथः कापमलधिसर्गोपलक्ष्यार्थं
तेन सूत्रशुश्रूषेव त्पत्निमस्मनि गोष्ठे च न कुर्यात् ४५ न फालकृष्ट इति तथा फालकृष्टे सोत्रादात्तुके अन्यर्थकतेषु काचये पर्य
ते निरंतन देवनागारे कृमिकृतमृत्तिकाचये च विण्मूत्रोत्सर्गिनकदाचन कुर्यात् ४६ न समसत्वे धिति तथा सयाणिषु धिलेषु नत्र
जल्पचौलिनो न दीनटमाश्चित्यनापि पर्यतं युगे मूत्रशुरीषे कुर्यात् पर्यतनिषेधादेव तच्छुगनिषेधे सदेसुनः पर्यतं युगनिषेध

स्तरपरवर्ते विकल्पार्थः तत्रेच्छाविकल्पस्यान्यथापि प्राप्तौ सामान्यनिषेधे वैयर्थ्यात् व्याप्यितोऽत्र विकल्पः अत्यन्तार्त्तस्य परवर्तेन
 दोषः ४७ वाय्वग्निविग्रमिति वायुमग्निब्राह्मणसूर्यजलगात्रपश्यन्कदापि मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् वायोररूपत्वेनासंभवे बाल्य
 प्रेरिततृणकाष्ठानिषेधोयम् ४८ तिरस्कृतोच्चरेदिति अन्तर्द्वयकाष्ठादीनिभूमावचागच्छिष्ठः प्रच्छादितो गोऽवगुदित शिखा
 मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् सुकैस्तृणैर्वाकाष्ठैर्वपणीर्विण्णुदलेन वा मृन्मयैर्मज्जनेर्वापि अन्तर्द्वयस्कंधाभिनिवायुपुराणवचनात् सु
 कानिकाष्ठपत्रतृणानि ज्ञेयानि ४९ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गमिति मूत्रपुरीषोत्सर्गमहसिंभ्यायं चोत्तराभिसुखोरात्रौ च दक्षिणासुरः
 कुर्यात् धरणीधरस्तु संस्थोऽनाशापचेतस रतिचतुर्थपदपठित्वाचेतसो बुद्धेः अनाशायेति व्याख्यातवाचः परंपरीयमान्नायं हि
 लाविद्विराहतम् पाठान्तरं व्यरचयन्नुधेह धरणीधरः ५० छापायामिति रात्रौ छायायासंधकारे वा अहनिच्छायायान्निहारासंध-

वाय्वग्निविग्रमादित्यसपःपयंस्तथैवगाः नकदाचनकुर्वन्ति विष्णुमूत्रस्य विसर्जनम् ४८ तिरस्कृत्यो
 चरेत्काष्ठलोष्ठपत्रतृणादिना नियम्यप्रयतोवाचं सवीतागोऽवगुदितः ४९ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गदिवा
 कुर्यादुदङ्मुखः दक्षिणाभिसुखोरात्रौ सभ्रयोभ्रयथादिवा ५० छायायासंधकारे वारात्रावहनिवा-
 द्विजः यथासूतलसुरसः कुर्यात्साणावाभ्रयेषु च ५१ प्रत्यग्निप्रतिसूर्यचप्रतिसोमादकहिजान् प्र
 तिगाप्रतिवातच प्रज्ञानम्यतिमहतः ५२ नाग्निं सुरवेनोपधमेन्मग्नानक्षतचस्त्रियम् नामेध्यप्रक्षि
 पेदरनीनचपादौ प्रतापयेत् ५३

कारे वादिग्विशेषो याज्ञाने सति चौरव्याघ्रादिकृतप्राणविनाशभयेषु च यथेष्टमितसुखो
 मूत्रपुरीषे कुर्यात् ५१ प्रत्यग्निमिति वाय्वग्निविग्रमित्यनेन मे हतोऽन्यादीनां दर्शनं निषिद्धं अनेन त्वपश्यतोपिसुखोत्सर्गानि
 विध्यते अग्निस्त्रयं द्रजलब्राह्मणगोचताभिसुखं मूत्रपुरीषे कुर्यात् प्रज्ञानम्यति तस्मादेतन्मकर्त्तव्यं प्रतिचातमित्यस्य स्थाने प्र
 तिसंधमित्यन्येषु गति ५२ नाग्निमिति नाग्निं सुरवेन भ्रातव्यः किं तर्हि व्यजनादिना ननर्गांस्त्रियमीक्षेत मैथुनादन्यत्रेति सांख्या
 यनवर्शनान् मैथुनव्यातिरेकेण नर्गांस्त्रियं न पश्येत् अमेध्यं मूत्रपुरीषादिकं नानौक्षिपेत् न च पादौ प्रतापयेत् प्रशब्दादरनौ

पादांबुक्षिप्यसास्त्रान्ननापयेत् वस्त्रादिनापस्येदेऽविरोधः ५३ अधस्तादिति खद्वादिभ्योऽधस्तादंगारशकट्यादिकंनकु-
र्यात् नचाग्निसुत्पुल्यगच्छेत् नचकसः पाददेशोऽग्निस्थापयेत् नचप्राणपीडाकरं कर्मकुर्यात् ५४ नाभीयादिति संध्याका-
लेभोजनं ग्रामांतरगामनेनिद्रांचनकुर्यात् नचरेखादिनाभूमिसुहृिरेवेत् नचमालां धृतांस्वयमेवापनयेत् अर्थादन्येनापनये-
दित्युक्तम् ५५ नाष्कमूत्रमिति मूत्रपुरीषंस्लेष्माणमूत्राद्यमेध्यलिसवस्त्रं अन्यद्वाफक्तोच्छिद्यद्यमेध्यंरुधिरंविषाणित्चकृ-
त्रिमार्कत्रिमभेदभिन्नानिनजलेप्रक्षिपेत् ५६ नैकइति उत्सन्नजनवासगेहेनैकः शयीतवित्तविद्यादिभि-
येन् रजसत्तथासंभाषणंनकुर्यात् यज्ञं चार्कृतावरणोऽनृत्तिकृन्गच्छेत् दर्शनायेच्छयागच्छेत् दर्श

अधस्तात्नोपद्रव्याच्चनचैनमभिलंघयेत् नचैनंपादतः कुर्यान्मिप्राणाबाधमाचरेत् ५४ नाभ्यां-
यात्साधिवेलायानगच्छेन्नापिसंविशेत् नचैवप्रलितेद्भूमिनात्सनीपहरेस्तजसू ५५ नाष्कमूत्रपु-
रीषवाधीवनंवासुस्तृजेत् अमेध्यलिसमन्यद्दालोहितंवाविषाणिवा ५६ नैकः स्वपेच्छून्यगेहे-
शयानंनप्रबोधयेत् नोदक्यथाभिभाषेतयज्ञगच्छेन्नचादृतः ५७ अग्न्यागारेगवागोष्ठिद्राह्म-
णानांचसन्निधौ स्वाध्यायेभोजनेचैवदक्षिणपाणिसुद्धरेत् ५८ नवारयेद्ग्राधयतीनचाचक्षीत
कस्यचित् नदिवीद्रासुधदृक्षाकस्यविदृशयेद्बुधः ५९ नाधार्मिकेवसेद्भामेनव्याधिबहुलेभृश
म् नैकः प्रद्वेताध्याननविरपवतवसेत् ६०

गवांसमीपेस्वाध्यायभोजनकालयोश्चदक्षिणपाणिंसवांदांउद्धरेदितिबहिःकुर्यात् ५८ नवारयेदिति गंजलंक्षीरंवापिवंतींन
निवारयेत् दोहनार्थंवारणादन्यत्रनिषेधः नापिपरकीचक्षीरादिपिवंतींतस्यकथयेत् नचैद्भनुराकाशोहस्त्रानिषिद्धदर्शन-
दोषस्तः कस्यस्विदृशयेत् ५९ नाधार्मिकइति अधार्मिकइत्यनेनयत्राधार्मिकावसंतिनतत्रवासोयुक्तः यत्रवानिंदितदुष्चिकि-
त्सितव्याधिपीडिताबहवो जनास्तत्रभृशमत्यर्थंवासोऽनयुक्तः पंथानंप्रकः कदापिनगच्छेत् ६०

नमूद्रप्रत्ययदति यत्रदेशोऽमूद्रोराजातत्रनवसेत् अधार्मिकजनैश्च बाह्यतःपरिहृतेग्रामादीनवसेदित्यपुनरुक्तिः पाषांडिभिश्चवे
 दवाह्यलिंगाधारिभिर्वशीकृते चांडाब्बादिभिश्चात्यजैरुपद्रुतेनवसेत् ६१ नभंजीतेति उद्धतस्नेहोपिण्याकादिनभंजीत अ
 नित्वमिवापहयेपिनकुर्यात् जठरपूरयेदर्द्धमन्त्रैर्भागजलेनच वायोःसंचरणार्थंत्वेचतुर्थमवशेषयेदित्यादिविष्णुपुराणवचना
 त् सूर्योदयकालेसूर्यास्तमयेभोजननकुर्यात् प्रातराशितोऽतिलसःसायन्भंजीत ६२ नकुर्वतीति दृष्टादृष्टार्थंशून्यं व्यापा
 रन्मकुर्यात् अंजलिनाचलंनपिबेत् ऊर्वोरुपरिविन्यस्यमोदकादीन्ममक्षयेत् असतिप्रयोजनेकिमेतदितिजिज्ञासाकुदह
 लंनकुर्यात् ६३ ननृत्येदिति अशास्त्रीयाणिनृत्यगीतयाद्यानिनाचरेत् पाणिनाबाहौध्वनिरूपमास्फोटनंनकुर्यात् अव्य-
 क्तदंतशब्दात्मकं स्नेडनंनकुर्यात् नचसासुरागोरासभादिराचकुर्व्यात् ६४ नपदाविति कांस्यपात्रेकदाचित्पादीनप्रक्षालयेत्

नमूद्रराज्येनिवसेन्नाधार्मिकजनावृते नपाषांडिगणाक्रांतेनोपसृष्टेत्यजैर्नृभिः ६१ नभंजीतोऽह
 तस्नेहनानिसौहित्यमाचरेत् नातिप्रगेनातिसायनसायप्रतराशितः ६२ नकुर्यतिदृष्टाचेष्टानवा
 व्यंजलिनापिबेत् नोत्सर्गभक्षयेद्भस्यान्भजातुस्यास्तुहली ६३ ननृत्येददृष्टवागार्थेन्ववादित्रा
 णिवादयेत् नास्फोटयेन्मचक्षुडंन्चरक्तेविरावयेत् ६४ नपादोधावयेत्कांस्येकदाचिदपिभा
 जने नभिन्मभाडेभंजीतनभावमतिदूषिते ६५ उपानहोचवासश्चधृतमन्येनधारयेत् उपवी
 तमलंकारस्वजंकरकमेवच ६६ नाविनीतेमज्जुर्ध्वेनचक्षुष्याधिपीडितैः नभिन्मभृगाक्षि
 सुरेर्नवालधिचिरूपितैः ६७

ताम्रजतसूचणीनांभिन्मभिन्मवेतिनदोषइतिपैठिनसिचवनादेतद्व्यतिरिक्तभि
 न्मभाडेनभोजनंकुर्यात् यत्रमनोविचिक्सातितद्वाहुपुंनतत्रभंजीत ६५ उपानहाविति उपानहवस्त्रयज्ञोपवीतालंकारपु
 ष्यमालाकमंडलस्त्रयोपक्रतान्नधारयेत् ६६ नाविनीतेरिति क्षुधाव्याधिनाचपीडितैर्भिन्मभृगाक्षिसुरैर्भ्रुकुन्मवालधिभि
 श्रनयायात् ६७ विनीतेस्त्विति दमितैःशीघ्रगाभिभिःशुभसूत्रकलक्षणोपेतैःशोभनवर्णैर्भिन्नोजाकृतिभिःप्रतोदेनात्य-

र्थमपीडयन्वाच्छेत् ६८ बालातपमिति प्रथमोदितत्वात्तापोबालातपः सचमूर्हन्त्रयंयावादिनिमेषातिथिः कन्याकृतिपर
 लन्ये प्रेतधूमोदह्यमानशयधूमः भग्नासनंचएतानिर्वर्जनीयानि नखानिचरोमाणिचप्रहृद्वानिचिद्यात्तदन्तैश्चनखान्त्वोत्सा
 दयेत् ६९ नमृच्छोष्टमिति नाकारणंमृच्छोष्टंमृद्धीयात् तृणानिचनछिद्यादिति आपस्तंबवचनात् निष्कृयोजनंमृच्छोष्टमर्दनं
 नरवैश्वत्तृणच्छेदनंकर्यात् नकुर्वतिवथाचेष्टामित्यनेनैवास्यापिप्रतिषेधसिद्धोदोषरूपत्वंप्रायश्चित्तगौरवंचदर्शयितुंवि
 पेणनिषेधः भवएवात्रानंतरंलोष्टमर्दतिनिदिष्यति दृष्टादृष्टफलभूत्यंचकर्मनकर्यात् नखुनकुर्वतिवथाचेष्टामित्यनेनगुनरु
 उच्यते देह्यापारश्चेष्टासद्यथाचेष्टाशब्देननिषिद्धः अनेनगुनिफलमनोत्राह्यादिसंकल्यात्कयच्च आपत्यामागामिकालेकमास
 खावहम् यथाअजीर्णंभोजनादितदपिनकर्यात् ७० लोष्टमर्दति लोष्टमर्दयितातृणच्छेत्तानखखादितानचयोजयामुष्यः

विनीतैस्त्वज्जैन्वित्यमाशुगैर्ह्रस्वणान्वितैः वर्णरूपोपसंपन्नैः प्रेतोदेनातुदन्मृशम् ६८ बालात
 पः प्रेतधूमोवर्ज्यभिन्नतथासनम् नच्छिद्यान्खरवलोमानिदतैनोत्सादयेत्नखान् ६९ नमृच्छोष्टंच
 मृद्धीयान्च्छिद्यात्खरजैस्तृणम् नकर्मनिफलंकर्यान्नयत्सामस्वरयोदयम् ७० लोष्टमर्दितृणच्छेदा
 नखखादीन्चयोनरः सविनाशम्रज्जलासुसूक्तकोऽशुचिरेवच ७१ नविगर्ह्यक्याकुर्व्याद्दहिर्माल्यन्
 धारयेत् गवांचयानपृष्ठनसर्वधैवविगर्हितम् ७२ अहारेणत्वनातीयाद्भामवावश्मवावृत्तम् रात्रौ
 चषडसमूलानिदूरतःपरिवर्जयेत् ७३

सूत्रकःखलोकः परस्यदोषानसतः संतोवाख्यापयतिवात्वाभ्यंतरशौचर-
 हितः शीघ्रमेतेदेहधनादिनाविनश्यंति ७१ नविगर्ह्यकथाभिति नसाभिनवेशनकथांशास्त्रायेष्वर्थेषुलौकिकेषुवाकुर्यात् के
 शकलापाद्दहिर्माल्यंनधारयेत् गवांचपृष्ठेयानंसर्वधेति पाण्यादिव्यधानेनाप्यधर्मावहंपृष्ठेनेत्यभिधानादारुष्टशकटादिनाजदो
 षः ७२ अहारेणचेति प्राचीराद्यावृत्तगृहचद्वारव्यतिरिक्तप्रदेशेनप्राकारादिलंपनंरुखानविशेत् रात्रौचषडसमूलावस्थानंदूरत
 स्सजेत् ७३ नाक्षैरिति कदाचिदपिपरिहासेनापिनाक्षादिभिः क्रोडयेत् स्वयमित्यभिधानात् आत्मोपानहोपादव्यतिरिक्ते

न हस्ताश्रिनादेशांतरंनयेत् शय्याद्यवस्थितम्बनक्रंजीतहस्तेचमभूतम्बंकलाक्रमेणनखादयेत् आसनेभोजनपात्रंनिधा-
 यनक्रंजीन ७४ सर्वमिति यत्किंचित्तिलसंमिश्रं कृसरसोदकादितदस्तमितेः कर्कणात् उपस्थाच्छादनवासोपरहितोने हस्तप्या-
 त् उच्छिष्टस्तनान्तोगच्छेत् ७५ आर्द्रपादइति जलाद्र्द्रपादोभोजनमाचरेत् नाद्र्द्रपादः कृष्यात् यस्मादाद्र्द्रपादोभुंजानंश-
 तासुभवति ७६ अचक्षुर्विषयमिति तरुयुल्मलतागहनत्वेनाचक्षुर्गोचरमरण्यादिदेशदुर्गनाक्रमेत् सर्पचौरादेरंतर्हितस्य-
 संस्रवात् पुरीषंभूत्रंनभिरीक्षेत् बाहुस्याचनदीनवरत् ७७ अधिनिष्ठेदिति दीर्घमायुर्जोवितुमिच्छुः केशादीन्नाधिरो-
 हेत् मग्नमृन्मयभाजनसकलानिकपालिकाः ७८ नसवसेदिति पतित्तादिभिर्ग्रामांतरवासिभिरपिसहनसवसेत् एकतरु

नाक्षैः क्रोडेत्कदाचित्तुस्वयंपानहोहरेत् शयनस्थोपिभुंजीतनपाणिस्थंनचासने ७४ सर्वंच-
 तिलसयद्भून्नाद्याद्र्द्रस्तमितेरथो नूचननः शयीतेहनत्रोच्छिष्टः क्वचिद्भजेत् ७५ आर्द्रपादस्तु फ-
 जोतनाद्र्द्रपादस्तुसविशत् आर्द्रपादस्तु फजानोदीर्घमायुरवासुयात् ७६ अचक्षुर्विषयदुर्गनम-
 पघेतकहंचित् नविष्मत्रमुदीक्षतनुबाहुस्यानदीनरेत् ७७ अधितिष्ठेन्नकेशस्तनमृन्नास्थि-
 कपालिकाः नकार्पासास्थिनतुषादीर्घमायुर्जिजाविषुः ७८ नसवसेच्चपतितेनचाडालेनपुंक्षयोः
 नमूर्खेनवलितैश्चनार्येनात्यावसाधिभिः ७९ नमूर्द्रायमतिदद्यान्नाच्छिष्टंनहविष्कृतम् नचास्या-
 पदिशोर्द्धमेनचास्यम्रतमादिशत् ८०

च्छायादौनसमीपवसेत् अतोनाथार्भिकवसेद्भ्रामइत्यतोभेदः निषादाच्छू-
 द्रायांजातः पुंक्षयः वक्ष्यतिच जातोनिषादाच्छूद्रायांजात्याभवतिपुंक्षयइति अबलिसाधनादिमद्गर्विताः अत्याअत्यजाश्च
 कादयः अत्यावसाधिनोनिषादस्त्रियांचाडालाज्जाताः वक्ष्यतिच निषादस्त्रीतुंचाडालात्पुत्रमत्यावसाधिनम् ७९ नमूर्द्रा-
 येति मूर्द्रायमतिदृष्टार्योपदेशंगदद्यात् धर्मोपदेशस्यपृथङ्दृशेत् अदासमूर्द्रायउच्छिष्टंनदद्यात् दासगोचरतयाउच्छि-
 ष्टमन्नंदातव्यमिति वक्ष्यमाणलाददोषः हिलोच्छिष्टंभोजनमिति भोक्तुर्विधिः दातुरुच्छिष्टंदाननिषेधेपिपिथासंभवउत्था

विषयः हविष्मन्मिति-यस्यैकदेशोऽहुतः सहविः शेषो न दातव्यः धर्मोऽपदेशो न शूद्रस्य कर्मव्यः व्रतं चास्य मायश्चित्तरूपं साक्षा
 न्नोपदिशेत् किंतु ब्राह्मणमध्ये कृत्वा तदुपदेशव्यवधानात् यथाहो गिराः तथा शूद्रं समासाद्य सदा धर्मपुरःसरम् अंतरा ब्रा-
 ह्मणं कृत्वा मायश्चित्तं समादिशेत् प्रायश्चित्तमिति सकलधर्मोपदेशस्योपलक्षणार्थम् ८० यो ह्यस्येति यस्मात् योऽस्य शूद्र-
 स्य धर्मव्रते यश्च प्रायश्चित्तमुपदिशति स तेन शूद्रेणैव सह असंनृता रव्यं तसो गहनं नरकं प्रविशति पंचरूपवैकेशु द्वयोर्दोषकथ-
 नं प्रायश्चित्तगौरवार्यम् ८१ नसंहताभ्यामिति संश्लिष्टाभ्यां पाणिभ्यां कंडुये दातव्यः शिरः उच्छिष्टः स्वशिरो न स्पृशेत् शिरसा
 विना उन्मज्जनव्यतिरेकेण नित्यनैमिक्तस्नानेन कुर्यात् हृद्यार्थे शिरोव्यतिरेकेणात्र प्रक्षालनेन दोषः स्नानशक्तस्य चाप्यनिषे-
 अशक्तस्य तु अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्मणा भितिजा बालिना विहितमेव ८२ केशग्रहानिति कोट

यो ह्यस्य धर्ममात्रं वैवादिशति व्रतम् सोऽसंनृतं नाम तमः सह तेनैव मज्जति ८१ नसंहताभ्यां
 पाणिभ्यां कंडुये दातव्यः शिरः न स्पृशेच्चैतदुच्छिष्टेन च स्नायाद्दिनाततः ८२ केशग्रहान्यहाराश्च
 शिरस्येतान् विवर्जयेत् शिरःस्नातश्चैतल्लेन नारं किंचिदपि स्पृशेत् ८३ नराज्ञः प्रतिगृण्हीया
 दराजन्यमस्मृतिः शूनाच्च क्रध्वजवतां वैशेनैव च जीवताम् ८४

शिरसि वर्जयेत् कोपनिमित्तत्वाच्चालनः
 परस्परमतिषेधः अतएव स्मृतसमये कामिनी केशग्रहस्थानिषेधः स्वशिरस्कस्नातस्य तैलेन न किंचिदप्यंगं स्पृशेत् अथवा
 तैलेनेति काकाक्षिवहुभयत्रसंबध्यते तैलेन शिरःस्नातः तैलेन पुनः किंचिदप्यंगं स्पृशेत् अतो यत्रौ शिष्टानामतैलशिरः
 स्नातानां तैलेन पादाभ्यां गसमाचरणमधिकरूढम् ८३ नराज्ञ इति राजन्यशब्दः क्षत्रियवचनः अस्मिन्नियमस्मृतस्तराज्ञो
 तिगृण्हीयात् राजतो धनमन्विच्छेत्तस्याय विशेष उक्तः शूनाच्च क्रध्वजवतामिति शूनावतां च कवतां ध्वजवतां च शूनामणिव
 धस्थानतद्यस्यास्तीति शूनायान् पूर्वकमांसविक्रयजीवी चक्रवान् वीजबधविक्रयजीवी तैलिकः ध्वजवान् म
 धविक्रयजीवी शौंडिकः वैशः पण्यस्त्रिया मृतिः तया योजीवति स्त्रीषु मान्वासे वा वान् एते पांचनमिति गृण्हीयात् ८४ छ

दशभूनेति गोविंदराजस्तु दशशेखासमोच्युपइतिपठति मेधातिथिप्रसृतयः प्रांचोदशवेशासमोच्युपइतिपठति भूनादिशब्देस्त
 द्वापुपलक्ष्यते दशभूनावस्तुयावान्दोषस्तावानेकस्मिन्चक्रवर्तितौलके यावान्दशस्तौलकेषुदोषः नोवानेकध्वजवलिशोडिके
 यावान्दशस्तुअजवत्तदोषस्तावानेकत्रवेशचि यावान्दशस्तुवेशवस्तदोषस्तावानेकत्रयाजनि उत्तरोत्तरनिदानेयंपूर्वदातृसंभवेसा
 लुत्तरवर्जनाथमपेक्षयायोज्यते ८५ दशभूनासहस्त्राणाति भूनायचरतीतिशौनिकः एवंसंकलनयायच्छौनिकादशसहस्त्राणि
 स्वार्थेयागदयतिनेनतुल्योराजमन्यादिभिः स्मृतः तस्मान्मुल्यप्रतिग्रहोत्तरकहेतुलाइयानकः क्षत्रियस्यापिच ८६ योराज्ञइति
 योराज्ञः कृपणस्य शास्त्रोच्छ्रयनेनप्रवर्मानस्यप्रतिग्रहं क्लोमिसंक्रमेणैतान्च दस्यमाणैकंशितिनरकान्वाच्छति ८७ पूर्व्वलोके
 सामान्यतोत्तरकानिमानेकंशिशतिपिरुक्लभिरानोत्तानेवनामतोनिर्दिशति तामिस्त्रभितिविभिः एतेषांनरकाणांस्वरूपमांकडिय

दशभूनासमंचक्रं दशचक्रसमोध्यजः दशध्वजसमोवेशोदशवेशासमोच्युपः ८५ दशभूनासहस्त्रा-
 णियोवाहस्यतिशौनिकः तेनतुल्यः स्मृतोराजाचोरस्तस्यप्रतिग्रहः ८६ योराज्ञः प्रतिग्रहहातिल्लुब्धस्यो
 च्छास्त्रवर्तिनः सपर्यायेणयातोमान्तरकानेकविशतिम् ८७ तामिस्त्रमथतामिस्त्रमहारापरवरोरवो
 नरककालस्त्रज्ञचमहानरकमेवच ८८ सजीविनमहावीचिंतपुनसप्रतापचम् सहान्चसकाकोक्कु
 क्कुलप्रतिस्मृतिं कम् ८९ लोहशकुमुजीयचपयान शाल्मलीनदीम् असिपत्रवनचवल्लोहदारक
 मेवच ९० एतद्विदतोविद्वंसो ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः नराज्ञः प्रतिग्रहंतिप्रस्यथ्ययोभिकाक्षिणः ९१

पुराणादिद्विस्त्रेणोक्तं त्रैयावगंतच्यम् ८८ ८९ ९० एतद्विदंतइति प्रतिग्रहोविधिधनरकहेतुरितिजानंतो ब्राह्मणाः
 धर्मशास्त्रपुराणादिदोषेदोषाभ्यापिनोजन्मानरेथ्यैः कामवंतोनराज्ञः प्रतिग्रहस्युहस्युः विदुषोहपतिग्रहेनानीवदोषः यतोवस्यति
 तस्मादविद्वान्पिभियादिति तेयामपिभिदिदुःराजप्रतिग्रहः प्रचुरपत्यवायफलकइतिदशोपितुंविदुः इहणं ब्रह्मवादिग्रहणंच
 ९१ ब्राह्मरति ब्राह्मोसुहृत्तोरत्रैः पथ्ययोग्यामः ब्राह्मिभारतोत्तलयोधहेतुत्वात् सुहृत्तेशब्देन कालमात्रवचनः तत्रबुद्धेन
 दक्षेणापि प्रदोषपथ्ययोग्यामोवेदाभ्यासेनतौनयेत्प्रह रद्वयंशयानोहि ब्रह्मसृष्टयापकल्पते इतिब्रुवतातत्रप्रबोधोऽभ्यनुज्ञा

तः गोविंदराजस्तु रात्रेः पश्चिमे सुहृत्ते बुल्येत इत्याह धर्मार्थौ च परस्परविरोधेनास्तु धानार्थमवधारयेत् तत्राधार
 त्त्वं कायकेशान्भिरूपयेत् यदि महान् कायकेशोऽस्यौ च धर्मार्थौ चानदातं परिहरेत् वेदस्य तत्सार्थं ब्रह्मकर्मत्विकंभि
 तस्मिन्समर्पे बुद्धिप्रकाशान् १२ उच्यतेति ततः उक्त्वा लेशव्याया उच्यते गोमूत्रपुरीषोत्सर्गकृत्वा कृतवक्ष्यमाण
 ऽनन्यमनाः पूर्वसंध्यां निरंगायत्रीजपं पुर्व्वर्त्तनं तर्कदर्शनादयं विधिः प्रातः संध्याया सुक्त उच्यते दूर्ध्वं सपिजयेत्
 इति विधानार्थो यमारंभः अपराभागिसंध्यां स्वकाले प्रारभ्य तारकोदयादूर्ध्वं सपिजपन्नासीत् १३ उ
 ति दर्शयन्वाह ऋषय इति संध्याशब्दोत्र संध्यानुष्ठेयजपादिपरः यस्माद्दृष्यो दीर्घसंध्यानुष्ठानान्दत्तः यथा
 ऽमृतांचक्रीर्त्तिमध्ययनादिसंपन्नं यथाश्वप्राप्तुः तस्मादापुरादिकामश्चिरसंध्यामुपासीत् १४ श्रावण्यामिति श्रावण्यास्पष्टो-

ब्राह्मे सुहृत्ते बुल्येतु धर्मार्थौ चानुचिंतयेत् कायकेशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्थमेव च १२ उच्यते या
 वश्यकं कृत्वा कृतशौचः समाहितः पूर्वसंध्याजपं स्तुष्टे त्त्वं काले चारणान्विरम् १३ ऋषयो दीर्घसं
 ध्यत्वा दीर्घमासुरवामुसुः प्रजायशाश्च कर्त्तित्त्वं ब्रह्मवचं समवच १४ श्रावण्यां प्राष्ठपद्यां वा व्युपा
 कल्पय याविधि सुक्तं च्छदास्यधीयति सासान्विमोद्धपंचमान् १५ पुष्ये तु च्छदासां कुः याद्ब्रह्मि
 त्सर्जनद्विजः साधुस्तु कुस्युचामाते पूवर्णहे प्रथमे हनि १६ यथाशास्त्रतु कलेव सुत्सर्गच्छदसावहिः
 गिरमेत्सक्षिणीरात्रित दवेकमहनिशम् १७

र्णमास्यां प्रादुपदस्य च स्वगुह्यानुसारेण उपाकर्मस्यं क
 श्वतुरीमासान् ब्राह्मण उच्यते वेदानधीयति १५ पुष्येति तत्रः पक्षाधिके सुचतुषु यः पुष्यस्तत्र ग्रामाद्ब्रह्मिगत्यासगुह्य
 रेणीत्सर्गस्यं कर्त्तुकुर्यात् अथवा गामासु कुस्य प्रथमे हनि पूवर्णहे कुर्यात् मायसुक्ते च विधिः प्रौषपद्यां येनोपाकर्मन कृतं तद्वि
 पयः १६ यथाशास्त्रेति एवमुक्तशास्त्रानुसारेण ग्रामाद्ब्रह्मिः छदसा सुत्सर्गस्यं कर्म कृत्वा पक्षिणीरात्रिविरमेत् नाधीयति
 द्वेदिने पूर्वापरे पक्षावियस्यामध्यवर्त्तिन्या रात्रेः सापक्षिणी रात्रेः अस्मिन्पक्षे तुत्सर्गहोरात्रे द्वितीयादिने चाह्निनाध्येतयं

द्वितीयरात्रौ लथ्येतव्यम् अथवातदेवैकमुत्सर्गाहोरात्रमनध्यायंकुर्यात् विद्यानेपुण्यकामं त्ययमहोरात्रानध्यायविधिः ९७
 अत ऊर्ध्वमिति उत्सर्गानध्यायनादूर्ध्वमंत्रब्राह्मणालोकवेदं सुकूपसेषु संयतः पठेत्सर्वाणितुवेदांगानि शिखाव्याकरणादीनि
 कृष्यापक्षेषु पठेत् ९८ नाविस्पष्टमिति स्वरवर्णाद्यभिव्यक्तिसूत्र्यद्ब्रह्मन्निधौ चैवनाधीयत तयारात्रेः पश्चिमेथामेसुसोऽथितो
 वेदमधीत्यत्रानौनपुनः स्रव्यात् ९९ यथोदितेनेति यथोक्तविधिनानित्यं छंदस्कृतं गायत्र्यादि छंदोयुक्तं मंत्रमात्रं पठेत् मंत्रा
 णामेव क्रमं तं रंगत्वात् अनापदि सम्यक्करणदोसति ब्रह्मब्राह्मणं मंत्रजातं च यथोक्तविधिनानुक्तः सन्दर्हितः पठेत् १०० इमा
 भिति इमान्स्वमाणाननध्यायान् सर्वथा यथोक्तविधिना अधीयानः शिष्याध्ययनं च कुर्वाणो गुरुर्वर्जयेत् १०१ कर्णश्रवदिति रा

अत ऊर्ध्वं तु छंदोसि शक्तेषु नियतः पठेत् वेदांगानि च सर्वाणि कृष्यापक्षेषु संपठेत् ९८ नाविस्प-
 ष्टमधीयत न सूद्रजनमन्त्रिभ्यो न मिश्रा ने परिश्राने ब्रह्माधीत्यपुनः स्वपेत् ९९ यथोदितेन विधिना-
 नित्यं छंदस्कृतं पठेत् ब्रह्मच्छंदस्कृतं च वैद्विजोयुक्तोऽस्य नापदि १०० इमान्स्वमनध्यायानधीयानो
 विवर्जयेत् अध्यापनच कुर्वाणः शिष्याणां विधिपूर्वकम् १०१ कर्णश्रवणं निलेरात्रौ दिवा पांसूकसमू-
 हने एतौ वर्षस्वनध्यायावध्यायज्ञाः प्रचक्षते १०२ विद्युत्स्नितवर्षेषु महाल्कानां च स्रष्टवे आका-
 लिकमनध्यायमेतेषु मसुरं व्रवीत् १०३ एतां स्वप्सुदितान् विद्यात् यदा मादुःकृताग्निषु तदा विद्या
 दनध्यायमनृतौ चाश्वदशने १०४

श्रीऋषिभ्रवणयोग्यशब्दजनकेचायौवाति गोविंदराजस्तु ऋणिस्यामेव श्रवणो
 पपत्तेरतिशयिवक्ष्याकर्णत्रय इलकम् तेनातिशब्दवतिवायौवातीत्यभिहितवान् दिवा च धूलिपटलोत्सारणसमर्थे चायौव
 हति एतौ वर्षकाले अनध्यायौतात्कान्दिकावध्यापनविधिज्ञासुनयः कथयंति १०२ विद्युदिति विद्युद्भ्रज्जितवर्षेषु इन्द्रनिर्देशा
 युगपदुपस्थितेषु महतीनां नौल्कानां संश्लेषे इतस्ततः पाते सति आकालिकमिति तु भिन्नकालादारस्यापरे धुयविल्स एव काल
 स्त्वावत्ययं तमनध्यायमेतेषु मसुरं व्रवीत् १०३ एतामिति एतां विद्युदादीन् यदा होमार्थं यकटीकृताग्नि कालेषु संश्र्यास्येत्सु

युगपद्दुस्त्वान्जानीयात् तदान्ध्यापवर्षस्फुरन्निर्सर्वदात्थाः नृतौ मादुःखलाग्नि कालेषु मेघदर्शनमात्रे सति अनध्या-
योनवर्षात् १०४ निर्घातेति अंतरिक्षभयोत्पातधनौष्ठुकुपेसूयचंद्रतापराणानांचोपसर्गसत्यनंध्याद्यइमानाकालिकान्-
जानीयात् आकालिकशब्दार्थोव्याकृतएव ऋतावपि वर्षास्फुरन्निर्घाते होमार्थे प्रकाशितेष्वग्निषु संध्यायाद्यदाविद्युत्कृत्स्नितश
ज्योतिरनध्यायः स्यात् नाकालिकः तत्र यदि प्रातःसंध्यायांतौ स्याता रात्रौ स्तानितविद्युद्दूर्ध्वं धिति त्रयाणां पू-
त्रितये जाते यथा दिवान्ध्यायस्तथारात्रावपि अहोरात्र एवेत्यर्थः १०६ नित्यानध्याय इति नैऋत्यविवयोऽर्थातिशया
नगरयोः सर्वदानायायः स्यात् कुलितगंधे च सर्वस्मिन्पि गम्यमाने धर्मनैऋत्यविवयोऽर्थातिशयानध्यायोपदेशो विद्या

निर्घातेऽष्टमिचलने ज्योतिषांचोपसर्जने एतानाकालिकान्विद्यादनध्यायानृतावपि १०५ प्राहु-
कृतेष्वग्निषु तु विद्युत्स्तनितनित्यने सज्योतिः स्यादनध्यायः शेषे रात्रौ यथादिवा १०६ नित्यानध्या-
यरवस्याद्वाभिवृत्तनगरेषु च धर्मनैऋत्यविवयोऽर्थातिशयानध्याय इति नैऋत्यविवयोऽर्थातिशयानध्या-
स्यचसन्निधौ अनध्यायोरुद्यमानसमवाये जनस्य च १०८ उदके मध्यरात्रे च विष्णुत्रस्य विषज्जने
ने उच्छिष्टः श्राद्धसुकैव मनसापि न चिंतयेत् १०९

मस्य कदाचिदध्ययनमुजानाति येशिष्याः केचिद्गृहीतवेद-
धयनजन्मादृच्छवस्ते धर्मनैऋत्यविवयोऽर्थातिशयमात्रार्थे तारो विद्यानिशयमात्रार्थि नस्ते विद्यानैऋत्यविवयोऽर्थातिशय-
ति अंतर्गतः शवोयस्मिन् ग्रामे जायते तत्र वर्षलौऽर्थातिकस्तस्य सन्निधौ न तु श्राद्धः तस्य न श्राद्धजनसन्निधाविति निषेधान् रु-
यमाने रोदनध्यानौ भावे लकारः कार्यतरार्थे च तु जनमेलके सत्यनध्यायः १०८ उदक इति उदकमध्ये मध्यरात्रे च सुहृत्तचतुष्ट-
ये च निशाया च तसु हृत्तभिर्निगोतमस्मरणान् गोविंदराजस्तरात्रिमध्यप्रहर इत्येत्कृत्वा च तस्य मध्यरात्रे च सुहृत्तचतुष्ट-
भोजनारिनाचोच्छिष्टेऽपि मंत्रणसमयादाय म्यश्राद्धभोजनार्हो रात्रं यावन्मनसापि वेदन चिंतयेत् १०९ ७९

प्रतिगृह्येति एकरवोद्विश्वतेत्रत्रात्थेतदेकोद्विष्टन्नवआहृतकेतनन्निमंत्रणंगृहीत्वा निमंत्रणादारभ्य क्षत्रियस्यजनपदेभ्य
 रस्पुत्रजन्मादिस्मृतके राहोश्चस्मृतकंचद्रस्योपरागः तत्रत्रिग्रन्त्रवेदन्नाधीयीत ११० यावदिति यावदेकस्यासुद्विष्टस्य
 उच्छिष्टस्यसकुकुमादेर्गंधोलेपय्यत्राह्यणस्यशास्त्रविदोदेहेति ष्ठतिनावं त्यहोरात्राणिऊर्ध्वमपिवेदन्नाधीयीत १११ शयान
 इति शय्यायापनितांगआसनारूढयादः कृतावसथिक्वोवामांसम् जननमरणशौचिनांचान्नंफल्कानाधीयीत ११२ नीहा
 रइति नीहारेधूलिकायाम् वाणशब्देःशरध्वनौ वाणोवीणाविशेषरत्यन्ते ऋतःसायंसंधयोरमावास्याचतुर्दशीयौर्णमा-
 सीधुनाधीयीत अष्टकास्तूरत्रनिषेधालौर्णमास्यादिसाहचर्यादष्टकाशब्दोः ष्ठमीतिथिपरः ११३ विशेषदोषमाह अमावा-

प्रतिगृह्यह्रिजोपिहानेकोद्विष्टस्यकेतनम् अहंनकर्त्तयेद्रहस्राज्ञोराहोश्चस्मृतके ११० यावदेका
 नुद्विष्टस्यगंधोलेपश्चतिष्ठति विप्रस्यविदुषोदेहेतावद्रहस्रनकीर्त्तयेत् १११ शयानःप्रोटपादुश्चक्रु
 त्वाचैवावसथिकाम् नाधीयीतामिषजुर्ध्वास्मृतकान्नाद्यमेवच ११२ नीहारेवाणशब्देचसध्यया
 रेवचोभयोः अमावास्याचतुर्दशयोःपौर्णमास्यष्टकास्तुच ११३ अमावास्याशुरुहतिशिष्यंहतिच
 तुर्दशी ब्रह्माष्टकापौर्णमास्येनस्मान्ताःपरिवर्जयेत् ११४ पाश्र्वर्षेदिशादाहगोमासुविरुतेतत्रा
 भ्यखरोष्ट्रचरुवृत्तिपंक्तौचनपठेहिजः ११५ नाधीयीतस्मशानानेत्रामातंगोत्रजेपिवा वसित्वामेभ्य
 नंवासःआद्विक्रमतिगृह्यच ११६ प्राणिचायदिवाप्राणियत्किचिच्छुद्धिक्रमवत् तदालभ्याप्यनध्या
 यःपाण्यास्याहिहिजःस्मृतः ११७

येति यस्मादमावास्यागुरुहंनिशिष्यंहंनिचतुर्दशी वेदंचाष्टमीपौर्णमास्यौविस्मर
 यतः तस्मान्ताअध्यपनाआपनयोःपरित्यजेत् ११४ पाश्र्वर्षेइति ध्रुवोर्षेदिशादाहेऽगालकुङ्कुरगर्दभोष्ट्रचरुवत्सक्तौ
 चोपयिष्यन कृतत्वात्सुगालभ्यखरादीनामेवब्राह्मणोनपठेत् ११५ नाधीयीतेति आशानसमीपेग्रामसमीपेगोष्ठेचमेकनसम्य
 धृतवासः परिपायत्याहीयंस्मिद्धन्नादियतिगृह्यनाधीयीत ११६ प्राणिचेति आद्विक्रमन्नादिक्रमतावदनध्यायोभवतीत्क

कं प्राणिवागवाश्यादिअप्राणिवाक्स्त्रमात्थादिप्रतिग्रहकालेहस्तेनगृहीत्वानध्यायोभवतियस्मात्प्राणिरैवास्वयमस्येति प्राण्या
स्पोहित्राक्षणः स्मृतः ११७ चौरैरिति चौरैरुपप्लुतेग्रामेगृहादिदाहोदिकृतेभयेदिव्यातरिक्षेभौमेषुचाद्रुतेषुउत्पाद्यभयेषुआ
कालिकमनध्यायजानीयान् ११८ उपाकर्षणिति उपाकर्षणित्त्वोत्सर्गत्रिपत्रमध्ययनक्षेपणम् उत्सर्गपक्षिण्यहोरात्राचनध्याय
शुक्तौ तत्रायंभर्त्सुण्यकामप्रतिधिरात्रोपदेशः तथाग्रहायणयाऊर्त्स्वकृथापसाष्टमीषुतिस्त्रुचतस्त्रुचाहोरात्रमनध्यायःदि
वाकालमात्रसद्भावोपिपोर्णमास्पृशकसत्त्वेत्यनेनयावदृष्टस्येवानध्यायइतराष्टमीषूक्तइत्युनरुक्तिः ऋत्वंताहोरात्रेषुचानध्याय
११९ नधीयतेति तुरगतकरुकरौकास्वरोश्चरूढः तद्योषरदेशस्यः शकटादियानेनगच्छन्नाधीयति १२० नविवाद्इति

चौरैरुपप्लुतेग्रामेसंभ्रमेचानिंकारिते आकालिकमनध्यायंविद्यात्सर्वाद्भुतेषुच ११८ उपाकर्ष
णित्त्वोत्सर्गत्रिपत्रक्षेपणस्मृतम् अष्टकृत्स्वहोरात्रमृत्वंतास्त्वरानिषु ११९ नाधीयताम्भ्रमाकृ
ढोनृक्षनचहस्तिनम् ननावनरवरनोष्टुनेरिणस्थानयानगः १२० नविवादेनकलहेनसनायानस
रैचस्तुतेगात्राच्छ्रेणचपरिक्षते १२१ अतिश्चिचाननुज्ञाप्यमारुतयातिवाभृशम् रुधि
तमारण्यकमधीत्यच १२३

देवाकलहेकलहेदंडादंडयादौसेनायां अमरुत्सुद्धयांसंगरेसुद्धे मौजनानंतरंचयाव
ईहस्तेनयावदार्द्राणिशिरितिवसिष्ठस्मरणान् तथाअजीर्णोन्नेयमनंच कृत्वाअस्त्रोद्गारेचनपठेत् १२१ अविशिमिति ७
नं करोमीति यावदनिधिरनुज्ञापितो न भवति मारुतेचात्यर्थं चानिधिरैचगात्रात्कृतेरुधिरस्वयंविनापिशस्त्रेणक्षतमात्रेपिनाथ
यति १२२ सामध्यायिति सामध्यायौचभ्रूयमाणेभ्रूपसुयोः कदाचिदध्ययनभ्रुपान् वेदंचसामाव्यचारण्यकारव्यंचवेदे
मधीत्यतदहोरात्रेवेदांतरनाधीयति १२३ ऋग्वेदेति सामगानश्रुतौ ऋयसुषोरनध्यायषक्तः तस्यायमनुवादः ऋग्वेदोत्तर
वदेवताअस्येतिदेवत्वसः यत्पूर्वदोमानुषोमानुषदेवताकलान् प्रायेणमानुषकर्मोपदेशाद्भामानुषः सामवेदः पितृदेवताक-

लासिच्यः पितृकर्मकलाजलोपस्पर्शनंस्मरंति तस्मान्त्वास्तुचिरिवर्धनिः नलशुचिरेव अतस्तस्मिन् शूयमाणोऽन्यशुधीना
 धीयान् १२४ एतद्द्विदंतइति एतद्देवत्रयस्य देवमनुष्यपितृदेवताकलंजानंतः शास्त्रज्ञास्त्रयीनिकर्षसाराद्धृतं व्याहृतिसाधि-
 त्वात्कर्मणाव्याहृतिसाधिनाः क्रमेण पूर्वमधीत्यपश्चाद्देवाध्ययनं कुर्यात् द्वितीयाध्यायोक्तोप्ययमर्थः पुनरनध्यायप्रकरणेऽभि-
 द्धितः यथैतयोक्तानध्यायाएवं प्रणवव्याहृतिसाधिकापठितास्तु अनध्याय इति दर्शयितुं शिष्यस्याध्यापनमेवं कर्तव्यमिति स्म-
 त्कत्रनलावगमार्ये च १२५ पशुमंडूकेति पशुमंडूकेति मंडूकविडालकुक्कुरसर्पनकुलमूषिकैः शिष्योपाध्याययोर्मध्यगमनेऽ-
 नध्यायगहोरात्रंजानीयात् १२६ संप्रतिविद्यानैपुण्यकामं प्रतिपूर्वोक्तानध्यायविकल्पाद्येमाह हावेवेति स्वाध्यायपञ्चभिंचो-
 च्छिद्याद्यमेधोपहताम् आत्मानं च योक्तौ चरहितमिति हावेवानध्यायौ नित्यं प्रयत्नतो वर्जयेत् न तु पूर्वोक्तान्तेषामपि य

ऋग्वेदो देवदेवत्यो यजुर्वेद इत्युक्तमातुषः सामवेदः स्मृतः पितृस्तस्मात्तस्यास्तुचिर्ध्वनिः १२४ एत
 द्विदंतो विद्वांसस्त्रयीनिकर्षमन्त्रहम् क्रमतः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्देवमधीयते १२५ पशुमंडूकमा
 नारभ्य सर्पनकुलास्तुभिः अंतरागमने विद्याद्वयमधीयमान् १२६ हावेव वर्जयेन्नित्यमन
 ध्यायो मयत्नतः स्वाध्यायमभ्यासुद्धामात्मानचास्तुचिर्द्विजः १२७ अमावास्यामष्टमी च पौर्णमा
 सी च तृदशीम् ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्युतौ स्नातकोद्दिजः १२८ नस्नानमाचरेद्भुक्तानात्तुरो नम-
 हानिधि नवासौभिः महाजस्यनाविज्ञाते जलाशये १२९

अनित्यग्रहणं अनुवादो वा नित्यत्वापेक्षकोऽवास्ति-
 तानपिनित्यं वर्जयेत् अन्यत्र निकल्पः १२७ अमावास्यामिति अमावास्यादिषु ऋतावपि स्नातकोद्दिजो न स्त्रियसु पगच्छेत् पर्व
 वर्जमेतच्चैनामित्यनेनैव निषेधो सिद्धो स्नातकत्रतलोपत्रायश्चित्तार्थमिह वर्जनम् १२८ नस्नानमिति नित्यस्नानस्य भोजना
 नंतरं भ्रमसंकेत्प्रादागनादिस्पर्शमित्तकस्य सुहृत्समिपिशक्तिविषयेनाग्रयतः स्यादित्यापत्तं वस्तरणात् निषेधुमयोग्यत्वात् नृद-
 च्छास्नानमिदं भोजनानंतरं निषिध्यते तयारोगी नैमित्तिकमपि स्नानं न कुर्यात् किंतु यथासामर्थ्यम् अशिरस्कं भवेत्स्ना

नंस्नानाशक्तौतु कर्मिणाम् ओर्द्रेणवाससावास्यान्मार्जनं दैहिकंविदुः इत्यादिजाबालाद्यक्तमनुसंधेयम् तथा महानि
त्रविज्ञेयामश्रयंमहरद्वयम् तस्मिन्स्नानन्मकुर्वीत कास्यनैमित्तिकादहतइति देवलवचनात्तत्रनस्नायात् बहुवासाश्चनि
त्यन्स्नायात् नैमित्तिकाच्चाडालादिस्पर्शेसितितु स्नानंबहुवाससोप्यनिषिद्धम् आहाद्याक्रातागाधरूपतयाविशेषेणाज्ञाने
जलाशयेच १२९ देवतानामिति देवतानां पाषाणादिमयीनां गुरोः पित्रादेः नृपतेः स्नातकस्याचार्यस्यच गुरुलेप्याचार्यस्यत्रा
धान्यविचक्षयापृथङ्निर्देशः वस्तुणः कपिलस्यज्ञेदीक्षितस्यचेच्छयाछायांनान्नामेत्त्रशब्दाच्चाडालादीनामपि कामतदत्य
भिधानात् अतुष्टिपूर्वकेनदोषः १३० मध्यंदिनइति दिवारात्रेचसंपूर्णंमहरद्वयेसमासंच आर्द्धभस्त्राप्रान्तःसायंसंध्ययो
चिरंचतुष्यथनाधितिष्ठेत् १३१ उदूर्तनामिति उदूर्तनमभ्यंगमलापकर्षणपिष्टकादिअपस्नानंस्नानोदकंमूर्च्छपुरीषेरुधि

देवतानां गुरोराज्ञः स्नातकत्वार्ययोस्तथा नाक्रामेत्क्रामतश्छायां वस्तुणो दीक्षितस्यच १३० म
ध्यंदिनेः हरारात्रेच आर्द्धभस्त्राचवसाभिषमम् संध्ययोरुपमयोश्चैव नसेवेतचतुष्यथम् १३१ उदूर्तन
मपस्नानं विष्णुमूर्त्रेकमेवच श्लेष्मनिष्कृतं वातानिनाधितिष्ठेत्तुक्रामतः १३२ वैरिणो नोपसेवेत
सहायं चैव वैरिणः अधार्मिकतस्करंच परस्यैवचयोधितम् १३३ नहीदृशमनाद्युष्यलोकैकिकिचन
विद्यते यादृशगुरुषस्येह परदारोपसेवनम् १३४ क्षत्रियंचैवसर्पंच ब्राह्मणंच बहुस्युतम् नाव
मन्यत वैभूष्युः कृशानपिकदाचन १३५

रं वन्दे पाणं निष्कृतमश्लेषारूपमपि चर्वितपरित्यक्तरूपतांबुलादि
तं भस्त्राउद्गोर्णमक्तादिरतानिकामतोनाधितिष्ठेत् अधिष्ठानंतत्रपर्यवस्थानम् १३२ वैरिणमिति शत्रुतन्मंत्रिणमधर्म-
शीलंचौरंपरदारान्भसेवेन् चौरस्याधार्मिकलेप्यत्यंतगर्हितत्वात्पृथङ्निर्देशः १३३ नहीदृशमिति यस्मादीदृशमनाद्युष्यभि
दलोकैरुपस्यनकिंचिदस्ति यादृशंपरदारामनम् तस्मादेतन्भक्तव्यम् १३४ क्षत्रियमिति वृत्त्यर्थेभूष्यातुः भूष्युः
वर्द्धिष्युः धनगवादिनावर्द्धनशीलः क्षत्रियसर्पंबहुस्युतंच ब्राह्मणन्वावजानीयान् कृशानपिकालेप्रतीकाराक्षमान् १३५

एतच्चयमिति एतच्चयमनसदवमंनारंविनाशयतिच्छत्रियसर्गौदृष्टयन्त्याब्राह्मणश्चाभिचायादिनादृष्टेनतस्मात्कल्याणबु
 ध्दरेतत्रयंसर्वदानाजानीयात् १३६ गोलानामिति प्रथमंभनाथसुधुमेकतेतत्रधनानामसंपत्तिभिर्मंदमायोहमितिनात्मान
 मवजानीयात्किंतुमरणपर्यंतश्रीसिद्ध्यर्थसुधुमंकर्यात् नतुइमान्दुष्टंमांभुत्येत् १३७ सत्यंभूयादिति यथादृष्टश्रुतंतसंब्र
 यात् तथानीतिसाधनंभूयात्तुवस्तेजादिति यथादृष्टश्रुतमप्यप्रियतुत्रस्तेमृतइत्यादिनवदेत् एषवदेदमूलतयानिलोधर्मः१३८
 भद्रमिति प्रथमंभद्रपदमभद्रपदपरंदितीयंभद्रशब्दपर्यायपरंअभद्रपदभद्रशब्दपर्यायपरंअशस्तादिशब्देनप्रभूयात् न
 शान्तापसंवःनाभद्रमभद्रंभूयात्सुष्यप्रशस्तामितिभूयात् भद्रमित्येवेतिभद्रमद्रपदमेवधातत्रयोज्यंशुकन्धिःप्रयोजनवैरेविवा

एतत्रयंहिसुरुषंनिर्द्धेदवमानितम् तस्मादेतत्रयंनित्यंनावमन्येतद्वृद्धिमान् १३६ नात्मानमव
 मन्येतपूर्वाभिरसमृद्धिभिः आसृत्योःश्रियमन्विच्छेन्नैनामन्येतदुद्धृष्टाम् १३७ सत्यंभूयादियंभूया
 न्भूयात्सत्यमप्रियम् प्रियंचनानृतंभूयादेषधर्मःसनातनः १३८ भद्रमद्रमितिभूयाद्भद्रमित्येववा
 वदेत् शुक्रवैरविवादचनकुयात्कनचित्सह १३९ नातिकुल्यनातिसायनातिमध्मीदिनस्थिते नाज्ञा
 तेनसमगच्छेत्तूनेकोनरुपलःसह १४० हीनांगानतिरिक्तागान्विद्याहीनान्वयोधिकान् रूपद्रव्यवि
 हीनांश्वजातिहीनांश्वनाक्षिपेत् १४१ नसृशोत्साथिनोच्छिष्टोविभ्रोगोब्राह्मणानलान् नचापिपथ्येद
 श्रुचिःकस्योज्यतिगणाद्विपि १४२

दंनकेनचित्सहकुर्वात् १३९ नातिकुल्यमिति उषःसमयेप्रदोषेचदिवसंपू
 र्णमहरदयेच अज्ञातशीलेनपुरुषेणयूद्धेअसहनगच्छेत् नैकःप्रपद्येताध्यानमित्कत्केप्रतिषेधेपितुननेकइतिमतिषेधःस्ना
 तकत्रतलोपयाश्रितगौरवार्थः १४० हीनांगानिति हीनांगाधिकंगसूर्यरुद्धकुरूपहीनजातीन्काणशब्दाद्दानादिना
 न्निदेत् १४१ नसृशोदिति कृतभोजनःकृतभूवपुरीयादिश्राकृतशौचाचमनोब्राह्मणोहस्तादिनागोब्राह्मणान्निस्सृशेत्
 नचाशुचिःसन्अनातुरोदिविस्थान्सूर्यचंद्रग्रहादित्यीतिगणान्यशेत् १४२ सृक्षेतामिति एतानवादानश्रुचिःसन्-

सृष्टाकृताचमनः पाणिनागृहीताभिरग्निः प्राणांश्चक्षुरादीनींद्रियाणिशिरःस्कंधजानुपादान्नाभिं चस्पृशेत् अमकरणेचेदं
प्रापश्चिन्ताभिधानंलाघवाथेतत्रकरणेगचादिग्रहणमपिकर्तव्यस्यात् १४३ अनातुरइति अनातुरःसन्स्वानिस्वानिंद्रिय-
णिच्छिद्राणिरोमाणिचगोव्यानिउपस्थकक्षगतानिनिर्मित्तनस्पृशेत् १४४ मंगलाचारसुक्तःस्यादिति अभिप्रेतार्थमिन्द्रि-
गलम् तद्धेतुत्वेनगोरोचनादिधारणमपिमंगलंरुसेवादिकमाचारस्तत्रोद्युक्तःस्यात्वाह्याभ्यंतरशौचोपेतोर्जितेन्द्रियोभवेत्
गायत्र्यादिजपंविहितहोमंचकुर्यात् अतंद्रितः अनलसः अत्राचारदियुक्तानामपिबिनिपातनिवृत्त्यर्थलात्सुनरभियानम् १४
अतआह मंगलाचारसुक्तानामिति मंगलाचाराभ्यांसुक्तानान्नित्यंसुचिर्नाजपहोमरतानांदैवमासुषोपद्रवो नजायते १४६

सृष्ट्वैतानसुचिर्नित्यमग्निःप्राणासुस्पृशेत् गात्राणिवैवसर्वाणिनाभिंपाणितलेनत् १४३ अना-
तुरःस्वानिस्वानिनस्पृशेदनिमित्ततः रोमाणिचरहस्यानिसर्वाप्येवविवर्जयेत् १४४ मंगलाचारसु-
क्तःस्यात्प्रयत्नात्साजितेन्द्रियः जपेच्चसुहृदाच्चैव नित्यमग्निमतंद्रितः १४५ मंगलाचारसुक्तानानित्य-
चप्रयत्नात्प्रनाम् जपतासुहृतांचैवविनिपातो नविद्यते १४६ वेदमवाभ्यसेन्नित्यंयथाकृत्तलमतंद्रितः
तद्व्यास्याहुःपरधर्मसुपधर्माःन्यज्यते १४७ वेदाभ्यासेनसूततशौचंनतपसेवच अद्रोहपचभूता-
नज्ञानिस्मरतिपौर्विकाम् १४८ पौर्विकीसंस्मरन्जानिब्रह्मैवाभ्यसतेपुनः ब्रह्माभ्यासेनचाजस्र-
मनंतंसरवमसृते १४९

वेदमेवेति नित्यकृत्यावसरेश्रेयोहेतुतयाप्रणवगायत्र्यादिकेवदेमेवानलसोजपेत् यस्मा-
तंत्रास्त्रणस्यश्रेयंधर्ममन्वादयोवदंति अन्यःपुनस्ततोऽपेक्ष्योधर्मोमुनिभिरुच्यते उक्तस्यैववेदाभ्यासादेः पूर्वज्ञानिस्मरणद्वारा
रेणमोक्षहेतुत्ववदितुं पुनरभिधानम् १४७ वेदाभ्यासेनेति सततवेदाभ्यासशौचतपोऽहिसाभिः पूर्वभवस्यजातिस्मरति
१४८ ततः किमत आह पौर्विकीमिति पूर्वज्ञानिस्मरन्जानिमित्येकस्मनाकांक्षितत्वादविवक्षितम् बहूनिजन्मानिस्मरंस्ते
युचगर्भजन्यजसमरणदुःस्वान्यपिस्मरन्ससारेधिरज्यन्त्रमह्यैवाजस्रमभ्यसतिश्रवणमनन-आनैः साक्षात्करोतितेनचानंतम्

विनाशिपरमानंदाविर्भावलक्षणं मोक्षसत्त्वं प्राप्नोति सावित्रानिति सावित्रीदेवताकान् होमान् अनिष्टनिवृत्त्यर्थं शोति होमां
 मोर्णमास्यमावास्थयोः सर्वदाकुर्यात् तथा आग्रहाण्याज्जुर्ध्वं कृष्णाष्टमीषु तिस्त्वुच्चाष्टकारयेन कर्मणा आर्थेन च तदंतरित
 कृष्यावमीषु चान्वष्टकारयेन परलोकगतान् पितृन् यजेत् १५० दूरादावसथादिति नैर्भत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं
 भवदतिविष्णुपुराणवचनादेवंविधाग्निगृह दुरान्मूत्रपुरीषपादप्रक्षालनसकलोच्छिष्टान्निनिविच्य तदतिनिषेकं रे-
 त्त्र्योत्सृजेत् १५१ मैत्रमिति भिन्नदेवताकलान्त्रैः पशुः तद्भवत्वान्मैत्रपुरीषोत्सर्गम् तथा देहप्रसाधनमातः स्नान दत्तथा
 वनांजनदेवार्चनादिपूर्वीणहएवकुर्यात् पूर्वाणहशब्देन रात्रिशेषदिनपूर्वभागाविहविदक्षितौ पदार्थमात्रविधिपरत्वाच्चास्यपाद
 क्रमोपि नादरणीयः नोहस्नानानंतरंदंतधावनम् १५२ देवतानीति पाषाणादिभयानि धर्मप्रधानां अग्राह्यगान् रक्षार्थं सजा

सावित्रान् शोति होमां अकुर्यात्सर्वसुनित्यशः पितृन् अथैवाष्टकास्त्वेन्नित्यमन्वष्टकास्तु च १५० दूरा
 दावसथान्मूत्रदूरात्सादावसचनम् उच्छिष्टान्निषेकंच दूरादेवसमाचरेत् १५१ मैत्रप्रसाधनं स्नानं
 दंतधावनं मंजनम् पूर्वाणहएवकुर्यात् देवतानां च पूजनम् १५२ देवतान्यभिगच्छेत्तु धार्मिकाश्च द्वि
 ज्ञान्तमान् ईश्वरं चैव रसाद्यगुरुनेचपर्वसु १५३ अभिवादेयं हृद्वा अद्वाच्चेवाभू नस्वकम् कृ
 ताजलिरुपासीतगच्छतः पृष्ठतान्वियात् १५४ श्रुतिस्मृत्यदि तसम्यङ्निवद्धस्वेषु कर्मसु धर्ममूलान्नि
 येव तसदाचारमतद्वितः १५५

दिक्गुरुं अथ पित्रादीनमावास्यादिपर्वसु द्रष्टुमभिसुरलोगच्छेत् १५३ अभिवाद्
 येदिति गृहागतान्गुरुन्निभिवादेयेतेषां च स्वीयमासनं उपवेश्य दद्यात् वद्भंजलिश्च गुरुसमीप आसीत् गच्छतश्च पृष्ठ
 देशेऽनुगच्छेत् उक्तोप्ययमभिवादानाद्याचारः फलाभिधानाप्युनरुच्यते १५४ श्रुतिस्मृत्यदि तमिति वेदस्मृतिभ्यां सम्य
 गुक्तं स्वेषु कर्मसु अध्ययनादिवंगल्लेन संबंधधर्मस्य हेतुं साधूनामाचारमनलसः सन्नितांतसेवेतेति सामान्येनाचारानुष्ठाने
 पदेशः फलकथनाय १५५ आचारादिति आचाराद्देदोक्तमायुर्लभते अभिमताश्च मजाः शुत्रपीत्रदुहित्वात्मिकाः प्रभूतंच

धनं अमुमफलसूत्रकंच देहस्थमलक्षणमाचारो निफल्यति आचारास्यधर्मैर्णालक्षणसूत्रितारिष्टनाशात् १५६ दुराचारो हीति यस्माद्दुराचारः पुरुषो लोके गर्हितः स्यात् सर्वदा दुःस्वान्वितो रोगवान् अत्यायुश्च भवति तस्मात्सदाचारसूत्रकः स्यात् १५७ सर्वलक्षणहीनोपीति यः सदाचारवान् अद्भान्वितः परदोषानभिधाता स सुभद्रकलक्षणसूत्र्यो पिशतायुर्मवति १५८ यद्यत्परेति यद्यत्कर्मपराधीनं परमार्थनादिसाध्यं तत्तद्यत्ततो वर्जयेत् यद्यत्साधीनदेहव्यापारसाध्यं परमात्मग्रहादितत्तद्यत्ततोऽनुमिषेत् १५९ अत्र हेतुमाह सर्वपरवशमिति सर्वपरमार्थनादिसाध्यदुःखहेतुः सर्वमात्साधीनं सदावहेतुः एतत्सखदुःखयोः कारणजानीयात् १६० यत्कर्मकुर्वति यत्कर्मकुर्वतोऽस्यात्तुष्ठातुः पुरुषस्यातरात्मनः वृष्टिः स्यात्तस्यत्स

आचारात्कर्मतेस्त्यसुराचारादीप्सिताः प्रजाः आचाराद्भूतमक्षय्यभाचरो हं त्यलक्षणसू १५६ दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निदितः दुःखभागी च भूतं व्याधितो त्यासुरवच १५७ सर्वलक्षणहीनोपियः सदाचारवान् अद्भानो नसूयश्च शतवर्षाणि जीवति १५८ यद्यत्परवशं दुःखसर्वमात्मवशं सखवम् एतवर्जयेत् यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्सो वत यत्ततः १५९ सर्वपरवशं दुःखसर्वमात्मवशं सखवम् एतद्विद्यात्समासेन लक्षणं सखदुःखयोः १६० यत्कर्मकुर्वतोऽस्य स्यात्परितोषोऽतरात्मनः तस्य यत्नेन कुर्वीत विपरीतं तु वर्जयेत् १६१ आचार्यं च मवृत्तारं पितरं मातरं पुरुषं न हि स्याद्ब्राह्मणानुगाश्च सर्वान् श्रवत पत्स्विनः १६२ नास्ति क्यं वेदनिदा च देवतानां च कुत्सनम् देवं दंभं च मानचक्रोधं तैर्दृश्यं च वर्जयेत् १६३

नोऽनुष्ठेयं अतृष्टिकं वर्जयेत् एतच्चाधिहितानि पिद्भूगोचरं वैकल्पिकविषयं १६१ आचार्यं चेति आचार्यसुपनयनपूर्वकवेदाध्यापकं वृत्तारं वेदाध्यायव्याख्यातारं पुरुषमल्पं वा बहुवायस्येत्कृतं आचार्यदीर्घं कृतं न हि सेत् प्रतिष्ठात्तरणेऽत्र हि साशब्दः गोविंदाजस्तु सामान्येन हिंसा निषेधात् आततायिनो व्येता न्महिंसादिति व्याख्यातवान् तदनुष्ठेयं च आत्मवृद्धौ वा इत्यनेन विरोधात् १६२ नास्ति क्यमिति नास्ति परलोक इति बुद्धिं वेदस्य देवतानां च निंदां मात्स्यधर्मानुष्ठेयं

हाभिमानकोपक्रौर्याणित्यजेत् १६३ परस्यदंडमिति परस्यहननार्थकुङ्कुदः सन्दंडादिनोल्लिपेत् नचपरगात्रेनिपातयेत्तुत्रशि
 व्यभार्यादासादेरन्यत्रकृतापपाधानेताननुशासनार्थरज्ज्ववेणुदलेनवाइत्यादिवक्ष्यमाणप्रकारेणनाडयेत् १६४ ब्राह्मणायेति हि
 जातिरपिब्राह्मणस्यहननार्थदंडादिकमुद्यम्यैवनतु निपात्यवर्षशतंतामिस्त्रादिनरकेपरिच्यमति १६५ ताडयित्वातृणेनापीति तृणे
 नापिक्रोपादुद्धिपूर्वकंब्राह्मणताडयित्वाएकविंशतिजन्मानिपापयोनिसुकु कुसादियोनिसुजायते १६६ असुध्यमानस्येति असुध्य
 मानस्यब्राह्मणस्योगे शास्त्रानभिज्ञानथाशोणितसुत्याद्यपरलोकेचमहदुःखमाप्नोति १६७ शोणितमिति खड्गादिदहतब्राह्मणा
 गनिर्गतरुधिरंभूभिपातितंयावतोभूलिद्यणुकान्पिंडीकरोतितावत्संख्यानिवर्षाणिपरलोकेशोणितोत्यादकःग्रहर्हाभन्यैःश्वसृ

परस्यदुंडुनोद्यच्छेत्कूदोनैवनिपातयेत् अन्यत्रपुत्राच्छिष्याहाशिस्यर्थताडयेत्तुतौ १६४ ब्राह्मणा
 यावसुध्यैवहिजानिवधकास्यथा शतवर्षाणितामिस्त्रनरकेपरिवर्तते १६५ ताडयित्वातृणेनापिसंरं
 भान्मतिपूर्वकम् एकविंशतिमाजानीःपापयोनिसुजायते १६६ असुध्यमानस्योत्साद्यब्राह्मणस्या
 स्त्रगगतः दुःखस्रमहदाप्नोतिमेत्याभासतयानरः १६७ शोणितंयावतःपासून्सगृणहानिमहातला
 त् तायतोद्दानसुत्रान्यैःशोणितोत्यातक्रोधते १६८ नकदाचिहृजंतस्माद्द्विहानवगुरुरपि नताड
 येत्तृणानापिनगात्रत्वाववेदस्त्रकृ १६९ अधार्मिकोनरोयोहियस्यचाप्यनृतधनम् हिंसारतश्चयो
 नित्यन्नेहासौस्रस्रमेधते १७०

गात्रादिभिर्भक्ष्यते १६८ नकदाचिदिति तस्मादवगोरणादिदोषाभिज्ञोब्राह्मणेदं
 दाधुद्यमननिपातरुधिरस्वणानिनापद्यपिकुर्यादितिपूर्वैकक्रियात्रप्योपसंहारः १६९ अधार्मिकदिति अधर्मेणव्यवहरेती
 ति अधार्मिकः शास्त्रमतिपिद्वागम्यागमनाद्यनुष्ठातायोमानुषोपसन्नसास्येव्यवहारनिर्णयादौचमिथ्याभिधानमेवधनोपाय
 असत्यमभिधायोत्तोचधनं गृणहानियश्चपरिहसाभिरतः नासाविहलोकेस्रस्रपुक्तोवर्तते तस्मादेतन्नकर्तव्यमितिनिदानिवे
 धःकल्पयते १७० नसीदन्नपीति शास्त्रविहितमनुतिष्ठन्धनाद्यभावेनअवसोदन्नपिकदाचिन्नाधर्मेबुद्धिकुर्यात् यस्मा

दधर्मव्यवहारिणो यद्यप्यापाततो धनादिसंपद्गिणोपि दृश्यन्ते तथापि तेषामधार्मिकाणां अधर्मचौरादिव्यवहारिणां पापिनां
तज्जनितदुरितशालिनां शोघ्रधनादिविपर्ययोपि दृश्यते तंप्यन्याधर्मेषु चिदद्यादिति विशिष्यहि तादृष्टमर्थं दर्शितवान् १७१
नाधर्म इति शास्त्रेणानियमितकालपरिपाकत्वात् शुभाशुभकर्मणां नाधर्मोऽनुतिष्ठतः तत्कालएव फलतिगौरिव इह भूमिपक्षे-
साधर्म्यदृष्टान्तः यथा भूमिरुत्तबीजमात्रातदैवप्रसुरपचेलिमफलव्रीहिरुत्तकसवलितानभवति किं नु नियमफलपाकसमयमा-
साद्य परुपसर्वैधर्म्यदृष्टान्तः यथागौरैः पशुर्वाहोहास्यांसद्यः फलतिनैवमधर्मः किंतु क्रमेणावर्त्तमानः फलोत्सुरवीभवन्नधर्म
कर्तुर्मूलानिच्छिदंति मूलच्छेदेन सर्वनाशोऽस्यते देहधनाद्यन्वितो नश्यति १७२ यदीति यदि स्वयंकर्तुर्देहधनादिनां शंफल
अजनयति तदा तत्सुत्रेषु नोचेत्यौत्रेषु जनयति ननु निष्फल एव भवति ननु अन्यकृतस्य कर्मणः कथमन्यत्र फलजनकत्वं उच्यते

नसीदन्नपि धर्मेषामनोधर्मो निवेशयेत् अधार्मिकाणां पापानामाशुपम्यन्विपर्ययम् १७१ नाधर्म
श्वरितोलोके सद्यः फलतिगौरिव शनरावर्त्तमानस्तु कर्तुर्मूलानि कृतानि १७२ यदि नास्मिन्निपुत्रेषु
नचेत्सुत्रेषु नस्तु नत्वेव तु कृताः धर्मः कर्तुर्भवति निष्फलः १७३ अधर्मोऽपि धेते तावत्ततो भद्राणि
पश्यति ततः सपत्नानूजयति समूलस्तु विनश्यति १७४ सत्यधर्मार्थ्यदृष्टेषु शौचे चैव वारमेत्सदा
शिष्याश्च शिष्यान्धर्मणवाग्बाहूदरसंयतः १७५

शुत्रादिनाशास्यपितुः कुशहेतुत्वात् शास्त्रीयत्वाच्चास्यार्थस्य
निष्प्रते ततः शत्रुत्वस्मादपरुष्टानूजयति पश्चात्कियता कालेनाधर्मपरिपाकवशात् देहधनतनयादिसहितो विनश्यति
१७४ सत्यधर्मार्थ्यदृष्टेति सत्यधर्मसदाचारशौचेषु सर्वदारतिकुर्यात् शिष्यांश्चात्रुशासनीयान् भाष्येषु च दासछान्दरु
वेषु दलेन वेतिशासयेत् उक्तानामप्यभिधानादादर्शयवाग्बाहूदरसंयतश्च स्यात् वाक्संयमः सत्यभाषितो वाहुसंयमो वा
दुपलेन कस्याप्यपीडनम् उदरसंयमो यथा लब्ध्या ल्यभोजनम् १७५

परित्यजेदिति यावर्थकामौधर्मविरोधिनी भवेतांती परिहरेत् यथाचौर्षादिनाथीपपादनम् दीक्षादिनेयजमानस्यपत्सुपुगमः उदकंउत्तर-
 कालः तत्रास्त्रसंबन्धार्थं तद्दर्ममपिपरित्यजेत् यथापुत्रादिवर्गोपयुक्तस्यसर्वसर्वात् लोकविक्षुपुत्रलोकाणां विक्रोशः यथाकलौ मध्य-
 माष्टकादिबुधगोव्यादिः १७६ नपाणिपादचापल इति पाण्यादिचापलस्यजेत् अतुपपुक्तवस्तूपादानादिपाणिचापलं निष्प्रायोजनं न
 मणादिपादचापलं परस्त्रीमेक्षाणादिरसोनेत्रचापलं बहुगर्दवादितावाकृचापलं अनृत्युः कुटिलोनस्यात् परद्रोहोहिंसातदर्थं चैष्टांधियं
 चनकुर्वीत् १७७ येनेति बहुविधशास्त्रार्थसंभवेपितृतामहाद्यनुष्ठितएवशास्त्रार्थोऽनुष्ठातव्यः तेनगच्छन्नाभिव्यतेनाधर्मेणाहिंसा
 त् १७८ ऋत्विगितिचनद्वयम् ऋत्विगादिभिर्वाक्कलहंनकुर्वीत् शांत्यादिकर्त्तासुसोहितः संश्रिताअनुजीविनः ज्ञातयः पितृपक्षाः सं-
 बंधिनः श्यालकादयः बांधवामातृपक्षाः यामयोभगिनोस्तुषाद्याः १७९ १८० एतैरिति एतैः ऋत्विगादिभिः सहविवादान्परित्यज्य

परित्यजेदर्थकामौघीस्यातान्धर्मवर्जितौ धर्मचाप्यस्त्रसर्वोदकंलोकविक्षुपुमेवच १७६ नपाणिपादच
 पलाननेत्रचपलोऽनृत्युः नस्याद्वाक्कपलश्चैवनपरद्रोहकर्मधीः १७७ येनास्यपितरोयानायेनयाताःपि
 तामहाः तेनयात्सनामार्गतेनगच्छन्परिच्यते १७८ ऋत्विक्पुत्रोहिताचार्यैर्मातुलान्तिधिसंश्रितैः वा
 लदृशतुरैर्वैद्यज्ञानिसंबन्धिचार्यैः १७९ मातापितृभ्यायामभिर्मात्रापुत्रेणसार्थया दुहित्राद्वास
 वर्गोणविवादनसमाचरेत् १८० एतैर्विवादानुसंत्यज्यसर्वपापैः प्रसुच्यत एभिर्जितैश्चजयतिस्वान्
 लोकानिमान्गृही १८१ आचार्योत्रहृल्लोकेशः प्राजापत्यपितामहः अतिथिस्विद्लोकेशो देवलोका
 स्पत्यर्त्विजः १८२

अज्ञातपापैः प्रसुच्यते तथैतैर्विवादेरुपेक्षितैरिमान् वक्ष्यमाणान् लोकान् गृहस्थोजयति १८१ आचा-
 र्य इति आचार्योत्रहृल्लोकस्यप्रभुः तेनसहविवादपरित्यागेनतत्संतुष्टातुत्रहृल्लोकमातिगौर्णमहृल्लोकेशलम् एवंप्राजापत्यलो
 केशः प्राजापत्येपिताचमहः अतिथिरिद्लोके देवलोकास्यचऋत्विजः एवमुत्तरत्रापित्तल्लोकेशोत्रहृल्लोकेशो १८२ यामय इति
 अप्सरसांलोकेशामयः प्रभवति वैश्वदेवलोके बांधवाः वरुणलोके संबन्धिः मूर्त्तिकेमातृमातृलौ १८३ आकाशोशास्त्विति रुशः

कृशयनः संश्रितो विवक्षितः बालवृद्धसंश्रितातुरा अंतरिक्षे प्रभवति श्रानाचज्येष्ठः पितृतुल्यः तस्मात्सोपि प्रजापति लोकाप्रक्रः भार्या
पुत्रौ च स्वशरीरमेव अनः कथमात्मनेव सह विवाहः संभवति १८४ छायेति सदासवर्गश्च नित्यानुगतत्वात् आत्मच्छायेव न विवा
हो दुहित्वात्परं रूपपायात्तस्मादेतैरधिक्षिप्तः सन् असंतोपः सहेतनतु विवदेत् १८५ प्रतिग्रहसमर्थोपीति विद्यातपोवृत्तसंपन्नत
यामतिग्रहे अधिकार्यपितृपुनःपुनःप्रवृत्तित्यजेत् यस्मात्प्रतिग्रहेण वेदाध्ययनादिनिमित्तप्रभावः शीघ्रमेव विनश्यति यात्रामात्रप्र-
सिद्धयर्थमित्युक्तेऽपि सामान्येनार्जनसंकोचविशेषेण प्रतिग्रहस्य ब्राह्मणप्रभावप्रशमनफलकथनार्थवचनम् १८६ नद्रव्याणां भिति
द्रव्याणां प्रतिग्रहपर्यायहितं विधानं ग्राह्यदेवताप्रतिग्रहमंत्रादिकमज्ञात्वा रूपावसानं गच्छन्निप्रमाशो न प्रतिग्रहणीया लिकंपुनरनापरि

यामयोऽप्सरसां लोके वैश्वदेवस्य बांधवाः संबन्धि नोत्सृपां लोके पृथिव्यां मातृमातृलौ १८३ आकाशे
शास्त्रविज्ञेया बालवृद्धकृशातुराः श्रानाचज्येष्ठः समः पित्रा भार्यापुत्रः स्वकातनुः १८४ छायास्योदासः
वर्गश्च दुहितारूपेण परम् तस्मादेतैरधिक्षिप्तः सहेतासंज्वरः सदा १८५ प्रतिग्रहसमर्थोपि प्रसंगतत्र
वर्जयेत् प्रतिग्रहेण स्वस्याशक्तब्राह्मतेजः प्रशास्यति १८६ नद्रव्याणामविज्ञाय विधिधर्म्यप्रतिग्रहे प्रा
शः प्रतिग्रहं कुयादवसीदन्नपि कृथा १८७ हिरण्यमूर्त्तिमस्युगामन्वासास्तिलान् घृतम् प्रतिग्रुणहृन्
विद्वास्तुः प्रस्मीभवति दाकवत् १८८ हिरण्यमायुरन्नचमूर्त्तौ च व्योषिषतस्तनुम् अश्वश्चक्षुस्तत्त्वचा-
सौ घृतं तेजस्तिलाः प्रजाः १८९ अतपारस्तेन धीयानः प्रतिग्रहं कृषिर्हिजः अभस्वश्चमपुवेनेव सहतेनेवम
ज्जति १९०

१८७ हिरण्यमिति स्वर्णादिन्मृतत्वात्थायहीनः प्रतिग्रुणहृन्मग्निसंयोगेन दाकवद्भस्मीमूर्त्तौ भवति पुन
रुत्पत्तिन्मलमते १८८ हिरण्यमिति अविदुपः प्रतिग्रहीतुर्मूर्त्तौ च शरीरं औषतोदहतः उषदाहे भौवादि कस्तस्येदं रूपं भूगवो
हित्विवक्षायां द्विवचनम् एवं हिरण्यमन्वाचयुरोषतः अश्वश्चक्षुः कृषिपरिणामादोषतोत्येकवचनात्स्यात्तु यथाः
१८९ अतपस्त्विति यस्तपोविद्यामृत्युः प्रतिग्रहेच्छुः ब्राह्मणो भवति संप्रतिग्रहाविना प्रावात्तु बुद्धिस्येन तेन इति परामृतेनेव दाने
वानर्हं प्रतिग्रहादानपापमुक्तेः न सह नरके भजति यथा पापाणामयेनोदुपेनां भस्तरतेनेव सहां मासिमग्नीभवति १९० ७५ ७५

तस्माद्विद्मिति यस्मादसावल्पाद्यप्रतिग्रहेणापिसूर्यः पंकैर्गौरिवनरकैः समर्थो भवति तस्माद्यतः कुर्मश्चित्कषणीदिव्यतिरिक्तसो
 सका यसारप्रतिग्रहादपित्रस्यैन् १९१ नवार्थपीति प्रतिग्रहोत्तुर्द्धर्ममभिधाय अधुनादातुराह वायसादिभ्योपद्द्यतेतदपिबैडाल
 द्रतिकेभ्यो धर्मज्ञानदद्यादित्यतिशयोक्त्याद्र्यांतरदानं निषिध्यते ननुवारिदानमेव पाषाण्डिनो विकर्मस्थानित्यनेन वैडालव्रतिकार्य
 अतिथित्वेन सक्ततार्थदानादिनिषिद्धमिह तु धनदानं निषिध्यते अतएव विधिन्या व्यर्जितं धनमिति वक्ष्यति नावेदविदिति वेदा
 र्थानभिज्ञे एतच्च विहसंभवेनावेदविदिति निषिध्यते १९२ विषयपीति एतेषु विषयवैडालव्रतिकारिषु न्यायानि तन्मपि धनदानं दा
 तुः प्रतिग्रहात्तुभ्यपरलोकेनरकहेतुत्वादनर्थप्राप्तयति १९३ यथाप्लुवेनेति यथापाषाणमयेनोडुपादिनाजलेतरन्तेनैवसहायोग
 च्छति एवंदानप्रतिग्रहशस्त्रानभिज्ञोदातुराह कौनरकंगच्छतः अतएवस्त्वनधीयान इति प्रतिग्रहात्तुमाधान्येन निदोक्ता इह तु

तस्माद्विद्मिति भियाद्यस्मान्स्मात्प्रतिग्रहात् स्वल्पकेनाप्यविद्मन्दिपंकेर्गौरिवसादिति १९१ नवार्थपि
 प्रपच्छेत्तुवैडालव्रतिकेहिजे नवकनतिकेविमेनावेदविदधर्मवित् १९२ त्रिषव्यतेषु दत्तं हि विधिनाप्यर्जि
 तं धनम् दातुर्मवत्सनाथयपरत्रादातुरेवच १९३ यथाप्लुवेनोपलेननिमज्जत्कदकुरन्न् तथा निमज्ज
 तोधस्तादज्ञोदातुर्मतीच्छको १९४ धर्मध्वजिसदाबुध्यच्छामिकालोकदम्कः वैडालव्रतिको ज्ञेयोहि
 सः सर्वाभिसंधकः १९५ अधोदृष्टिनैः कृतिकः स्वार्थसाधनतत्परः शरोमिश्याविनीतश्च बकव्रतचरो
 द्विजः १९६

दातुमाधान्येन इत्युपनरुक्तिः १९४ धर्मध्वजीति यो बहुजनसंसर्गमसाचरति स्वतः परतश्च लोके स्थापयति तस्य
 धर्मोऽजं निष्कृतिभिवेति धर्मोऽज्ञो बुध्यः परधनाभिलाषुकः उभनान्यजेन च लीति छादिकः लोकदम्ककोनिः क्षेपापहारादिना जनवंच
 कः हिंस्रः परहिंसाशीलः सर्वाभिसंधकः परगुणासहनतया सर्वस्नेपकः विडालव्रतेन चरतीति वैडालव्रतिकः विडालो हि प्रायेण मूषिका
 दिहिंसारुचितया ध्याननिष्ठ इव विनीतः सन्वचतिष्ठत इति उपचारादिडालव्रतशब्दः १९५ अधोदृष्टिरिति अधोदृष्टिर्निजविनयस्त्वा
 पनापसतमपएवनिरोक्षते निष्कृतिर्निष्ठुरतातया चरतीति नैः कृतिकः स्वार्थसाधनतत्परः पदारथैरंबडेन शरोवक्रः मिथ्याविनीतः क

पटविनयवान् वक्रव्रतंचरतीतिवक्रव्रतचरः बकोहिद्रापैषामीनहननरुचितयामिध्याधिनीतः सन्वेवंशीर्लीभ्रवतीतिगौणोवक्रव्रतशा-
ब्दः १९६ येवक्रव्रतिनइति येवक्रव्रतंविडालव्रतंचरंतिनेत्राह्यणास्तेनपापहेतुनाकर्मणाअंधतामित्थनाभिनरकेपतंति १९७ नंधर्म
स्येति पापंछलापयश्चिनरूपमजापत्यादिभ्रतं पापमपनयतितन्नेदंमायश्चित्तम् किंतुधर्मार्थमहमनुतिष्ठामीतिस्त्रीभूद्रूमूर्खीदिजनसो
हनंकुर्वन्निधेत् १९८ प्रेत्येहदितिश्चोकहयम् अथमंस्कबोधम् अत्रह्यचारयोब्राह्मणोब्रह्मचर्य्यादिलिंगंमेखलाजिनदंडादिवेषोपल
क्षितस्तह्येभ्योभिक्षाभ्रमणणादिनाजीवतिसब्रह्मचार्यदीनांयथापतंदात्मनाहरतिकुक्कुरादिनिर्यग्योनीउत्सद्यतेतस्मादेतन्मं कर्तव्यमिति
निर्णयः कल्प्यते १९९ २०० परकीयेति निपानंजलाधारः परकृतपु करिण्यादिपुनकदाचित्स्त्रियात् तत्रस्त्रालासु करिण्यादिकर्तुये

येवक्रव्रतिनोविभ्रायेचमाज्जीरलिगिनः तेपतंसंधतामिस्त्रेतेनपापेनकर्मणा १९७ नधर्मस्यापदेशेनपा
पंरुत्वाव्रतंचरेत् व्रतेनपापप्रच्छाद्यकुर्वन्स्त्रीभूद्रुदभनम् १९८ प्रेत्येहचह्यशाधिप्रागद्यतेब्रह्मवादिभिः
छन्नान्चरितयचव्रतंरक्षांसिगच्छति १९९ अलिगीलिगिवेषेणयोदृत्तिसुपजीवति सलिगिनांहरत्येन
स्तिर्यग्योनौचजायते २०० परकीयनिपानेषुनस्त्रायाचकदाचन निपानकर्तुःस्त्रालातुदु कृतांशेनलि
प्यते २०१ यानशय्यासनान्यस्यकूपोद्यानगृहाणिच अदत्तान्पुपुफज्जानएनसःस्यात्पुरीयभाक् २०२

त्पापंतस्यांशेनवह्यमाणचतुर्थभागरूपेणसंबध्यते अकृत्रिमनद्यसंभयेपरकृतेषु करिण्यादौभाक्मदानान्पंचपिंडालुहृत्यस्त्री
तयम् तदाहयाज्ञवल्क्यः पंचपिंडान्तुहृत्यनस्त्रायात्परवारिषु उहृत्यचतुरःपिंडान्पारक्येस्नानमाचरेत् स्त्रालाचतुर्थयेद्देवान्पि
तृत्रैचविशेषतः २०१ यानशय्येति अस्त्येतिमकृतःपुनःपराभूद्यते परस्ययानादीन्यदत्तानिउपयुंजानस्तदीयपापचतुर्थभागभागो
भयति अदत्तानीतिपरस्यानुभत्यभावश्चिवक्षितः तेनसर्वीर्येस्त्वष्टमठकूपादौउपयोगार्थान्मस्नानादौनविधीयः २०२ नदीक्षिति न
द्यादिपुसर्वदास्नानमाचरेत् देवरातेष्वितिडागविशेषणंदेवसंबंधिलेनप्रसिद्धेषुसरःस्र गर्त्तेषुअष्टधनुःसहस्रेषुन्यूनगतिषु
तदुत्कंछेदोगपरिशिष्टे धनुःसहस्राण्यष्टैचिगनिर्यासान्निविद्यते नतानदीशब्दवहागर्त्तस्त्राःपरिकीर्त्तिताः चतुर्हस्तप्रमाणधनुःप्र

स्ववर्णेषु निश्चिन्नेषु चानेव परकीयनियानव्याप्तमिच्छीयत्पृथक्वचनंतदात्मीयोत्पृष्टतडागादिषु स्थानाद्यनुज्ञानार्थं तदपिन द्याद्यसंभ
 वेदृष्टव्यम् २०३ यमामिति नियमापेक्षयापामानुष्ठानगौरवज्ञापनार्थमिदम् ननु नियमनिषेधार्थद्वयोरेव शास्त्रार्थत्वात् यमनि
 यमविवेकव्यमुन्निभरेव कृतः तदाह याज्ञवल्क्यः ब्रह्मचर्यं दयाक्षांति ध्यानं सत्यमकल्कता अहिंसास्तेयमाधुर्येदमभ्येतियमास्तृ
 ताः स्नानमौनोपवासोज्यास्वाध्यायोपस्थनिग्रहाः नियमोरुशुक्रशूषाशौचक्रोधप्रमादता यमनियमस्वरूपज्ञः समस्तस्नानादि
 नियमस्यागोनाप्याहिंसादिरूपं यममनुतिष्ठेत् नियमाननुतिष्ठन्नपियमानुष्ठानरहितः पततीत्ययं यमस्तस्यार्थ इति मेधातिथि-
 गोविंदराजौहिंसादिग्रन्थे धार्यकाः यमाः वेदमेव जपेत् नित्यमित्यादयोः सुष्ठेयरूपा नियमा इति व्याचक्षते अहिंसासत्यवचनब्र-
 ह्मचर्यमकल्कता अस्तेयमिति पंचैते यमावैपरिकीर्तिताः अक्रोधगुरुसुशूषाशौचमाहारलाघवम् अप्रमादव्यसतंतंपंचैते

नदीषु देवस्वातेषु तडागेषु सरःसूच स्नानं साचरे नित्यं गर्त्तप्रस्त्रवणेषु च २०३ यमान्सेवेतसतंतं
 ननित्यं नियमान्बुधः यमान्यतत्यकुर्वीणानियमान्केवलान् भजनं २०४ नाश्रीत्रिपततेयज्ञश्रामया
 जिह्वतेतथा स्त्रियाकुर्वेनचहुते फंजीत ब्राह्मणः क्वचित् २०५ अश्लीकमेतत्साधूनाय त्रस्तुह्ल्य
 मीहविः प्रतीपमेतद्द्वानातस्मान्तरिर्वर्जयेत् २०६ मत्तुङ्गद्वाराणां च न भुज्जीत कदाचन केश
 कीटावपन्नचपदास्तृष्टचकामतः २०७ ऋणघ्नावेक्षित न्येव सस्तृष्टचाशुदक्यया पतत्रिणावली
 दन्च शरणासस्तृष्टमवच २०८

नियमाः स्मृताः २०४ नाश्रीत्रियेति अनधीतवेदेनोपक्रांतेयज्ञेऽग्नीषोमीयादूर्ध्वम
 पिभोजनयोग्यसमये ब्राह्मणो न फंजीत तथा बहूनां याजकेन क्रमिजास्त्रियानुसंकेन च त्रयते ह्ययते तत्र कदाचिन्न फंजीत
 २०५ अश्लीकमिति पूर्वोक्ता बहुयाजकादयो यत्र होमकुर्वन्ति तत्कर्म शिष्टानाम् अश्लीकमश्रीकं श्रीघ्नरेफस्य स्थाने लकारः दे
 वानां मिति कूलंतस्मादेतत् होमन्वकारयेत् २०६ मत्तुङ्गद्वाराणां मिति क्षुब्धकुङ्गद्व्याधितानामन्वतथा केशकीटसंसर्गदु
 ष्टपादेन चच्छातस्संस्तृष्टमन्न फंजीत २०७ ऋणघ्नेति ऋणघ्ने कपलक्षणात् गोघ्नेत्यादिपतितावेक्षितरजस्वलयाचस्तृष्ट

पक्षिणात्तृकाकारिणास्वादितं कुकुरेणत्तृकस्यृष्टमन्त्रं जुंजीत २०८ गवेति यदन्नेन गवाध्रान्तं युष्टान्त्रं कोमौक्ता इत्यपहुष्टान्त्रं स-
 आदौ यद्दीयते विशेषतश्चिद्विदोषतया आश्रित्तगौरचार्यम् गणान्त्रं शठब्राह्मणसंघान्त्रं गणिकावेध्यातस्या अन्तं तच्च न फंजी-
 त २०९ स्तेनेति चौरगान्त्रं जीविनोस्तथातस्तदृत्तिजीवनस्य वृत्त्युपजीविनश्चान्त्रं फंजीत तथा ज्येदोक्षितस्य प्रागग्नीषोमी-
 यात् कदर्यस्य कृपणस्य निगडस्येति नृत्तौ चार्थेषु धी गोविंदराजस्तु बद्दशब्दस्य बंधनैर्विनाव्ययोनिगडैर्निगडितस्य दत्तायोनिगं-
 डस्येति व्यातवान् २१० अभिशस्तस्येति महापातकित्तेन संजातलोकाविक्रोशास्पन्त्रं पुंसकस्य पुंश्चल्यव्यभिचारिण्या अगणिका-
 या अपि दंभिकस्य उग्रनापर्मन्चारिणो वैडालव्रतिका देरन्त्रं फंजीत शक्तं यत्समाचतो मधुरं दध्यादि संपकं यशेन उदकादीनां चा-
 म्नादिभ्रांगतम् पशुधितं रात्र्यंतं पितं द्यूद्रस्यान्त्रं फंजीतेति संबंधः उच्छिष्टं च फक्ता वशिष्टान्त्रं विशेषात्कस्यापि न फंजीत युक्तं

गवाचान्त्रं सुप्रधानं सुष्टान्त्रं च विशेषतः गणान्त्रं गणिकान्त्रं च विदुषां वज्रशुस्मितम् २०९ स्तेनगाय-
 नयोश्चान्त्रं तद्रूपो वास्तुधिकस्य च दक्षितस्य कदर्यस्य बद्दस्य निगडस्य च २१० अभिशस्तस्य षट्
 स्पष्टं च ल्यादाभिकस्य च शक्तं पशुधितं चैव द्यूद्रस्योच्छिष्टमेव च २११ चिकित्सकस्य मृगयोः क्रूर-
 स्योच्छिष्टमोजिनः उग्रान्त्रं सूतिकां च पर्याचान्तमनिदेशम् २१२ अनचितं चृत्यामांसमचीरायाश्च
 योषितः द्विषदन्त्रं न गयन्त्रं पतितान्त्रं मयस्कृतम् २१३

उच्छिष्टं च विहितत्वाद्भोज्यम् गोविंदराजस्तु गोविंदराजस्तु द्यूद्रस्योच्छि-
 ष्टं तद्भुक्तावशिष्टं च स्थालीस्थमपि न फंजीत इत्याह २११ चिकित्सकस्येति चिकित्साजीविनः मृगयोर्मांसं चिक्रयार्थं मृगादिपशु-
 हंतुः क्रूरस्यान्त्रं युगकृतेः निधिद्वोच्छिष्टमौकुरन्त्रं फंजीत उग्रोदारुणकर्मात्तस्यान्त्रम् गोविंदराजो मंजयस्त्रिंशं राजानस्तुक्तं
 महुरत्तौ च द्यूद्रायां सत्रियोत्पन्नमस्यथात् भैदोक्तेर्यज्ञवल्कीयेनो गौरालेति वावदत् आश्रयं भिदसेतस्य स्वकीयद्विद्विषूषणम्
 सूतिकां सूतिकां द्विरयत् क्रियते तदन्त्रं तुल्यैरपि न भोक्तव्यम् एकपंक्तिस्थानन्या नवमन्ययन्त्रे फंज्यमाने केनचिदाच-
 मनं क्रियते तत्पर्याचान्तम् अनिदेशं सूतिकां च स्थमाणात्तन् फंजीत २१३ अनचितं भिति अर्चिहंस्ययदवज्ञयादीयते चृत्यामां

संदेवतादिमुद्रिस्थयन्वकृतम् अवीरिया. पन्तिपुत्ररहितायाः शत्रुनगरपनितात्वात्परिकृतकृतंचान्नंभञ्जीत २१३ पिशकनेतिपि
 श्रुनः परोक्षेपरापवादभाषणपरः अच्युतीति अतिशयेनाचृतवादीकृतसास्यादिः क्रतुविक्रयकः मदीययागस्यफलतवभवत्विति अभि
 धाययोधनगृण्हाति शैल्लूयोदतः तुन्ववायः सौमिकः कृतमोयः कृतोपकारस्यापकारमेवर्त्तितस्यान्नंभञ्जीत २१४ कर्मीरस्येति
 कर्मीरस्यलौहकारस्य निपादस्यदशमाध्यायोक्तस्य नटगायनव्यतिरिक्तस्यरगावतरणजीविनः स्रवणकारस्य वेणोर्भेदेनेनयोजीव
 तिचरुडइतिविन्धरूपः शस्त्रलौहः तद्विक्रयिणश्चान्नंभञ्जीत २१५ श्रवतामिति आखेटकाद्यर्थेऽनुः पौषकानाम् मद्यविक्रयिणा
 म् वस्वभायकस्य कुम्भमादिनावस्वरागकृतः निर्दयस्य यस्यचोपपतिर्गृहेजारश्वयस्याज्ञानतोर्गृहेस्थितस्तस्यगोहेनाद्यात् २१६ मृ-
 व्यतीति गृहइत्यनुषज्यते गोहेज्ञानंभार्याजार्येसहंतेतेषामन्नंभञ्जीत तेनगृहावृन्निःसारितायाजारसहनेषदोषः तथासर्वकर्मसु

पिशकान्च्युतिनोश्चान्नंक्रतुविक्रयिणस्तथा शैल्लूषतुन्ववायान्नंभञ्जीत मस्थान्नमेवच २१४ कर्मीरस्य
 निपादस्यरगावतारकस्यच स्रवणकर्तुर्वेणस्यशस्त्रविक्रयिणस्तथा २१५ श्रवतांशौडिकानां चचे
 लमिणजकस्यच रजकस्यनृशसस्ययस्यचोपपतिर्गृहे २१६ मृद्यतिद्यचोपपतिस्त्रीजितानाचसर्वशः
 अनिर्देशवमेतान्मृष्टिकरमेवच २१७ राजान्भतेज आदत्तमृद्धान्नमस्तवचसम् आयुः स्रवणकारा
 न्नपशश्रमवकत्तिनः २१८ कारुकान्नंभञ्जीत प्रजाहतिचलंनिर्णजकस्यच गणान्नगणि कान्नचलोकेभ्यःप

भिकृतानि २१९

स्त्रीपरतंत्राणाम् अनिर्गताशौचंचमृतकालम् अतुष्टिकरमेवचनभञ्जीत २१७ राजान्भमिति राजान्भते-
 नोनाशपतिइतएवदोषदर्शनात्तदन्नभक्षणनिषेधः कल्प्यते एवमुत्तरत्रापिपूर्वमिषिदस्यदोषदर्शनादेवनिषेधकल्पनंनाद्याच्छूद्र-
 स्यपकान्नमितिनिषेधिय्यतिनदतिक्रमणफलकथनमिदम् मृद्स्यपकान्नमध्यनादिभिर्त्तंनेजोनाशयतिक्रवर्णकारस्यान्नमायुः
 चर्मकारान्नंरथानिनाशपति २१८ कारुकान्नमिति कारुकस्यसूपकारादेरन्नंभञ्जा अपत्यानिहंति चर्मकारादेः कारुकत्वेपिगोबली
 गृहंन्यायेनपृथुनिर्देशः निर्णजकस्यान्नंचलंइति गणराणिकथोरन्नंभञ्जीतसर्मानराजितेभ्यः स्वर्गादिलोकेभ्यश्चाञ्छिनति २१९

पूयामिति चिकित्सकस्यान्नं पूयं पूयमक्षणमसदोषम् एवंपुंश्वल्याभन्नं इंद्रियं शक्रं योऽहुषिकस्यान्नं पुरीषम् लोहविक्रियणो
 ऽन्नं विद्याव्यतिरिक्तं श्लेष्मादि गोविंदराजस्त चिकित्सकान्मभक्षणेन तथा विधायं जातौ जापते यत्र पूयं भ्रू प्रवतीत्याह २२०
 यएतेऽन्यइति यमिपदमिर्दिष्टेऽप्योयैः न्येकमेणाभोज्यान्नाभस्मिन्मकरणेपठितास्तेषां यदन्नंतत्त्वगस्थिरोमाणियस्तदोयास्त
 नः कीकशस्यरोऽंनच भक्तानां यो दोषः स एव तदन्नस्यापि भक्तस्य वीरुष्यः २२१ भक्तैरिति एषां मधैऽन्यतमसंबंधान्ममज्ञानतो-
 भक्तान्यहसुपवासाः ज्ञानतस्तकृच्छ्रम् एवंरेतो विण्मूत्रभोजनेपि एतच्चान्यतमस्येति षष्ठी निर्देशान्मत्तादिसंबंधिनः परिग्रहदुष्टा-
 नस्यैव प्रायश्चित्तनसंसर्गदुष्टस्य केशफीटावपन्नादेः नापिकालदुष्टस्य पशुधितान्नादेः नापिनिमित्तदुष्टस्य घृष्टादेः एकप्रकर
 देशश्चैषां स्नानलज्जापनार्थं प्रायश्चित्तं चैतेषु कदादेशेव स्थिति यदि तु सर्वेषु प्रायश्चित्तं स्यात्तदा भक्तानो न्यतमस्यान्नं दुष्टमित्यस्य

पूर्यं चिकित्सकस्यान्नं पुंश्वल्यास्त्वन्नमिंद्रियम् विद्यावात्सुषुषिकस्यान्नं शस्त्रविक्रियणो मलम् २२०
 यएतेन्येत्वं भोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्तिताः तेषां त्वगस्थिरोमाणिवदस्यन्नमनीषिणः २२१ भक्तानो
 न्यतमस्थान्ममलाक्षपणत्र्यहम् मत्याभक्तकाचरेत्कच्छुरेतो विण्मूत्रमेव च २२२ नाद्याच्छूद्रस्य प
 क्कान्मं विद्वान्प्राह्निर्नोद्भिजः आदुदोताममेवास्माददृष्टत्तावकरात्रिकम् २२३ श्रोत्रियस्य कदयस्य वदा
 न्यस्य च वात्सुषुषैः सीमासिखोभयदवाः सभमन्नमकल्पयन् २२४

धास्यत् नलन्यतमस्य तु भक्तैरिति तस्मादेकप्रकरणाद्यन्मेधातिथिरस्यधात् प्रायश्चित्तमिंद्रियं सुक्तादौ तदसुंदरम् अत्र
 करणे च प्रायश्चित्तस्याभिधानं लाप्यवार्थतत्र क्रियमाणे मत्तादिग्रहणमपि कर्तव्यं स्यात् २२२ नाद्यादिति अविशेषेण शूद्रान्मम
 तिधिच्छतस्येदानो विशिष्टविषयतोच्यते अत्राहिनः आत्सादिपंचयज्ञान्यस्य शूद्रस्य शास्त्रविद्वजः पक्कान्नं प्रकृजितं किलन्ना
 तराभावे सति एकरात्रनिर्वाहितमाममेवान्ममस्माद्दृग्हीयात्तनुपक्कान्मम् २२३ श्रोत्रियस्येति एकोऽधीतवेदः ह्यपणश्वप
 योदानादृद्धिजीवी च तयोरुभयोरपि गुणदोषवत्त्वं विचार्य देवास्तकल्पमन्नमनयो रिति निरूपितवतः उभयोरपि गुणदोषसास्यात्
 २२४ तानिति तान् देवानागल्य ब्रह्माप्रोवाच विषमसमीकरणमलुचितं कः पुनरनयोर्विशेषः इत्ये-

क्षायांसावावोचत् दानशीलवाल्मीकिरुप्यापित्र्यद्दान्यन्पवित्रंभवति कृपणान्कृपुनरश्चद्दयाहृतं दूषितं अथमंशासु भयप्रति
 वेधेपि अद्वात्तविद्दद्वात्तुषिकान्मविरुद्धिबोधनपरमिदम् २१५ अतएवाह अस्ययेति इष्टमंतर्वेदियज्ञादिकर्मपूर्त्ततोन्यत्सु
 करिणीकूपप्रपाणमादि तदेवमनलसः सन्वित्यकाम्यस्वर्गादिफलरहितंअस्थपाकुर्व्यात् यस्मान्ने इष्टापूर्त्तेन्यापार्जितधनमत्र
 इयाहृतेऽद्येभोक्षफलेभवतः २१६ दानधर्ममिति दानाख्यंममैष्टिकंयौक्तिकंअंतर्वेदिकंअंतर्वेदिकंचसर्वविधातपोसुकृत्तत्रा
 ह्यणमासाद्यपरितोषारख्येनांतः करणसुकंयथाशक्तिःकुर्यात् २१७ यत्किंचिदिति प्रार्थितेनपरसुणामत्सरेणान्मपियथाशा-
 क्तिदानव्ययस्मात्सर्वदानशीलस्यकदाचिन्नाहृशापात्रगागमिष्यति तत्सर्वस्मान्नरकहेतोर्भोचियिष्यति २१८ वारिदइति जल

तान्नुभजापतिराहैत्यमाहृत्ख्यंविभंममम् अद्वापूर्त्तंवदान्यस्युहृतमश्नदयेतरूत् २१५ अद्दयेषुंच
 पूत्तचनित्सुकुर्यादंतद्वितः अद्वाकृतेत्यक्षयेतेभवतःस्वागतेर्दूनेः २१६ दानधर्मनिषेवेतनित्यमैष्टि
 कयौक्तिकम् परिहृत्येनसावेनपात्रमासाद्यशक्तिः २१७ यत्किंचदपिदातव्ययाचितेनानसूययाउ
 तस्यतेर्हिनत्यात्रयत्तारयतिसर्वतः २१८ वारिदस्तुसिमाभूमिसालोक्यमक्षय्यमन्न्दः निलप्रदःप्रजा
 भिरुंदापदश्चक्षरुत्तमम् २१९ भूमिदोषूमिमाभूमितीर्धमासुहिरण्यदः गृहदोष्याणिवेश्मानिरू
 प्यदोरूपमुत्तमम् २२० वासोदश्चदसालोक्यमक्षय्यदः अनुदुहः अथिसुधगोदोभ्र
 स्यविष्टपम् २२१ यानशय्याप्रदोभाथ्योमैश्वर्यमभयप्रदः धान्यदःशाश्वतसोऽख्यब्रह्मदात्रहस्राष्टिता
 म् २२२

दःक्षसिपासविगामात्तुसिम् अन्नदोऽखंतस्र्वांतिलप्रदोऽखितान्यपत्सादोनि दीपदोविप्रवेशादौनिर्दोषं चक्रः
 ग्रामोति २२१ भूमिदइति भूमिदोषूमेराधिपत्यम् स्र्वाणदःस्विरजीवित्गृहदुःश्रेष्ठानिवेश्मानि रूयदःसकलजननयनमनो
 हरंरूपंलमते २२० वासोदइति वरुदश्चदसमानलोकान्नाभूमि चंद्रलोकचंद्रसमविभूतिर्वसतीति एवमेवाश्विलोकंघोटक
 दः नलीवर्दस्यदातामन्तुंशियम् स्त्रीगवीप्रदःसूर्यलोकंभामोति २२१ यानशय्येति रथादियानस्यशय्यायाख्यदाताभार्यामभय

प्रदः प्राणिनामहिंसकः प्रफलम् धान्यदोत्रीहिपवमाधसुद्गादिसस्यानांदाताविरस्याधिसुखम् अह्रवेदस्त्यदोवेदस्याध्यापको
 व्याख्याताच ग्रहणः सार्धितांसमानगतितां तलुल्यतां प्राप्नोति २३२ सर्वेषामिति उदकान्बन्धेनू मूभिवस्त्रतिलसुवर्णघृतादीनां सर्वे-
 षामेवयानिदानामितेषामभ्यात्वेददानं विशिष्यते प्रकृष्टफलदं प्रवर्ति २३३ येनयेनेति अयधारणेतु शब्दः येनयेनेवभावेनाभिप्रा-
 येणफलाभिसंधिकः स्वर्गोमेस्यादिति सुसुक्ष्मोऽसाभिभायेणानिक्कामोयद्यदानं ददाति तेनेवभावेनोपलक्षितस्तदानफलद्वारेणज-
 न्नांतरेपूजितः सन्व्याप्नोति २३४ योऽर्चितमिति योः सर्वापूर्वकमेवेदाताददाति यथाप्रतिगृहीताः सर्वापूर्वकमेवदं प्रमतिगृह्णाति तासु मौ-
 स्वर्गगच्छतोऽर्चितदानप्रतिग्रहणेनरकंशुक्रुथार्थेतुमतिग्रहेऽर्चितमेवमयागृहीतव्यं नान्यथैतिनियमात्फललाभौनविक्रहः २३५

सर्वेषामेवदानानां ब्रह्मदानं विशिष्यते वार्यन्न्गोमहावासास्तिलकांचनसर्पिषाम् २३३ येनयेनतुभा-
 वेनयद्यदानं यच्छति तत्तत्तेनेवभावेनन्नामोतिप्रतिपूजितः २३४ योऽर्चितप्रतिगृणहातिददात्यर्चित-
 मेवच तासुमौगच्छतः स्वर्गान्नरकतुविपर्यये २३५ नविस्मयेतनपसावेदेदिस्नाचनानृतम् नार्त्ताप्यप-
 वदेदिस्नाचनदत्त्वापरिकीर्त्तयत् २३६ यज्ञोऽनृतेनक्षरतितपः क्षरतिविस्मयात् आसुर्विप्रापवादेन
 दानचपरिकीर्त्तनात् २३७ धर्मशनेः संचिनुयाद्दल्भो कभिवपुनिकाः परलोकसुहायार्थं सर्वभूता-
 न्यपीडयन् २३८ नासुब्रह्मिसहायार्थं पितामातावतिष्ठतः नपुत्रदारन्भ्रजातिर्द्धर्मस्तिष्ठतिकेवलः
 २३९

नविस्मयेदिति चांद्रायणादितपसाकृतेनकथंममेदं दुष्करमशुद्धितमिति विस्मयं नकुर्वीत् यांगंच कृत्वानासत्यं वेदत्कृते
 पितृवृथार्थतयाऽनृतवदननिषेधेऽत्रत्यर्थं पुननिषेधः ब्राह्मणैः पीडितोपिनतान्निदयेत् गवादिकंच दत्त्वामयेदं दत्तमिति परस्परनक-
 येत् २३६ यज्ञ इति अनृतेन हेतुनायज्ञः क्षरति सत्येनैव सफलं साधयति एवं तपसिदाने च योऽप्यम् विप्रनिदयात्वासुः स्वीयते २३७
 धर्ममिति सर्वप्राणिनां पीडापरिहरणपरलोकसहायार्थं यासास्तिशनेः शनैर्द्धर्ममनुतिष्ठेत् यथापुनिकाः पिपाडिकाप्रमेदाः शनेः
 शनैर्महांतं मृत्निकाकूटं संचिन्वति २३८ नासुत्रेति यस्मात्परलोके सहायकार्यसिध्यर्थं नपितृमातृपत्नीज्ञातयस्तिष्ठतिकेतुधर्मोऽप-

वैकोदित्वाप्रवेनोपकारार्थमवतिष्ठते तस्मात्पुत्रादिभ्योपिमहोपकारकंधर्ममनुतिष्ठेत् २३९ एकइति एकएवभाष्युत्पद्यतेन
 बांधवैः सहितः एकएवचम्रियतेस्कृतफलमपित्यर्गादिकंचदुरितफलंचनरकादिकमेकएवकृत्तेनमात्रादिभिः सहतस्मान्मात्राद्य
 पेक्षयापिधर्मनित्यजेत् २४० मृतमिति मृतशरीरमनःप्राणादित्यक्तलोष्टवद्वेत्तनंभूमौत्यक्तापराश्रुस्वाबांधवायातिनमृतजीव
 मनुयातिधर्मस्मृतमनुगच्छति २४१ तस्मादिति यस्माद्धर्मैणसहायेनदुस्तरंतमोनरकादिदुःखंतरतितस्माद्धर्मसहायभावेनसतंत
 शनैरनुतिष्ठेत् २४२ धर्मप्रधानमिति धर्मपरपुरुषदेवादुपजातेपापेमाजापत्यादितपोरूपप्रायश्चित्तेनहतपापंदासिमंतमकृतो
 धर्मएवशीघ्रत्रलसर्गादिरूपपरलोकन्वयति स्वब्रह्मोत्याद्युपनिषत्सन्वशब्दस्यब्रह्मणिप्रयोगः स्वशरीरिणांब्रह्मस्वरूपमित्यर्थः

एकःप्रजायतेजंतुरेकएवमलीयते एकोःशुभंकेककृतमेकएवचदुष्कृतम् २४० मृतशरीरमुत्सृ
 ज्यकाष्ठलोष्टसमक्षितौ विसुखावाधवायातिधर्मस्तमनुगच्छति २४१ तस्माद्धर्मसहायाद्यमित्यस
 न्निवृत्त्याच्छनेः धर्मैणहिसहायेनतमस्तरतिदुस्तरम् २४२ धर्मप्रधानंपुरुषतपसाहृतकिल्बिषम्
 परलोकन्वयत्याशुभास्वतस्वशरीरिणम् २४३ उत्तमेरुतमैन्नित्यसंबंधानान्वरत्सह निनीषुःकुल
 सुकर्ममथमानधर्मास्त्यजेत् २४४ उत्तमानुत्तमानुगच्छन्हीनान्हीनाश्र्वजयेत् ब्राह्मणः श्रेष्ठता
 मितिमत्यवायेनशूद्रताम् २४५ दृढकारिशूद्रतां तः कुराचाररसयसन् अहिंसोदमदानाभ्याजयेत्
 स्वर्गंतयामनः २४६

यद्यपिअंशशरीरावच्छिन्नोजीवएवगच्छतिनयापिब्रह्मशलाद्ब्रह्मस्वरूपमुपपन्नंधर्मएवचेत्परंलोकं
 नपतितनोधर्ममनुतिष्ठेत् नहिवेदाःस्थितास्तस्मिन्प्राणाणिविधानिच तत्रगच्छंतियत्रास्वधर्मैकोनुगच्छति २४३ उत्तमैरिति कुल
 सुकर्मैर्ननुमिच्छन्विद्याचारजन्मादिभिरुच्छेष्टैः सहसर्वदाकन्यादानादिसंबंधानान्वरेत् अपच्छांस्तसंबंधांस्त्यजेत् उत्तमविधानादे
 बापमपरिवागोसिद्धेयत्पुनरधर्मास्त्यजेदित्यभिधानंतदुत्तमासंभवेस्तद्युत्पाद्यनुज्ञानार्थम् २४४ उत्तमानिति उत्तमानुगच्छन्तैःस
 हसंबंधं कुर्वन्ब्राह्मणः श्रेष्ठतां गच्छतिमत्यवायेनविपरीतान्वरेणहीनैः सहसंबंधेजातेरपकथतयाशूद्रतुल्यतामेति २४५ दृढकारिति मा

रथसंपादयिता मृदुरभिरुः दमस्यपृथगुपादानादीनां इति शीतातपादिदंडसहिष्णुर्ग्रहीतव्यः क्रूराचारैः पुरुषैः संसर्गपरिहरन्
परिंसा निवृत्तः तथाव्रतएव निपमदग्नेदियसंभारस्येन च दानेन स्वर्गं प्राप्नोति २४६ एधोदकमिति काष्ठजलफलमूलमधुनिअ
नंचाप्सु घृतमयाचितोपनीतम् अन्यत्रकुलटाषटपतितेभ्यस्तथाहिषइतियाज्ञवल्क्यवचनात्कुलटादिवर्जं सर्वतः शूद्रादिभ्योपि-
प्रतिगृण्हीयात् २४७ आहृताप्सु घृतामिति आहृतांसंभदानदेशामनोताम् अप्सु घृतामाभिसुरस्येनस्थापिताम् अप्रचोदितां
प्रतिग्रहीतास्वयमन्यमुसेनवापूर्वमयाचिनां दाताचतुष्पदिददानीति पूर्वमकाथितां हिरण्यादिभिस्त्सान्त्विसिद्धान्तरूपां अन्नमस्तु
द्यंतंचेत्कृत्वात्पापकारिणोपिपतितादिवर्जंयाह्लादतिधिरंनिरसन्यत २४८ नाश्वंतीति तेनोपकल्पितंयाह्लु कव्यंपंचदशवर्षी
णिपितरोनफंजने नचयज्ञेषुतेनदत्तपुरोडाशादिहव्यमग्निर्वहतिदेवान्प्रापयतियस्तोभिस्त्सान्स्वीकरोति २४९ शय्याभितिगं

एधोदकंमूलफलमन्नमम्कद्यंतंचयत् सर्वतः प्रतिगृण्हीयान्मथ्याभयदाक्षिणाम् २४७ आहृता
प्सु घृतांभिस्त्सापुरस्तादप्रचोदिताम् मेनेभ्रजापतिथोत्वाभपिदुष्कृतकर्मपाः २४८ नाश्वंतिपितरस्त
स्यदशवर्षीणिपंचच नचहव्यं बहुत्यग्निर्यस्तामभ्यवमन्यते २४९ शय्यागृहात्कुशानां धानपः पुष्यं
मणीन्दिधि धानामस्त्यान्यचामासशाकंचवननिनुदेत् २५० गुरुन्मृत्याश्चोञ्जिहोर्षुन्नचिष्यं देवता
नियीन् सर्वतः प्रतिगृण्हीयान् चतुर्व्येत्सयंततः २५१ गुरुषुत्वम्यतीतेषु विनावातेर्गृहवसन् आ
त्मनोऽृत्तिमन्विच्छन् गृण्हीयात्साधुतः सदा २५२

धानगंधवंतिकर्पूरादीनिधानाभृष्टतंडुलानूपयः क्षीरं पूर्वमा
हरणोपायनिबंधेनगवादीनामप्रत्याख्यानमुक्तं शय्यादीनिलयाश्विताहृतान्यपिदात्रास्फुटस्थितानिअयाचितोपकल्पितानि
प्रत्याचक्षीत २५० गुरुन्निति मातापित्रादीन् गुरुन्मृत्याश्चभार्यादीनिस्तथावसन्नाचउरुत्तुमिच्छन्पतितादिवर्जं सर्वतः शू-
द्रादेरसाधुभ्यश्च प्रतिगृण्हीयात् ननुतेनधनेनस्वयं वर्तेत २५१ गुरुष्विति मातापित्रादिषु मृतेषु तैर्वर्ज्याविद्भिरपिस्वयोगावस्थि
तैर्वर्ज्यागृहातरेयसन् आत्मनोऽृत्तिमन्विच्छन् सर्वदासाधुभ्योगृण्हीयादेव २५२ आर्द्धिकइति आर्द्धिकः कार्षिकः संबंधिषा
ब्दाच्चैतेषोयस्यरूपिकरोमिसतस्य भोज्यान्कः एवस्त्कुलस्सामित्रं योयस्यगोपालो योयस्यनापितः कर्मकरोति योयस्यन्नात्मानं

निवेदयति दुर्गतिरहं तदीयसेवां कुर्वन्मिचित्तलत्समीपे वासीति यः शूद्रस्तस्य भोज्यान्नं. यथात्मनि वेदनं शूद्रेण कर्तव्यं तदाह २५३
यादृश इति अस्म्यशूद्रस्य कुलशीलादिभिर्यादृशात्सास्वरूपं यच्चास्य कर्म कर्तुं शिष्यितयथाचानेन सेवा कर्तव्या तेन मकारेणात्मानं कथं
येत् २५४ योन्येति य इति सामान्यनिर्देशात्सकृतशूद्रादयोपियः कश्चि कुलादिभिरन्यथा शूद्रतात्मानमन्यथा साधुषु कथयति स-
लोकैः तिशयेन यापकारोयस्मादात्सापहारकः अन्यः स्तेनोऽव्योतरमपहरति अयं तु सर्वमथानमात्मानमेवापहरेत् २५५ वाच्यर्थी
इति सर्वैः शब्देभु नियताचान्यत्वेन नियताः याज्जुलाश्च शब्दास्तेषां प्रतिपत्तौ शब्देभ्य एव प्रतीयते प्रतिनिद्वारेण शब्दमूलत्वशब्दे
स्पएवायाम्यन्वावुधीयंते इति वाग्भिनिर्गता इत्यच्यते अतएव वेदशब्देभ्य एवादाविति ब्रह्मणोपि स्मृष्टिर्वेदशब्दमूलैवोक्ता अतोप
स्तां चान्तेन ये त्वार्थव्यभिचारिणी वाचयति स नरः सर्वैर्यस्तेषु कृद्भवति २५६ महर्षीति गृहस्थस्यैव संन्यासमकारोपमुच्यते मह

आर्द्धिकः कुलमित्रं च गोपालो दासनापितौ. एते शूद्रेषु भोज्यान्नायश्चात्मानं निवेदयेत् २५३ यादृशो
स्यमवेदात्सायादृशं च विकीर्षितम् यथाचोपचरेदनेन यात्मानं निवेदयेत् २५४ योन्यथासनमात्मा
नमन्यथासस्तुभाषते सपापकृतमोलोके स्तेन आत्सापहारकः २५५ वाच्यर्थी नियताः सर्वे वाज्जुला
वाग्भिनिःसृताः तस्तु यः स्तेनयेद्वाचससर्वस्तेषु कृन्नरः २५६ महर्षिपितृदेवानागत्वानृप्ययथाविधि
पुत्रे सर्वसमासज्यवसन्माध्यस्थमाश्रितः २५७ एकाकी चिंतयन्निस्संविक्तेहितमात्मनः एकाकी चिंत
यानो हि परं त्रयोधिगच्छति २५८ एषोदिता गृहस्थस्य सृष्टिर्विमस्यशाश्वती स्नातकत्रतकल्पश्च सत्त्व

दृष्टिकरः शक्रः २५९ षण्णां स्ताध्यायेन पितृणां पुत्रोत्सादनेन देवतानां यैर्यथाशास्त्रमा नृपयंगलायोग्यपुत्रे सर्वकुटुंबिनीता
भारमारोप्यमाध्यस्थमाश्रितः पुत्रदासधनादौ त्यक्तमत्तो ब्रह्मबुद्ध्या सर्वत्र समदर्शनो गृह एव वसेत् २५७ एकाकीति कास्यकर्मणां
धुनार्जनं स्वचरुत संन्यासः षष्ठाध्याये च स्वमाणः पुत्रोपकल्पित दृष्टिरेकाकीनिर्जनदेशे आत्माहितं जीवस्य ब्रह्मभावं देवतोक्तं सर्वदा
ध्यायेत् यस्मात्तथापुत्रब्रह्मसाक्षात्कारेण परं त्रयोभोक्षलक्षणं प्राप्नोति २५८ एषेति अयमध्यायार्थोपसहारः एषाऽन्तर्दिष्ट-
निर्गृहस्थस्य ब्राह्मणस्योक्ताशाश्वती नित्या आपदित्वावस्थते स्नातकत्रतविधिः सत्त्वगुणस्य दृष्टिकरणमशस्तुक्तः २५९ ७

णाह्जितिग्रहणंशूद्रपर्तुदासार्थम् ५ लोहितानिति लोहितवर्णान्पृक्षनिर्थासान्पृक्षान्निगतरसान्कठिनतांयातान्पृक्ष
 नञ्छेदनंतदप्रवानलोहितानपि तथाचतैत्तिरीश्रुतिः अथोस्वसुयएवलोहितोयोवाचृश्र्वान्निर्धेयवितस्ननाशयकाममन्धस्येति
 शोचुंचहुवारकफळगोभवंपेयूपन्नवप्रसूतायागोः क्षीरमग्निसंयोगात्कठिनंभवतिएतान्पल्लतस्यजेत् अनिर्देशायागोः क्षीरमि
 खनेनैवपेयूपस्यापिनिषेधासिद्धावधिकदोषत्वात्तथायश्चिन्गीरयज्ञापनार्थंपृथङ्निर्देशः अतएवयत्नतदत्कम् ६ वृथाकृसरै
 ति देवताद्यनुदेशेनआल्लार्थयत्नच्येततइथाकृसरस्तिलेनसहभिक्षुओदनः तथाचछेदोगपरिशिष्टम् तिलतंडुलसंपक्कः कृसरः
 सोभिधीयते संयावन्तक्षीरपुण्डगोधूमचूर्णशिक्षुस्तत्कारिकेतिप्रसिद्धः क्षीरतंडुलमित्यः पायसः अपूपः पिटुकः एतान्पृथापक्व
 न्निक्जयेन् पशुयागादीमंत्रबहुलेनपशोः स्पर्शनमुपाकरणंतद्रहिनः पशुरनुपाकृतः तस्यमांसानिदेवान्नानिनेवेद्यार्थमन्नानि
 मद्रिवेदनात्तर्होषिचपुण्डायादीनिहोमात्साग्वर्जयेत् अनुपाकृतमांसानीत्येतद्विशेषनिषेधदर्शनात् अनर्चितंयथा मांसमिति

लोहितान्पृक्षनिर्थासान्पृक्षान्प्रभवांस्तथा शोचुंगव्यंचपेयूपंप्रयत्नेनविवर्जयेत् ६ वृथाकृसर
 संयावंपायसापूपमेवच अनुपाकृतमांसानिदेवान्नानिर्होषिच ७ अनिर्देशाया गोः क्षीरमोष्ट्रम
 कशाफनया आगिकसंधिनीक्षीरगिवत्सायाश्चगोःपयः ८ आरण्यानान्चसवषामृगाणामाहिषवि
 ना स्त्रीक्षीरंचैववर्ज्यानिसर्वसुक्तानिचैवहि ९

सामान्यनिषेधोबलीवर्दन्त्यायेनानुपाकृतमांसेतर आत्साद्यनुहेत्य
 मांसमक्षणेपर्यवस्यति ७ अनिर्देशायादिति मन्सूतायाअनिर्देशायागोर्दुग्धगोरितिपेयक्षीरपयूपलक्षणाथैतेनाजामहिष्योर
 पिदशाहमथेप्रतिपेयः तथाचयमः अनिर्देशाहगोक्षीरमजमाहिषमेवच तयोष्ट्रभवंअन्वाद्येकसुरसंबंधिमेषभवंसंधिनी
 याश्चतुमितिपमिच्छतीतस्याः क्षीरम् तथाचहारीतः संधिनीपृषस्यतीतस्याः पयोनिपिबेत् ऋतुमतीभवतिवित्सायामृतव
 त्सायाः अस्मन्निहितवत्सायाश्चक्षीरवर्जयेन् धेन्वधिकरणन्यायेनवत्सग्रहणादेवगविलब्धायापुनर्गोत्रहृगोरेवनतुअजामहि
 व्योरितिज्ञापनार्थम् ८ आरण्यानान्चसवषामृगाणामाहिषविना स्त्रीक्षीरंचैवेति मृगशाब्दोत्रमाहिषपपुंदासात्सकृत्मात्रपरः मा

हिषं दीरं वर्जयित्वा सर्वेषामारण्यभ्रमवपयूनां हस्तादीनां दीरं स्त्रीक्षिरं च सर्वाणि शक्तानि वर्जनीयानि स्वप्नावतो मधुराणिरसानि
 यानि कालवचनउदकादिना चान्द्रीप्रयंति तानि शक्तशब्दवाच्यानि शुक्तं पशुषित्तैवेति चतुये कृतोपशक्तप्रतिषेधे दध्यादिसति
 प्रसवार्येषु नरिहोच्यते ९ दधिभक्ष्यं चेति शुक्तेषु मध्ये दधिसंभवं तत्रादियानि तु पुष्पमूलफलैरुदकेन संधीयंते तानि भक्षणानि
 शर्भैरिति विशेषणोपादानात्सोहादिविकारकारिभिः कृतसंथानस्य प्रतिषेधः तथा च बृहस्पतिः कंदमूलफलैः पुष्पैः शस्त्रैः शुक्ता-
 न्वर्जयेत् अणिकारिमवेद्दस्य मभक्ष्यं न द्विकारकत् १० कव्यादानिति आमंसांसंभे भक्षयंति ते कव्यादास्तानुसर्वान् यथादीन्
 पक्षिणो वर्जयेत् तथा ग्रामनिवासिनश्च पक्षिणः पारायतादीन् तथा सुतौ केचिदकशफामदस्य लेन निर्दिष्टाः तथा चोद्बालवमाल
 भेन तस्य च भांसमन्त्रीयादिति केचिच्च निर्दिष्टासमादयः तेषामांसवर्जयेत् येषि यज्ञां गलेन विहितस्तेषामपियज्ञ एव मांसभ

दधिभक्ष्यं च शुक्तेषु सर्वं च दधिसंभवम् यानि वैवाभिषूयंते पुष्पमूलफलैः शर्भैः १० कव्यादान् शु-
 कुनीन्सवान् तथा ग्रामनिवासिनः अनिर्दिष्टाश्चैकशफाशिष्टुभंच विवर्जयेत् ११ कलविककृवंहं
 सचक्रागग्रामकुक्कुटम् सारसरज्जुवालचदात्यहं शकसारिके १२ प्रतुदान्जालपादांश्चक्रोयष्टिन-
 रवाविकिरान् निमज्जतश्च मत्स्यादान् शौनवद्धूरमेव च १३

क्षणं न सर्वदा तिष्ठिभारव्यं च पक्षिणं वर्जयेत्
 ११ कलविकमिति कलविकं चटकं तस्य ग्रामारण्यो भयवासिन एव निषेधः आरण्यस्याप्यभक्षत्वा र्थं ज्ञानि शब्देन निषेधः कृ-
 वारव्यं पक्षिणं तथा हंसं चक्रवाकग्रामकुक्कुटसारसरज्जुवालदात्यहं शकसारिकारव्यान् पक्षिणो वर्जयेत् वस्यमाणजालपादनि-
 षेधे नैव हंसचक्रवाकयोरपि निषेधसिद्धौ पृथङ्निषेधोऽन्यथा मापदिजालपादानां विकल्पार्थः सचव्यवस्थितो विशेषः आपदिभक्ष्या-
 नत्वनापदिदृच्छ्या विकल्पस्य राग एव मातेः ग्रामकुक्कुटे तु ग्रामग्रहणमारण्यकुक्कुटाद्यनुदानार्थं न्तलेन ह्यतिरिक्तग्रामवासि विक-
 ल्यार्थं आपदर्थे गतप्रयोजनं भवति वाक्यांतरगतनिषेधो वाच्यारण्यपरलस्यान्याप्यत्वात् १२ प्रतुदानिति प्रतुदाश्च चापे भक्ष्य-
 तितान्दद्यथादीन्जालपादानि जालाकारपादान् शारिमभृतीन्क्रोयथाख्यं पक्षिणं न रवविकिरान् सैवैर्विकीर्यये भक्षयं-

तितानम्यनुज्ञानारण्यकुक्कुटादिव्यतिरिक्ताक्षयेनादीन्तथा निमज्जयेत्सत्याक्षरवादेतिताच्छुभ्रशुभ्रतीच्छरुनांमारणस्थानं तत्र
 स्थितं प्रत्यासाप्तस्यमपि वक्ष्येत्कृत्वासां एतानि वज्जयेत्- १३ वक्त्रेवेति वक्त्रेवलाकाद्रोयाकाकंजनान् तथा मत्स्यादान् पक्षि
 व्यतिरिक्तानपि न्नादीन्विडुं राहंश्च विडिति विशेषणदारण्यसूत्राद्यज्ञानार्थं मत्स्याभ्यसर्वान् वज्जयेत् १४ मत्स्यमक्षयानि
 दासाद् योयस्येति योयदीयमांशरवादतिसतन्मांसादावपरसुपदिश्यते यथा मांशरो मूषिकादः मत्स्यादः पुनः सर्वमांशप्रसक्त
 त्वेन व्यपदेदुं पोष्य. तस्मान्मत्स्यान्मत्स्यो देत् १५ इदानीं प्रथममत्स्यानाह पाठानरो हिताविति पाठानरो हितौ मत्स्यभेदो भक्षणो
 यी हव्यकव्ययोर्निसुक्ताविति सभस्त्वस्यमाणभक्षणनिश्चिदोपलक्षणार्थे तेन माणस्यदावदोषः तथा राजीवारश्चास्मिंहुंडो
 अस्सशल्काश्च सयोन्यस्यमाणलक्षणोपेतानघान्. मेथानिथिगोविंदराजौ तु पाठानरो हितौ देवयैत्रादिकर्मणि निसुक्तावेवादीयो
 नसन्पदा राजीवसिंहुंडसशल्कमत्स्यास्तु हव्यकव्याभ्यामन्यत्रापि प्रक्षणोयादस्यावसतुः नतन्मगोहरम्. पाठानरो हितौ अन्धे

वक्त्रेव चलाकांचकृत्वा फोलेखंजरीटकम् मत्स्यादान् विडुं राहंश्च मत्स्यानेव च सर्वथाः १४ योयस्य
 मांसमन्नातिसतन्मासादुच्यते मत्स्यादः सर्वमांसादस्तस्मान् मत्स्यान्विवज्जयेत् १५ पाठानरो-
 हितावाद्यो निसुक्तौ हव्यकव्याः राजीवास्मिंहुंडाश्च शल्काश्चैव सर्वथाः १६ नभक्षयेदेकचरा-
 नज्ञानाश्च मृगाह्वान् भस्त्रेषपिससुहृदणान् सवान्यचनरवासथा १७

कर्त्तापि राजीवादपोहव्यकव्याभ्यामन्यत्रापि मत्स्यादस्यस्यमायत्वात् सुन्यतरैश्चरोहितपाठानराजीवादीनां तु ल्यलेनाभिधा-
 नात् तथा च शरवः राजीवाः स्मिंहुंडाश्च शराल्काश्च तथैव च पाठानरो हितौ चापि मत्स्यामत्स्येषुकीर्तिताः याज्ञवल्क्यः भक्ष्याप्ये-
 चनरवाश्चायित्गोथा कच्छपशाल्यकाः शशभ्यमत्स्येषुपिसुभिंहुंडकरोहिताः तथा पाठानराजीवशराल्काश्चिदजातिभिः हारी-
 नः शराल्काभत्स्यान्त्यापोपपन्नान्मसयेत् एवं च शोलेनाद्यौनकश्चापि अन्धे पाठानरो हितौ राजीवाद्यास्तयानेति व्याख्यानसु-
 निरसंमना १६ नभक्षयेदिति येषु क्राकिनः प्रायेण चरति सर्पादपरत्नानि कचरा न्तथाये अभिपुक्तेरपि न समजातिभेदेनावधार्यविभाग-

तत्र्यमृगपक्षिणो न जायंते तान् भक्ष्येऽपि स मुद्दिशानि निसामान्यविशेषनिवेधाभावेन भक्ष्यपक्षिनिक्षिसान्भास्यलेन समुद्दिशानिव
 तथासर्वान् पंचनखान्वा नरादीन् न भक्षयेत् १७ अत्र प्रतिमस्रयमाह स्वाविधमिति स्वाविधंसेधारत्वं प्राणिभेदकं शल्यकं तत्साहचरं
 ललोमानम् तथागोधाण्डककच्छपशशान् पंचनखेषु भक्ष्यान्मन्वाद्यप्यः माहुः तथा उद्भवजितान् एकदंतं पंतस्युपेतात् १८ छत्राकमि
 ति कवकं यामसूकरलक्षणादीनां अन्यतमं बुद्धिपूर्वकं गुणत्रायश्चित्तोपदेशात् अस्यासतो भक्षयित्वा हि ज्ञानिः पतिततनश्च पतितमा-
 याश्चित्तकुर्यात् गहितानां तयजग्भिः करपाया नसमानि घडिति १९ अमत्येति एतां छत्राकादीनि यद्बुद्धिपूर्वकमेव भक्षयित्वा अभिये
 यभक्षणस्य निमित्तलेन साहित्यस्याविवक्षितत्वात् एकादशाध्यायवक्ष्यमाणस्वरूपं साहासार्थं सातपनं यतिचांद्रायणं चरेत् एतद्य
 तिरिक्तेषु लोहितरश्मिनिर्यासादिषु प्रत्येकं भक्षणदहोरात्रोपावासं कुर्यात् छत्राकादीनां प्रायश्चित्तापकवर्जितार्थः शोषेषूपवसेदह

स्वाविधंशल्यकंगोधांसवद्द्रुर्मशशांस्तथा भक्ष्यान्मंचनखेषु चाहुं रत्नुद्वाश्चैकतो दंतः १८ छत्राकं विदुसा
 हंचलस्युनत्रामकुक्कुटम् पलांडगृजनंचैव मत्याजग्ध्यापते हिजः १९ अमत्येता निषुडजग्ध्या कृच्छ्रसा
 तपनंचरेत् यतिचांद्रायणं वापिशोषेषूपवसेदहः २० सुवलसरस्यैकमपि चरेत् कृच्छ्रहिजोत्तमः अज्ञानं
 भक्तश्छद्मार्थं ज्ञातस्य तु विशेषतः २१ यज्ञार्थं ब्राह्मणैर्बध्याः प्रशस्तामृगपक्षिणः मृत्यानांचैव वृत्त्यर्थं
 भगस्योत्थांचरत्सु २२

भित्तिलापवार्थं तत्र हि क्रियमाणे लोहितनिर्यास्य हणमपि कर्तव्यं स्यात् २० संवलसरस्येति हि
 जोत्तमपदं हिजातिपरत्रयागं मरुतत्वात् एतद्दुकं हिजातीनां भिक्षुसंहाराच्च हिजातिः संवलसरमध्ये एकमपि कृच्छ्रप्रयमात्माना
 न्त्राजापत्यास्यमज्ञातभक्षणदोषोपशमनार्थमनुष्ठितेत् ज्ञातस्य पुनः अभक्ष्यभक्षणदोषस्वविशेषतो यत्र यद्दिहितं तदेव प्राण
 नंकुर्यात् पचुत्राणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् अहृष्टमद्भिर्निर्णितं च वाचा प्रशस्यन् इति तद्भव्यशक्तिप्रकरणया त-
 न्नायश्चित्तव्यतिरिक्तद्वयमुद्दिशिशोषेऽवतिष्ठते २१ यज्ञार्थमिति इदानीं भक्षणप्रसंगेन यागाद्यर्थं हिंसा मव्यनुजानाति यथा
 ब्राह्मणादिभिर्यागार्थं प्रशस्ताः शास्त्रविहितामृगपक्षिणो बध्याः मृत्यानांचावश्यं भरणायानां च दंभतापित्रादीनांसेव

स्यादग्रस्त्योमुनिः पूर्वतथाकृतयान्प्रकृतिरूपोयमनुवादः २१ बभ्रुुरिति यस्मात्पुरातनेष्वपिऋषिकर्तृकयज्ञेषुब्रह्मक्षणाणां
 भृगुपक्षिणांमंसेनसुरोडाशा अभवन् तस्माद्यज्ञार्थमधुनातनैरपिमृगपक्षिणोबभ्रुः २२ इदानींपर्युषितप्रतिभ्रसवार्थमाह
 यत्किंचिदिति यत्किंचित्त्वरविशदंअभ्यवहार्थंमोदकादिमोज्यंपायसादिअगर्हितंपघातांतररहितंतत्पर्युषितंरात्र्यंतरितभक्ति
 तन्पूर्वतैलुदथादिसंसुक्तंकृष्णामक्षणीयम् ननुभारोवयस्त्रेहंसंयुक्ततत्पर्युषितंमक्षणीयमितिव्याख्येयं तथाचसतिहविःशेष
 स्वास्त्रहंसंयोगावश्यंभावात्तयत्किंचित्त्रेहंसंयुक्तमित्यनेनैवमक्षणेसिद्धेहविः शेषंचयद्भवेदित्यनर्थकंस्यात् स्मृत्यंतरैरपिभक्ष
 णाकाळेष्वभिघारणसुपदिश्यते तथाचपमः मसूरमाषसंयुक्तंथापर्युषितंचयत् तलुमक्षालितंकृष्णामक्षणीयमिति
 म् हविःशेषंतुचकुरोडाशादिपर्युषितमपिभोजनकाळेस्त्रेहंसंयोगमूयमेवमक्षणीयपृथगुपदेशात् २४ विरस्थितमिति

बभ्रुुरिसुरोडाशाभक्ष्याणांभृगुपक्षिणाम् पुराणेष्वपियज्ञेषुब्रह्मक्षत्रसवेषुच २३ यत्किंचित्स्त्रेह
 संयुक्तंभक्ष्यमोज्यमगर्हितम् तत्पर्युषितमव्याद्यहविःशेषंचयद्भवेत् २४ विरस्थितमपित्वाद्यम
 स्त्रेहान्कृद्भिजातिभिः यवगोधूमजसवपयसूत्रैवविक्रिया २५ एतदुक्तंद्भिजातीनाभक्ष्याभक्ष्यमशेष
 तः मांसस्यातःत्रयक्ष्यामिविधिंमक्षणवर्जने २६ प्रोक्षितंभक्ष्येन्मांसब्राह्मणानांचकाम्यया यथा
 विधिनियुक्तंस्तत्राणानामेवचाल्ये २७

अनेकव्याख्यंतपिताऋषियवगोधूमदुग्धविकाराःस्त्रेहसंयोगरहिताऋषिदि
 जातिभिर्मक्षणीयाः २५ एतदुक्तमिति एतद्भिजातीनांभक्ष्याभक्ष्यसुक्तम् अत ऊर्ध्वंमांसस्यमक्षणेवर्जनेचविधानंनिःशेषं
 क्ष्यामि २६ प्रोक्षितमिति प्रोक्षितंभक्ष्येदितिपरिसंख्यावास्यात् नियमविधिविस्थात्तत्रपरिसंख्यात्वेप्रोक्षितादन्यन्भक्षणा
 यमितिचार्यार्थस्यात् सचातुष्पाकृतमांसानाल्यनेनैवमिषेधात्वात् तस्मान्मंत्रकृतमोक्षणार्थ्यसंस्कारसुक्तयज्ञहुतपशुमांस
 मक्षणमिदंयज्ञांगंविधीयते अतएवांसंस्कृतान्पशुमंत्रैरित्यस्यानुदावक्ष्यति ब्राह्मणानांचयद्वाकामनाभवतितदावश्यंमांसं
 भोक्तव्यमिति तदपिनिघमनएकवारंमक्षयेत्सकृद्ब्राह्मणकाम्ययेतियमवचनान् तथात्राद्धेचमधुपर्कंचसमांसोमधुपर्कइतिगृ

ह्यवचनात् नियुक्तेन नियमान्मांसं भक्षणायमिति अतएव नियुक्तं कृत्यथान्यायभिलिखितं क्रमदोषं वक्ष्यति प्राणाल्ययेचाहारान्त
 रात्मावनिमित्तके व्याधिहेतुकेवानियमतोमांसं भक्षयेत् २७ प्राणाल्येमांसं भक्षणानुवादमाह प्राणस्यान्वमिदमिति प्राणिनो
 निप्राणो जीवः शरीरान्तर्गतो भोक्ता तस्यादनीयं सर्वमिदं ब्रह्माकल्पितवान् किंतु दाहजगत्पञ्चादिस्थावरं जीहियवादि सर्वतस्य भो
 जन्तस्मात्प्राणधारणार्थं जीवोमांसं भक्षयेत् प्राणस्यार्थमिदं सर्वमभिलेवं प्रपचयति २८ चराणामिति जंगमानां हरिणादीनां अजं
 गमास्तृणादयः दंष्ट्रिणां व्याघ्रादीनां अदंष्ट्रिणो हरिणादयः सहस्त्रानामनुव्यादीनां अहस्तामस्त्यादयः शूराणां सिंहादीनां भीरवो ह
 २ इनीया एतादृशं विधातुरेव सृष्टौ २९ गतेति भक्षयित्वा भक्षणार्हं च्याणिनः प्रत्यहमपि भक्षयन् दोषं प्राप्नोति यस्मा

प्राणस्यान्वमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत् स्थावरं जंगमं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम् २८ चराणामन्व
 मचरादंष्ट्रिणामप्यदंष्ट्रिणः अहस्ताश्च सहस्त्रानां शूराणांचैव भीरवः २९ नात्तादुष्यत्यदन्नाद्यान्प्राणि
 नोहन्यहन्यपि धान्नैव सृष्टात्प्राणिनोऽन्तारएव च ३० यज्ञायजग्धिर्मांसस्येत्येष देवो विधिः सृ
 तः अतो न्यथा मृत्निस्कराक्षसां विधिरुच्यते ३१ क्रीत्या स्वयं वाप्युत्साद्यापोपकृतमेव वा देवान्यदं
 श्वार्चयित्वा वा दन्मांसं न दुष्यति ३२ नाद्यादविधिना मांसविधिज्ञोऽनापदि हिजः जग्ध्वाद्यविधिना मां
 सं प्रत्यन्तरे द्यते ३ वशाः ३३

द्विधा चैव भक्षणार्हं भक्षयित्वा अर्चयित्वा इति त्रिभिः श्लोकेः प्राणाल्येमांसं भक्षणस्तुतिरि
 यम् २७ अथ श्रोक्षितं भक्षणं नियमार्थमाह यज्ञायति यज्ञसंपत्त्यर्थं तदंगमृतमांसस्य भक्षणं जग्धिरेतद्देवमनुष्ठानं उक्तव्यतिरिक्त
 प्रकारेण पुनरास्त्यर्थमेव पशुक्यापाद्यतन्मांसं भक्षणेषु मृत्नीराक्षसोचितमनुष्ठानं इत्कनराईदृश्यामांसं भक्षणं निरुत्सलुवादः ३१
 क्रीतेति क्रीत्या आत्मना चोत्साद्य अन्येन वा केनाप्यानीय दत्तं मांसं देवपितृभ्यो दत्त्वा शेषं भक्षयन् प्राणपंशमिति अतः शोक्षितादि
 चतुष्टयं भक्षणवन्नेदन्वियतं भक्षणं न दुष्यतीत्यभिधानात् वर्षे वर्षेऽभ्यर्चयेत् इत्यादिव इत्यप्राणमांसं सर्वजने विधिरुच्यते
 एवाविरोधात् ३२ नाद्यादिति मांसं भक्षणानुष्ठानदोषज्ञो हि जातिरनापदि तत्तद्देवाद्यर्चनविधानं विना न मांसं भक्षयेत् य

दविधानेनयोमांसंखादतिस्मृतः सन् यन्मांसमेनं प्राक्षितं तैः प्राणिभिः परलोकैस्वरक्षणक्षणाक्षमाः शोधयन्ति सर्वभूयोकात्तुवादः ३३
 ननाहशमिति मृगवधजगिनोव्याधादेर्ननिमित्तमृगाणांहंतुर्नतथाविधंपापं भवति यादृशमदेवपितृशेषभूतमांसानिखादतः पर-
 लोके भवतीतिपयतुवादएव ३४ नियुक्तस्त्विति श्राद्धे सधुयैकैव यथाशस्त्रनियुक्तः सन् योमनुष्योमांसं खादति स्मृतः सन्नेकवि-
 श्रुतिजन्मानिपशुर्भवति यथागिधिनियुक्तस्त्वित्येतन्नियमातिक्रमफलविधानमिदम् ३५ असंस्कृतमिति वेदविहितमंत्रवत्सोऽ-
 षादिसंस्कारयून्यान्पशून्निग्रादिः कदाचिन्मांभोयात् शाश्वतप्रवाहानादितयानित्यपशुकयागादिविधिसास्थितो मंत्रसंस्कृतानेवा-
 षीयादिति प्रोक्षितं भक्ष्येन्मांसमित्येतस्यात्तुवादार्थमेतत् ३६ कुर्यादिति संगे आसक्तौ पशुभक्षणानुरागेण एतमर्थोपिष्टमर्थो

ननाहशंभवत्येनोमृगहंतुर्नार्थिनः यादृशं भवति त्रेत्यद्युयामांसानिखादतः ३४ नियुक्तस्तरथान्याय
 योमांसं नानिमानवः समस्यपशुतांयानिसंभवानेकविश्रुतिम् ३५ असंस्कृतान्यपशून्मंत्रेनाद्यादिसः कदाच
 न मंत्रैस्संस्कृतानद्याच्छान्वतविधिसास्थितः ३६ कुर्यादितपशुसंगकुयासिष्टपशुतया नखैवतुष्टया
 हंतुंपशुभिच्छेत्कदाचन ३७ यावतिपशुरोमाणितावत्कलोहमारणम् एयापशुघ्नः प्राभोति त्रेत्यजन्मनि
 जन्मनि ३८ यज्ञार्थपशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयंपशुवा यज्ञस्यसूत्यै सर्वस्यतस्माद्यज्ञवधोऽवधः ३९ औषधः
 पशवोवृक्षास्तिपचः पक्षिणास्तथा यज्ञार्थनिधनं मासाः प्रासुवंस्तत्सृतोऽपुनः ४०

वापशुप्रतिकृतिं कृत्वात्वादये

ननु नंदवत्ताद्युदेशं धिनैवपशून् कदाचिदपि हंतुमिच्छेत् ३७ यावतीति देवतासु देशमंतरेण आत्सार्थयः पशून् हंतिसत्त्वाप
 शुभोऽमृतः सन् यावत्सर्वानिपशुरोमाणितावत्सर्वान्या सृत्तजन्मनि जन्मनि मारणं प्राभोति तस्माद्दृयापशुन्नहन्त्यात् तावत् कलत्र
 तिवत्वंतात्क्रियाभ्यामृत्तिगणने कलस्र अत्ययः इहशब्द आगमप्रसिद्धिचूचनार्थः ३८ यज्ञार्थे तु पशुवधेन दोष इत्याह यज्ञा
 र्थपशव इति यज्ञसिद्धयर्थं प्रजापतिना आत्मनैवादरेण पशवः सृष्टा यज्ञभ्यान्नोमास्ताहुतिन्यायात् सर्वस्यास्य जगतो विद्युत्स्थयः तस्या
 यज्ञेवधोऽप्यएव भक्ष्यन्यदोषतावात् किंच ३९ औषध्य इति औषधोऽग्नीहियवाद्याष्टसायूपाद्यार्थाः तिर्येच क्रुमादयः पक्षिणाः

कपिंजलाद्याः यज्ञाद्यैर्विनाशंगताः पुनर्जीत्यस्त्वर्कर्वे प्राप्नुवन्ति ४० मधुपर्कचेति ससांसोमधुपर्कइतिविधानान्मधुपर्कचयनेचज्यो-
तिद्यौसादौ पित्र्येदेवेचकर्मणिआद्वादौ पशवोहिंसनीयाः नान्यत्रेतिमहुरभिहितवान् ४१ एषर्थेक्षिति एषुमधुपर्कदिषुपदार्ये
युपभून्हिंसन् आत्मानंपसुंचरुनमांगतिस्वर्गाक्षिपप्रोगयोगयविलक्षणदेहदेशादिसंबंधप्रापयतिवेदतत्त्वार्येधितिबिहृदधिकार
बोधनायम् नन्वन्याधिकारिलेकर्मणि कथमनधिकृतस्यपश्चादेरुत्तमगतिमाप्तिः फलमुच्यतेशास्त्रप्रमाणकलात् अस्यायस्य
धिकारिकायाजानेष्टावनधिकारिणोपिपुत्रस्यफलमाप्तिवत्द्रहापिपश्चादिगतफलसंभवात्पुत्रजमानएवकारुणिकतयापशुगतफल
विशिष्टमेवफलं कामयिष्यतिअतएवात्मानंचपशून्त्र्येवेत्यभिधानम् यजमानव्यापारादेवपशुगतफलसिद्धिरुक्ता ४२ गृहेगुरावर-
ण्येवेति गृहेगृहभ्येब्रह्मन्चर्ष्यभेवानमस्थायमेचमशस्तात्साह्जिनियसन्प्रापिनाशास्त्राद्योहिंसोसमाचरेत् ४३ कथंताहिहिं

मधुपर्कचयनेचपितृदेवतकर्मणि अत्रैवपशवोहिंस्यान्भान्यत्रेत्यब्रवीन्मनुः ४१ एषर्थेषुपभून्हिं-
सन्वेदतत्त्वार्येविह्जिः आत्मानंचपशूंचैवगमयस्त्वक्तमोगतिम् ४२ गृहेगुरावरण्येवानिवसन्नात्सवा
न्वह्जिः नावेदविहिताहिंसाभापद्यपिसमाचरेत् ४३ यावेदविहिताहिंसानियतास्मिन्श्रवणरे अहिंसामे
वतांविद्यादेहाद्भूमोहिनिर्बभौ ४४ योऽहिसकानिभूतानिहिनस्यात्सकालेच्छया सजीवंश्वसृतश्वेवन
कचित्सर्वमेधते ४५ योबंधनवधकेशान्प्राणिनान्बन्धिकायति ससर्वस्याहितमेष्कःसर्वमत्यंतमश्रुते
४६

स्याद्वैदिकोद्देशादिपशुहिंसानाथमीयेत्यतआह यावेदविहितेति याश्रुतिविहितार्कमविशेषदेशकालादिनियताऽस्मिन्पु-
त्रिस्थान्ब्रजंगमात्सनिष्कहिंसामेवताजानीयात्हिंसान्यथाधर्मविरहाद्देक्षपशुहननमधर्मः प्राणिहननत्वाद्ब्राह्मणहननवत्तस्याद्य
तुमानंउपजीव्यशास्त्रबाधादेवनपयत्तेदृष्टांतीकृतब्राह्मणहननस्याप्यधर्मत्वेशास्त्रमेवोपजीव्यवेदाद्भूमोहिनिर्बभौयस्मादन्य
प्रमाणकोपमोवेदोदवनिःशेषेणप्रकाशानागतः ४४ योऽहिसकानिति योऽनुपघातकान्प्राणिनःहरिणादीनात्सकालेच्छयामारय
तिसदह्लोकेपरलोकेचनकालेनवर्द्धते ४५ योबंधनेति योबंधनमारणकुशादीन्प्राणिनांकर्तुंनेच्छतिससर्वहितमासीच्छुरनं

तंस्वरं प्रामोनि अन्व ४६ यद्वायतीति यच्चिंतयति धर्मादिकमिदंस्त्विति सर्वत्र्येयः साधनं कर्मकरोति यत्रच परमार्थध्यानादौ ध
 तिंबभाति तत्सर्वमङ्कुरो नलभते य उपधाति भित्तं दंशमशकाद्यपिनं व्यादयति मांसमक्षणप्रसंगेन हिंसागुणदोषावभिधायुनः
 प्रकृते मांसमक्षणमाह ४७ नाकृत्वोति प्राणिहिंसाव्यतिरेकेण न कृचिन्मांससुत्पद्यते प्राणियथ अन्नस्वर्गनिमित्तं नरकहेतुरेव याव
 नस्माद्विधिनामांसं न भक्षयति ४८ समुत्पत्तिचेति शक्रशोणितपरिणामात्मिकां समुत्पत्तिं घृणाकरो विज्ञाप्राणिनां वध-
 वंधीकूरकर्मरूपैर्निरूप्यविहितमांसमक्षणादपि निवर्त्तत किमुता विहितमांसमक्षणादिति अविधिनामांसमक्षणनिंदालुवादः
 ४९ न भक्षयतीति उक्तविधिव्यतिरिक्त्येन मांसं भक्षयति पिशाचवादिन यथा पिशाचो भक्षयति तथा नेति व्यतिरेके दृष्टान्तः

यद्वायुनियत्कुरुते धृतिंबभाति यत्रच तद्वामोत्ययत्नेन यो हिनस्ति न किंचन ४७ नाकृत्वाप्राणिनां
 हिंसा मांससुत्पद्यने क्वचित् न च प्राणिव्यभ्रस्वरयस्तस्मान्मांसविकर्त्तयेत् ४८ समुत्पत्तिंच मांसस्य वधव
 धौ च देहिनाम् प्रसमीक्ष्य निवर्त्तत सर्वमांसस्य मक्षणम् ४९ न भक्षयति यो मांसविधिं हित्वा पिशाचवत्
 मलोके प्रियतायाति व्याधिभिश्च न पीडयते ५० अनुभूता विशसितानि हताक्रयविक्रयी संस्कृतांचो
 पहूर्त्तांच रथादकथ्येति यातकाः ५१ स्वमांसं परमांसेन यो वद्धयितुमिच्छति अनभ्यर्चयित्त्वन देवान्
 ततोऽन्योनास्त्युप्यकृत् ५२

मलोकस्य प्रियो भवति योगैश्चन चांथ्यते तस्मादवैधमांसमक्षणद्व्याधयो भवंतीति दर्शित
 म् ५० अनुभूतेति यदनुभूतव्यतिरेकेण हननं कर्त्तुं शक्यते सोऽनुभूता विशसिता अंगानियः कर्त्तव्यीति नापृथक् पृथक् करोति क
 यविक्रयमांसस्य क्रेता विक्रेता च संस्कर्त्ता पाचकः स्वादको भक्षयिता गोंगंदरालस्तयः क्रीत्वा विक्रीणाति सक्रयविक्रयीत्येकमेवाह
 तदुप्यकम् हननेन तथा हंताधनेन क्रयकस्तथा विक्रयी तु धनादानात्संस्कर्त्ता तत्सर्वनादिति यमवचनेन पृथङ्ङिदेशात् यातकत्त्व
 चनंचेदभूशास्त्रापपरुथेभुमत्यादयोपिन कर्त्तव्या इत्येवंपरं विधिविषेधपरत्वाच्चास्तस्य स्वादकादीनां पृथक्नायश्चिन्नदर्शनात्
 ५१ स्वमांसमिति स्वशाशरमांसं परमांसेन देवपित्राद्यर्चनं विना यो वद्धिन्नेतुमिच्छति तस्मादपरोनापुण्यकर्त्ता स्तीत्यविधिमामंसमक्षण

निदानुवादः इदानीमनियतामस्मिन्मांसप्रक्षरणस्य निवृत्तिर्दमीयइत्येतद्दर्शयितुमाह ५२ वर्षवर्षइति योवर्षशतंयावान्प्रतिवर्षम-
श्वमेधेनयजेतयमयावज्जीवंमांसन्नखादतिततोःपुण्यस्यफलंस्वर्गादिभुत्वम् ५३ फलमूलाशनैरिति पवित्रस्यफलमूलप्रसङ्गो
र्वाणनस्यभोजनानांनृणांवासाद्यन्तानांभोजनैर्नतस्फुलभवाभोजियुञ्ज्येन्नियमितप्रसिद्धमांसवर्जनाच्छभते ५४ मांसप्रक्षयितेति
इहलोकैयस्यमांसमहन्माभिरलोकेमांसप्रक्षयिष्यतीति एतन्मासशब्दस्यनिरुक्तपठिताःप्रवदन्ति इतिमांसशब्दस्यनिर्वचनमविद्य
मांसप्रक्षरणपापफलकथनार्थम् ५५ नमांसप्रक्षरणइति ब्राह्मणादीनांवाप्याधिकारमधिकारमिदित्वाप्रतिषिद्धप्रक्षणादीनकश्चि
दौषोयस्मात्प्राणिनांभक्षणपानमैकनादीमृक्षिःस्वाभाविकोयधर्मः कर्जपुनर्महाफलंअविहिताप्रतिषिद्धमद्यमैकननिवृत्तेर्महाफ

वर्षवर्षेऽप्यमेधेनयोजेतशतंसमाः मांसानिचनखादेद्यस्तयोःपुण्यफलंसमम् ५३ फलमूलाशनैर्मे
धेभुवन्यन्नाचभोजनैः नतस्फुलभवाभोजिन्यन्मासपरिवर्जनात् ५४ मांसप्रक्षयितासुत्रयस्यमांस
मिहास्यहम् एतन्मांसस्यमांसत्वप्रवदतिमनीषिणः ५५ नमांसप्रक्षरणेदोषो नमद्येनचमैकने प्रवृ
त्तिरथाभूतानान्निवृत्तिस्तमहाफला ५६ प्रेतशक्तिप्रवक्ष्यामिद्व्यसुद्धितथैवच चतुर्णामपिवर्णाना
यथायदनुपूर्वशः ५७ दंतजातेऽनुजानेचकृतचूडेचसंस्थिते अशुद्धावाधवाःसर्वस्तूतकेचतथोच्य
ते ५८

लकथनार्थोयुक्तस्यैवमांसवर्जनमहाफलकथनस्यानुवादः ५६ प्रेतशक्तिमिति ब्राह्मणादीनांचतुर्णामपिव
र्णानामेतेष्वपिपित्रादीनांशक्तिर्ब्राह्मणादिक्रमेणयोर्यस्येतिद्रव्यादीनांचतैजसादीनांशक्तिमभिधास्यन्तत्रसुद्धेरशुद्धिसापेक्ष
लान्निरूपणार्थमाहवक्ष्यमाणेन ५७ दंतजातइति दंतजानेजान्तदंतइत्यर्थः वाहितान्यादिस्थित्यनेनपरनिपातः अनुजानेजा
नदंतानंतरेकृतचूडाकरणेचकारात्कृतोपनयनेचसंस्थितेभूतेसूतिचांधवाःसपिंडाःसमानोदकाश्राशुद्धाभवंतीत्युच्यते
ययोधिभागोनेदेशमात्रमिदं वक्ष्यमाणायौचिकालभेदादिसंख्यावबोधनार्थम् ५८ दशाहमिति सप्तपुरुषपर्यंतसपिंडतांव
क्ष्यति सपिंडेशुशशमिन्नमाशोचंदेशाहोरात्रंब्राह्मणस्योपादिरपते शक्त्यैर्हिप्रोदेशाहेनइतिवक्ष्यमाणत्वात् आर्वाकिसंचय

नाद स्त्रामिति चतुर होपलक्षणं चतुर्यो दिवसे अस्थिसंचयनं कुर्यादिति विष्णुवचनात् त्वहमे का होरात्रं वा अहः शब्दो होरात्रपरः
अयं चाग्निवेदादिगुणापेक्षो व्यवस्थितविकल्पः यथाह दक्षः एकाहाच्छुद्धते विप्रो योऽग्निवेदसमन्वितः होने हीनं भवेच्चैव व्यह
श्रुतुरहस्तथा श्रोताग्निमतो मंत्राक्षणात्ककल्मशास्वाध्यायिनः एकाहाशौचम् तत्र श्रौताग्निवेदाध्ययनगुणयोरैकरुण
रहितो हीनः तस्य व्यहः उपर्यगुणरहितस्तु हीनतरः कैवलस्मार्त्तमिमान् तस्य चतुरहः सकलगुणरहितदशाहः तदाह पराशरः नि
गुणो दशाभिर्दैनैरिति ५९ सपिंडतास्ति सपिंडलक्षणमाहं युरुषं यति योगिन कृत्वा निरूप्यते तस्य पितृपितामहममृतीन् ष
दुपुरुपानतिक्रम्य समेपुरुषे माते सपिंडत्वन्विवर्त्तते एषु त्रयोत्रादिष्वप्यवगंतव्यं पिंडसंबंधिनिबंधनाचं सपिंडता तथाहि
पितृपितामहमप्यस्त्रिम्यः पिंडदानं प्रपितामहस्य पित्रादयस्त्रयः पिंडलेपकजन्म तत्पूर्वस्य तु सप्तमस्य पिंडसंबंधो नास्ती

दशाहं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीयते आर्वाकृसंचयनादस्त्रां त्वहमे काहमेव च ५९ सपिंडता तु पुरु
षे सप्तमे विनिवर्त्तते समानोदकभावस्तु जन्मनाम्नारपूर्वदने ६० यथेदशावमाशौचं सपिंडेषु विधीय
ते जनने व्येवमेव स्यान्निपुणशुद्धिभिच्छताम् ६१ सर्वेषां शावमाशौचमातापित्रोस्तु कस्तु कम् स्तु
कं मातुरेयस्याहुपस्पृश्यपिताशुचिः ६२

त्यसपिंडता यस्य चैते षट्पुरुषाः सपिंडाः सोपितेषां सपिंडः पिंडदा त्वेन तु
हिंडसंबंधान् अतः सातपौरुषीयं सपिंडता तदुक्तं मत्स्यपुराणे लेपमान्मृतुर्योद्याः पित्राद्याः पिंडमागिनः पिंडदः सप्तमस्तेषा
सापिंडं यं सातपौरुषम् सगोत्रत्वे च यस्य सपिंडता अतएव शंसखिसिनौ सपिंडता तु सर्वेषां गोत्रतः सातपौरुषी तेन मातामहादीना
एकपिंडसंबंधेऽपि सपिंडता समानोदकत्वं पुनरस्मात्कुले असुकनामाभूदिति जन्मनामोभयापिदाने निवर्त्तते ६० यथेदमिति
यथेददशाहादिकं गृयन्निमित्तमाशौचं कर्मनर्हत्तलक्षणं सपिंडेषु दशाहं शावमाशौचमित्यनेन विधीयते प्रसवेऽपि सप्तम्यकशुद्धि
भिच्छनासपिंडानां तादृशमेवाशौचं भवेत् अनिर्देशेन तु ल्यतायां मातार्यां विशेषमाह ६१ सर्वेषामिति मरणनिमित्तमस्पृश्यत्व
क्षणमाशौचं सर्वेषामेव सपिंडानां समानम् जनननिमित्तं तु मातापित्रोरेव भवति तत्राप्ययं विशेषः जनननिमित्तमस्पृश्यत्वं मातुरेच

दशरात्रपितृतुस्नानात्स्वपुत्रो भवति अयमेव संबंधः सर्वे नैनव्यक्तीकृतः जातेषु त्रेषु पितुः स्नानं सर्वै लुत्तुविधीयते आनाशुस्थे दशा
हेनस्नानात्सुसर्पनिपितुः ६२ स्मिस्पलिति स्नानं भैद्युनिनः स्मृतमिति भैद्ये स्नानं विधास्यति तेन भैद्यं विनापिकामतोरेतः
स्वल्पनेस्नात्वापुमानशुक्लौ भवति अकामतस्तस्वभादौरेतः पाते सूत्रवदेतसु उल्सोर्गद्व्यापसंबोक्तेः स्नानं विनापिगृहस्थस्य श
दिः अह्वाचारिणस्वकामतोऽपि स्वमेसित्वात्प्रह्वाचारित्यनेन स्नानादिनाशुक्लौ रूपावैजिकेतुसंबंधे परपूर्वभार्यायामपत्योत्पत्तौ च
हमशौचं भवति तथाच विष्णुः परपूर्वभार्यासुत्रिसात्रेतेतः पातिनअशौचमप्रकृतमपि जननप्रकरणे प्रसंगात्तदनुगुणतयोक्तं यत्ररे-
तः पातमात्रेण स्नानं तत्रापत्योत्पत्तौ त्रिसात्रसुचितम् ६३ अह्वाचैकेनेति एकैनाह्वाएकयाचरात्र्यादत्यहोरात्रेण त्रिसात्रे त्विभि
रिति नवाहोरात्रैर्मिलित्वा दशाहेनेति वैदग्ध्यै नोक्तम् ननु दशाहेनेति वक्तव्ये किमर्थोपवाग्विस्तारः उच्यते चंहीयसीं लघिष्ठावा

निरस्यतुपुमानशुक्लसुपस्पृश्यैवशुक्ल्यति वैजिकादभिसंबंधादनुक्तं व्यादयं च्यहम् ६३ अह्वाचैके
नरात्र्याचत्रिसात्रेरेवचत्रिभिः शवस्पृशोविशुक्ल्यति च्यहादुदकदायिनः ६४ सुरोः प्रेतस्य शिष्य
स्तपितृमेधसमाचरन् प्रेतहारैः समतत्रदशरात्रेणशुक्ल्यति ६५ रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्त्रावे
विसुद्ध्यति रजस्तुपरतेसाध्वीस्नानेनस्थीरजस्वला ६६

पांभिर्मिति वाग्मिनः नचावश्यत्वमेतेषां लघुत्तयैयनि
पस्यते च नस्त्राथापगुणयोगेनयेसापिंजाएकाहादिअल्यारौचिपोगास्तेपदिस्तेहादिनाशवस्पृशोभवतितदादशाहेनेवशुक्ल्यति
उदकदायिनः पुनः समानोदकास्यहेण गोविंदराजस्तधनग्रहणपूर्वकशनि हारिकासंबंधिमाह्वाणविषयमिदं दशाहाशौच
माह ६४ सुरोश्चिनि सुरोरात्र्यादेरसपिंडस्य मृतस्य शिष्योऽप्येष्टिं कृत्वा प्रेतनिहारकैरुसपिंडैस्तुल्योदशरात्रेणशुक्ल्यो भवति
६५ रात्रिभिरिति अत्ररात्रिरिति विधेयगाभिर्बहुत्वस्याविवक्षितत्वात् तृतीयमासात्प्रभृतिगर्भस्त्रावेगर्भमासतुल्याहोरात्रैर्वि
शेषाभिधानाच्चातुर्वर्ण्यस्थो विसुद्धति एनच्च षण्मासपर्यंतम् यथोक्तमादिसुराणे षण्मासाभ्यन्तरं यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि तदा मा
ससर्भेस्नासां दिवसैः शुद्धिरिष्यते अत ऊर्ध्वं तुजाएकमाशौचं तासु विद्यते मेधातिथिगोविंदराजादयस्त्रादिसुराणेन च नानादश

नावसाममासादर्यागर्भस्त्रावेमासतुल्याहोरात्रैः स्त्रीणां विशक्रद्भिरित्यनिदिशंति प्रथममिदृतीयमासीयगर्भस्त्रावे स्त्रीणां त्रिरात्रम् यथा
 इहरीतः गर्भस्त्रावे स्त्रीणां त्रिरात्रं साधीयोरजोविशेषलात् पित्रादिसापिडान्तात्त्वत्रसद्यः शौचम् यथाहकर्मन्तुः गर्भमासतुल्यादि
 वसागर्भसंस्वर्णसद्यः शौचं वाभवति गर्भमासतुल्यादिति स्त्रीविषयसद्यः शौचं वेति पित्रादिसापिडविषयमिति व्यवस्थितविकल्पः
 रजस्वलाचस्त्रीरजसिनिघृते सति पंचमेदिने स्नानेनाह द्यार्थकल्पनयो रथाप्रयतिस्वर्षयोग्यातु त्रिशत्रव्यपगमे चतुर्थे हनि कृतस्नानेनै
 वचस्त्राभवति ६६ नृणामिति अकृतचूडानां बालानां मरणे सापिडानामहोरात्रेण शक्रद्भिर्मयति कृतचूडानां तु मरणे प्रागुपनयनकालादि
 पत्रेण शक्रद्भिः ६७ ऊनहिवावर्षिकमिति असंपूर्णहिवर्षबालं मृतमकृतचूडं मालादिभिरलंकृत्य यथा माहृहिः कृत्वा विशुद्धायां भूमौ फाळां
 तरे शीर्षदिह तया कथमस्थिसंचयनं वर्जयोधयाः प्रक्षिपेयुः विश्वरूपरूपस्थां भूमौ अन्यस्यास्थिसंचयनं न कृतं तत्स्वान्निदध्नु रिति

नृणामकृतचूडानां विशक्रद्भिर्नैशिकी स्मृता निर्दिष्टचूडकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ६७ ऊनहिवावर्षिकं येन
 न्निदक्रवीधवावहिः अलंकृत्य सुचौ भूमावस्थिसंचयनादत्त- ६८ नास्य कृत्वा व्योग्नि संस्कारो न च कार्यादि
 कक्रिया अरण्ये काष्ठवल्कासासपुस्त्यहमेव च ६९ नात्रि वर्षस्य कर्तव्या वाधवैरुदकक्रिया जातदंतस्य वा
 कुशुर्नान्निवापि कृते सति ७०

शान्तस्यते ६८ नास्येति अस्यो न हि वार्षिकस्याग्नि संस्कारो न कर्तव्यः नाप्युदकक्रिया कर्तव्या
 उदकदाननिषेधो यथात्थादिसकलमेत कृत्य निवृत्त्यर्थः किं तरण्ये काष्ठवल्कलिलज्यकाष्ठवदिति शोकासावोऽभिहितः यथा अरण्ये काष्ठ
 परिलज्यशोको न भवति एवं तस्य स्त्रात्र्यहं सपेत्यहोरात्रौ च कुर्यात् अयं चाकृतचूडस्य त्र्यहो शौचविधिः पूर्वोक्ते काहा शौचविकल्पपरः स च
 व्यवस्थितो रतस्ता आयादियुक्तस्यै काहः तद्द्रहितस्य त्र्यहः यद्यपि मनुनापरित्यागमात्रं विहितं तथाप्युना द्विवार्षिकान्निवनेदिति याज्ञव
 ल्क्यपचनारिरुक्तं भूमौ निरायायेयत्यक्त्याः ६९ नात्रि वर्षस्येति अत्रासत्तृतीयवर्षस्य पित्रादिसापिंडं रुदकक्रियानकर्तव्येति पूर्वत्रिभि
 पिद्राप्युत्तमार्थमनूपतेजातदंतस्य वा उदकदानं कर्तव्यम् नामकरणे वा कृते उदकक्रिया साहचर्योदग्नि संस्कारोप्यनुज्ञामात्रं न तपिंड
 श्रान्थादिकं त्वय धप्यकरणसंभवे वरणं ज्ञेयावहंत वापि करणाकरणयो रान्नाज्जातदंतं कृतनास्त्रोः करणे येनोपकारो भवत्यकरणे

प्रत्यगायाभावइत्यवगम्यते ७० सत्रस्यचारिणीति सहाध्यायिनिमृतेः (क)रात्रमशौचं कर्तव्यं समानोदकानांपुनः पुत्रजनने सति त्रि
सत्रेण श्रद्धिर्मिति न्यहानुदकदधिनं इति मरणविषयमुक्तम् ७१ स्त्रीणां भिति स्थाणामकृतविवाहानां वाग्दत्तानां मरणे बांधवा
भर्त्रादपरुम्यहेन सु-धृतिवादानं विनामर्त्तसंबंधाभावात् आश्रुतमपि वाग्दत्तानां तर्पयंतं बो-द्व्यम् सनाभयः पितृपक्षाः वाग्दत्तानां
विवाहादूर्ध्वमरणे योक्तैर्नैव कल्पेनेत्येतच्छ्रुत्योक्तपूर्वोक्तैर्न त्रिपत्रेणैव सु-धृत्यर्थः तदुक्तमादिपुराणे आजन्मनस्कचूडान्तं-
यत्र कन्याविपद्यते सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्णेषु नित्यशः ततो वाग्दानं तर्पयंतं यावदेकाहमेव हि अतः परंपरदृशानां त्रिरात्रभित्तिनि
म्रपः वादाने तु कृतं तत्र त्रैयं चोभयतस्त्वहम् पितुर्वरस्य ततो दत्तानां मर्तुर्वेव हि स्वजात्कर्मशौचं स्यान्मृतकसूतकोपि च मेधा
तिथिगोविंदेशज्ञौ तु ययोक्तैर्नैव कल्पेनेति नृणां कृतचूडानामित्येतदुक्तेन विधिना शक्यंतीति व्याचक्षतुः अत्र च व्याख्याने पुत्रवल

सत्रस्य चारिण्येकाहमतीते क्षापणं स्मृतम् जन्मन्येकोदकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ७१ स्त्रीणाम
संस्कृतानां तु न्यहानुदकदधिस्यति बांधवाः यथोक्तैर्नैव कल्पेन शक्यंति तु सनाभयः ७२ अक्षारलवणा-
न्वाः स्फुन्निमज्जसुश्रुते न्यहम् मासाशनं वनाश्रीशुः शरीरं च पृथक्कृषितौ ७३ सन्निधावेषवैक
त्यः शाश्वान्निपृथक्कृषितः असन्निधावयज्ञेयो विधिः संबन्धि बांधवैः ७४ विगततु विदेशस्थं
णुयाद्याह्यनिदेशम् यच्छेषं देशरात्रस्य तावदेवाशक्तिमवेत् ७५

चं स्यात् तच्चादिपुराणाद्यनेककचंनं विरुद्धम् ७२ अक्षरेति क्षारलवणं कृष्णमलवणं तद्द्रहितमन्मन्नीशुः त्रिरात्रं नद्यादोस्तानमा
चरेयुः मांसचनमक्षयैः घृणोचैकाकिनः शयनं कुशुः ७३ सन्निधाविति मृतस्य सन्निधावेकस्थानावस्थानादहः परिज्ञाने शावाशौ
वस्य विधिरयमुक्तश्च देशांतरावस्थानादज्ञाने सत्ययवस्य माणोधिधिः संबन्धि बांधवेषु ज्ञातव्यः संबन्धिनः सपिंडाः समानोदका बांधवाः
७४ विगततन्ति विगतं मृतं विदेशस्थं विरुद्धं देशस्थं अनिदेशं विगतं देशाहाद्यशौचकालं यः शृणोति स यदवशिष्टं देशरा
त्राद्यशौचस्य तावत्कालमविकाशो भवति विगतमित्कपलक्षणं जननेत्येतदवगतं व्यम् तथा च दृश्यते अन्वदेशास्य तं ज्ञातिशुला

वापुत्रजन्मन अनिर्गते दशाहेतुयोषाहोभिर्धिशक्यति ७५ अतिक्रान्त इति नाशोचं प्रसगस्यास्तिव्यतीतेषु दिनेषुपि इतिदे
 वलवचनान्मरणविषयवचनामिदम् सपिंडमरणे दशाहाशोचैतिक्रान्ते त्रिरात्रमशुद्धो भवति संवत्सरे पुनरतीतस्त्वाले वशिकथ्य
 ति एतच्चागिशोषेणाभिधानाच्चतुर्विधविषयम् ७६ निर्देशमिति दशाहाशोचव्यापगमे कर्मनिर्हलक्षणस्य व्यहाशोचस्योक्त-
 त्वात् तद्गाम्यशीविषयम् निर्गतदशाहसपिंडमरणं शुलापुत्रस्य जन्मच सचलं स्नात्वा स्पृशयो भवति ७७ बालइति बाले अजात
 दंते सुते जानदंते नृणाम कृतचूडानामिति एकाहोरात्राभिधानाद्देशानरस्थे च सपिंडे मृत इत्येकाहाशोचविषयम् पूर्वश्लोके दशा
 हाशोचिनस्यैह विधानान्प्रत्यक्पिंडे समानोदके त्रिरात्रमुक्तम् तत्र त्रिरात्रव्यापगमे सर्वेषु सचलं स्नात्वा सद्यो विशुद्धो भवति ७८

अतिक्रान्ते दशाहेच त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् संवत्सरे व्यतीने तु स्पृशैवापो विशुध्यति ७६ निर्देशं
 ज्ञातिमरणं शुलापुत्रस्य जन्मच सवासोजलमाहुत्य शुद्धो भवति मानवः ७७ बाले दशांतरस्यै च पृथ
 क्पिंडचसंस्थिते सवासोजलमाहुत्य सद्य एवैवै सुध्यति ७८ अतद्दशाहेस्यातात्वे तु पुनर्मरणज
 न्मनि तावत्स्याद्शुचिर्विनीयावत् स्यादनिर्देशम् ७९ त्रिरात्रमाहुराशोचमन्वाद्युसंस्थिते सति
 तस्य पुत्रे च पत्या च दिवारात्रमिति स्थितिः ८० श्रोत्रिये तु पसपन्ने त्रिरात्रमशुचिर्भवत् मातुले पक्षि
 णीरात्रं शिष्या लिग्वंधेषु च ८१ प्रेते राजनिमज्ज्यो नियस्य स्याद्विषये स्थितः अश्रोत्रिये त्वहः कृत्स्नम
 नूचाने तथारुरो ८२

अतद्दशाह इति दशाहादिमध्ये पदि पुनर्मरणे मरणे जनने जनने स्यात्पुनः शब्दात्सजातीयावगमात्
 नूतनात्तावत्कालमेव त्रिरात्रशुद्ध स्यात् यावत्सूक्तान्तदशाहाद्यशोचं नापगतं स्यात्तात्काल्युशी च व्यपगमेनेव हितो योपमृतके सूत
 के च शुकदिरत्यर्थः ७९ त्रिरात्रमिति आनार्ये मृतं सति शिष्यस्य त्रिरात्रमाशोचं वर्दं निततु न पत्यो अशुचयोरहोरात्रमित्ये पाशाशुभयादा
 ८० श्रोत्रिय इति वेदशास्त्राध्यायिनिष्ठपसपन्नेर्भेदादिना तत्समापवर्तिनित इह वासिनोत्यर्थः तस्मिन्मृते त्रिरात्रेण शुद्धो भवति मातुलकृत्
 कृशिव्यादिपुपुषिणीमात्रिण्याव्याशोचं ह्ये अहनी पूर्वे तरेपक्षविषयस्याः सापक्षिणी ८१ प्रेते राजनीति यस्य देशो ब्राह्मणादि स्थितः त

नविषयाणातिनक्राद्विरोधः तस्माद्धीमस्वाध्यायमात्रार्थसंयुगेअशौचत्वाद्यन्वसंश्रयोपासनाार्थमितीदन्विश्रमाणम् ८४ दिवेति
 नीडालंरजस्वलांब्रह्महादिकंमस्तूतान्दशाहाभ्यंतरेशवंशवसृष्टिचंचसृष्ट्यास्नानेनसुद्धोभवति केचिद्युतत्सृष्टिनमित्चंडालोद
 क्यादिभिः सर्वैःसंप्रथयति गोविंदरजस्कयाज्ञवल्स्यवचनात् शवसृष्टिनमेवतत्सृष्टिनमाह नोदक्यादिसृष्टिनंतत्राचमनविधा
 नान् नदाहयाज्ञवल्स्यः उदक्यासुविभिः स्नायात्संस्पृष्टस्तेरुपसृशेत् उदक्याशक्तिभिः स्पृष्टः स्नानं कुर्यात् उदक्याशौचिभिः स्पृष्टैः
 स्पृष्टं नूपसृशेत् दत्तमेत् ८५ आचम्येति आस्यदेवपूजादिसंनिकर्षुः स्नानाचमनादिनाप्रपतः सस्यकृतचंडालाद्यशक्तिवदनेस
 ति अंडदुलंनान्तवेदसमित्यादिसूर्यदेवतमंत्रान्यथासामर्थ्यपावमानीश्वशक्त्यायेत् ८६ नारभिति मानुषास्थिस्येहसंयुक्तं-
 स्पृष्टान्नाह्युणादिः स्नानेनविशक्त्यति स्नेहसूर्ययुनः स्पृष्ट्वा आचम्यगोसर्शाकवेक्षणयोरन्यतरत्कृत्वाविशुद्धोभवति ८७ आ

दिवाकर्तिसुदक्यांचपतितंस्तुतिकृताया शवंतत्सृष्टिनंचैवसृष्ट्यास्नानेनशक्त्यति ८५ आच
 म्ययतेनित्यजपेदशक्तिदशने सोरान्मंत्रान्यथास्नाहपावमानीश्वशक्तिः ८६ नारस्यस्यस्थि
 सस्नेहस्नालाविभोविकच्यति आचम्यैवतुनिःस्नेहगामालुस्यार्कमीस्यवा ८७ आदिष्टेनोदक
 कुर्यादात्रतस्यसमापनान् समासितूदककृत्वात्रिरात्रणचशक्त्यति ८८ दृथासकरजातानात्र
 न्न्यास्तुचतिष्ठताम् आत्मनस्सागिनाचवनियत्ततोदकक्रिया ८९

दिद्यति त्रतादेवानमादिष्टतदस्यास्ताति

ब्रह्मचारीसिमेतोदकमावतसमापनान्कुर्यात् उदकमितिपूरुफण्डिपोडश आत्थादिसकलमेतकृत्योपलक्षणंसमासेयुनत्रस्व
 चर्मतोदककृत्वाभिरात्रमशौचं कृत्वागिरुत्थोभवति एतच्चमातापित्राचार्यव्यतिस्क्रिषयपम् तदाहवसिष्ठः ब्रह्मचारिणः शवकर्म
 णात्रतान्निवृत्तिरन्यममातापित्रोपुरोवीशवकर्मणोतिशविनिभक्तकेननिर्हरणदहनोदकदानपूर्वकफण्डिपोडशआद्यादिक्रमेणा
 वदस्यतिनभ्रानार्पस्वमुपाध्यायमिति ८८ दृथेति जातशब्दः नत्येकमभिसंबध्यते दृथाजातानाबाहुल्येनत्यक्तस्वभीणांसंक
 रजातानांहीनवर्णेनोत्कृष्टस्त्रीपुंस्यज्जानांवेदवाद्यरकपटादिभक्त्यासुवर्तमानानांअशास्त्रीयविषोद्धधनादिनाकामतश्चकृत

जीवितत्यागिनामुदकादिक्त्रियानकर्तव्या ८९ पाषंडमिति वेदचाख्यरक्तपटमौजादित्रतचर्यापाषंडतदनुतिष्ठंतीनांस्वच्छंदसेका
 ३नेकुरुषगामिनीनांगर्मपातनमर्तुवधकारिणीनांहिजातिस्त्रीणांस्तरापीनांउदक्त्रिया औत्थ्वैर्देहिकन्निवर्तनइतिपूर्वेषां संबं
 धः ९० अन्वार्पमिति आचार्यउपनयनपूर्वकंसंपूर्णशाखाध्यापयिताउपाध्यायोवेदेकदेशस्थागस्यवाअध्यापकः वेदस्यवेदा
 नांचएकदेशस्थापिष्यास्व्यानागुरुः निर्हरणकलात्वेतकृत्यस्यनिर्हृत्यइतिदाहदशाहृषिडपोडशआन्द्वादि सकलमेत कृत्यस्यप्रद-
 र्शनार्थमात्वार्यादीन्यंचमृतान्निर्हृत्यब्रह्मचारिणस्तुमवतोभवति एवंचान्यान्निर्हृत्यत्रतलोपोभाचतीतिगम्यते आचार्यस्वमित्य-
 क्षिपानाद्गुरुर्यौसन्निहतेगुरुवहृतिमाचरेत् इतिन्यायान्नाचार्याचार्यमपिस्वभितिसर्वत्रसंबध्यतेनोपाध्यायोपाध्यायमपिनि
 र्हृत्यव्रतलोपएव ९१ दक्षिणेनेति अमांगलिकत्वादत्येतापकृष्टशूद्रक्रमेणाभिधानंशूद्रमृतं दक्षिणपुरद्वारेणनिर्हरेत् हिजातीन्

पाषंडमाश्रितानांचचरंतीनांचकासतः गर्भमर्तुदुहांचैवस्तरापीनांचयोषिताम् ९० आचा-
 र्यंस्वसुपाध्यायंपितरंमातरंशुरूम् निर्हृत्यतुभ्रतीयेतान्मवतनविसुज्यते ९१ दक्षिणेनमृतशूद्र
 पुरद्वारेणनिर्हरेत् पश्चिमोत्तरपूर्वैरुक्तपथायागद्विजन्मनः ९२ नराज्ञामघदोषोस्तिन्नतिनाम्नचस
 त्रिणाम् ऐंद्रस्थानसुपासीनांब्रह्मभूताहितेसदा ९३ राज्ञोमाहात्मिकेस्थानेसद्यः शौचविधीयते म
 जानापरिरक्षार्थमासनंचान्नकारणम् ९४

पुनर्यथायोगंयथासुक्त्याअपकृष्टवैश्यस्त्रियक्रमेणैवपश्चिमोत्तरपूर्व
 द्वारेणनिर्हरेत् ९२ नराज्ञामिति राज्ञामभिधिकसत्रियाणांसापिंडमरणादौ अशौचदोषोनास्तियतोरज्ञानऐंद्रस्थानंराज्याभिषे
 कार्थ्यंआधिपत्यकारणंमासाः व्रतिनोब्रह्मचारिणश्चांद्रयाद्यादित्रतकारिणश्च सत्रिणोयागप्रवृत्ताः यतोब्रह्मभूतास्तेब्रह्मैव-
 निष्यायाः अशौचाभावश्चाप्यंकर्मविशेषे तदाहविष्णुः अशौचंनराज्ञोराजकर्म्मणिनव्रतिनोव्रतेनसत्रिणांसत्रे राजकर्म्मचव्यवहा
 रदर्शनशोतिहोमादिकर्म्मणि ९३ राज्ञइति महोत्सनइंद्रस्थानंमाहात्मिकंराज्यपदारख्यंसर्गाधिपत्यलक्षणंमहात्मेवप्रवीणपुण्य
 राज्यमासादयति तस्मिन्वर्तमानस्यसद्यः शौचमुपदिश्यतेनतुराज्यमच्युतस्यस्त्रियजातेरव्यत्रजातिरविक्षिताइत्यनेनश्लोकेन

दर्शितं यतो न्यायानिरूपणेन दुर्भिक्षोऽन्वदानेनोपसर्गेषु शान्तिर्होमादिनाम्प्रजारक्षार्थं राज्यासने घवस्थानमशौचाभावे च कारणतश्चा
 क्षत्रियाणामपिनत्वाय कारिणादिमवैशेष्यद्राणामविशिष्टं अतएव सोमकार्यकारिण्यमसेसोमधर्मा अतएव त्रीहिधर्मान्विततयास्तुतम
 व्यवथातादिगल्कारित्यस्य विवक्षितत्वात्प्रकृतौ यवे विकृतौ च नीचारादिपुसंघात्तदधिकरणेषु निरुणायि
 १५ इति वाहयदति इति वाहयनृपरहितसुद्धतत्र हतानां विद्युतावज्जेषयाधिवेषवधाहंपराधेहेते गोब्राह्मणरक्षणार्थं विनापियुद्धजला
 ग्निव्याघ्रादिभिर्हतानां पस्यपुरोहितादेः सकार्याविघातार्थं नृपतिरशौचाभावाभिच्छ्रिततस्यापिसद्यः शौचम् १५ सोमेति चंद्राग्निस्सूर्य
 वायुशक्रपमानां विचस्थापाचपत्नीः क्रुनेरधरुणयोरेवं अद्यानां लोकपालानां संबधिदेहूरजाधारयतिततः किमतआह १६ लोके शोति यतो
 लोकेशांशक्रान्तो नृपतिरतोनास्वराशौचमुपदिश्यते यस्मान्मनुष्याणां यच्छौचमशौचं वातच्छौके शोभ्यः प्रभवति विनश्यति च अप्ययो-

इति वाहवहतानां च विकृतापाथिवेन च गोब्राह्मणस्य चैवार्थे यस्य चेच्छ्रितिपार्थिवः १५ सोमान्यर्का
 निलेद्राणां गित्तापत्योयमस्य च अद्यानां लोकपालानां पुर्यारथतेनृपः १६ लोके शाधिधितोरजाना-
 स्वाशौचं विधीयते शौचाशौचं हिमर्त्यानां लोके प्रभवाप्ययम् १७ उद्यते राहवेशस्त्रैः क्षत्रधर्महतस्य
 च सद्यः सतिष्ठते यज्ञस्तथाशौचमिति स्थितिः १८ विप्रः शक्यत्यपः स्पृक्षा क्षत्रियो वाहनासुधम् वै
 शयः प्रतोदं रम्भीन्वा यष्टिं द्यूद्रः कृतक्रियः १९

विनाशः एतेनान्यदीपशौचाशौचोत्पादनविनाशशक्तस्य लोके चरत्

प्यनृपतेः कुतः स्वकीयाशौचमिति पूर्वोक्ताशौचाभावरुतिः १७ उद्यते शिति १७ उद्यते शिल्पेः कङ्गादिभिर्नतुलुडपापाणादिभिरपरास्तु
 खलादि क्षत्रियधर्मयुक्तसंश्रामेहनस्यतत्सुणादेरज्योतिष्टोमादियज्ञः संतिष्ठते समाप्तमिवेति तत्पुण्येन युज्यते इत्यर्थः तथा शौचम
 पितत्सुणादेरसमाप्तमिति दयं शब्देमर्पादा १८ विप्र इति अशौचाने कृतश्रद्धादि कृतलोत्राहृणः अपः स्पृक्षेति जलस्य शमात्रं द
 क्षिणहत्तेन कृत्वा शक्यो मरतिनतु संवन्मरे व्यतीने तु स्पृष्टेरद्विषि सुद्धतीति वत्स्वात्वावाहनादिस्पर्शासाहचर्यात् स्पृक्षेत्यस्य च सकृदु-
 च्छ्रितिस्यार्थमेदस्यान्याप्यत्वात् क्षत्रियो हस्तादिवाहनसङ्गाद्यस्त्रचर्षपोबलीवद्दीर्घोदलोहमोतांगयोस्त्राद्यद्गोयष्टिवंशदंडिकाभ-

करणशुद्धेः साधनं यथावद्व्यतिष्ठति तद्धिज्ञानेन शक्यति तपोयथातपसावेदवित्तमाः अग्निर्यथासुनः पाकेन मृत्पुष्पयम् आहारो यथाह
 विद्येण यवावा इति मृद्धारिणी यथा मृद्धार्यादेयसार्थवदिति मनोयथा मनः पूतं समाचरेदिति संकल्प्य विकल्प्यात्संक्रमनो निश्चयात्सिका
 शुद्धिरिति मनोबुल्योर्षेदः उपाननमुपलेपनं यथास्मार्जनो पांजेन वैश्वं कर्म यथा यजेद्वाऽश्वमेधेन इत्यादि अर्को यथा गामास्यस्वार्क
 श्रीदयवा कालोपथाशुद्धेर्हि सोदशाहेन शोचिस्तु शुकृद्दिहेतुत्वमनुना तुक्तमपि पंथान् अविशुद्धयति सोमसूयोऽनुकारतैरिति वि-
 ष्यवादादुक्तं ग्राह्यम् १०५ सर्वथा भवेति सर्वेषामृद्धारिणिरिति देहशौचमनः शौचादीनां मन्त्रादर्थशौचं अन्यापेन परधनहरणपत्नी
 हारेण यद्भवेच्छयात्संमरुष्टं मन्वादिभिः स्मृतं यस्माद्योर्धेशुद्धः स शुद्धो भवति यः सुनर्मृद्धारिशुद्धिर्ये चानुद्धः सोऽसुद्ध एव १०६
 स्वांसेति परेणापकारकृतेन स्मिन्मृत्कपकारबुध्यतुल्यतिरूपयापडिताः शुद्धयति यथा च वदस्यति महायज्ञक्रियाः क्षमानाशयंत्या-

सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् योर्थेऽसुचिर्हि स सुचिर्न मृद्धारिशुचिः शुचिः १०६ क्षांत्या शु-
 ध्यति विद्वांसोदाननाकार्यकारिणः प्रच्छन्नपापजघ्नतपसावेदवित्तमाः १०७ मृतो यैः शुध्यते शौ-
 ध्यं नदीयेगेन शक्यति रजसास्त्रोमनोदुष्टासून्यासिनस्त्रिजोत्तमः १०८ अद्रिर्गात्राणि शुध्यति मनः स-
 ल्येन शक्यति विद्यातपोभ्यामृतात्साधुर्द्विज्ञानेन शक्यति १०९

श्रुपापानीति अकार्यकारिणोदानेन यथावदस्य
 ति सर्वस्वावेदविदेद्वाहाणायैति अमरव्यातपापजघ्नेन यथावदस्यति जपं स्तूपवसैर्दिनमिति वेदवित्तमाः वेदार्थं चोद्रायाणादितपो
 विदः तपसेत्येकादशाध्यायेवश्यमाणेन १०७ मृतो यैरिति मत्वाद्युपहतं शौधनीयं मृज्जलैः शोध्यते नदीप्रवाहश्च अन्धेष्वाद्यसुचि
 दूधितोयेगेन शक्यति स्त्रीनपरसुरुषभैरुनसंकल्पादिदूषितमानसान्निवेन तस्मात्सायाच्छुद्धा भवति ब्राह्मणश्च सन्यासेन व
 ष्ठाध्यायाभिर्येन पापाच्छुध्यति १०८ अद्रिर्गिति स्वैदाद्युपहतान्यंगानि जलेन क्षालितानि शुध्यति मनश्च निषिद्धं चिं नदिनादूषि
 तं सत्साभिधानेन शक्यति मृतात्साधुर्द्विज्ञानेन शक्यति १०९ अद्रिर्गिति स्वैदाद्युपहतान्यंगानि जलेन क्षालितानि शुध्यति मनश्च निषिद्धं चिं नदिनादूषि
 परमात्सरूपेणावतिष्ठते बुद्धिश्च विपर्ययज्ञानोपहता यथार्थविषयज्ञानेन शुद्धयति १०९

एष इति अयं शरीरसंबोधिनः शौचस्य सुष्याकं निश्चय उक्तः इदानीं नाना प्रकारद्रव्याणां येन यच्छुध्यति तस्य निर्णयं शृणुत ११०
 तैजसेति तैजसानां ऋवर्णादीनां मरुतादिमणीनां पाषाणस्य च सर्वस्य प्रस्थनाजलेन मृत्तिकाया च मन्वादिभिः शक्तिरुक्ताग्नि-
 हृत्पस्य जलेनैवानंतरं शरुषेर्वक्ष्यमाणत्वात् इदं सुच्छिद्यं घृतादिकृतं विषयं तत्र मृदुं समनो गंधस्यैककार्पित्वाद्दिकल्पः आपस्तु-
 भयत्रसमुच्चोयंते १११ निर्लेपमिति उच्छिद्यदिलेपसहितं सौवर्णमौक्तिकं जलमवेच्य शरवसुक्तादिपाषाणमयं च राजतं मसुपस्कृतर-
 खादिगुणतया धानरहितं तथा विधमलासंभवज्जलेनैव प्रस्मादिरहितेन शक्यमिति ११२ अपामग्नेमिति अग्निवैचरुणादीन् क्रौ-
 मयत इत्यादि वेदेऽभूयतेतथाग्नेः ऋवर्णमिन्द्रियं चरुणादीनां राजतमित्यादिभ्युतिभ्यन्यापः संयोगात्कवर्णं राजतंचोद्धृतं यस्मादतस्तथाः

एष शौचस्य च प्रोक्तः शरीरस्य विनिर्णयः नानाविधानां द्रव्याणां शुद्धेः शृणुत निर्णयम् ११० तैजसा
 नामणीनां च सर्वस्यांशमयस्य च प्रस्थनाद्भिर्मृदा चैव सुद्धिरुक्तामनीषिभिः १११ निर्लेपकात्वन
 भाडमद्भिरेव विशुद्ध्यति अजमशमयं चैव राजतंचानुपस्कृतम् ११२ अपामग्नेभ्यसयोगाद्भिर्मयो
 प्यच निर्वभौ तस्मान्नयोः स्वयोन्येव निर्णयो गुणवन्तरः ११३ ताम्बायः कांस्यरेत्यानां त्रुषुणः सीस
 कस्य च शौचं यथाहं कर्तव्यं साराम्बोदकवारिभिः ११४ द्रवाणां चैव सर्वेषां सुद्धिराह्वयनस्मृतम् यो
 क्षणसहतानां च दारवाणां च तक्षणम् ११५

स्वेन कारणेनैव जलेनात्यंतोपधातेनाग्निनिर्णयः शक्तिरुद्धेः गुणव
 न्तः प्रशस्ततरः ११३ ताम्बाय इति अयोचौहरेति पिप्तलंतद्रवपात्रैस्त्रपुरंगंधां भस्माम्बोदकैः शोधनं कर्तव्यं यथाहं यस्य
 दहति अपसहाहेमशौच्यायः कांस्यं शुभ्यति भस्मना अम्लेस्ताम्बं चैस्त्रं च सुनः पाकेन मृण्मयमिति च हस्यत्यादिवचनादिशेषोऽत्र
 शौद्धयः ११४ द्रवाणां चैति द्रवाणां घृततैलानां काककीदद्युपहतानां बोधयनादिवचनात्समृतिमात्रप्रमाणानां प्रादेशप्रमा
 णकुशापत्रद्रव्याभ्यां त्वनेन शक्तिः संहतानां च शय्यादीनां सुच्छिद्यद्व्यापधाते यो क्षणदारवाणां चात्यंतोपधाते तक्षणं ११५
 मार्जनमिति चमसानाम्यहाणां चान्येषां यज्ञपात्राणां पूर्वेषां णिनामार्जनं कार्यं यस्यात्सास्त्रेण यज्ञे कर्तव्ये शक्तिरुद्धेः ११६

वरूणाभिति स्नेहाद्याद्युक्तानां तु घ्राजलेन शक्तिः स्नेहाद्यद्युक्तानां तु जलमात्रणवद्युक्तस्य ११७ अद्रिस्त्विति व
 ह्नाभ्यान्वाचरूपाणांच चांडालाद्युपधाते जलेन प्रोक्षणाच्छुद्धिः बहुलंच फुफभारहायाधिकत्वमित्याचक्षते तदल्पानां तु
 प्रक्षालनाच्छुद्धिर्मन्वादिभिरुपदिश्यते ११८ चैलवादिनि स्तृशयपशुचर्मणां वादिदलनिर्मितानांच वरूवच्छुद्धिर्मवतिशाक
 मूलफलानांच धान्यवच्छुद्धिः ११९ कोषेयेति कुम्भिकोषोद्भवस्य वरूस्य मेघादिलोमप्रभवस्य कंबलादेकरथैः क्षारमृत्तिकाभिः कु
 तपानिपालकंबलानां अरिष्टकैः अरिष्टचूर्णैः अंशुपट्टानां पट्टाटकानां विस्त्वफलेः क्षौमाणां दुकूलानां क्षमावलकलभवानां
 वरूपाणां तु पिष्टभ्येत सर्वपप्रक्षालनाच्छुद्धिः १२० क्षौमवादिनि शंखस्य पशुमृगाणां स्पृशयपम्बस्थिभवस्य राजादिदंतस्य च क्षौ-

मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिनायज्ञकर्मणि च मसानां ग्रहाणांच शक्तिः प्रक्षालनेन तु ११६ चरूणां स्फ
 कूरूवाणांच शक्तिरूखोनवारिणा स्फभ्रूपशकदानांच सुसुलोत्स्रवलस्य च ११७ अद्रिस्फुप्रोक्षणा
 शौचबहुना धान्यवाससाम् प्रक्षालनेन त्वल्यानामद्रिः शौचविधीयते ११८ चैलवच्चर्मणां शुद्धि
 वेदलानांतथैव च - शाकमूलफलानांच धान्यवच्छुद्धिरिष्यते ११९ कोषेयाविकयो रूथैः कुतपानाम्
 रिष्टकैः श्रीफलैरुसुपट्टानां क्षौमाणां गोरसर्षपैः १२० क्षौमवच्छरवशृगाणामस्थिदंतमयस्य च शु
 द्धिविज्ञानताकार्यागामूत्रेणोदकेन वा १२१ प्रोक्षणां नृणकाष्ठंच पलां चैव सुभ्यति मार्जनापाज
 ने र्वयस्य पुनः पाकेन मृण्मयम् १२२ मद्यैर्मूत्रैः पुरीषैर्वाधौवनैः पूयशोणितैः सस्पृष्टेन वशुद्धोत्पुनः पा
 केन मृण्मयम् १२३

मवसिष्टभ्येत सर्वप कल्केन गोमूत्रजलयोरन्यतरसुक्तेन शास्त्रविदाशुद्धिः कर्तव्या- १२१ प्रोक्षणां नृ
 णकाष्ठंचेति तृणकाष्ठपलालचंडालादिस्पर्शदूषितप्रोक्षणेन शक्यति तृणपलालसाहचर्यादिदोषनिर्नादिकाष्टविषयम् दारवाणा
 चतस्रणाभिति निर्मितदारुमयगृहपात्रविषयम् गृहसुदन्त्यानि वासादिदूषितम् मार्जनगोमयासुलेपनेन मृन्मयभांडमुच्छिष्टादि
 स्पर्शदूषितंपुनः पाकेन शक्यति १२२ मद्यैर्मूत्रैः मद्यादिभिस्तसस्पृष्टमृण्मयपात्रपुनः पाकेनापिन शक्यति धौवनं चैव आपूयं शोणि
 तविकारः १२३

संभार्जनेति अवकरशोधनेनगोमयाद्युपलेपेनेनगोसूत्रोदकादिसेकेनस्वात्वाकान्चिन्मुदपनयेनेनगवांशद्वेरात्रनिवासेनपंचभ्रिरेके
कशोष्मिः शुस्यति एषांचौच्छिष्टमूत्रपुरीषचंडालनिवासाद्यपघातगौरवलाघवाभ्यांसुक्ष्मपक्विकल्पावगतव्यौ १२४ पक्षि
जग्धंगवाघ्रातमिति भक्ष्यपक्षिणाकश्चिद्भागोपस्यभक्षितः गवायस्यप्राणंरुतंपदाचावधूतसुपरिकृतकृतंकेशकीटदूषितंजग्ध
शब्दलिगादन्मल्यमृत्लाक्षेपेणशक्यति १२५ यावदिति विद्यादिलिप्ताद्रव्याद्यावत्संबंधिनौगंधलेपौतिष्ठतः नावद्व्यमुद्भृत्य
मृद्धारिप्रक्षिप्ताग्रहीतव्यम् यत्रचसामान्यादौमृदाशङ्कितस्तत्रमृत्लाहितंजलग्रहणंकृतव्यंयत्रकृणमलादौजलेनेवशङ्कितस्तत्र
जलमत्रमित्यवगतव्यम् १२६ त्रीणिदेवाइति केनापिप्रकारेणाहृद्योपघातहेतुसंसर्गमिदृष्टंसंजातोपघातशंकायाजलेनप्रसा

संभार्जनीपांजनेनसेकेनोच्छेखनेनत्र गवांचूपरिवासेनभूमिः शुक्यतिपंचभिः १२४ पक्षिजग्धंगवाघ्रा
तमवधूतमवद्वक्तम् दूषितकृशकीटैश्चमृत्क्षेपेणशक्यति १२५ यावन्नापेत्यमेध्याक्ताङ्गधौलेपव्यतः
रुतः तोवन्मृद्धारिचादेयसवाक्कद्रव्यशुद्धिषु १२६ त्रीणिदेवाः पवित्राणिब्राह्मणानामकल्पयन् अहृष्ट
मद्भिर्निर्णिकृत्यचवाचाप्रशस्यते १२७ आपः शुक्याभूमिगतावैतृष्यपासुगोर्भवेत् अव्यासाश्चेदमे
धेनगधवणरसान्विताः १२८ नित्यशुद्धः कारुहस्तः पण्ययच्चप्रसारितम् असूचारिगतंभैद्यनित्यमे
धमितिस्थितिः १२९

लितम् तदाहहरितः यद्यन्मीमांसास्यात्तत्तदङ्गिः सर्शाच्छुद्धिर्मवत्तिउपघातशंकायामेवपवित्रंभव
त्वितिब्राह्मणवाचायत्प्रशस्यतेतामित्रीणिपवित्राणिदेवाः ब्राह्मणानांकल्पितवतः १२७ आपः शुक्याइति यत्परिमाणास्वस्फुगोःपि
पासाविच्छेदोभयतिताभापेगंधवर्णरसशालिन्यः सत्यः यद्यमेधुक्षितानभवंतितदावित्युद्धमृमिगतावित्युद्धाः स्फुः विशुद्धमृमिग
ताइतिभूमिसंबंधप्रदर्शनायनत्वंतरिक्षगतानानिहृत्यर्थः १२८ नित्यशुद्धइति कारोर्मिलाकारादेदेवब्राह्मणाद्यर्थेविमाल्यादि
ययनेद्रव्यमयोजनाद्यपेक्षयाशुद्धिशेषाकरणेपिस्वभावादेवहस्तः सर्वदाशुद्धः तथाजननमरणयोरपिस्वव्यापारेशुद्धः नत्वशीतं
कारूणाकारुकर्मणीतिवचनान् तथायदिहेतव्यंपण्ययच्चिथिकायांप्रसारितनापणनीयमन्मन्त्रीयादितिशांख्यवचनान्तिसिद्धान्त-

अतिरिक्ततदनेकक्रेतुकरस्पर्शोपि शक्यमेव यच्च ब्रह्मचार्यादिगतमैस्यामनाच्चातस्त्रीदत्तमपि रथ्यादि क्रमणोपि सर्वत्र शक्यमिति या
 स्त्वमर्यादा १२९ नित्यमास्यमिति सर्वदास्त्रीणां मुखकनितथाकाकादिपक्षिणांचनूपयातपतितं फलशकचिबत्सुखचदोहसमये-
 क्षीरमद्यरोगेशकचिश्चाचपदामृगादीन् हंतुं गृण्हाति तदा तत्र व्यापारे शकचिः तस्मात् १३० श्वभिरिति कुक्कुरैर्हंतस्य मृगादेयान्मांसंते
 न्मुचिमतुरयोचत् तच्छ्रान्द्यधतिथिभोजनादावेव दृष्टव्यम् अन्यैश्यामांसादिभिर्व्याघ्रशयेनादिभिश्च व्याधादिभिश्च मृगवधजो
 विभिर्हंतस्य १३१ ऊर्ध्वनाभे शिति नाभेरुपरियान्तींद्रियाच्छिद्राणि तानि सर्वाणि पवित्राणि भवन्ति अतस्तेषां स्पर्शनेनाशौचं यानि चाभेर
 धस्तान्यशान्तीनि भवन्ति अधच्छिद्रे तु च बहु पवनव्यक्तिबहुलापेक्षया रक्ष्यमाणाश्च वसादयो देहमला देहान्ति स्तुता असुक्ला भवन्ति
 १३२ मद्यिकेति मक्षिकाजमेधस्य शिन्धोपि विमुषो मुसनिः स्रुता अल्याजलकणाः छायापतिता देहीनि स्पर्शस्यापि गवादीनि चानि पपयै

नित्यमास्यं मुचिस्त्रीणां शकुनिः फलपातने प्रसवे च मुचिर्वत्सः श्यामृगाग्रहणे शुचिः १३० श्वभिर्हंतस्य
 यन्मांसमुचितं नानुरमवीत् कथ्याद्भिश्च हतस्थान्यैश्च डालाद्यैश्च दस्फभिः १३१ ऊर्ध्वनाभेर्यानि रवानि
 तानि मेध्यानि सर्वशः यान्यधस्तान्यमेध्यानि देहाच्चैव मलाश्च्युताः १३२ मक्षिकाविमुषश्छायागोरश्वः
 सूर्यरन्मयः रजोभूर्वसुरगिनश्च स्पर्शमेध्यानि निर्दिशत् १३३ विष्णुत्रोत्सगशुद्धश्रमृदायादेयमर्थ
 वत् देहिकानामत्वानां च शक्तिषु ब्रह्मादशास्वपि १३४ वसाशक्रे मस्तु ऊर्ध्वज्जामूत्रविट् प्राणकणविट् श्ले
 प्माशुद्रूपिकास्वेदोद्वादशैते नृणामलाः १३५

नानि चंडालादिस्मृष्टानि स्पर्शैश्चिन्धोनिजानीयात् १३३ विष्णुत्रेति विष्णु-
 त्रमुत्पत्यते येन सा विष्णुत्रोत्सर्गः पाज्यादिस्तस्य शुद्धार्थं मुद्गरिगृहीतव्यं अर्थवत्ययोजनवत्प्रायतंगंधलेपस्तयो भवति तथा शारिण्याणां
 वसादिमत्वानां संक्षिप्तब्रह्मस्वपि गंधलेपस्यार्थं मुद्गरिभ्रातृगत्रस्मृत्यंतरात्पूर्वपदे मृज्जलग्रहणं उत्तरपदे जलमात्रग्रहणं तदाह बो
 धायनः आददीत मृदोऽपश्चपट्स्फूर्वेषु रुद्धये उत्तरेषु च षट्स्वद्विः केवलाभिविमुद्ध्यति ततश्च ब्रह्मादशास्वपीति मानवं मुद्गरिग्रहणवच
 नं व्यवस्थायामुद्गरिणोर्ग्रहणे सति न विरुध्यते गोविंदरजलकम्बुबोधायनवचनसंदर्शनादुत्तरपदे द्वेषिकल्पमाह सच व्यवस्थितो देव
 पित्राद्यदृष्टकर्मरत्ने उत्तरेषु पिमृदसादद्यान्मान्यदा १३४ वसेति वसाकायस्नेहः शक्रे रतः अस्तु क्रंक्तं मज्जा शिरो मध्ये पिडितस्नेहः

दूषिकाअक्षिमलः स्वैदः श्रमादिनादेहनिःसृतंजलम् वसादयोद्वाद्दशनराणां देहिकामद्या भवंति १३५ एकालिंगइति सूत्रपु-
 शीयोत्सर्गसितिशुद्धिसमीप्सतांमृदाचार्यदेपमर्थवदित्कृत्वाज्जलसहितामृदेकालिंगेदातव्यागुदेतिस्रोमृदः तथैकस्मिन् करे वा
 मे शौचविद्वक्षिणहस्तनाभुः शौचेनियोजयेत् तथैववामहस्तेननाभेरूर्ध्वेन शोधयेदिति देवलवचनात्तस्यैवाधः शौचिसाधनत्वात्
 तत्रैवदशमुदा द्यतव्यातत्प्रभयोः करयोः सप्तदातव्या. यदात्कृत् शौचेनापिगंधलेपस्तयोनमवतितदायादयैत्यमेधाक्तादिति वच-
 नादाधिकसैस्वाअपिमृदातव्याएजद्विषयाण्येवमुनीनामधिकमृत्संख्यावचनानि मृत्सुरमाणसाहदस्तः लिंगेपिमृत्समाख्यातात्रिभू-
 वीपूर्वतयथा द्वितीयाचतुतीयाचतुदूर्ध्वदिग्मकीर्तिताइति यदात्कृत्संख्यायाअत्येनापिगंधलेपक्षयोभवतितदासंख्यावास्या
 रंमसामर्थ्यात्संख्या पूर्वथितव्यैव १३६ एतच्छौचमिति एकालिंगइत्यादियच्छौचसुकंतद्ग्रहस्थानामेवब्रह्मचारिणां हिरुणंवाजम

एकालिंगेगुदेतिसंस्तथैकत्रकरेदश उभयोः सप्तदातव्यामृदः शतद्विसमीप्सता १३६ एतच्छौचंरु
 हस्थानांहिरुणं ब्रह्मचारिणाम् त्रिरुणस्थाहनस्थानायतीनांतुचतुर्गुणम् १३७ कृत्वासूत्रपुरीष
 वारवान्याचातउपस्पृशेत् वेदमध्येव्यमाणश्चअन्मभश्चसर्वदा १३८ त्रिराचामेदपः पूवैद्भिः प्रमृ
 ज्यात्ततोसुरसू शारिरंशौचमिच्छन् हिस्त्रीमृदस्तसकृत् १३९ शूद्राणांमासिककार्यवपनंन्या
 यवर्तिनाम् वैश्यवच्छौचकल्पश्चाद्विजोच्छिष्टेषुचभोजनम् १४०

स्थानां त्रिरुणंयतीनांतुनश्चतुर्गुणम् १३७ क
 लौति सूत्रपुरीषं कृत्वा कृतयथोक्तशौचस्त्रिराचांतदं द्विषाच्छिद्राणिशीर्षाण्यन्यानिचस्पृशेत् वेदाध्ययनं चिकीर्षन् अन्नं वा अभ्यन् वा
 तु द्वितीयाध्यायेअथेव्यमाणस्ताचांतोनिवेद्यशुरवेन्मीयादाचम्येत्कभयसुकंत इतागत्वार्यम् इंदुतुफुषार्थशौचायेत्यापुनरुक्तिः
 आचांतइतियदुक्तंत्रविशेषमाह १३८ त्रिराचामेदिति देहस्यसुद्धिमिच्छन् प्रथमवारत्रयमपोभक्षयेत् ततोर्दिसुखं परिभुज्या
 त स्त्रीमृदस्यैकवारमाचमनार्थसुदकंप्रसयेत् १३९ शूद्राणामिति शूद्राणां कार्यमिति कृत्यानां कर्त्तरि येनिकर्त्तरिषष्ठी यथा
 शास्त्रव्यवहारिभिर्द्विजसुश्रुषुकेः शूद्रैस्तीक्ष्णमासिसुंडनं कार्यवैश्यवच्चमृतसूतकादौशौचकल्पोऽस्तु धानव्याः द्विजोच्छिष्टेषुचभोजनं

भक्त्यतदिति भोजनं कार्यमिति १४० नोच्छिष्टमिति निधीव्योक्तानृतानि धीनवतामाचमनविधानादिसुयासापिसुरवान्निःसरणान्निधीव
 नमेवेति मसक्तौ शक्यैर्यमपवादमाह सुखमवागिसुवोया अगेनिपततिनाउच्छिष्टं न कुर्वति तयाश्च्युलोमानिसुखमविधानिनोच्छिष्टतां
 जनयति दंतावकाशस्थितचान्नावयवादिनोच्छिष्टं कुरुते अत्र गौतमीये विशेषः दंताच्छिष्टेषु दंतवदन्यत्र जिह्वाभिर्भर्षणात्पाकृत्व्युतेरि-
 लेके च्युते वाहारवद्विधानि गिरन्नेयतच्छुषिः १४१ स्पृशंतीति अन्येषामाचमनार्थजलददतांये विंदवः पादोस्पृशंति च जयादि वि
 सुद्धमूभिद्योदैकैस्तल्यास्तेनानाचमनाहो भवति तदा तत्र च्यवनवस्थैरकृताचमनः सुच्छातिद्रव्यचसुच्छाति १४२ उच्छिष्टेनेति द्रव्य
 हस्तपदेन शरीरसंबंधमात्रं द्रव्यस्य विवक्षितं आसगिचंधास्याणि मक्षाल्येति द्रव्यहस्तस्याचमनासंभवात्स्वधादिस्थितद्रव्योयद्युच्छि
 ष्टेन संस्पृशो भवति तदा द्रव्यमनवस्थावैव कृताचमनः सुच्छाति द्रव्यचसुद्धमवति १४३ वांनइति कृतवमनः संजातविरेकः स्मालाद्य

नोच्छिष्टं कुर्वते सुरव्यागिसुवोगेपंतियाः नश्चमृणिगतान्यास्थान्दंतांतरधिष्ठितम् १४१ स्पृशंति वि
 दवः पादौय आचामयतः परान् भौमिकैस्ते समाज्ञेयान्तेराप्रयतो भवेत् १४२ उच्छिष्टं न तु संस्पृशेद्यद् व्यह
 स्तः कथंचन अनिधायैव तद्द्रव्यमाचंतिः सुचितमिथात् १४३ यतो विरिक्तः स्मालात्तु द्युतप्रशानमाच
 रेत् आचामे देवक्रत्कान्स्वान्मैश्रुनिनः स्मृतम् १४४ स्रुत्वाक्षलाचक्रत्काचनिधीव्यात्कानृतानि च
 पीलापोऽध्यव्यसाणश्च आचामेत्सयतोपिसन् १४५ एषशौचविधिः कृत्स्नाद्रव्यशुद्धिस्तथैव च उक्तोऽयं स
 वं वर्णानां स्त्रीणां धर्मान्निबोधत १४६

तत्राशानं कुर्यात् दशविरैकान् विरिक्त इति गोविंदराजः यदि क्रत्का अनंतरमेव म
 तितदा आचमनमेव कुर्यान्नस्नान एतत्राशाने मैश्रुचं कृत्वा स्नायात् इदं तु चतुमती विषयम् १४४ क्रत्सेति निद्रा क्रत्-द्रोजनञ्चेष
 निरसनमृषावाजलपानादिकृत्वा अध्ययनं चिकित्सां कृत्वा चोपस्पृशेत्सम्यगिति तथा अध्यव्यमाणस्त्वाचांतर
 तिहितोयाश्चापेकं तद्गुतां गलेन इह तु क्रत्काचमनविधानं पुरुषार्थं अध्ययनं गतयाचमनविधानं गृहस्थादीनामपीति १४५ एषशौच
 विधिरिति गववर्णानजनमरणादौ दशरात्रादिरशौचविधिः समग्रो द्रव्याणां तेजसादीनां चैलादीनां जलादिनां कृत्वा विधियुष्माक

मुक्तः इदानीं स्त्रीणां मनुष्येयं धर्मं मृणुत १४६ बालयावेति बाल्ये यौवने चार्द्धके च वर्त्तमानया किंचित्सूक्ष्ममपिकार्यं भर्त्राद्यननुभूत
 भस्वातंत्र्येण कर्तव्यमिति किंतु १४७ बाल्ये पितृभिति बाल्ये पितृवृत्तेश्चिष्ठे त्वयौवने भर्तुः भर्त्तरि मृते तु त्राणोत्तदभावे तत्सपिंडे
 पुत्रासंस्कृतिपृच्छः प्रफः स्त्रियः पक्षदयावसाने तु राजा भर्त्ता स्त्रिया मत् इति नारद उच्यते शान्तिराजादीनामायत्तास्यात्कदाचिन्न
 स्तंत्रा मयेत् १४८ पित्रा भर्त्तेति पित्रापत्यासु त्रैवेनात्वनो विरहं कुर्यात् यस्मादेयां वियोगेन स्त्री चंधकी भावंगतापि पतिपितृकुले
 भिदिते करोति १४९ सदा महद्वेति सर्वदा भर्त्तारिविरुद्धे पित्रसन्धवदनया गृहकर्मणि चतुरयास्तु शोधितकुंडकदाहादि गृहभांडया-
 व्यये चात्र ह्युभयदया स्त्रिया भवितव्यम् १५० यस्मै दद्यादिति यस्मै पितृणा एना दद्यात्सितुरनुमत्या त्रातावातं जीवंतं परिचरेत् मृतं च

बालयावासुवत्या वा सुवत्या वा पियोषिता नस्वातंत्र्येण कर्तव्यं किंचित्सूक्ष्ममपिकार्यं गृहेषुपि १४७ बाल्ये पितृ
 वृत्तेश्चिष्ठे त्वयौवने भर्त्तरि मृते तु त्राणोत्तदभावे तत्सपिंडे १४८ पित्रा भर्त्तारिविरुद्धे त्वयौवने भर्त्तुः भर्त्तरि मृते तु त्राणोत्तदभावे तत्सपिंडे
 यौवने च्छहिरहं मात्मनः एवाहिविरहेण स्त्री गार्ह्यकुयादुभे कुले १४९ सदा महद्वेष्टया गार्ह्यगृहका
 ये सुदक्षया संसंस्कृतोपस्करया व्यये चासुक्ते हस्तया १५० यस्मै दद्यात्सितात्वेनात्त्रालाचानुभूते
 पितुः तस्मिन् भूतजीवितं संस्थितं च न लघयेत् १५१ मंगलार्थं स्वस्त्यनयनं यज्ञासा प्रजापतेः प्रयु
 ज्यते विवाहं धुमदानं स्वाम्यकारणम् १५२ अनृतास्तु काले च भत्रसंस्कारं कृत्यतिः स्वस्त्यनयनं
 दाते ह परलाकचयोषितः १५३

नातिक्रामेत् व्यभिचारेण तदीय आत्थतर्पणादि गिरहितया पारलोकि ककृत्यखंड
 नेन च १५१ मंगलार्थमिति यदासां स्वस्त्यनशांस्तु मंत्रवचनादिरूपयन्त्यासां प्रजापति यागः प्रजापत्क हे शोनाज्य होमात्सकी
 विवाहेषु क्रियेते तन्मंगलार्थं मशीष्टसंपत्यर्थं कर्म यत्सुनः प्रथमं प्रदानं वादानात्सकं तदेव भर्तुः स्वाम्यजनकं ततश्च वादानां दार
 ष्यस्त्री भर्त्तुपरतंत्रातस्मात्तंत्र्येतेति पूर्वोक्तशेषः यत्सुनवमेव स्वस्त्येतेषां निष्ठा तु विशेषा विद्भिः सप्तमे पदे इति तद्भार्यात्संस्कार
 सार्थमित्यविशेषः यतः १५२ अनृतास्तु कालेति मंत्रसंस्कारो विवाहः तत्कृत्वा भर्त्ता च्छ्रतासुपे यात्सर्वत्र वा प्रमिति भिद्भवर्जमिति

गीतमवचनात् ऋतुकाले अन्यदाच नित्यमिह लोके च स्वरस्यदानात् दाराधनेन च स्वर्गादिमातेः परलोकेऽपि स्वरस्यदाते नित-
 स्मात् १५३ विशाल इति सदाचारमून्यः स्यतयानुरक्तो वा विद्यादिगुणहीनो वा न आपिसाध्यास्त्रियादेव वत्प्रतिराशार्थनीय. य-
 स्माच्च १५४ नास्ति स्त्रीणांमिति यथा मर्तुः कस्याश्चित्प्रत्यस्रजोयोगादिना अन्तुपस्थितावपि पत्यन्तरेण यज्ञनिष्पत्तिः तथानस्त्रीणां
 भर्त्राविनायज्ञमिद्धिः नापि भर्तुरनुमतिमन्तरेण व्रतोपवासौ किंतु भर्तृपरिचर्यैव स्त्रीस्वर्गलोके पूज्यते १५५ पाणित्राहस्येति प-
 त्यासहृदमर्माचरणेन योजितः स्वर्गादिलोकः तमिच्छन्तो साध्वीस्त्रीजीवतो वा मृतस्य वा मर्तुनी किंचिदप्रियमर्जयेत् मृतस्याप्रियंव्य
 भिचारेण गिहत्तयाद्दुखेन नृत्तिसंभवेपि १५६ कामंति ति सुखमूलफलैः पवित्रैश्च देहं क्षपयेत् अत्याहारेण स्त्रीणां कुर्यात् न च भ-

विशालः कामरुत्तो वा गुणैर्वा परिवर्जितः उपचर्यः स्त्रियासाध्यासतंतं देववत्सतिः १५४ नास्ति स्त्रीणां
 पृथक्कृत्यज्ञानव्रतन्नाप्युपाधितम् पतिसुश्रूषते येन तेन स्वर्गमर्हायते १५५ पाणित्रहस्यसाध्वीस्त्री
 जीवतो वा मृतस्य वा पतिलोकमभीप्सुं तो नाचरे किंचिदप्रियम् १५६ कामतु क्षपयेद्देहं पुण्यमूलफ-
 लैः शर्मैः ननु नाभापि गृह्यात्स्योभते परस्य तु १५७ आसीतामरणास्नातानियतामह्नचारिणी
 योधर्म एकपत्नीनां कांसतीतमनुत्तम् १५८ अनेकानि सहस्राणि कुमारब्रह्मचारिणाम् दिवंगतानि
 विप्राणामकृत्वा कुलसंततिम् १५९ मृते भर्तुरिसाध्वीस्त्री ब्रह्मव्यवस्थिता स्वर्गच्छत्सुत्रापि
 यथाते ब्रह्मचारिणः १६०

न गिः मृते व्यभिचारधिया परस्य स्वर्गमाशुच्यारयेत् एवं च सति १५७ आसीतेति क्षमाद्युक्तानि
 यमवती एकभर्तृकानां योधर्मः प्रकृततमः वभिच्छंनं मधुमांसमैथुना कामा ब्रह्मचर्यं शालिनीमरणपर्यन्तं तिष्ठेत् अत्रापि पुत्रार्थेन पर
 पुरुषसेवेन पस्मात् १५८ अनेकानिति बाल्यतएव ब्रह्मचारिणामकृतदाराणासनकवालसिवत्यादीनां ब्राह्मणानां बहूनि सहस्राणि
 कुलरुद्धयं संतो निमतुत्याद्यापि स्वर्गगतानि १५९ मृते भर्तुरिति साध्याचारस्त्री मृते भर्तुरेककृतपुरुषांतरमैथुना सुत्ररहितानि
 स्वर्गच्छति यथातेसनकवालसिवत्यादयः पुत्रमून्याः स्वर्गगताः १६०

अपत्यलोभाद्यातुस्त्रीभक्तारमतिवर्त्तते सेहनिंदासवाप्तोतिपतिलोकाञ्जहोयते १६१ नान्योत्प
 न्नाप्रजास्तीहनचाप्यन्यपरिग्रहे नद्वितीयश्चसाध्वीनाकचिद्भक्तोपादिष्यते १६२ पतिहिलापकृष्ट
 स्वसुक्लृष्टयानिषेवते निर्द्वेषसाभवेच्छोकेपरुपूर्वेतिचोच्यते १६३ व्यभिचारस्तुभस्तुःस्त्रीलोकेश्या
 भोतिनिघताम् शृगालयानिमाप्तोतिपापरोगेश्चपाड्यते १६४ पतिथानाभिचरतिमनोवाग्देहस
 यता साभर्तृलोकमाप्तोतिसद्भिःसाध्वीतिचोच्यते १६५ अनेननारीवृत्तेनमनोवाग्देहसंयता इ-
 हायुंकीर्तिमाप्तोतिपतिलोकपरत्रच १६६ एवंवृत्तांसवर्गंस्त्रीह्रिजातिःपूर्वमारिणीम् दाहयेदग्नि
 हात्रेणयज्ञपात्रेश्चधर्मवित् १६७

भोगेनस्त्रीइहलोकैर्गर्हणीयतांलभते मृताचमृगालिभवतिक्षुद्यादिरोगेश्चपाड्यते
 १६४ पतिंयेति मनोवाग्देहसंयतेतिथियोषणोपादानात्प्रामनोवाग्देहेरेवभक्तारिनव्यभिचरतिसाभर्तृमात्रनिष्ठमनोवाग्देहव्या
 पारत्वात्भर्तृमाहर्जितान्त्रूलोकान्प्रामोतिइहचशिष्टैःसाध्वीकच्यते वाङ्मनोस्थामपिपतिंनव्यभिचरेदितिथिथानाथोदैहिकव्यभि
 चारनिघतेरुक्तायाअप्यनुवादः १६५ अनेनेति अनेनस्त्रीधर्मप्रकारेणउक्तेनाचारेणपतिस्तुश्रूपाभर्तृव्यभिचारादिनामनोवा
 संयतास्त्रीइहलोकैचमरुटांकीर्तिपरत्रपलासाहर्जितंचस्वर्गादिलोकंमाप्तोतिमक्रणार्थोपसहारः १६६ एवंवृत्ताभिति ह्रिजातिः
 समानवर्णाययोक्तानारस्तुक्तापूर्वमृतांथीतस्मार्त्तमिभिर्यज्ञपात्रेश्चदाहधर्मज्ञोदाहयेत् १६७

अपत्यलोभाद्यातुस्त्रीभक्तारमतिवर्त्तते सेहनिंदासवाप्तोतिपतिलोकाञ्जहोयते १६१ नान्योत्प
 न्नाप्रजास्तीहनचाप्यन्यपरिग्रहे नद्वितीयश्चसाध्वीनाकचिद्भक्तोपादिष्यते १६२ पतिहिलापकृष्ट
 स्वसुक्लृष्टयानिषेवते निर्द्वेषसाभवेच्छोकेपरुपूर्वेतिचोच्यते १६३ व्यभिचारस्तुभस्तुःस्त्रीलोकेश्या
 भोतिनिघताम् शृगालयानिमाप्तोतिपापरोगेश्चपाड्यते १६४ पतिथानाभिचरतिमनोवाग्देहस
 यता साभर्तृलोकमाप्तोतिसद्भिःसाध्वीतिचोच्यते १६५ अनेननारीवृत्तेनमनोवाग्देहसंयता इ-
 हायुंकीर्तिमाप्तोतिपतिलोकपरत्रच १६६ एवंवृत्तांसवर्गंस्त्रीह्रिजातिःपूर्वमारिणीम् दाहयेदग्नि
 हात्रेणयज्ञपात्रेश्चधर्मवित् १६७

भार्यै पूर्वमृत्यौ अत्यकर्मणिदाहनिमित्तमग्नीन्समर्प्य गृहस्थाश्रमनिमित्तं तत्सन्नुत्रोऽनुत्सन्नुत्रोवापुनर्विवाहं कुर्यात्स्मार्त्त
 मीन् श्रौतान् ननु वा आदध्यात् १६८ अनेनेति अनेन तृतीयाध्यायदुक्तविधिना प्रत्यहंपंचयज्ञान्नसजेत् द्वितीयमासु भोगं कृ
 तदारपरियहो अनेनेयथोक्तविधिना गृहस्थविहितो धर्मो ननु तिष्ठेत् गृहस्थधर्मत्वेति पंचयज्ञानां प्रकृष्टधर्मज्ञापनार्थं पृथग्निर्देशः
 १६९ इति कुल्लुकभट्टविरचितायामन्वर्थसुक्तावल्यापचमोऽध्यायः ५ ७ ७ ७

एवमिति आश्रमसमुच्चयाभितो द्विजातिः कृतसमावर्त्तनउक्तप्रकारेण यथाशास्त्रं गृहाश्रमसन्नुद्यायनियतः कृतनिश्रयो यथाविधानं
 वक्ष्यमाणधर्मेषु यथाह विशेषणजितेन्द्रियः परिपक्वकपायदलर्थः वानप्रस्थाश्रमसमुत्तिष्ठेत् १ गृहस्थोऽस्त्विति गृहस्थो यदात्मदेहस्य

भार्ययै पूर्वमारिण्यैदत्त्वाग्नीन्त्यकर्मणि पुनर्दूरक्रियांकुर्यात्सुनराधानमेव च १६८ अनेन विधिना
 नित्यपंचयज्ञान्नहापयेत् द्वितीयमासुषोभागकृतदारोगृहवसेत् १६९ इतिमानवेधमशास्त्रे
 भृशुभोक्तायां संहितायां शीचिविधिः पंचमोऽध्यायः ५ ७ ७ ७ एवं गृहाश्रमे स्थित्वा
 विधिवत्स्नातकौ द्विजः वने वसेत्सुनियतो यश्चावद्विजितेन्द्रियः १ गृहस्थस्तु युदापभ्य इहोपलित
 मात्सुनः अपत्यस्यैव चापत्यतदारण्यसमाश्रयेत् २ सत्यज्यास्यमाहारसर्वचैव परिच्छदम् पुत्र
 सुभायानिक्षिप्य सुवृगच्छत्सहववा ३ अग्निहोत्रसमादाय गृह्यवाग्निपरिच्छदम् ग्रामादरण्यनिः
 सृत्य निवसेन्नियतन्द्रियः ४

एवकौशिल्यं केशधावल्यं पुत्रस्य पुत्रं पश्यति तत्राविधवयो वस्य यागिगता विषयरागतया व
 नमाश्रयेत् २ संत्यजेत्यादि ग्रायंती हि यवादि कंभदयसंवेचगवाभ्यशय्यादि परिच्छदं परित्यग्यविद्यमानभार्यश्रवणवासमनिच्छं
 तो भार्यपुत्रेषु समर्प्य इच्छंत्यासहैव वृगच्छेत् ३ अग्निहोत्रमिति श्रौतानिं आयसंभ्यादीभ्यामुपकरणं नक्तः कस्तुत्रादीन्
 गृहीत्वा ग्रामादरण्यनिःसृत्य गन्वा संयतेन्द्रियः सन्निवसेत् ४ सुन्यन्नेरिति सुन्यन्नेर्निगारादिभिर्नाना प्रकारैः पवित्रैः शाकम्

लफलेवरणयोद्धयेरतानेवेतिगृहस्थस्यपूर्वीक्तान्महायज्ञान्प्रथाशास्त्रमनुतिष्ठेत् ५ वसीनइति मृगादिचर्मवृक्षवल्कलं
याआच्छादयेत् हारितेनतुवल्कलशालीचर्मचिरकुशसुंजफलकवासाइतिविधत्तावल्कलादिक्रमव्यनुज्ञानम्
तृजटाभक्षुलोमनस्वानिनित्यधारयेत् ६ यद्भक्ष्यमिति यद्भुंजीतततोयथाशक्तिबलिभिक्षांचदद्यात् बलिभित्तुवेच्यदेवनि-
त्यत्राद्भयोरुपलक्षणएतानेवमहायज्ञानितिविहितत्वात् आश्रमागतान्जलमूलभिक्षादानेनपूजयेत् ७ स्वाध्यायेति वेदाभ्य
सेनित्यसुक्तः स्यात् शीतानपादिहृद्दसहिप्याः सर्वोपकारकः संयतमनाः सततं दानाप्रतिग्रहनिवृत्तः सर्वभूतेषु कृपावान् भवेत् ८
वैतानिकामिति गार्हपत्यकुंडस्थानामग्नीनामहवनीयदक्षिणाग्निकुंडयोर्निहारोवितानंतत्र भवयेत्तानिकमग्निहोत्रयथाशास्त्रमनुति

सुन्यन्वैर्विधिर्भैः शकमूलफलेनवा एतान्येवमहायज्ञान्निर्वपेद्विधिपूर्वकम् ५ वसीतचर्मवी
रवासाधस्त्रायत्सगतया जटाश्वविभृथान्नित्यश्मश्रुलोमनस्वानिच ६ यद्भक्ष्यस्यात्ततोद्द्याह्वलि
भिक्षाचशक्तिः अमूलफलभिक्षाभिरर्चयेदाश्रमागतान् ७ स्वाध्यायेनित्यसुक्तः स्याद्दानोमेत्रः
समाहितः दानानित्यमेनादातासर्वभूतासुकृपकः ८ वैतानिकंचक्रुद्द्यादग्निहोत्रयथाविधि दश
सुकृदयन्पूर्वपौर्णमासंचयोगतः ९ ऋक्षस्थात्रायणंचैवचातुर्मास्थानिचाहरत् उत्तरायणंचक्रम
शादाक्षस्यायनमेवच १०

षेत्दर्शपौर्णमासंचपर्वेतिश्रौतस्मार्तदर्शपौर्णमासौयोगतः काले अस्कंदयन् अपरिलजन्मा
यनिः क्षेपपक्षेत्रजस्रवायाभिवप्रायथामेतेषामनुष्ठानसुचितं विशेषाश्रयणात् ९ ऋक्षेति ऋक्षेष्टिनक्षत्रेष्टिः आश्रायणनवस
स्येष्टिः ऋक्षेस्थात्रायणंचेति समाहारदंडः तथाचातुर्मास्योत्तरायणदाक्षायणानिश्रौतकर्षणिक्रमेणकुर्यात् अत्रकेचित्सर्वमितत्
श्रौतं दर्शपौर्णमासादिकर्मवानप्रस्थस्यस्तस्यर्थसुच्येनेनत्वस्यासुष्टेयं ग्राम्योद्यादिसाध्यत्वादेवांच नचस्मृतिः श्रौतांगवाधनेश
क्ता तदसत्त्वासातशारदैरिल्लतरस्त्रोके सुन्यन्वैन्धीचारादिभिः वानप्रस्थविषयतयास्पष्टस्यचरुपुरोडाशादिविधैर्बीधनस्थानित्य
त्वात् गोपिंदराजस्तमीत्यादिभिरपेथकधर्मिंदरणजातैरेतान्निर्वत्तियध्यतइत्याहं १०

वासंतेत्यादि वसंतोद्भवैः शरदुद्भवैर्भैर्योगांगभूतैर्मुन्यन्वैर्नचिरादिभिः स्वयमान्तैः पुरोडाशांश्चरून्त्यथाशास्त्रं तत्र द्यागादिसि-
द्धयेसंपदयेत् ११ देवताभ्यइत्यादि तद्गोद्भवनी वारादिकस्माधितमतिशयेनयागार्हहविर्देवताभ्यउपकल्प्यशोचान्मुपभ्रंजीत
आत्मनाचकृतंलवणभूषणलवणाद्युपभ्रंजीत १२ स्थलजेति स्थलजलोद्भवशाकानिअरण्ययज्ञीयददोद्भवानिद्रुद्यादि फलोद्भू-
वांश्चस्नेहानद्यात् १३ वर्जयेदित्यादि माक्षिकंसांसंभौमानातिमसिद्धदर्शनार्थंभौमानिकवक्रानिछत्राकारान् भूस्तृणमालयद-
शोमसिद्धशाकंशिशुकंवाहीकेषुमसिद्धशाकंश्लेष्यांतकफलानिवर्जयेत् गोविंदराजस्तभौमानिकवक्रानिति अन्यव्यवच्छेदकंविशो-
षणभिच्छन्भौमानाकवक्रानिषेधः वाक्षीनांतुभक्षणमाह तदयुक्तंभुनेवेद्विजातेरेवकवक्रात्रनिषेधात्वनस्थगोचरतयानि
यमानिशयस्योचितत्वात् यमस्त भूमिजंसृजजवापिछत्राकंभक्षयतिपे ब्रह्मभ्रांस्तान्पिजानीयात्ब्रह्महादिषुगर्हितानिति

वासंतशारदैर्भैर्यैर्मुन्यन्वैः स्वयमाहृतैः पुरोडाशांश्चरून्श्चैवविधिवन्निर्वेत्सृथक् ११ देवताभ्यस्त-
तद्भुत्वावन्यंभेद्यतरहविः शेषमात्मनिर्युंजीतलवणंनस्वयंकृतम् १२ स्थलजोदकृशाकानिसुष्यसु-
लफलानिच भैर्यरक्षोद्भवान्यद्यात्स्नेहात्स्वैवफलसंभवान् १३ वर्जयेन्मासुमांसचभौमानिकवक्रानिच
भूस्तृणशिशुकंवेवश्लेष्यांतकफलानिच १४ त्यजेदाश्वयुजेसासिसुन्यन्पूर्वसंचितम् जीर्णानिचैव
वासांसिशाकसूलफलानिच १५ नफालकृष्टमन्धीयादुत्कृष्टमपिकनचित् त्रयाभजानान्यान्यात्तोषिभू-
लानिचफलानिच १६

विशेषेणरुक्षजस्यापिनिषेधमाह मेधातिथिस्तसौमानातिस्वतंत्रंपदवदन्गोजिद्धिकानाम-
कश्चित्कार्योविनेचराणामसिद्धः तद्विषयंनिषेधमाह तदपिबहुषभ्रिधानकोशादिष्वप्रसिद्धमभ्रदधीमाहि कवक्रानांइजानि-
विशेषे पांचमिकेनिषेधेसस्यपिपुनर्निषेधोभूस्तृणादीनांनिषेधपिचसंमयाभित्तविधानार्थः १४ त्यजेदिति सर्वमेवसंचयप-
क्षेपूर्वसंचितनवाराधनंजीर्णानिचवासांसिशाकसूलफलानिचआश्विनेमासित्यजेत् १५ नफालइति फालकृष्टप्रदेशेजातं-
स्वामिनोपेक्षितमपिब्रीत्यादिनाद्यात् तथात्राभजानान्यफालकृष्टभूभागोपिलतारुसमूलफलानिस्तस्याडितोपिनभक्षयेत् १६

अग्निप्रेकृति अग्निप्रेकंवन्धमन्त्रकालपकंवाफलादि यद्दानीं दूरगलमुसलाभ्यां किंतु पाषाणेन चूर्णीकृत्यापकमेवाद्यान् दंताएवो
 दूरगलस्थानानियस्यगथाविधोवाभवेत् १७ सद्य इत्यादि एकाहमात्रजीवनीचिंतमासष्टकचित्वापण्माससंवत्सरनिर्वाहसम-
 थवानीवारादिकंसंनिवृत्त्यान् यथापूर्वनियमातिशयः मासद्विनियोग्यसंचयोमाससंचयः सोऽस्यास्तीति अत इ नूठनाविधिरुच्यते न त्यये
 न माससंचयिक इति रूपम् १८ नक्तगित्यादि यथासासमर्थमन्माहृत्यप्रदोषे भंजीत अहन्येववाचतुर्थकालाशनीवास्यास्साय
 नानर्भुव्याणामशनं देवनिर्मितभिति विहिततंत्रै कस्मिन्नहनिउपोष्यापरैद्युः सापंभंजीत अष्टमकालिकोवाभवेत् त्रिरात्रसुपोष्य
 चतुर्थस्यान्दोरौ भंजीत १९ चांद्रायणेति शुकु कृष्णायोरैकैकं हासयेत्सिद्धं सुकुरुष्णोचवर्हयेत् इत्यादि नैकादशाध्यायेन-
 वस्यमागौ भ्यांद्रायणैर्विवर्त्तयेत् यस्मांतौ पौर्णमास्यमावासे तत्र शृतां यवागुवाप्यभियात्सकृदिति सायं यातवी २० सुष्यमूले

अग्निपूकाशनीवास्यात्कालपकंभ्रगेववा अश्मकुट्टोभवेद्वापि दंतोत्स्रवलि कोपिवा १७ सद्यः प्र
 क्षालकोवास्थान्माससंचयिकोपिवा षण्मासनिचयोवास्यात्समानिचयएववा १८ नक्तचान्नंसम
 श्रीयाद्विवावाद्दुशक्तिः चतुर्थकालिकोवास्यात्साह्राप्यष्टमकालिकः १९ चांद्रायणविधानैवी
 शुकु कृष्णोचवर्त्तयेत् यस्मांतयोवाप्यभियाद्ववागुक्थितासहृत् २० सुष्यमूलफलेवापिकेवल्ले
 वत्तयेत्सदा कालपकैः स्वयंशीणैर्वैशानसमतस्थितः २१ भूमौ विपरिवर्त्तते तनिष्ठेद्वाप्रपदद्विनम्
 स्थानासनाभ्याविहरेत्सवनेषूपयन्त्यः २२

नप्रस्थः तर्द्धमतिपादकशास्त्रदर्शनेस्थितः तेनेतदुक्तं अन्यदपि वैशानसशास्त्रोक्तं धर्ममनुतिष्ठेत् २१ भूमौ विस्थादि केवला
 मूर्त्तेशुभ्रगतानि कुर्यात्स्थानासनादाशुपविशेत् उतिष्ठेत्सर्पटोरित्यर्थः आवश्यकं स्थान भोजनादिकालविहाय चायन्विय
 माः एवमुत्तरत्रापि पादाभ्यां वादिनेतिष्ठेत्कनिका लं स्थित एवस्यात्कृत्विचोपविष्ट एव न स्वंतरापर्यटेलवनेषु सायं यातवी २२
 नैशुस्त्रायान् यत्समायं प्रगेतयेत्कतं तेन सहास्वनि यमातिशयापेक्षो विकल्पः २२ ७
 त्यादि सुष्यमूलफलेरेववाकालपकैः स्वयंपतितैजचित् वैशानसोवा ७

धृतश्चास्पसेत् ३९ ऋषिभिर्भिति यस्मादुक्तमृषिभिर्ब्रह्मदर्शिभिः परिब्राज कैर्गृहस्थैश्चवानप्रस्थैर्ब्रह्माद्वैतज्ञानधर्मयोर्विद्वत्पर्य-
 उपनिषत्सुतपः सेविताः तस्मादेताः सेवतेति पूर्वस्यानुवादः ३० अपरेति अचिकित्सितव्याभ्याद्युद्धुवे अपाजितामैशानोदिशामाश्रि-
 त्याकुटिलगतिरुक्तोयोगनिष्ठोजलानिलाशनः आशरिरनिपातानुच्छेत् महाप्रस्थानस्यशास्त्रे विहितं वेदप्रस्थानं मरणं तेन न सुरा-
 पुपः स्वकामी न मेयादिति श्रुत्यापि निरोधः यतः स्वकामिशब्दप्रयोगात् अवैधं मरणमनयाभिधेयं तं न शास्त्रीयम् ३१ आसाभिस्ता-
 दि एषां पूर्वोक्तानुष्ठानानामन्यतमेनानुष्ठानेन शरीरस्य तापगन्तुः स्वभयोद्बहो व लो कस्तत्र पूजालभते मोक्षमाप्नोतीत्यर्थः केव-
 लरुमणोवानमस्यस्य कथं मोक्षदति चेन्न विधिधात्रोपनिषदात्प्रत्यक्षत्वात् श्रुतीरित्यनेनास्याव्याप्तज्ञानसंभवात् यस्य तु मरणात्
 वस्तस्मात् ३२ वनेष्वित्यादि अनियतपरिमाणत्वात् आयुषत्त्वतीयभागास्तदुर्विज्ञानात्त्वतीयभागाभितिरागक्षयावधिवानम-

ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैव गृहस्थैरेव सेविताः विद्यातपोविद्वत्पर्यशरीरस्य च शुद्धये ३० अपराजितां
 वास्थाय व्रजे दिशमजिह्वगः आनिपाताच्छरीरस्य सुक्तो वर्यनिलाशनः ३१ आसामहर्षिचर्याणां त्य-
 क्तान्यतमया तसुम् वीतशोकमयो विप्रो ब्रह्मलोकमहीयते ३२ वनषु च विद्वत्सु वृत्ततीयं भागमासु
 षः वृथुभ्यासु वा भागस्य क्त्वासु गान् परिब्रजेत् ३३ आश्रमाद्वाश्रमगत्वाद्दुर्गो होमो जितो द्वयः भिक्षा
 बलिपरिश्रातः प्रजन्तस्य वर्द्धते ३४ ऋणानि त्रीण्ययाकृत्य मनोमोक्षनिवेशयेत् अनपाकृत्यमोक्ष
 तु सेवमानो व्रजत्यधः ३५

स्थकालोपलक्षणार्थं अतएव शंखलिरितौ वनवासानुद्धंशांतस्य परिगतवयसः परिव्राज्यमि-
 त्याचख्यतुः एवं वनेषु विद्वत्सु विधिबहुश्चरतपोसुष्ठानप्रकारेण चानप्रस्थाश्रमं विषयरागोपशमनाय कथितकालमनुष्ठ तुर्थ
 स्यात्तुपोभागीभित्तेशोषुः काले सर्वथा विषयसंगत्सुक्तापरिव्राजकाश्चममनुतिष्ठेत् ३३ आश्रमादिति पूर्वपूर्वश्रमादुत्त
 श्रमंगत्वात् ब्रह्मचर्याद्वाश्रमंतोचानप्रस्थाश्रममनुष्ठायेत्यर्थः यथाशक्ति गतामहुतहोमो जितो द्वयोर्भिक्षाबलिदानचिरसेवयाश्रांतः
 परिब्रज्याश्रममनुतिष्ठन्परलोके मोक्षलाभान् ब्रह्मसूतत्रस्त्यतिशयं प्रामोति ३४ ऋणानित्यादि आश्रमसमुच्चयपक्षमाश्रितो ब्राह्मण

उत्तरश्लोकाभिधेयानि त्रीणि क्रमणानि संशोध्य मोक्षो मोक्षांतरंगे परिश्रज्याश्रमे मनो नियोजयेत् तानि क्रणानित्वसंशोध्य मोक्षं
 चतुर्थीश्रममनुतिष्ठन्वरकं क्रजति तान्वेव क्रमणानि दर्शयति ३५ अधीत्येति जायमानो ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणवान् जायते
 यज्ञेन देवेभ्यः प्रजायापितृभ्यः स्वाध्यायेन ऋषिभ्य इति श्रुतेः अतो यथाशास्त्रवेदानधीत्यपर्ववर्जनादिधर्मेण च त्रुत्वात्साद्यथा
 सामर्थ्येनोतिद्योमादियज्ञोऽश्रावुष्टाय मोक्षांतरंगे चतुर्थीश्रमे मनो नियोजयेत् ३६ अनधीत्येति वेदाध्ययनमकलापुत्रमनुत्सा
 द्ययज्ञोऽश्रावुष्टाय मोक्षमिच्छन्वरकं क्रजति ३७ प्रजापत्येति यजुर्वेदो योपरव्यानग्रथोक्ता सर्वस्वदक्षिणां प्रजापतिदेवताकां
 ष्टिकत्वान्तुक्तविधिनैवात्सल्यनोन्समारोप्य गृह्णादित्याभिधानात् वानग्रस्थाश्रममनुष्टायैव चतुर्थीश्रममनुतिष्ठेत् एतेन मनुना-
 चातुराश्रमस्य समुच्चयोपि दर्शितः श्रुतिमिद्धाश्रयैकद्वित्रित्तराश्रमाणासमुच्चयाविकल्पिताः तथाजावालश्रुतिः ब्रह्मचर्यसमा-

अधीत्यविधिवद्देदान्पुत्रांश्रयोत्साद्यधर्मतः इच्छान्चशक्तितोयज्ञैर्मनोमोक्षेनिवेशयेत् ३६ अनधी-
 त्यह्रिजोर्वेदान्प्रसाद्यतयास्तान् अनिष्ठाचैव यज्ञैश्च मोक्षमिच्छन् क्रजत्यधः ३७ प्रजापत्यनिरू-
 प्येधि सर्वेदसदक्षिणाम् आत्सल्यनोन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रज्जेद्गृहात् ३८ योदत्वाप्तवभूतेभ्यः
 प्रज्जत्यभयगृहात् तस्य तेजोमया लोका भवति ब्रह्मवादिनः ३९ यस्मादण्वपि भूतानां हि जान्ते
 त्यद्यते भयम् तस्य देहादिसुक्तस्य भयन्नास्ति कुतश्चन ४० आगारादभिनिष्कृतः पवित्रोपचितो
 सुनिः समुपो देधु कामेधु निरपेक्षः परिश्रजेत् ४१

प्यगृहो भवेत् गृहो भूत्वावनी भवेत् वनी भूत्वा प्रज्जेत् इतरथा ब-
 ह्मचर्यदेव प्रज्जेत् गृहाद्यावनाद्वा ३८ यइत्यादि यः सर्वेभ्यो भूतारब्धेभ्यः स्वावरजंगमेभ्यो अभयं दत्त्वा गृहाश्रमात्प्रज्जति तस्य ब-
 ह्मप्रतिपादकोपनिषन्निष्ठस्य सूयर्ष्याद्यलोकरहितहिरण्यगर्भादेलोकाः तन्नेजसैव प्रकाशा भवति तानामोनीत्यर्थः ३९ यस्मादित्यादि
 यस्मान् ब्रह्मात्सूक्ष्मपि भयं भूतानान् भवति तस्य देहादिसुक्तस्य देहनाशोक्तस्मादपि भयन्भवति ४० आगारादित्यादि गृहान्नि-
 र्गतः पवित्रे देहकमडल्यादिसुक्ते सुनिर्भौनी समुपो देधु कामेधु केनचित्सम्यक् समीपं यापिते धुस्वाह्वन्नादिधु विगतस्यूहः परिश्रजेत्

कुरुयन्तामित्यादि संज्ञातक्रोधापकस्मैचित् मतिक्रोधंनकुर्यात् निर्दिशत आन्येनवाचंभद्रां वदेत् नस्तु निर्देत् सप्त द्वारावकीर्णाभित्चक्ष
 रादीभिंचवहिरुद्दीर्घादिगणिमनोबुद्धिरित्यंतः करणद्वयवेदांत दर्शनेतेर्गृहानेषुस्वेषुवाचामृत्नेरेताभिसप्तद्वाराणीत्स्फुर्यन्ते एतेरव
 कीर्णाधिदिशतांतद्गृहीतार्थविषयांचान्ववदेत् किंतुत्र ह्यमात्रविषयांवदेत् ननुमनसैवत्र ह्यउपास्यतेत्र ह्यविषयवारुच्चारणमपिमनो
 व्यापादः तत्कथंसप्तद्वारावकीर्णत्वविशेषेषुपत्र ह्यविषयांवदेदिति अन्यविषयानवदेदितिलभ्यते उच्यते अतएवानृताभित्तिविशेषय
 तिस्याअनृतमसत्यंविनाशीतियावत्तद्विषयावागप्यनृतोच्यते तेनविनाशिकार्यविषयांचानोच्चारयेत् अविनाशित्रह्यविषयांतुप्रणवो
 यनिषदादिरूपांवदेत् गोविंदरजस्तर्धमर्थः कामोधर्मार्थवर्थकामौधर्मार्थवर्था इति एतानिसप्तवाग्विषयतयावाक्यप्रवृत्तेर्द्वाराणिते
 ष्ववकीर्णाभिक्षिप्तंसावस्यमेदस्थासत्वात् तद्विषयाअसत्यरूपांचानवदेत् अन्येतुसप्तभ्रवनान्येववाग्विषयत्वात्सप्तद्वाराणितेषां

कुरुयन्तंनमतिक्रुद्धेदाकुरुष्टः कुशलंयदेत् सप्तद्वारावकीर्णांचिनवाचमनृतांवदेत् ४८ अध्यात्मरति
 रासीनोभिरपेक्षाभिरामिषः आत्मनैवसहायेनस्रस्वार्थीविचरेदिह ४९ नचोत्पातनिमित्ताभ्यांनन
 दत्रागविद्यया नानुशासनवादाभ्याभिक्षालिप्सेतर्हिचित् ५० नतापसैर्ब्रह्मणैर्वीचयोभिरपिवा
 न्वभिः आकीर्णीभिक्षुकैर्वीच्येरागारमुपसंजतेत् ५१ क्लृप्तकेशनखशमश्रुः पात्रीदंडीकुसुभवान् वि
 चरेन्नियतोनित्यसर्वभूतान्यपीडयन् ५२

मेदाहिनाशिलाच्च असत्यतयातद्विषयांवाचमसत्यांनवदेत्केवलंब्रह्मवि
 ययांवदेत् ४८ अध्यात्मैति आत्मानं ब्रह्माधिकृत्यरतिर्यस्यसोः ध्यात्मरतिः सर्वदात्रह्यध्यानपरआसीनइतिस्थितिकादियोगासन
 निष्ठः निरपेक्षोदंडकमंडलादिविषयेशोपेक्षाभूत्यः निराभिषः आभिषविषयाः तदभिलापरहितः आत्मनोदेहेनेचसहायेनसोऽस
 स्रस्वार्थीदिसंसारेपिचरेत् ४९ नैत्यादि भ्रूकंपाद्युत्पातचक्रः संदादिभिन्नफलकथनेन अद्याभिनोहस्त्ररेखादेशीदृशंफलभितिनक्ष
 त्रागविद्ययाईदृशोभितिमार्गद्वयवर्तितव्यं अनुशासनेनशास्त्रार्थकथनेनचकदाचिन्मभिसालभुमिच्छेत् ५० नतापसैरित्यादि वा
 नमस्यैरन्यैर्ब्राह्मणैर्मत्सणशीलैः पद्विभिः कुक्कुरैर्वीच्योसंगृहंभिक्षार्थेनप्रविशेत् ५१ क्लृतेत्यादि क्लृप्तकेशनखशमश्रुर्भिक्षापात्रवान्

दंडीकुरुंमः कमंडलुस्त दक्तः सर्वमाणिनोऽपीडयन्सर्वदापरिभ्रमेत् ५३ अतैजसेति सौवर्णीश्विजितानिनिच्छिद्राणिभिक्षोर्षि
क्षापात्राणिप्रवेशुः तथायमः कृपर्णरूप्यपात्रेषुताम्रकांस्थापसेषुच गृणहन्भिज्ञानधर्मोस्तिगृहीत्वानरकंजज्ञेत् तेषांचयतिषा
त्राणांजलेनैवलुशक्तिः यज्ञेचमन्नामिच तान्येवदर्शयति ५३ अलाबुभित्यादि अलाबुदाफुमृत्तिकावंशादिरसंडनिर्भितानियतीनां
भिक्षापात्राणिस्वायंफ्रवोमनुरवदत्तैदंलंतरुत्वक्निर्मितामितगोविदराजः ५४ एककालमिति एकवारंत्राणधारणार्थंभैक्षंचरेत्
तत्रापिपत्तुरभिक्षाप्रसंगंनकुर्यात् यतोचहतरभिक्षाप्रसंगप्रसक्तोयतिः प्रधानधातुदृष्ट्यास्त्र्यादिविवयेष्वपिप्रसज्जते ५५ विधूमइ
त्यादि विगतपाकधूमैर्नित्वावहननसुसलेनिर्वाणापाकांगारेगृहस्थपर्यंतफक्तवज्जनेउत्सृष्टशारावेषुत्यक्तेषुसर्वदायतिर्भिक्षांचरेत्

अतैजसानिपात्राणितस्यस्फूर्तिर्वाणानिच तेषामग्निःस्मृतंशौचंचमसानामिवाधरे ५३ अलाबुंदाफु
पात्रचमृण्मयैदंलतथा एतानियतिपात्राणिमनुःस्वायंफ्रवोऽब्रवीत् ५४ एककालचरेद्भिक्षानप्रस
ज्जेतविस्तरे भैक्षप्रसक्तोहियतिविवयेष्वपिसज्जति ५५ विधूमैसन्नसुसलेव्यंगारैफक्तवज्जने च
तेशरावसपातेभिक्षान्नित्ययतिश्चरेत् ५६ अलाभेनविषादीस्याल्लाभंचेवनहर्षयेत् प्राणयात्रिक
मात्रःस्थान्मात्रासृगादिनिर्गतः ५७ अभिपूजितलाभास्तुगुप्सेतैवसर्वशः अभिपूजितलाभैश्चय
त्तिसुक्तोपिवध्यते ५८ अल्यान्नाप्यवहारेणरहःस्थानासननच हियमाणानिविषयैरिंद्रियाणिनिव
र्तयेत् ५९

एतच्चदिनशेषसुहूर्तत्रयस्तुसामान्योपलक्षणम् तथाहाजवल्क्यः अग्रमत्तश्चरेद्भैक्षंसायान्हेनाभिसंधितः
५६ अलाभोधित्यादि भिक्षादेरलाभेनविषादीदिति लाभेचहर्षंनकुर्यात्त्राणस्थितिमात्रोपचितान्नभोजनपरः स्यात्तदंडकमंडलु
मात्रास्वपिदमशोभनंसज्जामिदंरुचिरंगृणहामिदत्यादिप्रसंगंनकुर्यात् ५७ अभीत्यादि पूजापूर्वकभिक्षालाभंसर्वकालंनिंदेत्तु-
स्तीकुर्यादित्यर्थः यस्मात्सृजापूर्वकलाभस्तीकारेदान्तुगोचरस्तेहममलादिभिः आसन्नसुक्तिरपियतिजन्मबंधान्छमते ५८ अल्पे
त्यादि आहारत्वापवेननिर्जनदेशस्थानादिज्ञाचरूपादिविषयैराकृष्यमाणानांद्रियाणिनिवर्तयेत्तस्यस्मात् ५९ ७९

इंद्रियाणामित्यादि इंद्रियाणां निग्रहेण रागद्वेषाभावेन च प्राणिहिंसाविरतेन च मोक्षयोगो भवति इदानीं इंद्रियनिग्रहस्योपायं विषय-
 वेरारयाय संसारतत्त्वचिन्तनमुपादिशति ६० अवेक्षतेत्यादि विहितकारणनिदितात्करणरूपकर्मदोषजन्यामनुव्याणां पञ्चादिदेहमा-
 तिनरकेषु पतनं यमलोकं नरकस्थस्य निश्चितनिश्चिंशच्छेदनादिप्रवास्तीत्रवेदना श्रुतिपुराणादिपूज्याश्रितयेत् ६१ विप्रयोगमि-
 त्यादि इदं पुत्रादिवियोगं अनिष्टाहं सकादियोगराभिभवनं व्याध्यादिभिश्च पीडनकर्मदोषसमुद्भवअनुचिंतयेत् ६२ देहादित्यादि
 अस्मा देहादस्य जीवात्मन उक्तमणत्वात्तन्मभिर्द्दिर्महारोगपतितस्य च्छेद्यादिदोषनिरूढकस्य महतीवेदनागर्भचोत्पत्तिदुःखव-
 दुल्लान्धनृगात्वादिभिरुज्जातियोनिकोटिसहस्रगमनानिसकर्मबंधान्यनुचिंतयेत् ६३ अधर्मैत्यादि शरीरवतंजीवात्मना अधर्महे-

इंद्रियाणान्निरोधेन रागद्वेषक्षयेन च अहिंसया च भूतानामभृतत्वाद्युक्त्यते ६० अवेक्षतेतगतीन्
 णाकर्मदोषसमुद्भवाः निरयेत्चेवपतनं यातनाश्रयमक्षये ६१ विप्रयोगप्रियेश्रुत्वसंयोगचतथाभि-
 योः जरयात्वाभिभवनं व्याधिभिश्चापपीडनम् ६२ देहादुत्कमणत्वात्स्मात्सुनगर्भे च समुत्पत्ति यानि
 कोटिसहस्रेषु सृष्टीत्यास्यात्तस्मान्नः ६३ अधर्मप्रभवंचेव दुःखयोगशरीरानाम् धर्मार्थप्रभवंचेव
 स्मरणसंयोगमक्षयम् ६४ सूक्ष्मताच्चान्वेक्षेतयोगेन परमात्मनः देहेषु च समुत्पत्तिमुत्तमेष्वधर्मेषु
 च ६५ दूषितोपि चरेद्धर्मघनत्राश्रमरतः समः सर्वेषु भूतेषु न लिगधमकारणम् ६६

तु कंदुःखसंघंधर्महेतुकोऽर्थोन्नहसास्वात्कारस्तत्प्रभवं मोक्षलक्षणमक्षयत्रह्यक्षयसंयोगंचिंतयेत् ६४ सूक्ष्मतामित्यादि
 योगेन विषयांतरचिन्तयन्निरोधेन परमात्मनः स्थूलशरीराद्यपेक्षया सर्वतयमित्तेन सूक्ष्मतां निरवयवतां तस्यागादुक्लृष्टापकृष्टेषु
 देवपञ्चादिशरीरैरुजीवानां शुभाशुभफलसो गार्थसुत्पत्तिमधिष्ठानमनुचिंतयेत् ६५ दूषितेति यस्मिन् कस्मिंश्चिदाश्रमे स्थित-
 स्तदाश्रमविरुद्धानारदूषितोपि आश्रमलिंगरहितोपि सर्वभूतेषु त्रह्यबुद्ध्या समदृष्टिः सन् धर्ममनुतिष्ठेन्न हि दंडादिलिंगधारणमात्र
 धर्मकारणं किं नु विहितानुष्ठानं एतत्त्वधर्मप्राधान्यबोधनायोक्तनतु लिगपरित्यागार्थमत्र दृष्टान्तमाह ६६ ७ ७ ७

त्मनोपेयुणानभवंति क्रोधलोभासयादयः ७२ उच्चावचो विल्यादि अस्य जीवस्य उल्लेखे षु देवपश्वादि बुजन्मप्राप्तिमकृतात्मभिः
 शास्त्रैरसंस्कृतांतः करणे दुर्ज्ञेयां ध्यानाभ्यासेन सम्यक्सकारणकजानीयात् ततश्चाविद्याकाम्यनिषिद्धकर्मनिमित्ते यं गतिरिति ज्ञा
 तावत्संज्ञाननिष्ठो भवेदिति तात्पर्यार्थः ततश्च ७३ सम्यग्दर्शनेति ब्रह्मसाक्षात्कारवाङ्कर्मिभिरनिबन्धने कर्मणि तस्य पुनर्जन्मानि-
 नभवंति पूर्वाग्नितापाप्पुण्यस्य ब्रह्मज्ञानेन शांताया च श्रुतिः तद्यथा इषीकातूलमनौषोतं प्रदहे प्रहूयत एवं हास्य सर्वेषां पानः प्रहू-
 यंत उमीत्रं क्षीवैष भवतीति क्रत्या तथा क्षीयंते चास्य कर्माणि गतस्मिन् दृष्टे परावर इति विशेष श्रुत्या पुण्यसंबंधोपि बोध्यते उत्तरकाले च
 देवात्पापैकर्मिणमकृतेपिन पापसंश्लेषः तद्याच श्रुतिः पुंकरपलाशमापो न स्विध्यत एवमेवं देहे पापकर्मनस्विध्यत इति देहारेषु कपाप
 पुण्यसंबंधः परं नश्यति अयमेव चार्थो ब्रह्ममीमांसायां तदधिगम उत्तरपूर्वार्थयो रश्लेषविनाशो तस्योपदेशादिति सूत्रे चोदरायणेन नि

उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयामकृतात्मभिः ध्यानयोगेन संपश्येद्भूतिमस्यांतरात्मनः ७३ सम्यग्दर्शनि संप-
 न्तः कर्मभिर्न निबन्धुते दर्शनेन विहीनस्तससा रप्रतिपद्यत ७४ अहिंसयेद्वियासंगैर्वैदिकैश्चैव
 कर्मभिः तपसश्चरणैश्चोग्रैः साधयतीह तस्य दम् ७५ अस्थिस्थूणं स्नायुयुतमासशोणितल्लयनम्
 चमविनन्दुर्गृधिपूणं मूत्रपुरीषयोः ७६ जराशोकसमाविष्टे रोगाय तनमातुरम् रजस्वलमनित्यं च
 भूतावासाभिमत्यजेत् ७७

रणायिन्न ब्रह्मसाक्षात्कारं न्यस्तजन्मरणप्रबंधं लभते ७४ अहिंसेति निषिद्धहिंसाव
 र्जनेन इंद्रियाणां च विषयसंगपरिहारेण वैदिकैर्नित्यैः कर्मभिः काम्यकर्मणां बंधे हेतुत्वात् उक्तंच काम्यकर्मतानमशस्तेति तपश्च
 पयासंभवमुपयासकृच्छ्रं चांद्रायणादिभिरसुधानैरिह लोके तस्य दं ब्रह्मात्मिकलयलक्षणं भासुवंति पूर्वश्लोकेन ब्रह्मदर्शनस्य-
 मोदाहेतुत्वमुक्तं अनेन तस्य दसाहकारितया कर्मणोऽभिहितम् इदानीमोक्षांतरंगोपायसंसारचेरशयाय देहस्वरूपमाह श्लोकद्वये-
 न ७५ अस्थीत्यादि जरेत्यादि च अस्थीन्येवस्थूणा इव यस्य तं अस्थिस्थूणं स्नायुज्ज्कभिराबद्धं मांसरुधिराद्युपलितंचम-
 ष्ठादितं मूत्रपुरीषाभ्यां पूर्णं अनएव दुर्गंधि ७६ जरोपायाभ्यां आक्रान्तिविधिव्याधिनामाभ्यां आतुरं कृत्वा पिपासाशीतोष्णादि

कातरंभयणरजौगुणयुक्तंविनम्बरस्वभावंच आवासीगृहं वृथिव्यादिभूतानितेषामावासं देहमेवजीवस्यगृहत्वेननिस्तूपितत्यजे
त् यथापुनर्देहसंबन्धोचभवेत्तथासुक्यतिगृहसाम्यमेवाहः ७७ नदीकूलमिति ब्रह्मोपासकस्यदेहत्यागसंभयेमोक्षः आराब्
हस्यकर्मणोभोगोनैवनाशान्त्रदेहल्यकुर्वे विध्यमाहयः कर्माधीनं देहपातमवेत्यतेसनदीकूलयथाचक्षस्त्यजतिस्वपातमजानन्ने
वनदीरयेणपात्यतेनया देहल्यजन्यश्चज्ञानकर्मकर्षात् भीष्मादिवत्स्वाधीनमूलकः सयथापक्षी चक्षस्वेच्छयात्यजतितथादे
भिमं त्यजन्संसारकथाद्वाहादिवजलचरमाणिभेदादिसुच्यते ७८ प्रियेधित्यादि ब्रह्मविदात्मोयेषु प्रियेषु हितकारिषु सकृत्तं अ-
प्रियेषांहितकारिषु दुःकृतनिःक्षिप्यध्यानयोगेन नित्यं ब्रह्माभ्येति ब्रह्माणिलोपते तथाचश्रुतिः तस्यसुत्रादायसुपयंतिस्सहृदः साधु
कृत्यद्विषतः पापकृत्यमित्यपराश्रुतिः ततस्तेषु सकृत्तदुःकृतेषु तु ते तस्य प्रियाज्ञातयः सकृत्तसुपपद्येरन्नाप्रियादुःकृतमितिएवमा

नदीकूलंपथाट्टक्षोष्टक्षंवाशकुनिर्यथा तथात्यजन्निभं देहं कच्छ्राद्वाहादिसुच्यते ७८ प्रियेषुस्वेषु
सकृत्तमप्रियेषुचदुःकृतम् विस्तृज्यध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ७९ यदाभावेनभवतिस
र्वभावेषु निस्पृहः तदास्सखमवभाषोति प्रेत्यचहचशाश्वतम् ८०

त्रयणेषुपासनं प्रतिपत्तव्यं इति ब्रह्मसीमांसायां हानौ तूपायनशब्दमोक्षार्थं कृशाच्छेदस्फपगायनमिदुक्तमित्यादिसूत्रैर्बादरायं
निरगायिनसुपरकीयसकृत्तदुःकृतयोः कथंपत्रसंक्रांतिः उच्यते धर्माधर्मव्यवस्थायां शास्त्रमेवप्रमाणं सत्क्रामोपितयोः शास्त्रप्रमाण
काएव अतः शास्त्रात्संक्रमेणयोर्यावेतौ सिल्यतः अतः शास्त्रेणबाधात्तन्मतिपक्षानुमानोदयः श्रुतिनरशिरः कपालं प्राण्यंगत्वात् शंखा
दिवधितवत् मेधानिधिगोविदराजौ तु सेषु प्रियेषु केनचित् कृतेषु ध्यानाभ्यासेनात्मीयमेवतत्र कारणत्वेनारोप्य एवमप्रियेषुषपिकेन
नित्कृतेषु आत्मीयमेव प्रागजन्मार्जितं दुःकृतं कारणत्वेन प्रकृत्योः कृत्यतत्संपादयितारौ पुरुषौ रागादेवास्त्वौ ल्यक्त्वा नित्यं ब्रह्माभ्येति-
ब्रह्मसमावमुपगच्छतीतिव्याचक्षते तन्न विस्तृज्येति क्रियायां सकृत्तदुःकृतमितिकर्मद्वयत्यागेन तत्संपादयितारावित्यस्युत
दारात्कर्मद्वयेचश्रुतक्रियात्यागेन कारणत्वेन प्रकृत्येत्याद्यश्रुतक्रियायाहारात् किं च्यासव्याख्यातवेदार्थमेवमस्यामद्युस्मृतेः

न्येन कल्पितं गर्वादेवचिन्तानि विचक्षणैः ७९ यदेति यदा परमायतो विषयदोषभावेन सर्वाविषयेषु निरभिलाषो भवति तदेह लोके संज्ञो
 पुजन्यस्वरूपं परलोके च मोक्षफलं अविनाशि प्राप्नोति ८० अनेनेति पुत्रकलत्रक्षेत्रादिषु भ्रमलरूपान्कर्मणसंगान् सर्वान् चत्काद्
 हेर्मनापमानादिभिर्निर्मुक्तो अनेन यथोक्तेन ज्ञानकमानुष्ठानेन ब्रह्मण्येवात्यंतिकं लयमाप्नोति ८१ ध्यानिकमिति यदेतदित्यस्य
 सन्निधानं पूर्वच्छ्लोकोदितं परामृद्यते यदेतदुक्तं पुत्रादि सामलत्यागोमानापमानादिहानि ब्रह्मण्येवावस्थानं सर्वमेतत्
 ध्यानिकं आत्मनः परमात्मलेन ध्याने सति भवति यदात्मानं परमात्मेति जानाति तदा सर्वसत्त्वान् विशिष्यते तस्य कुत्रचिन्ममत्वमाणापमानादिकं वा
 भवति न याधिपज्ञानं ब्रह्मात्वालं जायते ध्यानिक विशेषान् अध्यय विशेषलाभे परमात्माध्यानाय माह न ह्यनध्यात्वा विदिति यस्मादा-
 त्मानं जीवमधिकृत्य यदुक्तं तस्य परमात्वालं तद्योजनानातिन ध्यायति स भक्त ध्यानक्रियाफलं ममत्वत्यागमानापमानादिहानि मोक्षं च न

अनेन विधिना सर्वं स्वत्कासंगान् शनैः सर्वहृद्दविनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते ८१ ध्यानिकं
 सर्वमेवैतत्तु यदतदभिशाब्दितम् न ह्यनध्यात्संघित्कृत्या फलमुपास्यते ८२ अधियज्ञञ्च
 ह्यजपेदाधिदेविकमेव च अध्यात्मिकचसततवेदाताभिहितं च यत् ८३ इदं शरणमज्ञानाभिदूमे
 व विज्ञानताम् इदमन्विच्छतास्वर्गसिद्धिमानस्य मिच्छताम् ८४ अनेन क्रमयोगेन परिव्रजति यो-
 ह्निजः स विधूयेह पाप्मानं परब्रह्माधिगच्छति ८५

प्राप्नोति ८२ अधियज्ञमिति पूर्वब्रह्म ध्यानस्वरूपमुपासन
 मुक्तं दानीतं दंगतया वेदजपं विधत्ते तथा च क्रमिः तमेतं वेदांतवचनेन विविदितीति विद्यागनया वेदजपमुपादेशति अधियज्ञमिति
 यदा भिद्वल्यनयनं ब्रह्म वेदं तथा देवतामपि कृत्यमग्नं तया जीवमधि कृतानथावेदांतं पूक्तं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म इत्यादि ब्रह्ममतिपाद-
 कं सर्वदा जपेत् ८३ इदमिति इदं वेदं ब्रह्म ब्रह्मतदर्थानि भिज्ञानाभिरारण्यगतिपाठमात्रेणापि पापक्षयहेतुत्वात्कर्मणोक्तज्ञानतांतद-
 र्थाभिज्ञानात्सर्गमपवर्गं च दृच्छतामिदमेव शरणं तु पायोपदेशकत्वेन प्राप्तिहेतुत्वात् ८४ अनेनेति अनेन यथाक्रमोक्तास्तुष्ठानेन यः
 यत्र ज्योत्सनाभ्यायति स इह लोके पापं पिच्छन् परब्रह्म प्राप्नोति ब्रह्मसाक्षात्कारेण उपाधि शरीरगशात् ब्रह्मण्यैस्वर्गच्छति ८५ ७९

गृधर्मइति एषः यतीनां यतात्मनां चतुर्णामिव कुटीचरकवहूदकहंसपरमहंसानां साधारणो धर्मो वो युष्माकमुक्तइदानीं यतिवि-
शेषाणां कुटीचरव्यानां चेदविहितादिकर्मयोगिनां असाधारणवस्त्यमाणेषु त्रैश्वर्यैस्सखंसेदितिकर्मसंबंधं श्रूयुतभारते च तुर्दी
भिक्षवउक्ताः चतुर्दीक्षितवस्त्यः कुटीचरो वहूदकः हंसः परमहंसश्च योयः पञ्चास्सउत्तमइति कुटीचरकस्यायं पुत्रभि
रुपासाधारणकभापदेशः गोविंदराजकृतगृहस्थविशेषमेव चेदोदितानि हीत्रादिकर्मत्यागिनं ज्ञानमात्रसंपादितवै . . .
सन्ध्यासिकमाह तद्गृहस्थस्याहिताग्नेरत्येद्यौ विनियोगः चतुर्थ्यामाश्रयेण च त्स्वनिस्मारोपः शास्त्रेणोच्यते तदुभयाभावे सत्येव-
मेवाग्नीत्यागाः स्यात् गोविंदराजो गृहस्थवेदसन्ध्यासिकं श्रूयन् एवमेवाहिताग्नीनां त्यागमर्थदुपेतवान् वेदसन्ध्यासिकं मेधाति-
थिः प्राह निराश्रमम् तन्मते चतुराश्रम्यनियमोक्तिः कथं मनोः इदानीं वेदसन्ध्यासिकस्य प्रज्ञातकर्मत्यागानंतरं वस्तुश्रुतिमपि वेदसं

एषधर्मोऽनुशिष्टो वो यतीनां नित्यतात्मनाम् वेदसंन्यासिकानां तु कर्मयोगनिबोधत ८६ अहश्चा
री गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा एते गृहस्थप्रभवाश्चत्वारः पृथगाश्रमाः ८७ सर्वेपि क्रमशस्त्व
नेयथाशास्त्रनिषेधिताः यथाक्त्कारिणं विप्रनयति परमागतिम् ८८ सर्वेषामपि चैतेषां वेद-
स्मृतिविधानतः गृहस्थोऽप्युच्यते श्रेष्ठः सत्रीनेतान्बिभर्त्सिहि ८९

न्यासिकः पंचमाश्रमी निराश्रमी वा चत्वार-
एवाश्रमानियता इति दर्शयितुमुक्तानाश्रमाननुवदति ८६ अहश्चाशिति अहश्चर्यादयोय एते पृथगाश्रमाउक्ता एते चत्वार ए
जन्याप्रभवन्ति ८७ सर्वेषोत्यादि एते सर्वे चत्वारोप्याश्रमाः शास्त्रानतिक्रमेणानुष्ठिताः अपि शब्दाश्रयोद्वावेकोपिययोक्त
विमंसीत्सलक्षणांगतिप्रापयन्ति प्रकृतवेदसन्ध्यासिकस्य गृहेषु त्रैश्वर्यैवासां वस्त्यतितदर्थं गृहस्थोत्कर्षमाह ८८ सर्वेषामि ८९
यामेतेषां ब्रह्मचार्यादीनां मध्ये गृहस्थस्याश्रयमाणत्वेन मायशोऽग्निहीत्रादिविधानानुगृहस्थो भन्वादिभिः श्रेष्ठोऽप्युच्यते तथायस्मा
द्ब्रह्मचारिवानप्रस्थयतीनसौ भिक्षादानेन पोषयति तेनाप्यसौ श्रेष्ठः योक्तम् यस्माश्रयोप्याश्रमिणो ज्ञानेनान्धेन चान्वहमि
ति ८९ यथेत्यादि यथासर्वेनेदीनदांगणोपाद्याः ससुदेभवस्थितिलभन्ते एवंगृहस्थादपरैः सर्वाश्रमिणः तदधीनजीवनल

त्रगृहस्थसागोपे अवस्थितिलङ्गते ९० चतुर्भिरित्यादि एतैर्ब्रह्मचार्यादिभिराश्रमिभ्यश्चतुर्भिरपिदिज्ञानिभिरिः वस्यमाणोदशविध-
 स्वरूपोपमैः प्रयत्नतः सततमनुष्ठेयः तमेवस्वरूपतः संख्यादिविचित्रदशयति ९१ धृतिरित्यादि संतोषोधृतिः परेणापकारे कृते तस्यम
 दुपकाराचरणं क्षमाविकारहेतुविषयसन्निधानेप्यविचित्रयत्नं मनसोदमनं दम इति सनदनवचनात् शीलातपादिदं ब्रह्महिष्णुतादम इति
 गोविंदराजः अन्यायेन धनादियं हंगं स्तेयं तद्दिनं अस्तेययथाशक्तं मृज्जलाभ्यां देहशोधनं शीतं विषयं स्वयं क्षुरादिधारणमिदियनि
 ग्रहः शास्त्रादितत्त्वज्ञानधीः आत्मज्ञानं विद्यापथार्थभिधानं संसंक्रोधहेतौ सत्यपि क्रोधानुत्पत्तिरक्रोधः एतदृशविधं धर्मस्वरूपम्
 ९२ दशलक्षणानोति ये विमाएत्तानि दशविधकर्मरूपाणि पठन्ति परित्याचत्संज्ञानसाविद्ये चानुतिरुंते ते ब्रह्मज्ञानसमुत्कर्षात्परमाणा

यथानदीनदाः सर्वे सागरेयांति संस्थितिम् तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थेयांति संस्थितिम् ९० चतुर्भि
 रपिचैवं तैर्भित्समाश्रमिभिर्हिजैः दशलक्षणकौधर्मैः सेवितव्यः प्रयत्नतः ९१ धृतिः क्षमादमोऽस्त्ये
 शौचमिदियनिग्रहः धीर्बुद्ध्यासत्यमक्रोधोदशकथमलक्षणम् ९२ दशलक्षणकथमभनुतिष्ठन्समाहितः वेदान
 मधीयते अधीत्यचानुवर्तते तयातिपरमागतिम् ९३ दशलक्षणकथमभनुतिष्ठन्समाहितः वेदान
 विधिवृच्छत्यासन्धसदनृणाद्विज्ञः ९४ सन्धस्य सर्वकर्मणि कर्मदोषानुपादुन् नित्यतो वदमभ्यस्य
 सुत्रेभ्यस्सर्ववसेत् ९५ एवमसन्धस्य कर्माणि स्वकार्थपरमोऽस्पृहः सत्यासिनापहस्यैः श्रामोति पर
 मागतिम् ९६

निमोखलक्षणमाश्रुवति ९३ दशलक्षणकथिति उक्तं दशलक्षणकथं संसंयतमनाः सम्ब्रुतिष्ठन्सुपनिष
 दापथं गृहस्थावस्थायां पथोक्ताध्ययनधर्मानुरुमुखाद्वराभ्यपरिशोधितं देवादिभ्रगत्रयः सत्यासमनुतिष्ठेत् ९४ सन्धस्येति सर्वा
 णिगृहस्थानुष्ठेयानि होत्रादिकर्माणि परित्यज्य अज्ञातजतु रथादिकर्मजनितपापानि च यायायासादिलानाशयन्वियते दियत्पनिष-
 दोग्रथोर्धत आभ्यस्यपुत्रैस्वयं इमिषुत्रगृहेषु नोपकस्तिनभोजनान्छादनत्वेन दृष्टिनिन्तारहितः कृत्ववसेत् अयमेवासाधारणो ध
 र्मः कुटनिरकसोक्तः इदमेव कुंवेदसंन्यासिनां लिति पूर्वमुक्तम् ९५ एवमिति एवमुक्तमकारेण वर्तमानोऽपि न होत्रादिगृहस्थकर्मा

तदुपार्थमप्योरक्षान् बलिमादत्त इति नरकयानवद्वयति २ अराजकोति यस्मादराजके जगति बलवद्भ्यात्सर्वतः प्रचलिते सर्वथास्य
 चराचरस्य रक्षायै राजानं स्पृष्टवान् तस्मान्नेन रक्षणे कार्यं स्पृष्टवानित्याह ३ इंद्रानिलयमार्काणाभित्याह ४ इंद्रवातयमस्तूर्यगिनि
 वरुणं वद्रकुबेराणां मात्रा अशान्नुसारभूतान् आकृष्य राजानमस्तृजत् ५ यस्मादिति यस्मादिन्द्रादीणां देवश्रेष्ठानां भेषो नृपतिः
 स्पृष्टस्त्वास्माद्देवसर्वमणिनो वीर्येणातिरोते ५ तपतीत्यादि अयं च राजा स्वतेजसा स्तूर्यदेवपृथ्यां च क्षुं धि मनां सिच संतापयति न
 चै न राजानं पृथिव्यां काश्चिदप्याभिसुरेण द्रुक्षुस्मते ६ स इत्यादि एवं चाग्न्यादीनां पूर्वोक्तांशमवत्या न लक्ष्मकारित्वाच्च पद्मसिमुक्तं
 तेजस्वीत्यादि नानवमाथ्यायेव ह्यभाणत्वात् स राजा शक्त्यतिशयेनाग्न्यादिरूपो भवति तत्र ७ बाल इत्यादि मनुष्य इति बुद्ध्या

इंद्रानिलयमार्काणामग्नेश्च वरुणस्वच चंद्रवित्ते शयोश्चैव मात्रानिर्हृत्य शाश्वतीः ४ यस्माद्
 वासुरेद्राणां मात्राभ्यो निर्मितानृपः तस्मादभिभवत्येष सर्वभूतानि तेजसा ५ तपत्यादित्यवच्च
 षत्क्षुं धि च मनोसि च न चैनं फ्रविशकोतिकश्चिदप्यभि वीक्षितुम् ६ सोऽग्निं प्रवृत्तिवायुश्च सो
 ऽकः सोमः सधमराद् सकुबेरः सवरुणः समहद्रः प्रभावतः ७ बालोपि न्नावमव्यामसुष्य इ-
 ति भूमिपः महती देवता द्येषानररूपेण तिष्ठति ८ एकमेव दहत्यग्निन्परदुरुपसपिणम् कु-
 लं दहति राजानिः सपथुद्रव्यसचयम् ९ कार्यसोवेक्ष्य शक्तिं च देशकालोचतत्वतः कुरुते ध-
 र्मसिद्ध्यर्थं विष्वरूपपुनः पुनः १०

बालोपि राजानावमंतव्युः यस्मान्महतीयं काचिद्देवतामालुषरूपेणावतिष्ठते एते
 न देवतावज्ञायां अधर्मादयोः दृष्टदोषा उक्ताः सप्रतिदृष्टदोषमाह ८ एकेत्यादि योऽग्नेरतिसमापं अनभिहितः स नृपसर्प-
 तिसदुरुपसपतिमेकमेवाग्निर्दहति न तत्पुत्रादिकं कुलोराजग्निं पुत्रदारप्रात्रादिरूपं कुलमेव गवाभ्यादिपशुसवर्णादिधन-
 संचयसाहितं सापराधन्निहंति ९ कार्यमित्यादि सराजामयोजनापेक्षया स्वशक्तिं देशकालोचावेक्ष्य कार्यसिद्ध्यर्थं न हतौ धिष्ण-
 रूपं वह्निरूपाणि करोति जातिविवक्षया बहुधेकेयचनं अशक्तिं देशायां क्षमते शक्तिं प्राप्योन्मूलयति एवमेकस्मिन्नपि देशे काले

चमयोजनानुरोधेनशत्रुर्वाभित्रीवाडदासीनोचाभवति ततो राजवच्छ श्रीहभितिशुख्यानावज्ञेयः १० यस्येत्यादि पद्याशब्दः श्री-
पर्यायोपिमाहत्त्वविक्षयाः अमसुक्तः यस्यप्रसादान्माहतीश्रीर्भवति अतः श्रीकामनसेव्यः यस्यशत्रवः संतितानपिसंतोषितोहेति
तेनचशत्रुवधकामेनाव्याराधनीयः यस्मैकुध्यतिनस्यमृत्करोरिति तस्माज्जीवनार्थिनानक्रोधनीयः यस्मात्सर्वेषां सूर्याग्नि सो-
मानीतेजोविभर्ति ११ तमित्यादि तं राजानमज्ञतयायोद्देशितस्याप्रतिसुखादयतिसानिश्चितं क्रोधान्त्वयति यस्मान्नस्वधिना
शापशीघ्रं राजानो नियुक्ते १२ तस्मादित्यादि यतः सर्वतेजोमयोन्तु पतिस्तस्मादपेक्षितेषु यमिष्टशास्त्रालु हेयं शास्त्राविरुद्धं
मिश्रित्यव्यवस्थापयति अनपेक्षितेषु चानिष्टं नियमं नानि क्रामेत् १३ तस्यार्थे सर्वेति तस्य राज्ञः प्रयोजनसिद्धये सर्वमाणिनां
रक्षितारं धर्मस्वरूपं सुत्रं ब्रह्मणो यत्र केवलं तेजस्तेन निर्मितं नपांच भौतिकं देहं ब्रह्मापूर्वं सृष्टवान् १४ तस्येत्यादि तस्य देहस्य

यस्यप्रसादेपद्याश्रीर्धियश्चपरशक्रमे मृत्कश्चवसति क्रोधे सर्वतेजोमयो हिंसः ११ तंयस्तु देष्टिसं-
मोहात्साविनशयसशयम् तस्यत्याशुविनाशाद्यराजामकुरुतेमानः १२ तस्माद्दुर्मयमिष्टेषुसव्यव-
स्येन्नराधिपुः अनिष्टचाप्यनिष्टेषु तधमनविचालयेत् १३ तस्यार्थे सर्वभूतानागोसांरधममात्मज-
म् ब्रह्मतेजोमयदंडमसृजत्पूर्वमीश्वरः १४ तस्यसर्वाणिभूतानि स्यावराणि चराणि च भयाद्भो-
गायकल्पते स्वधमान् च लति च १५ तं देशकालौशक्तिचिदात्वावेक्ष्यतु स्वतः यथाहृत्पूः संप्रणये
भरं धन्यायवर्तिषु १६ सराजापुरुषोदंडः सनेताशासिताचसः चतुर्णामाश्रमाणांच धमस्यप्रतिभूः
स्मृतः १७

मयेनचराचराः सर्वमाणिः भोगं कर्तुं समर्थमिवंति अन्यथा बलवता दुर्बलस्य धनदारादिग्रहणे तस्यापि तदपे-
क्ष्य बलिनैतिकस्यापि भागो न सिद्ध्येत् रसादीनां स्थावरादीनां छेदने भोगासिद्धिः तथा सनामपि नित्यनैमित्तिकस्वधर्मानुष्ठाना
करणेणाम्ययाननामपाच्चेति १५ तमित्यादि तं देहं देशकालौ देहस्य च शक्तिचिदादिकपश्चिन्मन्त्रपराधयोदंडो हेति इत्यादिकं शा-
स्त्रानुसारेण तत्त्वतो निरूप्यापनाधिषु मवर्तयेत् १६ स इत्यादि स एव देहो वरुक्तो राजा तस्मिन्सन्ति राजशक्तिरयोगात्स एव वरुक्त

स्तानोन्वेस्त्रिय इव न द्विधेयत्वात् सा एवनेतातेन कार्यणिनायते प्राप्यते सा एव शासिता उदाहृतत्वात् सा एव चतुर्णामव्याश्रमाणां यो धर्म
 स्तस्य संपादनेन मतिभूत्स्त्रिव्रतमिभूत्सुभिभिः स्मृतः १७ दंडः शास्त्रोति यस्माद्दंडः सर्वाः प्रजा आज्ञां करोति तस्मात् सा धूर्त्तं शासितेति
 नैयं यस्मात् सा एव प्रजारस्तिततो युक्तराजोतिनिद्राणेषु पिरक्षिषु दंड एव जागर्ति तद्दयै नैयचौरादीनामप्रवृत्तेः दंडमेव धर्महेतुत्वात्
 धर्मजनंति कारणे कार्योपचारः ऐहिकपारभिकदंडप्रयादेव धर्मानुष्ठानात् १८ समीक्ष्यत्यादि संदंडः शास्त्रतः सम्यङ्निःस्त्व्यापराधा
 नुरूपेण देहधनादिषु धृतः सर्वाः प्रजाः सानुरागाः करोति अविचार्यतुलोभादिनामसुक्तः सर्वाणि बाह्यार्थेषु चादीनिनाशयति सर्वत-
 इति द्वितीयाथेतसिः १९ यदोत्यादि यदिराजाः नलसोभूत्वा दंडप्रणयनं कुर्यात्तदाभूले कृत्वा मत्स्यानिव बलवती दुर्बलान् अप
 क्ष्यन् बलुङ्गन्तस्य पविधातोरूपमिदं बलिनोऽल्पबलानां हि सामकरिष्यन् इत्यर्थः भूले मत्स्यानिवापस्यन् इत्येवमेधातिथिगोविंदरा

दंडः शास्त्रिप्रजाः सर्वादंड एवाभिरक्षति दंडः कृतेषु जागर्ति दंडं धर्मविदुर्बुधाः १८ समीक्ष्यसंधृतः
 सम्यक्सर्वारजयति प्रजाः असमीक्ष्यमणीतस्तक्विनाशयति सर्वतः १९ यदि न प्रणयेद्राजा दंडं द-
 क्ष्येष्वनंदितः भूले मत्स्यानिवापस्यन् दुर्बलान् बलवतराः २० अद्यात्काकः पुरोडाशश्चाचलित्वा
 द्विस्त्रया स्वाम्यचनस्यात्कस्मिंश्चित्प्रवृत्तनाधरत्तरम् २१ सर्वादंडजितोलाकोदुलभो हि शुचिर्न
 रः दंडस्य हि मयात्सर्वजगद्भोगाय कल्पते २२

जलसितः पादः जले मत्स्यानिवाहिंस्तुरित्चिपाठांतरं अत्र बलवतो
 दुर्बलान् हिंस्त्रपिति मत्स्यन्याप एव स्यादित्युक्तम् २० अद्यादित्यादि यदिराजा दंडं नाचरिष्यत्तदायज्ञेषु सर्वथा हविरनर्हः का
 कः पुरोडाशमस्त्रादित्यन्तथा कुक्कुरः पापसादिहविरलेक्ष्यत्न कस्यचित्कुत्रचित्स्वाम्यमभविष्यत्ततो बलिनातद्गृहणात् प्रा
 क्षणादिवर्णानां च मध्ये परस्मृद्वादितदेवोत्तरप्रधानं भवति ध्यत २१ सर्वेति सर्वोयं लोकः दंडेनैव नियमितः सन्मार्गैः भवति
 एते स्वमायविरक्तो हि मानुषः कष्टेन लभ्यते तथा सर्वभिर्दजगत् दंडस्यैव मया दावम्यकर्मो जनादिरूपेण भोगे समर्थं भवति २२
 देवेति उक्तमपि दंडस्य भोगसंपादकत्वं दादर्थार्थेषु न कल्पते इन्द्राग्निस्त्वैवाज्यादयो देवाः तथादानवगर्धर्वराक्षसपक्षिसर्पा अपि ज

गदीश्वरपरमार्थप्रयपीडिताएवचर्षदानाद्यपकांशयप्रवर्तते तथाचंश्रुतिः भयादस्थानिस्तपनिभयान्तपतिस्सूर्यः भयादिदंश्रुवा
सुश्रुमृत्कःश्रुवितिपंचमदिति २३ दुव्येसुरिति दंडस्यानाचरणान्त्अनुचितेनवाप्रयर्त्तनात्. सर्वेब्राह्मणादिवर्णादितरेतरस्त्रीराम
नेनसंकीर्षेन्त्सर्वशास्त्राधिनियमाश्रुतवर्गफलात्सोदेसुः चौर्यसाहसादिनाचपरस्थापकारात्सर्वलोकसंक्षोभश्रुजायेत् २४ य-
त्रेति यत्रदेशोशास्त्रममाणावगतः श्यामवर्णः लोहितवर्णः अधिश्चान्देयताकोदंडोविचरति तत्रमजाव्याकुलानभवोनिदंडप्रणेता
यदिविषयासुरूपसम्यक्मानाति २५ तस्येत्यादि तस्यदंडस्यप्रवर्त्तयितारं अभिवेकादिगुणानुक्तंनृपतिमवितथवादिनंसमीक्ष
कारिणत्त्वानस्वकिचारीचित्तंमज्ञाशालिनंधर्मार्थकामानांज्ञानारमत्यादयोप्याहुः २६ तमिति तंदंडंरजासम्यक्प्रवर्त्तयन्धर्मार्थक

देवदानवगंधर्वारक्षांसिपुत्रगोरगाः तेषिभोगायकल्पतेदंडेनैवनिपीडिताः २३ दुव्येसुःसर्ववृष्णिश्च
भिर्दरन्त्सर्वसेतवः सर्वलोकप्रकोपश्चभवद्दंडस्यविश्वमात् २४ यत्रश्यामोलोहिताक्षोदंडश्च
रतिपापहा मजास्तत्रनसुखंतिनेताचत्साधुपरयति २५ तस्याहुःसंप्रणेतारगुजानसत्युवादिनम्
समीक्ष्यकारिणाम्राज्ञधर्मकामार्थकोविदम्-२६ तंराजाप्रणयन्त्सम्यक्प्रिवेगणाभिवृद्धते कामा
त्साविष्णुमः क्षुद्रोदंडेनैवनिहन्यते २७ इडाहिसुहतेजादुर्दरश्चाकृतात्मभिः धमाह्वित्कलितंह
तिनृपमवसबाधवम् २८ तत्तद्गुंनचिराष्टुचलोकचसचराचरम् अतरिक्षगताश्वेषसुनिन्दवाश्च
पीडयन्त् २९ सोःसहायेनमूढनलुब्धेनाकृतबुद्धिना नशक्योन्यायतानितुसक्तनिषिषयेषुच ३०

तिपुनर्विषयाभिलाषीविषमः कोपनः क्षुद्रः च्छलान्वेषीनृपः समकृतेनैवदंडेनामात्यादिनाकोपादधर्माह्वाविनाश्रुते २७ दंडइति
यनोदंडः प्रकृततेजःस्वरूपः सशास्त्रैरसंस्कृतात्मभिः दुःखेनधियतेअतोराजधर्मरहितंनृपमेवपुत्रबधुसहितंनाशयति २८ ततइ
ति दोषाधनपेक्षयायोदंडः क्रियतेसंबधुनृपनाशानंतरधन्व्यादिदुर्गिणष्टंदेशंशृथिवीलोकंजगमस्थावरसहितंहविःप्रदानजीवना
देवाइतिकलाइविःप्रदानमावेजंतरिक्षगतान्क्रुधीन्त्वेवांश्रुपीडयति २९ सइत्यादि सदंडोमंत्रिसेनापतिपुरोहितदिसहायक
मैरिद्विंशच्छ

हितेन मूर्खेण लोभवता शास्त्रासंस्कृतबुद्धिपरेण नृपतिनाशास्त्रतो न प्रणेतुं शक्यते ३० शक्यतेति अर्थीदृशौचमुक्तेन सत्य
 प्रतिज्ञेन यथाशास्त्रव्यवहारिणा शोभनसाहायेन तत्त्वज्ञानकर्तुं शक्यते इति पूर्वोक्तदोषमपि प्रक्षेपुणा अनेन श्लोकेनोक्ता. ३१ इय
 राष्ट्र इति आत्मदेशीयथाशास्त्रव्यवहारीत्यात् शत्रुविषयेषु तीक्ष्णदंडोभवेन्निर्गस्त्रेहविषयेषु भिन्नेषुकुटिलः स्यान्नकार्यभिन्ने
 शु ब्राह्मणेषु च कृताल्पापराधेषु च क्षमावान् भवेत् ३२ एवमित्यादि शिलोच्छेनेति क्षीणकोषत्वं विवक्षितं क्षीणकोषस्यापि नृपते
 रुक्ताचारवतो जलेनैलंबिंदुरिव कीर्तिलोके वित्ताप्रयति ३३ अत इति उक्ताचारादिपरीताचारवतो नृपतेरजितेन्द्रियस्य जलेचुलंबिंदु
 रिवकीर्तिः संकोचयति ३४ सेसे इत्यादि क्रमेण स्वयमाद्यष्टाष्टाणां ब्राह्मणादिवर्णानां ब्रह्मचार्याद्याभ्यमाणां च विश्वसृजायजार

सुचिनामस्यसंधेन यथाशास्त्रानुसारिणा प्रणेतुं शक्यते दंडः ससहायेन धीमता ३१ स्वराष्ट्रे
 न्यायवृत्तः स्याद्भृशदंडश्च शत्रुषु स्रद्धत्स्रजिह्वाः स्निग्धेषु ब्राह्मणेषु क्षमान्वितः ३२ एववृत्त-
 स्यनृपतेः शिलोच्छेनापि जीवतः विस्तीर्यते यशालोके तैलंबिंदुरिवाभसि ३३ अतस्तु विपरीत
 स्यनृपतेरजितात्मनः संक्षिप्यते यशालोके मृतबिंदुरिवाभसि ३४ स्वस्वधर्मनिविष्टानासवषा
 मनुपूर्वशाः वृणानामाश्रमाणां च राजासृष्टशोभिरक्षिता ३५ तेन यद्यत्स भूत्यनकत्तव्यर ह्युतासु
 जाः तत्तद्दोःहप्रवक्ष्यामियथा वदन्तु पूर्वशाः ३६ ब्राह्मणान् पशुपासीत प्रातरुत्थाय पाशिवः ३
 विद्यद्यद्वान् विदुषस्तिष्ठेत्तेषां च शासन ३७

क्षितासृष्टः तस्मान्नेषारक्षणमकुर्वतो राज्ञः प्रत्यवायः स्वधर्मधिर-
 हिणां चारक्षणेपि न प्रत्यवाय इत्यस्य नात्यर्थः ३५ तेनेत्यादि वक्ष्यमाणावताराद्यर्थं श्लोकः तेन राजा मजारक्षणं कुर्वतासा-
 मान्येन यद्यत्कर्त्तव्यं तत्समग्रं शुष्माकमभिधास्यामि ३६ ब्राह्मणानिति प्रत्यहं प्रातरुत्थाय ब्राह्मणान्तरयजुः साभारव्यविद्या
 त्रयग्रंथाभिज्ञान्विषुष इति नोतिशास्त्राभिज्ञान्सेवेतदाज्ञां कुर्यात् ३७ कृद्भानित्यादि तांश्च ब्राह्मणान् वयस्तपस्यादिदृक्का-
 न् अर्थतो ग्रंथतश्च वेदज्ञान् च हिरंतस्वार्थदानादिना मुचिन्नित्यं सेवेतयस्माद्दुःखसेवी सततं हिंसेराक्षसेरपि पूज्यते तेनेरपितस्य

हितं क्रियते स्म तरंगमुद्योः ३८ तैश्वर्यादि सहजप्रज्ञया अर्थशास्त्रादिसौनेन च विनीतो व्यतिशयार्थं तेष्वीविनयमभ्यसेत्
यस्यादिनीतात्साराजानकदाचिन्मथयति ३९ बहवदत्यादि करितुरगकोषादिपरिच्छदसुक्ता अपिराजानः विनयपरहितानघाः ब
हवश्च वनस्थानियरिच्छदाजपिविनयेन राज्यं मासुवन उपमथत्रैव स्लोकद्वयेन दृष्टान्तमाह ४० वेन इत्यादि वेनो नहुषश्च्यराजा
यवनस्पचपुत्रः सुदासो नामासुसुलो निमिश्चा विनयादनंथयन् ४१ पृथुरिति पृथुर्मनुश्च विनयाद्राज्यं प्रापतुः कुबेरश्च विनया
दनाधिपत्यं लेभे गाधिपुत्रो विन्वा मित्रश्च क्षत्रियः सन्ततेनेव देहेन ब्राह्मण्यं प्राप्तवान् राज्यलाभावसरे ब्राह्मण्यं प्राप्तिसि रप्रस्तता
पिविनयो लकार्यमुक्तादृशोयं शास्त्रानुष्ठाननिधिद्वर्वर्जनरूपो विनयोयदनेन क्षत्रियोपि दुर्लभं ब्राह्मण्यं लभते ४२ त्रैविद्यो

दुर्लभश्च नित्यं सेवेन विभ्रान्पुदविदः शन्वीन् दुर्द्धसेवो हि सततरं क्षोभिरपि पुज्यते ३८ तेष्योऽ
धिगच्छेद्दिनयविनीतात्सापिनित्यशः विनीतात्सा हि नृपतिर्न विनश्यतिकर्हि चित् ३९ बहवो विन
यान् पृथराजानः सपरिच्छदाः वनस्था अपिराज्यानि विनयात्सतिपदरे ४० वेनो विनष्टोऽ विनयान्न
हुषश्चैव पार्थिवः सुदासोपुवनश्चैव सुसुरवो निमिरुवच् ४१ पृथुस्तविनयाद्राज्यं प्राप्तवान् सुसुरेव च
कुबेरश्च नैश्वर्यं ब्राह्मण्यं चैव गाधिजः ४२ त्रैविद्यभ्यस्त्रयोविद्यादंडनीतिचशाश्वतीम् आ
न्याक्षिकीचात्सविद्यावात्तारमाश्च लोकातः ४३ इंद्रियाणां जययोगसमातिष्ठेद्विवानिशाम् जितेन्द्रि
यो हि शक्नोति वशं स्थापयितुं मजाः ४४

इति त्रिवेदोरूपविद्याविद्मः त्रिवेदोमर्थतोयथतश्चाभ्यासेन ब्रह्मचर्यदशा
पर्यागतत्वेन नित्यानाद्विद्मोऽधिगच्छेत्तथा आन्वाक्षिकीं तर्कविद्यां मृतमृत्तुपयोगिनीं ब्रह्मविद्यां चाभ्युदयव्यसनयो-
र्हर्षविषादप्रशमनहेतुं शिष्टेत् कुषिवाणिज्यपरुफालनादिवार्त्तातदूरं भाष्यनीपायार्थान् नृदभिसा कर्षकादिभ्यः शिष्टेत् ४३
इन्द्रियाणां भित्त्यादि नरुपादानां इंद्रियाणां विषयासक्तिवारणे सर्वकालं कुर्वन् यस्माज्जितेन्द्रियः मजानियं तुं शक्नोति न

तुविषयोपभोगव्यग्रः ब्रह्मचारिभेषु सर्वपुरुषार्थपादेयतया अभिहितोर्षोद्वयजयोराजभेषु सुख्यत्वं ज्ञानार्थमनंतरवक्ष्यमा-
 णव्यसननिवृत्तिहेतुत्वाच्चपुनरुक्तः ४४ दशोत्यादि दशकामसंभवा निअष्टौ क्रोधजानिवक्ष्यमाणव्यसनानि यत्कृतस्यजेत्तदुरता नि
 दुःखावसानानि आदौ सुखयति अन्ते दुःखानि कुर्वति यद्वा दुर्लभो अंतो येषाना निदुरं तानि निहिव्यसनिनस्ततो निवर्त्तयितुं शक्यते व
 जनप्रयोजनमाह ४५ कामजोधिति यस्मात्कामजनितेषु व्यसनेषु प्रसक्तो राजार्थमर्थी स्यात्तदीयते क्रोधजेषु प्रसक्तः प्रकृतिकोपादेह
 नाशं प्रामोति निव्यसनानि नाम तो दर्शयति ४६ मृगयत्यादि आस्वेदकारव्यो मृगवधो मृगया अक्षादिक्रीडासकलकार्यवियतिनो
 दिवा निद्रापरदोषकथनं रूपासंभोगो मद्यपानजनितो मदः तौ र्व्यंत्रिकं चतुस्रगीतचादित्राणि पृथगप्यथा म्रमणं एष दशपरिणामो दशकः सुखे

दशकामसमुत्थानितथाष्टौ क्रोधजानि च व्यसनानिदुरंतानि प्रयत्नेन विवर्जयेत् ४५ कामजेषु
 प्रसक्तो हि व्यसनेषु महापतिः वियुज्यते ऽर्थधर्माभ्यां क्रोधजे स्वात्मनवत् ४६ मृगयाक्षादिवृ
 त्तसमः प्ररिवादः स्त्रियामदः तौ र्व्यंत्रिकं पृथगप्यथा म्रमणं एष दशकः ४७ पैशून्यं साहसं द्रो
 हं ईश्यासूयार्थदूषणम् वारदंडजचपरुष्यक्रोधजोपि गणाष्टकः ४८ दूयोरव्यंतथो मूलयसव
 कवयो विदुः तथैलेन जयेच्छोभितज्जावतावुभोगौ ४९ पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च य-
 थाक्रमम् एतत्कष्टतमं विद्याच्चतुर्कं कामजगण ५०

च्छाम्रमवोगणः ४७ पैशून्यमिति पैशून्यमविज्ञातदो
 षाधिकरणं साहसं सार्धं वधनादिभिः द्रोहश्छेद्वधः ईर्ष्याऽन्यगुणासहिष्णुतापरगुणेषु दोषाधिकरणमसूया अर्थदूष-
 णमर्थानामपहरणं देयानामदानं च वाक्पारुष्यमाक्रोशादिदंडपारुष्यं ताडनादि एषोष्टपरिमाणो व्यसनगणः क्रोधाद्भवति ४८
 दूयोरिति एतयोर्दूयोरपि कामक्रोधजव्यसनसंययोः कारणं स्मृतिकारजानं तितं यत्कालो भं त्यजेत् यस्मादेतद्गुणद्वयलोभाज्जा
 यते कश्चिन्नलोभतः कंचित्कालं तं रलोभेन प्रचुतेः ४९ पानमिति मद्यपानमसैः क्रीडास्त्रीसंभोगो मृगया चैतिक्रमपठितमेत
 चतुर्कं कामजव्यसनमध्ये बहुदोषत्वादिशयेन दुःखहेतुं जानीयात् ५० ४९ ४९ ४९

दंडस्येत्यादि दंडपातनं वाक्पाकरूपं अर्थदूषणं चेति क्रोधजे विष्यसनगणे दोष बहुलत्वादिनिशयित्तुः स्वसाधनं मन्येत् ५१ स-
प्तकेति अस्यपानादेः कामक्रोधसंप्रत्यसप्त परिमाणस्य व्यसनवर्गस्य सर्वस्मिन्नेव राजमंडलेऽप्येणावस्थितस्य पूर्वपूर्वव्यसनतु
नरोत्तरानूककृतरंभशस्तात्मानानीयान्तथाहि द्यूतात्मानं कष्टतरं मद्यपानेन मनस्य संज्ञाप्रणाशात् यथेष्टचेष्टया देहधनादिविरोधद्
त्यादयो दोषाः द्यूतं तु पाक्षिकीधनावाप्तिरप्यस्ति स्त्रीव्यसनात् द्यूतं दुष्टं द्यूते हि वैरोद्धवाद्योनिनिशास्त्रोक्ता दोषाः मूत्रपुरीषवेग
धारणाच्च व्यासुतेभिः स्त्रीव्यसनेषु नः अपत्योत्पत्त्यादिरुणयोगो व्यस्ति मृगयास्त्रीव्यसनयोः स्त्रीव्यसनं दुष्टं तत्रादर्शनं कार्याणां काला
तिपानेन धर्मलोपादयो दोषाः मृगयायां तु व्यायामेनारोग्यादिरुणयोगो व्यस्तीत्येवं कामजचतुःकस्य पूर्वुरुणदोषं क्रोधजे घपित्रिषु
वाक्पाकरुध्यादंडपाकरुधुष्टं अंगच्छेदादेरशक्यसमाधानत्वात् वाक्पाकरुध्वेलुकोपानलोदानमानं पानीयसर्कैः नशक्यः शमधि
अर्थदूषणाहास्यारुध्वं दोषवन्मर्मपीडाकरं वाक्यहारस्य दुश्चिकित्स्यत्वात् तदुक्तम् संरोहयति वाक्कुतं अर्थदूषणं तु प्रचुरतरा

दंडस्य पातनं चैव वाक्पाकरुध्वार्थदूषणे क्रोधजे पिगणे विद्यात्कष्टमेतन्निकं सदा ५१ सप्तकस्या
स्यवर्गस्य सर्वत्रैवानुषंगिणः पूर्वपूर्वुरुत्तरं विद्याद्यसनमात्मवान् ५२ व्यसनस्य च मृत्योश्च
व्यसनकष्टसुच्यते व्यसन्यधोधोऽजतिस्त्वयात्यव्यसनीमृतः ५३ मौलान् शास्त्रविदः शूरान्-
लब्धलसात्कुलोद्गतान् सचिवात्सप्तचाष्टौवाप्रकुर्वीत परीक्षितान् ५४

द्विक्स्यापि पूर्वपूर्वदुष्टतरं पलतस्सजेत् ५२ व्यसनेति यद्यपि मृत्यव्यसने हे अपि हल्लोके संज्ञाप्रणाशादिदुःखहेतुतया शास्त्रा-
नुष्ठानविरोधिनयाचतुल्ये तथापि व्यसनं कष्टतरं परत्रापिनरुपातहेतुत्वात् तदाह व्यसन्यधोधोऽजतिबहुन्परकान्गच्छति इत्य-
र्थः अव्यसनी तु मृतः शास्त्रानुष्ठानप्रतिपक्षव्यसनाभावात्सर्वंगच्छति एतेनातिसक्तिर्यसनेषु निषिध्यते न तु तस्य सेवनमपि
५३ मौलानिति मौलानपीह पितामहकर्मणसेवकान्तेषामपि द्रोहादिना व्याभिचारत्वेष्टाद्यर्थशास्त्रज्ञान् विक्रान्तान् ल-
ब्धलसान् कृत्वा दमन्त्युत्तरापरशास्त्रादीन् आशुभविद इत्यर्थः निषकृत्कुम्भवान् देवतास्य शीदितिनियतान् अमात्यान्समा-
ज-
१०८

शौचमंत्रादौ कुर्वन्ति यस्मान् ५४ अपीत्यादि स्रवेनापि यत्क्रियते कर्म तदप्येकेन हुंकरं भवति विशेषतो यन्महाफलं तत्कथमसहा-
 येन क्रियते ५५ तैरित्यादि तैः सचिवैः सह सामान्यं मंत्रेषु गोपनीयं संधिविग्रहादि तान्निरूपयेत् याति हृत्यनेनेति स्थानं दंडकोषपुर-
 राश्रालाकंच लुर्विधं चिन्येत् दंड्यतेनेनेति दंडीहस्यस्वरथपादातयः तेषां षोडशं क्षणार्दितं त्रिंशत्कोशोर्थनिचयः तस्याय व्ययादि
 पुरस्परक्षणार्दिराष्ट्रदेशः तद्वासिमलुष्यपन्थादिधारणक्षमत्वादि चिन्तेयेन थाससुदयं लक्ष्यं ते अस्मादर्थार्द्रितिससुदयो ध्यान्यहि
 रण्यद्युत्पत्तिस्थानं निरूपयेत् थागुसिंरक्षामात्मगतां राश्रुगतांच स्वपरीक्षितमन्नाद्यमद्यात्परीक्षिताः स्त्रियन्वैवमित्यादिनात्म
 रक्षणाराश्रुस्यसंग्रहे नित्यमित्यादि नाराश्रुरक्षावक्ष्यतिलब्धस्य च धनस्य प्रशमनानि सत्यात्रे प्रतिपादनादीनि चिन्तेयेत् थाचव रूप
 ति जित्वासंपूलयेद्देवानित्यादि ५६ तेषामिति तेषां सचिवानां रहसि यतिपक्षतया हृदयगतभावाज्ञानसंप्रवाहत्वे कर्मभि

अपि पत्सकरं कर्म तदप्येकेन हुंकरम् विशेषतोऽसहायेन किंतुराज्यं महोदयम् ५५ तैः सार्द्धं चिन्त-
 ये नित्यसामान्यसंधिविग्रहम् स्थानं ससुदयगुमितिलब्धप्रशमनानि च ५६ तेषां स्वस्वमभिप्रायसु
 पलभ्यपृथक्पृथक् समस्तानां च कार्येषु विदध्याद्धितमात्मनः ५७ सर्वधातुविशिष्टेन ब्राह्मणनविष-
 श्रित्या मन्त्रयत्सरमन्त्रराजावाङ्मुपसंयुतम् ५८ नित्यतस्मिन्समाश्रयस्तः सर्वकार्यणिनिः क्षिपेत्
 तेन सार्द्धं विनिश्चिद्यततः कर्मसमारभेत् ५९ अन्यानपि प्रकुर्वीत शुचीन्याज्ञानवस्थितान् सम्यगर्थ-
 समाहृतूनमात्यान् स्वपरीक्षितान् ६०

प्रायंसमस्तानामपि युगपदभिप्रायंबुस्थ्याकार्ये यदात्मनो हितं तत्कुर्यात् ५७

सर्वेषामिति एषामेव सर्वेषां सचिवानां मध्यादन्यतमेन धार्मिकं लोदिनाविशिष्टेन विदुषा ब्राह्मणेन सह संधि विग्रहादिवस्यमाणरा-
 णपट्टकोपे तंत्रं कष्टं मंत्रं निरूपयेत् ५८ नित्यमिति सर्वदा तस्मिन् ब्राह्मणे संजातविन्वासो मूल्यानि कुर्यात्तानि सर्वकार्यणि स म-
 पयेत् तेन सह निश्चित्य सर्वं कर्मारभेत् ५९ अनित्यादि अन्यानपि अर्थदानादिना सुचीन्याज्ञानशीलान् यर्मा-
 दिनापरीक्षितान् कर्मसचिवान् कुर्यात् ६० निर्वर्तेतेति अस्माराजोयत्संख्याकैर्मनुष्यैः कर्मजातं संपद्यते तत्संख्याकान्यनुष्याना-

लस्यभूत्यान्क्रियासूत्रोत्साहान्तकर्मज्ञान्त्रकुर्वीत् ६१ तेषामिति तेषां सचिदानां मध्ये विक्रान्तां अत्रान्त्रकुलां कुशानियमिता
नृत्तनीन् अर्थभिः स्पृहान्त्रनोत्सनिस्थाने नियुजित अस्यैवोदाहरणं आकरकर्म इति आकरे बुक्वर्णाक्षस्य निस्थानेषु कर्मनिष्ठेषु च
इक्षुधान्यादिसंयहस्थानेषु अंतर्निवेशने भोजनशयनगृहांतः पुरादौ भीरुं नियुजितभूराहितत्रराजान् प्रायेणैकाकिनं स्त्रीवृत्तं वा क
दाचित् शत्रूपजापद्विधाहन्तुरपि ६२ दूतमिति दूतं च दृष्टादृष्टाश्चाशस्त्रज्ञं इं गितज्ञमभिप्रायसूचकं वचनस्वरादिआकारो देहध-
र्मादिकस्य प्रसादवैषण्यादिरूपः मीत्यमीति सूचकः वेद्याकरास्फालनादिक्रियाकोपादि सूचिकात् दीयतस्वज्ञं अर्थदानस्त्रीव्यसनाद्य
भागात्मकं शौचपुत्रं कुलीनं कुर्व्यन्वियस्मात् ६३ असुररक्त इति जनेषु अनुसरागवान्त्रेण प्रतिराजादेरपि अद्वेषविषयः अर्थस्त्री

निर्वर्त्तेतास्यथावद्विरितिकर्तव्यताच्चभिः तावतोतं द्रितान्द्रक्षान्त्रकुर्वीत विचक्षणान् ६१ तेषाम
र्थे नियुजितभूरात्रदक्षान्त्रकुलोद्गतान् सुचीनाकरकर्मते भीरून्तर्निवेशने ६२ दूतं चैव प्रकुर्वीत
सर्वशास्त्रविशारदम् इं गिताकारचक्षुश्चिदक्षकुलोद्गतम् ६३ असुररक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमा-
नृदेशकालवित् वपुष्मान् वीतभीवाग्भीदूताराज्ञः प्रशस्यते ६४ अमात्ये दृढ आयत्तो देडे वै नधि
कीक्रिया नृपतीकोशराष्ट्रे च दूतसंधिविषय्यथौ ६५ दूत एव हि सधत्ते भिनस्ये वचमहतान् दूतस्त
तकुर्वते कर्मभिद्यते येन वानवा ६६

शौचपुत्रः तेन धनस्त्रीदानादिनाऽ भेद्यः दक्षश्चतुरः तेन कार्यकालान्नाति काम
निस्मृतिमान्तेन संदेशं निस्मरति देशकालज्ञः तेन देशकाली ज्ञात्वा अन्यदपिसिद्धिदेशकालोचितमन्यथा कथयति स्वरूपः तेना
देयवचनः विगतभयः तेनाप्रियसंदेशस्यापि वक्तावाग्भीतेन संस्कृतायुक्तिक्षमः एवं विधो दूताराज्ञः प्रशस्यो भवति ६४ अमात्य इ
ति अमात्ये सेनापतौ हस्तस्वरथपादात्ताद्यान्मकोदंड आयत्तः तदिच्छया तस्य कार्येषु मरुतैः गिनययोगात् वै नयिकीयो विनयः स
दंड आयत्तः नृपतावर्यसंघस्थानदेशावायुतौराशापराधीनकर्तव्यो स्वयमेव चिंतनीयं धनं ग्रामभ्य दूते संधिविद्यहावायं चोत्त
दिच्छया तत्सपत्तैः ६५ दूत एवेति यस्माद्दूत एव हि भिन्नानां संधिसंपादने क्षमः संहतानां च भेदने तथा परदेशे दूतः तत्कर्म करोति

येनसंहताभिद्यंतेतस्माद्दृतेसंधिविग्रहोविपर्ययावायत्तावितियदुक्तंतस्यैवायंयंपंचः दूतस्यकार्योत्तरमाह ६६ सात्रद्यादिति
सदृतोऽस्यप्रतिराजस्यकर्तव्येआकारे गितचेष्टाजानीयात्निगूढाअनुचराः प्रतिपसन्नृपस्यैवपरिजनाः तस्मिन्नसुक्ताः तत्सन्नि
धावपितेषामिं गितचेष्टितैः ऋत्येषुचक्रुथ्यलुब्ध्यापमानितेषुप्रतिराजस्यकर्तुमीप्सितंजानीयात् ६७ बुल्यावेति उक्तलक्षणदू
तहारेणप्रतिपक्षराजस्यकर्तुमिष्टंशर्वतत्त्वतोज्ञात्तात्थाप्रयत्नकुर्यात् यथात्मनः पीडानभवति ६८ जागलमिति अत्योदकत्
णोयस्तत्रवातःप्रचुरातपः सजेयोजांगलोदेशोबहुधान्यादिसमुतः प्रचुरथामिकजनंरोगोपसर्गाद्यैरनाकुलंफलपुष्यतफलता
दिसमोहंरं प्रणतसमीपचास्तव्यादविकारिजनंरुलभकृषिवाणिज्याद्याजिवनमाश्रित्यावासंकुर्यात् ६९ धनुर्दुर्गमिति धनुर्दु

सविद्यादस्यकृत्येषुनिगूढं गितचेष्टितैः आकारमिं गितचेष्टितैः ऋत्येषुचक्रिर्षितम् ६७ बुल्याच
सर्वतत्त्वनपरराजचक्रिर्षितम् तथाप्रयत्नमातिष्ठेद्यथात्माननपीडयत् ६८ जागलमस्यसपन्न
मायत्रायमनाविलम् रम्यमानतसामतस्याजीव्यदेशभावसत् ६९ धनुर्दुर्गमहीदुर्गमब्दुर्गवाक्षमे
ववा नृदुर्गगिरिदुर्गवासमाश्रित्यवसेत्युग्म् ७० सर्वेणतुममूलेनगिरिदुर्गसमाश्रयेत् एवाहिवा
हुर्युग्मेनगिरिदुर्गविशेष्यते ७१ शीण्याद्यान्याश्रितास्त्वेषामृगगत्तोश्रयाः प्सराः शीण्युत्तराणि
क्रमशः प्लवंगमनरामराः ७२

र्गमरुवेष्टितं च सुदिशंपंचयोजनमनुदंकेमहीदुर्गपाषाणेन इत्केन वा शिस्तारादूर्युग्मो
च्छ्रयेण हादशहस्ताद्युच्छ्रितेन युद्धार्थसुपरिष्मणयोगेन सावरणगावाक्षादियुक्तेन माकारेण वेष्टितं जलदुर्गं अगाधोदकेन सर्व
तः परिष्टितं यार्धदुर्गं हिः सर्वतोयोजनमात्रं व्याप्यति छन्महादृष्टकंटादिगुलालताद्याचितं नृदुर्गं च तु दिगिवस्थाधिहस्त्यन्धरयुक्त
बहुपादातरक्षितागिरिदुर्गं सर्वतः पृष्ठमतिदुरारोहं संकोचैकमागोपितं अंतर्नदीप्रस्ववर्णाद्युदकपुक्तं बहुसस्योत्सन्नक्षेत्रदृष्टान्वितं
एतं युदुर्गं सुमध्यादन्पतमदुर्गमाश्रित्यपुरं विरचयेत् ७० सर्वेणेति यस्मादेवां दुर्गोणामध्यात् नृदुर्गयुगवहुलेन गिरिदुर्गमतिरिच्यते
तस्मात्सर्वप्रक्षेपेन तदाश्रयेत् गिरिदुर्गं शत्रुदुरारोहं लं महत्सदेशादल्पमयत्नैरितिशिलादिनाबहुविपक्षसैन्यव्यापादनमित्यादयो
बहवोयुगाः ७१ शीणीति एयां दुर्गोणामध्यात् यमोक्ता निशीणि दुर्गोणि मृगादय आश्रिताः तत्र धनुर्दुर्गं मृगैराश्रितं महीदुर्गं

गतीश्रितेर्मृषिकादिभिः अब्जुगजलचरैर्नकादिभिः इतरांगित्रीणिष्टदुर्गादीनिवानरादयआश्रिताः तत्रष्टदुर्गादीनिर्वानरैराश्रितं
दुर्गमात्रैः भिरिदुर्गदिवैः ७३ यथेत्यादि यथेतान्दुर्गवासिनोर्मृगादीन्व्याधादयः शत्रवो नहिंसंति एवं दुर्गाश्रितं राजानं शत्रवः
७३ एकैति यस्मादेकोधालु कः प्राकारस्थः शत्रुणाशतं योधयति प्राकारस्थं धालु कः शतं च शत्रूणां दशसहस्राणितरं कर्तुं
सुपदिरयते ७४ तमित्यादि तं दुर्गं स्वद्वाद्यासुधुक्त्वं णिदिधनधान्यकस्तिरुगादिवाहनमाह्लाणभक्ष्यादिशिल्पि-
मुहूर्त्कुर्यात् ७५ तस्येत्यादि तस्यदुर्गस्यमध्ये पर्याप्तं पृथक् पृथक् रथद्वारवागारायुधागाराग्निशालादियुक्तं परिसर
सर्वसु कफलपुष्पादियोगेन सर्वसु कफाधवलितं वाय्यादिजलसु क्तं रक्षान्यतं माल्यनो गृहं कारयेत् ७६ तदित्यादि तद्गृहमाश्रित्य

यथादुर्गाश्रितोनेतान्नोपहिंसंति शत्रवः तथार्योनहिंसंति नृपं दुर्गसमाश्रितम् ७३ एकः शतं यो
धयति प्राकारस्थो धनुर्द्धरः शतं दशसहस्राणितस्मादुर्गविधीयते ७४ तस्यादासुधुसपन्नं यथा
न्येनवाहनैः ब्राह्मणैः शिल्पिमित्रैश्चैव सेनादकेन च ७५ तस्यमध्ये सुपयासकारयद्गृहमात्मनः
गुप्तं सर्वसु क्तुश्च जलचरद्वयसमन्वितम् ७६ तदध्यासोद्देहद्वायासवर्णालक्षणां चित्तम् कुलेमह
तिसमृत्ताद्दद्यात्स्वगुणां चित्तम् ७७ पुरोहितं च कुर्वन् दृष्टुयादेव त्विजम् तेषु स्य गृह्याणिकर्मा
णि कुर्वन् वतानिकानि च ७८ यजेत राजा क्रतुभिर्विधैरासद्दक्षिणैः धर्मैश्चैव विप्रभ्या दद्याद्भोगा
नृधनानि च ७९ सावत्सरिकमासैश्च राश्रादाहारयेद्दालिम् स्याच्चास्नायपरोलोकैव ततपितृवन्भूषु ८०

समानवर्णासु भस्त्रकलक्षणोपेतो महाकुलप्रसूतो भनो ह्यरिणां स्वरूपां गुणवती भार्या सुदहेत् ७७ पुरोहितमिति पुरोहितं चाप्या-
थवर्णविधिनान् कुर्वन् तन्मिजं च कर्माणिकर्तुं दृष्टुयात् तच्चास्यराजो गृह्योक्तमित्रेतासंपादानिकर्माणि कुर्यात् ७८ यजेतेति राजानाना
मकारान् बहु दक्षिणान् अन्यमेधादिपञ्चान् कुर्यात् ब्राह्मणे स्वयं च गृहशय्यादीन् भोगान् स्वर्णवस्त्रादीभिर्धानि दद्यात् ७९
सावत्सरिकमिति राजासक्तेरमात्यैर्षपत्रास्त्रधान्यादिभ्यागमानापयेत् लोके च करादिग्रहणे यास्त्रभिच्छः स्यात्स्वदेशबासिपुनरेषु

पितृवत्त्वे ह्यदिनावर्तते ८० अध्यात्मामिति तत्र तत्र हस्त्यश्वरथपदाताद्यर्थादिस्थानेष्वध्यक्षानवेक्षित्वन्विधिधान् पृथक् पृथक्
 विपश्चितः कर्मकुशलान् कुर्यात् तत्र तत्र अस्मिन् दिव्यस्थानेषु मनुष्याणां कुर्वतां सर्वाणि कार्याणि सम्यक् कार्याधिभवे क्षेपन् ८१
 आच्यन्तानामिति गुरुकुलान्निष्ठानां अधीतवेदानां ब्राह्मणानां गार्हस्थ्यार्थिनां नियमतो धनधान्येन पूजां कुर्यात् यस्माद्योगं ब्राह्मो
 ब्राह्मणेपुस्थापित धनधान्यादिनिधिरिव निधिः अक्षय्यो ब्रह्मफलत्वात् अविनाशिराज्ञांशास्त्रेषूपोपदिश्यते अतएव ८२ नतमिति
 तं ब्राह्मणस्थापितनिधिनचौरौ नापिशत्रवो हरंति अन्यनिधियत् पूम्यादिस्थापितः स्थानभ्रंत्वावाऽदर्शनमुपेतितस्माद्योगमक्ष-
 यो अनंतफलोनिधिरिव निधिः धनौघः सराज्ञा ब्राह्मणेषु निधातव्यः तेभ्यो देयमित्यर्थः ८३ नेत्यादि अग्नीयत् हविर्हृतयेत तत्कद

अध्यात्मान् विविधान् कुर्यात् तत्र तत्र विपश्चितः तैः स्वसर्वाण्यवेक्षेत् नृणां कार्याणि कुर्वताम् ८१
 आच्यन्तानां गुरुकुलादिमाणा पूजाको भवेत् नृपाणामक्षयो ह्येव निधिर्ब्राह्मोभिधीयते ८२ नेतस्ते
 नान्वाभिन्नाहरति न च नश्यति तस्माद्ब्राह्मणेषु क्षयो निधिः ८३ नस्कृदते न व्यथ
 तेन विनश्यति कर्हि चित् वरिष्ठमग्निहोत्रं स्यात् ब्राह्मणस्य सुखं हुतम् ८४ समम ब्राह्मणदानं द्विगु-
 णं ब्राह्मणभूवे प्राधीत शतसाहस्रमननवेदपारग ८५ पात्रस्य हि विशेषेण अद्धानतयेव च अ-
 ल्पधा बहुवाभित्यदानस्यावाप्यते फलम् ८६

चित्स्कंदते स्वल्पथः पततिकदाचिद्वायते सुव्यतिकदाचिद्वाहादिदान
 श्यति ब्राह्मणस्य सुखे यत् हुतं पाण्यास्यो हि द्विजः स्मृत इति ब्राह्मणहस्तदत्तोमित्यर्थः तस्य नोक्ता दोषाः तस्मादाग्निहोत्रादिभ्यः श्रेष्ठं ब्रा-
 ह्मणायदानमित्यर्थः ८४ सममित्यादि ब्राह्मणेतरक्षत्रादिविषये यद्दानं तस्मात्फलं क्षुतंतोनाधिकं न च न्यूनं भवति यो ब्राह्मणः
 क्रियारहित आत्मानं ब्राह्मणं ज्ञोति स ब्राह्मणसुखः तद्विषयदानं पूर्वापेक्षया द्विगुणफल एवंप्राधीते प्रक्रान्ताध्ययने ब्राह्मणो लक्ष्मण
 णं फलं समस्त शाराध्यायिन्यनंत फलं स हस्त्यगुणमाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते इति वाच्यते
 स्वतारतम्यमपेक्ष्य शास्त्रे नयेति मत्स्यरुक्षायाश्च न्यासात् तस्मात्पात्रमासाद्यदानस्थाल्यं महाफलं परलोकं लभ्यते ८६ ७७ ७८

समोत्तमाधर्मैरिति समचलेनाधिकचलेन हीनचलेन च राजाशुद्धार्थमाहूतोरजारक्षणं कुर्वन् शुद्धान्निवर्त्तेत क्षत्रियेण सुद्धा-
र्थमाहूतेनावश्यं योद्धव्यमिति स्नात्रंधर्मस्मरन् यस्मात् ८७ संग्रामे धिति युद्धेषु परां सुरवलं प्रजानां च रक्षणं ब्राह्मणपरिचर्या
तद्ब्रह्मासि शिथितं स्वर्गादिश्रेयःस्थानं अतएव ८८ आहवे धिति राजानो भियः स्यद्धमाना सुद्धेः ख्योन्यं हंतु मित्छंतः प्रकृष्टया
शान्त्या संसुरवीष्णुय सुस्थानाः स्वर्गं गच्छंति यद्यपिशत्रुजयधनलाभादिरूपं दृष्टमेव फलजस्वर्गः तथापि सुद्धाधिता पराङ्मुखत्वं
नियमस्य स्वर्गः फलमिति न दोषः ८९ नैत्यादि कृटान्यासु धानि वहिः काष्ठादि स्यानि अंतर्गुप्तनिशितशस्त्राणि एतेः समरेयुस्थमा-
नः शत्रुणा हन्यात् नापिकर्ष्याकारफलकैर्वीणैः नापि विषाक्तैः नाप्यनिदीप्तफलकैः ९० न चैति संपरयस्योरथं त्यक्त्वा स्थास्ते
समोत्तमाधर्मैराजालाहृतः पालयन् प्रजाः न निवर्त्तेत संग्रामात् क्षान्त्रं धर्ममनुस्मरन् ८७ संग्रामे
ष्वनिवर्त्तित्वं प्रजानां चैव पालनम् शुश्रूषा ब्राह्मणानां च राज्ञां श्रेयस्करपरम् ८८ आहवेषु भियो
ऽन्योन्यजिघासुतो महीक्षितः युद्धमानाः परशतत्यास्वर्गयात्पराङ्मुखः ८९ न कूटयासुद्धे-
हंन्यात् शुद्ध्यमानो रणरिपून् न कर्णिभिर्नापि दिग्धैर्नाग्निज्वलिततेजसैः ९० न च हन्यात् स्थला-
रुद्धन्मङ्कान् कृतान्जलिम् न सुक्तं केशान्नासीन् न्नतवास्मीति वादिनम् ९१ न सुतन्मविसन्नाह-
न्नगन्मनि रासुधम् नासुध्यमानं पश्यतन्परेण समागतम् ९२ नाशुधव्यसनमासन्नात्तन्ना-
तिपरिक्षतम् न भीतन्पराहृतसताधर्ममनुस्मरन् ९३

नहन्यात् तथा न सुसंकबद्धं जलिं सुक्तकेशां उपविष्टं-
नहन्यात् ९१ न सप्तमिति न सप्तं सुक्तसन्नाहं विवस्वञ्जनासुधमसुद्धमानं प्रेक्षकमन्येन सह सुल्यमानं च
नहन्यात् ९२ यस्त्विति यस्तयो भीतीतः पराङ्मुखस्मरन् युद्धे शत्रुभिर्हन्यते स पोषणकर्तुः प्रमोदुकृतं तत्सर्वं प्रामोतिशास्त्रप्रमाण-
केव सुकृतं दुष्कृतं यथाशास्त्रं संक्रमयोग्ये एव सित्यतः अतएवोपजीव्यशास्त्रेण बाधनात् न मतिपक्षानुमानोदयोपि एतच्च पद्येति

येपुष्कृतमित्यात्राधिकृतमस्माभिः पराङ्मुखवहन्तस्वस्यात्पापमेतद्विवाक्षितम् नलत्रप्रफपापंस्यादितिगोविंदराजकः मेधातिथिस्त
 यथादमात्रमेतन्भिरूपयन् मन्येनेतद्दुययुक्तव्यक्तमन्वर्थवर्जनात् अन्यदीयपुण्यपापे अन्यत्रसंक्रमेतेइतिशास्त्राभाषणपाद्देदांतस्
 नकृताचादाशयणेननिष्ठातियमर्थः इतियथोक्तमेवरमणीयम् ९४ यच्चेत्यादि पराङ्मुखवहन्तस्ययत्किंचित्कृतं परलोकार्थमर्ज
 तं अनेनास्ति तस्मिन्फलमते ९५ रथाश्वमित्यादि राज्ञः स्थाभिनः सर्वधनग्रहयोगात्तदपवादार्थमाह रथाश्वहस्तिछत्रवस्त्रा
 दिधनधान्यगवादिस्त्रियः सर्वाणिद्रव्याणिसुखलवणादीनि कुप्यंचसुवर्णरजतव्यतिरिक्तान्नादिधनंयः पृथग्विज्जिज्ञासन्तमानयति
 तस्यैयत्तद्वृत्तिसुवर्णरजतस्मिभिरत्वाद्यनपकृष्टधनं तु राजा एव समर्पणीयं यत्तदर्थमेवात्रपरिगणनोयं अतएवाह ९६ राज्ञ इत्यादि उ-
 क्षरं योद्धारो राजेदयुः उच्छ्रियत इत्युच्छ्रारः जितभनाहुकृष्टधनं सुवर्णरजतकुप्यादिराज्ञे समर्पणीयं करितुरगादिवाहनमपिराज्ञेदेय

यस्तभीतः परावृत्तः संश्रामेहन्यते परैः मर्तुर्षेद्दुष्टं किंचित्सर्वप्रतिपद्यते ९४ यच्चास्यसुकृतं किं
 चिदसुत्रार्थसुपाजितम् मत्ततस्सर्वमादत्तपरावृत्तहतस्यतु ९५ रथाश्वहस्तिनछत्रधनधान्यपशू
 न्त्रियः सर्वद्रव्याणिकुप्यंचयोज्ययतितस्यतत् ९६ राजाश्वदुष्टरुद्धारमित्येवावैदिकाश्रुतिः
 राज्ञाचसर्वयोधेभ्योदातव्यमपृथग्जितम् ९७ एषोः सुपस्कृतः प्रोक्तो यो धर्मः सनातनः अस्मान्
 मान्मन्व्यवेत्त सत्रियो मन्त्रणो रीपून् ९८ अलब्धैर्वैवल्लिष्मन्तलब्धैरक्षैस्तयल्लतः रक्षितं वर्द्धयेच्चैव
 वृद्धपात्रेषु निःक्षिपेत् ९९

ग्राहंनंचराशुद्धारं चेति गीतमवचनात् उच्छ्रारदानेन क्रमिः इन्द्रो वै वृत्रहलेत्कपक्रम्यसमहा
 र्भूलादेवना अत्रथीत् उच्छारं समुद्धरतेति राज्ञाच्चापृथग्जितं सहजितं सर्वयोधेभ्यो यथापीरुयं विभ्रजनीयम् ९७ एष इत्यादि
 अविगर्हित एषोऽनादि सर्गप्रवाहसप्तवतयानितो यो धर्म उक्तः युद्धे शत्रून् हिंसन् स्वधिय एतं धर्मं न त्यजेत् युद्धाधिकारित्वात् सत्रिय
 ग्रहणं अन्योपिनत्स्थानपतिनो न त्यजेत् ९८ अलब्धमिति अजितमूभिर्हि रणयादिजेतुमिच्छेन्न जितप्रयत्नो रक्षेत् रक्षितं
 च वाणिक्यादिना वर्द्धयेत् वृद्धपात्रेभ्यो दद्यात् ९९ एतदिति एतच्चतुः प्रकारसुरुया र्थेयः स्वर्गादिस्तल्ययोजनं यस्मादेवं स्तुयं-

जानीयान् अतो अनलसः सन्सर्वदा अनुष्ठानं कुर्यात् १०० अलब्धमिति अलब्धयद्भस्वश्चरथपादातात्सकेन दंडेन जेतुमिच्छेत् जितचमयवेक्षणरक्षणेनरक्षेत्रक्षितच धृत्पुपयेन स्वजलपथवाणिज्यादिनावर्द्धयेत् दृढं शास्त्रापिपिपागेन पात्रिभ्यो दद्यात् १०१ नित्यमिति नित्यं हृत्स्वभ्यादि युत्वादिशिक्षाभ्यासो दंडो यस्य स तथा स्यात् नित्यं च प्रकाशीकृतमस्त्रविद्यादिना पीरुषं यस्य स तथा स्यात् नित्यं संघं संघरणीयं मात्राचरत्वे द्वादिकं यस्य स तथा स्यात् नित्यं च शत्रोर्व्यसनादिरूपच्छिद्रानुसंधानं तत्परः स्यात् १०२ नित्यमिति यस्मान् नित्यो घनदंडस्य जगदुहजे दिति तस्मात्सर्वप्राणिनो दंडेनैवात्समां कुुर्यात् १०३ अमाययेति माययाच्छेद्यतया अमात्यादिपुनर्वर्तनं तथा सति सर्वेषामविश्वसनीयः स्यात् धर्मरक्षार्थं यथा तत्सेनैव व्यवहरेत् यत्कृतात्मपक्षरक्षश्च शत्रु-

एतच्चतुर्विधं विद्यात्पुरुषार्थप्रयोजनम् अस्थनित्यमनुष्ठानं सम्यक्कुर्यादिति १०० अलब्धमिति च्छेदं डेन लब्धरक्षेदवक्ष्यात् रक्षितं वर्द्धयेद् दद्यात् दृढदानेन निःक्षिपेत् १०१ नित्यमुद्यतदंडः स्यान्निर्त्यं विवृतपौरुषः नित्यसंघतसंघर्षो नित्यच्छिद्रानुसाध्यरेः १०२ नित्यमुद्यतदंडस्य कृत्स्नमुद्दिजते जगत् तस्मात्सर्वप्राणिभूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् १०३ अमाययेव वर्त्तनं कथंचन मायया बुद्ध्यते प्रियुक्तान्च मायान्नित्यत्संघतः १०४ नास्यच्छिद्रं परो विद्यात् विद्याच्छिद्रं परस्य तु गूहं कुर्मइवा गानिरक्षेद्विरमात्मनः १०५ बकवच्चिंतयेदथाचसिहवच्च पराक्रमेत् दृकवच्चावलुपेत शशिवच्च विनिथ्यतेत् १०६

कृतां प्रकृतिभेदरूपां मायां चारद्वारेण जानीयान् १०४ नेत्यादि तथा यत्कुर्याद्यथास्य प्रकृतिभेदादिच्छिद्रं शत्रुर्न जानाति शत्रोस्तं प्रकृतिभेदादिकंचारं जानीयात् कुर्मोपया सुखचरणादीनि आत्मदेहे गोपयत्येवं राज्यांगान्यमाया को जले मीनमतिचंबलस्वभावमपि मत्स्यग्रहणात् एकतानांतः करणश्चित्तयेवं रहसिस्फुटिहितरक्षस्यापि विपक्षस्य देशग्रहणादीनर्थींश्चित्तयेत्पथाचसिहः प्रचलमतिस्थूलमपि दंतिबलं हंतु माक्रमत्सेवं अल्पबलो बलवतोपक्रांतः संश्रयाद्युपायांतरा

संभवे सर्वान्सायातुं हंतुमाक्रमेण यथाचटकः पालकृतरक्षणमपि पशुं देवात्पालनवधानमासाद्यव्यापादयत्येवंदुर्गाद्यवस्थि-
 तमभिरितुं कथं वित्प्रादात्सासाद्यव्यापादयेत्पथाशशः वधोऽरुविविधव्याधमध्यगतोपिकुटिलगतिकरुह्युत्पलायते एवं स्वयम-
 बलो बलवदरिप रित्तोपिकयं चिदरिव्यामोहमाधाय गुणवत्याधिचान्तरसंश्रियुत्सुपसंपेत् १०६ एवमित्यादि एवमुक्तमका-
 रेणपिजयमृत्तस्यनृपतेः येषिजयविरोधिभोभवेषुः तान्सर्वान्सामदानमेदं देहेरुपायैः वशमानयेत् १०७ यदीत्यादि तेचवि-
 जयविरोधिभोपयाद्यैस्त्रिभिरुपायेर्निवर्त्तनेनदावलादेशोपमर्दीदिनासुदेनयानकेसुधुगुरुदंठक्रमेणदंडेनवशीकुर्यात् १०८
 सामादीनि चतुर्णामपिसामादीनामुपायानामध्यात्सामदंडावेवराष्ट्रवृत्त्यर्थंपंडिताः प्रशंसन्ति साम्निप्रयासधनव्ययसैन्यक्षया

एवंविजयमानस्येःस्यस्युःपरिपुंथिनः तानानयेद्वृशंसर्वान्सामादिभिरुपक्रमैः १०७ यदितेत्तुन
 निप्रैयुरुपायैःप्रयमैस्त्रिभिः दंडेनैवमसह्यताछनकैवशमानयेत् १०८ सामादीनामुपायानाच्चतु
 णमिपंपंडिताः सामदंडोप्रशंसन्तिनित्यराष्ट्राभितुदये १०९ यथाऽरुतिनिर्हृताकक्षधान्यचरसति
 तयारक्षेन्पूराष्ट्रहन्याच्चपरिपथिनः ११० मोहाद्राजास्वराष्ट्रयुः कर्षयत्यनवेक्षया सौत्पिराऽरुश्य
 तेराज्याज्जीविताच्चसवाधवः १११ शरीरकर्षणात्प्राणाः क्षीयन्तेप्राणिनायथा तथा राज्ञामपिप्राणाः
 क्षीयन्तेराष्ट्रकर्षणान् ११२

दिदोषामावात्तूदंडेत्तुनत्साद्भवेपिकार्षिसिख्यतिशयान् १०९ यथेत्यादि यथाक्षेत्रेधा-
 न्यनृणादिकयोः सहोत्सन्नयोरपिधान्याभिलवनकर्त्तारक्षानितृणादिकचोऽरुतिपेनृपतिः राष्ट्रेदुष्टान्हन्यात्नवदुष्टान्तदीय
 सहजान्त्वान्पिनिर्हृत्दृष्टानादवसीयनेशिष्टसहिंनचराष्ट्रक्षेत् ११० मोहादित्यादि योराजाअनवेक्षयादुष्टविष्टा
 शानेनसर्वांनेवस्वराष्ट्रीयजनान्शास्त्रायपनग्रहणमारणादिकष्टेनपीडयतिस्वशीघ्रमेवजनपदैवैराख्यमकृतिकोपाथैरराजा
 राज्याज्जीविताच्चपुत्रादिसिद्धिभोग्यते १११ शरीरकर्षणेति यथाप्राणश्रुतामाहारनिरोधादिनाशरीरशोषणात्प्राणाः क्षी-
 यन्तेएवराज्ञामपिराष्ट्रपीडनान्प्रकृतिकोपादिनाप्राणाविनश्यन्तिनस्मान्त्वशरीरवद्वाज्ञाराष्ट्ररक्षणायमित्यक्तम् ११२ ७३

राष्ट्रस्येत्यादि राष्ट्रस्परक्षणेचवस्यमाणमिमसुपायमनुमितिहेतुपस्मान्सरक्षितराष्ट्रोराजाअनायासेनवर्द्धते ११३ ह्योशिति
ह्योशिमयोर्मध्येत्रयाणांवात्रामाणांपंचानांवाशानांशुल्भरक्षितरक्षितशुक्लरुषसमूहसत्यप्रधानरुषाधिष्ठितराष्ट्रस्यसंग्रहंरक्षास्थानं-
कुर्यात्अस्वलाघवगौरवापेक्षश्रोक्तविकल्पः ११४ ग्रामस्येति एकग्रामदशग्रामाद्याधिपतीन्कुर्यात् ११५ ग्रामइति विशा
तीयाइति ग्रामाधिपतिश्चौरादिदोषान्ग्रामेसंजातान् आत्मनाप्रतिकर्तुमक्षमोअनुत्कृष्टतयास्वयदशग्रामाधिपतयेकथयेत्ए
वंदशग्रामपतयोविशानिग्रामस्वास्थ्यादिभ्यः कथयेयुः तथाचसतिसस्यकूर्चौरादिकंढकोद्धारोभवति ११६ ११७ ग्रानीति एक
ग्रामाधिकृतस्यट्टनिमाह यान्यन्नपानेधनादीनिग्रामवासिभिःअत्यहंराजेदेवानिनत्वब्दकरधान्यानामष्टमोभागइत्यादिकंतानि

राष्ट्रस्यसंग्रहेनित्यंविधानमिदमाचरेत् ससंगृहीतराष्ट्रोहिपाश्र्विःस्रवमेधते ११३ ह्योस्त्रयाणां
पंचानामध्यशुल्भमधिष्ठितम् तथाग्रामशतानाञ्चकुर्याद्राष्ट्रस्यसंग्रहम् ११४ ग्रामस्वाधिपतिकुर्या
द्दशग्रामपतित्था विशतीशशतेश्चसहस्रपतिमेवच ११५ ग्रामदोधानुसूसुत्पन्नान्ग्रामिकःशन
कैःस्वयम् शसद्ग्रामदशशायदशेशोविशतीशिनम् ११६ विशतीशस्तत्सर्वशतशायनिचेदयेत् श
सेद्ग्रामशतेशस्तसहस्रपतयेस्वयम् ११७ ग्रानिराजप्रदेयानिप्रत्यहग्रामवासिभिः अन्नपानधना
दोनिग्रामिकस्तान्यवासुयात् ११८ दशोकुलतुक्कजीतविशोपञ्चकुलानिचु ग्रामग्रामशताध्यक्षःस
हस्राधिपतिःपुरम् ११९ तेषांग्राम्याणिकार्याणिपृथक्कार्याणिचविहि राजान्यःसचिवःस्निग्धस्तानिप
श्यदतदितः १२०

ग्रामाधिपतिर्द्वैत्यैर्गृणहीयात् ११८ दशोकुलमिति अष्टागवंधर्महलंपद्मकंजीवितार्थिनाम् चसुर्गविगृ
हस्थानांविगवंत्रहस्रातिनामितिहाशतस्मरणात् षड्गवमध्यमंहलमिति तथाविधहलद्वयेनयावतोष्मिर्नित्यतेतकुलमितिवदति त
द्दशग्रामाधिपतिर्द्वैत्यैर्गृणहीयात् ११९ तेषांग्राम्याणिकार्याणिपृथक्कार्याणिचविहि राजान्यःसचिवःस्निग्धस्तानिप
श्यदतदितः १२०

तन्निपुक्तोऽनलसाः कुर्वति १२० नगरेति प्रतिनगरमेकैकुचैः स्थानं कुलादिनामहांतं प्रधानरूपं योररूपं हस्त्याद्यादि सामाया
 मयजनकचक्षुत्रादिमथेमागयादित्रहभिवतेजस्विनकार्यद्रुष्टारन्नगराधिपतिकुर्यात् १२१ सइत्यादि सनगराधिकृतस्तान्स
 वीन् यामाधिपत्यादीन् असतिमयजने सर्वदा स्वपसबलेनानुच्छेत्तेषांचनगराधिकृतपर्यतानां सर्वेषामेव यद्वाप्रेस्वचेष्टितं तत्तद्विष-
 यनिपुक्तैश्चैः सम्यक्प्रजाः परिणयेदवगच्छेत् १२२ राज्ञोहीत्यादि यस्मात्तयेराज्ञोरक्षाधिकृतास्तेवाहुल्येन परस्वग्रहणशीला
 वंचकाश्च भवंति तस्मात्तेषु इमाः स्तामीयाः मजाराजारक्षेत् १२३ यइत्यादि येरक्षाधिकृताः कार्याधिस्थ एव वा कुच्छलादिकमुद्गा
 व्यलोभादशास्त्रीयधनग्रहणपापबुद्धयः कुर्वन्ति तेषां सर्वस्वराजागृहीत्यादेशान्निःसारणं कुर्यात् १२४ राजकर्मत्यादि राजोपायु

नगरेनगरैश्चैकं कुर्यात्सर्वार्थंचितकम् उच्चैः स्थानं योररूपं नृक्षत्राणाभिव्यग्रहम् १२१ सताननुप
 रि कामेत्सर्वनिवसदात्त्वयम् ते वा एतत्परिणयत्सम्यग्द्रुषुतच्चरः १२२ राज्ञोहिरक्षाधिकृताः परस्वादा
 यिनः शत्राः मृत्याभवति प्रायेण ते स्थारक्षोदिमाः प्रजाः १२३ ये कार्थिकेभ्योऽर्थमेव गृह्णीयुः पापचेतसः
 तेषां सर्वस्वमादाय राजा कुयात्सवासन्म् १२४ राजा कर्मस्युक्तानां स्त्रीणां मेध्यजनस्य च प्रत्यहं कल्प
 येदृन्ति स्थानकमानुरुपतः १२५ पणादेयोऽवकृष्टस्य षड्कृष्टस्यैवेतनम् षाण्मासिकस्तथाच्छादा
 धान्यद्रोणस्तमासिकः १२६

क्त कर्मनिपुक्तानां स्त्रीणां दास्यादीनां कर्मकरजनस्य च उक्तृष्टमथ्याप कृष्टस्थानयोग्या
 रु रूपेण प्रदाहं कर्मानुरुपेण दृन्ति कुर्यात्तामेवं दर्शयति १२५ पण इति अव कृष्टस्य गृहादिसंभार्जकोदकवाहादेः कर्मकरस्य व-
 ह्यमाणलक्षणः पणो मृतिरूपः मत्प्रहं दातव्यः षाण्मासिकश्चाच्छादावस्त्रयुगं दातव्यम् अष्टसुष्टिर्भवेत्किंचिद्विचिदथैचपु क
 लम् सुकलानि तु चत्वारि आटकः परिकर्तितः चतुराटको भवेद्द्रोण इति गणनया धान्यद्रोणश्च प्रतिमासं देयः उक्तृष्टस्य तु मृति
 रूपाश्च षड्पणा देयाः अन्यैव कल्पनया षाण्मासिकानि षड्पणानि प्रतिमासं षाण्मासाद्रोणा देयाः अन्यैवातिदिशामथ्यम-
 स्यपणत्रयं मृतिरूपं दातव्यं षाण्मासिकं च वस्त्रयुगत्रयं मासिकं च धान्यं द्रोणत्रयं देयम् १२६ ७ ७

क्रयविक्रयमित्यादि क्रियानामूल्येन क्रीतमितदवस्त्रं लवणादिद्रव्यं विक्रीयमाणं चात्र कियच्छुष्यते किंयद्दुरादानीतं किमस्यवणिजो भक्तव्ययेन शाकसूप्यादिनापरिव्ययेन लनं किमस्यारण्ययोचौरोदिस्थोयस्त्वारूपेण क्षेममतिविधानेन गंतं कौडस्य इदानीं लाभायोग इत्येतदवेस्यवणिजः करान्दापयेत् १२७ यथेति यथा राजा वैक्षणादिकर्मणः फलेन यथा च वार्षिकवणिगादयः कृषिवाणिक्यादिकर्मणां फलेन संबध्यते तथा निरूप्य राजा सर्वदा राष्ट्रे करान्गृह्णीयात् अत्र दृष्टान्तमाह १२८ यथेत्यादि यथा जलोको वत्स भूमराः स्तोक्स्तोफानिरक्तक्षीरमधुनिज्जदले वराज्ञामूलधनमनुच्छिन्नाः स्त्रीः स्त्रीराष्ट्रादब्दिकः करोयाद्भ्यः तमाह १२९ पंचाशद्भाग इत्यादि मूलादधिकयोः पश्चाद्द्विरण्ययोः पंचाशद्भागो राज्ञाय हीतव्यः एवं धान्यानां षष्ठीः छमोद्वादशो वा भागो राज्ञाय आह

क्रयविक्रयमध्वानं मक्तं च सपरिव्ययम् योगक्षेमं च संश्लेष्य वणिजो दापयेत् करान् १२७ यथा फलेन युज्येत राजा कर्त्ता च कर्मणाम् तथा वद्व्यनृपो राज्ञे कल्पयेत्सततं करान् १२८ यथा ल्याल्पमूदत्वाद्यवा श्योको वत्स षड्पदाः तथा ल्याल्योय हीतव्यो राजा द्वादशाब्दिकः करः १२९ पंचाशद्भाग आदेय राज्ञाय पञ्चद्विरण्ययोः धान्यानामष्टमो भागः षष्ठीद्वादशा एव वा १३० आददीति यथा षड्भागदुमासमधुस्रियिषां नासर्वस्थारामयस्य च १३१ पञ्चशाकतृणानान् च मणां वैदलस्य च मृन्मयानां च भाडा त्रियो विषयवसन् १३२ त्रियमाणो व्याददीत न राजा त्रियाल्करम् न च कृथाः स्य संसीदच्छ्रे वसीदति १३४

सूत्रसुक्त्वपि कर्षीपेक्षया कर्षणादिद्वैशालायवगौरिवापेक्षया यंबक्त्वयग्रहणविकल्पः १३० आददीति त्यादि पञ्चशाकतृणानामित्यादि दुमशाब्दोत्रवृक्षवाचकः वृक्षादीनां समदर्शानां अशमयानां षष्ठीभागे लाभा इति तव्यः १३१ त्रियमाणेति क्षीणधनोपिराजा त्रियमाक्षणात्करं न गृह्णीयात् न च नदीयदेशे वसन् त्रियः बुभक्षया अबसा दंगच्छेत् १३३ यस्येत्यादि यस्य राज्ञो देशे त्रियः कथावसन्नो भवति तस्य राज्ञमपि दुर्भिक्षादिभिः कृथाशीघ्रमवसाद

च्छतियन्तएवमतः १३४ ऋतेति शास्त्राज्ञानानुष्ठानेज्ञानाअस्यतदनुक्तुं धर्मदिनपेतांजीविकामुपकल्पयेत्तृतीयादिभ्यश्चैतन्-
 औपसंपुत्रमिधिवितारक्षेतस्मात् १३५ संरक्षमाणइत्यादि सचत्रोन्नियोगाज्ञासम्यग्दक्षमाणोपधर्ममत्यहं करोतितेनराज्ञ-
 आयुर्ह्येनराष्ट्राणिवंदते १३६ यदिति राजास्वदेशोशाकपर्णादिसत्वस्वस्तकविक्रयादिनाजीवंतं निरुद्धजनस्वल्पाकारस्वयं वर्ष-
 णदापयेत् १३७ कारुकानिति कारुकान्स्वूपकारादीन् शिल्पिभ्य ईषदुल्लुष्टान् शिल्पिनश्चलोहकारादीन् शूद्राभ्यदेहहे-
 शोपजीविनोभारिकादीन् मासिमास्येकं दिनं कर्मकारयेत् १३८ नोच्छिद्यदिति प्रजास्नेहात्करकल्पादेरग्रहणमात्मनो
 मूलच्छेदः अतिप्रचुरकरादिग्रहणपरेषामूलोच्छेदः एतदुभयन कुर्यात् आत्मनो मूलमुच्छिद्यकोशाक्षयादात्मानपीडयेत् पूर्ववदी

ऋतवृत्तेविदित्वास्यवृत्तिधर्म्याप्रकल्पयेत् संरक्षेत्सर्वतश्चैतन्पित्रापुत्रमिवौरसम् १३५ संरक्ष्यमा-
 णोराज्ञायकुरुतेधर्ममन्वहम् तेनासुर्वर्द्धतेराज्ञोद्रविणराष्ट्रमेवच १३६ यत्किंचिदपिवर्षस्यदापयेत्क
 रसन्निवृत्तं व्यवहारेणजीवितराजाराष्ट्रपृथग्जनम् १३७ कारुकान् शिल्पिनश्चैव शूद्राश्चात्मोपजीवि-
 नः एककृकारयत्कर्ममासिमासिमहापतिः १३८ नोच्छिद्यादात्मानोमूलपरेषांचातितृष्णाया उच्छिद्-
 न्त्वात्मनोमूलमात्मानतांश्चपीडयेत् १३९ तीक्ष्णश्चैवमुदुश्चस्थात्कार्यं वैषाद्यमहापतिः तीक्ष्णश्चै-
 वमुदुश्चैवराजाभवतिसमतः १४० अमात्यसुख्यधर्मज्ञाज्ञादातकुलोद्गतम् स्थापयेदासनेतस्मि
 न्चरिबन्तः कार्यक्षणेनृणाम् १४१ एवंसर्वविधायदमितिकतव्यमात्मनः सुक्तश्चैवाप्रमत्तश्चपरिरक्षे
 दिमाः प्रजाः १४२

त्रपेषांचैत्यपिसंचयते परेषामूलमुच्छिद्यतांश्चपीडयेत् १३९ तीक्ष्णोति विशेषमवगम्यकृत्स्वित्कार्य-
 तीक्ष्णः कृत्स्नमुदुश्चैवमेव न लोकरूपमालंभेत् यस्मादुक्तरूपो राजा सर्वेषामभिमतोभवति १४० अमात्येति स्वयं कार्यदर्शनिस्त्वनः
 श्रेष्ठामात्यधर्मविदनाज्ञेनितेन्द्रिकुलीनंतस्मिन्कार्यदर्शनेनस्थानेनियुजोत १४१ एवमित्यादि एवमुक्तप्रकारेणसर्वमात्मनः कार्य-
 ज्ञातंसंपाद्यो सुक्तः प्रमादरहित आत्मीयाः प्रजारक्षेत् १४२ विक्रोशाभिति यस्यराज्ञोअमात्यादिसाहितस्यपथ्यताएवराष्ट्रादांक्रोश-

त्यः प्रजाः तत्करादिभिरपि हि यंते समृतएव न तु जीवति जीवन कार्यमावात्तु जीवनमपितस्य मरणमेवैत्यर्थः तस्मादप्रमत्तः प्रजार-
क्षोदिति पूर्वोक्तशेषंतदेवदृढयति १४३ क्षत्रियेति धर्मतिरेम्यः श्रेष्ठक्षत्रियस्य प्राजापक्षणमेव प्रकृत्यो धर्मः यस्माद्यथोक्तलक्षण
फलकरादिभोक्ता राजार्थेण संबध्यते १४४ उत्थयेति समूपः रात्रेः पश्चिमयाम उत्थाय कृतमूत्रपुरीषोत्सर्गादि शौचो नन्यमनाः
कृताग्निहोत्रावसथ्यहोमो ब्राह्मणान् पूजयित्वा वाक्कलक्षणार्कपेतासंभाममात्यादि दर्शनगृहप्रविशोत् १४५ तत्रैति तस्यांसमाया
स्थितो दर्शनार्थमागताः प्रजाः सर्वाः संभाषणदर्शनादिभिः प्रतिनंद्यप्रस्थापयेत्ताभ्यप्रस्थाप्य भत्रिभिः सहसंधिविग्रहादिवितयेत्
१४६ गिरिपृष्ठमिति पर्वतपृष्ठमारुढ्या निर्जनवनगृहस्थितो अरण्यदेशे वा विधेत्कर्मत्रभेदकारिभिरनुपलक्षितः कर्मणामारंभो-

विक्रोशं त्यो यस्य राष्ट्राद्धियंते दस्कभिः प्रजाः संपश्यतः सप्तस्यस्यमृतः स न तु जीवति १४३ क्षत्रियस्य
परोधर्मः प्रजानामेव पालनम् निर्दिष्टफलभोक्ता हिराजाधर्भणयुज्यते १४४ उत्थाय पश्चिमयामेक
तशौचः समाहितः हुताग्नित्रासिणाश्चाव्यप्रविशोत्सकृत्साम् १४५ तत्रस्थितः प्रजाः सर्वाः प्रति
नंद्यविसर्जयेत् विस्तृत्य च प्रजाः सर्वाभयेत्सहसंधिभिः १४६ गिरिपृष्ठसमारुढ्या सादवारहोम
तः अरण्यनिःशलाके वामत्रयदक्षिणावितः १४७ यस्थमत्र न जानति समागम्य पृथग्जनाः स कृ-
त्स्नां पृथिवीभक्ते कोशहीनो पिपाथिवः १४८ जडसूक्तो धबधिरां स्तिर्यग्यो नान्वर्यातिगान् स्त्रींस्ते
च्छ्रव्याधितव्यगान्मत्रकालेऽपसारयेत् १४९ भिंदत्यवमतामंत्रं स्तिर्यग्यो नान्वास्तथैव च स्त्रियश्चै
व विशेषणतस्मान्नात्तत्राहतो भवेत् १५०

पायः पुरुषद्रव्यसंपदेशकालविभागो विनिपातमतीकारः कार्यसिद्धिरित्ये
वंपंचांगमंत्रंचितयेत् १४७ यस्येति यस्यराज्ञोमंत्रिभ्यः पृथगन्येजनाभिलिलास्यमंत्रं न जानति स क्षीणकोशो पिसर्वापृथि
यो भ्रजति १४८ जडो धबधिरिति बुद्धिवाक्चक्षुःश्रोत्रविकलान्तरित्येयोभिर्भवांश्चक्रकसारिकादीन् अतिरुद्धस्त्रींस्तेच्छ्रयो
म्यंगहोनां च्यमंत्रसमयेऽपसारयेत् यस्मात् १४९ भिंदतीत्यादि एतेजडादयो पिपाचीनदुष्कृतवशेन यासजडादिभावाज्य

भिक्तयौवमानितामंत्रमेदं कुर्वन्ति तथा श्रुत्वा दयौः ति दृष्ट्वा च्छ्रियश्च विशेषेणास्थिरबुद्धितयामंत्रं भिदंति तस्मान्न द्पसारणे
 यत्नवान् स्यात् १५० मध्यं दिनेति दिनमध्याह्निकमध्याह्निके वा विगतचित्तवेदः शशिरकुशरहितश्च मंत्रिभिः सह एकाकी वा धर्मार्थकामा
 ननु षातुं चिंतयेत् १५१ परसरेति तेषां च धर्मार्थकामानां प्रायिकविरोधवन्तं विरोधपरिहारेणार्जुनोपायं चिंतयेत् दुहितृणां न द
 नं स्वकार्यसिद्धयै निरूपयेत् कुमारणां च पुत्राणां विनयाधाननीतिशिष्यार्थं स्रुणं चिंतयेत् १५२ दूतेति दूतानां सप्तुसायले
 स्पहारित्वादिना परराष्ट्रस्थानं चिंतयेत् तथा प्रारब्धकार्यशेषसमापयितुं चिंतयेत् स्त्रीणां चातिविषमचेष्टितत्वात् तथा हि श-
 स्त्रेण वेगो विभिन्नगृहितेन विदूरयै महिषीजयान विषमदिग्धेन च नूपुरेण देवी गिरक्ता किल काशिराजमित्याद्यवगम्यात्परद्वार्य
 चांतःपुरस्त्रीणां चैष्टितं सस्रीदास्यादिना निरूपयेत् चराणां च भतिराजादिषु निरुक्तानां च गंतरे श्रेष्ठितमवधारयेत् १५३ क-

मध्यं दिने ३ दूरात्रे वा विभ्रान्तो विगतकुम्भः चिंतयेत् धर्मकामार्थान् सिद्धं तैरेक एव या १५१ परस्परवि
 रुद्धानां तेषां च समुपाज्जनम् कल्याणासम्पदानं च कुमाराणां च रक्षणम् १५२ दूतसंश्लेषणं च वैवका
 यशेषतयैव च अतः पुरप्रचारं च प्रणिधानं च चिंतयेत् १५३ कृत्स्नं चाष्टविधं कर्म पंचवर्गं चित्तस्व

तः

त्स्मिति अष्टविधं कर्म समग्रं चिंतयेत् चोशानसोक्तम् आदाने च विसर्गे च तथा प्रेषनिषेधयोः पंचमेवार्थवचने व्य
 वहारस्वप्ने सुणे दंडमुत्थोः सदासुक्तेनाष्टगतिकोत्पृपः अष्टकर्मादिवयातिराजाशकाभिपूजितः तत्रादानं करदीनां विसर्गा
 भृत्यादिस्वोधनदानं यो माल्यादीना दृष्टा दृष्टानुष्ठानेन निषेधो दृष्टा दृष्टविरुद्धक्रियास्तु अर्थवचनं कार्यवचनं देहे राजास्यैव तत्र नियमा
 त् व्यवहारं रक्षणं जानामृणादि विप्रतिपत्तौ दंडः पराजितानां शास्त्रोक्तधनग्रहणशक्तः यापे कर्मणि जाते तत्र प्रायश्चित्तसंपादन
 म् मेधातिथिस्तः अकृतारं म कृतानुष्ठानमनुष्ठितविशेषणं कर्म फलसंग्रहः तथा सामदानं दंडभेदा एतदष्टविधं कर्म अथवा विणि
 कृपथउदकसेतुबंधनं दुर्गकरणं कृतस्थसंस्कारनिर्णयः हस्तिबंधनं रविनिखननं मूल्यनिवेशनं दारुवनच्छेदनं चेत्याह तथा कापटि
 कोदास्थितगृहपतिवैदिकतापसव्यं जनात्मकं पंचविधं चारवर्गं पंचवर्गशब्दवाच्यं तस्व तश्चिंतयेत् तत्र परमर्षितः प्रगल्भच्छात्रः

कपटव्यवहारित्वात्कापटिकस्तं वृत्त्यर्थिनमर्थमानाभ्यामुपगृह्यरहभिराजान्भूयात् यस्य दुर्दुत्तं पश्यसित्तदानमेवयथियवक्तव्यमिति प्र-
भन्यारुढपतिततदस्थितः तं लोकेषु विरिददोषं प्रज्ञाशौचेषु कृत्वाथिनं क्लृप्त्वाहसिराजापूर्ववद्भूयात् बहूत्यतिकमठेस्थापयेत्क्षुर-
सस्योत्पत्तिकं कूर्यन्तश्च न हृत्स्यर्थसुपकल्येत्सचायेषामपि प्रमृजितानां जचारकर्मकारिणां ग्राह्याच्छादनादिकं दद्यात् कर्षकः क्षीणा-
दृतिः प्रज्ञाशौचयोः सौहृदपतिः अजनस्तमपि पूर्ववदुक्त्वात्सूक्ष्मौक्ताधिकर्मकारयेत्वाणिलकः क्षीणवृत्तिः वैदेहिकव्यजनस्तपूर्व-
धनमानाभ्यामात्मीकृत्यवाणिल्यं कारयेत्सुं लोकाटिलोवावृत्तिकामस्तापस्यजकः सौपिक्रविदाश्रमेषु सन्वहु सुं डजटिलांतरे कपट-
शिष्याणवृत्तौ गुरुराजोपकल्पितवृत्तिः तापस्यं कुर्यात्तमासहिमासांतरितं प्रकाशं च दशादिशुभमभ्यात्वरहसिचराजोपकल्पितं आ-
हारं कल्येत् शिष्याभ्यास्वात्मानागतज्ञानादिकं स्व्यापयेत्सुः तेन बहु लोकेषु न भ्रासाद्यसर्वेषां विश्वसनीयत्वात्सर्वकार्यमकार्यचिपृच्छे

अनुरागापरागौचमचारं संडलस्य च १५४ मध्यमस्य प्रचारं च मिजिगीषोश्च चेष्टितम् उदासीनप्रचारं च
शात्रोश्चैव प्रप्रलानः १५५ एताः प्रकृतयो मूलमंडलस्य समासतः अष्टौ चान्याः समाख्याता द्वादशैव वसुताः
स्मृताः १५६

ति अन्यस्य कुत्रियदिकं कथं त्यं स्तुं पंचवंगियथावर्चितयेत् एवं पंचवंगप्रकल्प्यते नैव पंचवंगहारेण प्रवृत्तिराज-
स्यात्पीयानां चामात्वादीनां च अनुरागविरागौ ज्ञात्वा तदनुकूलं चिंतयेत् त्वस्य भाणस्य राजमंडलस्य प्रचारं कः संध्ययिको वा विद्यहार्थ-
व्यादिकं चिंतयेत् तं च शोलातदनुगुणं चिंतयेत् १५४ मध्यमं चेति अशिविजिगीषोर्षोः स्यूनंतरः संहतयोरनुग्रहसमर्थो
संहतयोः समर्थः समर्थः तस्य प्रचारं चिंतयेत् तत्रामशोलाहशुणप्रकृतिसमर्थो विजिगोस्तस्य चैष्टितं चिंतयेत् तथाचिः १५
मध्यमानां संहतानामनुग्रहे समर्थो नियहैचासंहतानां समर्थः उदासीनः तत्र प्रचारं चिंतयेत् तत्रोश्च अविधिस्यापि सहजस्य अरुचि-
मस्य स्यूनंतरस्य च पूर्वापेक्षायामयत्नतः प्रचारं चिंतयेत् १५५ एतादृश्यादि एतामध्यमाद्याश्च तस्वः प्रकृतयः संक्षेपेण मंडलस्य
अपरासामभिक्षास्यमानप्रकृतौ नामाद्याः प्रस्तुता मूलाप्रकृत्यते अन्याश्चाष्टौ समाख्याताः तद्यथा अग्रतोऽरिः सूचीनां मित्रमरिभिन्ने
मित्रमित्रं अशिविभिन्ने चैति एवं च तस्वः प्रकृतयोः संचयति पश्चाच्च पास्तिः उनाह आक्रंदः पार्थिवोऽग्राहासारः आक्रंदसार इति च तस्वः एव

मयीकृतयो भवन्ति पूर्वैकताभिश्च मध्यमारि विजिगीषूदासीनशत्रुरूप्याभिः मूलप्रकृतिभिः सह द्वादशीताः प्रकृतयः स्मृताः १५६
 अमात्येति आसां मूलप्रकृतीनां चतसृणां अष्टानां शाखाप्रकृतीनां उक्तानां एकैकस्याः प्रकृतेः अमात्यदेशदुर्गकोशादंडारख्याः पंच-
 द्रव्यप्रकृतयो भवन्ति एतादृशानां प्रत्येकं भवत्येकं भवत्येकं द्वादशगुणजाताः षडिरेव द्रव्यप्रकृतयो भवन्ति तथामूलप्रकृतिभिश्चतसृभिः
 शाखाप्रकृतिभिश्चाष्टभिः सह संक्षेपतो द्विसप्ततिप्रकृतयो मुभिभिः कथिताः १५७ अनंतरमिति विजिगीषोन्तुपस्यांतरितं च
 तु द्विशमप्यारिप्रकृतिविजानीयात् तथान्तस्यो विनमपि अरिमेव विद्यात् अरेरनंतरं विजिगीषोन्तुपस्येकांतरं भिन्नप्रकृतिविद्यात्
 योऽप्यारिमित्रयोः परं विजिगीषोरुदासीनप्रकृतिविद्यात् आसामेव प्रकृतीनामग्रुप्याद्भावभेदेन व्यपदेशभेदः अत्राग्रवर्तिनो अरि-
 व्यपदेश एव पश्चाद्दर्शनस्वरित्वेपि पार्थिव्याग्राहव्यपदेशाः १५८ तामिति तान्सर्वान्त्पृतीन्सामभेददानदंडैरुपार्थैर्यथासंभवव्यस्तेः
 समस्तैर्वशीकुर्यात् अथवापौरुषेण दंडेनैव केवलेन नयेन साम्नेव वा केवलेनात्मवशात्कुर्यात्तथाचोक्तम् सामदंडौ प्रशंसति नित्यं

अमात्यराजदुर्गार्थदंडारख्याः पंचचापराः प्रत्येककथिताद्व्येताः संक्षेपेणाद्विसप्ततिः १५७
 अनंतरमरिषिद्यादरिसेविनमेव च अरेरनंतरं मित्रसुदासीनतयोः परम् १५८ तान्सर्वानि भिसंद-
 ध्यात्सामादिभिरुपक्रमैः व्यस्तेऽथसमस्तेऽथपौरुषेण नयनच १५९ संधिच विग्रहच वयानमास-
 नमेव च द्वेषीभावसंश्रयच षड्गुणाश्चितयेत्सदा १६० आसनचैव यानच संधिविग्रहमेव च काथ्य-
 वीक्ष्यप्रसुंजीतद्वेषसंश्रयमेव च १६१ संधितु द्विविधं विद्याद्राजा विग्रहमेव च उभेयानासनचैव द्वि-
 विधः संश्रयः स्मृतः १६२

शाशुभित्वस्ये- १५९ संधिमिति तत्रोभयानुग्रहार्थे हस्त्यखरथहिरण्यादिनिबन्धनेनावाप्त्याम-
 न्योन्यस्योपकर्तव्यमिति नियमबंधः संधिः वैरं विग्रहान्तरणाद्याधिम्येनयानं शत्रुप्रतिगमनसुपेक्षणमासनस्यार्थसिद्धये बलस्य दि-
 धाकरणे द्वेषीभावः शत्रुपीडितस्य प्रवलतराजोन्तराश्रयणसंश्रयः एतानुगानुपकारकानुसर्वदाचितयेत् षड्गुणाश्रयणे सत्यात्मन
 उपचयः परस्थापचयः त्रयुणमाश्रयेत् १६० आसनमिति संश्रयादिशुणान्त्रोरेपेक्ष्येणानुष्ठानमनंतरसुक्ततुचितानुष्ठानाश्रय-
 मारंभः आत्मसमृद्धिपरहान्यादिकं कार्यवीक्ष्यसंध्यासनं विगृह्यवायानं द्वेषीभावसंश्रयच केन चिन्तयितुं विग्रहं द्रव्यादिक-
 मनुमिति चेत् १६१ संधिलिति संश्रयादीन्पठेत्त्रयुणान् द्विप्रकारान्जानीयान् रत्यपि वसार्थम् १६२

समानेति तात्कालिकफललाभार्थमुत्तरकालीनफललाभार्थवाप्यत्रजातरेणसहान्यप्रतियानादिकर्मक्रियतेससमानयान
 कर्मसंधिः यः पुनस्तत्रयाहि अहमत्रयास्यामिदतिसांप्रतिकोत्तरकालीनफलार्थिनयेयक्रियतेसोऽसमानयानकर्मत्वेवंहिः प्र-
 कारः संधिर्ज्ञातव्यः १६३ स्वयमित्यादि शत्रुजयरूपप्रयोजनार्थशत्रोर्व्यसनादिकं आकलय्यवक्ष्यमाणमार्गशीर्षादेकालादन्य
 दायथोक्तकालएववास्वयंकृत इति एकोविग्रहः अपकृतमपकारः भिन्नस्थापकारेणजातरेणकृतेभिन्नरक्षार्थमपरोविग्रह इत्येवं
 द्विविधोविग्रहः गोविंदराजेनतुभिन्नेणचैवापकृत इति पठितव्याख्यातं च यः परस्परशत्रुः सविजिगोपोभिन्नतेनापकारेक्रियमाणे
 व्यसनित्त्राविति तस्माच्छिरिवतपाठार्थोद्वेगोविंदराजतः सेधानिधिप्रमृतिभिर्लिखितोस्वीकृतोमया १६४ एकाकिनइ
 त्यादि आत्यपिकंकार्यशत्रोर्व्यसनादिकंनसिन् अकस्माज्जाते शक्तस्यैकाकिनोयानमशक्तस्यभिन्नसहितस्य इत्येवंयानं द्विविध

समानयानकर्मचिपिपरीतस्तथैवच तदात्यायतिसंसुक्तः संधिर्ज्ञेयोद्विलक्षणः १६३ स्वयंकृतं च
 कार्यार्थमकालेकालएववा भिन्नस्यचैवापकृतेद्विविधाविग्रहः स्मृतः १६४ एकाकिनश्चात्ययिके-
 कार्येप्राप्तयदृच्छया सहतस्यचभिन्नेणद्विविधयानमुच्यते १६५ क्षीणस्यचैवक्रमशोद्वेवात्युर्वकृते
 नवा भिन्नस्यचानुरोधेनद्विविधंस्मृतमासनम् १६६ बलस्यस्वामिनश्चैवस्थितिः कार्यार्थमिन्द्रय
 द्विविधंकीर्त्यतेद्वैधषाड्गुणगुणवेदिभिः १६७ अर्थसपादनार्थचपीड्यमानस्यशत्रुभिः साधुषुव्यप
 देशार्थेद्विविधःसत्रयः स्मृतः १६८

मभिधीयते १६५ क्षीणस्येति प्राग्जन्मान्जितेनदुकृतेनणेहिकेनवापूर्वकृतेनक्र-
 मशःक्षीणहस्तस्यकोशादिकस्यसमृद्धस्यापिवाभिन्नानुरोधेनतत्कार्यपरक्षार्थमित्येवंद्विविधमासनंमुनिभिः स्मृतम् १६६ बलस्ये
 ति साध्यस्वप्रयोजनसित्यर्थंबलस्यहस्तस्यन्वादेःसेनाधिपत्याधिष्ठितस्य एकत्रशत्रुच्युपीपद्रववारणार्थमिचस्थानमन्यत्रदुर्गदेशे
 रात्रः कतिविद्बलाधिष्ठितस्यावस्थानमेवंसंध्यादिगुणषड्कोपकारज्ञैः द्विविधं द्वैधंकीर्त्यते १६७ अर्थेति शत्रुभिः पीड्यमान-
 स्यशत्रुपीडानिचतारव्यप्रयोजनसित्यर्थमस्यामपिचानकालेपीडायामाविशत्रुपीडनशंकर्याअमुकमयंमहाबलंनृपतिमाश्रि

तदतिस्त्रिव्यपदेशोत्सादनार्थं बलवन्तसु याअग्रणमेवाहविधः संश्रयः स्मृतः १६८ यदेत्यादि यदोत्तरकालोनिश्चितमात्मानआधिक्यं
 जानीयात्तदालेतलाले अल्पधानद्युपक्षयः तदालल्पसंगीकृत्यापिसंधिमाश्रयेत् १६९ यदेति यदामाह्यादिकाः सर्वाः प्रकृतीः दानसंसा
 नाद्यैरतीवतु शमन्येत आत्मानं च हस्त्यश्वकोशाद्यैः शक्तित्रयेण उपचितं तदाविग्रहमाश्रयेत् १७० यदेत्यादि यदात्मीयममात्यादिसैन्यं
 हर्षयुक्तं धनादिनापुष्टं तत्त्वतो जानीयात् शत्रोश्चामात्यादिबलं विपरीतं तदा तलसीकृत्ययायात् १७१ यदेत्यादि यदापुनर्वाहनेन हस्त
 श्चादिना बलेन चामात्यादिपरिशीणो भवेत्तदा सामोपदानदानादिना शत्रून् प्रसात्वयन् भूपलेना सममाश्रयेत् १७२ मन्ये
 तेति यदायदाराजार्जपकारेण बलीयांसमशक्यसंधानं च शत्रुबुल्येत तदा कतिचिद्बलमहितः स्वयदुर्गमाश्रयेत् बलैकदेशेन च शत्रु

यदावगच्छेदायत्यासाधिक्यं भ्रवं मात्मनः तदात्वेच्छाल्पिकांपांडांतदासंधिसमाश्रयेत् १६९ यदाप्रकृ
 द्यामन्येतसर्वास्तप्रकृतीर्षुशम् अल्फच्छ्रितं तथात्मानं तदा कुर्वन्ति विग्रहम् १७० यदा मन्येत भावेन
 हृष्टुष्टुबलस्वकम् परस्य विपरीतं च तदा याथाद्रिष्टुमिति १७१ यदा तु स्यात्परिशीणो वाहनेन बलेन च
 तदा सीतप्रयलेन शनकैः सालपन्थरीन् १७२ मुन्यता रियदाराजास च थावलवत्तरम् तदा हि धाबल
 कृत्वासाधयेत्कार्यमात्मनः १७३ यदा परबलाना तु गमनीयतमो भवेत् तदा तु सश्रयैस्त्रिभ्रथाभिकं व
 लिननृपम् १७४ निग्रहं प्रकृतीनां च कुर्याद्यौरिबलस्य च उपसेवेत तन्नित्यसर्वयत्नेयुरुपया १७५
 यदि तत्रापि संपश्येद्दोषं सश्रयकारितम् कुरुद्भवेतत्रापि निर्विशंकाः समाचरेत् १७६

निरोधमाचरेत् एवं हि धाबलं
 कृत्वा भिनसंग्रहादिकं स्वकार्यसाधयेत् १७३ यदेति यदा तु सैन्यानाम आत्यादिप्रकृतिदोषादिनातिशयेन ग्राह्यो भवति बलं द्वेषविधापु
 र्गाश्रयणेनापि नात्तरह्यासः तदा शीघ्रमेयधाभिकं बलवन्तं च राजानमाश्रयेत्कीदृशं तं बलवन्तमित्याह १७४ निग्रहमिति यासां दो
 षेणासी गमनीयतमो जातस्तासां प्रकृतीनां यस्माच्च शत्रुबलादस्य भयमुत्पन्नं तयोर्द्वयोरपि यः संश्रितो निग्रहक्षमस्तं नृपं सर्वयत्ने
 रुभियमित्यंसेवेत् १७५ यदेति अगति काहि गतिः संश्रयोनामतत्रापि यदि संश्रयकृतं दोषं पश्येत्तदा निःसंशयोपल्लाशो भनमेव

युद्धं तस्मिन् काले समाचरेत् दुर्बलेनापि बलवतो जयदरं नातं निहतस्य च स्वर्गप्राप्तिः १७६ सर्वोपायैरिति सर्वैस्सामादिभिरुपायैः नीतिज्ञैराज्ञानथायनेतयथास्यभिन्नोदासीनशत्रवोः भ्यधिकानभवंति अधिके हितेषामसौत्रादौ भवति धनञ्छोभेनाभिन्नस्यापिशान्त्रवापत्तेः १७७ आयतिरिति सर्वेषां कार्यिणामत्यानामपि आयतिमुत्तरकाले गुणदोषं विचारयेत् वर्त्तमानकालं च शीघ्रसंपादनाद्यर्थं विचारयेत् अतीतानां च सर्वक्रियागुणदोषौ किमेषां कृतं विपरितं वा किं वा विशिष्टमित्येवं यथा विशिचारयेत् यस्मात् १७८ आयति यः कार्यिणां आगामिकगुणदोषज्ञः सगुणवत्कार्यमारभते दोषवत्परित्यजति यश्च वर्त्तमानकालो वावधार्यकार्यं करोति अतीते कार्येयः कार्यशेषज्ञः सतकार्यसमाप्तौ तत्फलं भते यस्मादेवं विधकालत्रयसावधानत्वान्न कदाचिन्

सर्वोपायैस्सत्क्रुर्ध्वान्नीतिज्ञः पृथिवीपतिः यथास्याभ्यधिकानस्फुर्भिन्नोदासीनशत्रवः १७७ आ यति सर्वकार्यिणात् दाले च विचारयेत् अतीतानां च सर्वेषां गुणदोषौ च तत्त्वतः १७८ आयत्यां गुणदोषज्ञैस्सत्दाले क्षिप्रनिश्चयः अतीते कार्यशेषज्ञः शत्रुभिर्नाभिभूयते १७९ यथैनन्नाभि सद्दुष्ट्युभिन्नोदासीनशत्रवः तथा सर्वविद्व्यादेषु सामासिकानयुः १८० यदा तु यानमातिष्ठेद रिराष्ट्रप्रतिभ्रङ्गः तदानीं विधानेन याथादरिपुरशर्नैः १८१ मार्गशीर्षे शुभे मासि यायाद्यात्रामहो पतिः फाल्गुनेन वाथ चत्रे वा मासौ प्रति यथा बलम् १८२

शत्रुभिरभिभूयते किंच हुना १७९ यथेत्यादि यथे नं राजानं मित्रादय उक्तानवाधेरनुत्तथा सर्वसंधिधानं कुर्यात् इत्येषां क्षेपिकेन योनीतिः १८० यदेति यदा पुनः शक्तः सन् शत्रुराष्ट्रप्रतियात्रामारमेत्तदा अनेन वस्यमाणप्रकरणे शत्रुदेशमन्तरमाणो गच्छेत् १८१ मार्गशीर्षे इति यच्चतुरंगबलोपेतो यजा करि रथादिगामनविलंबेन विलंबितप्रयाणः तथा है मंतिकसस्य बहुलं च परराष्ट्रजिगमिषुः ससुपगमनाय शोभने मार्गशीर्षे मासि यात्रा कुर्यात् यः पुनश्चलप्रयोच्युपतिः शीघ्रगतिर्वसि सर्वसस्य बहुलं परराष्ट्रं धियाक्तः सफालुने चैत्रे वा मासे स्वबलयोग्यकालानति क्रमेण यायात् अनएवमन्वर्थयापारपरसंक्षेपेण यात्रावलम्ब्य च नम् यदा सस्यगुणोपेतं परराष्ट्रं तदा क्रजेत् १८२ छ ७

अन्येष्विति उक्तकालव्यतिरिक्तेषु यदात्मनो निश्चितं जयमवागच्छेत् तदा स्वबलयोग्यकाले त्रीणां द्वावापि हस्तश्चादिबलप्रायो वि-
 गृह्यैव यात्रां कुर्यात् - शत्रोश्चाभात्सादिप्रकृतिगोचरं दंडपरुष्यादिव्यसने जातेऽरिपक्षभूतायां तत्र कृतावपि उक्तकालादस्य चापि-
 यायान् १८३ कृत्वेषादि संशोध्यति मूलस्थापदुर्गराधूरूपेषां षष्ठीयाहं संविधानं प्रधानपुरुषाधिष्ठितरक्षार्थं सैन्यैकदेशस्था-
 पनरूपप्रतिविधानं कृत्वा यात्रोपयोगिन् च बाहनासुधर्मयात्राविधानं यथाशास्त्रं कृत्वा परमंडलगतस्य च येनास्थावस्थानं भवति त-
 दुपगृह्यतदोयान् मृत्युपदानात्मसात् कृत्वा चाराश्वकापटिकादीन् शत्रुदेशवर्तिज्ञापनार्थं प्रस्थाप्य सम्यक् कृतयाजागलान् गृह्यादिवि-
 कथिपयभेदे जात्रिभिर्धर्मपंथानां मार्गं शोधितं करुण्यदिच्छेदनिम्नोन्नतादिस्समीकरणादिनां संशोध्य तथा हस्तस्य चरथपदातिसेना-
 कर्मकरात्मकं धर्मिषु बलं यथोपयोगमाहारौघसत्कारादिनां संशोध्य सांप्रयायिकं संपरायः संग्रामः तदुपचितविधिना शत्रुदेशम-

अन्येषु पितृकालेषु यदाप्येकं जयम् तदा यायाद्दिगृह्यैव व्यसने चोत्थिते रिपोः १८३ कृत्वा
 विधानं मूलेषु यात्रिकचयथाविधि उपगृह्यत्वात्सदचवचारात्सम्यग् विधाय च १८४ संशोध्य त्रिवि-
 धमार्गेषु धि च बलस्य कम् सांप्रयायिककल्येन यायादिरिपुरंशनेः १८५ शत्रुसेविनिमित्ते च गृह्ये
 क्तनरो भवेत् गतप्रत्यागतैर्चैव साहिककृत्तरो रिपुः १८६ दंडव्यूहेन तन्भागयायात्रुशकटेन वा च
 राहमकराभ्यावास्तृत्वा वा गरुडेन वा १८७

लरयागच्छेत् १८४ १८५ शत्रुसेविनीति यन्मित्रं गृहं कृत्वा शत्रु-
 सेपतेयश्च भृत्यादिः पूर्यैविरागात्ततः पश्चाद्गतः तयोः सावधानो भवेत् यस्मात्तावतिशयेन दुःस्निग्धा हो रिपुः १८६ दंडेति दंडाक-
 र्तिव्यूहरचनादिदंडव्यूहः एवं शकटादिब्यूहा अपितत्रागे बलाध्यक्षो मध्यसजापश्चात्सेनापतिः पार्श्वयोर्हीस्तिनस्तत्समीपे योत्तकाः
 ततः पदातयः इत्येवं कृत्तरचनो दीर्घः सर्वतः समविन्यासो दंडव्यूहस्तेन तद्यातव्यं मार्गं सर्वतोभये सति यायात् सूच्या काराग्रः पश्चा-
 त्पृथुलः शकटव्यूहस्तेन पृथतोभये सति गच्छेत् सूत्सामुखः पश्चाद्भागः पृथुमध्यो वराहव्यूहः एष एव पृथुतरमध्यो गरुडव्यूहः
 ताभ्यां पार्श्वयोर्भये सति बज्रोत्तराह विपर्ययेण मकरव्यूहः तेनाग्रे पश्चाच्च उभयत्र मये सति गच्छेत् रिपुलिङ्गापंक्तिरिव अग्रप-

श्र्वाङ्गवेनसंहतरूपतथायत्रयत्रसैनिकावस्थानसशीघ्रशरीररुषसुखः सूचीव्यूहः तेनाग्रतोमयेसतियायात् १८७ यतइत्यादि यस्यादिशाः शत्रुभयमाशंकेततस्यामेवबलंविस्तारयेत्समाश्रित्पपरिमंडलोमध्योपविष्टजिगीषुः पद्मव्यूहः तेनपुरान्निर्गत्यासर्वदाकंपटनिवेशंकर्यात् १८८ सेनापतीति हंस्त्राभ्यरथपदात्यात्मकस्यांगदशकस्यैकः पतिः कार्यः सत्त्वपत्तिकउच्यते पत्तिकदशकस्यैकः पतिः सेनापतिरुच्यते तदशकस्यैकः सेनानायकः साएवचबलाध्यक्षः सेनापतिबलाध्यक्षीसमस्तास्त्रदिक्कसंघर्षयुद्धार्थंनियोजयेत् यस्याश्चादिशोयदाभयमाशंकेचदातामयेदिरंकर्यात् १८९ गुलानित्यादि गुल्मान्सेन्यैकेदेशान् आतपुरुषाधिपन्स्थानापसरणशुल्कार्थं कृतमेरीपटहंशंरवादिसंकेतान् अवस्थानशुद्धयोः प्रवीणान्निर्भयान् अव्यभिचारिणः सेनापतिवज्जान् नृदूरतः सर्वादिकृपास्यप्रवेशवारणाय शत्रुचेष्टापरिज्ञानायचनियोजयेत् १९० संहतेति अल्पान् योधान् संहतान्कृत्वावहून्तुन-

यतश्चभयभाशंकेततोविस्तारयेद्वलम् यमेनचैवव्यूहेननिवेशितसदास्वयम् १८८ सेनापतिबलाध्यक्षीसर्वदिक्कनिवेशयत् यतश्चभयमाशंकेत्वाचिताकल्पयेद्विशम् १८९ गुल्माश्चस्थापयेदातान् कृतसंज्ञान्समततः स्थानशुद्धं कुशलानभिस्तुनविक्रारिणः १९० संहतान् योधयेदल्पान् कामविस्तारयेद्वहन् सूच्यापञ्जणचैवतान् व्यूहेनव्यूह्यायधयेत् १९१ स्पंदनाभ्येसमेयुद्धेदन्तुपैर्नो द्विपेक्षया दृष्टगुल्माद्युतेचापैरभिनमाशुधः स्थले १९२ कुरुक्षेत्राश्चमत्स्याश्चपंचालान् शूरसनजान् दीर्घास्त्रधूश्चवनरानग्रानिकिषुयोजयेत् १९३ यथेष्टंविस्तारयेत् सूच्यापूर्वोक्तपावज्वाख्येनव्यूहेनत्रिधा

व्यवस्थितवलेनचयित्वायोधान् योधयेत् १९१ स्पंदनाभ्येरित्यादि समभूभागोरथाभ्येनशुध्येततत्रतेनशुद्धं सामर्थ्यान्तिदाशुगतौदकेनौकाहस्तिभिः तरुगुल्माद्युतेधन्विभिर्गन्तिकटकपाषाणादिराहितस्थलेरुद्धफलककुवाद्यैराशुधयेत् १९२ कुरुक्षेत्राभिति कुरुक्षेत्रभवान्पत्स्यान्विराटेशनिवासिनः पंचालान् कान्यकुब्जाहिच्छत्राड्वान् शूरसेनजान् माथुरान् मार्येणपृथुशरीरशौर्याहंकारयोगान् सेनाग्रयोजयेत् तथाप्यदेशोड्वानपिदीर्घशुद्धेहान्पशुव्यान् शुल्थाभिमानिनः सेनाग्रएवयोजयेत् १९३ महर्षयेदित्यादि बलंरचयित्वाजयेधर्मलाभः अभिमुखहृतस्यस्वर्गमाप्तिः पलायनेतुमश्रुदुरितमहर्णनरकरगमनं

च इत्याद्यर्थवादेः सुत्थार्थं मोक्षाहयेत् तांश्च योधान् क्रैन्नाभिप्रायेण हृष्यति कुर्व्यति वेति परीक्षयेत् तथा योधानामरिभिः सहसु
 ध्यमानानामपिसौपथ्यनुपधिचेष्टावुध्यते १९४ उपेत्यादि हुर्गात्रयमदुर्गात्रयगतं रिपुमयुध्यमानमव्यावेष्ट्यासीत अस्य च
 देशमुत्सादयेत् तथा सास्त्रोदके धनानि सर्वदाऽस्यापद्रव्यसंभिग्रणादिना दूषयेत् १९५ भिद्योदित्यादि शत्रोरुपजीव्याभितडा
 गादोभिनाशयेत् तथा दुर्गनाकारादीन् भिद्योतत्परिस्वाश्रये देन पूरणादिना विनाशयेत्तदानीं च १९६ उपेत्यादि उपजापार्हान् रिपुवंशान् राज्या
 स्तदयेन याशक्तिगृहीयान् शत्रौ च दकाका हलिकादिशब्देन विनाशयेत्तदानीं च १९६ उपेत्यादि उपजापार्हान् रिपुवंशान् राज्या
 र्थिनः स्क्त्यानमात्वादोश्च भेदयेत् उपजपेनात्माप कृताचतयांचेष्टाजानीयात् क्रममत्र हृदशादिना क्रमफलसुक्ते देववगते निर्भयो
 जयेष्कर्तुं श्येत् १९७ साम्नेत्यादि भीत्यादरदर्शनाहितकथनाद्यात्मकेन सास्त्राहस्यस्वरथाहिरण्यादिनांच दानेन तत्प्रकृतीनां त

प्रहर्षयेद्भ्रलंब्यूह्यतांश्च सम्यक्परीक्षयेत् चेष्टाश्चैव विजानीयादरीन् योधयतामपि १९४ उपेक
 ध्यारिमासीतराद्रुचास्थोपपीडयेत् दूषयेच्चैस्सुसततपवसास्त्रादकथनम् १९५ भिद्योच्चैवृत्तडा
 गानिप्राकारपरिवास्तथा समवस्कदयेच्चैन्नरात्रावित्रासयेत्तथा १९६ उपज्यात्तुपजपे हृष्येतैव
 चतत्कृतम् सुक्तेच देवैव सुध्येत जयप्रकरयेत्तभीः १९७ सास्त्रादानेन भेदेन समस्तैरश्रुवापुत्र
 क् विजितुमथततरीन् सुद्धेन कदाचन १९८ अनित्यो विजयायं स्मद्दृश्यत सुद्धयमानयोः पु-
 राजयश्च भयामे तस्मा कर्द्धविवर्जयेत् १९९ त्रयाधामप्युपायानां पूर्वोक्तानामसंभवे तथा युद्धे
 तसंपन्मो विजयेत्तरिपून् यथा २०० दनुयाधिनांच राज्यार्थिनां भेदेन एतैः समस्तैर्व्यस्तैर्वयथा सामर्थ्यमवीन्जेतुं

यत्संक्रुतं नुनः कदाचि कर्द्धेन १९८ अनित्येति यस्माद्धर्द्धमानयोर्वहुलबलत्वाद्यल्पबलत्वाद्यनेन यमेन जय
 पराजयोदश्यत तस्मात्सत्क्रपायात्तरिसुद्धपरिहरेत् १९९ त्रयाणाभित्यादि पूर्वोक्तानां त्रयाणामपि सामादीनामुपाधानामसा
 धकत्वेरातिजयपराजयसंदेहेपितथाप्रपलवान् सम्यगुध्येत यथाशत्रून् जयेत्पतो जयेः शिलाभो अभिमुखमरणच स्वर्गप्रा
 प्तिनिः सांदिग्धेतु पराजये युद्धादपसरणं साधयोपथावस्यति आत्मा तु सर्वदा रक्ष्य इति मे धानि थिगोविंदराजो २०० ७

जिलेति परयाष्टं जित्वा तत्र ये वाः तान् धर्मप्रधानान् च ब्राह्मणान् भूमिसकृष्णोर्दिदानसंमानादिभिः ११
दानादिनैव चेदं पूजनेन दाहपात्रवल्क्यः नातः परतरो धर्मो नृपाणापदुपाजितम् विप्रैश्चोदीयते द्रव्यं प्रजापत्यश्चाप्रयंसदा त-
था देव ब्राह्मणार्थमयैत दत्ताभितित देशवासिनां परिहारान् दद्यात् तथास्वाभिप्रक्त्या यैरस्माकमपकृततेषामयास्नांतमिदानीन्नि
र्भयाः संतः स्मरंस्वव्यापारमनु तिष्ठंति अप्रयानिख्यापयेत् २०१ सर्वेषामिति एषाशत्रुच्युपागत्यानां सर्वेषामेव संक्षेपतोऽभि
प्रायज्ञालातस्मिन्साष्टेचलनिहतराजवंश्यमेव राज्येऽभिषेचयेत् इदं कार्यं स्वयाद्दत्तेन तस्य तद्मात्यानां च नियमं कुर्यात् २०२
प्रमाणानिति तेषां च परकीयानां धर्मादनपेतानान्वारान् देशधर्मतया शास्त्रेणाप्स्युपेतान् प्रमाणीकुर्यात् एनंचाभिषिक्तममा-
त्यादिभिः महारत्नादिदानेन पूजयेद्यस्मात् २०३ आदानमिति यद्यप्यभिलषितानां द्रव्याणां ग्रहणं अप्रियकरदानं च प्रिय

जित्वासं पूजयेद्देवान् ब्राह्मणांश्चैव धार्मिकान् प्रदद्यात्परिहारंश्च ख्यापयेत् द्रव्यानि च २०१ स
र्वेषां तु विदित्वा स मासेन चिकीर्षितम् स्थापयेत्तत्र तद्दशय कुर्याच्च स मय क्रियाम् २०२ प्रमाणा
निच कुर्वन्ति तेषां धर्म्यान् यथोदितान् रत्नेश्च पूजयेद्देवप्रधानपुरुषैः सह २०३ आदानमप्रिय-
करदानं च प्रियकारकम् अभीप्सितानामर्थानां कालयुक्तप्रशस्यते २०४ सर्वकर्मदुर्मायत्तविधा
न देवमानुषेषु तस्याद्देवमनित्यतु मानुषविद्यतक्रिया २०५ सहवापि प्रजेघ्नकः सधिकृत्याप्रयत्न
तः मित्रहिरण्यभूमिवासपश्यस्त्रिविधफलम् २०६

कारकमिच्छत्सर्गः तथापि स मय विशेषे दानमादानं च
प्रशस्यते तस्मान्स्मिन् कालावंपूजयेत् २०४ सर्वमित्यादि यत्किंचित्संपाद्यं तत् प्राग्जन्मान्जितं कुरुत दु कृत रूपैकर्मणि दे
वशब्दाभिधेयेत ये ह लोकाजितमानुषशब्दवाच्ये व्यापारआयत्ततयोर्मध्ये देवं वित्तियतु मशक्यमानुषेषु पर्यालोचनमस्ति
अतो मानुष हारेणैव कार्पासिद्धयेपतितव्यम् २०५ सहेत्यादि एव सुप्रक्रमणियेन शत्रुणा सुदकार्येयादिवासा एव भिन्नतेन च
दत्तहिरण्यभूम्येकदेशो वापि तं एतच्च यथात्राफलम् तेन सह सधिकृत्यायत्नवान् व्रजेत् २०६ ७९ ७९ ७९

पार्थिव्याहभिलादि विजिगीषोरिरिप्रतिनिर्यातस्थयः पृष्ठवन्तीनृपतिः देशाक्रमणाद्याचरति सपाष्णिग्राहः तस्यथाकुर्वतोयो
 नियामकः तस्यानंतरोनृपतिः सआक्रंदः नावपेक्ष्यथातव्यंमित्रीभृतादमित्राद्वायात्राफलं गुणहीयान्नावनपेक्ष्यगृणहन्नुकदाचि
 त्कृतैर्नदोषेणश्रुत्वाते २०७ हिरण्यभृतीति कृष्णभूमिभलापेनतयाराजानदृष्टिमेतियथेदानीं कृशमव्यागाभिकालेदृष्टियुगे
 स्थिरमित्रलब्ध्यावद्धी २०८ धर्मज्ञमिति धर्मज्ञं कृतोपकारस्य स्मर्त्तुं सानुरागमनुरक्तं स्थिरकार्यं रंभीति मत्व कृत्तिकयन्त-
 मित्रमनिशयेनशास्यते २०९ प्राप्तमित्यादि विद्वांसमहाकुलविक्रान्तचरुरदातारउपकारस्मर्त्तारं कृत्तुः खयोरं कर्तुं प्रशुद्धि
 कृच्छेदंपंडितावंदितेनेवंपिथशत्रुणासहसंधानव्यम् २१० आर्यतेत्यादि साधुत्वंपुरुषविशेषज्ञताविक्रान्तत्वकपालुत्वसंबदा

पार्थिव्याहंचसंभ्रंस्यतथाक्रंदूचमंडले मित्राद्याव्यमित्राद्वायात्राफलमवाप्नुयात् २०७ हिरण्य
 भूमिसमास्यापार्थिवोगतयेधते यथा मित्रं भ्रूवल्लब्ध्या कृशमव्यापयति क्षमम् २०८ धर्मज्ञंच कृत-
 न्नेचतुष्टमकृत्तिकेवच अनुरक्तस्थिरारमलधुमित्रप्रशस्यते २०९ प्रज्ञकुलीनं शूरंच दक्षदातारमे
 वच कृतज्ञाद्युतिमंतचकष्टमाहुररिबुधाः २१० आर्यतां पुरुषज्ञानं शौच्यं कुरुणवेदिता स्थूल
 ह्यचसतप्तसुदासीनगुणोदयः २११ क्षम्याप्तस्यप्रदानित्यं पशुकृष्टिकरोमपि परित्यजेत्तृचूपोह
 मिमात्साथमविचारयन् २१२ आपदर्थंधनरक्षेद्वारान् रक्षेद्वारान् रक्षेद्वारान् रक्षेद्वारान् रक्षेद्वारान् रक्षेद्वारान्
 पिधनेरपि २१३

चस्थूललक्ष्यं बहुमदत्तं अतएवस्कर्षदान्यः स्थूललक्ष्यादानशौडावहुमदेइत्याभिधानिकाः स्थूल
 लक्ष्यमर्थे असूक्ष्मदर्शित्वमिति तु मेधातिथिगोविंदराजयोः पदार्थकथनमनोगमं एतदुदासीनगुणसामग्र्यंतस्मादेवविधिसुदा
 सीनमाथित्युक्तलक्षणेन्याप्यरिणासहयोद्धव्यम् २११ क्षेम्यामिति अनामयादिकल्याणक्षमामपिनदीमातृकतयासर्वदासर्च
 रास्यमदामपि मचुरदृणादियोगात्पशुकृष्टिकरोमपि भूमिमात्सरस्यार्थे अविडंबमानो राजामिजरक्षामकायांतराभावात्परित्यजेत्
 परमात्सर्वविधयोपधर्मः स्मर्यते २१२ आपदर्थमिति आपन्नविचारणार्थंधनरक्षणार्थंधनपरित्यागेनापि दारान् रक्षेत् आ

स्नानं पुनः सर्वदा दाराधनपरित्यागेनापि रक्षेत्सर्वत एवात्मानं गोपायीति मितिः कृत्या शास्त्रियमरणव्यतिरेकेणात्सरस्सा इत्कप
देशात् २१३ सहेत्यादि क्रोशस्तपम कृति कोषामित्रस्य व्यसनादिकाः सर्वा आपदो युगपदतिशयेन उल्लान्नाज्ञानानमो हसुपे
यात् अपि तु व्यस्तान्मस्मान्नासामादीनुपायान् शास्त्रज्ञः संप्रयुजोत् २१४ उपेतारमिति उपेतारं आत्मानं उपेयं प्राप्स्युः
पायाः सामादयः सर्वेति च परिपूर्ण एतत्र यमवलंब्य यथासामर्थ्यं योजनसिद्धये यत्कुर्यात् २१५ एवमिति एवमुक्तप्रकारेण
सर्वजगत्तमंत्रिभिः सह किंचाप्यनंतरमाधुष्यासादिना व्यायामं कृत्वामथान्हे स्नानादिक्रमाध्याह्निकं कृत्यं निर्वदिश्वभोलुमं
तः पुरं विशेत् २१६ तत्रेति तत्रांतःपुरे आत्मघृत्त्यै फौजिनकालवैदिभिरभेद्यैः स्तूपकारादिभिः कृतं सुषुचपरीक्षितं च कोरादिद

सहसर्वाः समुत्पन्नाः प्रसमीक्ष्यापदोभृशम् संयुक्तांश्च विसुक्तांश्च सर्वोपायान् सृजेद्बुधः २१४
उपेतारमुपेयं च सर्वापायांश्च कृत्वन्मशाः एतत्र यं समाश्रित्य प्रयतेताथसिद्धये २१५ एवसर्वभिर्द
राजासुहृसमभ्यमंत्रिभिः व्यायाम्याहुत्यमथान्हे भोलुमत्तः पुरं विशेत् २१६ तत्रात्मभूतैः काल
ज्ञैरहायैः परिचारकैः सुपरीक्षितमन्त्राद्यमघान्मंत्रैर्विषापहः २१७ विषभेरागद्वैश्चास्यस्वद्व्या
णियोजयेत् विषम्लानिचरलानिनियतोधारयत्सदा २१८ परीक्षिताः स्थियश्चैनं व्यजनोदकधू
यनैः पेषाभरणसुसुद्धाः स्पृशयुः ससमाहिताः २१९ एवं प्रयत्नं कुर्यात्तयानशय्यासनाशने स्नाने
प्रसाधने चैव सवालकारकेषु च २२०

मघात् २१७ विषभौशिति विषनाशिभिशोधैः सर्वाणि शोष्यद्व्याणियोजयेत् विषहरणानिचरलानियत्यवान् सर्वदाधारये
त् २१८ परीक्षिता इति स्थियश्चपूढचारदारेण कृतनपरीक्षारुग्ताधुष्यग्रहणविषालिताभरणशंकायां निरूपितवेवाभ्रणाजन
यमनसः चामरस्नानशान्नासुदकधूपनैः एवं राजानं परिचरेयुः २१९ एवमिति एवं विषपरीक्षादिप्रयत्नं वाहनशय्यासनाशन
स्नानाच्छेषनेषु सर्वेषु चालकरणेषु कुर्यात् २२०

भक्तवानिति कृतभोजनश्चतत्रैयांतः पुरेभार्याभिः सह क्रीडेत् कालानतिक्रमेण च सतमे दिवसस्य प्रागेतत्र विहृत्याष्टमे भागे त्रि-
 नः कार्यणिचिंतयेत् २२१ अलंकृतइति कृतालंकारः सन्नाद्युजीविनं वाहनानिहस्यन्वादीनिसर्वाणि च शस्त्राणि स्वद्वादी-
 निअलंकाररचनदीनिपप्येत् २२२ संश्रयेति गत्वेति ततः संश्रयोपासनं कृत्वा तस्मात्प्रदेशालकसांतरं चिक्त्वा प्रकोष्ठाय काशाम-
 न्यद्रत्वागृहाभ्यन्तरे धृतशस्त्रोरहस्याभिधायिनां चराणां स्वव्यापारं शृणुयात् तत्संचरसंश्रयेष्वपरिचारिकस्त्रीवृतः पुनर्भोक्तुमंतः
 पुरंविशेत् २२३ २२४ तत्रेत्यादि तत्रांतःपुरेवादित्रयशब्देः श्रुतिसरसैः महर्षितः पुनः किंचिद्भुक्तानानि वृत्तः कालानतिक्रमे
 ण गतार्द्धमहरायारात्रौ स्वप्यात् ततो रात्रेः पश्चिमयामे च विभ्रातः सन्नुनिष्ठेत् २२५ एतदिति एतद्यथोक्तप्रकारप्रजारक्षण

मक्तवान् विहरेच्चैयस्त्रीभिरंतःपुरे सह विहृत्य तु प्रथा कालं पुनः कार्यणिचिंतयेत् २२१ अलं-
 कृतश्रसपश्यद्वाद्युधीयपुनजनम् वाहनानि च सर्वाणि शस्त्राण्याभरणानि च २२२ संश्रयांचोपा-
 स्यंशृणुयादतवश्मनिशस्त्रभृत् रहस्यारत्यायिनांचैव मृणार्थिनांच च वेष्टितम् २२३ गत्वा कक्षा-
 तरत्वन्यत्समनुजाप्यतं जनम् प्रविशेद्भ्रजनाथं च स्त्रीवृत्तोऽतः पुरं पुनः २२४ तत्र मक्तुकापुनः किं-
 चिन्तुयंघोषैः महर्षितः सविशेत् प्रथा कालं मुनिष्ठेच्च गतं कुम्भः २२५ एतद्विधानमिति षट्दशोऽंगः
 पृथिवीपतिः अस्वस्थः सर्वमेतत्तु मृत्युषु विनियोजयेत् २२६ इति मानवधर्मशास्त्रभृशु
 प्रोक्तायां संहितायाराजधर्मानामसतमोऽध्यायः ७
 व्यवहारान्दिदृक्कृत्वा ह्यणैः सह पार्थिवः सत्रशैर्मंत्रिभिश्चैव विनीतः प्रविशेत्सभाम् १

दिनीरोगराजास्वपमनुमितिष्ठेत् अस्वस्थः पुनः सर्वमेतद्योग्यश्रेष्ठामाल्येषु समर्पयेत् २२६ इति श्रीकृष्णकमण्डवि-
 रचितायामन्यर्थसुक्तावल्यांसतमोऽध्यायः ७ छ व्यवहारानिति एवंविधपिपत्समहोदिस्यः
 प्रजानां रक्षणार्थादशांतदृत्तिस्तासामेवैतरेतरविवाजपूजापरिहारार्थम् ऋणादानाद्यष्टादशविवादे गिरुद्धार्याथिपत्यर्थिवा

भयजनितसंदेहहारीविचारएवव्यवहारः तदाह काल्यायनः विनानार्थेहसंदेहेहरणं हारउच्यते नानासंदेहहरणाद्यवहार इति स्मृतः तान्यव हारान्दृष्टमिच्छन् पृथिवीपतिर्वक्ष्यमाणैरमाल्यैश्चसप्तमाध्यायौक्तपंचांगमंत्रैः सह विनीतोवाच्यपाणिपा दचापलविरहादसुद्धतः अविनीतोहनुषेवादिप्रतिवादिनाप्रतिभासयादसस्यगमिथानेतत्त्वनिर्णयोनस्यात् तादृशोवक्ष्यमाणो सभाप्रथियोत् व्यवहारदर्शनेदं ज्ञानामितरेतरषडायांतत्त्वनिर्णयैरक्षणार्थवक्ष्यमाणहृष्टाहृष्टात्मककरणफलेनैव फलवन् १ तत्रेत्यादि तस्यांचसभायाकार्यगौरवापेक्षायामुपविष्टो लघुनिकार्थेऽस्तितोपिचापाणिशब्दोबाहुपरः दक्षिणपाणिउद्यम्यअनुद्ध तवेपालंक्रूरः पूर्वत्रांगेन्द्रियानोद्धत्ययुक्ततादृशः कार्योपि विचारयेत् ३ प्रत्यहमित्यादि तानिचक्रणादानादीनिकार्योपि अष्टाद शसुःश्ववहारमार्गेषु विषयेषु पतितानिदेशजातिकुलव्यवहारगतैः शास्त्रावगतैः साक्षिद्वयादिभिर्हेतुभिः पृथक्पृथक् मत्सहविचारयेत् तान्येवाष्टादशगणयति ३ तेषामिति वैतनस्यैवचेति सीमेति स्थासुंसेति तेषामष्टादशानासथ्ये आदाविहक्रणान्नविच

तत्रासीनः स्थितोवापिपाणिसुद्यम्यदक्षिणम् विनीतवेषाभरणः पथ्येत्कार्याणिकार्यिणाम् २
प्रत्यहदेशदृष्टैश्चशास्त्रदृष्टैश्चहेतुभिः अष्टादशसुमार्गेषु निबद्धानिपृथक्पृथक् ३ तेषामाद्यसू-
पादानन्निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः सप्तयत्तसमुत्थानदत्तस्थानपकर्मच ४ वैतनस्यैवचादानसंविद-
अव्यतिक्रमः क्रयविक्रयानुशयोविवादः स्वामिपालयोः ५ धृति तस्यस्वरूपमुक्तं नारदेन ऋणं देयमदं यंचयेन

यत्रययाचरेत् दानग्रहणधर्माभ्यतदृणादानमुच्यते ततश्चस्वधनस्यान्यस्मिन् अर्पणस्तूपोनिःक्षेपः अस्वामिनात्वं कृतो विक्र-
यः सप्तयवणिगादीनां क्रियालुब्धानम् दत्तस्य धनस्यापात्रबुद्ध्याक्रोधादिनावाग्रहणम् कर्मकरस्य मृतेरदानम् कृतव्यवस्थिति
क्रमः क्रयविक्रयेच कृतेपत्र्यान्नापाह्निप्रतिपत्तिः स्वामिपशुपालयोर्विवादः ग्रामादिस्वामाविप्रतिपत्तिः वाक्पाकव्यमाक्रोशनादि दे-
उपारुथ्येताडनादि स्तेयन्निन्द्वेन धनग्रहणम् साहसंप्रसह्य धनहरणादि स्त्रियाश्चपरपुरुषसंपर्कः स्त्रीसहितस्य
व्यवस्था यैतुकादिधनस्यचविभागः अस्मादिदं क्रोडाधर्मव्यवस्थानपूर्वकंपक्षिमेषादिप्राणियोधनम् इत्येव अष्टादशाएतानि
व्यवहारप्रसूतेः स्थानानिसमावृपस्यप्राणिधृतं रूपलेन द्यूतावांतरशेषत्वात् अष्टादशसंख्योपपत्तिः ४ ५ ६ ७ ८ ९

६ ७ एषित्यादि एतुःकरणदानादिषु व्यवहारस्थानेषु बालुह्येन विवादे कुर्वतां भुव्याणां अग्नादिपारंपर्यागतत्वेन नित्यं धर्मसम
 बलव्यकार्यनिर्णयंकुर्यात् । मूयिष्ठशब्देनान्यान्यपि विवादे पदानिसंतीति सूचयति । तानि च यकीर्णकशब्देन नारदादृक्त्वात् । अत-
 एव नारदः नट्टं यच्च पूर्वेषु भुवत् तस्यात् यकीर्णकमिति ८ यदेत्यादि । यदा कार्यात्तत्कुलतयारोगादिनावा राजा स्वयं कार्यदर्शनं
 कुर्यात्तदा न दर्शनार्थं कार्यदर्शनाभिज्ञानाभिज्ञानाभिज्ञानानि युंजीत ९ सोः स्थितिः सत्राह्यणोः स्य राज्ञोः दृष्टव्यानि कार्यणिभिर्जाह्यणैः स
 मायासाधुभिर्धीर्भिकैः कार्यदर्शनाभिज्ञैर्दृष्टतः । तस्मैव सत्सामंत्रविशेषोपविश्य स्थितो चानतु च क्रम्यमाणः । तस्य चित्तव्याप्तेः पसंभवत्वात्ता
 दृशः करणादानादीनिकार्याणि पश्येत् १० यस्मिन्निति । यस्मिन्स्थाने क्रम्यजुः सामवेदिन रूपयोपि ब्राह्मणा अवतिष्ठते राज्ञाधि-

सीमाविवादधर्मश्च पारुष्येदंडवाचिके स्तेयं च सहाहंसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च ६ स्त्रीसुं धर्मो विष्मा
 गश्च द्यूतमाह्वय एव च । पदान्यष्टादशोत्तानि व्यवहारस्थिता विह ७ एषु स्थानेषु मूयिष्ठविवादे च रता
 नृणाम् । धर्मशास्त्रतमाश्रित्य कुयत्कार्यविनिर्णयम् ८ यदा स्वयन्मकुयानुत्पत्तिः कायदर्शनम्
 तदानियुंज्याद्दिहास ब्राह्मणकार्यदर्शने ९ सोः स्वकार्याणिसपश्येत्साम्यरेवात्रिभिर्दृतः सभामेव प्र-
 विशयाऽयामासीनः स्थित एव वा १० यस्मिन्दे शोनिषीदति विप्रवद विदस्त्रयः राज्ञश्चाधिकृतो विद्वान्
 ब्रह्मणस्तासमाविदुः ११ धर्मो विद्वस्त्वधर्मज्ञसमायत्रापतिष्ठते । शल्यचास्यन कृतं ति विद्वान्स्तत्र स-
 भासदः १२ सभावा न प्रवेष्टव्यं च त्वव्यवाभमंजसम् । अनुवन्विशुवन्वापिनरो भवति किल्बिषी १३

कृतश्च विद्वान् ब्राह्मण एव प्रकृतत्वादवतिष्ठते तां समां चतुर्मुखसमाभिवस्यते ११ धर्म इति भाः प्रकाशः । तथा स ह वर्तत इति
 विद्वत्संहतिरेवात्र सभा शब्देनाभिमतार्थत्रदेशे सभा विद्वत्संहतिरुत्थान्धर्मः । सत्याभिधानजन्यो अनृताभिधानजन्येनाधर्मेण
 पाडिन आगच्छति । अधिप्रत्यर्थिनोर्मध्ये एकस्य सत्याभिधानादपरस्य मृधावादानेन सभासदो अस्य धर्मस्य पीडाकरत्वात् शल्य
 भिवाधर्मो नोद्धरंति तदा ते एव तेनाधर्मशल्येन विद्वान्भवति । यत एव मतः १२ सभा इति । सभा मवगम्य व्यवहारार्थं तत्प्रवेशो न क

तैः यः पृष्टश्चेत्तदासत्यमेव कल्प्यम् अन्यथात्पूर्णाश्विनिष्ठमानोऽपि सद्यः पापो भवति मेधातिथिना तु स
 भावान्मवेष्टव्या इति क्रमेण वेदपठितम् १३ यत्रेत्यादि यस्यां सभायां अधिप्रत्यर्थिभ्यां अधर्मेण धर्मो निदृश्यते यत्र च साक्षिभिः
 सत्यमनृतेन नाशयते सभासदोऽप्येक्षमाणान्जाननादृत्ये प्रतीकारक्षमानभवतीत्यर्थः षष्ठीचानादर इति अनेन षष्ठी तत्र त एव
 सभासदस्तेन पापेन हता भवति १४ धर्म इत्यादि यस्माद्धर्म एवाति क्रान्तोऽद्यानिष्ठाभ्यां सह नाशयति नार्थिप्रत्यर्थ्यादिस एव ना
 तिक्रान्तः ताभ्यां सह रक्षति तस्माद्धर्मो नानि क्रमणीयः साऽस्मान्त्वत्सहितान् अतिक्रान्तो धर्मोऽवधीदिति सभ्यानामुत्स
 याद्विवाकस्य संबोधनमिदम् १५ दृष इत्यादि कामान् वर्षतीति दृषः दृषशब्देन धर्म एवाभिधीयत इति अलंशब्दो वारणार्थः य
 स्माद्धर्मस्यो वारणं करोति तं देवाद्युषलंजानंति न जानिषुषलम् तस्माद्धर्मोऽच्छिद्यदिति धर्मव्यतिक्रमस्येव नार्थे दृषलशब्दार्थे

यत्र धर्मोऽस्ति धर्मेषु सत्यं यत्रानृतेन च हन्यते तेषु माणानां हतास्तत्र सभासदः १४ धर्म एव हतो हति
 धर्मो रक्षति रक्षितः तस्माद्धर्मो न हतव्यो मानो धर्मो हतोऽवधीत् १५ दृषो हि भगवान् धर्मस्तस्य यः कुरु
 तेऽस्त्वलम् दृषलत्विद्देवास्तस्माद्धर्मं न लोपयेत् १६ एक एव कुरुद्धर्मो निधने व्यनुयातियः शरी
 रेण स मन्नाश सर्वमन्याद्धिगच्छति १७ पादो धर्मस्य कर्तारपादः साक्षिणोऽसृच्छति पादस्य सभासदस्य
 वान् पादो राजानमृच्छति १८ राजा भवत्यनेनास्त्सु च्युतं च सभासदः एनो गच्छति कर्तारान्निंदाहो
 यत्र निन्दते १९

निर्वचनम् १६ एक इत्यादि धर्म एवैको भिन्नयो मरणेऽपि अभीष्टफलदानार्थमनुगच्छति यस्मादन्यत्स
 वैभार्यापुत्रादिशारेणैव सहा दर्शनं गच्छति तस्मात्पुत्रादिस्नेहापेक्षया धर्मो निहातव्यः १७ पाद इत्यादि दुर्व्यवहारदर्शनाद
 धर्मसंबन्धी चतुर्थभागोऽर्थिनमधर्मकर्तारं प्रत्यर्थिनं वा गच्छति परन्वतु र्यभाराः साक्षिणमसत्यवादिनम् अन्यपादः सभास
 दस्त्वान् अधर्ममवत्यनिवारकान् व्यामोति पादस्त्रजानं क्रजति सर्वेषां पापसंबन्धी भवतीत्यत्र विवक्षितम् १८ राजेत्यादि
 यस्यापुनः सभाया मसत्यवादिनिंदाहोऽधिप्रत्यर्थिवासस्य कृत्याय दर्शने निन्दते तत्र राजानिष्यापो भवति सभासदस्य पापेन

नसंबन्धते अर्थ्यादिक्रमेवकर्तारमुपैति १९ जातिमात्रेति ब्राह्मणजातिमात्रंयस्यविद्यतेननु ब्राह्मणकर्मन्तु ध्यानं वशिगादिषु
 साह्यादिद्वारेणस्फुटन्यायान्यायनिरूपणक्षमो ब्राह्मणजातिरपिवायस्यसंदिग्धायांना ब्राह्मणं त्रयीति सवरं उक्तयोग्य ब्राह्मणा
 भावेन कचिक्कार्यदर्शनं चपतेमेवेन्नतु धाभिकोपिव्यवहारज्ञोपिशूद्रः ब्राह्मणोधर्मप्रवर्त्तेति विधानादेव शूद्रनिश्चयः सिद्धात्
 नर्त्ततु शूद्र इति शूद्रनिषेधयोग्य ब्राह्मणभावे क्षत्रियवैश्यायोरभ्यनुज्ञानार्थः अतएवकाल्यायनः यत्रविद्योनिविद्वान्स्यात्क्षत्रि
 यंतत्रयोजयेत् वैश्याधर्मशास्त्रं म्द्रंयत्नेन वर्जयेत्तस्मात् २० यस्येत्यादि यस्यराशोधर्मविवेचनं शूद्रः कुरुते तस्य पश्यत
 एवपंकेगौरिवतद्राष्ट्रमयसन्नभवति २१ यदित्यादि यद्वाष्ट्रशूद्रबहुलं बहुलपरलोकाभावाद्याक्रांतं हि ज्ञान्यंतस्सर्वेदुभि

जातिमात्रोपजीवीवाकासंस्याद्ब्राह्मणशुभः धर्मप्रवक्तृपतेर्नतु शूद्रः कथं चन २० यस्य शूद्रस्तुक्रुरु
 तेराज्ञोधर्मविवेचनम् तस्यसीदति तद्राष्ट्रं पंकेगौरिवप्यतः २१ यद्वाष्ट्रशूद्रशूद्रियुष्मनास्तिकाक्रांत
 महिजम् विनम्यत्याशतत्कृष्णभद्रुभिस्तव्याधिपिडितम् २२ धर्मासनमधिष्ठायसवीतागसमाहितः
 प्रणम्यलाकपालेभ्यः कार्यदर्शनमारभन् २३ अथानयातुभौतुह्वाधर्माधर्मोच्चकेवलौ वृणोक्रमेण
 सर्वाणिपश्येत्कार्याणिकारिणाम् २४ बाह्यैर्विभावयच्छिगे भावमनगतनृणाम् स्वरवर्णगिताका
 रैश्चक्षुषाचिदृष्टिनेच २५

क्षत्रोगपीडितंतन्शीघ्रं विनश्यति अन्वोप्रास्ताहुतिः सम्यगित्यस्याभावेन दृष्टिविरहात् ७
 पजातदुर्भिक्षरोगाद्युपजातशाल्यार्थकर्मभावाच्च २२ धर्मासनमिति धर्मदर्शनार्थमासनउपविश्य आच्छादितदेहोऽनन्यमना
 लोकरपालेभ्यः प्रणामकृत्वाकार्यदर्शनमनुतिष्ठेत् २३ अर्थीमिति प्रजारक्षणच्छेदाद्यात्मकावैहिका अर्थीनर्थैर्बुद्ध्यापरलोका
 र्थधर्माधर्मोकेवलावसुरुत्थयथाविरोधो न भवति तथाकार्यार्थिनां कार्याणि पश्येत् बहुवर्णमेलके ब्राह्मणादिक्रमेण पश्येत् २४
 बाह्यैरिति शब्दैः सरोदलिनोरित्यभिधानादेवावधारितव्यापारैः अर्थिमत्यार्थिनामतगतमभिप्रायं निरूपयेत् स्वरो गृहदादिः प-
 र्णः स्यात्प्रायिकर्णादित्याद्येऽशुभकालिमादिः इंगितमथो निरास्रणादिः आकारो देहमवस्वेदरोमांचादिः चेष्टाहस्तस्फालनादिर्पस्मा-
 त् २५

आकारैरिति आकारादिभिः पूर्वोक्तेः गत्यास्त्वल्सादादिकया अंतर्गतमनोबुद्धिरूपेण परिणतमवधार्यते २६ बालदायेति अना
थ बालस्वामिकृपितृव्यादिभिरन्यायेन गृह्यमाणतोचद्राजारक्षेतयावदसौषड्त्रिंशदब्दादिकं ब्रह्मचर्यमित्या क्रमेण प्रकरणगुरुकु
लात्समावृत्तोन भवति तादृशस्यावश्यकबाल्यविगमात् यस्तथात्त्यादिना बालएव समावर्तते सोपियावदतीव बाल्यो भवति तावन्त
स्पधनरक्षेत् बाल्यंचषोडशवर्षपर्यन्तम् बालआषोडशाद्दृशीदिनारदवचनान् २७ बशोत्यादि वशास्त्वंध्यास्करुतदारान्तरपरि
ग्रहः स्वामीनिर्वाहार्थेपकल्पितनोपायासक्तिरपेक्षः अष्टत्रासत्स्वशुभ्रुप्रोषितमर्तृकास्ति कुलास्ससपिंडरहितास्ससाधोषुच-
स्वशुविधवासरोगिणीषुचयद्दन्तस्थापिबालधनस्येयराज्ञारक्षणं कर्तव्यम् अत्रचानेकशब्दोपादानेगोबलीवदन्यायेन पुनरुक्ति

आकारैरिंगितैर्गत्याचेष्टयाप्रापितेनच नैत्रवल्कविकारैश्चगृह्यतेऽंतर्गतं मनः २६ बालदाया
दिकरिक्थतावद्राजानुपालयेत् यावत्सस्यात्समावृत्तोयावच्चतिताशशवः २७ वशाऽपुत्रासुचै
वस्याद्रक्षणान्नि कुलासुच पुमिभ्रतासुचस्त्रीषुविधवास्वातुरासुच २८ जीवन्तीनातुनासायतद्
रेयुःस्वबाधवाः ताच्छिष्याच्चौरदडेनधार्मिकः पृश्निवीपतिः २९ प्रणष्टस्वामिकरिक्थराजाञ्च्यब्द
न्निधापयेत् अर्वाङ्ग्यब्दाद्दरेत्स्वामीपरणनुपतिहरत् ३० ममेदमितियोभूयात्सोऽनुयोज्योथथा-
विधि सवाद्यरूपसरव्यादीन्स्वामीतद्भव्यमर्हति ३१

परिहारः २८ जीवन्तीनामिति वयमत्रानंतराधिकारिणोरस्या
मदंधनमित्यादिव्याजेनयेवांधवास्तासंजीवन्तीनांतद्दन्तगृह्णन्तितान्त्वस्यमाणचौरदडेनधार्मिकोराजादुडयेत् २९ प्रणष्टेति
आज्ञानस्वामिकधनंराजाकस्यक्तिप्रनष्टमित्येवंपदहादिनाउद्योव्यराजहासदौरक्षितं वर्षत्रयस्थापयेत् वर्षत्रयमध्येयदिधनस्वाम्या
गच्छतिनदासपवगृह्णीयान् तद्दूर्य्यतुनृपतिर्विनीयुजात ३० ममेदमित्यादि मदीयंधनमितियोवदत्सकिंरूपं किंसंख्याककुत्र
णष्टं तद्भनमित्यादिविधानेनप्रष्टव्यः ततोयदिरूपसंख्यादीन्सत्यान्वदन्तिनदासत्रधनस्वामीतद्दन्तयहीतुमर्हति ३१ अवेदयान
दत्त्यादि नष्टद्वयस्यदेशकालीअस्मिन्देशोअस्मिन्कालेनष्टमिति तथावर्षेषु क्राद्याकारकटकत्वादिपरिमाणचयबावहलानन्यष्टद

व्यसमदंडमर्हति देशकालादिसंवादेः पुनः ३२ आददीतेति यदेतद्वाग्मनष्टद्वयं प्रातंतस्मात्पञ्चगंडशमं द्वादशं चारक्ष्यदिति
 भित्तं पूर्वेषांसाधूनामयेधर्मदितिजाननराजागृणहीयात् धनस्वाभिनोनिर्गुणलापेक्षश्चायंषड्भागदिग्रहणविकल्पः अवशिष्टस्वामि
 नेसमर्पयेत् ३३ मनयेति यद्रव्यं कस्यापिप्रनष्टसत्प्राणपुरुषैः प्राप्तरसासुक्तैः रक्षितं कृत्वास्थायंतस्मिन् अद्भ्योरात्रोरात्रगृणहीया
 तान् हस्तिनायातयेत् गोविदराजस्तु शताभ्यधिकेवधदतिदर्शनात् अत्रापिशतकृणस्वमौल्यादिकत्रयहरणेवधमाह तन्न त
 त्रसंधिकृत्वायचौर्यभित्तयत्साम्येपिप्रनष्टराजस्तद्व्यहरणेचविशेषेणवधविधानान् शतादभ्यधिकेवधदत्यस्यविशेषोपदि
 ष्टवधतरपिपयत्वात् ३४ ममायमिति योमानुप स्वयन्निधिलब्ध्वा अन्येनवाभियोपात्तेममायन्निधिश्रितिवदतिसत्येनप्राणे

अवेदयानोनष्टस्यदेशं कालंचतन्वतः वर्णं रूपं प्रमाणंचतत्समदंडमर्हति ३२ आददीताथषड्भागं
 मनष्टाधिरात्पृथुः दशमद्वादशवापिसतांधर्मसमुत्तरन् ३३ मनष्टाधिगतं द्रव्यं तिश्लेष्कैरधिष्ठित
 म् यास्तत्रचौरान्गृणहीयात्तान्वाजेभेनधातयेत् ३४ ममायमिति योभूयान्निधिसत्येनमानवः तस्या
 ददीतषड्भागराजाद्वादशमेववा ३५ अनृतंतुवृन्दद्व्युःस्ववित्तस्याशमष्टमम् तस्यैववानिधानस्य
 संख्यायात्पीयसीकलाम् ३६ विद्वास्तुत्रास्त्राणादृष्ट्यापुत्रोपनिहितन्निधिम् अशेषतोव्यादृदतस
 र्वस्वाधिपतिर्हिसः ३७ यतुपथ्येन्निधिराजापुराणनिहितसितौ तस्मात्त्रिजस्योदत्वार्द्धमर्द्धकोशेन
 वैशयेत् ३८

नचस्वसंबंधोपयित्तस्यपुरुषस्यानिर्गुणत्वसुणलापेक्षयाततोनिधानात् अष्टभागद्वादशभागं चाराजागृणही
 यात् अवशिष्टतस्यार्पयेत् ३५ अनृतमिति अस्तीयंस्वीयभित्तुवन्स्वधनस्याष्टभागदंडधः यद्वा तस्यैवनिधेरत्यंताल्पभागगणयि
 त्यायेनावसादल्पगच्छतिगणियमन्त्रलभातेतद्व्युः अल्पीयसीभित्तियक्तं तर्दिशात्सर्वस्वादन्त्योपदंडः विकल्पश्चनिर्गुणसगुणापेक्षः
 ३६ विद्वांस्त्रादि विद्वांसुनर्त्तलणः पूर्वमुपहितं निधिं दृष्ट्वा सर्वं गृणहीयात् नपञ्चगदधात् यस्मात्सर्वस्वधनजातस्यप्रकः अत
 एवोक्तम् सर्वस्वत्रासुणस्येदमिति तस्मात्परनिहितविषयमेतद्वचनम् तथाचनारदः परेणनिहितं लब्ध्वाराजात्पहरेन्निधिम् रा

जा स्वाभिनिधेः सर्वसर्वं यात्राक्षणादृते याज्ञवल्क्योऽप्याह राजालब्ध्वानिधिं दद्यात् । ह्येभ्योऽर्द्धं हिजः पुनः विद्वानशेषमादद्यात् । सर्व
स्वप्रकर्ततः अतोयनोधातिथिगोविंदराजाम्यांभायामिति यो नूपादिकं कंशजदेयार्थं निरासार्थं पित्रादिनिहितविषयत्वमेवास्व-
व्याख्यातम् । तदनार्थम् नारदादिभ्युनिव्याख्याविपरिनिंस्वकल्पितम् । नमोधातिथिगोविंदराजव्याख्यानमाद्वये ३७ यंतिति यंपुनर
स्वामिकंपु रातनमूयंतगतं निधिराजालभनेन स्थाद्वाऽस्रणेभ्योऽर्द्धं दत्त्वाऽर्द्धमास्तीयधनागारेचप्रवेशयेत् ३८ निधीनामिति निर्धानां
पुरातनानां अस्वकीयानां गिहद्वाऽस्रणेतरे लब्धानां स्रवर्णाद्युत्पत्तिस्थानानां चार्द्धं हरोराजायस्मादसोरक्षतिमूमेभ्यप्रभुः ३९ दातव्य-
मिति पदं चौरैर्छोक्तानामपदहंतं गद्वाज्ञाचौरैश्च आहृत्य धनस्वामिभ्यो देयम् । तद्धनं राजा स्वयमुपयुजानश्चौरस्य पापं प्राप्नोति ४० जाति
ज्ञानेति धर्मान् ब्राह्मणादिति नियतान् न्याजनादीन् ज्ञानपदांश्च नियतदेशव्यवस्थितान् आस्तीयाविरुत्तान् देशजातिकुलधर्मैश्च

निधीनांतु पुंरायानां धातूनामेव च क्षितौ अर्द्धं भाग्यक्षणाद्वा राजाभूमेरधिपतिर्हिंसः ३९ दातव्यं सर्ववर्णे
भ्यो राज्ञा चौरैर्द्धं तं धनम् राजातदुपयुजानश्चौरस्याप्तौ किल्बिषम् ४० जातिज्ञानपदान् धर्मान् अ-
णीधर्माश्च धर्मावित् । समीक्ष्य कुलधर्माश्च स्वधर्मं प्रतिपादयेत् ४१ स्वानिकर्माणि कुर्वाणा दूरसंतो
पिमानवाः प्रियाभवतिलोकस्थस्वस्वैकमण्यवस्थिताः ४२ नोत्सादयेत् स्वयं कायराजानायस्य पूरुषः
नृचप्रापितमन्वेन ग्रसेदयं कथंचन ४३ यथानयत्यस्य कृपातेभृगस्य मृगसुः पदम् नयत्तथा तु मानेन ध-
र्मस्य नृपतिः पदम् ४४

आन्वायैरप्रतिषिद्धाः प्रमाणभित्तितोतमस्मरणात् अणीधर्मंश्च अविषाणादिधर्मान् प्रतिनियतकुलव्यव-
स्थितान् ज्ञात्वा तदविरुत्तान् राजाव्ययहारेषु तद्धर्मनव्यवस्थापयेत् नृपस्मात् ४१ स्वानीत्यादि जातिदेशकुलधर्मादीन् यास्तीयकर्मणि
तेष्ठतः स्वैस्तेनित्यनैर्भित्तिकादौ कर्मणि वर्तमानाः दूरेषिसंतः सान्धियनिबंधनस्नेहाभावे पिलोकस्थप्रियाभवति प्रासंगिकभि-
दमप्रियायपुनः प्रकृतमाह ४२ नोत्सादयेदिति राजाराजानियुक्तो वा धने लोभादिना कार्यमृणादिविवादनोत्सादयेत् तदाह कालायचः
राजा तु न विलेन धनलोभेन वा पुनः स्वयं कर्माणि कुर्वीत न वगणाम विवादिनाम् नृचाधिना प्रत्यभिर्नावा आवेदितं विवादनं विद्वोभेनो
वेधेत् ४३ यथेत्यादि यथाभृगस्य शस्त्रहतस्य रूधिरपालेः व्याधयत्तदस्थानं प्राप्नोति

सत्यमित्यादि व्यवहारदर्शनमन्त्रोरजाच्छलमपहायसत्यं पश्येत् तथार्थं च अर्थि आदित्वान्मन्त्रोपयोग्यं च अर्थयन्तं गोहिरण्य-
 दिपनविषयस्थं व्यवहारं पश्येत् नत्वहमनेनाक्षिभिकोचनोपहसितइत्यादिस्त्वल्पापराधं आत्मानं च तत्त्वनिर्णये स्वर्गादि फलभागि-
 नं साक्षिणः सत्यवादिनाः देशं कालं च देशकालोचितं स्वरूपं व्यवहारस्वरूपं गुरुलघुतादिकुपश्येत् ४५ सद्भिरित्यादि विद्वद्भिर्दे-
 मथनैर्द्विजातिभिर्यदृश्यमानशास्त्रमनुष्ठितं तद्देशकुलजात्यविरुद्धमादाव्यवहारनिर्णयमुकल्पयेत् एतत्सकलव्यवहारसाधार-
 णं परिभाषालोकमुक्तं संमतिः क्रणादानमधिकृत्याह ४६ अधमर्णेति अधमर्णोर्थमित्यर्थप्रयुक्तधनमित्यर्थे धनस्तामिनाराजा-
 नोपधितो वक्ष्यमाणलेश्व्यादिममाणमृत्निपादिनधनमुत्तमर्णस्याधमर्णप्रदापयेत् अधमर्णादुत्तमर्णायदापयेदित्यर्थः कथंदापयेद-

सत्यमर्थं च संपश्येदात्मानमयसाक्षिणः देशं रूपं च कालं च व्यवहारविधौ स्थितः ४५ सद्भिरानुचरितं
 यत्साह्यमिदं केन्द्रद्विजातिभिः तद्देशकुलजातीनामविरुद्धं प्रकल्पयेत् ४६ अधमर्णार्थमित्यर्थमुत्तम-
 णेन चोदितः दापयेद्वनिकस्थार्थमधमर्णादिसावितम् ४७ यैर्यैरुपायैर्यैस्वयामुयादुत्तमर्णिकः
 तैस्तेरुपायैः संगृह्यदापयेदधमर्णिकम् ४८ धर्मणव्यवहारेण छलेनाचरितेन च प्रयुक्तसाधयेदर्थ-
 पंचमेन बलेन च ४९ यस्सयसाधयेदर्थमुत्तमर्णोऽधमर्णिकात् न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वकससाधयधनम् ५०

साह ४७ यैर्यैरिति यैर्वक्ष्यमाणैरुपायैः संप्रयुक्तमर्थमुत्तमर्णोत्तमर्णैः सैरुपायैर्वशीकृतमर्थंदापयेत् तातुपायानाह ४८ धर्मणे-
 त्यादि धर्मादिनामयुक्तमर्थसाधयेत्तत्रधर्मानाह दृहस्यतिः क्रुहृत्सर्वं धिसिद्धिसिद्धिसाम्नाचातुगमेन च प्रायेण वाक्त्रुणीदाव्यो धर्मेषु उदा-
 हृतः देशे धने धर्मणस्याभिमतपत्तौ व्यवहारेण न च्यात्तवस्यति अर्थेपव्ययमानं लिखति मेधातिथिस्तु निस्योयः सन्ववहारेण दापयित्त-
 व्यः अन्यक्तमोपकरणं धनं दलाकृषिवाणिज्यादिना व्यावहारयितव्यः तदुत्पन्नं धनं तस्मात्सुगृह्णायादित्याह उलादेशित्रीणयाह बृहस्प-
 निः छयनायाचितं चार्थमानीय मृणिका इली अन्यत्त्वादिवाह्यदापयेत्तत्रसोपधिः दासुत्रपत्रुर्हृत्लाकृत्वाहारोपवेशनम् यत्रा-
 र्थंदाप्यते तर्थात्तत्रान्वरितमुच्यते बध्नासगृहमानीयताडनाद्यैरुपक्रमैः ऋणिकोदाप्यते यत्र बलात्कारः प्रकीर्तितः ४९ यदित्यादि यत्र

नमर्णः संप्रतिपत्नमर्थमधमर्णस्त्वयंबलादिनासाध्यतिसस्तीयधनंसम्यक्साधयन् अस्मास्वनिवेद्य किमितिबलादिकंकृतवान्
 सीतिनराज्ञानिषेद्धव्यः ५० अर्थइति नाहमस्मीधारयामीतिधनविषयेअपह्वानंअधमर्णकरणेनलेख्यसाक्षिदिव्यादिनाप्रतिपा
 दितमर्थमुत्तमर्णस्वराजाप्रदापयेत् दंडलेशाच अपह्वयेतु द्विरुणभितिवस्थमाणदशभागदंडान्मूनुमपिदंडपुरुषशक्त्यादापयेत्
 ५१ अपेति उत्तमर्णस्यधनंदेहीतिसाभ्यांप्राडुि वाकेनउक्तस्याधर्मणस्यनास्मीधारयामीतिअपलापेसतिअभियोक्ताद्यदिश्यंथ
 नमयोगदेशवर्तिसाक्षिणान्निर्देशोत् प्रायेणसाक्षिभिरवस्थीसूखीदिसाधारणत्रणनिर्णयात्वाक्साक्षुपन्त्यासः अन्यहाकरण
 पत्रादिकथयेत् ५२ अदेश्यमिति अपदिरयेति असंभाव्यइति ब्रूहीत्यादि अदेश्यंयत्रदेशोअधिमणस्यत्रणयहृगाकालेसर्व
 दावस्थानन्मसभवतीतिनिर्दिश्यत्वादेशादिकन्नेनन्ययानिर्दिष्टमितिअपनयति यश्चपूर्वोक्तानर्थान्स्वर्थान्स्वोक्तान्द्विरुद्धान्

अर्थःपव्ययमानंतुकरणेनविभावितम् दापयेद्धनिकस्यार्थंदंडलेशांचशक्तिः ५१ अपह्वयेऽध
 मणस्यदेहात्कृत्स्नसंसदि अभियोक्तादिशीदेश्यकरणवान्यदुद्दिशत् ५२ अदेश्यंयश्चदिशति
 निर्दिश्यापह्वतेचयः यश्चाधरोत्तरानर्थान् विगीतान्नावबुध्यते ५३ अपदिश्यापदेश्यंत्रपुनयस्त्वप
 धावति सम्यक्प्रणिहितंचार्थपृष्टःसन्नाभिनंदति ५४ असंभाव्येसाक्षिभिश्चदेशोसमावर्तमित्यः
 निरुच्यमानमर्थंचनेच्छेद्यश्चापिनिष्यतेत् ५५

वावगच्छति यश्चममहस्तात्कवर्णस्यपलमनेनगृहीतभितिनर्दि
 ष्टंनिर्दिश्यमत्सुत्रहस्ताद्देहीतमिति एवमादिनायः पुनरपसरति यश्चसम्यक्प्रतिज्ञातमर्थकस्यात्स्वरात्रावसाक्षिकंद
 दिमादुवाकेनपृष्टःसन्मसमाधत्तेयश्चसंभाषणानर्निर्जनादिदेशोसाक्षिभिः सहान्योन्यंसंभाषतेयश्चभाषार्थस्थि
 यनितरासुच्यमानप्राडुिवाकेनमर्थंचेच्छेत् यश्चनिष्यतेतत्तत्काश्चव्यवहारान्पुराः नारव्यायर्थेथास्थानान्स्व्यानांत
 त् यश्चब्रूहात्कत्तोनाकिंब्रूवीतिउक्तसाध्यनप्रमाणेप्रतिपादयतिपूर्वसाधनंअपरसाध्यंतद्योनजानातिअसाधनमेवसाध
 नत्वेननिर्दिशतिअसाध्यमेवमानेनशशयुगगतंथलुबोधयित्वादिसाध्यत्वेननिर्दिशतिसतस्मात्साध्यार्थंइत्यते ५३ ५४

५६ साक्षिणः संतीति साक्षिणो मम विद्यंत इत्युक्तात्तान्निर्दिशोक्तो यो नो निर्दिशति तं पूर्वोक्तैरेभिः कारणैर्हिस्यः प्राड्वि वाकः
 पराजितं कथयेत् ज्ञातारः संतिमेकत्का इति वा पाठः अत्र छांदसमिकारस्य पररूपत्वम् ५७ अभियोक्तोति योः श्यसिन् राजस्थाने
 निवेद्य साषायान् प्रूयान्तदा विषयगौरवापेक्षयान् ध्योत्वधुनि विषये दंड्यश्च धर्मतः स्थालत्यर्थी युनयदिपक्षत्रयमध्येन प्रूयान्तदा धा
 र्मते एव पराजितः स्यात्तनुच्छेदेन ५८ यदति यः प्रत्यर्थीयन्परिमाणधनमपनयति अर्थी वा यत्परिमाणधने मिश्र्यावदति तावधा
 र्मिकी अपह्नुति मित्योक्तधनाद्दिगुणदंडरूपं दापनीयौ अथर्मज्ञा विविवचान्त्सान् पूर्वोपह्नुचमित्योक्तिविषयमिदम् प्रमादादिना
 पलापमित्यानि योगापह्नुवैद्दिशुणमिति शानदशामभांगवद्वयमि ५९ पृष्टइति धनार्थिनोत्तमर्णेन राजपुरुषा पकर्षं कृताद्दानः प्राड्वि

द्रुहीत्युक्तश्च न प्रूयान्तुं कंचन विभावयेत् न च पूर्वोपह्नुवैद्दिशुत्तस्मादर्थोत्सहार्थते ५६ साक्षिणः
 संतिमेकत्कादिशोक्तौ दिशोन्वयः धर्मस्थः कारणैरेतं हीनतमपि निर्दिशेत् ५७ अभियोक्तान
 चेद्द्रुयाद्द्रुयाद्व्यद्व्यश्च धर्मतः न चैत्रिपक्षाल्प्रूयाद्द्रुयान्तुसमिति पराजितः ५८ यो यावन्निह्वनीतार्थीपि अ्या
 यार्थति नावदूत् तौ नृपेण द्याधर्मसौ दाव्योताद्दिगुणदमम् ५९ पृष्टइत्यव्ययमानस्तु कृतावस्थोधने
 षिणा अवरः साक्षिभिर्माव्यान्तुपद्गाह्यणसन्निधौ ६० याद्द्रुशाधनिभिः कार्याव्यवहारेषु साक्षिणः ता
 दशान्संप्रयस्यामि पथावाच्यमृतचतः ६१ गृहिणः पुत्रिणो मोलाः क्षत्रविद्भ्युद्भयो नयः अर्थ्युक्ताः
 साक्ष्यमर्हति नयेकैचिदनापरि ६२

वाकेन पृष्टः सन्त्यदानधारयामीत्यपह्नुवानो भवति तदानृपस्यधिकृतत्राह्यणसमक्ष
 अवरः साक्षिभिः त्रयो वरान्मूनायेषां तैरर्थिनाभावनीयः ६० याद्द्रुशा इति धनिभिरुत्तमर्णादिभिः ऋणादानादिव्यवहारेषु यथा
 यिथाः साक्षिणः कर्तव्याः तथा विधानुपरिध्यामि यथाचतैरपि वक्तव्यं तमपि प्रकारं चस्यामि ६१ गृहिण इति कृतदारपरियहाः
 सुवचतः तद्देशजाः क्षत्रियभ्युद्भूतवैशजातीयाः अर्थिनिर्दिष्टाः संतः साक्षिलयोग्याम्रवन्ति तैर्हिकृतपरिकरपुत्रप्रयात्तद्देशवासिना वि
 रोधाच्च नान्यथावदंति न तु ये कैचित् ऋणादानादिव्यवहारेषु साक्षिणः स्युः आपदि तु वा दंडपाकव्यस्थे संग्रहणादिभूक्तव्यतिरिक्ताः सा
 क्षिणो भवन्ति ६२

आत्ताइत्यादि क्षत्रविद्बृहद्रथोनयइत्तिउक्तलान्ततोब्राह्मणपरिश्रुहार्यसर्वेषुवर्णेषुद्वयभिधानं सर्ववर्णेषुमध्येयथा र्थावरातवा-
दिनः सर्वधर्मज्ञानोत्तरसहिताः गेसाक्षिणः कर्तव्याः उक्तविपरीतांश्ववर्जयेत् ६३ नार्थसंबंधिनत्यादि ऋणाद्यर्थसंबंधिनोऽ-
मर्णाद्याः आत्तानिभिन्नाणि सहायास्तत्परिचारकाः शत्रवः स्थानांतरायगतकीटसाक्ष्याः रोगपीडितामहापातकादिदूषिताः साक्षि-
णोनकर्तव्याः लोभरागद्वेषस्मृतिभ्रंशादीनामन्यथाभिधानहेतूनांसंभवात् ६४ नसाक्षीति प्रफलात्साक्षिपरिमाणप्रष्टुमयोग्य-
त्वात्नराजासाक्षीकार्यः फारुः सूपकारादिः कुशीलवोनटादिः तयोः स्वकर्मव्यग्रत्वात् प्रायेणधनलोभत्वाच्चासाक्षिलम् श्रोत्रियो-
प्यथयनाग्निहोत्रादिकर्मव्यग्रतयानसाक्षी लिंगस्थोऽस्यचारा संगतिर्गतः परित्वाजकः तयोरपिस्वकर्मव्यग्रत्वात्ब्रह्मा-
च्चासाक्षिलम् श्रोत्रियग्रहणादध्ययान्निहोत्रादित्येतरब्राह्मणस्यानिषेधः ६५ नाध्यधीनइति अध्यधीनोत्यंतपरतंत्रोग

आत्ताः सर्वेषुवर्णेषुकार्याः कार्येषुसाक्षिणः सर्वधर्मविदोलुब्धाविपरीतांस्तुक्वर्जयेत् ६३ नार्थसंब-
ंधिनोनात्तानसहायानरौरिणः नष्टदोषाः कर्तव्यानव्याध्यात्तानदूषिताः ६४ नसाक्षीनृपतिः कार्यो-
नकारुककुशीलवौ नश्रोत्रियोनलिंगस्थानसंगेभ्योविनिर्गतः ६५ नाध्यधीनोनवक्तव्यानदस्व-
र्णविकर्मकतु नष्टदोनशिशुन्मैकोनात्सोनविकलेंद्रियः ६६ गर्त्तोनमत्तोनोन्मत्तोनक्षत्तुष्योपपीडि-
तः नश्रमात्तानकामार्त्तानिकुन्दोनापितस्करः ६७

दासोनवक्तव्योविहितकर्मत्यागाच्छोकाविगर्हितः दस्कः क्रूरकर्मा-
भवात् नबालोऽभ्रातव्यवहारत्वात् नैकोविनाशप्रवासंक्रयातस्य श्रयपरैरितिविधानात् अर्थप्रतिषेधसिद्धौ कस्याचिदव-
स्थायादयोरभ्यनुज्ञानार्थनिषेधवचनम् अंत्यश्राडालादिः कर्मानभिज्ञातत्वात् विकलेंद्रियउपलब्धिवैकल्यात्नसाक्षीका-
र्यः ६६ गर्त्तेश्चि आर्त्तचिंधुविनाशादिना मत्तोनद्यादिना उन्वत्तउल्लेखपशुतावेशादिना स्वधापिपासादिनापीडितः श्रमार्त्त-
वर्त्तगमनादिनापित्तनः कामार्त्तउल्लेखकोपः चौरश्चनसाक्षीकार्यइतिस्वर्णसंबन्धयेते तत्रार्त्तादिर्बुद्धिवैकल्यात्चौरस्वधाभिर्क-
-त्वात् ६७

स्त्रीणामित्यादि स्त्रीणामन्योन्यव्यवहारेऽत्रणादानादौ स्त्रियः साक्षिण्यो भवंति द्विजानां ब्राह्मणक्षत्रियविशासदृशाः सजातीयः साक्षिणाः स्युः एवं शूद्राः साधवः शूद्राणां चांडालादीनां चंडालादयः साक्षिणो भवेयुः एतच्च सजातीयसास्यभ्रिधानमुक्तलक्षणसजातीयसास्यसंभवे विजातीया अपिसाक्षिणो भवंति अतएव याज्ञवल्क्यः यथाजातियथावर्णसर्वेषु वा स्मृताः ६८ अनुभावीति गृहाम्यन्तरेऽरण्यदेवावौ रादिकृतो पद्मवेदे होपघाते वा ताव्यादिकृतेयः कश्चित्तु पलस्यते स चादिनो रवसाक्षी भवति न तु क्रणादा नादिवदुक्तलक्षणोपेतः तदेवोदाहरणात्स्यष्टयति ६९ स्त्रियापीति अंतर्वर्षसादादुक्तसास्यभावे सति स्त्री बालवृद्धशिष्यवंधुदासकर्मकरा अपिसाक्षिणः स्युः न च स्थिरबुद्धिलादिना स्त्री बालादीनां कथमप्यत्रापिसाक्षित्वमित्यत्राह ७० बालवृद्धेति बालवृद्ध-

स्त्रीणां सास्यं स्त्रियः कुर्वु द्विजानां सदृशा द्विजाः शूद्राश्च संतः शूद्राणामंत्यानामंत्ययो नयः ६८ अनुभावीत्युः कश्चित्कुर्व्यात्सास्यविविधादिनाम् अंतर्वर्षान्यरण्यवाशरीरस्सापिचाल्ये ६९ स्त्रियाय्यसंभवे काथ्यबालेन स्थविरैरणया शिष्येण वंधुना वापि दासेन भृतकेन वा ७० बालवृद्धात्तराणां च सास्येषु वदतां सुवा जानीयादस्थिरं वा च सुस्मित्कमनसा तथा ७१ साहसेषु च सर्वेषु स्तयसंग्रहणेषु च योगदंडयाश्च परकथ्येन पुरीक्षेत साक्षिणः ७२ बहुलपरिगृह्णीयात्साक्षिद्वधेन राधिपः स मेषु तु गुणोत्कृष्टान् गुणिद्वेषे द्विजोत्तमान् ७३

अधितानां उपप्लुतमनसां चास्येऽनृतं वदतां अस्थिरावाभवति अतस्तामनुमानेन जानीयात् यथोक्तम् वाग्भिर्भावायोऽङ्घ्रिगैरिति ७१ साहसेधिति गृहदाहादिषु साहसेषाचार्यस्त्रीसंग्रहणे वाग्दंडपरकथ्ये च गृहिण इत्कत्कसाक्षिपरीक्षानकार्यो स्त्रियाय्यसंभवे कार्यमित्यस्यैवायसुदाहरणप्रपंचः ७२ बहुलमित्यादि साक्षिणापरस्परविरुत्थानां बहुभिर्यदुक्तं देवनिर्णयार्थत्वेन राजा गृह्णीयात् समेषु तु निरुत्थार्थाभिधायिषु गुणवतः प्रमाणीकुर्यात् गुणयत्ना मेयविप्रतिपत्तौ द्विजोत्तमान् द्विजेषु च उत्तमाः क्रियावंत इत्यर्थः अतएव वृहस्पतिः गुणिद्वेषे क्रियायुक्ता इति गोविंदराजस्तु गुणवतां विप्रतिपत्तौ द्विजोत्तमान् ब्राह्मणान् प्रमाणीकुर्यादित्याह ७३ ७४ ७५

समदोषि चक्षुर्गालोसाक्षाद्दर्शनात् श्रोत्रग्राह्येयवणात्साक्ष्यसिद्ध्यति तत्र साक्षीसत्त्वं वदन् धर्माश्रीभ्यां ननु च्यते सत्यवचनेन धर्मोपपत्तेर्दंडाभावे र्थहान्यभावात् ७४ साक्षीत्यादि साक्षी दृष्टश्रुतादत्यादशसाधुभायावदनु अधोसुरेयानरकंगच्छति परलोके च कर्मांतरजन्यस्वर्गरूपफलादनेन पापेन हीयते ७५ यत्रेत्यादि त्वमस्मिन् विषये साक्षी भव इत्येव मकृतोपियत् किं त्रंश्रणादानादिपथ्यतिवाक्यारुष्यादिकं श्रुणोति तत्रापि साक्षी सपृष्टः सन् यथोपलब्धं कथयेत् अयं लकृतसाक्षी सामान्येन मन्नाक्तः अस्य ग्रामश्च प्राडुवाकश्च राजान्चेत्यादिना नरदादिभिः प्राडुभ्यमुक्तम् ७६ एक इत्यादि एकोऽलुब्ध इत्यत्राकारप्रच्छेपो दृष्टयः एकोपि साक्षी लोभादिरहितः स्यात् अतएव व्यासः सुचिः प्रियश्च धर्मज्ञः साक्षी यत्रालुभूत्वाकृत् प्रमाणमेकोपि भवेत् साहसैरुपशेषतः मेधातिथिगोविंदराजाम्यामेको लुब्धस्तसाक्षीत्यादिति पठितम् व्याख्यातं च लोभालोक एकः साक्षी न भवति एवं-

समक्षदर्शनात्साक्ष्यं श्रवणं चैव सिद्ध्यति तत्र सत्त्वं श्रुत्व साक्षी धर्माश्रीपयाच्च हीयते ७४ साक्षी दृष्टश्रुतादन्यद्विदुषु वन्भार्यससदि अवाङ्मूलकमभ्येति प्रत्यक्षगोचरे हीयते ७५ यत्रानिबन्धोऽपीक्षितश्रुणुयाद्वापि किंचन पृष्टस्तत्रापि तद्वयाद्यथा दृष्टयथाश्रुतम् ७६ एको लुब्धस्तसाक्षीस्यादूह्यः शुच्योपिनस्त्रियः स्त्रीबुद्धरस्त्रियूला सुदोषैश्चान्येपियेदृताः ७७ स्वभावेनेव यद्दुःखस्तद्वाद्यव्यावहारिकम् अतोयदन्यद्विदुषुर्दमार्थतदपाथिकम् ७८

चा लुब्धो गुणवान् कस्यां चिदवस्थायामेकोपि भवतीति स्त्रियः पुनरात्स शौचादियुक्ता बह्वोप्यस्थिरबुद्धितान् क्रुणानाद्यैः पर्यालोचिनव्यवहारे साक्षिण्येन भवंति अ पर्यालोचिनोस्तु ते यवारदंडपारुष्यादौ स्त्रियाप्यसमवेकार्थमिति साक्षित्वमुक्तम् अन्येपियेस्तेयादिदोषैर्व्याप्तान्तेपि पर्यालोचिनव्यवहारे साक्षिणो न स्युः ७७ स्वभावेनेति यत्साक्षिणो मयादिव्यतिरेकेण स्वभावाद्यद्भ्युः तद्व्यवहारनिर्णयार्थं याह्यं यत्पुनः साभावि कादन्यत् कुतोपि कारणाद्ददति तद्दमीविषये निःप्रयोजनं न भ्याह्यम् ७८ संभ्रांतरित्यादि सभामध्यं साक्षिणः संभ्रातान् आधिप्रत्यर्थिसमक्षराजाधिकृतो ब्राह्मणः प्रियोक्तिरच यन्वक्ष्यमाणप्रकारेण पृच्छेत् ७९ ७९ ७९

यद्दुयोरिति यद्दुयोरर्थित्यर्थेनोरनयोः परस्परसम्बन्धकार्ये चोद्धृतेनानीयतत्सर्वसत्येनकथयतयतोयुष्माकमत्रसाक्षित्वम् ८०
 सत्यमिति साक्षीसाक्ष्येकर्मणि सत्यं वदन्सन्पुच्छकृष्टान्ब्रह्मलोकान्भूमौनियुक्तलानिह्लोकेषुचात्कृष्टाव्यातिलभनेपरमा
 देशसत्यादिकावाक्येषुसुखेनपूजिता ८१ साक्ष्यइत्यादि यस्मात्साक्षीसृषावाक्यकथयन्वरुणसंबधिभिः पार्श्वैः सर्पिण्युभिः ज
 लोदरेण परतन्त्रीकृतः शतजन्मानियावत् अत्यर्थपीडयते तस्मात्साक्ष्ये सत्यं ब्रूयात् ८२ सत्येनेत्यादि यस्मात्सत्येनपूर्वाजितानाद-
 पिपापासाक्षीसुच्यते धर्मश्चास्यसत्याभिधानेन वृद्धिमेति तस्मात्सर्ववर्णविषयसाक्षिभिः सत्यं वक्तव्यम् ८३ आत्येवेति यस्मा
 दश्रमाश्रमकर्मप्रतिष्ठा आत्येवात्मानः शरणं तस्मादेवं स्वमात्मानं नराणां मध्यमादुत्तमं साक्षिणं मृषाभिदानेनावज्ञासोः ८४

सप्तांतः साक्षिणः प्राप्तानर्थित्यर्थिसन्निधौ ग्राह्युवाकोसुसुजीतविधिनानेनसात्वयन् ७९
 यद्दुयोरनयोवेत्यकार्येऽस्मिन्चेदितमित्यर्थः तद्भूतसर्वसत्येनयुष्माकद्व्यत्रसाक्षिता ८० सत्यंसाक्ष्ये
 सुवन्साक्षीलोकानामौक्तिपुच्छकृष्टान् इहचानुत्तमौक्तिवागवाग्ब्रह्मपूजिता ८१ साक्ष्येऽनुतवदन्-
 पार्श्वेभ्यतेवारुणेभ्यशम् विवशाः शतमजानोस्तस्मात्साक्ष्यवददत्तसू ८२ सत्येनपूयतेसाक्षीध-
 र्मः सत्येनवदते तस्मात्सत्यंहिवक्तव्यं सर्ववर्णेषुसाक्षिभिः ८३ आत्मवद्वात्सल्यः साक्षीगतिरात्मा
 तथात्सल्यः सावमस्थाः स्वमात्मानं नृणासाक्षिणसुत्तमम् ८४ मन्यतेवंपापकृतो नकश्चित्स्यथती
 तिनः तोस्तद्देवाः प्रपथ्यतिस्वस्यैवातरपूरुषः ८५ द्यौर्भूमिरापोरुदयंचंद्राकर्त्स्नियमानिलाः रा
 त्रिः साध्येचधर्मश्चदत्तज्ञाः सर्वदेहिनाम् ८६

मन्यतइति पापकारिणएवंमन्यते अस्मानधर्मप्रवृत्तान्मकश्चित्स्यथ
 तीतितान्यनर्षस्वमाणादेवाः पश्यन्तिस्वस्थान्तरपूरुषः पश्यति ८५ द्यौरित्यादि द्युलोकप्रथिवीजलरुदयस्थजीवंचंद्रादित्या-
 ग्निपमवायुराग्निसंध्या इत्यधर्माः सर्वेशरीराणांश्रमास्तुधर्मज्ञाः दिवादीनांचाधिष्ठातृदेवतास्ति साचशरीरण्येकत्रावस्थापि
 तातत्सर्वजानातीति आगमयामाणयाद्देहांतदर्शनंतदंगीकृत्येदमुक्तम् ८६ देवब्राह्मणेति प्रतिमादेवताब्राह्मणसन्निधानेसुच्येति

मृदिजातिप्रभृतीन्माळ्युरवासुदस्युरवान्वास्वयंपयतः प्राङ्निवाकः पूर्वाणहेकालेयाथातथ्यंसादयंपृच्छेत् ७ ब्रूहीत्यादि ब्रूही
 सेवंराब्दसुच्चार्य्याहाणपृच्छेत् सत्यंब्रूहीतिपार्थिवंक्षत्रियपृच्छेत् गोबीजकवर्णापहारयत्यापंतद्भवतोः नृत्ताभिधानेस्यादि-
 लेवयैवयम् शृङ्गसुनः सर्वेर्वक्ष्यमाणपार्थः संबध्ययदिमृषावदसीतिपृच्छेत् ८८ ब्रह्मभइति ब्राह्मणंहतुः स्त्रीया
 यातिनश्रयेनरकादिलोकान्मपिभिः स्मृताः येचमित्रद्रोहादिकारिणः येचोपकतुरपकारिणस्तेतवाभित्यावदतोभवेयुः ८९ जन्म
 प्रभृतीत्यादि हेयमाधारयत्वयाजन्मतआरभ्यकिंचित्कृतं कृतंतत्सर्वंत्वदीयंकुक्कुरादिकंसंक्रामतिचदित्त्वमसत्यं ब्रवीषि ९०
 एकोहमित्यादि हेभद्रएकएवाहमास्मिजीवात्मकइतियदात्मानमन्यसेमैवंमस्थाः यस्मादेवपापानांपुण्यानांचंद्रशामननान्मुनि

देवमाहाणसान्निध्यैसास्यंपृच्छेदृतं द्विजान् उदङ्मुखान्याङ्मुखान्वापूर्वाणहेवैश्रुचिः शत्रुचीन्
 ८७ ब्रूहीतिब्राह्मणपृच्छेत्सत्यंब्रूहीतिपार्थिवम् गोबीजकाचनेवैश्यशूद्रसर्वेस्तृपातकैः ८८ ब्रू
 हामोयैस्मृताल्लोकयेचस्त्रीबालघातिनः मित्रद्रुहः कृतमस्यतेतस्युच्चुवतोमृषा ८९ जन्मप्रभृति
 यत्किंचित्सुप्यभद्रत्ययाकृतम् तत्तेसर्वस्युनोगच्छद्यदिद्रूयास्त्वमन्यया ९० एकोहमस्मीत्यात्मानं
 यत्वंकल्याणमन्यसे नित्यास्थितस्तेहृद्येषपुण्यपापैक्षितासुनिः ९१ यमोवैवस्यतोदेवोथस्तवैषहृ
 दिस्थितः तेनचेदविवादस्तेमागगाभाकुरुत्तुगमः ९२

सर्वज्ञः तवहृदयेपरमात्मानित्यमवस्थितः तथाचश्रुतिः
 द्वास्तृपर्णासहजासखायासमानंघृक्षंपरिक्षकजाते तयोरन्यः पिप्लवंस्वाहृत्यनश्रन्नन्योअभिचाकशीति ९१ यमइति सर्वस्य
 मनाघमः परमात्मावैवस्वतइतिदंडधारिलात्देवनादेवः यस्तवैषहृदिमिच्छतिनेनसहयथार्थकथनेनयदितवाविवादः यदालम्ब
 नोगतमसावन्यज्जानातिलंचान्यथाकश्रयसितदोतयीमिनासहविप्रतिपत्तिः स्यात्एवंचात्रसत्याभिधानेनेयनिःपापः कृतकृत्यो
 सिपायनिर्हरणार्थमागंगाभाचकुरुक्षेत्रंयासीः मन्त्रकृमेयात्रगगाकुरुक्षेत्रयोः सास्यंमत्स्यपुराणेव्यासेनस्फुटीकृतम् कुरुक्षेत्र
 समागंगापनतत्रावगाहितेति मेधातिथिगोविंदराजोतु विवस्ततःपुत्रोपोयमोदक्षिणदिक्कृपतिलर्कितः कर्णगोत्रयश्मू

तत्र हृदये परिष्कृतितेन सह यादित वा धर्मकारित्वाद्वा दोनास्ति तदा मागंगा माकुलक्षेत्रं यासीरिति व्याचक्षते १२ नग्न इति यः साक्ष्यं
 असत्यं वदेत् स नग्नः कृतमुंडन परिष्कारोऽंधः कर्परेणोपलक्षितः भिक्षार्थं शिशु कुलगच्छेत् १३ अवाकृ इति यो धर्मनिश्चयनिमित्ति-
 तं पृष्टः सान् असत्यं भूयात् स पापवान् अधीसुरलोम हांधकारे यो नरकस्तं गच्छति १४ अंध इति यः सभाप्राप्तः तत्कार्यस्यायत्तार्थस्या
 भिप्रायं अनुपलब्ध्या शुक्रीचादिस्वरत्नेन कथयति स नरोऽंधवसंकटकान् गत्स्थान् भक्षयति कस्तुल्य्या प्रवृत्तो दुःखमेव महल्लभते
 १५ यस्येति यस्य वदतः सर्वज्ञो तयामीक्षी किमयं सत्यं वदस्तान् नृमिति न शकेत् किनु सत्यमेवाप्यवदति निविशिकः सपद्यते तस्मादन्यं
 प्रशस्ततरं पुरुषं देवान् जानन्ति १६ यावत् इति यस्मिन्स्थानि भिन्ने साक्ष्ये यत्सख्याकान् पित्रादि बांधवान् नरके योजयति तत्सख्य

न नो मुंडः कपालेन भिक्षार्थं क्षुत्सिपासितः अंधः शत्रुकुलगच्छेद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् १३ अवाकृशि
 रास्तमस्य धेः क्लिषीनरकवजेत् युः प्रप्ये वितथं नृयात्पृष्टः सन् धर्मनिश्चये १४ अधोमत्स्यानिवासा
 तिसनरः कटकैः सह यो भापते रथैकल्पमप्रत्यक्षसभागतः १५ यस्य विद्वान्निवदतः क्षेत्रज्ञो नाभिंशं
 कते तस्मान् देवाः श्रेयांसलोकैः न्यपुरुषविदुः १६ यावतो बांधवान् पस्मिन् हति साक्ष्ये नृतं वदन् ताव
 तः संख्यया तस्मिन् नृपुणुसोस्थानुपूवशाः १७ पंचपन्थनृतं हति दशहृति गवानृतं शतमभ्यानृतं हति स-
 हस्रपुरुषानृतं १८ हति जातान्जाताश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् सर्वभूष्यनृतं हति मास्माभूष्यनृतं व-
 दीः १९

कात्रक्रमेण परिगणनयामो ज्येष्ठानान्साथो नृपुणु अथवा यावतो बांधवान् पस्मिन् हति यावतो बांधवानां ह
 न्न फलं प्राप्नोति नावलंख्याकान् नृपुणु पसह्ये व्यनृतं निदार्थमिदम् १७ पंचेति पशुविषयेऽनृतं पंचबांधवान् नरके योजयति
 पंचानां बांधवानां हननफलं प्राप्नोति एवं दशगोविषये संख्यागौरवंचेदं मायश्चित्तगौरवार्थम् १८ हतीति हिरण्यार्थे अनृतं व-
 दन् जातान् प्रजातांश्च पुत्रप्रभृतीन् नरके योजयति एषां हननफलं प्राप्नोति भूमि विषये चानृतं वदन् सर्वमणिनां हननफलं प्राप्नोति
 तस्माद्भूमि विषयेऽनृतं मावदो शिति विशिव्या भिधानम् वैदूर्यादिषु अनृतं वदन् भूभिवदोपमाह १९

अस्त्विति तडागकूपयाहोदकाविषयेऽनृते स्त्रीणां च भैशुनाख्योपसो गविषये अञ्जेषु च लेषु च क्तादिषु पाषाणसयेषु वैद्व्यी
 दिव्युअनृते भूमिबद्रोपसाह १०० एतानिति एतानसत्यसापणदोषानधिगाम्य दृष्टश्रुतानतिक्रमेण सर्वमेवाजसातलतो ब्रूहि १०१
 गौरक्षफभित्यादि गौरक्षणजीविनोचणिव्याजीविनः सूपकारादिकारुकर्मजीविनः दासकर्मजीविनः प्रतिषिद्धजीविनो ब्राह्मणान्म
 क्तवसाह्यदरानेभूदयतपृच्छेत् १०२ तद्वदन्निति तदेतत्सास्यमन्यथापिजानन्मनुष्यो धर्मणदयादिनाच्यवहारे धन्यथावदन्स
 गिलोकान्मन्त्रस्यमित्यसाद्यदेतन्निमित्तविशेषेणासत्याभिधानं नादेवसंबन्धिनाचमन्यादयोवदन्ति कपुनस्तदसत्यं वक्तव्यमित्य
 तआह १०३ शूद्रेति यस्मिन्व्यवहारे सत्याभिधाने सति शूद्रवैश्यसत्रियब्राह्मणानां बधः संपद्यते तत्रासत्यवक्तव्यरसात् य

अप्कभूमिवदित्याहुः स्त्रीणां भोगे च भैशुने अञ्जेषु चैव रलेषु सर्वेषु भूमयेषु च १०० एतान्दो
 षानवेदस्यत्सवाननृतभाषणे यथाश्रुतयथाहृष्टसर्वमेवाजसावद १०१ गौरक्षकान्वाणिलिफा
 सथाकारुकुशीलवान् प्रैष्यान्वात्सुषिकाश्चैव विभ्रान् शूद्रवदन्तरेत् १०२ तद्वदन्धर्मतोथ
 पुजनन्मन्यन्मथानरः नस्वगीञ्चवतलाकाहवीवाचवदन्तिताम् १०३ शूद्रविदक्षत्रविप्राणाय-
 त्रचोक्तो भवेद्बधः तत्रवक्तव्यमनृतं तद्विसत्याद्विशिष्यते १०४ वाग्देवस्यैश्चरुभिरजनेरस्तेसर
 स्वतीम् अनृतस्यैनसस्तस्य कुर्वाणानि कृतपराम् १०५

तै एतच्च प्रमादस्वरक्षिताधर्मविषयत्वे नत्वतंताधार्मिकसंधिकारत्तेनादिविषये तथागोतमः नानृतयदनेदोषोयज्जीवनं च नदधी
 न्तु पापीयसो जीवन्मिति नचजगत्तु ब्राह्मणहृत्सर्वपापेषु क्विस्थितमिति मनुनेववस्यमाणलात्न ब्राह्मणवधप्रसक्तिरिति वाच्य
 म् उयदंडत्वादासः कथंचित्संभवात् अत्रवचने शूद्रादिक्रमेणाभिधानंबधस्यामगलत्वात् १०४ वाग्देवोति तैसाक्षिणोऽनृताभि-
 धानोवाग्देवताकैश्चरुभिः सरस्वतीं यजेन् तस्यानृताभिधानजनितपापस्य मरुहंशुदिं कुर्वाणाः साक्षिबहुलापे संनेदम् नले
 कस्येयसाक्षिणः कृपिजन्मन्यायेन चरुत्रयम् यद्यपि वाग्देवताकेन्यसौ वाक्शब्देनैव देवतात्वेन सरस्वतीशब्देन विधिशाब्दस्य मत्रत्वेप

वः स्यादितिन्यायान्थापिवाग्वैसरस्वतीतिश्रुतेर्वाकृसरस्यत्योवेकार्थत्वात्सरस्वतीमित्कपसंहारः अत्रप्रकरणेचेदंप्रायश्चित्ताभिधा
 नंलाघवार्थम् नत्रक्रियमाणेन्द्रविट्क्षत्रियत्राह्मणवधिविषयान्नवादिनइत्यपिवक्तव्यंस्यात् १०५ कूर्वाडैरिति कूर्वाडम-
 श्रापजुर्वेदिकायद्देवादेवहेडनमित्येवमादयः तैम्रिदेवतायेष्टतमनोऽहुयात् यथाविधिपरिस्तरणादित्वात्त्वधर्मणस्वगृह्योक्तं
 उदुनामवरुणपाशाभित्येत्थावरुणदेवताकया आपोहिष्ठादितिऽचृचेनवाद्धेवताकेनजुहुयात् द्युतमग्नानवितिसर्वत्रानुषंगः १०६
 त्रिपस्तादिति अब्याधितःसाक्षीन्त्रणादानादित्यवहारेत्रिपक्षपर्यंतयदिसाक्ष्यंनवदेनाद्विवादास्पदं सर्वमृणसुचमणस्यदद्यात्तस्य
 नसर्वसन्त्रणत्यदशमंभांगानोदंडं दद्यात् १०७ यस्मेति यस्वसाक्षिणःऽक्तसाक्ष्यस्यसमाहमध्येव्याग्निदाहसन्निहितसु
 त्रादिज्ञानिमरणानामन्यतमसवतिदैवसूचित्मित्र्याभिदोषलाहृणसुचमणस्यदंडं च राजादाप्यः १०८ असाक्षिकेति अवि

कूर्वाडैर्वापिक्कहुया द्युतमग्नौयथाविधि उदित्यूवावावारुण्याच्यूचेनाद्धेवतेनवा १०६ त्रिपक्षा
 दद्युवन्साक्ष्यमृणादिसुनरोऽगाढः तदृणभासुयात्सर्वदशवधचसर्वतः १०७ यस्य द्यूतसमाहादुक्त
 यावयस्यसाक्षिणः रोगोग्निज्ञानिमृणमृणदाव्योदमन्वसः १०८ असाक्षिकेषुत्वथेषुमित्योविबद
 मानयोः अविदंस्तत्त्वतस्सत्प्राथम्यात् १०९ महर्षिभिश्चद्वेद्वेत्स्वक्रायाश्चशपथाः कृ
 ताः वसिष्ठश्चापिशपथशोपेवयचनेनृपे ११० नदृथाशपथकुर्यात्स्वल्पव्यर्थेनरोबुधः दृथाहि
 शपथकुर्यन्मैत्यचेहचनश्यति १११

द्यमानेषुसाक्षिकेषुव्यवहारेषुपरस्परंविदमानयोस्तदतोर्बलादिव्यतिरेकेण
 सत्यमलममानः नाद्विवाकेनवस्यमाणेनशपथेनउच्यतेत् १०९ महर्षिभिश्चेति सप्तर्षिभिर्देवैश्चंद्रादिभिः सांदिग्धकार्यनिर्णया
 र्थगपथाः कृताः वसिष्ठोव्यनेनपुत्रशतंसाक्षितामितिन्वामित्रेणाकुटः स्वपरिसुन्द्येपियवनापत्येकदाग्निराजनिशपथंनकारञ्ज
 नेफार्थलाह्मन्नांशपिरिकरोत्यर्थः ११० नदृथेति स्वल्पेपिकार्येनदृथाशपथंपडितः कुर्यात् दृथाशपथंकुर्वन्परलोकेइहलो
 केननाशंग्रामोति दृथाशपथमतिमसवार्थमाह १११ कामिनोविति बहुभार्यस्यनान्यामहं कामयेत्येवमत्येवसीति एवंविशेषः

सुरतलाभार्थं कामिनीविषये विवाहविषये च मया अन्यानवोदयेत्यादौ गवार्थं धासाद्युपहारे च अग्नौ होमार्थं मिथनाद्युपहारे चो
ह्युपरधार्यमंगीकृतधनादौ च धाशपथे पापन्भवति ११२ सत्येनेति ब्राह्मणसत्यशब्दोच्चारणेन शापयेत् क्षत्रियवाहनासुधे
ममनिष्कलस्यादित्येवं वैथ्यंगीजलाकांचनामित्रममनिष्कलानिष्कः शूद्रं च सर्वाणि मे पातकानि स्युरित्येवं शापयेत्कार्यगौरवला
पचापेक्षया ११३ अग्निमिति अग्निसन्निभं चान्नाशत्यलिकमष्टांगुलमयः पिंडं हस्तद्वयवन्व्यस्तमसाम्बल्येपत्रं शूद्रादिकंसप्त-
पदानि पितामहाद्युक्तविधानादाहारयेत् जलोकादिरहितजले चैनन्मिज्जयेत् अशोधितकर्त्तव्यतास्मृत्यंतरे दोषा सुत्राणां दारा
णांच प्रथक् शिरसि एनं स्पर्शयेत् ११४ यमिति यमदीप्तोऽग्निर्न दहति आपश्च यन्नोर्ध्वेन यमिनन्वार्त्तिमेव महतीऽभ्योति सशप

कामिनीषु विवाहेषु गवां प्रस्येत यंधने ब्राह्मणास्युपपत्तौ च शपथेनास्ति पातकम् ११२ सत्येनशाप
येद्विप्रक्षत्रियवाहनासुधैः गोबीजकाचने वश्यांशूद्रसर्वे स्तपातकैः ११३ अग्निवाहारयेदेनमप्यत्रै
नन्मिज्जयेत् पुत्रदारस्ववाप्येन शिरासि स्पर्शयेत्सुथक् ११४ यमिद्धोन दहत्यग्निरापो नोन्मज्जय-
न्ति च न चान्तिमृच्छति क्षिप्रं सज्ञेयः शपथेभ्युचिः ११५ वत्सस्य ह्यग्निशुस्तस्य पुरात्रात्राप्यधीचसा न्ना
ग्निर्दुद्वाहरो मापिसत्येनं गगनः स्पृशः ११६ यस्मिन् यस्मिन् विवादे तु कोटि सास्यं कृतं भवेत् तं तत्कार्यं
निवर्त्तत कर्तृचाप्य कृतं भवेत् ११७ लोभान्मोहाद्भयान्मैत्रात्कामात्क्रोधो धातयैव च अज्ञानाद्बालभा
वाच्च सास्यवितथमुच्यते ११८

विशुद्धो ज्ञेयः अत्र प्रकृतमर्थवादमाह ११५ वत्सस्येति यस्मात्पूर्वकाले वत्सनाम्बन्धुर्ब-
लं ब्राह्मणः शूद्रापत्योसीत्येव कनीयसावैमान्नेयेणाभिक्षुष्टस्येनैतदेवमिति सपथार्थमग्निप्रविष्टस्वाग्निः सर्वस्य जगतः शुभार-
कर्त्तव्ये चारुमृतः सत्येन हेतुना रोमैकमपि वह्निर्न दग्धवान् ११६ यस्मिन्निति यस्मिन् यस्मिन् व्यवहारे साक्षिभिरनृतं मुक्तमिति-
निश्चितं भवेत्तत्कार्यं समासमाडुिवाकः पुनरापि निवर्त्तयेत् यदर्षिचंद्रसमासपर्यंतं तान्भीतं तदपि पुनः परीक्षेत् ११७ लोभा-
दिति वस्यमाणविशेषार्थं लोभादीन् सुथक् निर्दिशति लोभेन विपरीतज्ञानेन भयेन सत्येन सत्येन क्रोधेनाज्ञानेनानवधाने

एषामिति एषांलोभादीनांमध्यादन्वतस्मिन्निमित्तेसतियोमिथ्यासाक्ष्यं कथयेत् तस्य दंडविशेषाणि क्रमशो बदिष्यामि ११९
 लोभादिनिमित्तोभेनमिथ्याभिधानेसतिवक्ष्यमाणानांसाहस्रदंडयः मोहेनमथमसाहस्रदंडयः स्वभाणभयेनचवक्ष्यमाणोमध्यमसाह-
 सोमंत्रालयमसाहस्रचतुर्युगम् १२० कामादिति स्त्रीसंभोगरूपकामानुरोधेनमिथ्यावदन्मथमसाहस्रदंशयुगं दंडयः क्रो-
 तुपरंमथमसाहस्रत्रियुगवक्ष्यमाणंअज्ञानत्वाद्देशतेवाल्लिख्यात्अनवधानाल्पशतमेवदंडयइतिसर्वत्रालुषंगः १२१ एतानिति
 मत्परमथमसाहस्रत्रियुगपरिच्छेदोपायमसत्यरूपधर्मस्थचवारणार्थमेतान्कोटसाक्ष्यविषयेपूर्वैरुक्तिभिरुक्तान्दंडान्मन्वायोआहुःएतच्चसर्व-
 कोटसाक्ष्यमूयोमूयः कोटसाक्ष्यकरणेषुच १२२ कोटसाक्ष्यमिति क्षत्रियादीन्त्रिन्युगान्कोटसाक्ष्यात्पूर्वोक्तेनदंडयित्वाथभि-

एषामन्यनमेस्थानेयुःसाक्ष्यमनृतं वदेत् तस्यदंडविशेषांस्तुप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ११९ लोभात्सह
 स्रदंडयस्तुमोहत्स्रवतुसाहस्रम् भयाद्दोमध्यमोदंडोमंत्राल्युर्वचतुर्युगम् १२० कामाद्दंशयुगपू-
 र्वैकौभात्त्रियुगपरम् अज्ञानाद्देशतेपूर्णेवाल्लिख्याच्छतमेवतु १२१ एतानाहुःकोटसाक्ष्यमोका-
 न्दंडान्मनीषिभिः धर्मस्याव्यभिचाराथमधर्मनियमायच १२२ कोटसाक्ष्यतु कुर्वाणास्त्रिन्युगान्धा-
 र्मिकोत्पः प्रवासयद्दंडयित्वात्रास्त्रणतु विवासयेत् १२३ दंशस्थानानिदंडस्यमनुःस्वाथक्रवाग्नी-
 त् त्रियुगेषुयानिस्तुरसूतोत्रास्त्रणोभ्रजन् १२४ उपस्थसुदरंजिह्वाहस्तापादाचपचमम् चक्रे-
 नोसाचफणोचिधनदेहलाथयच १२५

राजास्त्राद्गृह्णित्वासायेत् ब्राह्मणं तु धनदंडव्यतिरिक्तेनस्त्राश्रान्निःसारयेत् न-
 आतु ब्राह्मणं दन्त्यात्सर्वपेववस्थितम् तद्द्रोदेनं बहिः कुर्यात्समग्रधनमदानंभित्तिनसाहितंनिर्वसिनस्थाभिधास्यमानत्वात् गोवि-
 दराजस्तु पूर्वदंडेनदंडयित्वा नगं कुर्यात् इतिव्यत्चष्टे मेधातिथिस्तु ब्राह्मणस्य विवासस्तवासायहरणं गृहभंगोवेत्याचष्टे १२३
 द्योति ईरण्यगर्भोमनुदंशदंडस्थानानिउक्तान्यामिदक्षत्रियादिवर्णत्रयविषयेभवति ब्राह्मणः पुनर्महत्स्यपराधेअस्त्रथाशिवोदे-
 शान्निःसार्यते १२४ उपस्थेति लिंगादिन्येतानिदंशदंडस्थानानि अतस्तदंगेनापराधेसतिप्रतिषेधगौरवापेक्षयातदंगानाडन

वेदनादिकर्तव्यम् अल्पापराधेयथाश्रुतंधनदंडः देहदंडोभारणमहापातकादौ १२५ अतुबंधमिति पुनःपुनरिच्छातोअप
 राधकरणमपेक्ष्यशासाराण्यादिनाऽवस्थानंश्राय्यादिकंचापपराधस्थापेक्ष्यभारंत्वापराधकारिणोधनशरीरादिसामर्थ्यमपराधंचरु
 कलधुभावनेनचालोव्यदंडनीयेषुदंडंकुर्यात् एतच्चाभिहिताभिधास्यमानदंडशेषमूलम् १२६ अधर्मेति जीवतःख्यातिर्यथाः सृ
 तस्यख्यातिः कीर्तिः यस्मादनुबंधाद्यनपेक्ष्यदंडनामिहयशोनाशनमृतस्यचकीर्तिनाशनंपरलोकेचधर्मतिराजितंस्वर्गमतिबंधकंत
 रमानत्परिस्फजेत् १२७ अदृश्यामिति राजादंडानहन्धनलोभादिनादंडयन् दंडाहोव्यालुसोधादिनाउत्सृजन्महतीसख्यातिमा
 भोति १२८ वाग्दंडमिति नसाधुकृतवानसिमैवंभूयः कार्षीः इत्येवंवाङ्मूर्त्तिनमथमापराधेगुणवतः कुर्यात् तथापिवादिनोपशा
 स्यतिनदाधिकृगन्मभाजीवहामिस्तेपापस्यभूयादित्येवमादितस्यकार्यम् तदापियद्यसन्मार्गीन्मनिवर्ततदाधनदंडमस्यनृतीचक्रु

अनुबंधंपरिज्ञायदेशकालौचतत्वतः सारापराधौचालोक्यदंडंदंडेधेषुपातयेत् १२६ अधर्मदंड
 नलोकेयशोमकीर्तिनाशनम् अस्वर्गंचपरत्रापितस्मान्त्तलपरिवर्जयेत् १२७ अदृश्यान् दूडयनुरा
 जादृश्याश्चवाप्यदंडयन् अयशोमहदाभातिनरकंचवगच्छति १२८ वाग्दंडंमथमकुर्व्याद्दिग्दंड
 तदूनतरम् नृतीयधनदंडंतुवधदंडमतः परम् १२९ वधेनापियदात्वेतान्भियहीतुल्लशक्रुयात्
 तदेषुसर्वमयंतत्प्रयुजितचतुष्टयम् १३० लोकसव्यवहारशथयाः सज्ञाः प्रथिताक्रवि ताम्भरु
 व्यरूपणानाताः प्रवक्ष्याम्यशेषतः १३१ जालातरगतेभानोयत्सूक्ष्मदृश्यतेरजः प्रथमतस्तमाणा
 नात्र्यसरेणुमचक्षते १३२

यत् एवमापिचेन्नावतिष्ठतेतदातः परंवधदंडताडनाद्यंगच्छेदरूपंतस्यकुर्वन्निभारणम्
 तोवक्ष्यति वधेनापियदात्वेतानिति १२९ वधेनेति व्यस्तेनांगच्छेदेनापिदृश्यान्वशोकस्तुल्लशक्रुयात्तदाएतेषुसर्ववाग्दंडादिच
 तुष्टयकुर्यात् १३० लोकेति तास्वरूप्यकवर्णनांयाः पणादिसंज्ञाः क्रयविक्रयादिलोकव्यवहाराथेषुथिव्यात्रसिद्धस्तादंडाद्युपयोगा
 र्थसाकल्येनकथयिष्यामि १३१ जालात्तेति गवाक्षविवरस्पर्शरश्मिषुपत्सूक्ष्मरजोदृश्यतेतदृश्यमानपरिमाणानामथमव्यसरणुव

अष्टौत्र्यसरेणबोहिल्लौकापरिमाणेनज्ञेयातास्तिस्त्रोहिल्लिहाराजसर्षपोज्ञेयः तैराजसर्षपास्त्रयोगौरसर्षपोज्ञेयः १३३
 सर्षपादिति गौरसर्षपाः षट्प्रमथ्योनस्त्रूलोनापिस्त्रुक्ष्मोपवोमवतित्रिभिर्यवैः कृष्णालंरुक्तिकेतिप्रसिद्धं पंचभिः कृष्णालैर्माषः षोड-
 शमाषाः स्रवर्णः स्यात्तुल्लिगाश्यायपरिमाणवचनः १३४ पलमिति चत्वारः स्रवर्णाः पलस्यात् दशपलानिधरणं कृष्णालद्वयस
 मं कृत्वा तुलयाधृतं रूष्यमापकोबोद्धव्यः १३५ तेषोडशेति तेषोडशस्रूष्यमाषकोरौष्यधरणपुराणश्वराजतोरजतसंबंधीस्यात्
 कार्षिकः ताम्रमयः कार्षापिपाः पणइतिवज्ञेयः कार्षिकश्चास्त्रापलवतुर्यभागोबोद्धव्यः अतएवपलं कर्षवचतुष्टयमित्याभिधा
 निकाः १३६ धरणेति दशस्रूष्यधरणातिरौष्यशतमानो ज्ञातव्यः चतुर्भिः स्रवर्णैः निकः प्रमाणेन बोद्धव्यः १३७ पणेति पंचाशद-

त्र्यसरेणबोष्टौविज्ञेयालिद्वैकापरिमाणतः ताराजसर्षपस्तिस्त्रस्तेत्रयोगौरसर्षपः १३३ स्रर्षपाः षट्प्रयवो
 मध्यस्त्रियवलेककृष्णालम् पंचकृष्णालकोमाषस्तेस्रवणस्त्रुषोडश १३४ पलस्रवर्णाश्रुत्वारः पल्ला
 निधरणदश द्वेकृष्णालेस्रमधूतेविज्ञेयोरौष्यमाषकः १३५ तेषोडशस्याद्वरणपुराणश्वैवराजतः कार्षी
 पणानुविज्ञेयस्ताम्बिकः कार्षिकः पणः १३६ धरणानिदशज्ञेयः शतमानस्ताराजतः चतुःसौवर्णिकोनि
 कोविज्ञेयस्तुप्रमाणतः १३७ पणानाद्वैशतसाद्द्वयथमः साहसः स्मृतः मध्यमः पंचविज्ञेयः सहस्रवर्त्
 वचान्तमः १३८ ऋणदेयेप्रतिज्ञातेपंचकशतमहति अपन्हयेतद्विशुणतृन्मनोरजुशासनम् १३९ व-
 सिष्ठविहितां वृद्धिसृजेद्विनविवर्द्धनीम् अशीतिभागगृह्णीयान्मासाद्द्वार्षिकः शत १४०

धिकेद्वैशतेमयम

साहसोमन्वादिभिः स्मृतः पंचशतानिमध्यमः साहसोज्ञेयः पणसहस्रं चतुःशतमसाहसोज्ञेयः १३८ ऋणेति मयोत्तमर्णस्यचन्देय
 भितिसभायामधमर्णेनोक्तेसत्यधमर्णः पणशतान्यपणादत्येवंदडमहति यदातुसभायामर्णिकंचिदस्मैधारयामीति एवमपल
 पतितदापणशतादशपणादत्येवंदडमहतिदत्येवंमनुस्मृतौदडमकारः १३९ वसिष्ठेति वसिष्ठेनोक्तां वृद्धिधर्म्यत्वाद्द्वन्द्विकरा
 वृद्धिजीवीगृह्णीयात्तामेवदशयति शतेप्रयुक्तेअशीतिभागंप्रतिमासं वृद्धिगृह्णीयात् १४०

द्विक्रमिति द्विक्रशतंहिगृहानोद्विधनग्रहणेकैल्विधीनभवति १४१ द्विक्रमिति ब्राह्मणादिवर्णानांक्रमेणद्विक्र
 तु कंचकंशतंसमभितोनाधिकमासस्यसंबंधिनांद्विगृहणीयात् नन्वशीतिभागोलघुद्विक्रशतग्रहणगुरुकथमिसौब्राह्मण
 स्पलघुगुरुकस्योपिकल्पेताम् अत्रमेधातिथिगोविंदराजौतु पूर्ववृत्त्यानिर्वाहासंभवेद्विक्रशतपरिग्रहइतिव्याचक्षते इदं
 तुवदामः संबंधकेषु शीतिभागग्रहणंबंधकरहितेतुद्विक्रशतद्विपरिग्रहः तदाहयाज्ञवल्क्यः अशीतिभागोवृद्धिःस्यान्मासि
 माभिसंबंधके वर्णकमाच्छतद्वित्रिचतुःपंचकमन्यथा वेदांतोद्गीतमहसोमुनेर्व्याख्यानमाद्रिये तद्विरुद्धंस्वबुद्ध्याचनिकद्वमधु
 नातनैः १४२ नखेति भूमिगोधनादौभोगार्थंबंधकेदत्तेधनप्रयोगप्रवामनतरोक्ताद्विमुत्तमणेनिलमतेकालसंगोधिश्चिरका
 लावस्थानात्द्विगुणीभूतमूलधनमवेशोपिनिसर्गोऽन्यस्तेदानन्वनवान्यतोविक्रयः मेधातिथिगोविंदराजौतु आधेश्चिरकाला

द्विक्रशतंवागृहणीयात्सतांधर्ममुस्मरन् द्विक्रशतंहिगृहणोनभ्रवत्यर्थकिल्विधी १४१ द्विक्रमि
 कंचतुक्चपंचकचशतंसमम् मासस्यद्विगृहणीयाद्दृणानामनुपूर्वशः १४२ नत्वेवाधोसोपकारं
 कोसोदीद्विद्विसामुयात् नचाधेः कालसराधान्निसर्गोस्तिनविक्रयः १४३ नभोक्तव्योबलादाधिषु
 जानोद्विद्विसुत्सृजेत् मूल्येनतोषयेच्चैनमाधिसतेनोन्यथाभवेत् १४४ आधिच्योपनिधिश्चोपनि
 कालात्ययमहंतः अवहायोभिवेतांतौदीधकालमवस्थितौ १४५

वस्थानेपिनिसर्गोनिन्यत्रबंधकेनार्पण
 भितिव्याचक्षते अत्रमुर्वदेशीयशिष्टाचारविरोधः बंधकीकृतमूल्यदेरन्यत्राधिकरणसमाचारात् १४३ नभोक्तव्येति गोव्या-
 धिविषयवचनमिदंस्त्रालंकारादिगोप्याधिर्बलान्नभोक्तव्यः फ्रंजानोद्विद्विसुत्सृजेत्मागमूल्येनात्रेनतोषयेत् यद्वा भोगोनासा
 रतामाधौनीतेसारावस्थाधिमूल्यदानेनस्वाभिनतोषयेत् अन्यत्राबंधकचौरःस्यात् १४४ आधिच्येति आधिबंधकःउपनिधी
 यतइत्कपनिधिः प्रीत्याभोगायमार्पितंद्व्यन्वारदस्मृतिलक्षितौचमिक्षेपोपनिधी तावेवात्रोपनिधिशब्देनगृह्येतेएतावाच्युपनि-
 धीचिरकालवस्थितवस्थितवस्थितौतदेवतस्यावहायोसमर्पणीयावित्यर्थः १४५ ७. ६

संभ्रत्येति यत्किंचिद्दशवर्षाणीत्यनंतरं भ्रोगेन स्वल्हानिवस्यति तदपवादार्थं भिदम्, दृश्यमाना गौरु श्लेश्वश्वव हन्द्मना र्थे च म
 युक्तो बलीवद्दीर्घः एते मीत्या अन्येन तु फज्यमानाः कदाचिदपि स्वाभिनेन न्यथिति प्रदर्शनाथे इदं प्रीत्योप फज्यमानन्वनश्यतीति वि
 वक्षितं सामान्योपक्रमं चेदं विशेषाभिधानाभितिनपुंसकलिङ्गात् १४६, यत्किंचिदिति यत्किंचिद्दन्जातं समसमेव प्रीत्यादिव्यतिरेके
 णपरैर्दशवर्षाणि फज्यमानस्वामी प्रोक्षते मा फक्षेत्यादिप्रतिषेधोक्तिरन्वयति नासौ न क्लृब्धुं योग्यो भवति तस्य तत्र स्वाभ्यं निवर्तत इ-
 ति भावः १४७ अजडेति जडो बुद्धि विकलः न्यूनयोऽथ वर्षः योगंडः तथा च नारदः बालआषोडशाष्टत्यो गंडं व्यापिशब्दतः स
 धनस्वामीयदिजडः योगंडं च्यन भवति तदीयदर्शनविषये च तद्भनं फज्यते तदा स्वाभिने व्यवहारेण नष्टं ततो मोक्षुरेव तद्भनं भवति १४८
 प्राथिभिति बंधोऽयमादिसर्पादा बालधनं निक्षेपो चासनस्थमनात्वाय स मुद्रं यन्निधाय तदिति नारदोक्त उपनिधिलक्षणः दास्यादि

संभ्रित्या फज्यमानाभिननयंति कदाचन धेसु रुरु श्लेश्वश्वो यश्च दस्यः प्रयुज्यते १४६ यत्किं-
 चिद्दशवर्षाणिसन्निधौ प्रोक्षते धनी फज्यमानपरैस्तूष्णीन्सत क्लृब्धुमर्हति १४७ अजडश्चैदपो
 गंडो विषये चास्य फज्यते भग्नतद्भवहारेण भोक्ता इव्यमर्हति १४८ आधिः सीमा बालधनं निक्षे-
 पोपनिधिः स्थियः राजस्वोऽत्रियस्वचन भ्रोगेन प्रणम्यति १४९ यः स्वाभिनाऽननुज्ञातमाधिभक्ते-
 विचक्षणः तेनार्द्धदृष्टिर्मात्कव्यातस्य भ्रोगस्य निष्कृतिः १५० कुसीददृष्टिर्दृष्टुप्यनात्येति सकृदाह
 ता धान्यसदेलवे वाह्येनातिक्रामति पंचताम् १५१ स्त्रियोरजश्चोत्रियधना निउक्तेन दशवर्षभ्रोगेन न स्वाभिनेन

र्प्यंति नमोक्तुः स्वल्पं जन्ते १४९ यः स्वाभिनेति यो रत्नादतं वंधं स्वाभ्यनुज्ञाव्यतिरेकेण मूर्खो निन्दयेन फंक्तेन तस्य भ्रोगस्य-
 संश्रद्धयमर्हदृष्टिर्भोक्तव्या बलभ्रोगेन तु भोक्तव्ये बलाधिकं जने सति सवृद्धिस्लागएवोक्तः १५० कुसीदेति वृद्ध्या धनप्रयोगः
 कुसीदंतत्रयादृष्टिः सरुद्धहीतासाहैरुप्यं नातिक्रामति मूलदृष्टिर्दृष्टुप्यं व भवति मति दिन प्रतिमासादिग्रात्यादिति तात्यर्थम् धा
 न्येपुनर्दृश्यतिः प्रयुक्ते स ददृष्टा फले ल्पत इतिलवः ऊणालो मतस्मिन्वाहनीयेन बलीवर्द्धो प्रयुक्ते विरेणापि कालेन मूल-
 धान्यादिना स हंपचरणतां नातिक्रामेदिति १५१ कृतानुसारादिति कृतायादृष्टिर्हिकोत्रिकाभितिशस्त्रेण वर्णक्रमेणोक्ता तस्याः शास्त्रा

तुसारादधिकाव्यतिरिक्ताकृता अनोन्यादृष्टिरकृतैत्यर्थः किंतुकृता अपिदृष्टिः वर्णक्रमेण द्विकत्रिकशतादिरूपैर्यमासेनाद्या त-
थात्प्रविण्युः दृष्टिदक्षरकृता अपिवत्सरातिक्रमेयथाभिहितवर्णक्रमेण द्विकत्रिकादिनेत्यर्थः किंत्वकृतदृष्टावपि विशेषांतरमाह बु-
त्सिनात्सरात्सप्यंपथात् इति कुसोदपथः अपमधमर्णोयत्त्यूद्वाविषयोक्तंपंचकशतं द्विजातेरपिगृण्हातीत्येवकुत्सितः पंथाः पूर्वोक्तदृ-
ष्ट्यदृष्टिकरादपकृष्टदलेयमन्वादय आहुः इयंचाकृतादृष्टिरूढारविषयेयत्चनादृष्टिबोद्धव्यात्दाहकाल्यायनः प्रीतिदत्तंनवर्द्धतयाव-
न्मप्रतियानितम् याच्यमानम्नदन्चेदृष्टीतंपंचकशतम् १५२ नातीति ममेकस्मिन्वासिमासदूपेमासत्रयेवागतेनस्यदृष्टिंविगण-
य्यएकदादातयत्येवंविधनियमपूर्वकदृष्टिग्रहणसुत्तमर्णः संवत्सरंपर्यंतं कुर्यात् नातिक्रान्तेसंवत्सरेनियमस्यदृष्टिगृण्हीयात् नचश-
स्त्राददृष्टासुकथम्वद्विकत्रिकशताद्यधिकागृण्हीयात् अधर्मत्वबोधनार्थोनिषेधः चकृष्ट्व्यादिचतुष्टयीचाशास्त्रीयान्बगृण्ह

कृतात्सारादधिकाव्यतिरिक्तानसिख्यति कुसोदपथमाहुस्तंपंचकंशतमर्हति १५२ नातिंसांवत्सरा-
दृष्टिन्मचादृष्टासुनहरेत् चकृष्टुः कालदृष्टिः कारिताकायिकाचया १५३ ऋणदातुमशक्तोयः क-
सुमिच्छेत्सुनःक्रियाम् सदत्वानिजिनादृष्टिकरणपरिवर्तयेत् १५४ अदर्शीयित्वातत्रेवहिरण्यपरि-
वर्तयेत् यावतीसंभवेदृष्टिस्तावतीदातुमर्हति १५५

वृत्तासांस्वरूपमाह बृहस्पतिः कायिकाकायसंयुक्तामासया
धिकान्वातिवाहदोहादि कारिनाऋणिकेनयाऽनापत्कालएकउत्तमर्णपीडयाकृता चतस्रोपिदृष्टिरशास्त्रीयानगृण्हीयात् तथाचबृह-
स्पतिः भागोयत्द्विगुणादृष्टचकृष्टिश्चगृह्यते पूर्णेचसोदयपश्चात् यदुध्यंनदिगर्हितम् काल्यायनः ऋणिकेनकृतादृष्टिरधिका
संपकल्यिता आपकालकृतानित्यंदातव्याकारितातथा अन्यथाकारितादृष्टिर्नदातव्याकथंचन १५३ ऋणंदातुमिति योऽधमर्णो
धनदानासामर्थ्यात्सुनर्नव्यादिक्रियां कर्तुमिच्छेत्सनिजिनाउत्तमर्णः सत्यतया आत्सात्कृतादृष्टिकृत्वा कर्णंल्लेख्यं पुनः कुर्यात्
१५४ अदर्शीयित्वेति यदिदेवगत्यादृष्टिहिरण्यमपिसमयेदातुन्वशक्नोतिदातदृष्टील्लेखतत्रैवपुनः क्रियमाणेलेखव्यादौ च

रण्यादिशोपयोग्येत् यत्प्रमाणं चक्रवृद्धिर्ननदानां संभवति तद्दातुमर्हति १५५ चक्रवृद्धिर्भिति चक्रवृद्धिशाब्देनात्र चक्रवृद्ध
 कदादिप्रारूपवृद्धिर्भिमता चक्रवृद्धिर्माश्रित उत्तमर्णोदेशकालव्यवस्थितः यदिवाराणसीपर्यंतं लवणादिशकटेन वहाभित दाम
 मेदं यद्भूतं दातव्यमिति वेतनरूपदेशव्यवस्थितिः यदिसासंयावद्वाहाभितदासासंयद्भूतं दातव्यमिति कालव्यवस्थितिः एवमभ्युपगतदे
 शकालनियमास्योदेशकालोद्देशात्पूर्वशकटादिनाहर्नलाभरूपफलसकलं नभोत्वपितु १५६ समुद्रेति स्थलपथजलप
 थयाने निपुणादयद्देशपर्यंतं इयत्कालपर्यंतं ऊह्यमाने सति एतावो ह्यभोगृहीतुं युक्त इत्येवं देशलाभन ज्ञावणिगादयो वा वृद्धिं तथा
 विषये चावस्थापर्यंतं सैवेतनव्यवस्थानत्राधिगमं धनप्राप्तिं प्रतिप्राणम् १५७ यो यस्येति यो भक्तुष्यो यस्य दर्शनाय प्रतिभूस्तिष्ठे
 त्प्रथनदानकाले समायमथमर्णोद्देशनीय इति सतं तस्मिन्काल उत्तमर्णस्यादर्शयन्तं दानं दातव्येत् १५८ प्रातिभाव्यमिति प्र-

चक्रवृद्धिसमारूढो देशकालव्यवस्थितः अतिक्रामन्देशकालौ न तत्फलमवाप्नुयात् १५६ समुद्र
 यानकुशालादेशकालार्थदर्शिनिः स्यापयंति तु या वृद्धिसातत्राधिगमं प्रति १५७ यो यस्य प्रतिभूस्तिष्ठे
 दर्शनायेहमानगः अदर्शयन्सततस्य प्रयच्छेत्सधनादृणम् १५८ प्रातिभाव्यं पृथादानमाक्षिकं सौ
 रिकंचयत् दंडयुक्त्वावशेषचनपुत्रोदातुमर्हति १५९ दर्शनप्रातिभाव्येतुविधिः स्यात्पूर्वचोदितः दा
 नमति फविभ्रते दायादानपिदापयत् १६० अदातरिपुनदाता विज्ञातप्रकृतादृणम् पञ्चाल्यति फविभ्र
 ते परीष्मोलेन हेतुना १६१ निरादिष्टधनश्चेत्प्रातिभूः स्यादलधनः स्वधनादेव तद्दद्यान्निरादिष्ट इति स्थितिः

१६२ तिभूलेनयद्देयं धनं तत्यातिभाव्यं पृथादानं परिहासनिमित्तं पंडादिभ्यो देयत्वेन पित्रांगं कृतं द्यूतनिमित्तं करानिभित्तं च
 दंडयद्देयं दंडयुक्त्वं पृदिदेयं तदवशेषं च पितृसंबन्धिनां पितरिमृतेषु नोदातुन्नाहति १५९ दर्शनेति करानिभित्तं यद्देयं दंडं
 प्रातिभाव्यन्पुत्रोदातुमर्हतीति योग्यपूर्वपदेशः सदरानमति फवः पितुर्देयो ज्ञेयः दानमति फवितुपितरिमृतेषु ब्रह्मणं दापयत् १६०
 अदातरिति अदातरिदानमति फवो अन्यस्मिन्दर्शनमति फविवाविज्ञातमति भाव्यकारणमूलशोधोचोचितधनग्रहण
 यस्प्रतस्मिन्धुते दातोत्तमर्णः पञ्चालेन हेतुना धनं प्राप्नुमिच्छेत्प्राति फवो मृतत्वात् तत्सुत्रस्य चादानमतिभूलेनादातुत्वादित्याशां क्वाह

चनांगीकारयितव्याः चत्वारः पुनः ब्राह्मणोत्तमर्णवर्णियाजानः पदार्थदानफलोपादानभ्रूणद्रव्यापणविक्रयव्यवहारैस्सणरूपकु
 र्वाणानोपचयं प्राप्नुवन्ति तस्माद्दिशो दत्तारं आढ्योत्तमर्णवर्णिकृतेतरं राजाव्यवहृत्तरं बलेन न प्रवर्तयेत् पूर्वश्लोकाभिहित
 बलनिषेधस्यैवायमपचः १६९ अनादेयमिति स्त्रीणधनोपि राजाना आह्वयार्थं गृह्णायात्समृद्धोपि स्वल्पमपि आह्वयार्थं न त्यजे
 त्पस्मात् १७० अनादेयस्येति अत्राह्वयग्रहणात्शास्त्रीय आह्वयपरित्यागात्तु राज्ञः योरेरेसामर्थ्यव्याप्यते ततश्च सप्तमेत्याधर्म
 णरकादिश्रीगादिहाकीर्त्या विनश्यति १७१ स्वादानादिति न्यायधनग्रहणाद्दूणानां समातीर्ष्यैः शास्त्रीयपरिणयनादिसंब
 धात्पुत्रवर्णसंसर्गाद्दूर्णसंस्कारादित्यत्रापि रक्षणोपि राजानां दुर्बलानां बलकञ्चोरसणात्सामर्थ्यसुपजायते नृपस्य तन
 आसायिहलोकपरलोकयोश्च वृत्तियनएवम् १७२ तस्माद्यमेति तस्माद्यम इव राजावशीकृतक्रोधो जितो द्रियः स्वकीयेपि भिया

अनादेयन्नाददीतपरिस्त्रीणोपि पार्थिवः नचादेयसमृद्धोपि सूक्ष्ममप्यर्थसुल्लभजेत् १७० अनादे
 यस्य चादानादादेयस्य च वर्जनात् दौर्बल्यं रक्ष्यात्त राज्ञः सप्तमेत्येह च न श्यति १७१ स्वादानाद्दूणसप्त
 गत्त्व बलानां च रक्षणत् बलं संजायते राज्ञः सप्तमेत्येह च वर्द्धते १७२ तस्माद्यम इव स्वामी स्वयं हित्वापि
 यापिये वर्त्ततयास्य आह्वयार्थं जितो द्रियः १७३ यस्त्वधर्मण कृपायामिमाहात्कृत्यान् न शधिपः
 अचिरान्तं दुरात्मानं वशो कुर्वति शत्रवः १७४ कामक्रोधौ तु संयम्य योऽथान्धर्मण पश्यति प्रजास्तमनु
 वर्त्तते समुद्रमिव सिधयः १७५

प्रियेपरिस्वज्यमस्य चेषु या सर्वत्र सास्यरूपया वर्त्तते १७३ यस्त्वधर्मणेति यः पुनर्नृपति
 लोभादिव्यवहारादर्धेण व्यवहारादीभिकार्याणि कुरुते तं दुष्टचित्तं प्रकृतिपौरविरागास्त्रिभवेव शत्रुवोनिगृह्णति १७४ काम-
 क्रोधेति यो राजारागद्वेषौ विहाय धर्मण कृपायामिमाहात्कृत्यान् न शधिपः न द्योयथासमुद्रान् न निवर्त्तते तेने-
 वैकृतायां निमजा अपि तस्मान् नृपादनिवर्त्तित्यः तदेकतानाभावतीति साम्यम् १७५ यः साधयंतमिति योऽधमर्णो राजवच्छभो ह
 गिति गर्वाद्दुत्तमर्णस्येच्छया धनं साधयंतं नृपे निवेदयेत् सराज्ञात्प्रणचतुर्थभागे दंडं तस्य तद्दण्डं दण्डपनीयम् १७६ ५

कर्मणापीति समानजातिरपकृष्टजातिश्चाधमणोधनाभावेसतिस्वजात्यसुरूपकर्मकरणेनापिसंस्कुर्यात् निवृत्तौत्तमर्णाधमर्ण
व्यपदेशतयाधनिकसममालान्कुर्यात् समजातिरत्राहाणेतरः कर्मणादात्रविदुःखान्स्मानजातीयान्हीनास्तदापयेत् इतिक्रा-
त्यानेनविशोधितत्वात् श्रेयान्पुनरुत्कृष्टजातिर्निकर्मकारयितव्यः किंतु शनैः शनैः यथासंभवंतद्धनं दद्यात् १७७ अनेनेति
अनेनप्रोक्तप्रकारेणपरस्परं विवदमानानामर्थिनांसाह्यादिप्रमाणेननिर्णयार्थानिकार्याणिविप्रतिपत्तिरखंडनेनराजासमीकुर्यात् १७८
कुलजइति संकुलमस्तुतेसदाचारवतिधर्मवादिनिस्तत्याश्रिधायिनि बहुत्रुत्रादिपरिजनेऋशुकृतौ मनुष्येव्यभिचाराभावात्त्रिदशेपस्था
पयेत् १७९ योयथेति योमनुष्योयेनप्रकारेणसुद्रासहितंसमुद्रंवासासाक्षिकंयमर्थंस्वर्यादियस्यहस्तेभिक्षिपेत्सोऽर्थस्तेननिर्दं

यः साधयंतं छंदेनवेदयेद्भनिकंनृपे सराज्ञानच्चतुर्भांगं द्राव्यस्तस्यचतद्धनम् १७६ कर्मणापिसं
कुर्याद्भनिकायाधमर्णिकः समोव कृष्टजातिस्तदूद्याच्छ्रेयस्ततच्छनैः १७७ अनेनविधिनाराजामि
थोविवदतानृणाम् साक्षिप्रत्ययसिद्धानिकार्याणिसमतान्पयेत् १७८ कुलजेवृत्तसंपन्नेधर्मज्ञेस
त्यवादिनि महापक्षधनित्यार्येभिक्षिपेद्बुधः १७९ योयथानििक्षिपेद्भूतस्यमर्थंयस्यमानवः
सतथेवग्रहीतव्योयथादायस्तथाग्रहः १८० योनिक्षेपंयान्यमानोनिक्षेपुर्नृप्रयच्छति सयाच्यः श्राद्धि
वाकेनतन्निःक्षेपुर्नृसन्निधौ १८१ साक्ष्यभावेप्रणिधिभिर्वैयोरूपसमन्वितैः अपदेशैश्चसन्त्यस्य
हिरण्यतस्यतत्त्वतः १८२

तथैवश्राद्धोपस्थात्प्रेमकारेणसमर्पणंतेनैवप्रकारेणग्रहणंन्याय्यंसमुद्रस्थायितकृत्वर्णादेन्नि
क्षेप्तास्यमेवमुद्रांभित्वायदावदतिममेदंतु लथिलासमर्पयेत्यभिधानंदंडाद्यर्थम् १८० योनिक्षेपेति यःपुरुषोदेहिमेनिक्षिप्तं
हिरण्यदिदृश्याभित्तेवन्निक्षेप्राप्रार्थ्यमानस्तस्ययदानसमर्पयिततदानिक्षेप्राज्ञापिते श्राद्धिवाकेनतस्यनिक्षेपुर्नृप्रयच्छति
यः किं कृत्वा किर्याचनयिदत्वाद् १८१ साक्ष्येति प्रथमनिक्षेपेसाक्ष्यभावेस्वकीयसस्यैश्चारपुरुषैः अतिक्रातवाल्स्यैः सौम्यादि
भिर्नृपेपदवादिव्याजाभिधायिभिर्हिरण्यानितत्वेनतन्निक्षेपयित्वातेरेवचारपुरुषैः सनिक्षेपधाराश्राद्धिवाकेनचारपुरुषनिक्षिप्त

सवर्णयाच्यः १८२ सयदीति सनिक्षेपधारायथान्यस्तंससुदं चायथाकृतं कटकसुकुटाकारेणरचितं यदितथैवमतिपद्येतसत्यमस्ति
 गृह्यतामिति तदापरेण पूर्वनिक्षेपत्राग्रादियुक्तेवेदिनायन्निक्षिप्तमित्यभिप्रयुज्यते तत्रनाकिंचिदस्तीति ज्ञानव्यम् १८३ तेषामिति तेषां
 चारुसुरुवाणान्यन्निक्षिप्तसिंहिरण्यं यथान्यस्तपदितन्मदद्यानदा द्वावपि निक्षेपो ज्ञापित्चारसंबंधिनौ संपीड्यदापनीयः स्यादित्येवंरूपो
 धर्मनिश्चयः योनिक्षेपमित्यादिश्लोकचतुष्टयस्यनेदृशपपाठकमोमेधातिविश्लोकादेवादिभिर्निश्चितः गोविंदराजस्त साक्ष्यभावेन
 पिधिभिरितिश्लोकौऽतएवपठितः तदात्तनार्थसंगतिः नवावृद्धास्माथादरः १८४ निक्षेपइति निश्चित्यतइति निक्षेपः सुद्रोक्तम
 गणितं वायन्निधीयतेऽप्यनिधिः ब्राह्मणपरिभाषकवदुपदेशभेदः तौ निक्षेपोपनिधी निक्षेपेऽपि उपनिधात्परिभाषितप्रत्ययान्तरे
 तदीप्युत्रादौ च दंतं नरेत्वनधिकारिणिकदाविन्मदेयौ यतस्तस्य सुत्रादेशरपिपितुरसमर्पणविनाशो तौ निक्षेपोपनिधीनप्यतः निक्षेप

सयदिप्रतिपद्येतयथान्यस्तंसुत्थाकृतम् नतत्रचिद्यते किंचिद्यत्परैरभिसुज्यते १८३ तेषान्मदद्वा
 द्वादिदुतद्विष्णुष्यथाविधि उभौ निगृह्यदाव्यः स्यादिति धर्मस्वधारणा १८४ निक्षेपोपनिधीनित्य
 नदयोप्रत्ययान्तरे नश्यतो विनिपाते तावनिपाते त्वनाशिनौ १८५ स्वयमेवतुयोदद्यान्मृतस्य मत्यनत
 रे नसरज्ञानिश्रोक्तव्यो न निक्षेपे तु स्वबंधुभिः १८६ अच्छलेनेव चान्विच्छेत्तमर्थं भ्रीनिपूर्वकम् विचा
 र्यतस्य वा दृत्तं सान्नेव परिभाषयत् १८७ निक्षेपेषु सर्वेषु विधिः स्यात्वरिसाधने सद्युद्धेनासुयात्किं
 विद्यदितस्मान्मसंहरत् १८८

धारिणाचदेयौ स्यातां पुत्रादेः पितृभ्यसुनरविनाशो कदाचिदविनाशिनौ स्यातां तस्मादनर्थसं
 देहान्नदेयौ १८५ स्वयमेवेति निक्षेपुर्धनस्य निक्षेपधारी तद्धनाधिकारिणुत्रादौ तदनाशयर्थितः स्वयमेवयः समर्पयति सराज्ञानि
 क्षेपुः सुत्रादिभिर्चान्यदपिलिधिमिः क्षिप्तमस्तीति नाक्षेस्यः यदिकं यच्चिच्छंतिः स्यात्तदा १८६ अच्छलेनेवेति तत्रस्थे धनोत्तरसद्
 बलशरणवाक्यं सामादिपरिहारेणैव प्रतिपूर्वकं निश्चितुयात्तनु झटिति दिव्यादानेन निक्षेपधारिणः शीलसमेवेत्यधार्मिकेयमि
 ति ज्ञालासाममयोगेन निश्चितुयात् १८७ निक्षेपेति सर्वेषु निक्षेपेषु अप्यक्रियमाणेषु एषसाक्ष्यभावेत्यादिपूर्वोक्तविधिनिर्णय

सिद्धोऽस्यात् सुद्रिगादौषुनस्तस्यानिक्षेपधारीयदि ष्वभसुद्रादिगानकिमव्यपहरेत्तदातस्मिन्पितेन किं दूषणं प्राप्नुयात् १८८ चो
 रैरिति चौरैर्भूषितं उदकेन देशान्तरं प्रापितं अग्निना वा दग्धन्निःक्षेपनिक्षेपधारीनदद्यात् यदि स्वयंतस्मान्किंचिदप्यपहरति
 १८९ निक्षेपस्येति निक्षेपस्यापह्नोत्तारमनिक्षिप्य याचितारं सर्वैः सामादिभिः उपाये वैदिकैश्चाथैरग्निहरणादिभिर्नृपैनि
 रूपयेत् १९० यो निक्षेपमिति निक्षिप्तधनं योनसमर्पयति यत्रानि क्षिप्तं प्रार्थयति तौ द्वौ स्वर्णसुक्तादौ महति विषये चौरवद्दण्ड्यौ
 स्वल्पविषये तात्रादौ नत्समं दंडनीयौ १९१ निक्षेपेति निक्षेपापहारिणं निक्षिप्तसमर्थं न दंडयेत् समाशिष्टत्वात् अनिक्षिप्ययाचि-
 तारमपि न च पुनरुक्तिः महत्त्वपराधे ब्राह्मणेतरस्य चौरवदिति पूर्वच्छ्लोकेन शारीरदंडस्यापि प्राप्तौ तन्निवृत्त्यर्थमिदम् दापयेदिति

चौरैर्दत्तं जलेनोढमग्निना दूग्धमेव वा न दद्याद्यदि तस्मान्नसंहरंति किंचन १८९ निक्षेपस्यापह
 तारमनिक्षेप्तारमेव च सर्वरुपाथैरन्विच्छेच्छपथैश्चैव वैदिकैः १९० यो निक्षेपन्नापृयति यत्रानिक्षि
 प्ययाचते तानुभौ चौरवच्छास्यो द्राव्यो वा तत्समं दसम् १९१ निक्षेपस्यापह्नोत्तारतत्समं दापयेद्दसम् त
 थोपनिधिहत्तारमविशेषेण पाथिवः १९२ उपधाभिर्अयः कश्चित्परद्रव्यहरन्चरुः ससहायः सहतव्यः
 प्रकृशां विविधैर्वर्धैः १९३ निक्षेपोयः कृतोयेन यावाश्च कुलसन्निधौ तावानेव सविज्ञेयो विभ्रुवन्द
 डमहति १९४ मिथोदायः कृतोयेन गृहीतो मिथएव वा मिथएव प्रदातव्यो यथादायस्तथाग्रहः १९५

धनदंडनि
 यथात् नचानेन पूर्वच्छ्लोकवैयर्थ्यम् अस्पृश्यापराधविषयत्वात् पूर्वैर्निष्प्रायासे चौरोक्तमहासाहसादि धनदंडावरोधकत्वात् उप
 निधिसुद्रादि विहितं न्निहितधनम् तस्यापहत्तारं कथितविशेषणं राजा दंडयेत् १९२ उपधेति राजाल्यिकरुष्टः तस्मान्त्वारक्षाभिभयम
 धनदंडे ह्यधनकन्यालाभोपकरणं वाः नृतमतिः यः परद्रव्यगृह्णाति सच्छ्रयधनसहकारिसहितो बहुजनसमस्तं करणं शिरश्छेदा
 भिर्नानाप्रकारैर्वधोपयैः राजा हंतव्यः १९३ निक्षेपेति यः स्वर्णदिशो वत्सरपभिर्भितोयेन साक्षिसमस्तं निक्षेपः कृतः तत्र परिमाण
 दिविप्रतिपत्तौ साक्षिबचनात्तावानेव विज्ञातव्यः विप्रतिपत्तिकुर्वन् अव्यतदुक्तानुसारेण दंडदाव्यः १९४ मिथोदाय इति रहसि

निक्षेपोपितो निक्षेपधारिणा चरहस्येव प्रत्यर्पणीयः न प्रत्यर्पणे साक्ष्यपेक्षं प्रस्मात् नैवेव प्रकरणे दानं तेनैव प्रकरणे प्रत्यर्पणं दातव्यं इ-
 ति अत्र वा न्निक्षेपधारिणो नियमविधिः यो यथा निक्षेपे हस्तं रति त्रु निक्षेपे न्यमित्युनिमित्तं हीतव्य इति अत्र वा न् अतो नौ नैव रुक्त्यम् १९५
 निक्षेपस्येति राजानि क्षिप्तस्य धनस्यासमुद्रस्य मुद्रादिद्युतस्य वा उपनिधि रूपास्यतथा मीत्या कतिचित् कालं भोगार्थं भविष्यति
 नोक्तप्रकरणेन्यस्तधनधारिणमपीडयन् निर्णयं कुर्यात् १९६ विक्रीणते इति अस्वामीयः स्वामिना चाननुगतः परकीयं द्रव्यं वि-
 क्रीणति वस्तुतश्चौरसंचौरसत्त्वात् न संन्यमानं तं साक्षित्वन्वकारयेत् न कुत्रचिदपि प्रमाणं कुर्यादित्यर्थः १९७ अवहायेति एवंप-
 रस्वविक्रये यिदस्वामिनो भ्रात्रादिपरत्वेन सान्वयः संबंधी भवति तदा षट्पणशतानि अवहायेत् इदानीयः यद्विपुनः स्वामिनः स-
 संबंधी न भवति अपसरश्चनस्यान् अपसरत्वेनास्मात् सकाशाद् नमित्यपसरः यतिग्रहकृत्यादिः सयस्य स्वामि संबंधिभ्यो वादेः सकाशात्

निक्षिप्तस्य धनस्यैवं मीत्योपनिहितस्य च राजा विनिर्णयं कुर्यादक्षिणवन्त्यासधारिणम् १९६ विक्री-
 णते परस्य स्वयोः स्वामी स्वाम्यसमतः न तन्वयेत साक्ष्यं तु ज्ञेयं न मस्तेन मानिनम् १९७ अवहायेति
 वैश्वेधसान्वयः षट्शतं दमम् निरन्वयोऽपसरः मातः स्याच्चौरकिल्बिषम् १९८ अस्वामिना कृतो
 यस्तु दायो विक्रय एव वा अकृतः स तु विशेषो व्यवहार एवास्ति स्थितिः १९९ संभोगो दृश्यते यत्र न दृश्ये
 तागमः क्वचित् आगमः कारणतत्र न संभोग इति स्थितिः २०० विक्रयाद्यौ धनं किंचिद्गृह्यात् कुलस-
 न्निधौ क्रयेण सा विशुद्धं हिन्याय तोलमते धनम् २०१

भिनेति अस्वामिना यत्कृतं यदं विक्रीतं वा तदकृतमेव बोद्धव्यम् व्यवहारे यथा मया दातव्या कृतं न भवतीत्यर्थः १९८ अस्वा-
 यस्मिन् वस्तुनि संभोगे विद्यते कथादिरूपस्त्वागमो वास्ति तत्रागम एव प्रमाणं भोग इति शास्त्रमयीदा २०० विक्रयादिति विक्रीय-
 ते अस्मिन्निति विक्रयदेशो विक्रयः ततोपः क्रयधनं किंचिद्भव हर्तुं समूहं समस्तं क्रियते क्रयो मूल्यतेन यस्याद्गृह्यात् अ-
 तोन्यायन एवास्वाभिधिकेनृसकाशात् क्रयणाद्विशुद्धं धनं लभते २०१ अथेति अथ मूल्यमस्वामी विक्रीता मरणाद्देशात् रादिगमा

नादिनाहर्षुं शस्यते प्रकाराक्रयणेचासौ निश्चितः न दादं दानं हर्षेव केताराजासुच्यते न पृथन स्वामी च यदस्माभिना विक्रीतं इदं
 केतु हस्ताच्छस्यते अत्र च विषयो र्दुःसूल्यं केतुदस्वास्वधनं स्नाभिना ग्राह्यं तदा हृदहस्यतिः बणिग्वीथीपरिगतं विज्ञातं राजपूरुषैः अ
 विज्ञाताय चार्त्तार्त्तविक्रेताय च बाधुतः स्नामी दलार्द्धमूल्यं तु प्रगृह्णीयात्सकधनम् अर्द्धदयोरपरहृतं तत्र स्नाद्वावहारतः २०२
 येति कुंकुमादिद्व्यंकुफमादिना मिश्रीकृतानविक्रेतव्यन्वचासारसारमित्यभिधायनचतुर्धादिनान्यूनन्मपरोक्षावस्थितान्परीणा
 दिनास्थितरूपं अत्रास्नामि विक्रयसाहश्यादस्नामि विक्रयदंड एव स्यात् २०३ अन्व्यं चेति शक्यदेवाशक्तव्यवस्था काले निरव
 यां दर्शयित्वा यदिसावधावराय दीयते तदा ह्ये अपिकन्येते नैवेकेन शक्येनासौ वरः परिणयत इति मनुराह शुल्कग्रहणपूर्वककन्या
 यादानस्य विक्रयरूपत्वादर्थक्यविक्रयसाधर्म्येणास्यात्राभिधानम् २०४ नोन्मनेति उन्मत्तायास्तथा कुष्ठवत्यायावाचुभृतमैशु

अथमूलमनाहार्थ्यमकाशक्रयशोधितः अदंडयोसुच्यते राजानाष्टिको लभते धनम् २०२ नान्यदं
 न्येन ससृष्टरूपविक्रयमर्हति नचासारनचन्यूनन्मदूरेणतिरोहितम् २०३ अन्याचेद्दृशयित्वा न्यायो
 ष्टः कन्यामूदीयते उभेते एकशक्तेन त्रहेदित्यत्र वीन्मनुः २०४ नोन्मत्तायानकुष्ठिन्या नचयासृष्टमैशु
 ना पूर्वदोषानभिरव्याव्यमदातादंडमर्हति २०५ अस्विगयदिदृष्टो यज्ञोस्वकमपरिहापयेत् तस्य क
 मसु रूपेण देवोऽशास्सहकतृभिः २०६ दक्षिणास्तु दत्तास्तु स्वकमपरिहापयन् कृत्स्नमेव लभेता-
 शमन्यूनवचकारयेत् २०७ यस्मिन्कर्मणिथास्तु स्फुक्ताः प्रत्यगदक्षिणाः स एव ता आददीत भजे
 रन्सव एव वा २०८

गतस्यात्राह्मणादि विवाहात्पूर्वमुन्मादादीन्दोषान्वरस्य कथयित्वा दंडाहेनि भवति तेनाकथने दंड इति ग
 म्यते यस्तदोषवती कन्या भित्तव स्यति अथ संभूय समुत्थानमाह २०५ अस्ति गति यज्ञोक्तवरणत्रस्तिक्रयदिक्रिं विलकर्मक-
 ल्पाव्याध्यादिना कर्मत्यजति तदानस्येतरः अस्तिभिः पर्यालोच्य कृतानुसारेण दक्षिणां शोदेयः २०६ दक्षिणेति माध्यंदिनस
 दक्षिणा काले दक्षिणास्तु दत्तास्तु स्वाध्यादिना कर्मपरित्यजन्तु शाब्धान् कृत्स्नमेव दक्षिणा मागं लभेत्कर्मशेषं प्रकृतमन्येन
 रयेत् २०७ यस्मिन्निति यस्मिन्कर्मण्याधानादौ अंगसंगं यति यादक्षिणा यत्संबंधेन श्रुताः स्युः स एव ता आददीत नतत्तद्भाग

मात्रं सर्वविभ्रज्यगृह्णन्ति संशयः अत्र सिद्धांतमाह २०८ रथमिति केषांचित् शारिनामाधानेऽध्वर्यवे रथो देपलेनाभ्यायते
 ब्रह्मणे चाभ्यः उद्गात्रे सोमक्रयवहनशकटमतो व्यवस्थान्मानसामर्थ्याद्यादक्षिणायत्संबधलेन श्रूयते रावतामाददीतसंप्रतिपत्तिवि
 धाने दक्षिणाविभागमाह २०९ सर्वेषामिति तंशतेन दीक्षयतीति श्रूयते तत्र सर्वेषां यो ह शानां क्रलिजामध्ये यै सुरव्याक्रल्लिजः होत्रं
 ख्युन्नहो द्वातारः समग्रदक्षिणायास्ते अर्द्धहराः अष्टचत्वारिंशद्गोभ्राजो भवन्ति अतएव कात्यायनेन यद्वा दशाद्येभ्य इति प्रत्येकं द्वादशगो
 दानं विहितम् यद्यपि तस्यार्द्धपंचाशद्भवति तथापीह नूनार्द्धग्रहणेनापि रसे अर्द्धिन उच्यंते सामीप्यादपरं भैत्रायकरुणयोः प्रतिप्रस्थानुब्रा
 ह्मणाच्छिभिस्तोतारस्ते सुख्यलिकृष्टोतदक्षिणार्द्धग्रहणेनार्द्धिन उच्यंते तृतीयिणोऽच्छावाकूने द्याग्नीध्रमिति हर्त्तारः ते सुख्यलिक
 यद्दीतस्य तृतीयमंशं च भवेत् पादिनस्तत्रावहुने तृपोत्सुत्रं ह्यणया एते सुख्यलिकृष्टोतस्य चतुर्थमंशं च भवेत् एतच्च षड्द्वितीयेभ्यः चत

रथं हरेत चाध्वर्युर्ब्रह्मधाणे च वाजिनम् होता वापि हरेदध्वमुद्गाता चाप्यनः क्रये २०९ सर्वेषामर्द्धिनो
 सुरव्यास्तदूर्द्धनार्द्धिनोपरं तृतीयिनस्तृतीयोशाश्रुतुर्थोशाश्रुतुपाद्दिनः २१० सामूयस्वान्निकर्माणि कुर्व
 ङ्ङिरिहमानवः अनेन विधियोगेन कर्तव्याशशकल्यना २११ धर्मार्थयेन दत्तस्यात्कस्मैचिद्वाचते धनम्
 पश्चाच्च न तथा तस्यान्बदेयतस्य तद्भवेत् २१२ यदि संसाधयेत्तत्सुदपल्लोभिनवापुनः राज्ञादाप्यः स
 वर्णस्यानस्य स्तपस्य निष्कृतिः २१३ दत्तस्यैषोदित्ताधर्म्यायथावद्वनपत्रिभ्या अतकल्बेभवस्थाभिवेत्
 नस्याऽनपत्रिभ्याम् २१४

स्मरुतृतीयेभ्यस्तिस्त्रश्चतुर्थेभ्य इति स्मृतपता कात्यायनेन स्फुटीकृतम् २१० संभूयेति मिलित्वा गृहनिर्माण
 दीनिस्वकर्माणिलोके स्थपतिस्मृत्यर्थो दिभिश्च महर्षयः कुर्वीरनेन यज्ञदक्षिणाविधिना श्रयणेन व्यापाराद्यपेक्षया प्रागकल्पनाकार्या
 इदानीं दत्तानपकर्माह २११ धर्मार्थमिति येन यागादिकर्मार्थकस्मैचिद्वाचमानायधनं दत्तं प्रतिश्रुतं चापश्चाच्च तद्द्वनमसौ यागार्थं न विनि
 युजीत तदा तत्तथापि प्राप्तं प्रतिश्रुतं न देयं पदाह गौतमः प्रतिश्रुत्याग्नेऽधर्मसंयुक्ताय न दद्यात् २१२ यदिति यदि दत्तं तत्तमसौ गृहीत्वान
 लोभाद्देहं काराहानलजतिप्रतिश्रुतं चाधनं बलेन गुण्हाति तदा तस्य चौरमायस्य सशब्दार्थे राज्ञास्वर्णदंडं दापनीयो भवति २१३ दत्तस्येति

एतद्वत्स्थाप्रतिपादनं प्रमादनेपंतंतदुक्तं अतोऽनंतरं भूतेरसमर्पणादिकं वक्ष्यामि २१४ स्मृतइति योऽमृततिपरिक्रान्तो व्याध्यपीडि
तो यथा निरूपितं कर्माहंकारान् कुर्यात् कर्मनुसूत्रेण सूत्रवर्णादिकृष्यालान्यद्यौ दंडनीयः वेतनं चास्थानदेयम् २१५ आर्त्तं इत्यादि य
दाव्याध्यादिपीडया कर्मन करोति यादृक् माषितं तादृक् कर्म कुर्यात् वेतनं च चिरकालादपि लभेतैव २१६ यथोक्तमिति यत्कर्म यथाभा-
षितं पीडितो न्येन कारयेत्कस्यो वा न कुर्यात् नानापि कारयेत्तस्य किंचित् शेषस्य कृतस्य कर्मणो वेतनं न देयम् २१७ एषधर्मइति
प्राथम्यवस्था वेतनादानास्य कर्मणो निःशेषेणोक्ता अतोऽनंतरं संविद्यति क्रमकारिणं दंडादिव्यवस्थां विद्व्यामि २१८ योऽग्रामेति
मदेवाशब्दाभ्यां द्वाभिनिलस्य ते संघो वणिगारिसमूहः इदमस्माभिः कर्तव्यं परिहार्यतामित्येव रूपं संकेतं सत्यादिशापथेन कृत्वा त-

स्मृतो नान्तो न कुर्याद्योदपत्कर्म यथोदितम् स दंड्यः कृष्यालान्यद्यौ न देयं चास्य वेतनम् २१५ आर्त्तं सु-
कुर्यात्स्य स्थः स नृपया प्राप्ता धितमादितः सदीर्घस्यापि कालस्य तूच्छभमेतेव वेतनम् २१६ यथोक्तमार्त्तः क-
स्यो वायुस्तत्कर्मन कुर्यात् न तस्य वेतनं देयमल्येन स्यापि कर्मणः २१७ एषधर्मोऽसि यलेनोक्ता वेतना-
दान कर्मणः अतः ऋग्भयस्यामिधर्मसमयभेदिनाम् २१८ योऽग्रामदेशसंघानां कृत्वा सत्येन संविदसू वि-
संवेदं च्छरो लोप्राचय द्वाह्मिवाभयेत् २१९ निगृह्य दापयेच्चैनसमयव्यभिचारिणम् चतुःस्रवणीनृष-
भिः काष्ठतमानं च राजतम् २२० एतद्दंडविधिकुयान्द्वामिकः पृथिवीपतिः ग्रामजानिसमूहेषु सभयव्य-
भिचारिणाम् २२१ क्रीत्याधिकीयवाकिंचिद्यस्य हानुशायो भवेत् सोऽतदशाहात्त इव्य दद्याच्च वाददीत-
च २२२

मध्ये योऽशरो लोसादिना निःकामेनं राजाराष्ट्रान्निवासयेत् २१९ निगृह्येति अथवेनं संविद्यति क्रमकारिणं निवे-
चतुरः सूत्रार्त्तं नृपणिन कान् प्रत्येकं चतुःस्रवर्णपरिमितान् राजतं च शतमानं विशाल्यधिकरक्तिकाशतत्रयपरिमाणं त्रयमेतद्विषयल्य
यवगौरपापेशयासमन्वितं व्यस्तं वाराजादंडं दापयेत् २२० एतदिति ग्रामेषु ग्राह्यजानिसमूहेषु संविद्यति क्रमकारिणामेतद्दंडवि-
धिं धर्मप्रधानो राजानुमिच्छेत् २२१ क्रीलेति क्रीत्याधिकीयवाकिंचिद्यस्य हानुशायो भवेत् सोऽतदशाहात्त इव्य दद्याच्च वाददीत-
च २२२

जायतेनसाधुमयाक्रीतमितिक्रीतं दशाहमध्येमत्यर्पयेत् विक्रीतं चागृणहीयात् २२२ परेणेति दशाहाइक्रीतन्मत्यजेत्
 नापि विक्रीतं विक्रयिकोबलेन दापयेत् विक्रीतं बलेन गृहं न परिख्यन् राज्ञापदशतानि दंड्यः २२३ यस्त्विति नोन्मत्ताया इति सा
 मान्येनोक्तं दंडविशेषाभिधानार्थमिदमुन्मादादिदोषानकथयित्वा दोषवती कन्यावराययः प्रयच्छति तत्स्य राजा स्वयमादरेण यणव
 त्तिपणान् दंडं कुर्यात् अनुशयप्रसंगेनैतन्कन्यागतमुच्यते २२४ अकन्येति नैयं कन्या सततयोनिरियामित्योमत्तु व्योह्वेषेण द्रुया
 तस्याजक्तदोषमविभाषयन्पणशतं राजा दंडं मकल्पयेत् युक्तस्यास्याकन्येति वादिनो दंडोयस्मात् २२५ पाणिग्रहोति अयमणनु
 देवकन्या अग्निमयसतेत्येवमादयौ वैदिकामनुष्याणामंत्राः कन्याशब्दव्यवणात्कन्यास्त्वैव्यवस्थितानाकन्याविषये क्वचित् शास्त्रेभ्य
 र्मिवाहमिद्वैष्यवस्थिता असमेवतार्थस्यात् अतएवाह ताः सतयोनयोवैवाहिकमंत्रैः संस्क्रियमाणा अपियस्मादपगतयमविवा

परेण तु दशाहस्थेन दद्यान्नापि दापयेत् आददानोददत्तैव राजा दंड्यः शतानिषट् २२३ यस्तदोष
 वती कन्या मनारव्यायमयच्छति तस्य कुटुम्बान् पृढं स्वयंपृणवतिपणान् २२४ अकन्येति तु यः क-
 न्या द्रुयाह्वेषेण मानयः स शतत्रामुयाह्वंतस्याह्वंतस्यादाषमदशयन् २२५ पाणिग्रहणिका मंत्राः कन्यास्त्व
 वप्रतिष्ठिताः नाकन्यासकृच्चिन्तूणास्तु सधर्मक्रियाहिताः २२६ पाणिग्रहणिका मंत्रानियतदारल-
 क्षणाम् तेषां निष्ठा तु विशेष्याविद्विः सप्तमपदे २२७

हादिशालिन्यो भवति नासौ धर्म्यो विवाह इत्यर्थः न तु सतयोनौ
 वैवाहिकमंत्रहोमादिनिषेधकमिदं यागभिर्णासंस्क्रियतेतथाचोदुः कन्यासधुद्रुवमिति सतयोनैरपि मत्तुनैव विवाहसंस्कारस्य व-
 दस्यमाणत्वात् देवलेन तु गार्धर्वेषु विवाहेषु पुनर्वैवाहिको विधिः कर्त्तव्यश्चात्रिर्वर्णैः समयैर्नाग्निसाक्षिक इति गार्धर्वेषु विवाहेषु
 होममंत्रादिविधिरुक्तः गार्धर्वेषु पगमनपूर्वकोपि भवति तस्य क्षत्रियविषये सधर्मं लंभतु नोक्तं अतः सामान्यविशेषन्यायात् इतर
 विषयोयं सतयोनि विवाहस्याधर्मलोपदेशः २२६ पाणिग्रहणिकेति वैवाहिकमंत्रानियतं निश्चितं मंत्रयत्ने निमित्तं मंत्रैश्चाशा
 स्त्रप्रभुक्तेर्भार्यालेन निष्यन्तेः तेषां तु मंत्राणां सस्वाप्तपदी भवेति मंत्रेण कल्पनया सप्तमे दत्तेपदे भार्यात्वनिष्यन्तेः शास्त्रज्ञैः निष्य

निर्विज्ञेयाएवंचसप्तपदीदानात्प्राग्भार्यात्वानियन्तेः सत्यनुशयेजह्यान्नोत्सर्वम् २२७ घस्मिन्निति नकेवलंक्रयएवअन्यत्रापि
यस्मिन् यस्मिन्संबधिलेनादौकार्येयस्य पश्चात्तापोजायतेतमनेन दशहविधिनाधर्मादिनपेतेमार्गेनृपूः स्थापयेत् २२८ पशुद्वि
ति गवादिपशुद्विपयेस्वामिनापालानां व्यतिक्रमेजातेगिवांसस्वर्ग्यथातयाव्यवस्थयावस्थापि २२९ द्विवेति दिवापयूनां
पालहरुत्पत्तानांयोगक्षेमविषयेपालस्यगर्हणीयता रात्रौपुनः पालमस्यर्पितानांस्वामिगृहस्थितानांस्वामिनोदोषोऽन्यथातुय
दिरात्रापिपालहस्तगतामवन्तितत्रदोषउत्पन्नेपालएवगर्हणीयतांमामोति २३० गोपः क्षीरेति योगोपालारव्योभृत्यः क्षीरेण
नभक्तादिनास्वस्वाम्यनुज्ञयाधर्षितो गोम्यः श्रेष्ठामेकांगांभृत्यर्थं दुह्यात्सामक्तादिरहितेगोपालेभृतिःस्थान् एवंचैकगवीक्षीर

यस्मिन्यस्मिन् कृतेकार्येयस्येहास्तुशयोभवेत् तमनेनविधानेनधर्मेपश्चिनिवेशयेत् २२८ पशु
पुस्वामिनांचिपपालानांचव्यतिक्रमे विवादसमवस्थामियथावद्भूमतत्त्वतः २२९ दिवायत्कव्यता
पालरात्रौस्वामिनिरूहे योगक्षेमेऽन्यथाचेत्तुपालोवकव्यतामियात् २३० गोपः क्षीरभृतोयस्कस
दुह्याद्दशतोवाम्, गाश्याभ्यनुभूतेभृत्यःसास्यात्सालःभृतेभृतिः २३१ नष्टविनष्टं कृमिभिः भ्यहृतं-
विषमभृतम् हीनपुरुषकारेणमदद्यात्सालएव २३२ विद्युव्यतुहृतं चौरैर्नपालोदात्तुमर्हति यदि
देशोचकालंचस्वामिनःसुस्यशामति २३३ कर्णान्वमववालाश्ववस्तिस्नायुचरोचनाम् पशुषुस्वामि
नादद्यान्भृतंषगानिदशयेत् २३४

दानेनदशगाः पालयेदिकृत्कम् २३१ नष्टमिति नष्टं दृष्टिपयातीतं कृमिभिर्नृन्निशि
तंश्वमिःस्वादितंहतंविषरादिपातभृतंमददर्शनंचैतत्सालसंबंधिरस्यकारव्यपुरुषव्यापाररहितंभृतंपलायितं गवादिपशुपाल
एवतुस्वामिनेदद्यात् २३२ विद्युव्येति चौरैःपुनःपटहादिविद्युव्यहृतंपालोदात्तुन्मर्हति विद्युव्येतिचौराणांबहुत्वप्रबल
वक्रयनपरंसांनिहितेशोहरणकालानंतरमेवात्सीयस्वामिनः कथयति २३३ कर्णान्वमववालाश्ववस्तिस्नायुचरोचनां चर्चिर्भलांगूल
प्रवालान्नाभेरथोभागास्नायुरोचनाः स्वामिनांदद्यात् अन्यानिचस्निहानिभृत्गुरुरादीनिदशयेत् २३४ ७ ७

अजाविकेति अजाव्यअक्रिअज्जअजाविकराव्यमभृतीनिचेति ढं. क्व. इ. व. तस्मिन्जाविकेष्टकेः परिष्टतेसतिपालेनाग
 च्छिनियामजामेडकावावनेष्टकोहन्यात्सपालस्यदोषः स्यात् २३५ तासांचेति तासासजाविकानांपालेननियमितानांपलाद्यदि
 कश्चिदुक्तश्चिदुत्तुल्यालक्षितोयांकांविन्दन्यात्नपालस्तत्रदोषभाक् २३६ धनुःशतमिति चतुर्हस्तोधनुः शस्यायष्टिः तस्याः
 पानः प्रक्षेपोग्रामसमीपे सर्वास्फुरिदक्षन्त्वारिहस्तशतानित्रीन्वायष्टि प्रक्षेपान्त्वावत्प्रक्रमचारार्थसस्यवपनादिसंरोधपरिहारः क
 र्तिः नगरसमीपेपुनर्यंत्रियुणः कर्तव्यः २३७ तत्रापरीति तस्मिन्परिहारस्थानेयदिकेनविदन्नाद्यतिक्रथान्युप्यतेतच्चेशवोम
 द्देशुः तत्रपशुपालानांनृपोदंडनकुर्यात् २३८ वृतिमिति तत्रपरिहारस्थानेक्षेत्रेद्यतिकंटादिमयोत्थाविधासुच्छ्रितांकुर्यात्तया

अजाविकेतुसंफुट्टेष्टकेः पालेत्वनायति यामसत्त्वष्टकोहन्यात्पालेतत्किल्बिषंभवेत् २३५ तासांचे
 दवकृद्धानाचरतीनामियोपने यामुत्सुत्यष्टकोहन्यान्चपालस्तत्रकिल्बिषा २३६ धनुःशतपशुहारोग्रा
 मस्यस्यात्समततः शम्भापातास्त्रयावापित्रियुणानगरस्थतुः २३७ तत्रापरिष्टतथान्यविहिंस्युः पशवो
 यदि नतत्रप्रणयेद्दृड्च्युपतिः पशुरक्षिणाम् २३८ द्येतितत्रमकुर्वीत्यासुद्वानविलोकयत् छिद्रन्व
 वारयेत्सर्वथ्यस्फुरसुरवालुगाम् २३९ पथिक्षेत्रेपरिष्टतग्रामांतयेः थवालुनः सपालः शतदंडाद्द्वीविपा
 लान्चारयेत्सूनु २४० क्षेत्रेष्वन्वेषुतुपशुः सपादपणमहीति सर्वत्रसुसदोदयः क्षेत्रिकस्यतिधारणा
 २४१ अनिदशाहागासूतावृषाद्ववपसूस्तथा सपालान्चाविपालान्चानदड्यान्मनु रभवीत् २४२

मपरपार्थेउग्रोनविलोकयेत्तस्यांचयत्किंचिच्छिद्रं चस्फुरसुरवर्भवेशयोग्यंतत्सर्वमाष्टयुयात् २३९ पथीति वर्त्तसमीपग्रामस
 भीपवर्तिनिवापरिहारस्थेक्षेत्रेदत्तद्युतौसपालः पशुः पालनिवारितोद्दारादिनाकथंचित्साविद्योयदाभक्षयतितदापणधानंदंड्यः प
 शोच्यदंडासंभवात्पालपवंदंड्यः विपालान्युनर्भक्षणप्रष्टनान्क्षेत्रप्रक्षकोनिवारयेत् २४० क्षेत्रेयिति वर्त्तग्रामांतयतिरिक्तेषु
 पशुर्भक्षणसुपादपणंदंडमहीति अत्रापिपालएवदंड्यः सर्वत्रक्षेत्रेपशुप्रक्षितंफलस्वामिनेपालेनस्वामिनावायथापराधंदातव्य
 मितिभिद्ययः २४१ अनिदशाहामिति प्रसूतामनिर्गतदशाहातथान्वचक्रमूलांकितोत्सृष्टवृषाह्रिहरशादिप्रतिमासंबंधिपसून्

पालरहितान्वासस्यभक्षणप्रचान्मसुरदंडधानाहउत्सष्टृषाणामपिगार्थगोकुलेपालेद्वरिणात्सपालत्वसंभवः २४२ क्षे
त्रियस्येति क्षेत्रकर्त्तृथपक्षस्यभक्षणे अथथाकालवपनादौवापरार्थेसतिथावतोरजभागस्यनेनहानिः कृतांततोदशायुपादं
डःस्यात् क्षेत्रिकाविहितेभृत्यानामुक्तापरार्थेक्षेत्रिकस्यैवदशायुपाददंडः क्षेत्रसस्यभक्षणस्यैवदशायुपादं एतदिति स्वामि
नापालान्वाचरणदपरार्थेपशूनाचसस्यभक्षणरूपेधर्मप्रधानोभूपतिरेतल्लोकैकैकत्वेव्यमनुतिष्ठेत् २४४ सीमाभिमिति इत्यो
ग्रामयोर्भयोदांप्रतिविप्रतिपत्तावुत्सन्नायंज्यैष्ठेमासिग्रीष्मरवितापससुकृत्तृणत्वात्प्रकटोभूतेषुसीमालिङ्गेषु राजासीमानिश्चि
सुपात् २४५ सीमारक्षामिति न्यग्रोधादिन्दक्षान्क्षीरिणउडुंबरादीन्चिरस्थायित्वात्सीमालिङ्गभूतात्कुर्वति २४६ गुल्मा

क्षेत्रियस्यास्येदंडोभोगाहशायुगोभवेत् ततोऽदंडोऽदंडोभृत्यानामज्ञानात्क्षेत्रियस्य तु २४३ ए
तद्विधानमातिष्ठेद्भूमिकः पृथिवीपतिः स्वामिनांचपशूनांचपालानांचव्यतिक्रमे २४४ सीमाप्र
तिसमुत्पन्नेविवादेग्रामयोर्द्वयोः ज्यैष्ठेमासिनयेत्सीमाक्रमकार्षेयुषुसतुषु २४५ सीमादृक्षाभ्यङ्ग
वीतन्यग्रीधाभ्यथैकिसुकान् शाल्भलीन्सालतालाभ्यक्षीरणाभ्यवपादपान् २४६ गुल्मान्वेणू
भ्यविविधान्शमीवल्लीस्थलानिच शरान्कुञ्जकुर्यात्श्रान्श्रान्थासीमाननश्यति २४७ तडागान्यु
दपानानिवाय्यः प्रस्ववृणानिच सीमासधियुक्तार्थानिदेवतायतनानिच २४८ उपच्छन्मानिचान्या
निसीमालिङ्गानिकारयेत् सीमाज्ञानेनृणांवीक्ष्यनित्यंलोकैकविषयम् २४९

णंभ्यमसुरकंदकत्वाल्यकंदकत्वादिभेदेननानाप्रकारान्सीमारक्षान्वल्लोताः स्थानानि कृत्रिमोन्नतभूभागान्शरान्कुञ्जकुर
ल्याभ्यमसुराः त्पभोगत्वेनादर्थपृथक्निर्दिष्टान्सीमालिङ्गभूतान्कुर्यात् एवंकृतेसीमाननश्यति २४७ तडागानिति तडा
गकुपदीर्घिकाजलनिर्गममार्गदेवगृहाणिसीमारूपेणग्रामद्वयसंधिस्थानेषुकर्तव्यानि एतेषुसीमानिर्णयायविरव्याप्यकृते
उदकाद्यधिजनाभ्यपिशुतिपरपरयाचिरकालेपिसाक्षिणोभवति २४८ उपच्छन्मानोत्थादि सीमानिर्णयेसर्वदाऽस्मिन्लोकै

निति गुल्मान्मकांडरहितान्ने

मनुष्याणां विप्रममज्ञानं दृष्ट्वाऽभिहितव्यतिरिक्तानि गूढानि च दृश्यमाणानि सीमाविच्छेदानि कारयेत् २४९ अस्मेति यानीति प्रस्त
 स्थिरोवालतुषमस्तकर्पटिकाशु रुगोमयपकेटकोऽगारपाषाणकर्परसिकताअन्यान्यव्येवंमकाराणिकालांजनकार्यसाऽस्थिम
 तीनियानि विरकाले चापि भूमिरात्मसात् न करोति तानि ग्रामयोः संधिषु सीमायां प्रक्षिप्य लुंभेथेतामिसोमोतेषु निधापयेदिति बृह
 स्पतिवचनात्स्युल्लपाषाणव्यतिरिक्तानि कुंभेषु कृत्वा प्रच्छन्नाभिभूमौ निरवायधारेत् २५० २५१ एतैरिति विवदमानयो-
 ग्रामयोः प्ररुक्ते रते रुरुक्चिन्ने राजा सीमासु न्ययेत् वसतोः पुनरविच्छिन्नया फलत्यासीमा निर्णयोनतु त्रिपुरुषादिकतया तस्याधिः
 सीमेति पशुं दस्तत्वात् ग्रामद्वयसंधिस्थानघादिप्रवृहे न च पारावारग्रामयोः सीमां निश्चिनुयात् २५२ यदीति यदि प्रच्छन्नप्रकाश

अशुभनोऽस्थानि गोलालांस्तूषाभस्मकपालिकाः करीषभिषु कुंभगारां च्छर्कुरावा लुकास्तथा २५० या
 निचयप्रकाराणिकालाद्भूमि न सूक्षयेत् तानि संधिषु सीमायामप्रकाशानि कारयेत् २५१ एते लिंगेन
 ये सीमां राजा विवदमानयोः पूर्वमुत्था च सततमुदकस्यागमेन च २५२ यदि संशय एव स्यात् लिंगाना
 मपि दर्शनं साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावा दविनर्णसः २५३ ग्रामीयककुलानां च समक्षसीस्निसा-
 क्षिणः प्रष्टव्याः सीमलिंगानितयोश्चैव विवादिनोः २५४ तेषु शास्तु यथाद्भुसुः समस्ताः सीस्निनिश्चय
 म् निवधीयात्तथा सीमां सर्वास्ताश्चैव नामतः २५५ शिरोभिस्ते गृहीत्वो वास्त्रविणोरक्तवाससः ऋकृ
 तैः शापिताः स्वस्वैर्नयेयुस्ते समजसम् २५६

लिंगं दर्शनेपि प्रच्छन्नांगारादितुषाअमीस्थानांतरं नीत्वा निस्वातानाये-
 सीमातरुर्न्ययोधः इत्यादिसमस्तएवयदिसंदेहः स्यात् तदा साक्षिप्रमाण एव सीमा विवादनिश्चययो भवेत् २५३ ग्रामीति ग्रामिक-
 जनसमूहानां ग्रामद्वयस्थानि युक्तयोर्वादिप्रतिवादिनोश्च समक्षं सीमाविषये सीमां लिङ्गासंदेहे लिंगानि साक्षिणः प्रष्टव्याः २५४ ते
 इति तेषु प्राः साक्षिणः समस्ता द्वे धेनू सीमाविषये नयेन प्रकारेण निश्चयद्भुसुः तेन प्रकारेण विस्मरणार्थं पत्रे सीमां लिखेत् तत्तांश्च स-
 वनेयसाक्षिणो नाम विभागतोलिखेत् २५५ शिरोभिप्ररिति तेषां क्षिण इति सामान्य अथ गेपिरक्तस्त्रवाससः सीमां नयेयु रिति या

ज्ञवत्स्यवचनात्स्फुटपुष्पमालाधारिणीलोहितवाससोमस्तकेष्टुच्छोष्टानिगृहीत्वायदस्माकं स्फुटतं तन्निष्कलं स्यादिति एव मा-
 लीयैः स्फुटतैः शापिताः संतः तांसीमांयथाशक्तिनिर्णयैः २५६ यथोक्तेति तेसत्यर्थानाः साक्षिणः शास्त्रोक्तेन विधानेन विधि-
 यस्थानिष्ठायाप्राप्तवन्ति अतश्चेनतु निश्चिन्वन्तः प्रत्येकं पणशतं दण्डं दाप्याम्रवेयुः २५७ साक्ष्येति तत्रसंधिविवादसाक्ष्यभावे-
 चतुर्दिशं समतप्रवाः सामंतास्तस्तामिनः चलारोग्यामवासिनः साक्षिधर्मैण राजसमक्षंसीमानिर्णयंकुसुः २५८ सामंतैति साक्षि-
 धर्मैण राजसमक्षमनुभवैव निर्णयं कुर्वतां ग्रामवासिनां ग्रामनिर्माणकालादारभ्य मौलानां पुरुषक्रमेण तद्ग्रामस्थानां सीमासाक्षि-
 णामभावइमान्वक्ष्यमाणान्स्निह्निगवचनचारिणः पृच्छेत् २५९ व्याधेति लुब्धकान्पक्षिवधजीविनः गोपालान्मत्स्यजीविनो मूलं

यथोक्तेन नयंतस्ते पूर्यंतैसत्यसाक्षिणः विपरीतं नयंतस्तदा व्याः स्युर्दृशतं दमम् २५७ साक्ष्यमा-
 वेतु च त्वारोग्यामाः सामंतवासिनः सीमाविनिर्णयंकुसुः प्रयत्नराजसन्निधौ २५८ सामंतानामभावे तु
 मौलानां सीमनि साक्षिणाम् इमानप्यः सुपुजितपुरुषान्वनगोचरान् २५९ व्याधांछाकुनिकान्नापा-
 न्कवन्तान्मूलखानकान् व्यालुग्राहासुच्छृष्टनीनन्याश्च वनचारिणः २६० तेषु पृष्ठास्तयथा झूसुः सीमा
 संधिषु लक्षणम् तत्रथास्थापयद्राजाधर्मैण ग्रामयोर्द्वयोः २६१ क्षेत्रकूपतडागानामारामस्य गृहस्य-
 च सामंतप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासेतुविनिर्णयः २६२ सामंताश्चैन्मृधा झूसुः सेतौ विवदतां नृणाम् सर्वे पृथक्
 पृथग्दड्यारान्नामध्यमसाहसम् २६३

राटनजीविनः सर्पग्राहिणः शिल्पं छवृत्तीनान्यांश्च फलपुष्पेनाद्यर्थं वनव्यवहारिणः
 एते हि स्वप्रयोजनार्थं तेन ग्रामेण सर्वदा वनगच्छेयुः तद्ग्रामसीमाभिज्ञाः संप्रवन्ति २६० तेषु पृष्ठा इति तेष्व्याधादयः पृष्ठास्सीमास्त-
 तेषु ग्रामसंधिषु येन प्रकारेण चिन्हं ब्रूयुः तत्तेनैव प्रकारेण राजादयो धर्मयोः सीमां व्यवस्थापयेत् २६१ क्षेत्रेति एकग्रामेपि क्षेत्रकूप
 तडागान् गृहणानीमासेतु विवादे समस्तदेशवासिसाक्षिप्रमाणक एव सर्वदा चिन्हं निष्कुर्यादिति व्याधादिसमाणकः २६२ सामंतौ
 सीमानिन्हनिर्भित्तं विषदमानानामनुष्याणां चादिसामंतादेशवासिनो भित्त्या झूसुस्तदा तस्यैव प्रत्येकं साक्ष्यामध्यमसाहसं दडनीयाः ए-

चासामंतरूपाणां पूर्वोक्तद्विशतोदसोत्रेयः २६३ गृहमिति गृहतडागोद्यानक्षेत्राणामन्यतमंभारणं बंधनादिभयकथनपूर्वमात्र
 हरणे पंचपणशतानिदंडनीयः स्यात्त्वानंश्यात्रिशतोदमः २६४ सीमेति लिंगसाक्ष्यभाविनीयायां परिच्छेत्तुमशक्यायां राजैवधर्म
 ज्ञः पक्षपातरहितो ग्रामद्वयमध्यवर्तिनीं विवादविषयां भूमिपेधामेव ग्रामवासिनां उपकारातिशयोऽभवति नद्यतिरेकेण च महार्
 दसो यामेव दद्यादिति शास्त्रव्यवस्था २६५ एष इति एषसीमानि श्रयोधर्मोनिःशेषेण उक्तः अत ऊर्ध्वं वाक्याकथ्यं वक्ष्यामि दंडया
 कथ्यात्वाकारुष्यमर्थतेः पूर्वमभिधानं जलुकमसुत्यां तु याकथ्ये दंडवान्तिके इति दंडशब्दस्यान्यायव्यवहारत्वात्पूर्वनिर्देशः २६६
 शतमिति द्विजस्य चौरत्याक्षेप रूपं पुरुषसुक्ता क्षत्रियः पणशतं दंडमहीति एवं सार्द्धशतं हेवाशते लाघवगौरवापेक्षया वैश्यः कृ-
 द्रोव्ये च ब्राह्मणाक्रोशो ताडनादिरूपं वधमहीति २६७ पंचाशदिति ब्राह्मणः क्षत्रियस्योक्तस्य ऋषौपेकृते पंचाशत्पणान्दंडवः वै

गृहतडागभारामं क्षेत्रं वा पीषया हरन् गृहानि पंचदंडयः स्याद् ज्ञानाद्विशतोदमः २६४ सीमायाम
 विषद्वयायां स्वयंप्रज्ञैवधमवित् त्रिदशः द्विमिते चासुपकारादिति स्थितिः २६५ एषोऽखिलेनाभिहि
 तीधर्मः सीमाविनिर्णये अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वाक्याकथ्यं विनिर्णयम् २६६ शतं ब्राह्मणमाकुरुष्य क्ष-
 त्रियादंडमहीति वैश्योऽप्यर्द्धशतं हेवाशतं वक्ष्यामि २६७ पंचाशद्ब्राह्मणो दंडयः क्षत्रियस्याभिश
 सने वैश्यस्यार्द्धपंचाशच्छ्रेद्दशदशकोदमः २६८ समवर्णद्विजातीनां द्वादशैव व्यतिक्रमे वा दशवृ
 वृनीपेषु तदेष्टद्विगुणमवत् २६९ एकजातिद्विजातीस्तवाचादाकणया क्षिपन् जिह्वायाः प्रासुयाच्छे
 दं जघन्यममवाहिमः २७०

श्येष्टूदेचयथोक्ताक्रोशो कृते पंचविंशतिर्द्वादशापणाः क्रमेण ब्राह्मणस्य दंडः स्यात् २६८
 समेति द्विजातीनां समानजातिविषये यथोक्ताक्रोशो कृते द्वादशापणो दंडः अथ च नीयेषु पुनराक्रोशवादेषु मातृभगिन्या दन्डाल
 रूपेषु तदेवेति ननु सकृदिदं शास्त्रं शतं ब्राह्मणमाकुरुष्येत्यादियदुक्तं तदेव द्विगुणं दंडरूपमवत् २६९ एकैति शूद्रो द्विजातीन् या
 तकादिना वाचाकुरुष्य बिद्धाच्छेदलमेत् यस्मादसौ पादारव्यान्नि कृशं गज्जातः २७१ नामेति अभिदोह आक्रोशः ब्राह्मण
 रैलं यज्ञवत् ब्राह्मणापसद इत्याक्रोशेन नामजात्यादिग्रहणं कुर्वतो लोहकीलोऽग्निनामदीतो दशांगुलो सुस्त्रेषु क्षेमव्यः २७१

धर्मैति कथंविद्धर्मलेषामवागम्यायंते धर्मैसिष्टेय इति ब्राह्मणस्याहंकारादुपदिशतोऽस्य दृश्यस्य सुखे कणयोश्च ज्वलत्तैलं राजाप्रक्षेपयेत् २७२ श्रुतेति समानजातिविषयमिदं दंडलाघवात् न तु दृश्यस्य हिजात्याक्षेपविषयम् न लयैतत् श्रुतम् प्रवान्तं देशजातो न तत्रैयजातिनतवशीरसस्तादसुपनयनादिकर्मकृतमित्याहंकारणमित्याहुवन् हिंशतं दंडदायः स्यात् वितथेनेनित्तु तोयाविधा नेम कृत्वादिष्यउपसंख्यानमिति तृतीया २७३ काणमिति एकाम्बिकलंपादविकलं अन्यमपि वातयाविधं हस्ताद्यं गविकलं मस्येनापिकाणादिशब्देन ब्रुवन् अत्येनात्यंतदाकार्षीपणं दंडदायः २७४ सतेति आक्षारितः क्षारितोऽभिशात इत्याभिधानिकाः मात्रादीन्यातकादिनाऽभिशापन् पुरोश्चपथानमत्यजचंद्रयः अत्राहं सार्यदिनां गुरुपापाभिशापेन दंडसांख्यसमाधेयम् मेयातिथिस्तु

नामजृतिग्रहं लेषामभिद्रोहेण कुर्वतः निःक्षेप्योऽयोमयः शंरुर्ज्वलन्नास्येदशांगुलः २७१ धर्मोपदेशदर्पणविप्राणामस्य कुर्वतुः तसमासोचयेत्तैलवक्रैश्चित्रैश्च पाथिवः २७२ श्रुतदेशचजातिचकर्मशा शीरमेवच वितथेन ब्रुवन्नुदपाहायः स्याद्दिशतदमम् २७३ कृणवाप्यथवारवजमन्यवापितथाविधम् तथ्येनापि ब्रुवन्दाव्यादंडकाषापणावरम् २७४ मातरं पितरजायांश्चातरतनयगुरुम् आक्षारयच्छतं द्राव्यः पथानचाददहुराः २७५ ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यासु दंष्ट्रकार्ये विजानता ब्राह्मणेसाहसः पूर्वः क्षत्रिये त्वेवमाध्यमः २७६ विट्ट्यूदयोरवमेव स्वजातिप्रतितस्यतः छेदवर्जप्रणयनन्ददस्यतिविविनिश्चयः २७७

आक्षारणं मेदनमित्कस्कासात्तुत्रापिनादीनां परस्परमेदनकर्तुर्यं दंडमिधिरिति व्याख्यातवान् २७५ ब्राह्मणेति ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां परस्परं पतनीयाक्रोशो कृते दंडशास्त्रे न राजा दंडः कार्यः दंडमेव विशेषणाह ब्राह्मणे क्षत्रियाक्रोश्चिन्मिथय मसाहसः कार्यो ब्राह्मणाक्रोशिनिसुनः क्षत्रिये मध्यमसाहसः २७६ विडिति वैश्य्यूदयोरन्योन्यजातिप्रतिपत्तनीयाक्रोशो ब्राह्मणक्षत्रियवत् वैश्ये यूद्राक्रोशिनिसुथमसाहसः यूद्रैर्वैश्याक्रोशिनिसुथमसाहस इत्येवरूपदंडस्य प्रणयनं जिह्वाच्छेदरहितं तथा च कर्त्तव्यमिति शास्त्रनिश्चयः एवंचैकजातिर्हिजातोऽस्ति त्रिगुक्तजिह्वाच्छेदो वैश्येनिवारितो ब्राह्मणक्षत्रियाक्रोशविषय एवावचिति-

एष इति एषोऽन्तरीको वाक्पाठस्य यथा षड्विधिरुक्तोऽन्तरिताडनादं डपाठस्य स्यान्निर्णयं वक्ष्यामः २७८ येनेति अत्यजः
 शूद्रोयेन केनचित्करचरणदिनागेन साक्षाद् डादिनाऽव्यवहितेन हिजातिमहारेते देवांगमस्य छेत्तव्यमित्ययमनोरुपदेशः मनुग्रहण
 मादरार्थं अस्मैवोत्तरः अर्पचः २७९ पाणिमिति अहर्नुपाणिदंडवोद्यम्यपाणिच्छेदं लभते पादेन कोपात्स हः षोपादच्छेदं भामोति
 २८० सहेति ब्राह्मणेन सहस्रानोपविष्टः शूद्रः कट्यात्तलोहकृतचिह्नोपदेशो निर्वासनीयः स्फिचं वास्यथानम्रियतेतया छेदये-
 त् २८१ अवनति दर्पणच्छेषणा ब्राह्मणानपमानयतः शूद्रस्य राजा हावो धीच्छेदयेत् सूत्रमस्तेपेणापमानयतोमिदं शर्द्धनकु
 प्तिस्तो गुदशब्दः तेनावमानयोदपन्निप्रमादात्तुदंच्छेदयेत् २८२ केशोच्चिति दर्पोदित्यनुवर्त्तते अहंकारणकेशेषुगुणहतः

एष दंडविधिः प्रोक्तो वाक्पाठस्य तत्त्वतः अतर्द्धप्रवक्ष्यामिदं डपाठस्य निर्णयम् २७८ येन कुंन
 चिदगेन हिस्वाच्चेच्छेषमत्यजः छेत्तव्यं तत्तदेवास्तत्तन्मनोरुशासनम् २७९ पाणिसुद्यम्यदंडवा
 पाणिच्छेदनमर्हति पादेन प्रहरन्कोपात्सादच्छेदुनमर्हति २८० सहांसनमभिज्ञेष्करुद्धस्यापक
 षुजः कट्या कृताकोनिवास्यः स्फिचं वास्यावकृतयेत् २८१ अवनिष्ठावतोदपाहावो धीच्छेदयेत् शूद्रः
 अवनयतामिदमवशर्द्धयतो गुदम् २८२ केशेषुगुणहतो हस्तोच्छेदयेदविचारयन् पादयोर्दाडिका
 याचत्रीवायाष्टषयाषुच २८३ स्वर्गमिदुकुः शतदंड्यालोहितस्य च दर्शकः मासमेतात्तुषणिक्कान्यवा
 स्वस्त्वस्थिभेदकः २८४ वनस्पतीनासवषासुपमागयथायथा तथातथादमः कायाहिंसायामिति धार-

णा २८५

शूद्रस्य पीडाऽस्यजातानजानेत्यविचारयन् हस्तोच्छेदयेत् पादयोः समशुणित्वावायां षषणो हिंसा र्थं गुणहतो
 च्छेदमेव कुर्यात् २८३ स्वर्गभेदेति चर्ममात्रभेदकस्तमानजातिर्न शूद्रः ब्राह्मणस्य दंडलाघवं पणशान्तं दंडनीयः तथा रकोत्सादको
 पिरानमेव दंड्यः मासमेदीषणिक्कान् देयोऽस्थिभेदकस्तदेशान्निर्वास्यः २८४ वनस्पतीति वृक्षाद्युद्भिदांसर्वेषां येन यज्ञप्रका
 रेण उपभोगः फलपुष्पत्रादिना उत्तममध्यमरूपो भवति तथातथा हिंसायामत्युत्तमसाहसादिदंडो विधेय इति निश्चयः त

फलोपभोगद्रुमच्छेदीतृत्तंसाहसंपुष्योपभोगच्छेदोसम्भंगवह्नीगुल्मलतांछेदीकार्षीपणशतंतृणछेदोकेकार्षीपणं चपणएव
मनुनाप्युक्तोचदितव्यः २८५ मनुव्याणापशूनांपीडोत्सादनाश्रमहारेकृतेसतियथायथापीडाधिक्यं तथातथादंडमव्यधिकं कु
पीत् एवमस्थानादौर्लभेदनादिपुक्तेषु ल्वग्भेदकः शतंदडयइत्कक्तोप्यधिकोदुःस्वगियोषापेक्षयाकर्तव्यः २८६ अंगेति अगा
नांकरचरणानांत्रणशोणितयोश्चपीडनायासत्यासस्तुथानव्यययावनाकालेनपूर्वावस्थाप्राप्तिः समुत्थानसंबंधोभवतितावल्का
लेनपथ्यौषधादिनायावाचव्ययोऽभवतितमसौदापनीयः अत्रतंव्ययपीडोत्सादकोनदातुमिच्छतितदायः समुत्थानव्ययोयश्चदंड
समनेंदडलेनराज्ञादाव्यः २८७ द्रव्येति द्रव्याण्युक्तविशेषदंडानिकटकानिनाश्रयदादोनियोयस्यज्ञानादज्ञानाद्वानाशयेत्सत
स्यद्रव्यातरादिनातुदिसुतादयेतराज्ञश्चविनाशितद्रव्यसमंदडं दद्यात् २८८ चर्मेति चर्मणिचर्मयदितवरत्रादौचर्मकाष्ठमृत्ति

मनुव्याणापशूनांचदुःस्वायमहृतेसति यथायथामूहहृसंदंडं कुयतिथातथा २८६ अंगावपीडना
यांचत्रणशोणितयोस्तथा समुत्थानव्ययदाव्यः सवदंडमथापिवा २८७ द्रव्याणिहिंसाद्योयस्यज्ञा
नतोऽज्ञानतोषिवा सतस्थोत्सादयेत्तुष्टिराज्ञोदद्याच्चलत्समम् २८८ चर्मचाभिकभांडेषुकाष्ठलोष्ठम
येषुच मूल्यात्पंचगुणोदंडः पुष्यमूलफलषुच २८९ यानस्यचैवयातुश्चयानस्याभिनएवच दशाति
वतनान्याहुः शेषेदंडोविधीयते २९० छिन्ननास्येभग्नसुरगेतिव्यंक्रमतिसुरागते अस्तभंगेचयान .
स्यचक्रमगतयेवच २९१ . कानिर्मितेषुचभांडेषुपुष्यमूलफलषुपरस्यनाशितेषुमूल्यात्पंचगुणोदंडोरज्ञोदंडोराज्ञोदेयः स

नश्चतुष्टिकृत्सादनीयैव २९२ यानस्येति यानस्यरथादेर्यातुः सारथादेर्यानस्वामिनश्चयस्यतद्यानंतेषाच्छिन्ननास्यादोनिदश
निमित्तानिदंडमतिक्रम्यवर्त्तते एषुनिमित्तेषुसत्कप्राणिमारणेद्रव्यनाशेचपकृतेयानस्वामिनांदंडोनभवतीतिमन्वादयआहुः एत-
द्यतिरिक्तनिमित्तेचपुनदंडोऽनुधीयते २९० छिन्नेति छेदनेति नासायाभवन्नास्यंशरीरावयवत्वाद्यत् साचेहबलीवद्-
नासासंबंधिनीरज्जुः छिन्ननास्यज्जौबलीवदीदिकेभग्नसुराख्येकाष्टेरथादौमूर्ध्निवैषम्यादिनातिरश्चानंबागतेतथाचक्रा
तः प्रविष्टास्यकाष्ठभगेयंत्राणान्चर्मबंधनानांछेदनेयोक्तस्यपशुश्रीवारज्जीरश्मेः अहरणस्यछेदनेअपसरापसरेषुज्जेः शब्देसा

व्यादिनाकृतैचयानेनप्राणिहिंसाद्रव्यविनाशयोः कृतयोः सारथ्यादंडोनास्तीतिमसुराह ३९१ ३९२ यत्रैति यत्रसारथेरकौश
 लाद्यानमन्यथाव्रजतित्रहिंसायामशिक्षितसारथ्यनियोगस्वामीद्विशतंदाप्यः स्यात् ३९३ प्राजकेति यदिसारथिः कुशलः स्या
 नदासारथिरेवोक्तद्विशतं दसवस्यमाणं च मनुष्यमारण इत्यादिकं दंडमर्हतिनस्वामीअकुशले तु तस्मिन्सारथिस्वामिव्यतिरिक्ता
 अन्येपियानारूढाअकुशलसारथिकथानारोहणात्सर्वेप्रत्येकं शतं शतं दंड्याः ३९४ सत्वेति सचेत्याजकः संसुरवागतैः मत्सुरवागा
 दिप्तीरथात्तरेणवासरूढः स्वरथगमनानवधानात्सत्यक्समर्पणासमः संकटेपिस्वरथतुरगान्मेरयन्तुरगौरथेनवारथावयवैर्वि
 प्राणिनोव्यापादयतित्राविचारितोदंडः कर्तव्य एवसकृदपराधेकीदृशइत्याह ३९५ मनुष्येति तत्रमनुष्यमारणेप्राजकस्थानय

छेदनेवैवयंत्राणां योत्करशयोस्तथैव आक्रंदेचाप्यपैहीतिनदंडंमसुरब्रवीत् ३९३ यत्रापय-
 नैतेशुभवेवैशुण्यात्प्राजकस्यतु तत्रस्वामीभवेद्दंडयोहिंसायाद्विशतदसम् ३९३ प्राजकश्चैवैवदासः
 प्राजकोदंडमर्हति सुगयस्थाः प्राजकः नासिसेर्वेदंड्याः शतशतम् ३९४ सचेत्सुपुथिसरूढः पशुभिर्वा
 रथेनवा प्रभापयेत्याणभृतस्तत्रदंडोऽविचारितः ३९५ मनुष्यमारणोक्षिसत्त्वरवत्किल्बिषमव-
 त् प्राणभृत्समहत्सर्दंगोजोष्ट्रहयादिषु ३९६ कद्रकाणापयूनांतुहिंसायाद्विशतोदमः पचाश
 सुभपयदंडः शुभेषुमृगपक्षिषु ३९७ गर्दभाजाविकानांतुदंडः स्यात्सचमाधिकः माषकस्तभवेद्दंडः
 श्वसूकरनिपातन ३९८

धानात्थानेनहृत्तएवचौरदंडोत्तमसाहसंभवेत्तनतुमारणरूपः प्राणभृत्समहत्सर्दमित्य-
 वणात् गोगाजादिषुमहत्सप्राणिषुमारितेषुउत्तमसाहसस्यादूर्ध्वपंचशतदंडोभवेत् ३९६ कद्रेति कद्रकाणांपयूनांजातिवि-
 शेषोपदिष्टमवानांवालादीनांवयसाचकिशोरादीनांसारणोद्विशतोदंडः स्यात् शुभेषुमृगेषुकुपृषुनादिषुपक्षिषुचशुकहंससा
 रसादिषुपक्षिषुहतेषुपंचाशतदंडोभवेत् ३९७ गर्दभेति गर्दभछागेदकादीनापुनमारणेपंचरूप्यमाषकपरिमाणोदंडः स्यात्
 नचात्रहैरण्यमाषक्यहणंउत्तमचरलघुदंडाप्रिधानात्स्वसूकरमारणेषुपुनरोप्यमाषपरिमाणोदंडः स्यात् ३९८ छ ७

भार्येति भार्यापुत्रादयः कृतापराधारज्जावानिलुघुवेषुशालाकयाताड्याभवेयुः शि क्षार्थेताडनविधानादत्र दंडापवादः ३९९ पृ
 षतइति रज्जादिभिरपि देहस्य पृष्ठदेशेनाडनीयाः ननु शिरसि उक्तव्यतिरेकमग्रहणोवाग्दण्डधनदंडरूपंचौरदंडं प्राप्नुयान् ३००
 एपइति एष दंडरूपस्य निर्णयोनिः शेषेणोक्तः अत ऊर्ध्वंचौरदंडविनिर्णये विधानवक्ष्यामि ३०१ परमेति चौराणां नियमने राजा
 परममुत्कृष्टयत्नं कुर्यात् यस्माच्चौरनिग्रहाद्वाज्ञः रक्ष्यति निरुपद्रवतयाराद्द्रुष्टिमेति ३०३ अभयेति हि अवधारणे चौराणां निय
 मनेन यो नृपतिः साधूनामभयं ददाति स एव पूज्यः पूर्वेषां श्लाघ्यो भवति स अगवायनादिकं तु विशेषयत्यस्मान् सत्रभिवसत्रंतदभ-
 य दानाच्चौरनिग्रहं रक्षाभयदक्षिणं सर्वदेवतस्य वृद्धिमेति अन्यद्विनियतकालीनं नियतदक्षिणं एतत्सर्वकालीनमभयदक्षिणं

भार्यापुत्रश्च दासश्च भ्राता च सोदरः प्रासापराधास्ताड्याः स्यूरजावेषु दलेनवा ३९९ पृष्ठतस्त
 शरीरस्थनोत्तमार्गकथंचन अतो न्यथा तु ग्रहरत्नप्राप्तः स्याच्चौरकिल्बिषम् ३०० एषो खिलेनाभिहि
 तो दंडपाठ्यनिर्णयः स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विशिद्धविनिर्णय ३०१ परमयत्नमातिष्ठेत्स्तेनान्नि
 ग्रहे नृपः स्तेनान्निग्रहोत्सयशोराद्भ्रुवर्द्धने ३०३ अभयस्य हि यो दानासपूज्यः स ततन्मृपः स
 त्रिहिवर्द्धते तस्य सदेवाभयदक्षिणम् ३०३ सवतो धर्मषड्गाराज्ञो भवति रक्षतः अधर्मादिषु षड्ग-
 गोभवत्यस्य ह्यरक्षतः ३०४ यदधीत्य धृजते यद्ददाति यद्वर्चति तस्य षड्गमात्राज्ञासस्य गभवति रक्ष
 णात् ३०५ रक्षभ्रमणभूतानि राजावध्याश्रयानयन् यजते हरहर्षज्ञैः सह सशान्तदक्षिणैः ३०६

व्यतिरेककल्पनालंकारः ३०३ सर्वत इति मजारक्षतोराज्ञः सर्वस्य मृतिदातुर्विणिगादेर्मृत्यदातुश्च्योत्रियादेः सकाशात् धर्मष
 भवति अरक्षत आधर्मादिपिलोकेन कृतात् षड्गः स्यात् तस्माद्यत्नतः स्तेननिग्रहेण राजारक्षणं कुर्यात् न च मृतिं क्रीतत्वात् रा
 र्मषड्गो ननु क इति वाच्यम् मृत्याधर्मषड्गो न च परिक्रीतस्य शास्त्रीयत्वात् ३०४ यदेति यः कश्चिज्जपयागदानदेवताच्चिदौनिक
 रीतितस्य राजापालनेन षड्गमाप्नोति ३०५ रक्षेति मृतानि सर्वाणि स्थावरजगमादीनि यथाशास्त्रं दंडप्रणयनरूपेण धर्मैण र

वयं स्वस्तेनादीन् ताडयन्मस्य हंक्षदक्षिणैर्यज्ञैर्यजते नज्जन्त्यपुण्यं यामोतीति भावः ३०६ योऽरक्षन्मिति यो राजारक्षामकु-
 र्वन्वलिधान्यादेः पद्भ्यांगं आसवासिन्धयः प्रमिमासवासाद्रपौषनियमेन ग्राह्यं शक्यं स्थलजलपथादिनावणिव्याकारितेभ्यो नियतस्थ-
 नेषु द्रव्याः सुसारेण ग्राह्यांस्तानमिति प्रसिद्धं प्रतिभागं फलकुसुमशाकतृणाद्युपायनं प्रतिदिन ग्राह्यदंडं व्ययहासदौगुणहति समृताः
 सन्सद्य एव न कंयति ३०७ अरक्षितेति यो राजानरक्षति अथ च धान्यादिषु द्वांगं बलिरूपं गुणहति तत्सर्वलोकानां सकल पापहा-
 रिणजानीयात् ३०८ अनपेक्षितमिति लंघितशास्त्रमर्थदं परलोकामावशां लिनमनुचितं दडादिना धनग्राहिणारक्षणा रहितम्
 करंथान्यादेर्नक्षितारं राजानं नरकगामिनं जानीयात् ३०९ अधार्मिकमिति अधार्मिकचौरादिकमपराधापेक्षया त्रिभिरुपायैः प्र-
 यत्नेन नियमयेत्तानाह कारागारप्रवेशनेन निगडादिबंधनेन करत्तरणछेदनादिनानाप्रकारहिंसनेन ३१० निग्रहेणेति पापशा-

योऽरक्षन्बलिमादत्ते करं शक्यं च प्रार्थिचः प्रतिभागं च दंडं च ससद्यो नरकं भजेत् ३०७ अरक्षि-
 तारराजानं बलिषु द्वांगं हारिणम् तस्माद्दुःसर्वलोकस्य समग्रमलहारकम् ३०८ अनपेक्षितमयदिना-
 स्तिकं विप्रलुपकम् अरक्षितारसन्तारं नृपविद्यादधोगतिम् ३०९ अधार्मिकं त्रिभिर्न्यायेन्निर्गृणही-
 यात्सर्वलोकैः निरोधेन नबंधनविधि नबंधनं च ३१० निग्रहेण हि पापानां साधूनां संग्रहेण च द्विजा-
 तय इव ज्योतिः पूर्यते सततं नृपाः ३११ क्षतव्यं प्रकृणानित्यक्षिपता कथिणानूणां बालेषु द्वा-
 राणां च कुपयतां हितमात्मनः ३१२ यः क्षिप्तो भवत्यत्मानं स्तेनस्वर्गमहायते यस्त्वथ्वय्यन्मिसमत्तनर-
 कं तेन गच्छति ३१३

लिनानिग्रहेण साधूनां संग्रहेण द्विजातय इव महायज्ञादिभिः सर्वकालं नृपतयः पवित्रा कुर्वति तस्या-
 दधार्मिकान् निर्गृणहीयान् साधून् श्रानुगृणहीयात् ३११ क्षतव्यामिति कार्याधिप्रव्यर्थिनां दुःस्वेनाक्षयोक्तिरचयनां तथा बालेषु द-
 व्याधिनां वक्ष्यमाणमात्म्यायुपकारमिच्छतां प्रकृणानित्यक्षिपता कथिणानूणां बालेषु द्वा-
 र्णां च कुपयतां हितमात्मनः ३१२ यः क्षिप्तेति दुःस्वेनाक्षिप्तः सहते यः तेन स्वर्गलोकं पू-
 र्णं लभते प्रकृष्य दर्शनान् लभसहते यः तेन नरकं गच्छति ३१३ राजेति संकथेति यद्यपि सवर्णस्तेषु कृद्भिः इत्यादिनां प्रायश्चित्तमकर

गेवक्ष्यति तथापि स्वर्णस्तेयं प्रति राजस्त्वपदं डतामस्य दंडप्रकरणे दर्शयितुं पाठः ब्राह्मणस्त्वर्णस्त्वचौरैः णसुक्तकेशेन वेगाद्गच्छताम
या ब्राह्मणस्त्वर्णमपहृतमिति संख्यापयता सुसत्वारव्यमासु धंस्वादि रमं वा दंडमुभयतस्त्रोष्णाशक्ति लोहमयं वा दंडस्त्वधेगृही-
त्पाराजसमीपंगच्छेन्नतो ब्राह्मणस्त्वर्णहाव्यहमतोऽनेन सुसत्वादिनामव्यापादयद्व्येवं राज्ञो वक्तव्यम् ३१४ ३१५ शासनेति
कृत्युसत्वादिप्रहारेण प्राणपरित्याजनान्मृतकल्पस्थजीवतोपि परित्यागात् वासचौरस्तस्मात्पाद्व्युच्यते अतएव याज्ञवल्क्यः
मृतकल्पः प्रहारात्तो जीवन्पि विमुञ्च्यतीति पुनस्तेन करुणादिभिरहत्वास्तेन स्यत्पापं तद्भजाभ्रामिति ३१६ अन्वा इति अह्ना
हायस्तस्संबंधियोन्ममत्तिसिन्धसौस्वपापं संक्रामयति चूणहान्यमौक्तुः पापंभवतीति एतदत्र विवक्षितं न तु मह्यम् पापन्श्व
नितथाभार्याव्यभिचारिणी जारयति क्षममाणे मत्प्रापं संश्लेषयति शिव्यश्च संश्रयिणो कार्याद्यं करणजन्य पापं युरोसहमानेन स

राजास्तेनेन गंतव्यो सुक्तकेशेन धावता आचक्ष्माणेन तत्स्तेयमेवं कर्मास्मिशाधिमाम् ३१४ सूत्रेणा
द्रायमुसल्लयुडं वापि रवादि रम् शक्तिचोभयतस्त्रोष्णामायसदंडमेव वा ३१५ शासनाद्वा विमोक्षाद्वा
स्तेनः स्तेयाद्दिसुच्यते अशासित्वा तु तं राजास्तेन स्यामोति किल्बिषम् ३१६ अन्नादेभूणहामाष्टिपत्न्यौ प्रा
व्यापत्वारिणी गुरो शिव्यश्च यज्यश्च स्तेनो राजनि किल्बिषम् ३१७ राजनिर्द्धृतदंडास्त्वकृत्वा पापानि सा
नृवाः निमलाः स्वर्गमाधाति संतः क्रुतानि नो यथा ३१८ यस्त्वरज्जुषट्कृपाद्दूरिद्धिद्याच्चयः प्रपाम् सद्
दं प्रासुधान्माषन्तश्च तस्मिन्समाहरेत् ३१९ धान्यदशास्यः कुमेभ्यो हरतोऽस्यधिकवधः शेषेष्वेकादशगु
णादाव्यस्तस्य चतस्रसम् ३२०

तियाज्यश्च विधिमिति क्रामनूयाजके क्षममाणे पापं निःक्षिप्रतिस्तेन च राजत्सुपेक्ष्यमाणे पापं
समर्पयति तस्माद्भ्राजास्तेनो निगृहीतव्यः ३१७ यजेति, स्वर्णस्तेयादीनि पापानि कृत्वा पञ्चाद्राजभिर्विहितदंडाभ्युध्याः संतः प्रति
बंधकदुरिताभावात् पूर्वज्जितेषु ण्यवशेन साधवः सकृत्तकारिण इव स्वर्गिच्छंति एवं प्रायश्चित्तव दंडस्यापि पापस्य हेतुत्वसुक्तम्
३१८ यस्त्विति कूपसमीपे रज्जुषटयोः जलोर्ध्वधारणाय धृतयोरज्जुषटं वा हरेत् यो वापानीयदानयुहं विदारयेत्स सोवर्णमाषदंडमा
सुयान् यन्निर्द्धितुसोवर्णमाषतत्रमकल्पयेदिति काल्यायनवचनात् तच्च रज्ज्वादि तस्मिन्कूपे समर्पयेत् ३१९ धान्यमिति द्विपलशतं

द्रोणींशितिद्रोणम्कुंभः कुंभोऽस्योऽधिकेधान्यंहरतोवधः सच हर्तृस्वामिगुणवत्तापेक्षयाताडनांगच्छेदमारणोञ्जे
 शोयेसुनरेकस्मादारभ्यदशकुम्भपर्यन्तहरणेनिन्दुते कादशगुणदाप्यः स्वाभिनव्यापहतंदाप्यः ३२० तथेति यथाधान्येनयथउक्त
 स्तथातुलापरिच्छेद्यानांस्वरणरजतादीनामुक्त्यानांच वाससापश्चादीनांपञ्चशताधिकेवधः कर्तव्याएवविषयसमीकरणंचात्रदेशा-
 कालापहर्तृजातिगुणापेक्षयापरिहरणीयएवमुत्तरत्रापिज्ञेयम् ३२१ पंचेति पूर्वोक्तानांपंचाशद्दूह्यावदपहारेकृतेहस्तच्छेदने
 मन्वादिभिरभिहितशेषेकपलादारभ्यपंचाशासलपर्यन्तापहारेअपहतगुणादेकादशगुणदंडदाप्यः ३२२ पुरुषेति महाकुल
 जातानामनुव्याणविशेषेणस्त्रीणामहाकुलमस्त्वानांश्रेष्ठानांचरत्नानावज्रवैदूर्यादीनांअपहारेवधमर्हति ३२३ महेति महता
 पयूनांहस्तस्यादिगोमहिव्यादीनांतयास्वद्गदीनांशस्त्राणांकल्याणघृतादेश्वीषधस्यचदुर्भिक्षादिरूपकालकाव्यप्रयोजनंचसदस

तंथाधरिमैथानांशतादस्यधिकेवधः स्रवणरजतादीनांसुत्तमानांचवाससाम् ३२१ पंचाशतस्त्वस्य
 धिकेहस्तच्छेदनमिव्यते शेषेलेकादशगुणमूल्यादंडमकल्पयेत् ३२२ पुरुषाणांकुलीनानान्धारिणा
 चविशेषतः सुव्यानांचेवरत्नानाहरणवधमर्हति ३२३ महापयूनाहरणशस्त्राणामौषधस्यच काल
 मासाद्यकार्यंचदंडराजामकल्पयेत् ३२४ गोषुत्राह्लाणसस्थास्रद्धूरिकाथाश्वभेदने पयूनाहरणेचव
 सद्यःकार्योऽङ्गपादिकूः ३२५ सूत्रकार्षसिक्किण्वानांगोमयस्यगुडस्यच दग्धः क्षिरस्यतक्रस्यपानीयस्य
 तृणस्यच ३२६ वेणुवदलभाडानोलवणानांतथैवच मृन्मयानांचहरणेमृदोभस्मनएवच ३२७

द्विभियोगरूपंनिरूप्याजाताडनांगच्छेदरूपदंडमकल्पयेत् ३२४ गोधेति आह्लाणसंबन्धिनांगवामपहारेवंध्यायाश्वगोर्वाह
 नार्थनामाछेदनेपयूनांचनेडकानांदंडसूयस्ताद्यागाद्यथानाहरणेऽन्तरमेवच्छिन्नाऽऽपादकःकार्यः ३२५ सूत्रेति वेणुवैदलेति
 गलयेति अन्येति ऊर्णादिस्त्रत्रकार्षसिक्किण्वस्यस्रद्धूरिकाथामोदनव्यस्यचस्थूलवेणुवदनिर्मिजलाहरणभाडादीनांपदव्यन्यस्य
 यत्संभवमुगचर्मस्रद्धुंगादिअन्येषामयेवविधानमसारथायाणामनःशिलादीनापकान्नानामोदनव्यगिरिक्तानामप्यूपमोद-
 कादीनांचकार्षसादिशाब्दार्थानामभिधानांचापहारेकृतमूल्याद्द्विगुणोदंडःकार्यः ३२६ ३२७

३२८ ३२९ पुष्येष्टि पुर्येष्टि हरिते क्षेत्रस्थेधान्येगुल्मलताक्षेत्रेषुपरिष्टेषु अनपाटनक्षेत्रेषु वक्ष्यमाणश्लोकेधान्या-
दिषुनिर्देशात्परिवनसंभवाच्चधान्येषु अन्येषुसमर्थपुरुषभारहोर्षेषुदृतेषुदेशकालाद्यपेक्षयासुवर्णस्वर्णस्यसौव्यस्यवापंचक
ष्यालमाषपरिमाणोदंडः स्यात् ३३० पशति अपासितेषुक्षेत्रेषुधान्येषुशाकादिषुचापहृतेषु अन्ययोद्रव्यस्वामिनासंबंधः ये
नसहकश्चिदपिसंबंधोनास्ति एकग्रामवासादिः तत्रशातंदंड्यः सान्येतुपंचाशत्शणोदयः खलस्थेषुचधान्येषु अयंदंडः तत्रहि
रिपूर्यतेगृहेषेकादशगुणोदंडः प्रागुक्तः ३३१ स्यादिति यद्धान्यापहारादिकं कर्मद्रव्यस्वामिसमक्षंबलात्दृतेतत्साहसंस्था
सहोवलनचंद्रसंसाहसं अतदहस्तेयदंडो नकार्यः एतदर्थस्तेयप्रकरणस्याहः यदुनः स्वाभिपरोक्ष्मापहृतंतत्स्तेयंभवेत्तयच्चह

मृत्स्थानांपक्षिणांचैवतैलस्यचघृतस्यच मांसस्यमधुनश्चैवयच्चान्यात्पशसंभावम् ३२८ अन्येषां
चवमादीनामद्यानामीदनस्यच पक्वान्नानाचसर्वेषातन्मूल्याद्द्विगुणोदमः ३२९ पुष्येषुहरितेधान्येगु
ल्मवल्लीनिगेषुच अन्येषुपरिष्टेषुदंडः स्यात्पचकृशालः ३३० परिष्टेषुधान्येषुशाकमूलफलेषुच
निरन्येषुशातंदंडः सान्वयोर्दशातंदमः ३३१ स्यात्साहसन्वन्यवत्प्रसभकर्मयत्कृतम् निरन्यय-
मवेत्साहस्यहृत्वापव्ययतेचघत् ३३२ यस्त्यतान्युपकुंभानिद्रव्याणिस्तनयेन्धरः तमाद्यदंडयेद्राजाय
श्चाग्निचारयेद्गृहात् ३३३ येनयेनयथागोनस्तेनोद्गुषुविचष्टते तत्तदयहरत्स्यप्रत्यादेशायपार्थिवः
३३४ पिताचार्यः स्रद्धन्माताप्रायपुत्रः पुरोहितः नादडधानामराज्ञोऽस्तियः स्वधर्मनिष्ठति ३३५

तेतदपिस्तेयमेव ३३२ यस्तेनामिति यः पुनरेतानिस्त्रादिद्रव्याणिउपसोगार्थं कृतसंस्काराणिमनुष्यश्चीरंयेत् यश्चत्रेतामि
चाग्निगृहाचौरयेत्पराजामयमंसाहसंदंडयेन्न अग्निस्वामिनश्चाधानोपक्षयोदातव्यः गोविंदराजस्तल्लौकिकान्निचौरयतोदंड-
साहृतदंडुक्तम् अल्यापराधेगुरुदंडस्यान्याप्यत्वात् ३३३ येनेति येनयेनागोनहृत्पादादिनायेनप्रकारेणसंधिच्छेदादिनाचो
रोमनुष्येषुधिरुद्धनापहारादिकृचष्टतेतस्यतदेवांगप्रसगनिवारणायराजाच्छेदयेत् तत्रधनस्वाभ्युत्कर्षोपेक्षयाऽयमगच्छेदः
३३४ पितैति पिताचार्यमित्रभ्रातृमातृपत्नीपुत्रपुरोहितानामभ्यात्स्वधर्मयोनावतिष्ठतेसराज्ञोदंडनीयोनास्तिअपितुदंडनीया

कार्यंति यत्रापराराजव्यतिरिक्तोजनः कार्षीपणंदंडनीयोभवेत्तस्मिन्नपराधेराजापणसहस्रंदंडनीयइतिनिश्चयः स्वार्थदंडतु
 पक्रमवेशयेत् ब्राह्मणेभ्योवाद्घान् ईशोदंडस्यवारुणदतिवक्ष्यमाणत्वात् ३३६ अष्टेति ब्राह्मणेति तदोषरुणविभिक्षइति स
 र्वत्रसंचयतेयस्मिन्स्तेयेयोदंडतः सस्तेयगुणदोषस्यदृष्ट्याष्टभिरापाद्यतेगुण्यतेइति अष्टगुणः कर्त्तव्यः षोडशगुणोऽगु-
 णदोषस्यत्रैव्यस्य द्वात्रिंशद्गुणस्त्वयाविधक्षत्रियस्य चतुःषष्टिगुणोऽगुणदोषविदुषो ब्राह्मणस्य शतगुणोवा अष्टाविंशत्यधिक
 शतगुणोऽगुणातिशयापेक्षया ब्राह्मणस्यैव ३३७ ३३८ वानस्यत्यमिति अधिकरुद्रवनस्पतीनां पुष्याणि स्वदाददीत फला
 निन्वापरिवृतानां इति गौतमवचनात् अपरिवृतवानस्यत्यादीनां मूलफलं होमीयान्यर्थं च दारुगोत्रासार्थं च तृणपरकीयमस्तेयं

कार्षीपणं भवेदंडयोत्रान्यः शकृत्तोजनः तत्र राजा भवेदंड्यः सहस्रमिति धारणा ३३६ अष्टापाद्यं
 तु द्रुद्रस्य स्तेये मयति किल्बिषम् षोडशो वतुष्यस्य द्वात्रिंशत्स्त्रियस्य च ३३७ ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिः
 पूषणापिशतमेव हि गुणावाचतुःषष्टिस्तद्दोषरुणविभिक्षः ३३८ वानस्यत्यमूलफलं दारुगुण्यर्थं तथै
 व च तृणत्वगोभ्यां शसार्थं मस्तेयमसुरमवति ३३९ यो दत्तादायिनो हस्ताच्छिञ्जेत ब्राह्मणो धनम् या
 जनाभ्यापनेनापियशस्तेनस्तथैव सः ३४० द्विजोऽथगः क्षीणश्रुतिर्द्विविस्तु ह्वचमूलके आददानः पर
 द्देत्तान् दंडदतुमर्हति ३४१ असंधितानां संध्यानां संधितानां च मोक्षकः दासांश्चरय हत्तचिमांसः स्या

मसुराहतस्थानदंडो नाप्यधर्मः ३३९ यो दत्तेति अदत्तादायिनश्चौरस्य हस्तात्तयो ब्राह्मणो या
 जनाभ्यापनमतिग्रहैरपि परकीयधनं जालव्युभिच्छेत्तस्चौरवच्चौरतुल्यो ज्ञेयः अतः स इव दंड्यः ३४० द्विजेति द्विजाति-
 पथिकः क्षीणपायेयः ह्यविस्तु दंडो हेवा मूलके परकीयक्षेत्राद्गृहं दंडदानयोगेन भवति ३४१ असंधीति अबद्धनामश
 दीनां परकीयानां यो दर्पणवधयिता वद्धनां मसुरादीनां च यिता यो दासांश्चरयापहारी सचौरदंडभाष्यात्सचतुल्यपराधानु
 सारेण मारणां गच्छेद न धनाद्यपहाररूपो योऽद्वयः ३४२ अनेनेति अनोनोक्तविधानेन राजा चौरमियमनं कुर्वणः इह लोके

ख्यातिं परलोके चोत्कृष्टं सुखं प्राप्नुयात् इदानीं साहसमाह ३४३ ऐन्द्रमिति सर्वाधिपत्यक्षुण्णपदं रथ्यातिं च विनाशिनो भानुपक्षया
 नानि शयेन प्राप्नुमिच्छन् राजा बलेन गृहहर्धनग्रहणकारिणं मनुष्यक्षुण्णमपिनोपेक्षेत् ३४४ वागिति वाक्यारुष्यकृताञ्चौराञ्च
 दंडपाप्यकारिणश्च मनुष्यासाहसकृन्मनुष्योऽतिशयेन यापकारो बोद्धव्यः ३४५ साहस इति योरजासाहसे प्रवर्तमानं क्षमते स पा
 पकृतामुपेक्षणादर्थमुत्थायिनशयति उपक्रममाणे राष्ट्रे तथा सजनविद्वेषं च गच्छति ३४६ नमित्रेति मित्रवाक्येन बहुधनप्राप्त्या
 यासर्वं मृतमप्यजनकान् साहसिकान् राजानं त्यजेत् ३४७ शस्त्रमिति आत्मनेति ब्राह्मणादिभिस्त्रिभिर्वर्णैः स्वद्वाद्यायुधैश्च हीन
 थंयस्मिन् कालेषु नामाश्रमिणां च साहसकारादिभिर्धर्मैः कर्तुं न दीयते तथात्रैवर्णिकानामराजकेषु राष्ट्रेषु परचक्रागमनारि

अनेन विधित्तराजा कुर्वाणस्तेन निग्रहम् यशोऽस्मिन् प्राप्नुयाद्धोकेऽप्येत्यचतुत्तमं संस्वरम् ३४३ ऐन्द्रं
 स्थानमभिमूर्फ्कर्युशश्चाक्षयमव्ययम् नोपेक्षेत क्षणमपिराजा साहसिकन्तरम् ३४४ वारदुष्टात्तस्कर
 राञ्चैव दंडनवचहिंसतः साहसस्य नरः कर्त्ता विसृज्यः पापकृतमः ३४५ साहसेवर्तमानं तु यामर्षयति
 पार्थिवः स विनाशत्रजत्यासु विद्वेषाधिगच्छति ३४६ नमित्रकारुणाद्राज्जाविपुलाद्वाधुनागमात् स
 मुत्सृजेत्साहसिकान्स्यभूतभयावहान् ३४७ शस्त्रद्विजातिभिर्ब्राह्मन्धर्मोयत्रापकथ्यते द्विजातीनां
 नृवर्णानां विषुवकालकारिते ३४८ आत्मनश्चपरित्राणे दक्षिणानां च सगरे स्त्रीविप्राप्सुपपत्तौ च मन्थ
 मेण न दुष्यति ३४९ गुरुवाबालसुद्धौ वा ब्राह्मणवा बहुकृतम् आततायिनमायातहन्यादेवा विचारयन्
 ३५०

कालजनिते स्त्रीसंगरादौ प्राप्ते तेषां त्वरद्वार्यदक्षिणाधनगवाद्यपहारनिमित्ते च संग्रामे स्त्रीब्राह्मणरक्षार्थं च धर्मसुद्धे-
 न्यगतिकतया परान् हिंसन् न दोषभागी भवति परमारणे व्यत्रसाहसदंडी न कार्यः ३४८ गुरुवेति गुरुबालसुद्धौ बहुसु-
 वब्राह्मणानामन्यतमं वधो यतमागच्छंतं विद्याविज्ञानादिभिरपि स्वस्तिस्तृणाशक्तौ निर्विचारं हन्यात् अत-
 ए कउशनाः गृहीतशस्त्रमाततायिनं हलानदोषः कात्यायनश्च मृगुशब्दो ह्येतेन मन्तूकः श्लोकमेव व्यक्तं व्याख्यातवान् आतता

यिनचोत्कृष्टतपः स्वाध्यायजन्तः वधस्तत्रनुनैवस्यात्पापंहीनेवथोऽमृतुः मैथातिथिगोचंद्राजीतुस्त्रिचिमास्युपपत्तौचप्रनूर्ध्वं
 जनदुष्यतीतिपूर्वस्यायमनुवादः गुर्वादिस्मापह्न्यात्किमुतान्यमपीतिव्याचक्षते ३५० नाततेति जनसमक्षरहसिवावधो
 तस्यमारणे हंतुर्नकाश्चिदपिअथर्मदंडः प्रायश्चित्तारव्योदोषोभवतियस्माद्धंतुगतोमन्युः क्रोधाभिसानिगोदेवताहन्यमानगतंक्रोधं
 धिक्इयानिसाहसेत्वामराधगौरवापेक्षयामारणागच्छेदनेधनग्रहणादयोदंडाः कार्यः इदानींस्त्रीसंग्रहमाह ३५१ परदरेति पर
 दारसंभोगायमत्ताननुष्यगणानुद्देजनकरेदंडेनीसौष्ठु कर्त्तनादिभिरंकाथित्वादेशान्निःसारयेत् ३५२ तदिति यस्मात्परदारा
 भिगमनात्संभूतोवर्णस्पसकरः संपद्यतेयेनवर्णसंकरेणविशुद्धपलोकयमानामावात् अज्ञोमास्ताहुतिः सस्यगादित्यमुपतिष्ठ
 त्यस्याभावेसतिरुद्यास्वजगन्मूळविनाशोऽधर्मजगन्नाशायसंपद्यते ३५३ परस्थिति तत्स्त्रीप्राथनादिदोषैः पूर्वसुखलनाभि

नातताधिवधेदोपोहंतुर्मवतिकश्चन प्रकाशंवाप्रकाशंवासन्धुस्तन्धुमृच्छति ३५१ परदाराभि
 मर्षेषुग्रहणान्धुन्महीपतिः उद्देजनकरेदंडेच्छिन्नयित्वाप्रवासयेत् ३५२ तत्समुत्थोहिलोकस्य
 जायतवर्णसुकरः येनमूलहरोऽधर्मःसुवनाशायकल्पते ३५३ परस्यपत्न्यापुरुषःसमाधायजय
 चरहः पूर्वमाक्षारितोदोषःआमुयात्पूर्वसाहसम् ३५४ अस्तनाक्षारितःपूर्वमभिभाषितकारणात्
 नदोषःआमुयाक्लिविन्वहितस्यव्यतिक्रमः ३५५ परस्त्रियंयोभिवदन्तीर्थैःरण्येवनेऽपिवा नदीना
 वापिसंभेदससंग्रहणमासुयात् ३५६

रपचादभार्यनाभिशापादिभिःपुरुषउचितकारणव्यतिरेकेणपरभार्ययांसा
 यणंनुर्वन्मयमसाहसंदंडमासुयात् ३५४ यस्त्विति यःपुनःपूर्वतत्स्त्रीभार्यनाभिशापरीहतःकेनचित्कारणेनजनसमक्षम
 भिमापणंक्रुर्नसपुनर्दध्यत्तादिदोषमासुयात्तस्मान्काश्चिन्नस्यापराधोस्ति ३५५ परेति तीर्थार्घ्यरण्यवनादिकनिर्जनेदे
 शोपदक्षणाभात्रयःपुरुषः परस्त्रियमुदकप्रणमार्गैःरण्येग्रामाद्बहिर्गुल्मलतांकीर्णेनिर्जनेदेशेवनेबहुदक्षसंततेनदीनांसंग
 मेपूर्वमनाक्षारितोपिकारणादपिसंभाषेत्ससंग्रहणंसहस्रपणंदंडवस्थमाणंआसुयात् सम्यग्दृतेज्ञायतेयेनपरस्त्रीसंभोगा

भिलाष इति संग्रहणम् ३५६ उपचारेति स्वगंधालुपनमेषणाकपचार करणंकेलिः परिहासालिंगनादिः अलंकारवस्त्राणां
स्पर्शनमेकरद्वयसन्मित्येतत्सर्वसंग्रहणंमन्वादिभिः स्मृतम् ३५७ स्त्रियमिति यः स्यष्टुमनुचितेस्तनजघनादिदेशोस्त्रियंस्त्रुशो
तथावाषल्लादिकेस्त्रुष्टः क्षमतेतदाऽन्योन्यांगीकरणेसर्वसंग्रहणंमन्वादिभिः स्मृतम् ३५८ अब्राह्मणेति अब्राह्मणोऽत्र
श्रुद्धः दंडस्यस्वात् द्राह्मण्यामनिच्छलास्तुतमंसंग्रहणभाणातदंडमोतिचतुर्णांमपिब्राह्मणादीनावर्णानांयन्तुत्रादीनां
मतिशयनेदारः सर्वदारक्षणीयाः तेनप्रसंगनिष्टस्यथउक्कष्टसंग्रहणादपिसर्ववर्णमर्थ्याद्रक्षणीया ३५९ भिक्षिति भिक्षा
जीविनः स्तुतिपाठकाः यज्ञार्थं कृतदीक्षकाः सूपकारादयः भिक्षादिस्वकार्यार्थं गृह्णीभिः सहसंभाषणमनिवारिताः कुर्व्युः

उपचारक्रियाकेलिः स्पर्शपूषणवाससाम् सहस्रद्वयप्रनंचैव सर्वसंग्रहणं स्मृतम् ३५७ स्त्रियं
स्त्रुशो देदेशयः स्त्रुष्टोवांमवर्षयंतूया परस्परस्यास्तुमतेसवसंग्रहणं स्मृतम् ३५८ अब्राह्मणः संग्र
हणभाणातदंडमहति चतुर्णामपिवर्णानादुरारक्ष्यतमाः सदा ३५९ भिक्षुकावदिनश्चैवदाक्षि
ताः कारवस्तथा संभाषणसहस्त्रीभिः कुर्व्युर्मनिवारिताः ३६० नसंभाषापरस्त्रीभिः प्रतिषिद्धः स
माचरेत् न विद्मोऽभ्राह्मणस्तुसर्वणंदंडमहति ३६१ नैषचारणदारसुविधिर्नात्सोपजीविषु सज्ज
यतिहितेनारिर्निगूढाश्चारयति च ३६२ किंचिदेवलुदाप्यः स्यात्संभाषाताभिराचरन् प्रेष्यात्सचैकभ
क्तसुरहः मन्वजितास्त च ३६३

एवंचैषांसंग्रहणाभावः ३६० नसंभाषामिति स्वाभिनाभिषिद्धः स्त्रीभिः संभाषणान्कु
र्यात्प्रतिषिद्धः संभाषणामाचरन् राजः षोडशभाषात्मकसर्वणंदानयोग्योभवति ३६१ नैव इति परस्त्रिययोर्भिवदेदित्यादिसंभाषण
नियथविधिर्नदगायनादिदारेषुनास्ति तथाभार्यापुत्रः स्युकातलुरिल्कल्लात् भार्येवात्माऽनयाउपजीवंतिधनलाभायतस्याला
भंसमनेयेतेषुनटादित्यतिरिक्तेषुपियेदाससेष्वप्येवंनिर्वधविधिर्नास्ति यस्माच्चारणा आत्सोपजीविनश्च पररुपानानीयतेः स्व
भार्येसंश्लेषयतेस्यमागताश्च पररुपान्मच्छन्नापृत्वास्वज्ञानंविभावयंतोव्यवहारयति ३६२ किंचिदिति निर्व्वनदेशोच्चारणा

नोपजीविभिरुभिरिः संभाषणं कुर्वन् स्वल्पं दुःखं शंभ्राद्वादाव्यः तासां मापि पइदारलात्तथा दासीभिर्वदद्वाभिर्बोद्धाभिर्मेसुचरि
 णोभिः संभाषणं कुर्वन् किन्निदं उवाच दाय्यः स्यात् ३६३ यो कामेति यस्तुल्यजातिरिच्छति कन्यां गच्छति स तस्मिन्नादेव आस्ये
 शेलिगच्छेदनादिकं यमहीति इच्छंती पुनर्गच्छन्ववाहो मनुष्यो न भवति ३६४ कन्यामिति कन्यां संभोगार्थं मुक्त्वा दृष्ट्वा तिसुरूपं
 सेवमानं स्वल्पमपि दंडं न दापयेत् हीनजातिपुनः सेवमानायत्नात् स्यापयेत् यथावा निवृत्तकामास्वात् ३६५ उत्तमाभिति ही
 नजातिरुत्कृष्टाभिच्छेती जात्यपेक्षया गच्छेद न मारणात्सकवधमर्हति समानजातीयां पुनरिच्छंती गच्छन्वयदिपितामन्यते तदापि
 तुः शुल्कानुरूपमर्थं वा दद्यान्न च दंड्यः साचकन्यातेनैवोदव्या ३६६ अपीति यो मनुष्यः प्रसह्यवलाकारेण समानजातीयां
 गमनवर्जमहंकारेण गुल्लिमक्षेपमात्रेणैव नाशयेत् स्वशीघ्रमेवांगुलिद्वयच्छेदः कर्तव्यः षट्पणशानिचापं दंड्यः स्यात्

योऽकामां दूषयेत्कन्यां ससद्योवधमर्हति सकामान्दूषयेत्कन्यां न वधं माभ्युत्थान्वरः ३६४ कन्याभिर्जं
 ती सुत्कृष्टन्ने किंचिदापि दापयेत् जघन्यसेवमानानुसयता वासयेद्देहे ३६५ उत्तमासेवमानस्तजघ
 न्योवधमर्हति शुक्रेदद्यात्सेवमानः समाभिच्छेत्सितायदि ३६६ अभिषत्यतुयः कन्या कुयोदुर्पणमा
 नवः तस्याशकत्वं अंगुल्यादंडं चाहनिषद्शनम् ३६७ सकामान्दूषयस्तुल्यनांगुलिच्छेदमाभ्युत्थान्
 द्विशतं तु दमदाय्यः प्रसगविनिवृत्तये ३६८ कन्यैव कन्याया कुव्यात्तस्याः स्याद्विशतोदमः शुल्कचहि
 गुणदद्याच्छिफ्राश्र्ये वा सुयाद्दश ३६९ यातुकन्याप्रकुर्यात्स्त्रोसासद्योमांड्यमर्हति अंगुल्योरववाच्छे

दस्यरेणोद्दहन्ने तथा ३७० ३६७ सकामाभिति समानजातिरिच्छंती कन्यां गुल्लिमक्षेपमात्रेण नाशयन्नांगुलिच्छे
 दसामोति किंत्विति मसक्तिनिवारणाय द्विशतं दंडदाय्यः ३६८ कन्यैवेति याकन्यैव परामंगुल्लिमक्षेपेण नाशयेत् तस्याद्विश
 ती दंडः स्यात्कन्या शुल्कच कन्यापितुर्दद्यात् शिफ्राश्रयाश्च दशमाभ्युत्थान् ३६९ यस्मिन्ति यापुनः कन्या अंगुलिमक्षेपेण स्त्री
 नाशयेत्सान्त्स्रणादेव शिशोमुंडनं अंगुल्याः क्षेपादंगुल्योरवच्छेदनं गर्दमेण च राजमार्गो वहनमर्हति ३७० भर्तृति यास्त्रीमव
 लधनिकापित्रादिबाधवदपेण शीघ्र्यादिगुणदपेण च पतिपुरुषांतरोपगमनाच्छंययेत् तां राजा बहुजनाकीर्णे दिशेत्स्वभिर्भि-

क्षयेत् ३७१ पुंसाभिति अनंतरोक्तजारंपापकारिणंपुरुषमयोमयशायनेप्रज्वलितोरजादाहयेत्तत्रशयनेवध्ययातिनः
 घानिनिःक्षिपेयुः यावत्पापकारीदग्धः स्यात् ३७२ संवत्सरोति परस्त्रीगमनेनदुष्टस्यपुंसोः दंडितस्यचसंवत्सरान्तिकमेणा-
 भिशस्तस्यपूर्वदंडाद्द्विगुणोदमः कार्यः तथात्रासजायागमनेयोदंडः परिकल्पितः चांडाल्यासाहनिदेशात्चांडालीगमनरूपः
 तथाचांडालीगमनेयोदंडः सहस्रत्वंलजस्त्रिप्रभितिसवत्सरेत्वतीतेयदीतामेवत्रात्यजायांतामेवचांडालीपुनर्गच्छतितदा
 णःकर्त्तव्यः एतत्सर्वस्यैवादाहरणद्वयत्रात्यजायागमनेपिचांडालीगमनदंडप्रदर्शनार्थेसर्वस्यैवतुपूर्वाभिशास्तदंडितस्यसं-
 रानिक्रमेपुनस्तामेवगच्छतःपूर्वाद्द्विगुणोदंडोर्गोद्व्यः ३७३ शूद्रइति भर्त्रादिभारक्षितामरक्षितावाहिजाभिस्त्रियंयदिशूद्रो
 गच्छेत्तदाऽरक्षितारक्षारहितागच्छन्लिंगमसर्वस्त्राभ्यांविद्योर्जनोयः अत्रांगविशेषाश्रवणेपि आर्घ्यस्यभिगमनेलिंगोद्धारःसर्व

भर्तारंलघयेद्यात्तुस्त्रीज्ञातिगुणदरिणा तांश्वभितिःस्वादयेद्भजासंस्थानेबहुसंस्थिते ३७१ पुमांसंदाह
 येष्यापशयनेतसआयसे अस्यादधुश्चक्राष्टानितत्रदह्येतपापकृत् ३७२ सपत्सराभिशास्तस्यदुष्टस्य
 द्विगुणोदमः त्रात्ययासहसंयासेचांडाल्यातावदेवतु ३७३ शूद्रोपुसमगुसवाहेजातवर्णमावसान् अ-
 गुत्समगसर्वसैगुत्ससर्वेणहीयते ३७४ वैश्यःसर्वस्वदंडःस्यात्सवत्सरनिरोधतः सहस्रक्षत्रियोदंडयो
 मोड्यभूत्रेणचाहति ३७५ ब्राह्मणीयद्यगुत्तातुगच्छेतावैश्यपाथिवौ वैश्यंपंचशतकुर्यात्क्षत्रियंतुसह
 क्षिणम् ३७६

स्वहरणंगोप्तांचेद्वधोऽधिकइतिगोतमवचनाद्विगच्छेदः रक्षितायांतुगच्छन्शरीरयनहीनः कर्त्तव्यः
 ३७४ वैश्यइति वैश्यस्यब्राह्मणीगमनेसवत्सरबंधानंतरं सर्वस्वग्रहणरूपोदंडः कार्यः क्षत्रियागमनेतुवैश्यश्चक्षत्रिया-
 तिवस्यतिक्षत्रियोगुत्ताब्राह्मणीगमनेसहस्रदंडनीयःस्वभूत्रेणचास्यमुडनकर्त्तव्यम् ३७५ ब्राह्मणीमिति अरक्षितातुमा
 द्विनात्रिगुणजातिस्त्रात्रोपजीचिब्राह्मणीगमनेविषयः तदितरब्राह्मणीगमनेवैश्यस्यापिसहस्रदंडएव ३७६ ७५

उसीति तावेवोच्चावपि क्षत्रियवैश्यौ ब्राह्मण्यारक्षितयासह कृतमैकनो भूद्रवत्सर्वेण हीयेते इति दंड्यो यद्वा कठे आवेष्यद
 ग्धव्यौ तत्र वैश्यलोहितदर्भैः क्षत्रियं शरपत्रैर्विवेद्य इति वसिष्ठोक्तो विशेषो यो ब्राह्मणः पूर्वसहस्रं क्षत्रियो दंड्यो वैश्यः सर्वस्वमिक्क
 कत्वादयं प्राणांतिक दंडो गुणवद्ब्राह्मणीविषयो वैश्यः ३७७ सहस्रमिति रक्षितो विभ्राह्मणो बलेनोपगच्छन्सहस्रं दंड्य
 स्यात् इच्छंत्वापुनः सकृन्मैकनेपच शतानि दंडनीयो भवेत् ३७८ मौड्यमिति ब्राह्मणस्य भारणवधस्थाने शिरोमुंडनं दंडः
 शास्त्रेणोपदिश्यते क्षत्रियादीनां पुनरुक्तेन घतिन दंडो भवति ३७९ न जास्त्वित्यादि ब्राह्मणं सर्वपापकारिणमपिकदा विन्नह
 न्यात् अपि पुनर्वत्सु कृमक्षतशरीरराष्ट्रान्निर्वासयेत् ३८० न ब्राह्मणेति ब्राह्मणवधानमहानृथिव्यामधर्मो नास्ति तस्माद्वा-

उभायपितुतावेव ब्राह्मण्यागुतयासह विद्युत्तौ भूद्रव दंड्यौ दग्धव्यौ वा कटाग्निना ३७७ सहस्रं ब्राह्म
 णो दंड्यागुता विभावलाङ्गुन शतानि पंच दंड्यः स्याद्विच्छत्यासहस्रगतः ३७८ मौड्यं प्राणांतिको द
 ङो ब्राह्मणस्य भिषयेते इतरपातुवृणाना दंडः प्राणांतिको भवेत् ३७९ न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापे
 षुपि स्थितम् राष्ट्रादनं बहिः कुर्यात्समग्रधनमक्षतम् ३८० न ब्राह्मणवधाद्भूयानधर्मो विद्यते ऋषि त
 स्मादस्य वधं राजानमसापि न चिंतयेत् ३८१ वैश्यश्चेत्क्षत्रियासु ता वैश्या वा क्षत्रियो व्रजेत् यो ब्राह्म
 ण्यामगुत्सायां तासु मौदंडमहनः ३८२ सहस्रं ब्राह्मणो दंडं दाप्योगुतसु ते व्रजेत् शूद्रायां क्षत्रियविशोः
 साहस्रायं भवेद्दमः ३८३

जामर्षपापकारिणो ब्राह्मणस्य मनसापि वधन् चिंतयेत् ३८१ वैश्यश्चेति रक्षितो क्षत्रिया
 यदिवैश्यो गच्छेत्क्षत्रियो चायदिरक्षितो वैश्यां तदा तत्रोच्चाह्वयामगुतायां गमने यो दंडावुक्तो वैश्यं पंचशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सह
 श्रियमिति ह्यपेव दंडो वैश्यक्षत्रियो भवेत्तः अयं च वैश्यस्य रक्षितक्षत्रिया गमने पंचशतं रक्षोदंडो लुप्तुलात् गुणवद्द्वैश्यस्य निगु
 णजातिमानोपजीषि क्षत्रियायाः शूद्रास्त्रात्यादिगमनविषयो नोद्भव्यः क्षत्रियस्य रक्षितवैश्यायां ज्ञानतो युक्तः सहस्रदंडः ३८२
 सहस्रमित्यादि क्षत्रियावैश्ये रक्षिते ब्राह्मणो व्रजन्सहस्रं दंडं दापनीयः शूद्रायां रक्षितो ब्राह्मणो वैश्ययोगमने सहस्रमेव दंडः स्यात्

क्षत्रियेति अरक्षितक्षत्रियागमनेवैश्वस्यपंचशताभिदंडःस्यात् क्षत्रियस्य अरक्षितागमनेगर्दममूत्रेणसुंडनंपंचशतरूपंवा
 दंडमाप्तुयात् ३८६ अयुमेति अरक्षितां क्षत्रियावैश्वस्यद्वान्नां चान्नां गच्छन्पंचशतानिदंडयः स्यात् अंतर्भवोऽत्यजः यस्मा
 दधमोनास्तिचांडादिस्तस्यस्त्रियगच्छन्सहस्रदंडयः ३८५ यस्येति यस्परजोराष्ट्रेचौरः परदारगामीपरुषवादीगृहदाहादि
 साहसकरीदंडपारुष्यकर्त्तृचिनास्तिशराजाशक्रपुरयाति ३८६ एतेषामिति एतेषांस्तेनादीनांपंचानांस्वराष्ट्रे नियमः समानजा-
 तीयेषुराजसमध्येराजासाम्राज्यकृत् इहलोकैकेशशस्त्रसोभवति ३८७ नम्रलिजमिति योयाज्यः ऋत्विजं कर्मास्तु घानसमर्थमिति
 पातकाद्विदोषरहितमृत्विग्वायाज्यमदुष्टत्यजतितयोः शतंशतदंडः कार्यइतिदंडमसंगादिदसुक्तम् ३८८ नमातेति मातृपितृसा

क्षत्रियायामनुत्तायावैश्वेपंचशतंदमः मूत्रेणमौड्यमिच्छेत्सुक्षत्रियोदंडमेववा ३८६ अयुमेति क्षत्रि
 यावैश्वेस्यद्वान्नां चान्नां गच्छन्पंचशतानिदंडयः स्यात्सहस्रत्सत्यजस्त्रियम् ३८५ यस्मिन्नेनः पुरेना
 स्तिनान्यस्त्रीगोनदुष्टवाक नसाहसिकदंडमोक्षराजाशक्रलोकभाक् ३८६ एतेषाम्निग्रहोराज्ञः पचा
 नांविषयेस्वके साम्राज्यकृत्सज्जाल्युल्लोकैचैवयशस्करः ३८७ नम्रलिजयस्यजेद्यज्योयाज्यचलित्तय
 जेद्यदि शक्तकर्मण्यदुष्टचतयोदंडः शतशतम् ३८८ नमातानपितानुस्त्रीनपुत्रस्त्यागमहेति त्यज
 न्नपतितानेनूराज्ञादंडयः शतानिषट् ३८९ आश्रमेषु द्विजातीनां कार्ये विवदतामिथः नविद्वुयान्नु-
 पोधर्मचिकीर्षन्हितमात्मनः ३९० यथाहिमेतानभ्यर्च्यब्राह्मणैः सहपाथिवः सालेनप्रशामय्यादोस्विध
 मंत्रतिपादयेत् ३९१

यपुत्राः त्यागभयोपणस्युश्रूषणाद्यंकरणात्मकं नार्हेति तस्मादेतान्यातकादिरहितान्यारित्यजन् एके
 कपरित्यागोराज्ञावदूशतानिदंडयः ३८९ आश्रमेति द्विजातीनां गार्हस्थ्यश्रमविषये कार्ये अयंशास्त्राद्योनायंशास्त्रार्थेति
 परस्परं जानविचादानं राजास्वीयहितं विकारुं रयंशास्त्रार्थे इति स दृशान्विशेषेण न भूयात् ३९० यथाहेति योयादृशीपूजा
 मर्हेति तथा पूजयित्वा अन्यैर्ब्राह्मणैस्सह मथमंभ्रीत्या अपगतकोपकृत्वा तत एवायः स्वधर्मः तंबोधयेत् ३९१ ध ६

प्राप्नोति निरंतरगृहवासीप्रातिवेश्यः तदंतरगृहवासीअनुवेश्यः यस्मिन्नुत्सवेषिशातिरन्येब्राह्मणाभोज्यंतेतत्रप्रातिवेश्यानुवेश्यौ
 प्रातिवेश्यब्राह्मणातिक्रमकारिचेतिविष्णुवचनात्ब्राह्मणोभोजनाहोवह्मोजयन्ब्राह्मणउत्तरत्रहेरण्यादिग्रहादिहरोव्यभाषेदंड
 मर्हति ३९२ श्रोत्रियेति विद्याचारवान्तथाविधमेयगुणवंतंविभवकार्येषुविद्याहादिदुपकृतत्वात्प्रातिवेश्यानुवेश्यौगवभोजय
 तदल्पभोजिताद्भिगुणमन्दाप्योहिरण्यमायकंचरान्नः ३९३ अपदति अंधोवधिनः पंगुः संपूर्णसप्ततिवर्षः सप्तत्येतिप्रकृत्यादिभ्र
 उपसंस्थानमिति नृतीया श्रोत्रियेषुधनधान्यद्युध्वादिनोपकारफाः केनचिदपिस्त्रीणकोषेणापिप्राज्ञाल्बनुग्राह्याकरंनानादापनीयाः
 ३९४ श्रोत्रियमिति विद्याचारवंतंब्राह्मणरोगिणपुत्रवियोगादिदुःखितंवाल्लच्छूदरिद्रमहाकुलभस्त्रतोदारचरितान्तरजादानमा

प्रातिवेश्यानुवेश्यौचकल्याणेविशतिद्विजे अह्निवभोजयन्विभ्रोदंडमर्हतिभाषकम् ३९२ श्रोत्रियः श्रो
 त्रियसाधुभूतिकृत्येषुभोजयन् तदल्पद्भिगुणदाप्योहिरण्यचैवभाषकम् ३९३ अधोजडः पाठसर्षपि
 सत्यास्यविरम्ययः श्रोत्रियेषूपकुर्वन्अनुदाप्याः केनचित्करम् ३९४ श्रोत्रियस्याधितात्तौचवाल्लच्छूदरिद्रमहा
 वनम् महाकुलीनमाय्यचराज्ञासंपूजयेत्सदा ३९५ ब्राह्मणोफलकेश्लस्त्रेनेनिज्यान्वेजकः शनः नच
 वासीभवासाभिर्निहरेन्नचवासयेत् ३९६ तदुवायोदृशपलदद्यादेकपलाधिकम् अतोन्वथावर्तमानो
 द्वाप्योद्वादशकदमम् ३९७ सुल्कस्थानेषुकुशलाः सर्वपण्यविचक्षणः कुथुरंधयथापण्यंततोविंश
 नृपाहरेत् ३९८

नहितकरणैः संपूजयेत्सदा ३९५ ब्राह्मणोति शाल्मल्यादिदृक्षसंबंधिफलकेअपरुषेजकः शनः शनि
 वीमांशिमक्षानयेत्नपरकोशेर्वस्त्रैरन्यवस्त्राणिनयेत्नचान्यवासंसिसिअन्यपरिधानार्थदद्यात्पंधयंकुर्यात्तदासौदंडयः स्यात्
 ३९६ तदुवायदति तदुवायोवस्त्रनिर्माणार्थदशपलानिभूजगृहीत्वापिष्टमस्याद्यमेवशादेकादशपल्यस्त्रेदद्याद्यदिततोन्वूतं
 यानदाद्वादशपणान्दशदाप्यः स्वाभिनम्बुष्टिः कर्त्तव्यैव ३९७ सुल्केति स्थलजल्पपथव्यवहारतोरानजब्राह्मोभागः सुल्कं तस्
 भवस्थानेषुकुशलाः तयामर्गपण्यानांसासासारज्ञाः तेषपण्येषुयमर्धमूल्यमनुरूपंकुपुः ततोलाभपनाद्दिशतिभांगराजागृहयात्

राज्ञ इति राज्ञः संबंधितयाया निविक्रयद्रव्याणि प्रख्याता निराजोपयोगो निहस्यन्वादी निचतदेशोद्भवान्चमतिषिद्धानि च यथाहुर्भिक्षे
धान्यदेशान्तरनेयमिति तानि लोभादेशान्तरनेयतो वणिजः सर्वहरणं राजा कुर्व्यात् ३९९ शकल्कमिति शुल्कमोक्षाय उपयेन गच्छ
ति अकाले राजा दौत्राक्रयक्रयं करोति शकल्कसंडनार्थं विक्रेयद्रव्यस्य अल्यां सरव्यावक्तिराजदेयमप्लपितमष्टगुणं दंडरूपतया दाय्यः
४०० आगममिति क्रियतो दूरादागतमिति देशान्तरीयद्रव्यस्यागमं क्रिय हूनीयम इति स्वदेशोद्भवस्थनिर्गमं क्रियलात्स्थितं क्रिय-
न्मूल्यं लभत इति स्थितं न आक्रियतो वृद्धिरित्यत्र कर्मकाराणां भक्ताच्छादनादिना कियानपस्यय इत्येवं विचार्य तथावणिजां क्रेतृणां
यथापीडानमवतिनथा सर्वपण्यानां क्रयविक्रयौ कारयेत् ४०१ पंचरात्र इति आगमनिर्गमोपाययोगादेः पण्यनाम नियतत्वात्

राज्ञः प्रख्यात भांडानि प्रतिषिद्धानियानि च तानि निर्हृतौ लोभात्सर्वहारं हरन्मृपः ३९९ शकल्कस्था
नंपरिहरन्चकाले क्रयविक्रयो भिक्ष्यावादी च सरव्याने दाय्योऽष्टगुणमत्ययम् ४०० आगमं निर्गमं
स्थाननया वृद्धिं क्षूयात्तुभौ विक्रयं सर्वपण्यानां कारयेत् क्रयविक्रयौ ४०१ पंचरात्रे पंचरात्रे पक्षे प-
क्षे यथागते कुचीतचैवांमत्यक्षमर्धसंस्थापनन्मृपः ४०२ तुलामानं प्रतीमानं सर्वचस्यात्कलक्षि
तम् षडस्रषड्स्रकमासेषु पुनरेव परिक्षयेत् ४०३ पणं यानतरे द्वाव्ययोरुषोऽर्द्धपणं तरे पादपशक
श्रयौ विच्य पादार्द्धरिक्तकः पुमान् ४०४ भांडपूर्णा नियानि ताव्य दाय्यानि सारतः रिक्तभांडानि च
क्वचित्पुमास आपरिच्छदाः ४०५

अस्थिरार्थदीनां पंचरात्रे पंचरात्रे गते स्थिराया र्थीणां पक्षे पक्षे गते वणिजामर्धविद
मत्यक्षं नृपतिरातसु रूषेभ्यश्च यथा कुर्व्यात् ४०२ तुलेति तुलामानं कवर्णदीनां परिच्छेदायै यत् क्रियते तत्सर्वस्वनिष्कृपितं यथास्यात्
षड्स्रषड्स्रकमासेषु गतेषु पुनस्तत्सर्वसम्पुर्णैः पतिः परिक्षयेत् ४०३ पणमिति भांडपूर्णा नियानां तिवस्यति तेन रिक्तश-
कटादियानं नरविषये पणं दाय्यं एव पु रूषभारेर्द्धपणं तरे पणं दाय्यः पशुश्रयवादिः पणत्तु र्थभागं भाररहितो मनुष्यः यणाष्टभागं
दापनीयः ४०४ भांडेति पण्यद्रव्यपूर्णा निशकटादीनि द्रव्यगतो कर्षपेक्षया द्रव्यरहितानि गोनीकं बलादिषु यत् किंचित्त्तार्पेदा

अपरिच्छदादिरुद्धकपदार्यदानापेक्षयायत्किंचिद्वापनीयाः ४०५ श्चोर्धेति पूर्वपारावारेतरणार्थमुक्तं इदानीं नदीमार्गे दूराध्वानि
 गंतये मवलवेगस्थिरोदकनद्यादिदेशाग्रीयवर्षादिकालापेक्षयातरभूल्यकल्पनीयं एतच्च नदीतीरे वा ह्यस्यमुद्रेतु वातार्थानयोत
 गमनत्वात्स्नायनत्वाभावेतरपण्याविशेषज्ञापकं नदीवह्नियोजनादिकं नास्ति तत्तत्रोचितमेव तरपण्यं ग्राह्यम् ४०६ गर्भिणीति
 संजातगर्भास्त्रीमासद्वयादूर्द्धतथाप्रजितो भिक्षुर्भुविर्गानप्रस्थो ब्राह्मणाश्च लिंगिनो ब्राह्मचारिणः तरभूल्यंतरे न दाव्याः ४०७
 यन्नाथीति नौका रूढानां यत्किंचिन्नाविकापराधेन नष्ट इत्यंतन्नाविकेरे यमिलित्वायथाभागं दातव्यम् ४०८ एषनाविति नाविका
 पराधात्पुद्दकेनष्टतन्नाविकेरे यदातव्यं पूर्वोक्तमनूदितं देविकेनास्ति न्यह इति यथा तु न्यौयाथिनामेषव्यवहारस्य निर्णय उक्तः
 देवोपजातवातादिना नौसंगेन धनादिनाशो नायिकानानदंडः ४०९ वाणिज्यमिति वाणिज्यं कुसीदक्रीषिपथरक्षणानिवेशंकारयेत्

शीर्षाध्वनियथादेशं यथाकालं तरो भवेत् नदीतीरेषु तद्दिद्यात्समुद्रेनास्ति लक्षणम् ४०६ गर्भिणीति
 हिमासादिस्तथाप्रजितो भुनिः ब्राह्मणास्त्रिगिनश्चैव न दाव्यास्तारिकंतरे ४०७ यन्नाविकिंचिद्वासा
 न्नाविशीर्येतापराधतः तद्वासापरे यदातव्यं समागम्यस्ततो शतः ४०८ एषनौयाथिनामुक्तो व्यवहारस्य नि
 णयः द्वासापराधतस्तोयदेविकेनास्ति न्यहः ४०९ वाणिज्यकारयेद्देश्यकुसीदं क्रीषिमेव च पशूना
 रक्षणं च वदास्यं शूद्रह्विन्यनाम् ४१० क्षत्रियंचैव वैश्वं च ब्रह्मिणो दृष्टि कर्षितौ विभृयादान् नृया
 स्येन स्यानि कर्माणि कारयन् ४११ दास्यंतु कारयच्छोभाद्ब्राह्मणः संस्कृतान् हिजान् अनिच्छतः प्राप्न
 वत्साद्राज्ञादुदयः शतानि षट् ४१२

शूद्रंच राजा हिजातीनां दास्यं कारयेत् अकुर्वणो वैश्वं शूद्रो राजा नोदंडया वित्येव
 मर्यायामिहोपदेशः ४१० क्षत्रियमित्यादि ब्राह्मणः क्षत्रियवैश्वीभृत्यभ्रातेन पीडितो करुणया स्वात्मिकर्मणि रक्षणं कृष्यादीनि कार
 यन्नासाच्छादनादिनापोपयेत् एवं च लयान् ब्राह्मण तासु प्रगता यिश्च नृनां दंडनीय इति प्रकरणसामर्थ्याद्गम्यते ४११ दास्यं निति
 प्रमयतो भाव प्राप्तव्यं ब्राह्मणः कृतोपनयनात् हिजातीनि भिच्छतः प्रकलनलोभाद्दास्यं कर्मपादावनाटिकारयन् षड्शतानि दंडयः
 ४१२ शूद्रं निति शूद्रं सुनमं क्तादिभृतं मष्टतं चादास्यं कारयेत् तस्मादसौ ब्राह्मणस्तदासायेव प्रजापतिनाष्टः ४१३ ७ ७

नस्त्वामोति यस्मादसौध्वजाहृतलादिनादासलंगतः सतेनत्यक्तः स्वदास्याभावोपिशूद्रो ब्राह्मणस्य दास्यान्मविसुच्यते तस्मादास्यंशूद्र
स्यसहजं कः शूद्रत्वजातिभिव दास्यमपनयति अद्यार्थमप्यवश्यं शूद्रेण ब्राह्मणादिहिलुशुश्रूषाकर्तव्येत्येव परमेतत् अन्यथावश्य
माणदास्यकरणपरिगणनमनर्थकं स्यात् ४१४ ध्वजेति संग्रामसकाशाञ्जितो मत्कलाभाद्युपगतो भक्तदासः तथादासीपुत्रः मूल्ये
नकीतोऽन्येन दत्तः पित्रादिक्रमागतः दंडादिघनशुद्धार्थस्वीकृतदास्यभावः इत्येतानिसमध्वजाहृतलादीनि दासलंकरणानि ४१५
स्मार्थेति पुत्रस्मार्थादासास्वयोः भीमिर्दनाएव मन्वादिभिः स्मृतायस्मात् यद्गतेः र्जयंति यस्यते भार्यादयस्तास्यतच्छमवति एतच्च
भार्यादीनां परतंत्र्यप्रदर्शनार्थपरं अध्यन्यादेः षड्विधस्य स्त्रीधनस्य वदयमाणत्वात् धनसाध्याद्यार्थकमोपि देशार्थनभार्यादीनां
पत्यधिकरणे पत्यर्थेपियागाधिकारस्याउक्तत्वात् स्त्रीपुंसयोर्मध्यैकधनेचासुमतिद्वारेण स्त्रिया अपिकर्तृत्वात् ४१६ विस्रब्ध

शूद्रपुत्रकारयेद्दास्यं कीतमर्कतमेव वा दास्यायैव हि शूद्रोसौ ब्राह्मणस्य स्वयं क्त्वा ४१३ नस्वामिनानि
सृष्टोपिशूद्रो दास्यादिसुच्यते निसर्गजं हितत्तस्य कस्तस्मात्तदपोहति ४१४ ध्वजाहृतो भक्तदासो गृहजः
कीतदन्विमो पैत्रिको दंडदासश्च सतेने दासयो नयः ४१५ भार्यापुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः य
ते समधिगच्छंति यस्य ते तस्य तद्गनम् ४१६ विस्रब्धं ब्राह्मणः शूद्राद्भ्रूयो पादानमाचरेत् न हितस्यास्ति
किं विस्रंभत्तृहार्थधनो हि सः ४१७ वैश्यश्च द्रौमयत्नेन स्वानिकभाणिकारयेत् तौ हिच्युतौ स्वकर्मभ्यः
स्मामयेतामिदजगत् ४१८ अहन्यहस्यवेक्षितकमात्तान्वाहनानि च आंगव्यवोचनियतावाकराचक्रौ
षमेव च ४१९ मिति निर्विचिकित्समेवमकृता द्वासशूद्राद्गनग्रहं कुर्यात् ब्राह्मणो यतस्तस्य किंचिदपि स्वनास्तियस्माद्गृ
त्राह्यधनोऽसौ एवं चापि दवलादपि दासात् ब्राह्मणो धनं गृह्णन् राजा दंडनीय इत्येवमर्थमेतदुच्यते ४१७ वैश्येति वैश्यं कृष्यादि
निशूद्रं च द्विजातिशुश्रूषादीनिकर्माणि पलनो राजा कारयेत् यस्मान्नो स्वकर्मभ्यश्च्युता वशास्त्रो यो पार्जितधनग्रहणमिदादिनाज
गदाकुलीकुर्यान्मम् ४१८ अहनीति प्रत्यहंतदधिकृतद्वारेण प्राग्ग्रह्यद्यद्यार्थकर्मणान्निष्पत्तिं पतिर्भिरूपयेत्तथा हस्त
श्यादीनिकमद्यप्रविष्टं किंचिः स्मृतमितिकवर्णरत्नोत्पत्तिस्थानानि म्भ्रडागारं चावेक्ष्यत द्यवहारदर्शनासक्तोपि राजा धर्मान्परि

त्यजेदिति दर्शयितुमुक्तस्यापि पुनर्वचनम् ४१९ एवमिति एवमुक्तप्रकारेण एतान् सर्वानुच्येणादानादीन् व्यवहारान् तत्त्वतो निर्णयेन
 तन्वयन् पापसर्वमपहाय स्वर्गादिश्राप्तिरूपासु सुखान्तरात् ४२० इति श्रीकुल्लुककामादृविरचितायाम् न्ययसुक्तावल्यामष्ट
 योऽध्यायः ८ ७ ७ पुरुषेति पुरुषस्य पत्न्या अर्थसाधयितेः न्योन्याः व्यभिचारिलक्षणैर्वर्त्मनि वर्तमानयो
 संयुक्तविद्युक्तयोश्चार्थान् पारंपर्यागतत्वेन नित्यान्वहस्याभिदं पत्योः परस्परार्थव्यतिक्रमे सत्यन्यतरज्ञाने दंडेनापि स्वधर्मव्यवस्थानं
 राज्ञाकर्तव्यमिति व्यवहारमध्येऽस्योपदेशः १ अस्तेति स्वैर्वैर्त्नीदभिः सदास्त्रियः साधीनाः कार्यी अभिषिद्धेषु पितृप्रसादिवि
 षयेषु यमसक्ता अपि आत्मयशाः कार्यीः २ पितेति पिता विवाहाद्युर्वस्त्रिपरक्षेत्राद्भूतानां दत्तमावेपुत्राः तस्मान् स्त्रीकस्यां विदप्य
 नस्यायां स्वातंत्र्यं भजेत् प्रत्तारक्षति यौवने इत्यादिश्रायिकमभर्तुपुत्रायास्सन्निहितायाः पित्रादिभिरपिरक्षणान् ३ काले इति प्र

एवं सर्वा निम्नान् राजाच्यवृहासान् संसापयन् अपोत्स्रकिल्विषं सर्वं प्राप्नोति परमांगतिम् ४२० ३
 तिमानवधमशास्त्रे मृगश्रुक्तायां संहितायामष्टमोऽध्यायः ८ ७ ७ पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मवृत्तमिति वृत्ताः संयोगविप्रयोगोत्तमन्वहस्याभिशास्त्रान् १ अस्वतंत्राः
 स्त्रियः कार्यीः पुरुषैः स्वैर्द्वियानिशम् विषयेषु च सज्जस्यः सस्याप्या आत्मनो वशे २ पितारक्षतिकौ
 मारे प्रत्तारक्षति यौवने रक्षति स्थ विरेपुत्रान् स्त्रीस्यातंत्र्यमर्हति ३ काले दत्ता पितावाच्यो वाच्यश्चा
 नुपयन्यतिः मृते प्रत्तारिपुत्रस्यैवात्तुररक्षिता ४ सूक्ष्मस्योपि प्रसंगेभ्यः स्त्रियोरह्याविशेषतः
 द्रव्योर्हिकुलयोः शोकभावहेतुररक्षिताः ५

दानकाले पिता तामददन् गृह्णीष्विति प्रदानं प्रागृत्तोरिति गौतमवचनात्
 ऋतोः शुक्रेण दानकालः पतिश्च ऋतुकाले पत्नीमागच्छन् गृह्णीषो भवति पत्यो मृते मानसमरक्षन् पुत्रो निघः स्यात् ४ सूक्ष्मेभ्य
 इति सत्यस्योपि दुःसंगेभ्यो देवीः शैल्यसंपादकेभ्यो विशेषेण स्त्रियोरक्षणयाः किंपुनर्महेशः यस्मादुपेक्षितरक्षणाल्लयोः पितृ
 भर्तृगणयोः संतापदापयेसुः ५ इममिति सर्वेषां ब्राह्मणादिवर्णानां प्रायारक्षणलक्षणधर्मव्यवस्थायां स्त्रीकरीत्या सर्वधर्मस्य

उत्कृष्टं जानतो अंधं पंखादयोपि स्याथं रक्षितुं यतेरन् ६ स्वाभिति यस्माद्भयोरक्षतोरक्षणं असंकीर्णविस्तुद्धापत्योत्यादानेन स्व-
संततितथा शिष्टसमाचारं पितृपितामहाद्यन्वयं आत्मानं विशुद्धसंताननिमित्तोद्धेदिकलाभेन स्वधर्मं च विशुद्धभार्यस्याधानादाच
व्याधिकपादस्वपतितस्मात्स्त्रियोरक्षितुं यतेति पूर्वस्य विशेषः ७ पतिरिति पतिः शकृत् रूपेण प्राप्त्यायं सिं प्रविश्य गर्भमापाद्यतस्यां प्रा
र्यायां पुत्ररूपेण जायते तथा च श्रुतिः आत्मा वै पुत्रनामासीति जायायास्तदेव जाया खं यतोऽस्यां पतिः पुनर्जायते तथा च बह्वच ब्रा
ह्मणं पतिर्जायां प्रविशति गर्भो मूलो हमातरं तस्या पुनर्न वीचूला दशमे मासि जायते तज्जाया जाया भवति यदस्या जायते पुनः ततश्चा
सौरक्षणीयेत्येतदर्थं नाम निर्वचनम् ८ यादृशमिति यस्माद्यादृशं पुरुषं शास्त्रेण गिहितं मतिषिद्धं यानाद्दृशाशास्त्रोक्तपुरुषसेव-

इमं हि सर्ववर्णानां पश्यंतो धर्मसुत्तमम् यतं ते रक्षितुं भार्याभर्तुरो दुर्वला अपि ६ स्वां प्रसूतिं च रिचं च
कुलमात्मानसेव च स्वधर्ममथ लूनजाचारस्तन्हरि रक्षति ७ पतिं प्रायासप्रविश्य गर्भो मूलं स्वै ह जायते
जायायास्तद्विजायात्वयदस्या जायते पुनः ८ यादृशं भजते हि स्त्री कृतं सूते तथा विधम् तस्मात्सजाविश
द्यथ स्त्रियं रक्षेत्ययत्नतः ९ न कश्चिद्बोधितः शक्तः प्रसद्य परि रक्षितुम् एतैरुपाययोगैस्तथाभ्यास्ताः
परि रक्षितुम् १० अथस्य समूहचेनाव्यये चैव नियोजयेत् शौचैर्धर्मैश्च पत्न्या च परिणाह्यस्य च क्षणे
११ अरक्षितो गृहे रुद्धः पुरुषैरासकारिभिः आत्मानमात्मनायास्तरक्षितुस्ताः स्मरक्षिताः १२

नेनोत्कृष्टं निषिद्धं पुरुषसेवेनेन च निरुद्धं पुत्रं जनयति तस्मादपत्यविशुद्धयर्थं पत्नीयत्नतोरक्षेत्कथं रक्षणयेत्यत आह ९ जैति क-
श्चिद्बलात्संगोधादिनापि स्त्रियोरक्षितुं न शक्यस्तत्रापि व्यभिचारदर्शनात् किल ते वै स्वभाणै रक्षणोपायप्रयोगैस्तारक्षयितुं सम
र्थाः तातु पायानाह १० अथैति धनस्य संग्रहणे विनियोगे च द्रव्यशरीरशुद्धौ भर्तुश्च शुभूषादिकेऽन्वसाधने परिणाह्यस्य गृहोप
करणस्य शब्दासनकुंडकटाहादेरवेक्षणे पुनान्वियोजयेत् ११ अरक्षिता इति आत्माश्च ते आज्ञाकारिणश्च तेः पुरुषैर्गृहे
अव्यरक्षिता भवंति यादुःशीलतपानात्पानं रक्षंति यास्तधर्मज्ञतया आत्मानमात्मनारक्षंति ता एव स्मरक्षिता भवंति अतो धर्माद्य

फलस्वर्गिनरकप्रस्थायुपदेशेन आसांसंयमः कार्यइति सुस्वरक्षणोपायकथनपरमिदम् १३ पानमिति मद्यपानं असत्पुरुषसंसर्गं सत्रसिंहविरहः इतस्ततश्च मरणं अकालत्वापः परगृहनिवासइत्येतानि षट् स्त्रियाव्यभिचारश्च व्यदोषजनकानि तस्मादेतेभ्यो एतारक्षणियाः १३ नैताइति नैताः कर्मयोग्यं रूपं विचारयंति न चासांयोगनादिके वयसि आदरो भवति किंतु स्वरूपं कुरूपं वा पुमान्नि खेतावतैव तसुपभ्रंजते १४ यौअत्येति पुंसो दर्शने संभोगाद्यभिलाषशीलत्वात् चित्तस्थैर्यभावात् स्वभावतः स्नेहरहितत्वाच्च एतायलेनापिलोके रक्षिताः सत्योव्यभिचाराश्रयेण न मर्त्युभिर्क्रियांगच्छति १५ एवमिति एवं श्लोकद्वयोक्तमासांस्वभावं हिरण्यगर्भसृष्टिकालजनितं जालारक्षणार्थं मृदयत्वरूपं कुर्यात् १६ शय्येति शयनोपवेशनालंकरणशीलत्वं कामक्रोधानाज्ज

पानं दुर्जनसंसर्गः पत्याचविरहोदनम् स्वमोन्यगोहवासश्च नारीसंदूषणानि षट् १३ नैता रूपं परीक्षंते , नासावयसिसंस्थितिः स्वरूपवाविरूपवापुसानित्येव भ्रंजते १४ यौअत्याच्चलचित्ताच्च नैस्मद्व्याच्च स्वभावतः रक्षितायत्नतोपीह मर्त्युषेताविकुर्वते १५ एवमभावं जालासां प्रजापतिनिसर्गजम् परमयत्नमातिष्ठेत्पुरुषोरक्षणयति १६ शय्यासनसलकारकामक्रोधमनाजवसू द्रोहभावं कुचयीचस्त्रीभ्यां मसुरकल्पयन् १७ नास्ति स्त्रीणां क्रियासत्रभित्तिधर्मव्यवस्थितः निरिन्द्रियाह्यमत्राश्च स्त्रियां नृनृत् भित्तिस्थितिः १८ तथाच श्रुतयो वक्ष्योनिगीतानि गमेषुपि स्वालक्षण्यपरीक्षार्थतासां नृणुतनि कृतीः १९

वपरिहंसाकुसितचारत्वा निसर्गादीमलुः स्त्रियः कल्पितवान् तस्माद्यत्नो रक्षणियाः १७ नास्तीति जातकर्मादिभ्रूय स्त्रीणामत्रैर्नास्ति इत्येषां शाल्मय्यादाव्यवस्थितानतश्च मत्रवत्सस्कारगणाभावाच्च निध्यापांतः करणाइदियं प्रमाणं धर्मप्रमाणं श्रुतिस्मृतिरहितत्वात् न धर्मज्ञां मंत्राः पापानोदनं मंत्रजपरहितत्वात् जानेपि पापे तन्निर्णेजिनाक्षमाः अनृतवदशक्ताः स्त्रिय इति शास्त्रमर्षादानस्माद्यत्नो रक्षणिया इत्यत्रनात्पर्यम् १८ तथाचेति व्यभिचारशीलत्वं स्त्रीणां स्वभाव इत्युक्तं तत्र श्रुतिप्रमाणत योपन्यस्यति तथा वक्ष्यः श्रुतयो वहुभिश्चुतिवाक्यानि न चैतद्विद्योत्राह्मणास्मोः ब्राह्मणावैत्येव मादीनि गमेषु स्वालक्षण्यव्यभि

चारशीलं तत्र परिज्ञानार्थं पठितानि तासां श्रुतीनां मध्ये या निष्कृतिरूपाव्यभिचारभायश्चिन् प्रभूतास्ताः श्रुतीः श्रुणुत एकस्याः श्रुतेर्व
द्वयभाणत्वान् श्रुतिश्रुणुतेत्यर्थः स्फुपां रूपो भवंतीति द्वितीयैकवचने बहुवचनम् १९ यदिति काश्चित्पुत्रो मातुर्मानसव्यभिचारम
वगम्यन्नुते मनोयाक्कायकर्मभिः प्रतिव्यतिरिक्तं पुरुषं यानकामयते सापतित्र ताततोऽन्या अपतित्रतामयाना अपतित्रतासती परगृ
हान् गच्छतीयत्प्रलुब्धे परपुरुषं प्रतिस्जानलोभा अप्रतत्पुरुषसंकल्पहुष्टमात्वरजोरूपरेतोमभापिता शोधयत्खित्यस्य स्थिया
व्यभिचारशीलत्वस्यैतदितिकरणानं प्रपादत्रयं ज्ञापकं अयं च मंत्रश्चातुर्मास्थ्यादित्युपिनियुक्तः संप्रतिमानसव्यभिचारभायश्चिन्
रूपनामस्य मंत्रस्थाह २० ध्यायेति प्रत्नुरभिर्भयं यत्किंचित्पुरुषांतरं गमन्क्रीमनसांचितयतितस्यमानसस्यव्यभिचारस्य एषमक
तोमंत्रः सम्यक्शोधनो मन्वादिभिरुच्यते भातेति अत्रणालुत्रस्यैवापभायश्चिन् रूपो मंत्रो मातुः २१ यादृग्गुणेनेति यथा रूपेण भ-

यन्चेमाना प्रलुब्धे विचरं स्यः पतित्रता तन्मेरेतः पितातृकाभिस्यस्यैतन्निदर्शनम् २० ध्यायत्यनि
ष्टयत्किंचित्पाणिग्राहस्यचतसा तस्यैषव्यभिचारस्य निहवः सम्यगुच्यते २१ यादृग्गुणेन भत्रास्त्री
संयुज्यत यथाविधि तादृगुणासाभयूतिसमुद्रेणेव निम्नगा २२ अक्षमालावसिष्टेन संयुक्ताऽधमयो-
निजा शारंगीमदपालेन जगामास्यहणीयताम् २३ एताश्चान्याश्च लोकेऽस्मिन्पृकृष्टप्रसूतयः उ
त्कर्षयोधितः प्राताः स्वैःस्यैर्मत्तृगुणैः शर्मैः २४ एषोदितालोकात्रानित्यस्त्रीपुंसयोः शरुमा प्रत्येह च
सरयोदकान् प्रजाधर्मान्निबोधत २५

असाधुनाऽसाधुना वत्स्त्रीविवाहविधिना संयुज्यते सा प्रवृत्सदशगुणाभवति य
था समुद्रेण संयुज्यमानानदीस्तादृक्कापि क्षारजलाजायते मत्तुराक्षसमालास्यस्त्रीरस्रुणोपायातरोपदेशार्थमिदं अत्रोत्कर्षदृष्टा-
तंमाह २२ अक्षेति अक्षमालारव्योभिरुष्टयोनिकावसिष्टेन परिणीता तथान्वदकामदपालाख्येन चरुषिणा संगता पूज्यतांगता २३
एता इति यद्यपि द्वे मरुतेन थापि प्रदर्शनार्थं त्वमनयोर्मत्वा एता इति बहुवचनं कृतं एताश्चान्याश्च संख्यवत्यादयो निरुष्टप्रसूतयः स्व
मत्तृगुणैः प्रकृष्टैरस्मिन् लोकेऽल्लुष्टतां प्राप्ताः २४ एषेति एष लोकाच्चा राजायापतिविषयः सदाश्रमउक्तः इदानीमिह लोके परलो

केचउत्तरकालशुभसमवेहेतून् किंक्षेत्रिणोऽपत्यसुतवीजिनइत्यादीन्वजाधमोन्मृष्युत २५ प्रजेति यद्यव्यासारक्षणांशोदोषा
 उक्तास्तथापि यद्यमतीकारात्तेषां एतास्त्रियोमहोपकारागर्भोत्पादनार्थयदुक्ल्याणभाजनमृताः वस्त्रालंकारादिदानेनसमानार्हाः
 स्वगृहेगोमाकारिण्यः स्त्रियः श्रियश्चगेहेषु तुल्यरूपानानयोर्विशेषोविद्यतेयथाभिः श्रीकृगृह्णराजत्वेवभिः स्त्रीकामिति अपिच
 २६ उत्सादेति अपत्यस्यजननंजातस्यपरिपालनं प्रतिदिनंचानिश्चिभिन्नभोजनादेलोकव्यवहारस्यप्रत्यक्षं सार्थैर्विनिदानम् २७
 अपत्यमिति अपत्योत्पादनमुक्तमप्येतत् अस्पृहिततत्त्वज्ञापनार्थयुनरभिधानं धर्मकार्यणि अग्निहोत्रादीनिपरिचर्यउत्कृष्टरसि
 पितृणामात्मनश्चापत्यजननादिनास्वर्गाइत्येतत्सर्वं सार्थीधीनम् २८ प्रतिमिति यास्त्रीमनोचार्गदेहसंयतासतीति विशेषणोपादानसा
 मर्थान्मनोवाग्देहेरेवनय्यभिचरति सा मन्त्रसिंहार्जितान्स्वर्गादिलोकानामोति इह लोके विशिष्टैः साश्चोत्सुच्यते २९ व्यभिचारेति

प्रजनार्थमहाभागाः पूजाहर्गृहदीप्तयः स्त्रियः श्रियश्चगेहेषु न विशेषोऽस्तिकश्चन २६ उत्पादनमपत्य
 स्यजातस्यपरिपालनम् प्रत्यहंलोकयात्रायाः प्रत्यहंस्त्रीनिबन्धनम् २७ अपत्यधर्मकार्याणिशुश्रूषा
 रतिरुक्तसा द्वापार्थिनस्तथास्वर्गः पितृणामात्मनश्चह २८ पतियानाभिचरतिमनोवाग्देहसंयता साभि
 त्तुलोकानामोतिः सिद्धिः साश्चित्तोच्यते २९ व्यभिचारात्तु मृत्युः स्त्रीलोकं प्राप्नोति निघन्ताम् सुगाल
 योनिंचामोतिपापरोगश्चपीड्यते ३० पुत्रं प्रकृदित्सद्भिः पूर्वजन्ममहर्षिभिः विन्वजन्यमिमं पुण्यमुप
 न्यासन्निबोधत ३१ मर्त्युः पुत्रविजानतिश्चुतिद्वैधतु मर्त्तारि आहुस्त्यादककंचिदपरैस्त्रिणाविदुः ३२

पुरुषान्तरसंपर्कात्स्त्रीलोकेनिघन्तांजन्तरेचसृगालजातिंप्राप्तोतिपापरोगादिभिश्चपीड्यन्तेपंचमाध्यायेस्त्रीधर्मउक्तमा
 त्स्त्रीकद्वयंतदपत्यर्थत्वेनमहाप्रयोजनतयापुनःपठितम् ३० पुत्रमिति पुत्रमधिकृत्यशिशुर्मन्वादिभिः पूर्वसुत्यन्नेश्वमहा
 अभिहितमिमवक्ष्यमाणं सर्वजनहितं पिचारंमृष्युत ३१ मर्त्युरिति मर्त्युः पुत्रोभयतीति सुनयोमन्वते मर्त्तारिः प्रकाराद्भुतिर्वत
 तेफेविदुसादकभवोदारमपिमर्त्तारंतं ननुत्रेणसुत्रिणसाहुः अन्येतुयोदारमर्त्तारमलुत्यादकमपि अन्यजनितेन पुत्रेण पुत्रिणसाहुः
 ३२ क्षेत्रेति श्रीत्याद्युत्पत्तिस्थानं क्षेत्रं तुल्यस्त्रीसुनिभिः स्मृतात्पुरुषश्चमोद्यादिबीजतुल्यः स्मृतः यद्यपिरेतोबीजंतथापि

दधिकरणलात्पुरुषो बीजं भित्तिव्यपदिश्यते क्षेत्रबीजसमायोगात्सर्वप्राणिनामुत्पत्तिः एवंचोभयोः कारणलस्याविशिष्टत्वात्-
 युक्ताविप्रतिपत्तिः कियत्संबंधि क्षेत्रं तस्यापत्यं उतयदीवं बीजं तस्मैति ३३ विशिष्टेति क्वचिद्वीजं प्रधानं जायते यद्दृश्येताया भिति
 न्यायेनोत्पन्नो बीजिनो ब्रुध इव सो भस्य तया व्यासन्नध्यमृगादयो बीजिनामैव स्मृताः क्वचिद्वीजस्य प्राधान्यं यथायतं लजः प्रमीत
 स्वइति वस्यति अतएव विचित्रयोर्क्षेत्रे सन्नियायां न्नाह्मणोत्सादिता अपि धृतराष्ट्रादयः क्षेत्रियाः क्षत्रिणा एव पुत्रावभूवुः यत्र सु
 नवीजयोव्योः साम्यं तत्र वो देवजनयितानदपत्यं भवति तत्र बीजप्रधान्याये संतावदाहुः ३४ बीजेति बीजक्षेत्रयोर्बीजप्रधानम-
 भिधीयते यस्मात्सर्वेषां मृता रब्धानां उत्पत्तिर्बीजगतवर्णस्वरूपादिविद्दैः उपलक्षिता दृश्यते ३५ यादृशमिति यज्जातीयं बीजं

क्षेत्रं मृतास्मृतानारी बीजं मृतः स्मृतः पुमान् क्षेत्रबीजसमायोगात्संभवः सर्वदेहिनाम् ३३ विशि
 ष्टकुत्रचिद्वीजस्त्रीयोनिस्त्वेषुकुत्रचित् उपपत्तुसमयत्रसामस्तूतिः प्रशस्यते ३४ बीजस्य चैव यो-
 न्याश्च बीजसु लक्ष्यते सर्वभूतप्रसूतिर्हि बीजलक्षणलक्षिता ३५ यादृशात्प्यते बीजक्षेत्रे कालो
 पपादिते तादृशाहति तत्तस्मिन् बीजं सैव्यं जितगुणैः ३६ इयं मूर्तिर्हि मृतानां शास्वती यो निरुच्यते
 न च यानि गुणान्काश्चिद्वीजसु यत्पुष्टिषु ३७ मूर्त्तावप्यककेदारकालात्तानि कृषीबलैः नानारूपा
 णि जायते बीजानि हस्य भावतः ३८ श्रीहयः शालया सुद्रास्तिताभावास्तथायवाः यथा बीजं प्ररोहति
 लसुनानीक्षवस्तथा ३९

श्रीत्यादिश्रीष्वादिकाले वर्षदिना संस्कृते क्षेत्रे उपपद्यते तज्जातो यमेव तद्वीजमालीये वर्णादि
 भिरुपलक्षितं तस्मिन् क्षेत्रे जायते एवमन्यत्र फारेण बीजमाधान्यं मदर्थव्यतिरेकसुखेन दर्शयितुमाह ३६ इयमिति द्विरव-
 रणे इयमेव मूर्तिर्भूतारब्धानां तरुगुणलतादीनां न्नित्वायोनिः कारणक्षेत्रात्सर्वलोकैरुच्यते न च मूर्त्त्या ल्ययोनिधर्मा
 श्चिदपि मूर्त्तैरूपत्वादीन् बीजस्य विषये युक्तरकाटाद्यवस्थास्रभजते मजस्यैव त्वान्पुद्यतेः सकर्मता तस्माद्यो
 भावान् क्षेत्रमाधान्यं अपि च ३७ मूर्त्तायिति मूर्त्तावैकस्मिन्भित्तिकेदारककेवपनकालोत्तानि श्रीहिसुद्रादीनि नानारूपाण्ये
 व बीजसमावाज्जायते न तु मूर्त्तेरकलादेकरूपानि भवन्ति तथाहि ३८ श्रीहृति श्रीहयः षटिकाः शालयः कलमाद्याः तथासु

नेति निष्क्रयविक्रयः विसर्गस्त्यागः नताभ्यांश्चाप्रसृत्तुर्भायीत्यादयैस्त्वेवं पूर्वप्रजापतिनास्मृतं नित्यंधर्ममन्यामहे एवं चक्रयादिना
पिपरस्त्रियमात्मसात् कृत्वा तदुत्पादिनापत्यं क्षेत्रिणा एव भवति नवीजिनः ४६ सकृदित्यादि पित्रादिधनविभागो भ्रातृणांधर्मतः
कृतः सकृदेव भवति न पुनरन्यथा क्रियत इति तथा कन्यापित्रादिना सकृदे कस्मै दत्तान पुनरन्यस्मै दीयते एवं च अन्येन पूर्वमन्यस्मै
दत्तायां पञ्चासिनादिभिः प्राप्तायामपि जनितमपत्यं नवीजिनो भवतीत्येतद्धर्मस्योपन्यासः तथा कन्यातो न्यसिन्नपिगवादि
द्व्येसकृदेव दानीत्याहननुनस्तदन्यस्मै दीयत इति त्रीण्येताभिः साधूनां सकृद्वेति यद्यपि कन्यादानस्य सकृत्करणं कृतोपसु
कृतथापि प्रसंगादेशानयोरपि सकृत्ताभिधानं सकृदाह दानीत्यनेनैव कन्यादानस्यापि सकृत्करणसिद्धौ सकृतोपयोगित्वादेव
पृथगभिधानम् ४७ यथेति यथागवादिषु परकीये श्वत्सृषमादिकन्निदुज्यवत्सोत्पादकोनतद्वागीतथा परकीयभार्यस्वपि

न निष्क्रयविसर्गभ्यां प्रसृत्तुर्भायीविमुच्यते एवं धर्मविजानीसः प्राक् प्रजापतिनिमित्तम् ४६ स-
कृदशो निपतति सकृत्कन्याप्रदीयते सकृदाह दानीति त्रीण्येता निस्तसकृत् ४७ यथागोश्वो
सृदासीषु महिष्यजाविकासु च नोत्पादकः प्रजाभागीतथैवान्यागनास्वपि ४८ यो क्षेत्रिणोर्वा
जपंतः परक्षेत्रप्रवापिणः तैरेवैस्यस्य ज्ञातस्य नलभते फलकश्चित् ४९ यदन्वगोषु दृषभोवत्सा
नाजनयेच्छतम् गोभिनामेव ते वत्सामाधस्कादित साधभम् ५०

नोत्पादकः प्रजाभागी भवति ४८ येइति
क्षेत्रस्वामिनो येन भवंति अथबीजस्वामिनः संतः परक्षेत्रे बीजं वपंति ते तत्र क्षेत्रज्ञातस्य धान्यादेः फलं क्वचिदपि देशे न लभंत
इति प्रकृतस्य दशान्तः ४९ यदन्व्येति यदन्वदीयगवीषु दृषभो वत्सशानपि जनयेत्सर्वे वत्साः स्त्रीगवीस्वामिनो भवंत्येव न
दृषभस्वामिनः दृषभस्य यत्सुकसेचनं तद्दृषभस्वामिनो नित्यफलमेव भवति यथागोश्वोष्टेत्यनेनोत्पादकस्य प्रजाभागिलम्ब
भवतीत्येतत्परत्वेन दधातुः अयं तु क्षेत्रस्वामिनः प्रजाभागित्वं भवतीत्येतत्परत्वेन अतो ननु रुक्तिः ५० तथैवेति यथा
गवादिगर्भेषु तथैवापत्यरहिताः संतः परकीयभार्यायां ये बीजं वपंति ते क्षेत्रस्वामिनामेवापत्यलक्षणसंयं कुंतिबीजसेत्.

लुपत्याल्यफलञ्जलभते ५१ फलमिति यदस्यासुत्यस्यतेऽप्यंतदावयोरुभयोरैवंयत्रनियमोनकृतस्तत्रभिः संदिग्धमेयद्वेषि
 णोऽप्यंतज्जलीत्वाबीजाक्षेत्रंबलवान् ५२ क्रियेति यदत्रापत्यभाविष्यन्तिदावयोरैवेतिनियम्येतस्त्रस्वामिनाबीजपनार्थेय
 द्वीजनोदीयतेतस्यापत्यस्यलोकेबीजक्षेत्रिणोर्ह्रावपिभागिनोर्दृष्टौ ५३ ओघेति यद्वीजंजलवेगवाताभ्यांअन्यदीयक्षेत्रादीनां
 तयस्यक्षेत्रजापतेनत्क्षेत्रस्थामिनाएवतद्वीजंभवतिनतुयेनबीजसुसंसतत्फलभतेएवचस्वभार्यापिप्रभेपापरभार्यागमनेभमा
 यंपुत्रोभवितेत्वेवागमेपिक्षेत्रिणाएवापत्यमित्यनेनदर्शितम् ५४ एवेति एषैवव्यवस्थागवाश्व्यादीनांसंततिप्रतिज्ञातव्यापत्
 क्षेत्रस्वासेवगवान्यादेःसंततिस्वामीनतुष्टभमादिस्वामी नियमेतुकृतेसत्येतयोरैवसंततिस्वास्थ्यम् ५५ एतेति एतद्वीजयो-

तयैवाक्षेत्रिणोबीजंपरक्षेत्रप्रवापिणः कुर्वतिक्षेत्रिणामर्थेनबीजौलभतेफलम् ५१ फलंत्वनभि
 संधायक्षेत्रिणांबीजानंतथा मृत्यक्षेत्रिणामर्थेबीजाद्यीनिगरीयसी ५२ क्रियास्तुपगमान्त्वे
 तद्वीजार्ययत्सदीयते तस्येहभागिनोर्दृष्टौबीजाक्षेत्रिकएवुत् ५३ ओघवाताहृतबीजयस्यक्षेत्रंप्र
 हति क्षेत्रिकस्यैवतद्वीजनवसालभतेफलम् ५४ एषधभोगाश्वस्यदास्तुद्रुजाविकस्यच विह
 गमहिषीणांचविशेषःयसवमति ५५ एतदहःसाहफल्युत्वबीजयोन्व्याःप्रकीर्तितम् अतःपरंप्रवस्था
 मियोधिताधर्मभापदि ५६ भ्रातृज्येष्ठस्यभ्रातृयायोरुपत्यनुजस्यसा यद्वीयसस्तथाभायास्तुथा
 ज्येष्ठस्यसास्तृता ५७ ज्येष्ठायवीर्यसाभायायवीथान्वाग्रजस्त्रियम् पतितोभवतागत्वानिस्तुक्तावय
 नापदि ५८

न्योः प्राधान्या प्राधान्येषुभ्या कसुकंजतोऽनंतरंस्त्रीणांसंतानाभावेयुक्तमेवंतद्वस्थाभि ५६ भ्रातृरि
 ति ज्येष्ठस्यभ्रातृर्यार्थ्यासाकनिष्ठस्यभ्रातृरुपत्नी भवतिकनिष्ठस्यचभ्रातृर्यार्थ्यासाज्येष्ठभ्रातुःस्तुषासुनिभिःस्तृ
 ता ५७ ज्येष्ठइतिज्येष्ठकनिष्ठभ्रातरावितरेतरभार्यागलांसंतानाभावेविनामिस्तुक्तावपिपतितौस्थानाम् ५८ दवरिति स
 तानाभावेस्त्रियापत्यादिरुक्तनियुक्तादेवरादन्यस्माद्दासापिडाहस्यमाणपुताक्तादिनियमवत्पुरुषगमनेनेष्टाप्रजजल्दा

धितव्या ईषिते स्वभिधानमर्थान्कार्याक्षमपुत्रोत्पत्तौ पुनर्गमनार्थम् ५९ विधवेति विधवायामित्यपत्योत्पादनयोग्यपत्यभावात्
 परमिदं जीवत्यपि पत्यौ अयोग्यपत्यादियुरुनिवृत्तौ धृताक्तसर्वगतो मौनो रात्रावेकपुत्रं जनयेत् न कथं चित् द्वितीयम् ६० द्वितीये
 ति अन्ये पुत्रान्चार्यानि योग्योत्पादनविधिना अपुत्र एकपुत्र इति शिष्टप्रवादादनिव्यन्तनियोगप्रयोजनमन्यमानाः स्त्रीषु पु-
 त्रोत्पादनं द्वितीयधर्मतो भवन्ते ६१ विधवेति विधवादि कात्यायननियोगप्रयोजने गर्भधारणे यथाशास्त्रं संपन्ने सति ज्येष्ठो भ्राता क-
 निष्ठभ्रातृभ्यां च परस्परं गुरुवत्सुषावच्च व्यवहरेताम् ६२ नियुक्ताविति ज्येष्ठकनिष्ठभ्रातरौ यौ परभार्यायान् नियुक्तौ धृताक्तादि
 विधानं स्वक्तस्त्वेच्छातो वनेत्यातातोऽस्तु यागशुक्रदारगौपितितौ भवेताएव नियोगमविधाय दूषयितुमाह ६३ नान्येति ब्राह्मणादि

देवराहासपिंडाहास्त्रियासस्यङ्गियुक्त्या प्रजेषिताधिगंतव्या संतानस्य परिसरे ५९ विधवायान्नि
 युक्तस्तु धृताक्तो वाग्यतो निशि एकमुत्पादयेत्पुत्रं न द्वितीयं कथंचन ६० द्वितीयमेके प्रजनमन्यते स्त्री
 युतद्विदः अनिर्दृत्तस्त्रियोगार्थं पश्यतां धर्मतस्तयोः ६१ विधवायान् नियोगार्थं निर्दृत्ते तु यथाविधि
 गुरुवच्चत्सुषावच्च वनेत्यातां परस्परम् ६२ नियुक्तौ यौ विधिहिलावनेत्याता तु कामतः तावुभौपतितौ
 स्यातांस्तुषागशुक्रतल्पगौ ६३ नान्यस्मिन्निधवानां नियुक्तव्या द्विजातिभिः अन्यस्मिन्नुहिनियुजा-
 नाधर्महन्तुः सनातनम् ६४ नोद्वाहिकेषु मंत्रेषु नियोगः कीर्त्यते क्वचित् न विवाहविधावुक्तविधवावेद
 नंपुनः ६५ अयद्विजैर्हि विहङ्गिः पसुधर्मा विगर्हितः मनुष्याणामपि प्रोक्तावनराज्यप्रशासति ६६

भिर्विधवास्त्रीभ्यस्तुरन्यस्मिन् देवरादौ न नियोजनीयास्त्रियमन्यस्मिन् नियुजानाः तैस्त्रीणामेकपतित्वधर्ममनादि सिद्धन्नाशयेयुः
 ६५ नोद्वाहिकेति अयमणस्तु देवमित्येवमादिषु विवाहमयोजनकेषु मंत्रेषु क्वचिदपि शारवायान्ननियोगः कथ्यते न च विवाहवि-
 धायकशास्त्रेऽन्ये नपुत्रेषु मनुषुर्न विवाहउक्तः ६५ अयमिति यस्मादयपशुसंबंधी मनुष्याणामपि व्यवहारो विहङ्गिर्निर्दिशतः
 योपमधार्मिके बनेन शिरस्त्र्यं कुर्वाणेतेन कर्तव्यता यामोक्तः अतो वनेनावरम्यप्रवृत्तौ यमादिमानिति निर्दयते ६६ ७ ७

समहीमिति सवेनेमहोसमयां पूर्वीपालयन् अतएवराजपिअधोनतुधार्मिकत्वात्कामोपहतबुद्धिर्भीतृभार्यागमनरूपं वर्णसंक
 रं प्रावर्तयत् ६७ ततर्ति वेनकालात्प्रभृतियोभृतभर्तृकादिस्त्रियशास्त्रार्थो ज्ञानादपत्यनिमित्तं देवरादौ नियोजयति तसाधवो
 नियतंगहृत्ये अयंचस्वोक्तनियोगनिषेधः कलिसुगविषयः तदाहृहस्यतिः उक्ताभियोगासु निनानिषद्वाः स्वयमेवतु युगक्रम
 दशाव्योयकर्तुमन्यैर्धिधानतः तपोज्ञानसमायुक्ताः कृतत्रेतासुरोन्नाः द्वापरंचकलीनृणांशाक्षिहाभिर्हिनिर्मिता अनेकथाकृताः
 पुत्राः अपिभित्यपुरातनैः नशक्यंतेयुनाकर्तुंशक्तिहीनैरिदंतनैः अतोपद्भोविंशजनेनसुगविशेषवस्थाभज्ञात्वासर्वदेवर
 भावेनियोगादनियोगापक्षः अयानितस्वमनीषयाकल्पितगन्धुनिव्याख्याविशोधान्नादियामहे प्रायशोमनुवाक्येषुसुनिव्याख्य
 नमेयहि नापराध्योस्मिचिदुपाकाहसर्वविदः कुधीः नियोगप्रकरणत्वात्कन्यागतविशेषमाह ६८ यस्याइति यस्याः कन्याया

समहीमखिलां कंजूनराजधिप्रवरः पुरा वर्णानां संकुरं कुरं कामोपहतचेतनः ६७ ततः प्रभृतियो
 मोहात् प्रभृतपतिकस्त्रियम् नियोजयत्यपत्यार्थतविगर्हनिसाधकः ६८ यस्यांश्चियेतकन्यायायावा
 चासत्यकृतेपतिः तामनेनविधानेननिजोविदूतदेवरः ६९ यथाविध्यधिगम्येनशकुवस्त्रासुचित्र
 ताम् भियोभजेतामसवाल्लकल्लकृतादृती ७० नदत्वाकस्यचिक्लन्यापुनर्दद्याहिचक्षणः दत्त्वा
 पुनः प्रयच्छन्निहिभ्रासोतिपुरुषानृत्तम् ७१ विधिवत्प्रतिगृह्यापित्यजेत्कन्याविगर्हिताम् व्याधित्त-
 विप्रमुशवाच्छन्नान्चोपपादिताम् ७२

यादनेकृतेसतिप्रत्ताश्चियतेतामनेनवस्वमाणेनासुधानेनभर्तुः सोदरभ्रा
 तापरिणयेत् ६९ यथेति सदेवोविवाहविधिनाएनांस्वीकृत्यशकुवस्त्रांकायवाङ्मनः शौचशालिनीभागर्भत्रहणात्प्रहसिन्न
 तादृतावैकगारंगच्छेत् एवंकन्यायानियोगप्रकारत्वात्विवाहस्यात्रहाच्यगमनोपदेशाद्यस्मैवाद्दत्तातस्यैवतदपत्यंप्रवति ७०
 नदत्तेति कस्मैचिद्वाचकन्यां दत्त्वातस्मिन्मृतेदानमुणदोषज्ञस्तामन्यस्मै नदद्यात् यस्मादेकस्मैदत्तान्यस्मैददत्युरुषानृत्तसहस्र
 एकदोपमानो निसप्तपदीकरणस्याजातत्वात्भार्यान्विनियतेः पुनर्दानाशंकायाभिदंक्चनम् ७१ विधिवदिति अङ्घ्रिरेवहिजाग्र्या

णामित्येवमादिविधानमतिगृह्यापिकन्यायैधव्यलक्षणोपेतोरोगिणीक्षतयोनित्वद्यधिशापवतीमधिकंगादिगोपनच्छ
 म्गोपापादिनांसप्तदीकरणात्साकृद्जातोत्यजेत्तत्र्यतत्यागोदोषाभावंइत्येतदर्थ्यन्तुत्यागार्थम् ७२ यस्त्विति यःपुनर्दोषव
 तींकन्यादोषाननभिधायदददितिस्यकन्यादातुदुरात्मनोदानंतत्यपणेनव्यर्थकुर्व्यात् एतदपित्यागोदोषाभावकथनार्थम्
 ७३ विधायेति कार्येसतिमनुष्यः पत्न्याऽसाच्छादनादिस्यकन्यादेशांतरंगच्छेत् यस्माद्भासाद्यभावपीडितास्त्रोशीलवत्यपि
 पुरुषांतरसंपर्कमेतत् ७४ विधायेति भक्ताच्छादनादिदत्त्वाप्योदेशांतरंगतेद्दहप्रसाधनपरगृहगमनरहितजोवेत् अद
 ल्वापुनर्गतेस्त्रनिर्माणादिभिरनिंदिताशिल्येनजीवेत् ७५ मोषितइति शुर्वज्ञासपादनादिधर्मकार्यनिमित्तमोषितः पतिर-
 क्षेवर्षणिपत्न्याप्रतीक्षणीयः ऊर्ध्वपतिसन्निधिगच्छेत् तदाहवसिष्ठः मोषितपत्नीपंचवर्षेषुपासीतऊर्ध्वपतिसकाशांग

यस्तदोषवतीकन्यामनूराख्यायोपपादयेत् तस्यतद्वितथंशुर्थात्कन्यादातुदुरात्मनः ७३ विधायत्रु
 न्तिस्मार्यायाःप्रवसेत्कायवान्तरः असृत्तिकर्षिताहिरुत्रीप्रदुष्येत्स्थितिमत्यपि ७४ विधायुमोषित
 वृत्तिजीवन्तियममास्थिता मोषितेत्त्वविधायैवृज्जीवच्छिल्यैरगर्हितैः ७५ मोषितोधर्मकार्यार्थ्यमती
 ह्य्याद्योनरःसमाः विद्यार्थ्यदृश्यशाश्रवाकामार्थ्यत्रिस्तवत्सरान् ७६ संवत्सरमृतीक्षेत्द्विषतीयोषि
 तपतिः ऊर्ध्वसंवत्सरास्तेनादायहृत्वानसवसेत् ७७ अतिक्रमेत्प्रसत्तयामन्तरगतमेववा सान्नि
 मासान्परित्याज्याविभूषणपरिच्छेदा ७८ उन्मत्तपतितक्लेशमर्षीजयापरागिणम् नत्यागाऽस्तिद्विष
 त्याश्चनचदायापवर्त्तनम् ७९

च्छेदितिविद्यार्थ्यमोषितः षड्वर्षाणिप्रतीक्ष्यः भिज्जविद्याविभाजनेनयशोर्थमपिमोषितः
 पतिः षडेवमार्थतरोपमोगार्थगतस्त्रीणिवर्षाणि ७६ संवत्सरमिति पतिर्विषयसंजातहोषास्त्रियंवर्षावत्यतीक्षेत्तत्ऊर्ध्वम
 पिद्विषतीस्वदत्तमलकारादिधनहृत्वानोपगच्छेत् आसाच्छादनमात्रं तु देयमेव ७७ अतीति यास्त्रोद्धृतादिप्रमादवलंतमदजन
 कपानादिनामन्व्याधितंबासुश्रूपाद्यकरणेनावजानातिसाविगतालंकारशय्यादिपरिच्छेदात्रीन्मासान्नोपगतव्या ७८ उन्मत्त
 मिति वातादिलोभादप्रकृतिस्यपतितमेकादशाध्यायेवद्व्यमाणन्मपुंसकमर्षीजवाच्यरेतस्त्वादिनाचीजरहितं कुष्ठाद्युपेतंच

लप्रदन्निपरन्मतु नियमार्थं प्रायेण तावता कालेन गृहीतवेदो भवति त्रिभागवयस्कान् कन्याचोदुभूजो योग्येति गृहीतवेदश्चा मकु
 वणिको गृहस्थाश्रमस्त्विनिविलंबेनेति सत्तर इत्यस्यार्थः ९४ देवेति भगोर्यमासवितानुपुं धिर्मस्यत्वाद्गुर्गाहं पत्यायदेवा इत्यादिम
 अलिं गात्रयादेवेदं नामार्थात्पनिच्छं प्रतेन तु सेच्छयातो सती देवानां प्रियं कुर्वन् प्रासाच्छादनादिनामदाहै धाद्युत्पन्नामपि योषयेत्
 ९५ मज्जेति यस्माद्गर्भग्रहणार्थं स्त्रियः सृष्टागर्भाधानार्थं च मनुष्याः तस्माद्गोसादनमेवानयो रम्याधानादिरपि धर्मः पत्यासह
 साधारणः क्षीमेवसानावनोनादधीयात्ताभित्यादेवेदं ३ भिहितः तस्माद्द्वयं विभ्रयादिति पूर्वोक्तस्य शेषः ९६ कन्येति कन्या
 योदत्तशुल्कायासत्यामसंजातनिवाहायोग्यदिसुल्कदोगोस्त्रियतेतदादेवरायपित्रादिभिर्वाऽसौ कन्यादातव्यायदिसास्वीकरोति
 यस्यापियत इति प्रायुक्तं नियोगारूपं इदं तु शुल्कग्रहणविषयम् ९७ आददीतेति शास्त्रानभिज्ञः शूद्रोऽपि पुत्रोददन् सुल्लंजगृ

देवदत्तांपतिभ्यां विदूतेनेच्छयात्मनः तांसाधीं विभ्रयां नित्यं देवानां प्रियमाचरन् ९५ प्रजनार्थं
 स्त्रियः सृष्टाः संतानार्थं च मानवाः तस्मात्साधारणार्थमः श्रुतोपत्यासहोदितः ९६ कन्यायादत्त
 शुल्कायास्त्रियतयदिसुल्कदः देवरायप्रदातव्यायदिकन्यानुमन्यते ९७ आददीतनशूद्रोपिशु
 ल्कदुहितरददन् शुल्कंहिगृणहन्कुरुते छन्मदुहितृविक्रयम् ९८ एतत्पुनपरचकुन्नापरजात
 माधवः यदन्यस्य प्रतिज्ञायपुनरन्यस्य दीयते ९९ नानुशुभुमजाते तत्पूर्वेषुपि हिजन्मसु शक्य
 सतीनमूल्येन छन्मदुहितृविक्रयम् १००

यदीयात् किंतुनः शास्त्रविद्विजातिः यस्मान् शुल्कगृहच्युतं दुहितृविक्रयं
 कुरुतेन कन्यायाः पिनेत्यनेन निषिद्धमपिशुल्कग्रहणं कन्यायामपि गृहीतशुल्कायाशास्त्रीयनियमदर्शनात्शुल्कग्रहणेशास्त्री
 यत्वंशकार्यापुनस्तन्निषिध्यते ९८ एतदिति यत्पुनः पूर्वैशिरानकदापित्कृतवन्तो नाप्यपरेवर्तमानकालाः कुर्वन्ति यदन्यस्य क
 न्यामंगीकृत्यपुनरन्यस्यैदोयत इति एतच्च गृहीतशुल्ककन्यामदत्त्वाकस्य चिकन्यायाभिनिगृहीतशुल्कविषयम् ९९ नेति पूर्व
 कल्पेनैव प्येतद्वत्तमिति कदाचित्प्रवयन् श्रुतवन्तो यत्सुल्काभिधानेन मूल्येन कश्चित्साधुर्दुहितृविक्रयमकार्षीदिति शक्यमिति
 वेधार्थविदाः १००

अन्योन्येति भार्यापत्योर्भरणान्तांथावत्पूर्वार्थकोमेषु परस्परव्यभिचारः स्यादित्येव संक्षेपतः स्त्रीपुंसयोः प्रकृत्योधर्मोच्चांत
 यः तथाच सति १०१ नयेति स्त्रीपुंसौ कृते विवाहो न थासदायत्वं कुयन्तांथाधर्मार्थकामविषये विदुक्तौ परस्परान्वयभित्तिरे-
 ताम् १०२ एष इति एष भार्यापत्योर्न्योन्यापुत्रागयुक्तो धर्मोऽप्युक्ताः संतानाभावे चापत्यमातिरुक्ता इदानीं दीयत इति
 दापः पित्रादिभनतस्य विभागव्यवस्थानृणुत १०३ ऊर्ध्वमिति स्नातरोमिलित्वापितृमरणादूर्ध्वविभागहेतुमाह यस्मान्ते
 पुत्राजीवतोः पित्रोस्तदायधने स्वाभिनिनभवति मातुरपि प्रकृतत्वात्पेत्तुकमित्यनेन मातृकस्यापि ग्रहणअथ च पितृमर-
 रविभागो जायतः पितुरिच्छाभावे द्रष्टव्यः पितु रिच्छया जीवत्यपितस्मिन् विभागः तदा हयाज्ञवल्क्यः विभागंचेत्सिताकुर्यादि

अन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदाभरणान्तिकः एष धर्मः समासेन श्रेयः स्त्रीपुंसयोः परः १०१ तथानि
 त्ययते यतो स्त्रीपुंसौ तु कृतक्रियौ यथानाभिचरेतातो विदुक्तावितरेतरम् १०२ एष स्त्रीपुंसयो
 रुक्तो धर्मो चोरतिसहितः आपृद्यपत्यमासिश्च दायभागान्निबोधत १०३ ऊर्ध्वमिति पितृश्रमातुश्चसं-
 मस्य भ्रातरः समम् भर्जनम् पृत्कुरित्सुमनीशास्ते हि जीवतोः १०४ ज्येष्ठ एव तु गृह्यात्पि-
 अधनमशायतः शोधास्तमुपजीवयुयथैव पितरतथा १०५ ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्रो भवति मान
 वुः पितृणामनृणश्चैव सतस्मात्सर्वमर्हति १०६ यस्मिन् नृणां सन्मघतियेन चानत्यमश्नुते स एव ध-
 मजः पुत्रः कामजानितरान्विदुः १०७

च्छया विभजेत्स्फुत्तामिति यदा पुनर्ज्येष्ठो धार्मिको भवति तदा १०४ ज्येष्ठेति
 ज्येष्ठ एव पितृसंबन्धिधनं गृह्यात्कनिष्ठाः पुनर्ज्येष्ठमक्ताच्छादनाद्यर्थे पितरभिव्रजपजीविसुः एवं च सर्वेषां सहेवावस्थानम्
 १०५ ज्येष्ठेति उत्पन्नमात्रेण ज्येष्ठेन संस्कारराहितेनापि मनुष्यः पुत्रवान् भवति तत्र च नानुत्रस्य लोकोक्तीति श्रुतेः तथा प्रजया
 पितृभ्यदति श्रुतेः पुत्रेण जातमात्रेण पितृणामनृणश्च स इति अतो ज्येष्ठ एव धनमर्हति पूर्वस्य अनुजास्तेन सास्त्वावत्तेरन्
 १०६ यस्मिन्मिति यस्मिन्जाते ऋणशोधयति येन जातेनामृतत्वं माप्नोति तथाच श्रुतिः ऋणमस्मिन्समुन्नयत्यमृतत्वचग

पतिमपरिचरंत्यास्यागोनकरणीयोन्नचनग्रहणंकरणीयम् ७९ मद्येति निषिध्यमद्यपानरताअसाध्याचाराभर्तुः प्रतिकू-
 लाचरणशीलाकुम्भ्रादिव्याधियुक्ताघृत्यादिताडनशीलाभततभतिव्ययकारिणीयाभार्याभवेत्साधिवेत्तव्यातस्यासत्यामन्योविवा-
 हः कार्यः ८० वंथ्येति प्रथममनुसारंत्वाविद्यमानमसूताअष्टमेवर्षेऽधिवेदनीयामृतापत्यादशमेवर्षेऽस्त्रीजनन्येकादशेऽधियया
 दिनीसद्यएवपद्यपुत्राभवतिपुत्रवृत्त्यांतुतस्याधर्ममजासपन्नेदारेनान्याकुर्वतीतान्यतरापयेतुकुर्वतीत्यापस्तंबनिषेधादधिवेद-
 नन्नकार्यम् ८१ येति यापुनर्याधितासतीपत्यरुक्कुलाभवतिशीलवतीचस्यात्तामनुज्ञाप्यान्योविवाहः कार्यः कदाचिच्चा-
 सौनावमाननीया ८२ अर्थाति यापुनः कृतवेदनास्त्रिकुपितानिर्गच्छतिसातदहरेवरज्ज्वादिनावध्वास्थापनीयाआकोप-

मद्यपसाधुष्टुत्ताचप्रतिकूलाचयाभवेत् व्याधितावाधिवेत्तव्याहिंसाऽर्धमीचसर्वदा ८० वंथ्याष्ट-
 मेऽधिवेद्याब्ददशमेतुमृतेमजा एकादशेऽस्त्रीजननीसद्यस्त्वभियवादिनी ८१ यारोगिणीस्यात्तुहिता
 सपन्नाचैवशीलतः सातुज्ञाव्याधिवेत्तव्यानावमान्याचकहिंचित् ८२ अधिविन्नातुयानारोनिर्गच्छे
 द्युषितागृहात् सासद्यःसन्निरुद्धव्यात्याज्यावाकुलमन्निधौ ८३ प्रतिषिद्धापिचेद्यातुमद्यमभ्युदये
 धृषि म्रक्ष्मासमाजगच्छुहासादड्याकृष्यालानिषद् ८४ यदिस्वाश्रापराश्र्वेवदिरेन्वयोषितोहिजाः
 तासावर्णक्रमेणस्थाज्यैश्चपूजाचवेश्मच ८५ भर्तुःशरीरसुश्रूषाधर्मकार्यचनेत्यकम् स्वाचैवकु-
 र्यात्सर्वेषान्नास्वजातिःकथंचन ८६

निवृत्तेः पित्रादिकुलसन्निधौवात्याज्या ८३ प्रतीति यापुनः क्षत्रियादिकास्त्री-
 भर्त्रादिनिवारिताविवाहाद्युत्सवेद्यपिनिषिद्धमद्यंषिवेत्तृत्यादिस्थानजनसमूहोवागच्छेत्सामवर्णकृष्यालानिषद्व्यव-
 हारमकरगाद्राद्रादडनीया ८४ यदीति यदिहिंजातयःस्वजातोयाविजातोयाश्र्वउदहेद्युस्तदातासाहिजातिक्रमेणवाकृम-
 मानदायधिभ्रागोक्त्वार्थज्यैश्चलंपूजाचवस्त्रालकारादिदानेनगृहचमधानस्यात् ८५ भर्तुरिति भर्तुर्देहपरिचर्यामन्भदाना-
 दिस्वपान्यधर्मकार्यचभिक्षादानातिथिपरिवेशनहोमायद्रव्योपकल्पनादिनास्यहिंकसर्वेषां हिजातोनांसजातिस्मार्थैवकुर्वान्तुकदा

चिद्विजातीयेति ८६ यस्त्विति यःपुनःस्वजातीययासन्निहितयादेहसुश्रूषादिकं कर्तव्यं विजातीययोर्बन्धीत्कारयेत्स यथा-
नाक्षण्याः नृद्विजातो ब्राह्मणचंडालः तथैव पूर्वैर्ऋषिभिर्दृष्टइति पूर्वोक्तुवाद् ८७ उत्कृष्टेति कुलत्चारादिभिरुत्कृष्टाद्यसूक्त-
पायसमानजातीययवरायाभ्रासकालासपि विवाहयेदष्टवर्षमिव धर्मो न हीयते इति दक्षस्मरणात् तस्मादपि कालात्सागपिकन्या
ब्राह्मणिविवाहविधिनादद्यात् ८८ काममिति संजातान्तविपिकन्यावरं सरणपर्यन्तं पितृगृहे तिष्ठेत् न पुनरेनां विद्यागुणरहिताय
कदाचिन्पित्रादिर्दद्यात् ८९ त्रीणीति पित्रादिगुणवन्तरायादीयमानाकन्यासजातान्तवासती त्रीणि वर्षाणि मतीक्ष्णतवर्षत्रया
न्पुनरुच्येभ्यो अधिकगुणवशालाभे समानजातिगुणं वरं स्वयं वृणीत ९० अदीयेति पित्रादिभिरदीयमाना कुमारीयथोक्तकाले यदि

यस्मत्तत्कारयेन्मोहात्सजात्यास्थितयान्यया यथा ब्राह्मणचंडालः पूर्वदृष्टस्तथैवसः ८७ उत्कृष्टाया
मिदुपायवराय सुदृशाय च अमातामपितातस्मै कन्या दद्याद्यथाविधि ८८ कामसामरणानिष्ठे इह क
न्यस्तुमस्यपि न च वनाप्रच्छेत्सुगुणहीनाय कर्हि चित् ८९ त्रीणिवर्षाण्युदीक्षेत् कुमारी तु मतीक्ष्णी
ऊर्ध्वतु कालादेत्स्मादिदं तस्य दृशपतिम् ९० अदीयमानां भक्तारमधिगच्छेद्यादिस्यम् नैनः किं
सिदवाप्तोति न च यसाधिगच्छति ९१ अलंकारनाददीतपित्र्यकन्यास्वयवरा मातृकृत्रात्तदन्तव्रास्त
नास्याद्यदितहरेत् ९२ पित्रे न दद्याच्छुल्लस्तुकन्यास्तु मतीहरन् सहिस्वाभ्यादतिक्रामेदत्तनाम
तिरोधनात् ९३ त्रिंशद्द्वर्षादेहेकन्याद्दद्याद्वादशवाषिकाम् अष्टवर्षाः ष्टवर्षावाधमसीदति सत्व
रः ९४

भक्तारं स्वयं वृणुते तदास्मान् किं नित्यापं प्राप्नोति न च तत्पतिः प्रापं यामोति ९१ अलमिति स्वयं वृत्तपति का कन्या वरस
करणात्पूर्वपितृमातृभ्रातृभिर्दत्तमलंकारतेभ्यः समर्पयेत् यदानार्पयेत्तदाचौरी स्यात् ९२ पित्रेनेति ऋतुशुक्राकन्यां वरः परि
णयन्पित्रेशु कुन दद्यात् यस्मात्पिताऋतुकार्यापत्योत्पत्तिनिरोधात्कन्यायाः स्वाभित्वादीयते ९३ त्रिंशदिति त्रिंशद्द्वर्षः पु
मान्द्वादशवर्षवयस्कामनाहारिणीकन्यासहत्तच त्रिंशतिवर्षावाः ष्टवर्षागाहं स्थयर्थमेव सादं गच्छति लशवान् एतच्च यौग्यका

अन्तिपितापुत्रस्यजातस्यपर्येच्छजीवितोसुखमिति स एव पितुर्दर्मण देतुनाजातः पुत्रो मयतिते नै केन एव अङ्गापनयनाद्युपकारस्य
 गत्वात् इतिसंस्तुतामजान्मुनयो जानन्ति ततश्च सर्वंधनं गृह्णीयादित्यस्येवायमपि विशेषः १०७ पितृवेति ज्येष्ठो भ्राता विभागाभावे-
 अनुजान् द्वावृत्संस्तुच्छादनादिभिः पितृवेषिष्ठयात् अनुजा अन्भ्रातरः पुत्रादवज्येष्ठे भ्रातरि धर्माय वर्तेरन् १०८ ज्येष्ठ इति अकृत
 विभागोज्येष्ठो यद्विधार्मिको भवति तदा अनुजानामपि तदनुयायित्वेन धार्मिकत्वात् ज्येष्ठः कुलं दृष्ट्विह्नयति यद्यथा भिक्षो भवति तदा अनु-
 जानामपि तदनुयायित्वात् ज्येष्ठः कुलन्नाशयति तया गुणवान् ज्येष्ठो लोके पूज्यतमः साधुभिश्चागर्हितो भवति १०९ योज्येष्ठ इति
 योज्येष्ठोऽनुजेष्ठु भ्रातृपितृवृद्धे तस्य पितृवृद्धेण यो भवति यः पुनस्तथानवर्त्तत समा तु लोकादि बंधुवदनेन यः ११० एवमिति
 एवमपि संस्तुताभ्रातरः सहसंगमेसुः यदि वा धर्मकामनया कृतविभागाः पृथग्वसेसुः यस्मात्पृथगवस्थाने सति पृथक्पृथक्पंचमहाय-

पितृवृत्तपालयेत्पुत्रान् ज्येष्ठो भ्रातृन् वीर्यसः पुत्रवृत्तपितृवृत्तैरन् ज्येष्ठे भ्रातरि धर्मतः १०८ ज्येष्ठः कु-
 लं कर्द्धयति विनाशयति वा पुनः ज्येष्ठः पूज्यतमो लोके ज्येष्ठः सद्भिरगर्हितः १०९ योज्येष्ठो ज्येष्ठवृत्तिः
 स्यान्मातृवसपितृवसः अन्येष्ठवृत्तियस्तस्यास्तस्य पूज्यस्तु बंधुवृत् ११० एवं सहवसेसु वा पृथग्वाथ
 मक्रान्त्या पृथग्विवद्धते धर्मस्तस्माद्भ्रान्त्या पृथक्क्रिया १११ ज्येष्ठस्य विशुद्धारः सर्वद्रव्याच्च यद्दरम्
 ततोऽहंमध्यमस्य स्थासुरीयतु यवीर्यसः ११२ ज्येष्ठश्चैव कनिष्ठश्च सहरतायथोदितम् योऽन्ये ज्येष्ठक-
 निष्ठाभ्यातेषां स्थान्नाम्यमधेनम् ११३

ताद्यनुष्ठानधर्मः तेषां वर्द्धते तस्माद्दिभागाक्रियाधर्मार्थी तथा च बृहस्पतिः ए-
 नपाकेन वसनां पितृदेवहिजावर्चनम् एकं भवेद्दिक्कानां तदेव स्याद्देहे गृहे १११ ज्येष्ठस्येति उद्भूयत इत्युक्तं ज्येष्ठस्यपि मत्त-
 साधारणधना दुःखविशति तमो भागः सर्वद्रव्येभ्यश्च यत्त्रयेष्ठं तदा तव्यम् मध्यमस्य त्वलारिशतमो भागो देयः कनिष्ठस्य पुनर-
 शीतिवमो भागो दातव्यः अवशिष्टंधनं समं कृत्वा विभजनीयम् ११२ ज्येष्ठश्चेति ज्येष्ठकनिष्ठौ पूर्वस्त्रोके यथोक्तसुद्धारगृह्णीया
 गां ज्येष्ठकनिष्ठव्यतिरिक्तापे मध्यमास्तेषामेवांशं तज्येष्ठकनिष्ठतामनपेदय मध्यमस्येत्तच लारिशुद्धागः प्रत्येकदा तव्यः मध्य-
 मानामवांतरज्येष्ठकनिष्ठदेयभागौ वैषम्यवारणार्थमिदम् ११३ सर्वेषामिति सर्वेषां धनप्रकाराणां मध्यात्पत्त्रेष्ठंधनं ज्येष्ठः

तद्गुणहीयात्सर्वद्रव्याच्चहरमिहककमनूदितंसमुच्चयबीधनायथचैकमपिप्रकृष्टद्रव्यंविद्यतेतदपिज्येष्ठएवगुणहीयान्ताद-
 शान्तःपशूनाभितोगतमस्मरणान् दशम्योगवादिपशुम्यएकैक्रेष्ठज्येष्ठोलभ्यतेइदंचयद्विज्येष्ठोगुणवोनितरेनिरुणास्ताद्विषयस-
 र्वेषामसगुणत्वेत् ११४ उद्धरइति दशान्तःप्राप्तुयाहरमितियसुद्धारुक्तःसोयमध्ययनादिकर्मसुद्धानांभ्रातृणांज्येष्ठस्यनास्ति
 ननापियत्किंचिदस्यदेयमितिद्रव्यंपूजादृष्टिकरज्येष्ठायदेयएवंचसमगुणेपूद्धारमतिविधदर्शनात्पूर्वत्रगुणोत्कर्षविशेषापेक्षयोद्वा-
 र्वेषम्यंबोद्वयम् ११५ एवमिति एवमुक्तमकारेणसमुद्धृतविंशद्भागधिकेधनेभमान्भागान्भ्रातृणांकल्पयेत् विंशतितमभा-
 गादौपुनरुद्धृतइयंवस्यमाणभागकल्पनामवेत् ११६ एकैति एकाधिकमंशद्वावशावितियावत्ज्येष्ठपुत्रोगुणहीयात् अधिक
 मर्ह्यत्रायोसाहमंशज्येष्ठादनंतरजातोगुणहीयात्कनिष्ठाःपुनरैकैकमंशगुणहीयुरितिव्यवस्थितोधर्मःइदत्तुज्येष्ठतदनुजयोरिवि

सर्वेषांधनजातानामादृतीताज्यमयजः यच्चसानिशयंकिंचिद्दशात्श्चासुयाद्हरम् ११४ उद्धरौनदशा
 स्तिसिसपन्नानासूकर्मसू यत्किंचिदेवदेयतुज्यायसमानवद्धनम् ११५ एवससुद्धृतोद्धारसमानशा
 न्यकल्पयेत् उद्धरितुद्धृतैवमित्यस्यादशाकल्पना ११६ एकाधिकंहरज्येष्ठःपुत्रोद्धृततोऽनुजः अं
 शमशयवीयांसइतिधर्माव्यवस्थितः ११७ स्वेष्योशोम्यस्तुकन्याम्यःप्रदद्युभ्रातरःपृथक् स्यात्स्वादशा
 चतुर्भागंपतितःस्तुरदित्सवः ११८

द्वादिगुणवत्त्वापेक्षयाकनिष्ठानांचनिरुणलेबोद्धव्यंज्येष्ठतदनुजयोरधिक
 दानदर्शनात् ११७ सेम्यइति ब्राह्मणद्वानियवैश्यमूद्राश्चत्वारोभ्रातरःस्वजात्यपेक्षयास्वेष्यश्चतुरोशान्हरसुःविप्रइत्या-
 दिनावस्यमाणेष्योभागेस्यआत्मीयात्मीयाद्भागच्चतुर्भागपृथक्कन्यास्योअनूटास्योभगिनीस्यःयायस्वसौदर्व्याभगिनी
 सन्तयाएवसंस्कारार्थमितिपवंदद्युःतथाचयान्नवल्लभ्यःअसंस्कृतास्तसंस्कार्याभ्रातृभिःपूर्वसंस्कृतेःभगिन्यश्चनिजाद-
 द्वाशतुतुरीयकम् यदिभगिनीसंस्कारार्थंचतुर्भागदातुंनेच्छतितदापतितामवेयुःएतेनैकजातीयवैमानेयभगिनीसद्भवे
 पिसौदयमभगिनीस्यश्चतुर्भागदानमवगतव्यम् ११८ अजेति एकशफाअभ्यादयःछागमेधादि एकशफसहितंविभागाका

लेसमं कृत्वा विभक्तुमशक्यं तन्मिभ्रजे किंतु ज्येष्ठस्यैव तत्स्थानं तु तत्तुल्यद्रव्यांतरदानेन समो कृत्य विधीयवा तन्मूल्यं विभजे
 त् अजाविकमिति पशुं हृद्वा हि प्रापैकवद्भवः ११९ यवीति कनिष्ठो यदि ज्येष्ठभ्रातृभार्यायां निरयोगेन पुत्रजनयेत्तदा तेन पि-
 तृपितृव्येन सह तस्य दोत्रजस्य समो विभागः स्यान्न तु पितृवत्सोऽहरो भवति इति विभागव्यवस्थानियता अनियोगो त्यन्मस्यानं शि
 लवद्वयमित्यद्यपि समेत्यभ्रानरः सममित्यक्तं तथा व्यवस्मादेव लिं गत्सोत्रस्यापि स्मृतपितृकस्य पितृव्य विभागो स्तोति रास्यते १२०
 उपति ज्येष्ठभ्रातृः दोत्रजः पुत्रोऽपि पितृवत्सोऽहरो विभागीत्युक्त इमांशं कानिराकृत्य पूर्वोक्तमेव ददयति अप्रधानं दोत्रजः पुत्रः यथा
 नस्य दोत्रिणः पितुर्दोत्रेण सोऽहरो विभागग्रहणरूपेण संबध्यते स्तेष्वपि पितातद्वारेणापत्योत्सादने प्रधानं तस्मात्पूर्वोक्तेनैव धर्मेण
 विभागव्यवस्थारूपेण पितृव्येन सह तं दोत्रजं विभजेदिति पूर्वस्यैव शेषः १२१ पुत्र इति यदि प्रथमो दायां कनीयात्पुत्रो जातः प-

अजाविकं सैकशाकृन्मजातु विषमं भजेत् अजाविकं तु विषमं ज्येष्ठस्यैव विधीयते ११९ यवीयान्ज्ये
 ष्टभार्यायां पुत्रसुत्यादयेद्यदि समस्तत्र विभागः स्यादिति धर्मो व्यवस्थितः १२० उपसर्जनं प्रधानस्य
 धर्मतो नोपपद्यत पिता प्रधानं जने तस्माद्दोत्रेण तं भजेत् १२१ पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठार्यां कनिष्ठार्याच्च
 पूर्वजः कथं तत्र विभागः स्यादिति चेत्संशयो भवेत् १२२ एकदृषमसुद्धरसहरतसपूर्वजः ततोऽपरेऽ
 ज्येष्ठदृषास्तदूनास्वभात्ततः १२३ ज्येष्ठरस्तु जातौ ज्येष्ठार्याहरदृषमं षडश ततः स्वभात्ततः शेषां प्र
 जेरन्मिति धारणा १२४

आदूदायां च ज्येष्ठः तदा तत्र कथं विभागो भवेदिति संशयो यदि स्यात्किं मातुरुद्वाहकमेण पुत्र-
 स्यन्ये षलसुतस्य न्यक्रमेणो तितदाह १२२ एकमिति पूर्वस्यां जातः पूर्वजः ज्यापोः संज्ञा छंदसो र्बहुलमिति हस्तस्य संक्रमिद्योष्येकं
 दृषमसुद्धरगृणहीयान्ततः श्रेष्ठपभादन्ये ये संस्यज्याः श्रेष्ठदृषमाः ते तस्माज्ज्येष्ठिनेयात्मात्तजानां कनिष्ठेयानां प्रत्येकए
 कैकशो भवतीति मातुर्द्वाहकमेण ज्येष्ठाम् १२३ ज्येष्ठ इति प्रथमो दायां पुत्रो जातो जन्मना च भ्रातृभ्यो ज्येष्ठः सदृषमः षोडशो या
 सांगवांता गृणहीयात् पंचदशगा एकदृषममित्यर्थः ततो नंतरं येऽन्ये च व्दीप्यो जातान्ते स्य भ्रातृभ्रातृः ऊढज्येष्ठे षोडशो योषाभागा

दिविपमजेरन्वितिनिश्चयः १२४ सदृशीति समांनजातीयस्त्रीषुजातानांपुत्राणांजातिगतविशेषासावेसतिनमातृक्रमेणज्यैष्ठ्या
 मृषिभिरुच्यतेजन्मज्यैष्ठानांहु पूर्वोक्तएवविशतिभागादिरुद्धारोबोद्धव्यः एवंचमातृज्यैष्ठ्यस्थविहितप्रतिषिद्धत्वात्घोडशीअहूणा
 यदएवद्विकल्पः सचगुणवन्निगुणतयात्मान्गुणोरुलघुत्वावगमाद्द्वयस्थितः अतएवजन्मविद्यागुणज्यैष्ठ्यशेदायादवापुत्रा
 त्इतिदृहसत्यादिभिर्जन्मज्यैष्ठ्यविद्यादुल्लेखणोद्धारोक्तर्षउक्तः निरुणस्यैकवृषमभिमितिभेदगुणस्यवृषमघोडशादितिमातृज्यै
 ष्मात्रगणनरुद्धारोबोद्धव्यः मातृज्यैष्ठ्यविधित्वबुवादेमेधातिशिरवदत्तूगोविदराजस्तन्यतभजगीनकेपलविप्रगोजन्मज्यैष्ठ्यकि
 तु १२५ जन्मेति स्वर्वाहण्यारव्योमंत्रोज्योतिष्टोमइतिदृहसत्याह्वानार्थप्रसृत्यतेनत्रमथमपुत्रेणपितरसुपविश्याह्वानंक्रियतेअ
 मुकापितायजतइत्येवमृषिभिः स्मृतंतथायमयोगिर्भिएककालनिधित्कथोरपिजन्मक्रमेणएकंज्यैष्ठतास्मृतागर्भविधित्वहुवचनंरुच्य

सदृशस्त्रीषुजातानांपुत्राणामविशेषतः नमातृतो ज्यैष्ठ्यामस्तिजन्मतोज्यैष्ठ्यसुच्यते १२५ जन्म
 ज्यैष्ठ्यनचाह्वानस्वर्वाहण्यस्वपिस्मृतम् यमयोश्चैवगर्भेषुजन्मतोज्यैष्ठ्यतास्मृता १२६ अपुत्रोऽनेन
 विधिनासूताकुर्वेत्पुत्रिकासू यदपत्यमवेदस्यातन्ममस्यात्स्वधाकरम् १२७ अनेनतुविधानेनपु
 राचक्रेयपुत्रिकाः विदुल्यथस्ववशास्यस्वयदक्षः प्रजापतिः १२८ ददौसिदशधर्मायकन्यपायत्रयोद
 रा सोमायराज्ञेसत्कृत्यमीतात्सासतविशतिम् १२९

पत्यंजायतेनन्मआह्वाद्यौर्देहिंकरंस्यादितिकन्यादानकालेजामात्रासहसंप्रतिपत्तिरूपेणविधानेनदुहितरंपुत्रिकाकु
 र्यात् अत्रपरप्रतिपत्तिरूपमनुवादमाह १२७ अनेनेति दक्षाः प्रजापतिः पुत्रोत्पादनविषयज्ञः स्ववशादृच्यमनेनोक्तविधा
 नेनकृत्स्नादुहितरः पूर्वपुत्रिकाः सयकृतवान्काल्प्ये अथशब्दः १२८ ददाविति सदेवोष्माविसुत्रिकापुत्रलाभेनमीता
 अलंकारादिनासन्कृत्यदृशपुत्रिकाधर्मापत्रयोदशाकश्यपायसतविशतिंचंद्रायक्षिजानामौषधीनांचराज्ञेदत्तवान्सा
 न्येयामपिपुत्रिकाकरणलिंगदृशत्यादिवन्दीनामपिपुत्रिकाकरणज्ञापकम् १२९

७

७

७

७

७

७

७

७

७

यथैवेति अन्मस्थानीयः पुत्र आत्मावेपुत्रनामासीति मंत्रलिङ्गत्तत्समाचदुहितातस्याअप्यंगेस्यउत्पादनात् अतस्तस्यापुत्रिका
 यांपितुरान्तस्वस्त्र्यायांविद्यमानायामपुत्रस्यमृतस्यपितृद्वन्द्वं पुत्रिकाव्यतिरिक्तः कथमन्योहरेत् १३० मातुरिति मातुर्यद्वन्द्वं तत्तस्यामृता
 यांकुमारीभागवस्यात्पुत्राणां तत्र भागः कुमारीचानूदाभिप्रेतातथागोतमः स्त्रीधनं दुहिनुषामदत्तानामप्रतिष्ठितानां च अपुत्र-
 स्यन्मातामहस्यदौहित्रएवमकृतत्वात्पौत्रिकेयः समग्र्यधनगृणहोयात् १३१ दौहित्रेति दौहित्रः प्रकृतत्वात्पौत्रिकेयएवतस्यमातामह
 धनग्रहणं अनंतरोक्तजनकधनग्रहणपिंडदानार्थीयमारमः पितृशब्दस्य तत्रैवप्रसिद्धत्वात् अन्यस्यपौत्रिकेयः पुत्रानंतरहितस्यजन
 कस्यसमग्र्यधनगृणहोयात्साएवपितृमातामहास्यादौपिंडोदद्यात्पिंडदानं आत्सोपलक्षणार्थीपौत्रिकेयलेनजनकधनग्रहणपिंडदानया

यथैवात्मातथापुत्रः पुत्रेण दुहितासमा तस्यामात्वनिष्ठत्वात्कथमन्योधनं हरेत् १३० मातुस्तु यौ
 तं कथं तस्यात्कुमारीभागवत् १३१ दौहित्र एव च हरेत् पुत्रस्याखिलधनम् १३१ दौहित्रो ह्यखिलधनस्य
 मपुत्रस्यपितृहरेत् सएवदद्याद्दौपिंडोपिन्नेमातामहाय च १३२ पौत्रदौहित्रयौ लौकिकेन विशेषो ऽस्ति
 धर्मतः तयोर्हिमातापितरौ समृत्तौ तस्य देहतः १३३ पुत्रिकायां कृतायात्पुत्रियदिपुत्रोऽनुजायते समस्त
 त्रविभागः स्याज्ज्येष्ठतानास्ति हि स्त्रियाः १३४ अपुत्रायां मृतायात्पुत्रिकाया कथंचन धनं तत्पुत्रिका
 भन्ताहरेत्तया विचारयन् १३५

मोहनिरासार्थवचनम् १३२ पौत्रेति पौत्रपौत्रिकेययोर्लौकिकधर्मकृत्येन कश्चिद्दिशो
 यो न्नियस्मान्मनोर्मातापितरौ तस्य देहादुत्पन्नाविति पूर्वस्यैवानुवादः १३३ पुत्रिकेति कृतायां पुत्रिकायां यदितकर्तुः पुत्रोऽनंतरजा
 यते तदा तयोर्विभागफालेभ्यो विभागो भवेत् नोऽक्षरः पुत्रिकायै देयः यस्मान्ज्येष्ठया अपितत्सा उद्धरविषये ज्येष्ठतानादरणीया
 १३४ अपुत्रेति अपुत्रायां पुत्रिकायां कथंचन मृतायां तदीयधनं तद्देवा विचारयन् गृह्णीयात्पुत्रिकायाः पुत्रसमलेनानपत्यस्वपा
 लीरहितस्य मृतपुत्रस्यपितृनुग्रहणमसक्तौ तन्निवारणार्थमिदं वचनम् १३५ अकृतेति अकृताया कृतावेति पुत्रिकाया एव द्वे
 विधेयत्रयदपन्यमनेदस्यातन्ममस्यात्सथाकरमित्यभिधाय कन्यादानकाले वरानुमत्यायक्रियते साकृताभिसंधिमात्रकृतायाव्य

वहारेणनकृता तथागोतमः अभिसंधिमात्रात्पुत्रिकामेकेषामितिअतएवपुत्रिकार्थमंशयतिमारात्रिकार्थमद्यैत्युक्तम् पुत्रिकेयकृ
ताभ्रकृतापुंसमानजतीयाहोदुरुवाद्येनैतदौहित्रेणपौत्रकार्यकुर्यात्पौत्रिकेयवान्मातामहः पौत्रितयाचासौतस्मौपिंडं दद्यात्
गोविंदराजस्वरुतावेत्युत्रिकेवदुहितात्तसुत्रोपिमातामहधुनेपौत्रिकेयइवमातामह्यादिसलेव्यधिकारित्याह तन्मपुत्रिकायाःपु
त्रतुल्यत्वादुत्रिकपुत्रिकार्यैरतुल्यत्वेनतसुत्रोक्तस्तुल्यौयोग्यत्वादिति १३६ पुत्रेणेति पुत्रेणजातेनस्वर्गादिलोकान्प्रामोती-
तिपौत्रेणतेष्वेवचिरकालमवतिष्ठतेतदन्तरपुत्रस्यपौत्रेणादित्यलोकंप्रामोतिअस्यचदायभागमकरणेअभिधानंपितुर्दनेप-
ल्यादिसद्भावेपितुत्रस्यतदभावेपौत्रस्यदस्येवंपुत्रसंतानाधिकारयोधनार्थम् १३७ पुन्नाम्नेति यस्मात्पुन्नामयेयनरकास्ततःपि
तरत्रायतेतस्मात्त्राणात्आत्मनैवब्रह्मणापुत्रइतिशोक्तःतस्मान्महोपकारकत्वात्पुत्रस्युक्ततदीयपुंसतानस्यदायमागित्यभि

अकृतावाकृतावापिपूर्विंदेत्सहशास्ततम् पौत्रिमातामहस्तेनदद्यात्पिंडंहरद्वनम् १३६ पुत्रेणलो
कान्जयतिपौत्रेणानत्यमभ्युते अथपुत्रस्यपौत्रेणब्रह्मस्याप्नातिविष्टयम् १३७ पुन्नाम्नानरकृ
द्यस्मात्त्रायतेपितरंरक्तः तस्यात्पुत्रइतिशोक्तःस्वयमेवस्वयंफवा १३८ पौत्रदौहित्रयोर्द्वैकैकविश
षानोपपद्यते दौहित्रापित्यसुत्रेनसतारयतिपौत्रवत् १३९ मातुःप्रथमतःपिंडंनिवपत्युत्रिकारं
तः द्वितीयतुपितुस्तस्यास्तृतीयतसितुः १४० उपपन्नोगुणैःसर्वैःपुत्रोयस्यतुदत्रिमः सहरते
वत्तद्विषयसंप्राप्तौव्यन्यगोत्रतः १४१ निपूर्वदादर्यार्थमिदम् १३८ पौत्रेति दौहित्रःपुत्रिकापुत्रःपुत्रदौहित्रयोर्दौकैक

त्रिद्विषोचोसंभाव्यतेयस्माद्दौहित्रोपिमातामहंपरलोकैपौत्रवन्निस्तारयतिएतच्चपौत्रिकेयस्यपौत्रेणसास्यप्रतिपादनार्थंपुत्रिका
करणानंतरजातपुत्रेणसहधनेतुल्यभागबोधनार्थम् १३९ मातुरित्यादि पौत्रिकेयःप्रथममात्रेपिंडंद्वितीयमातुःपित्रेत्तीयमातुः
पितामहायदद्यात् पित्रादीनामुपित्रेमातामहायचेत्कृत्वाशितृक्रमेणैवपिंडदानम् १४० उपपन्नेति पुत्रस्तस्यहयाःपितु-
रेवेतिद्वादरापुत्राणामेवप्रस्यहरत्वंवस्यतिदशापरंतुक्रमशइतिऔरससेत्रजाभावेदत्तस्यपितुर्कस्थहरत्वात्समेवअतःसत्य-
व्योपसपुत्रेदत्तकस्यसर्वगुणोपपन्नस्यपितृक्रमस्यभागप्राप्त्यर्थमिदंवनयस्यदत्तकःपुत्रोअथयनादिसर्वगुणोपपन्नोभवति

सौम्यगोत्रादागतीपिसत्यव्यैरेपितृरिक्थभागंगृह्णीयात् अतएवऔरसःपुत्रःपितृभ्यस्ववस्मनःप्रफरितिऔरसस्यसर्वैक
 र्णामिधानत्तेननास्यसमभागिलिङ्किंतुक्षेत्रजोक्तषष्ठभागिल्लमेवास्वन्याय्यम् गोविंदराजस्तऔरसक्षेत्रजाभावेसर्वगुणोपपन्न
 स्येवदत्तकस्यपितृभ्रूथभागिल्लार्थमदयन्मभिस्यवोचत्तन्नकृत्रिमादीनान्मिगुणानोपितृभ्रूथभागिल्लं दत्तकस्यतुतसूर्वपटि
 तस्यापिसर्वगुणोपपन्नस्येवैतन्त्याव्यलात् १४१ गोत्रेति गोत्रधनेजनकसंबंधिनीदत्तकोनकदाविद्यामुयात् पिंडश्चगोत्रत्रस्य
 तुगाभीपस्यगोत्रभ्रूथ्येभ्रजतेतस्यैवसपिंडोदीयतेतस्मात्पुत्रदत्तो जनकस्यस्यथापिंडश्चाद्धादितत्पुत्रकृत्कृन्निवर्त्तते १४२ अमि
 पुक्तेति योरुवीदिनियोगंविनाजानोपश्चसपुत्रायानियोगेनापिदेवपदेःकामादुत्सादितस्मात्पुत्रोक्तेमणजारोत्पन्नकामाभिलाषजो
 धनभागन्नादितः १४३ निसुक्तेति निसुक्तायामपिस्त्रियंभृतास्यत्कलादिनियोगेति कर्त्तव्यतांविनापुत्रोजातःसक्षेत्रिकस्यपितुर्द्धन

गोत्ररिक्थेजनधितुर्नहरेद्वभिमःकचित् गोत्रभ्रूथ्यानुगःपिंडोव्यपैतिददूतःस्वधा १४२ अनियु
 क्तास्तश्चेतुपुत्रिण्यात्तश्चदवशात् उभौतौनाहतोभागजारजात्कामजो १४३ नियुक्तायामपि
 पुमान्नाय्यजातोऽविधानतः नैवाहःपैतृकभ्रूथ्यपतितोत्सादितोहिसः १४४ हरेत्तत्रनियुक्तायो
 जातःपुत्रोच्यौरसः क्षेत्रिकस्यतुतद्दोजधमतःप्रसवश्चसः १४५ धनयोविभृताद्भ्रातुभृतस्यस्त्रिय
 मेवच सौऽपत्यंभ्रातुःकलाद्यदद्यात्तस्यैवतद्धनम् १४६

लक्ष्युन्नाहंनियस्मादसौपतितेनोत्सादितःनिसुक्तौयो

विधिंहिलेत्तेनपतितस्योक्तलात् १४४ हरेदिति तत्रनिसुक्तायांयोजातःक्षेत्रजःपुत्रऔरसद्वधनंहरत्प्रस्मात्तत्तस्यकार
 णमृतंवीजंतक्षेत्रस्त्वाभिनएवतत्कार्यंकरणलात् अपत्यमपिचधर्मस्तदीयतत्पृथिव्यान्त्येष्टुभार्यायापुत्रसुत्यादयेद्यदीत्य
 नेनक्षेत्रजस्यपितामहधनेपितृव्येनसहसमभागस्यमोक्तलात् गुणवतःक्षेत्रजस्यऔरसवत्सोद्धारभागप्राप्त्यर्थमिदञ्चौरस
 तुन्यत्वाभिधानम् १४५ धनमिति योऽमृतस्यभ्रातुःस्यावर्जंगमंधनंपत्न्यारक्षणाक्षमयासमपितंरक्षेतत्तंत्तुष्णोयात्तस्य
 नियोगपरमेषणतस्यासुत्यादितस्यभ्रातुरपत्यस्यदद्यात्एतत्तद्धनयोविभृतात्भ्रातुरित्वाभिधानात्तद्विभक्तत्वात्तद्विषयंयवियात्

ज्येष्ठभार्यामिति सभागाभिधानात् १४६ येति यास्त्रीपुर्वीदिभिरनुज्ञानादेवराहोऽन्यतोवासापिडात्सुत्रमुत्यादेयेत्स्यदिक-
 मजो भवति तदा तमन्वयमजमन्वाद्योवदति अकामज एवन्वयभागीसचव्याहृतो नारदेन सुखात्सुखपरिहरन्गार्त्राञ्चा-
 ण्यसंस्थान् कुले तदशेषे च संतानार्थेन कामत इति १४७ एतदिति समान्जान्तीयासुभार्यासुरकेन भोजानामेष विभागावि-
 धिर्चोदयः इदानीं ज्ञानतीयासुत्रेषु बर्हस्पिउत्सन्नानां पुत्राणां विभागं शृणुत १४८ ब्राह्मणेति ब्राह्मणस्य यदि क्रमेण ब्राह्म-
 ण्याद्यान्वतलो भार्या भवेत्सुः तदा तासां त्रिषूत्सन्नुष्य अथ वस्यमाणो विभिर्भान्नादिभिरुक्तः १४९ कीनाशेति कीनाशः कर्ष-
 कः गवांसक्तो यो यानभ्यादिजलं करो अगुरीयकादिवे मृहं च प्रधानं यावत् आशास्तेषु कः प्रधानं तूँशा इत्येतद्ब्राह्मणा-
 पुत्रस्योद्धारार्थं देयं अथ शिष्टं वस्यमाणरीत्या विभजनीयम् १५० अंशमित्यादि त्रींशान् ब्राह्मणोधनाद्गृह्णीयात् द्वास्त्रि

यानिसुक्तान्यतः पुत्रं देवराहाय्यवासुयात् तं कामजमन्वयं यथोत्सन्मन्वसते १४७ एत-
 दिदानीं विज्ञेय विभागस्य कयोनिषु बर्हस्पिउत्सन्नानां स्त्रीषु निबोधत १४८ ब्राह्मणस्यानु-
 पुष्यणत्वं सक्तयदित्स्त्रियः तासां पुत्रेषु जातेषु विभागेऽथ विधिः स्मृतः १४९ कीनाशो गोघृषो यान-
 मलकारश्च वसन्त विभ्रस्योद्धारिकदयमक्ताशश्च प्रधानतः १५० अंशं द्वायासुरे द्विभ्राह्मणोद्धारोऽस्ति
 यासुतः त्रैथ्याजः सार्द्धमेवांशमशशुद्रासक्तो हरत् १५१ सर्ववाक्स्थजानतद्दशधापरिकल्प्य च ध-
 र्मं विभागं कुर्वीत विधिनानेन धर्ममिति १५२ चतुरोशान् हरद्विप्रस्थानि शान् स्त्रियामुक्तः वैश्यापुत्रो
 हरद्वयमशशुद्रासक्तो हरत् १५३

यासुत्रः सार्द्धं वैश्यापुत्रः अंशं शुद्रासक्तः एवं च यत्र ब्राह्मणी स्त्रियामुत्रोद्धारो वैश्यापुत्रो
 तत्र पंचधा कृते धने त्रयोभागा ब्राह्मणस्य द्वौ क्षत्रियापुत्रस्य जनयेव दिशा ब्राह्मणी वैश्यापुत्रादौ च कल्पना कार्या १५१ सर्वभिति
 यद्वासवमृत्पथप्रकारमनुद्गतेन्दारदशाशकृष्णा विभागधर्मशोधमदानपेतं विभागजननवस्यमाणविधिनान् कुर्वति १५२ चतुरइति
 चतुरो भागान् ब्राह्मणो गृह्णीयात् त्रीन् क्षत्रियापुत्रोद्धारो वैश्यापुत्रः एकं शुद्राजः अत्रापि ब्राह्मणी क्षत्रियापुत्रसद्भवे सप्तधा धने कृते
 च त्वारो भागान् ब्राह्मणस्य त्रयः क्षत्रियापुत्रस्य एवं ब्राह्मणी वैश्यापुत्रादौ द्विचतुष्टयेषु च कल्पना कार्या १५३ छ छ छ

यद्यपीति यदिच्चाह्मणोद्दिजादिन्त्रोप्यसर्वस्वविद्यमानपुत्रः स्यात् अविद्यमानपुत्रोचातयापिशूद्राशुत्राधानंतराधिकारियः तन्त्रे
 सदशमभागादधिकं धर्मतो न दद्यात् अयं च शूद्राशुत्रप्रतिषेधेयमिथादविद्यमानसजातिपुत्रस्य क्षत्रियवैश्यापुत्रोसर्वस्वस्य हरी-
 स्याताम् १५४ त्रास्यणेति ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां शूद्राशुत्रो धनमाकूलमवति किंतु यदवधनमस्तेपिता दद्यात् देवतस्य भवेत् ए-
 नं च पूर्वोक्तविभागनिषेधात् विकल्पः स च गुणवदगुणापेक्षः अथवा अदृष्टशूद्राशुत्रविषयोयं दशमभागानिवेधः १५५ संभवणेति
 द्विजातीनां समानजातिभार्यासूयेपुत्राजानास्ते सर्वे ज्येष्ठयोश्चरं दत्त्वा ज्येष्ठसमभागं कृत्वा ज्येष्ठे न स हान्ये विभजेत् १५६ शूद्रेति
 शूद्रस्य पुत्रः समानजातीयेषु भार्योपदिरयते नोक्तृष्ठा अवकृष्टावानस्यान्वयेजानास्ते यद्विपुत्रशतमपि त दशमभागा एव भवेत् तैर्नोद्दि-

यद्यपिस्यात्सुसत्सुत्रोप्यसत्सुत्रोपि वा भवेत् नाधिकं दशमाह द्याच्छूद्राशुत्राया धर्मतः १५४ ब्राह्मण
 सन्नियविशां शूद्राशुत्रो न च स्वभाक् यदेवास्वपिता दद्यात्त देवास्वधनमवेत् १५५ सूत्रवर्णासूत्रे
 ताः सर्वेषु त्राह्मिन्नाम् उद्धरं ज्यायसे दत्त्वा भजे रन्ति त रसमम् १५६ शूद्रस्य तु सवर्णवना न्याप्ता
 या विधीयते तस्याजानाः समाशाः सुयुधिषु त्रशतं भवेत् १५७ पुत्रान् ह्येदशयानाह नृणां स्वायं प्र-
 वो मनुः तेषां षड्भुदायादाः षड्दायादवाधवाः १५८ औरसः क्षेत्रजश्च वदत्तः कृत्रिम एव च गु-
 दोत्पन्नोऽपि हि शूद्रश्च दायादावाधवाश्च षट् १५९ कानि नश्च महोदश्च क्रीतः पानं भवस्तथा स्वयं दे-
 नश्च शूद्रश्च षड्दायादवाधवाः १६०

रः कस्य चिन्मदेयः १५७ पुत्रानिति यान् ह्येदशयान् ह्यैरप्यगर्भो मिसुरा इतेषां
 मथादायाः षड्बाधवाः गोत्रदायादाश्च तस्माद्बाधवलिनसपिंडसमानोदकानोपिंडोदकदानादि कुवत्यनंतराभावे च गौत्रदायं गृहं
 भितिपितृ स्वस्थमात्तस्य पुत्र स्वस्थहराः पितुरिति दशविधुत्राणां सेवस्यमाणत्वात् उत्तरे षट् न गोत्रधन इरा भवति बाधयास्त-
 भवति तत्र च षु कार्यसुदकक्रियादिकुर्यति मेधातिथिस्तु षड्दायादवाधवा इत्यादि उत्तरं षट् स्यादायलमवाधवलत्वात् नान्मेवा-
 धायनेन च षु स्वस्थामिहितत्वान् तदाह कानि न च महोदश्च क्रीतं यौनसं वं तथा स्वयं दत्तं निपादं च गोत्रभाजः प्रचक्षते १५८ औरसर-
 ति औरसादयो वस्यभागाः षट् स्वभाजो बाधवाश्च भवंति १५९ कानि नश्चेति कानि नादयो वस्यमाणत्वात् स्रग्णाः षट् गोत्रं च स्वयं ह-

गनमपवन्ति शोधवाच्यमवन्तीतिव्याख्यातं औरसेनसहस्रैत्रजोदीनांपारलुल्यलाशांकायावन्निपसाथमाह १६० यादृशमिति तृणादिनिर्मितकुल्लिनोदुपादिभिरुदकतरुंर्यथाधिपंडमाभोतितथाविधमेवकुपुत्रैः क्षेत्रगादिभिः पारलोकिवंदुःखंदुरुतरंभामोति इत्यनेनक्षेत्रजोदीनासुखीरसपुत्रवत्संपूर्णकार्यकरणक्षमत्वेनमवतीतिदशितम् १६१ यदीति अयुत्रेणपरक्षेत्रेनिवोगोत्सादि तः फलतः उपयोरव्यसौत्रकथीपिडदाताचर्भतदीतयोन्नवल्क्योक्तविषयेयदाक्षेत्रिकस्यपितुः क्षेत्रजानंतरमौरसमः पुत्रोभवति तदाताचौरसक्षेत्रजो एकत्रकथी एकस्यपितृर्घपित्रकथ्यो भवतः तथापिघस्यजनकसंबंधितदेवसायुर्णहीयात्नक्षेत्रजः क्षेत्रिकपितुः यत्तवस्थितिपटुक्षेत्रजसांशंभदद्यात्तैत्तकाह्नान् औरसोविमजन्दायमितितुत्रबहुलस्य प्रलुयाद्भवल्क्यः उभयसंबंधित्रकथहरलमुक्ततद्वैत्रिकपितुरोरसपुत्राभावेचोद्भ्यम्-मेयातिथिगोविदराजोवु औरसमनिसुक्तापुत्रचविषयी-

यादृशफलमाभोतिकुपुत्रैः संतरंनजलम् तादृशफलमाभोतिकुपुत्रैः संतरंस्तमः १६१ यद्येकत्रकथिनोस्थानामौरसक्षेत्रजाफलनो यस्यायत्पैतृकत्रकथसतद्गृहेहिततरः १६२ एकएवोरसः पुत्रः पितृस्यस्यसुतः प्रकः शोषाणामानुशास्थार्थभदद्यात्तुभजीवनम् १६३ षष्ठतुक्षेत्रजस्याशभदद्यात्तुकाह्नान् औरसोविमज द्वायपितृस्यपचमभववा १६४ औरसक्षेत्रजोपुत्रापितृकथस्यभागिनो दशापरलुक्तमशो गोत्रकथ्याशभागिनः १६५ स्वक्षेत्रसंस्कृतायातुस्यमुस्यादयेन्द्रियम् तमौरसंविजानीयात्युत्र प्रथमकल्पितम् १६६ कर्सेमन्त्रोक्त्याचक्षते तन्नअनिसुक्तापुत्रस्याक्षेत्रजत्वादनिसुक्ताफलतश्चेत्यनेनतस्यत्रकथग्रह-

णानियेषात्प्रयोक्तृस्थिनां विलग्ननां च १६२ एकदिति व्याख्यादिनामयमौरसपुत्राभावेक्षेत्रजादिषु कृतेषुपुत्रादौषधादिनाविगतव्याधेरौरसजल्लेसनीदमुच्यते औरसार्थैकः पुत्रः पितृधनस्वामीशोषाणां क्षेत्रजव्यतिरिक्तानां तस्यषष्ठांशादेवंद्वयमाणत्वात्पापसंबंधपरिहाराथआसाच्छदनदद्यात् १६३ षष्ठमिति औरसः पुत्रः पितृसंबंधिदयं विमजन्क्षेत्रजस्यषष्ठमंशंपंचमं वादद्यात्निर्णयसमुपापेक्षेत्र्यायं विकल्पः १६४ औरसेति औरसक्षेत्रजोपुत्रावुक्तमंशेणपितृधनहरीत्यातां अन्येषुनदंशदत्तकादयः त्रमाज्ञापवन्तिपूर्वमावेपरः परदत्तेवंक्रमेणधनांशाहशाब्द १६५ स्वदिति स्वमार्यायां कन्यावस्थायामेव कृतविवाहसंस्कारायांय

स्वयमुत्पादेत्तु पुत्रं औससुख्यं विद्यात्सवर्णायां संस्कृतायां सुखादितमौरसपुत्रं विद्यादिति बौधायनदर्शनात्सज्जानीयाया मेव
 सयमुत्पादित औससो ज्ञेयः १६६ यदिति यो मृतस्वप्नुं प्रकृत्य मवविशो धिव्याध्युपेतस्य भार्यायां द्यूताक्तलादि नियोगार्थमेणगुरु
 नियुक्तायां जातं सक्षेत्रजं पुत्रो मन्वादिभिः स्मृतः १६७ मातेति शुक्रशोणितसंभवः पुरुषो मातापितृभित्तकः तस्य मदानविक्रय
 प्ररित्यागेपुमांतापितृवैभवं इति विसृष्टमरणान् मातापितावापरस्परानुज्ञायं पुत्रं परिग्रहीतुः समानजातीयं तस्यैव पुत्रास्मा
 वनिभिन्नाया मापदिशीति युक्तं तु मयादिना उदकपूर्वदानं सदा त्रिभारव्यः पुत्रो विज्ञेयः १६८ सदृशमिति यंपुनः समानजातीयपि
 नोः पारलौकिक आह्लादिकरणाकरणाभ्यामुणदोषो भवत इत्येव मादिज्ञपुत्रगुणैश्च मातापित्रोराराधनादियुक्तपुत्रकुर्यात्सहस्रत्रि-

यस्तल्पजः प्रसीतस्य ह्युवस्य व्याधितस्य वा स्वधर्मण नियुक्तायां सपुत्रः क्षेत्रजः स्मृतः १६७ मातापि
 तो वा दद्यात्ताय मद्भिः पुत्रमापदि सदृशपीति सस्युक्तसज्ञेयादत्रिमः स्रुचः १६८ सदृशतु मुकुर्याद्यगुण-
 दोषविचक्षणम् पुत्रपुत्रगुणैश्च सविज्ञेयश्च ह्यत्रिमः १६९ उत्पद्यतु गृह्यस्य न च ज्ञापितं कस्यसः स
 गृहगूढोत्पन्नस्तस्य स्वाद्यस्य तल्पजः १७० मातापितृभ्यामुत्पद्यतयोरन्यतरणवा यपुत्रपरिगृहो
 यादपविद्धः स उच्यते १७१ पुत्रवैशमनिकन्यातु यपुत्रजनयद्रहः तं कानि नुवदेन्नाम्ना बोद्धुः कन्या
 समुद्भवम् १७२ यागर्भिणी संस्क्रियते ज्ञाता ज्ञातापि वासती बोद्धुः सगर्भो भवति स होढ इति चो-
 च्यते १७३

मारव्यः पुत्रो बौच्यः १६९ उत्साद्य इति यस्य गृहे अवस्थिताया भार्या या पुत्रमुत्पद्यते सज्जानीयो यं भवति तिस्रो-
 नैपिकस्तात्सु रुधविशेषाज्जानो साधितिन ज्ञायते स गृहे अभकाश सुत्पन्नस्तस्य पुत्र स्याद्यदोयायां भार्या या जातः १७० मातेति मा
 तापितृभ्यां स्रुक्तयोरन्यतरं मरणेन अन्यतरं णवात्यक्तपुत्रस्वीकुर्यात्सोपविद्धास्य पुत्र उच्यते १७१ पित्रेति पितृगृहे कन्या
 यपुत्रं अमकयां जनयेत्तं कन्या परिणेतुः पुत्रेन्नाम्ना कानि न चदेत् १७२ येति यागर्भवती अज्ञातगर्भावा परिणीयते सगर्भस्त-
 स्या जातः परिणेतु पुत्रो भवति स होढ इति व्यपदिश्यते १७३ श्रीणीयेति यः पुत्रार्थमातापित्रो सकाशात् यं क्रीणीयात् सक्रीत

कस्तस्यपुत्रो भवति केतुपुणैस्तुल्योहीनोवाभवेनतत्रजातिः सादृश्यवेसादृश्ये सजातीयेषुपंशोक्तानयेषुमयाविधिसिंघियाद्
 वृत्त्येनमर्षेयाभेवपुत्राणासजातीयलाभिधानलेनमनाविक्रीतव्यतिरिक्ताः सर्वेपुत्राः सजातीयबोद्धव्याः १७४ येति याभत्रोपरि
 त्यक्तमृतभर्तृकावासेच्छयाअन्यस्यपुनर्भयाभूलायसुत्यादेयत्सउलादकस्यपौनर्भवेः पुत्रश्च्यते १७५ साचेदिति भास्त्रीयद्यस्त
 तयोनिः सत्यन्यमाश्रयेतदातेनपौनर्भवेनभत्रापुनर्भवाहास्त्वसंस्कारमर्हति यहाकोमारपतिमुत्सृज्यान्यमाश्रित्यपुनस्तभेवप्रत्या
 गताभवति तदातेनकोमारेणभत्रापुनर्भवाहास्त्वसंस्कारमर्हति १७६ मानेति योमृतमातापितृकस्त्यागोचितकारणविनाहेवादि
 भानाभ्यासक्तोवाआत्मानंयस्मैददातिसस्येयदत्तास्वः तस्यपुत्रोभान्वादिभिः स्मृतः १७७ यमिति विन्वास्वेषविधिः स्मृत इत्या

क्रीणीयाद्यस्वपत्यर्थमातापित्रोर्यमंतिकान् सक्रीतकूकः कृतस्तस्यसदृशोऽसदृशोपिवा १७४ या
 पत्यावापरित्यक्ताविधवावास्वयेच्छया उत्यादयेत्युनभूत्वास्यपौनर्भवश्च्यते १७५ साचेदक्षतयोनिः
 स्याद्व्रतप्रत्यागतापिवा पौनर्भवेनभत्रोसापुनः संस्कारमर्हति १७६ मातापितृविहीनोयस्यक्तोवा
 स्मादकारणान् आत्मानस्यशयेद्यस्येस्ययदत्तस्तसः स्मृतः १७७ यद्वाह्यणस्तूद्रायाकामादत्या
 दयेस्तसम् संपारयन्नेवशवस्तस्मात्पारशवः स्मृतः १७८ दास्यावादासदास्यावायः शूद्रस्यस्तसम
 वेत् सोनुज्ञातोहरदशभित्तिधर्मव्यवस्थितः १७९ क्षेत्रजादीन्स्फतानेतानेकादशयथादितान् पु
 त्रमतिनिधीनाहुः क्रियालोपान्यनीधिणः १८०

सवल्स्यदर्शनात्परिणीतायामेवशूद्रायांवाह्यणः कामार्थेषुत्रजनये
 त्साजीवन्नेवशवतुल्य इतिपारशवः स्मृतः यद्यप्ययंपितृपकारार्थेआत्यादिकरोत्येवतथाप्यसंपूर्णोपकारकत्वान्शवव्यपदेशाः
 १७८ दास्याभिति धजाहताद्युक्तलक्षणयादास्यादाससंबन्धिन्यावादास्याशूद्रस्ययः पुत्रोजायतेसपित्रापरिणीतापुत्रैःसमा
 शभागोभवान्भवति अनुज्ञातस्तुल्यभागलभत इतिशास्त्रव्यवस्थानियता १७९ क्षेत्रजेति एतान्क्षेत्रजादीन्एकादश
 पुत्रान्पुत्रोत्यादनविधिलोपः पुत्रकर्तव्यआह्लादिलोपश्चभाषुदित्येवमर्थपुत्रप्रतिच्छंदाकान्मुनयआहुः १८० ७ ७

यदिति यएते क्षेत्रजादयोः न्यवीजोत्पन्नाः पुत्रा औरसपुत्रप्रसंगोक्ताः ते यद्द्विजोत्पन्नास्तस्यैव पुत्रा भवन्ति न क्षेत्रिकादेरिति सत्ये
 रसे पुत्रेषु त्रिकायां च मत्स्याने कर्त्तव्या इत्येवंपरमिदं अन्यबीजजा इत्येकादशपुत्रोपलक्षणार्थस्त्वबीजजातावपि पौनर्भवशौद्रोक्त
 र्त्तव्यौ अतएव च्छदहस्यतिः आज्यं विना यथा तैलसद्भिः प्रतिभिधिः स्मृतः तथैकादशपुत्रास्तपुत्रिकोरसयोर्विना १८१ श्वात्पुत्रा
 गति श्वात्पुत्रा मेकमातापितृकाणामध्ये यद्येकः पुत्रवान् स्यात् अन्येषु पुत्ररहितस्तदा तेनेकपुत्रेण सर्वान् पुत्रान् सपुत्रान् मनु
 गहनतश्चतस्मिन्सति अन्येषु पुत्रप्रतिभिधेयोन कर्त्तव्याः स एव पिंडदोशहरश्च प्रवर्तित्यनेनोक्तं एतच्च पत्नीदुहितरश्चैव पितृपौत्र्यात्
 रस्तथा तत्कृता इति याज्ञवल्क्यवचनाद्भ्रातृपर्यंताभावे बोद्धव्यः १८२ सर्वासामिति एकपत्निकानां सर्वासां स्त्रीणां मध्ये यद्येका
 पुत्रवती स्यात् तदनेन पुत्रेण सर्वास्ताः पुत्रयुक्ता मनुराह १८३ अयमिति औरसादीनां सर्वां पुत्राणां प्रकृतत्वात् औरसादि

यएतोऽभिहिताः पुत्राः प्रसंगादन्यबीजजाः यस्य ते बीजतो जातास्तस्य तेनेतरस्य तु १८१ श्वात्पुत्रा
 मेकजातानामेकश्च पुत्रवान् भवेत् सर्वेस्तास्तेन पुत्रेण पुत्रिणां मनु रब्रवीत् १८२ सर्वासामेकप
 त्नीनामकाचेत्सु त्रिणिभिर्वत् सर्वेस्तास्तेन पुत्रेण भाहपुत्रवती मनुः १८३ अयमसः अयसोलाभया
 पीयानृवथमहति बहवश्च सुसदृशाः सर्वेऽस्यस्य भागिनः १८४ नश्चातरो न पितरः पुत्रात्रवथह
 राः पितुः पिताहरदपुत्रस्य च्छदहस्यत्प्रातरएव च १८५

सुपक्रम्यतेषां पूर्वः पूर्वः अयान्सा एव दायहरः सचान्यान्विष्टया
 दिति विष्णुवचनात् औरसादीनां पुत्राणां पूर्वाभावे परः परस्म्यमर्हति पूर्वमद्भावे परसर्वे न संस एव कुर्यात् एवं च सिद्धेऽप्युद्रा-
 पुत्रस्य द्वादशपुत्रमर्थे पाठः क्षेत्रजादि सद्भावे धनानहलज्ञापनार्थत्वेन साधकः अन्यथा तु क्षेत्रियावेष्यापुत्रवदीरसत्वात् क्षेत्रजादि
 सद्भावे पिधनं लभेत्सर्वस्य परसर्वे न मान्त्रेणापवादतरविषये द्रष्टव्यं क्षेत्रजगुणवदुत्तकपुत्रयोः पंचसंघं वा भागं औरसोदद्यादिति
 विहितत्वात् यदितुसमानरूपाः पौनर्भवाद्यो बहवः पुत्रास्तदा सर्वे एव विभज्यन्तवथ्यगुणहीसुः १८४ नैति नसोदरश्चातरो न-
 पितरः किंतु औरसाभावे क्षेत्रजादयोगेण पुत्राः पितृऽस्म्यहरा भवन्तीति अनेनोच्यते औरसस्य तु एकवैपसः पुत्र इत्यनेनैव सि

दुल्यान् अविद्यमानसुखासुख्यपुत्रस्यपत्नीदुहितरहितस्वचपिताधनगृह्यात्तेषामभावेऽन्तरोधनगृहसुः एतच्चान्तिरुपपन्नं
 विध्यामः इदानींक्षेत्रजानामप्युत्रपितामहादिधनेष्वधिकारं दर्शयितुमाह १८५ अयाणाभिति अयाणापित्रादीनांउदकदानंका
 र्थंनिष्पाएचतेभ्यः पिंडो देयः चतुर्थम्यपिंडोदकयोर्दातापंचमस्यासंबंधोनास्ति तस्माद्युक्तोऽपुत्रपितामहादिधने गौणापौत्राणाम-
 धिकारः औरसपुत्रपौत्रयोश्चपुत्रेणलोकान्जयतीत्यनेनेवात्रपितामहादिधनभागित्वसुक्तम् १८६ अनंतरइति अस्यसामान्यव-
 चनस्योक्तोरसादिसापिंडमात्रविषयत्वेयर्थ्यन्ततश्चाहुक्तपल्यादिदायश्रास्यर्थमिदम् सपिंडमध्यासन्निकृष्टतरोयः सपिंडःपु-
 मान्स्त्रीवातस्यमृत्तधनंभबतितत्रैकवौरसःपुत्रइत्युक्तत्वात्स एवमृत्तधनेस्वाधिकारीक्षेत्रजयुगवंदंत्तकयोस्तुयथोक्तंपंचमपष्ट
 वाभागं दद्यात् क्षेत्रजादिपुत्राणांसंबन्धनमात्रं कुर्यात् औरसाभावेपुत्रिकागत्युत्रम्यदौहित्र एवच हरेदपुत्रस्याखिलधनमित्युक्तत्वा
 दौरसपुत्ररहित एवत्रापुत्रो विवक्षितः तदभावे क्षेत्रजादय एकादशपुत्राः क्रमेणपितृभ्रूनाधिकारिणः परिणीतशूद्रासुत्रस्तदशा
 मभागमात्राधिकारिनाधिकदशमाहृद्यात् शूद्रासुत्रायेत्याहुक्तत्वात् दशमभागावशिष्टधनं सन्निकृष्टसपिंडो गृहयात्रयो दशवि

त्रयाणासुदकंकार्षीन्निषुपिंडः प्रवर्तते चतुर्थः संमदात्तेषांपंचमो नोपपद्यते १८६ अनंतरः सपिंडा
 द्यस्तस्य तस्य धनं भवेत् अत ऊर्ध्वं स कुल्यः स्यादाचार्यः शिष्य एव वा १८७

धनुत्राभावेपत्नीसर्वभर्तृधनप्रा
 णिनी यदाह्याजवल्क्यः पत्नीदुहितरश्चैवपितरौऽन्तरस्तथा तत्कृतो गोत्रजो बंधुः शिष्यस्स ब्रह्मचारिणः एषामभावे पूर्वस्य
 धनभागुत्तरांतरः स्वपितस्यह्यपुत्रस्यसर्ववर्णेष्वयं विधिः बृहस्पतिरप्याह आभ्यायस्मृतिं तत्रेच लोकाचारैच सूरीभिः शरीराहंस्मृ
 ताजायापुण्यापुण्यफलेसमा यस्यनोपरताभार्यादेहहृदंतस्यजीवति जीवत्यहंशरीरेतु कथमन्यः समायुयात् सकुल्यैर्विद्यमानैस्तृ
 पितृमातृसनाभिभिः अपुत्रस्यप्रभृतस्यपत्नीतद्भागहारिणी पूर्वप्रणीतान्निहोत्रभृतैर्भर्तृरितद्धनम् विदेत्यतिव्रतानारिधमए
 यमनातनः जंगमंस्थावरहेमकुल्यं धान्यमयांबरम् आदायदापयेच्छूद्रं मासवात्मासिकादिकम्-पितृव्यासुदौहित्रान् भर्तृस्व
 स्त्रीयमातुल्यान् पूजयेत्कथं पूजयित्वा चूद्धानायातिथींश्चिपः तत्सपिंडा बांधवावायेतस्याः परिपंथिनः हिंस्युर्धनाभितान् च राज्ञा
 चौरैरुड्डेनशासयेत् बृहस्पतुः अपुत्राशयनं भर्तुः पालयतीतिव्रते स्थिता पत्येव दद्यात्तसिंडं कृत्स्नमर्थं लभेत च बहुक्तम् स्त्रीणां

तुजीवनं दद्यादिति सर्वं न मात्र वचनं तत्त्वशीला धार्मिकस्य विचारयोग्यो वनस्य पत्नी विषयं अतो यन्मोधातिथिना पत्नीनामंशमागिल्लं
 निषिद्धसुक्तं दसं वदम् पत्नीनामंशमागिल्लं दहस्यत्यादि संसतम् मेधातिथिनिराकुर्वन् नमीणातिसतोभनः पत्युभावे व्युत्क्रिया
 दुहितानदभावे पितामातानतयोरभावे सोदर्यभ्रातानदभावे तत्सुतः मातर्यपि च दत्तायापितुमीताहरेद्धनं इति वक्ष्यमाणत्वात्
 पितृमाता तदभावे अन्योपि सन्निकृष्टसंपिंडो मृतधनं गृह्णीयात् तद्यथापितामहसंतानेऽविद्यमानेऽपि तामहसंतान एव तद-
 प्युक्तम् अत ऊर्ध्वसंपिंडसंज्ञान्नाभावे समानोदक आचार्यः शिष्यश्चक्रमेण धनं गृह्णीयात् १८७ सर्वेषामिति एषामभावे इति
 वक्तव्ये संपथभाभावे इति युक्तं तत्संब्रह्मचार्यादेरपि धनं हारिलार्थं सर्वेषामभावे ब्राह्मणावेदत्रयाध्ययिनो वास्त्यांतरशौचयुक्ता
 जितेंद्रिया धनहारिणो भवन्ति एव च पिंडदाः तथा सति धनिनो मृतस्य ब्राह्मणदिग्धमहाभिन्ने भवति १८८ अहार्थ्यमिति ब्राह्म-
 णसंबंधिधनं राजा कदाचिद्ब्राह्मणमिति शास्त्रमर्थदा किं तूक्तं क्लृप्ताभावे ब्राह्मणभावेऽप्योपि देयं क्षत्रियादि धनं पुनः पूर्वोक्तं क्रम्य

सर्वेषामप्यभावे तु ब्राह्मणाः क्रम्यमागिनः त्रैविद्याः शूद्रयोर्दत्तास्तथा धर्मे न हीयते १८८ अ-
 हार्थ्यं ब्राह्मणद्रव्यराज्ञानित्यमिति स्थितिः इतरेषां तु वर्णानामसर्वाभावे हरेन्नृपः १८९ सुस्थितस्या-
 नपत्यस्य सगौत्रात्सुत्रमाहरेत् तत्र यदृश्यं जातं स्यात्तत्तस्मिन्प्रतिपादयत् १९० दौतृयो विवदेया-
 तां द्वाभ्यां जातो स्त्रियाधने तयो यद्यस्य पित्र्यस्य तत्सगृह्णीतनेतरैः १९१ हराभावे राजा गृह्णीयात् १८९ सं-

स्थितेति अनपत्यस्य मृतस्य भार्या समानगोत्रात्पुंसो गुरुमिश्रुक्ता सती नियोगधर्मेण पुत्रमुत्पादयेत् तस्मिन् मृतविषये यत्
 धनं जातं भवेत्तत्तस्मिन् पुत्रे समर्पयेत् देवराज्ञासंपिंडाद्वा इत्कत्वात्सगौत्रान्नियोगमाप्त्यर्थं तज्जन्यं क्रम्यमागिल्लार्थमिदम्
 १९० द्वाविति यद्येकं क्रम्यस्थिनो स्यातामित्योरसंक्षेत्रजयोरुक्तमिदं त्वोरसपोनं भवविषयं यदौत्पन्नोरसंभवे मृतत्वात् बालाप-
 त्यतया स्वाभिधनं स्त्रीकृत्यपोनं भवभर्तुः सकाशात्पुत्रांतरं जनयेत् तत्स्थापि च पो न भवस्य भर्तुर्मृतत्वात् क्रम्यहराभावात्पुनं गृह-
 तवती पश्चात्तौ द्वाभ्यां जातौ यदि विवदेयातां स्त्रीहस्तगतधनं तया तयो र्यस्य यज्जनकस्य धनं स तदेव गृह्णीयात् न स्वल्पं गितृजो म्यज-
 नकस्य १९१ जनन्यामिति मातरि मृतायां सोदर्यभ्रातरौ मागिन्यश्च सोदर्या अनूतामातृधनं समं कृत्वा गृह्णीयुः ऊटास्तु धनानु-

रूपं संमानं लभते तदा ह च हस्पतिः स्त्रीधनं स्यादपत्यानां दुहिताचतदंशिनी अपुत्राचेत्समूदातुलभते मानमात्रकम् ततश्चानूदानां पितृधनद्वोदानां मातृधनं भ्रात्रास्वाच्चतुर्थभागोदयः १९२ यादिति तासां दुहितृणाया अनूदादुहितरः ताभ्योरितामहो धनाद्यथा तासां भूजा भवति तद्यथा त्वाकिंचिद्दातव्यम् १९३ अथेति अध्वनोत्पव्यं विभक्तिसमीपेत्यादिनास्तु त्रेणसमीपार्थे अव्ययीभावः विवाहकाले अग्निसन्निधौ यस्त्रिवादिदत्तं तदध्यग्निस्त्रीधनं तदाह कालापर्ययः विवाहकाले यत्स्त्रीधनं तदाह काले अग्निसन्निधौ तदध्यग्नि कृतं सद्भिः स्त्रीधनं परिकीर्तितम् यत्पितृगृहात् इत्तृगृहं नीयमानया लब्धं तदध्यावाहनिकम् तथा च कालापनः यत्पुनर्लभते न शिनीयमानानुपैत्कात् अध्यावाहनिकत्वात् तत्स्त्रीधनं सुदाहृतम् यत्पुत्रीति-

जनन्यां संस्थितायां तु समं सर्वसूहोदराः भजेरन्मातृकं नृकस्यं प्रगिन्यश्चसूनाभयः १९२ यास्तासास्तु दुहितरस्तासां भयि यथाहृतः मातासत्याधनात् किंचित्पुत्रेभ्योऽपि पूर्वकम् १९३ अध्वान्यध्यावाहनिकं इत्तत्पुत्रीतिकर्मणि स्मात्स्मात्पितृभ्रातृषु स्त्रीधनं स्मृतम् १९४ अन्वाधियत्तु यद्दत्तपत्यामीति न च यत्पत्यो जीवति तृत्तयाः प्रजायास्तद्भूजभयत् १९५ ब्राह्मि देवांषु गोधवप्राजापत्येषु यद्दत्त अप्रजाया मतीताया भर्तुरवतदिष्यते १९६ यत्पत्याः स्याद्भूजभयत्तद्विवाहेषु अक्षरादिषु अप्रजाया मतीतायां मातापित्रोस्तदिष्यते १९७

वसभयोन्तरे यद्दत्तं पट्टप्रकारकं स्त्रीधनं स्मृतम् १९४ अन्वेति अन्वाधेयं व्याख्यातकालापनेन विवाहात्परतो यत्तुल्यं भर्तृकुले स्त्रिया अन्वाधेयं तदुक्तं तस्य वधुकुले तथा विवाहाद्दुर्भ्यं भर्तृकुले पितृकुले वा यत्स्त्रिया लब्धं भ्रात्राच्चिमीति नदत्तयत् अथान्यादि पूर्वश्लोकेऽक्तं इत्तं स्त्रिवाति स्मृतायाः स्त्रियाः सर्वधनं तदपत्यानां भवति १९५ ब्राह्मि आह्लादिषु पंचसु विवाहेषु कलक्षणेषु यत्स्त्रियाः षड्धिधनं तदनपत्यायां भर्तुरवसंत्वादिभिरिष्यते १९६ यदिति यत्पुनः स्त्रिया आस्तराक्षसपैशाचेषु कलक्षणेषु यत्स्त्रियाः षड्धिधनमपि तदनपत्यायां भृतायां मातापित्रोरिष्यते १९७ छ छ

हेतुकर्मणि भ्रात्रोदिदत्तं तथा भ्रात्रापि-

स्त्रियाभिति आह्लाणस्यनानाजान्तीयासुस्त्रासुस्त्रियादिस्त्रियामनपत्यपतिकार्यांमृतायांतस्याः पितृदत्तंधनंसजातिविजातिसापत्य
 कन्यापुत्रसद्भवेपित्राह्लाणीसापत्येयीकन्यागृणहीयान्तदभावेतदपत्यस्यतद्दनंभवेत् १९८ नैति स्त्रात्रादिबहुसाधारणात्कुटुंबध
 नात्भार्यादिभिः स्त्रीभीरत्नालंकाराद्यर्थेधनसंचयनन्कर्तव्यन्वापिचमसुर्गज्ञांविनामर्तृधनादपिकार्यंततश्चनेदंस्त्रीधनम् १९९
 पत्यावित्यादि मत्तरीजीवतितत्समताभिर्योऽलंकारः स्त्रीभिर्दूतः तस्मिन् मृतोविभागकालंतपुत्रादयोभजेरन् भजमानाः पापिनो
 वन्ति २०० अनंशाविति नपुंसकपतितजासंधत्रोत्रिकलोन्मत्तजडमूकाश्चपच कुणिपराद्योविकलेन्द्रियास्तेपित्रादिधनहरान-
 भवंति किंचुग्रासाच्छादनभागिनस्तदेवाह २०१ सर्वेषामिति सर्वेषामेपांक्लावादीनांशास्त्रज्ञेनअस्यैहपरिणायावज्ज

स्त्रियांतुयद्भवेद्विज्जितं पित्रादत्तं कथंचन आह्लाणीतद्धरेलकन्यातृदपत्यस्यवाभवेत् १९८ ननिर्हीरंस्त्रि
 यः कुर्षुः कुटुंबाहुमध्यगात् स्वकादपिचविताद्विस्वस्यमत्तुरनाज्ञया १९९ पत्योजीवृतियः स्त्रीभि
 रलंकारोधृतोभवेत् नतंभजेरन्दायादाभजमानाःपततिते २०० अनंशोक्लाबपतितेजास्यधवधि
 रौतथा उन्मत्तजडमूकाश्चपचकेचिन्निरिद्रियाः २०१ सर्वेषामपितुन्याय्यदातुश्चत्त्यामनीधिणा
 ग्रासाच्छादनमत्यंतपतितोद्युददभवेत् २०२ यद्यथितातुदरैः स्यात्क्लावादीनाकथंचन तेषा
 मुत्पन्नतनूनामपत्यदायमहति २०३ यत्किंचित्स्थितरिपतेधनज्यष्टाधिगच्छति भागोयवीयसात
 त्रयदिविद्यानुपालितः २०४ अविद्यानातुसर्वेषामीहातश्चेद्भनंभवेत् समस्तत्रविभागः स्यादपि
 त्र्यदितिधारणा २०५

ग्रासाच्छादनंदेयंअदत्तापीस्यात् २०२ यदिति कथंचनेत्यभिधानात्क्लावाद्योविवाहानहो
 मृचितंयदिकथंचिदेषांविवाहेच्छाभवेत्तदाक्लाबस्यक्षेत्रजउत्सने अन्येषामुत्पन्नापत्यानामपत्यंधनभागभवति २०३ यत्किं
 दिति पितरिमृतेसतिस्त्रानृभिः सहाविभक्तो ज्यष्टः किंचित्स्वेनपौरुषेपाधनंलभतेततोधानात्विद्याभ्यासवतांकनिष्ठस्त्रातृणां
 भागोभवतिनेतरेषाम् २०४ अविद्यानाभिति सर्वेषाम्नातृणां कृषिवाणिज्यादिचेष्टयायदिधनंस्यात्तदापिच्यवर्जितेतस्मिन्

धनेस्ताजितेसमोविभागः स्यात्तन्मद्दारः अपिच्य इतिनिश्चयः २०५ विद्योति विद्यामैत्रोविवाहाजितंमाधुपर्किकंमधुपर्क-
लेपूज्यनपायस्र्छन्तंस्वैयवत्स्यात्पत्किंवित्रपितरोत्सृक्कार्यमपवादः विद्याधनंनचव्याहृतकालायायेन परभक्तप्रदानेनप्राप्ता
विद्यायदान्यतः तयाप्राप्तंचविधिनाविद्याप्राप्तंनदुच्यते उपपत्त्येवस्र्छन्तंविद्यायापणपूर्वकम् विद्याधनंतुतद्दद्यात्विभागो
नविभज्यते शिव्यादालिज्यतःप्रश्नात्सदिरधप्रश्नभिर्यथात् अज्ञानशक्तनाहादास्र्छन्तंप्राज्यधनाच्चयत् विद्याधनंतुतत्वाहु
विभागोविभज्यते अतोयज्येधातिथिगोविंदराजास्यामाधुपर्किकमालिज्यधनंनचव्याहृतदुक्तम् विद्याधनत्वात् २०६ च्वा
दृणाभिति राजानुगमनादिकर्मणायोधनमजितुंशक्तोश्चादृणासाधारणधनेनेच्छतिसस्वीयादंशात्किंचिदुपजीवनंदत्त्वाच्चा
दृभिः पृथक्कार्यैःतैतत्तत्तुत्रास्तत्रधनेकालंतरेनविबदंते २०७ अनुपमन्निति पितृधनानुपधानेनयत्कृष्यादिकृशाराजयेत्

विद्याधनंतुपुत्रस्यतत्तस्यैवधनंभवेत् मैत्र्यमौद्गृहिकंचैवमाधुपर्किकमेवच २०६ च्वात्दृणांय
स्तनंहतपुत्रशक्तःस्वकर्मणा सनिभाल्यःस्वकादशात्किंचिद्वत्पजीवनम् २०७ अनुपमन्न
पितृद्रव्यश्रमणयदुपाज्जितम् स्वयमीहितलब्धतन्नाकामादातुमर्हति २०८ पैतृकतुपिताद्
व्यसनवातयद्दासुयात् नतनुत्रभजेत्साङ्गमकामःस्वयमज्जितम् २०९ विभक्ताःसहजीवितो-
विभजेरन्युनयदि समस्तत्रविभागःस्याज्येष्ठतत्रनविद्यते २१० येषांज्येष्ठःकृनिष्टोवाहीयेताश
प्रदानतः स्त्रियेतान्यतरोवापितस्यभागानलुप्यते २११ सोदर्याविभजेरस्तसमत्यसहिताःसमम्
श्चातरोयंचससृष्टाभगिन्यश्चसनाभयः २१२

तत्सर्वेद्यायातमनिच्छन्श्चात्स्योदातुञ्जार्हति २०८ पैतृकमिति य
लुनःपितृसंबंधिनंतेनासामर्थ्येनोपेक्षितत्वादनर्वातंपुत्रः शक्त्यामासुयात्तस्यमजितमनिच्छन्त्यैःसहनयिभजेत् २०९ विभ
क्तादिति पूर्वसोत्थारंनिरुद्धरवाविभक्ताश्चातः पश्चादेकीकृत्यधनंसहजीवितोयदिपुनर्विभागंरुर्वतितदानत्रसमोविभागःज्ये
ष्ठस्योद्गरोनंदेयः २१० येषामिति येषांश्चादृणांमध्येकश्चिद्विभागकालेप्रज्ज्यादिनास्वाशाद्दीयेन्मृतोवाभवेनस्य भागो नलुप्येत्
किंतु २११ सोदर्याइत्यादि सोदर्याश्चातःसमागम्यसहिताः भगिन्यश्चसोदर्यास्तमेषांसमकृत्वाविभजेरन्तोदर्याणांसापत्या

भाभरणादिकं तद्विभास्यमेव तद्विषयमेव शिवायवस्थाभरणमिति अहस्पतेर्विभागावचनं कृतान्भसोदनसंस्कारादितन्वविभजनीयं
तत्राभिमन्त्रनरमूल्यं संस्कारादितावन्नामूल्यधनेन कृतान्त्वचाकृतान्त्वेनपरिवर्त्यविभज्यत इति त्वहस्पतिवचनाद्विभजनीयमेव उ
द्वं कृपादिगतं सर्वं कृपमोयमविभजनीयम् स्थियोदास्याद्यायास्तस्य भागान् भवति तानविभाज्याः किंतु तुल्यं कर्मकारयितव्याः
यागक्षेममन्त्रिपुरोहितादियागक्षेमहेतुत्वात्प्रचरोगवादिनां प्रचारमार्गः एतत्सर्वमन्वाद्ययोऽविभाज्यमाहुः २१९ अयमिति एष
दापभागाः पुत्राणां क्षेत्रजादीनां क्रमेण विभागकरणमकारोसुभ्याकमुक्तः इदानीं द्यूतव्यवस्थान्प्रयुत २२० द्यूतमिति द्यूतसमाह्वयौव
स्यमाणान्क्षणीराजस्वराद्यान्विवत्तयेत्यस्मादेतौ द्वौदोषौ राज्ञो विनाशकारिणौ २२१ प्रकाशमिति प्रकटेमेतच्चौल्ययत् द्यूतसमा
ह्वयौ तस्मान्निगारणे राजानित्ययल्लुक्तः स्यात् २२२ अभाषाति अक्षकुशलादिभिरप्राणैर्यत्क्रियते तल्लोकैर्द्यूतं कथ्यते यः

अयं सुप्तो विभागेवः पुत्राणां च क्रियाविधिः क्रमशुः क्षेत्रजादीनां द्यूतधर्मनिबोधत २२० द्यूतं स
माह्वयं चैव राजाराद्यान्विवारयत् राजातकरणं वावतोद्वादाषाष्टुथिधीक्षिताम् २२१ प्रकाशमेत
त्तास्करयद्देवनसमाह्वयौ तयोर्नित्यप्रतीघातेनृपतियत्त्वान्भवेत् २२२ अभाषिणभिर्यत्क्रियते त-
ल्लोकैर्द्यूतमुच्यते प्राणिभिः क्रियते सुक्तसविज्ञेयः समाह्वयः २२३ द्यूतसमाह्वयंचैव यः कुशलाकार-
येतवा तान्स्वर्गान् धातयेद्भुजाश्रुद्वाश्रुद्वाङ्गिणः २२४ कितवान्कुशैलवान्कूरान्याषडस्थान्त्वमा-
नवान् विकर्मस्थान्शौडिकाश्रुक्षिप्रनिवासयेत्सुरान् २२५

सप्तमाह्वयोऽयैः लोकप्रसिद्धयोरप्यनयोर्लक्षणकथनं परिहरार्यम् २२३ द्यूतमिति द्यूतसमाह्वयौ यः कुर्यात्तयोवासाभिकः
कारयेत्तेषामपराधार्पणस्य राजाहस्तच्छेदादिवधं कुर्यात् यज्ञोपवीतादिहिनविन्दधारिणः शूद्रान् हन्यान् २२४ कितवेति
द्यूतादिसेविनोर्नर्तकायान्त्वेदविद्विषः श्रुतिस्मृतिबाल्यवतधारिणान्नापदिपरकर्मजविनः शौडिकान्वाद्यपान्मनुष्यान्क्षिप्रं
राजाराद्यान्निर्वासयेदिति कितवमसंगेनान्येषामप्यभिधानमत्र हेतुमाह २२५

ग्वयवहारनिर्णयं कुर्युः तत्त्वयं राजा कुर्यात्पणसहस्रं नानन्देयत् इदं चोक्तो च धनग्रहणोत्तरपिषयं उक्तो च ग्रहणोयेनियुक्तस्त्वित्क
कत्वात् २३४ ब्रह्महेति योमनुव्यो ब्राह्मणं हतवान् स ब्रह्महास्ररापो हिजातिः पैष्ट्याः पाता ब्राह्मणस्यैषैष्टीमाध्वीगोडानां तस्को
ब्राह्मणस्त्ववर्णहारिमनुष्यः कश्चिद्रूपस्त्वो गामात्येनेसर्वत्रत्येकमहापातकिनो बोद्धव्याः २३५ चतुर्णां भिति चतुर्णां भिव्येषां स-
हापातकिनां प्रायश्चित्तमकुर्वतां शरीरं धनग्रहणेन च धनसंबन्ध अपराधानुसारेण धर्मदिनेपंतं वस्यमाणं दंडं कुर्यात् २३६ गुरु
तल्प इति नाम्न्याराज्ञाललाटे स्फः इति वस्यमाणत्वात् ललाटे मेवांकनस्थानमवगम्यते तत्र गुरुपत्नीगमने यावज्जीवस्थापितं स
लोहेन ललाटे प्रगाकृतिं गुरुपत्नीगमनचिन्हं कार्यं एवं स्मर्यापाने कृते पातुर्हर्षिस्मराध्वजाकारस्त्ववर्णापहारसत्यपहर्षुः कुक्कुरपा

अमात्याः प्राड्विवाको वायुकुर्युः कार्यमन्यथा तत्त्वयं नृपतिः कुर्यान्तां स्सहस्रं च देडेयेत् २३४ ब्र
ह्महाचक्रापश्चस्तेषीच गुरुतल्पगः एते सर्वे पृथक्पृथक् क्रुद्द्रेयामहापातकिनो नराः २३५ चतुर्णां भिव्यै
तेषां प्रायश्चित्तमकुर्वताम् शरीरं धनससुक्तदंडधर्म्यप्रकल्पयेत् २३६ गुरुतल्पे भगः कार्यः स्मरा
पाने स्मराध्वजः स्तये च स्वपदकार्यं ब्रह्महृष्यशिराः पुमान् २३७ असंभ्राज्याह्यसंयाज्या असंप्रा-
कथा विवाहिनः चरयुः पृथिवीदीनाः सर्वधर्मबहिष्कृताः २३८ शान्तिं संबधिभिस्त्वित् लूक्तव्याः कृत
लक्षणाः निर्दयानिन्धमस्कारास्तन्मनोरनुशासनम् २३९ प्रायश्चित्ततु कुर्वाणाः सर्ववर्णाथथेदि
तम् नाक्याराज्ञाललाटे स्युदाव्यास्तूतमसाहसम् २४०

दरूपं कार्यं ब्रह्महणि कबंधः पुमान् कर्तव्यः २३७ असं
भ्राज्या इति अन्नादि कर्मेते भोजयितव्याः न चैते याजनीयाः नाव्येते अथापनीयानाव्येतेः कन्यादानसंबन्धः कर्तव्यः एते च निर्दय
त्वान् याचनार्थिभ्योप्यसुक्ताः सर्वश्रौतादि कर्मवर्जिताः पृथिवीपर्यट्टेयुः २३८ शान्तिं संबधिभिर्मातुलाद्यैरेते कृता
कास्त्यजनीयाः न चैषां दयाकार्यानाव्येतेन मस्कार्या इतीयमनोराज्ञा २३९ प्रायश्चित्तमिति शास्त्रसिंहितं प्रायश्चित्तं पुनः कुर्वा
णा ब्राह्मणादपरस्वयो वर्णाज्ञाललाटे अंकनीयानमवेयुः उत्तमसाहसपुनर्दनीयाः २४० छ छ छ

आग इति इतरे कृतवन्तस्त्रिस्तुतरे श्लोके श्रुयमाणसकामत इति चात्रापियोजनीयं तेनाकामत इति एष पराधेषु गुणवतो ब्राह्मणस्य
 मध्यमसाहसोदंडः कार्यः पूर्वोक्तस्तूतमसाहसोनिगुणस्य दृष्टव्यः कामतस्तेषु पराधेषु धनधान्यादि परिच्छदसाहितो ब्राह्मणो देशान्ति
 वीर्यः २४१ इतर इति ब्राह्मणादन्त्यपुनः क्षत्रियादयः एतानि पापानि अनिच्छतः कृतवन्तः सर्वस्वहरणमर्हति इदं च सर्वस्वहरणपूर्वो
 केनोक्तमसाहसनष्टत्वे संध्याव्यवस्थापनीयं इच्छया पुनरेषामेतेषु पराधेषु प्रवासनं चोर्हति प्रवासनं परासनन्निस्सूदनं हिंसनमि
 ति वधपर्यायं प्रवासनशब्दपठंत्वाभिधानिकाः २४२ नाददेतेति धार्मिको राजा महापातकसंबन्धिधनं न गुणहीनान् लोभात्पुनः
 संगृह्णन् महापातकदोषेण संसृज्यते कान्तहिं दत्तधनस्य प्रतिपत्तिरित्येतदर्थमाह २४३ अजिस्ति तद्दंडधनं न दद्यादिति लेप्रक्षि

आगः स ब्राह्मणस्यैव कार्यो मध्यमसाहसः विवास्थो वा भवेद्वा श्रुत्सद्व्यः स परिच्छदः २४१ इतरे
 कृतवन्तस्तु पापान्येतान्यकामतः सर्वस्वहारमर्हति कामतस्तु प्रवासनम् २४२ नाददेत नृपः साधु-
 महापातकिनोधनम् आददानस्तु तस्त्रोभात्तेन दोषेण लिप्यते २४३ अप्कृप्रवेत्यतं दंडवरुणाशो
 पपादूयेत् श्रुतस्तु तोपपुन्नेवा ब्राह्मणमतिपादयेत् २४४ ईशो दंडस्य वरुणो राजा दंडधरो हिंसः इ-
 शाः सर्वस्य जगतो ब्राह्मणा वेदपारगः २४५ यत्र जयते राजा पापकृद्भ्यो धननागमम् तत्र कालेन जग-
 ते मानवा दीर्घजीविनः २४६ निष्यद्यते च सस्यानि यथोत्तानि विशापृथक् बालाश्च न प्रमीयंते विह-
 तन्वच जायते २४७

पेह्मरुणापदघातं श्रुत्संपन्नत्राह्मणापवादघातं २४४ ईशा इति महापातकिं दंडधनस्य वरुणः
 स्वामी यस्माद् राजा मपि दंडधारित्वात् प्रकः तथात्राह्मणः समस्तवेदाध्यायी सर्वस्य जगतः प्रकः अतः प्रकृत्वा तो दंडधनमर्हति
 २४५ यत्रेति निष्यद्यत इति यत्र देशो प्रकृतं महापातकिनं राजानं गुणहानि तत्र परिपूर्णं कालेन मनुष्या उल्लस्यंते दीर्घा सुषुश्च मव-
 ति वैश्यानां च येषु धान्यादिसस्यान्श्रुतानि तेषु येषु कृष्यकृजायंते अकालेन बालाश्चि यंते दीर्घजीविन इत्येकेषु व्यादृशं यं बालानां पु-
 नर्ये च न्यंगानं किंचित् मृतमुत्पद्यते २४६ २४७ ब्राह्मणानिति शरीरपाडाधनग्रहणादिना श्रुद्भिच्छतो ब्राह्मणान् बाधमा-

नंछेवादिभिरुद्देश्यैर्विधोपायैर्नृपोहन्यात् ३४८ यावानिति अन्वयस्यवधेयावानधर्मोन्वृणतेः शास्त्रेणज्ञातः गावानेववध्यस्य
 त्यागोपियथाशास्त्रं दंडतु कुर्वतो धर्मः स्यात्तस्मात्तुः कुर्यात् ३४९ उदितइति अष्टादशक्रणादानादिषु व्यवहारपदेषु परस्परं विवदमा
 नयोर्विभक्त्यर्थिनोः प्रायनिर्णयोर्यवित्तरेणोक्तः ३५० एवमिति अनेनोक्तप्रकारेण धर्मादनपेताच्निर्णयं कुर्वन् राजानानुरा
 गात् देशान् लब्धुमिच्छेत् लब्ध्वा अथसम्यक्पालयेत् एवं सम्यग्यवहारं लब्ध्वा प्रदेशमाप्त्यर्थमुक्तम् ३५१ सम्यगिति जागलंसस्यसू
 पन् इत्युक्तीत्यासम्यगाग्निर्देशस्तत्रसतमाध्यायोक्तप्रकारेण कृतदुर्गश्चौरसाहसिकादिकं कनिराकरणे प्रकृत्यलंसदाकुर्यात्

आस्त्रणान्याधमानंतुक्रामाद्वरवर्णजिम् हन्याच्चित्रैर्वधोपायैरुद्देश्यैरुद्देश्यैरुद्देश्यैः ३४८ यावानवध्य
 स्ववधेतावान्वध्यस्यसाक्षणे अथर्मोन्वृणतेर्दशोधूमस्तविनियच्छतः ३४९ उदितोयं विस्तरशोभियो
 विवदमानयोः अष्टादशक्रमागेषु व्यवहारस्यनिर्णयः ३५० एवधस्याणिकायाणि सस्य कुर्वन्महीप
 तिः देशान् लब्ध्वा छिप्सत लब्ध्वा अथपरिपालयेत् ३५१ सम्यङ्निविष्टदेशास्तकृतदुर्गश्चशास्त्रतः कृत्
 कोद्दरणेनित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ३५२ रक्षणोदायं घृत्तानां कटकानां च शोधनात् नरद्रास्त्रिदिव्या
 मित्रजापालनतपराः ३५३ अशासस्तस्करान्यस्तु बलिगृह्णहानिपार्थिवः तस्य प्रकृत्यन्तराष्ट्रस्वर्गा
 चपरिहीयते ३५४ निर्भयतु भवेद्यस्यराष्ट्रबाहुबल्यमितम् तस्य तद्दृष्टेति मित्यं सिद्ध्यमान इव दुःमः
 ३५५ द्विविधास्तस्करान्च विद्यात्परद्रव्यापहारकान् प्रकाशाश्चाप्रकाशाश्च चारचक्रमहीपतिः ३५६

३५२ रक्षणोदिति यस्मात्साध्याचाराणोरक्षणोच्चौरादीनां च शासनात् प्रजापालनमुक्ता राजानः स्वर्गिच्छति तस्मात्कटकौद्दरणेय
 दंतु कुर्यात् ३५३ अशासन्निति यथा पुनर्नृपतिश्चौरादीनां निराकुर्वन् पद्भ्यागाद्युक्तं करं गृह्णाति तस्मै राष्ट्रवासिनो जनाः कुप्यंतिक
 मांतराजिनाप्यस्वर्गशातिरनेन दुष्टतेन प्रतिबध्यते ३५४ निर्भयमिति यस्य राजो बाहुवीर्याश्च यणराष्ट्रचौरादिभ्य रहितं भ
 यतितस्य नित्यं तद्दृष्टिगच्छति तदकसेकेनेचरुहः ३५५ द्विविधेति चार एव चौरज्ञाने हेतुत्वात् प्रकृत्यन्तराजानां चारैरेव

दनपादिप्रकारान्येनपरधनग्राहिणोजानीयात् २५६. प्रकाशेति तेषामुनश्रीरादीनामध्याद्येतुलामतिमानल्लोष्टचथादिनाहि
 रणपादिपण्यधिक्रयिणः परधनमनुचिनेनगृह्णति तेमकाशवंचकास्तेनाः चौराः सधिच्छेदादिनागुसाऽऽख्या अथाप्यपरधनगृह्णति ते
 प्रच्छन्वंचकाः किंच २५७ उल्लोचका इति असम्यगिति एवमिति उल्लोचकाये कार्थिभ्यो धनगृहीत्वा कार्थमधुक्ते कुर्वति औपाधि-
 काभयदर्शनात्पेधनमुपजीवंचिकाये सवर्णादिद्रव्यगृहीत्वाऽपद्रव्यमस्सेपेण वंचयंति कितचाद्युतसमाह्वये देविनः धनपुत्र-
 लाभादिमंगलमलमादिशये वर्तते मंगलदेशान्ताः भद्राः कल्याणाकारमच्छन्नापापाये धनग्राहिणः ईक्ष्णिगाकाहस्तरैवाद्यवलो
 कनेन युष्माशुभफलकथनजीविनः महामात्राहस्तिशिक्षाजीविनः चिकित्सकाः चिकित्साजीविनः असम्यक्कारिण इति महाभात्रि
 कित्सकविशेषाणां शिल्पयुक्ताश्चित्रलेखाद्युपायजीविनः ते व्यसुपजीव्यमानशिल्योपाययोत्साहनेन धनगृह्णति पण्यस्त्रियश्चपर

प्रकाशवंचकास्तेषां नानापण्योपजीविनः प्रच्छन्वंचकास्ते ते ये स्तेनादधिकारदयः २५७ उल्लोच
 काश्चोपधिकावंचकाः कितवास्तथा मंगलादेशान्ताश्च भद्राश्चेक्ष्णिकैः सह २५८ असम्यक्का
 रिणश्चैव महाभात्राश्चिकित्सकाः शिल्योपचारद्युक्ताश्च नियुगाः पण्ययाधितः २५९ एवमादी
 न्जिजानीयात्प्रकाशांल्लोककटकानू निगूढचारिणश्चान्यानार्यान्त्यलिगिनः २६० तान्विदित्वा
 सत्वरितैर्गूढलङ्कर्मकारिभिः चारिश्चानकसस्थानैः प्रोत्साद्यवशमानयेत् २६१ तेषादोधानभि-
 रव्याप्यस्वैस्वकर्मणितत्त्वतः कुर्वतिशासनराजासम्यक्सारपराधतः २६२

वशीकरणकुशलाइत्येवमादीन्प्र
 काशंलोकवंचकान् चारिजानीयात् अन्यानपिप्रच्छन्वचारिणः मूढादीन् ब्राह्मणादिवेषधारिणो धनग्राहिणोजानीयात् २५८
 २५९ २६० तानिति तानुक्तान्वंचकान्सभ्यैः प्रच्छन्नेस्तत्कर्मकारिभिवर्णिजां वणिगरभ्य एवमादिभिः पुरुषैरेत द्यग्निरिकैः सप्तमाश्या
 योपदिष्टकापटिकादिभिश्चारिरेनेकस्थानस्थैर्ज्ञानमोत्साद्यस्ववशान्कुर्यात् २६१ तेषामिति तेषामकाशाप्रकाशतस्कराणां स्वक
 र्मणिचौर्यदोषेपारमार्थिकादोषाः संधिच्छेदादयः तान्त्वलोकैर्मन्व्याप्यतद्गतधनशरीरादिसामर्थ्यपेक्षया च राजादंडंकुर्यात् २६२

नहीति यस्माच्चौराणां पापात्तरणबुद्धीनां विनीतवेषेणापृथिव्यां चरतौ दंडव्यतिरेकेण पापक्रियायां नियमं कर्तुं माशक्ये अनं एषां दंडं
 कुर्यात् २६३ सामेति जीर्णेति एवमिति सभाश्रावणगरादौ नियतं जनसंभूहस्थानं नृपाजलदानग्रहं अपूपविक्रयवेधमपप्यस्त्रीगृ
 हनयान्नविक्रयस्थानानि चतुष्यथाः नृपत्यातृदसमूलान्निजनसमूहस्थानानि जीर्णवाटिका अटव्यः शिल्पगृहाणि शून्यगृहाणि अ
 स्मादिवनाभिरुनिर्मोद्यानानि एवं मकरान्मन्यैः पदाति समूहैः स्थावरजगमैः एकस्थानस्थितैः मचारिभिश्चान्यैश्चारैस्तस्करभुविवार
 णार्थं चारयेत्सायैर्णोवधिषेऽन्यपानस्थीसंशो गस्वभृद्भ्रातृच्छेपणार्थं तस्करा अवतिष्ठते २६४ २६५ २६६ तदीति तेषां साहा-
 य्यं प्रतिपादमानैस्तच्चरितानुदृतिभिः संधिच्छेदादिकमात्रुधानवैदिभिः पूर्वचौरैश्चाररूपैश्चौरमायानिपुणैः तस्करान्जानीयाद्बु

नहिदंडादृते शक्यः कर्तुं पापविनिग्रहः स्तेनानां पापबुद्धीनां निमृत्तं चरतां क्षितौ २६३ सभाप्रपा
 पूषशालावशमद्यान्नविक्रयाः चतुष्यथाश्चैत्यदृक्षाः समाजाः प्रेक्षणानि च २६४ जीर्णोद्यानान्य
 रण्ययानिकारुकावेशानानि च शून्यानि चाप्यगाराणिवनान्युपवनानि च २६५ एवविधात्पृषोदेशान्यु
 ल्लैः स्थावरजगमैः तस्करप्रतिषेधार्थं चारैश्चारैश्चैत्यदृक्षाः समाजाः प्रेक्षणानि च २६६ तस्माद्धारुणुगतेर्नानाकर्मप्रव
 दिभिः विद्यादुस्सादयस्त्रैवनिपुणैः पूर्वतस्करैः २६७ भस्वमोज्यापदेशैश्च ब्राह्मणानां च दर्शनैः
 शौच्यकमापदेशैश्च कुसुस्तथासमागमम् २६८ येतत्रनापसपैयुमूलप्रणिहितान् अथये तान्च सस्यन्
 पाहन्यात्समिचज्ञातिबाधचान् २६९

स्तादयेच्च २६७ भक्ष्येति ते पूर्वचौरैश्चारैश्च ब्राह्मणा आगच्छतास्मिद्दुर्गच्छामः तत्र
 गोदकपांसेर्दैन्यभीमः इत्येवं भक्ष्यमोज्यव्याजेनास्माकं देये ब्राह्मणोस्ति सो भिक्षितार्थं सिद्धिजानाति तं पश्याम इत्येवं ब्राह्मणा
 नां दर्शनैः ऋग्निदेक एव बहुभिः सह योत्सने तं पश्याम इत्येवं शौर्यकर्मव्याजेन तेषां चौराणां राज्ञो दण्डधारकपुरुषैः समागमकुर्युः आ
 हयेयुश्च २६८ येदति ये चौरास्तत्र भक्ष्यमोज्यादौ मित्रहणशंकरानोपसर्पेति ये च मूले राजनिपुक्तपुसाणचौरवधे प्रणिहिताः सा
 वधानमृताः न संगतिमर्जनेनां चौरांस्तस्य एव शोत्वात् देकतापन्नमित्रपित्रादिज्ञातिस्करजनसहितान् बलादाक्रम्य राजाहन्यान्

नहोदनेति धार्मिकोराजाहृतद्रव्यसंधिच्छेदोपकरणव्यतिरेकेणानिश्चितचौरभावनेघातयेत्किंतुद्रव्येणचौर्योपकरणेनचनिश्चि-
 तचौरभावमविचारयन्घातयेत् २७० ग्रामेति ग्रामादिष्वपियेकेचिच्चौराणांचौरलज्जालाभक्तदाः चौर्योपयुक्तभाडादिगृहाव-
 स्थानयेददतिनानपिनैरतयोद्यपयधगोचरापेक्षयाघातयेत् २७१ राश्ट्रेति यैराश्ट्रेपुरस्नानियुक्ताः येचसीमांतवासिनोऽङ्ग्राःसं-
 तः चौर्यपदेशमध्यस्थाभवतितान्चौरवस्त्रिमंडलयेत् २७२ यश्चापीति याजनमनिग्रहादिनापरस्वयागदानादिधर्ममुत्पाद्यो-
 जीयतिसधर्मजीवनोब्राह्मणः सोपियोधर्ममयीदायाश्च्युतोभवतितस्यपिस्वधर्मस्यरिभ्रष्टदंडेनोपत्तापयेत् २७३ ग्रामेति
 दनेनस्करादिक्रियमाणेहितामंगेजलसेतुमंगेजातेक्षेत्रापेपन्नसंस्थानानेद्युत्तिमंगेचेतिमेधातिथिः पथिचौरदर्शनेतन्निकट

नहोदनेनविनाचौरघातयेद्दार्मिकोनृपः सहोदंसोपकरणघातयेद्विचारयन् २७० ग्रामेषपिचये
 केचिच्चौराणाभक्तदायकाः भाडावकाशदाश्चैवसर्वास्तानपिघातयेत् २७१ राश्ट्रेपुरस्नाधिकृतान्
 सामन्ताश्चैवचौदितान् अप्पघातेषुमध्यस्थान्शिव्याच्चौरानिवदुतम् २७२ यश्चापिधर्मसमायात्स
 च्युतोधर्मजीवनः दंडेनैवतस्योषित्वकान्दमीद्विविच्युतम् २७३ ग्रामघातेहितामंगापथिभाषाभि-
 दर्शने शक्तिनाभिधावतानिवास्याः सपरिच्छदाः २७४ राज्ञः कोपापहृत्स्वप्रतिकूलेषुचस्थिता
 न् घातयेद्विधैर्दंडैरराणाचोपजापकान् २७५ संधिच्छित्त्वानुयेचोद्यथात्रौकुर्वतितेस्कराः तेषांछि-
 त्वानृपोहस्तोतीस्त्रेण्यूलनिवेशयेत् २७६

वर्त्तिनोयथाशक्तितोरस्वान्कुर्वतितेशव्यागवाञ्चादिपरिच्छदसहितानि
 शान्तिवसिनीयाः २७४ राज्ञ इति राज्ञोभनगृहान्धनापहारिणस्तथातदाज्ञाव्याघातकारिणः शत्रूणांचराज्ञासहवैरिद्विकारि
 णोअपराधापेक्षयाकरचरणजिन्हाछेदनादिभिर्नानाप्रकारदंडैर्घातयेत् २७५ संधिभिति योरात्रोसंधिच्छेदंकृत्वापरधनतस्क-
 रासुव्यंतितेषांराजाहस्तद्वयेच्छित्त्वानीस्त्रेण्यूलैः आरोपयेत् २७६ अंगुलीरिति पटभ्रान्तादिस्थितंरुवर्णपीदिकंयथिमोक्षणेनयञ्चो-
 रयतिसयंथिमैदः तस्यमथमैद्वयग्रहणेअंगुलीच्छेदयेत् तेषांअंगुलीच्छेदयेत् तेषांअंगुलीच्छेदयेत् तेषांअंगुलीच्छेदयेत् तेषांअंगुलीच्छेदयेत्

वचनात् द्वितीयेग्रहणे हस्तपादौ छेदयेत्तृतीयेग्रहणे वार्होमिवति २७७ अग्निदानमिति ग्रंथिभेदादिकारिणो विज्ञाय अग्निभक्त
शस्त्रावस्थानप्रदान्मुष्यत इति भौषधौ रंधनं तस्यावस्थापकान् चौरवद्भजानि गृह्णीयात् २७८ तडागोति यः स्नानं दानादिनाज
लोपकारकं प्रागंसेतुमेदादिना विनाशयति तमप्यभज्जनेन मुकापंतरेण वा हन्यात् यद्वा यदितडागं पुनः संस्क्रुयति तदोत्तमसाहसं दं
इयः २७९ कोष्ठेति राजसंबंध्यादिषु धनागारायुगृहयोर्देवमतिमागृहस्य बहुधनव्ययसाध्यस्य विनाशकान् हस्त्यश्चरथस्य वाप
हर्तृन् रथीग्रमेव हन्यात् यत्संक्रम्य जयधिं प्रतिभाभे दिनः पंचशतदंडं वस्यति सोऽस्मादेव देवतागारभेदकस्य वधविधानां च मृत्युं प
जितो दिनदेवतामतिमाविष्येति त्र्यम्बकः २८० यस्तिमि यः पुनः प्रजायं पूर्वकेन चिच्छतस्य तडागस्य उदकमेव गृह्णाति कृत्स्नतडा

अंगुलीर्ग्रंथिभेदस्य छेदयेत्प्रथमेग्रहे द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधुमर्हति २७७ अग्निदान्भ
केदाश्चैव तथा शस्त्रावकाशदान् सन्निधात् त्र्यमाषस्य हन्याच्चौरिमिवेश्वरुः २७८ तडागभेदकं ह
न्यादुष्कशब्दवधेन वा यद्वापि प्रति संस्क्रुयाद्वाप्यस्तूतमसाहसम् २७९ काष्ठागारायुधागारद्वेता
गारभेदकान् हस्त्यश्चरथं हर्तृश्च हन्याद्देवाविचारयन् २८० यस्तु पूर्वनिविष्टस्य तडागस्योदकं ह
रेत् आगमवाप्यपाभिद्यात्सदाप्यः पूवसाहसम् २८१ समुत्सृजेद्भ्रजमागप्यस्तमध्यमनापदि स
दौ कार्षापणोदद्यादमध्यचासुशोधयेत् २८२ आपद्गतोऽश्रुवात्सृद्वागभिणी बाल एव वा परिभा
षणमर्हति तच्च शाब्दमिति स्थितिः २८३ चिकित्सकानां सर्वेषामिच्छ्याप्रचरतादमः अमानुषेषु म
थमोमानुषेषु तु मध्यमः २८४

गोदकनाशने वधदंडः प्रागुक्तः तथोदकगमनं मार्गं सेतुं बंधादिना योनाशयति सप्रथम-
साहसं दंड्यः २८१ समुत्सृजेति अनार्तः सनयोरजयथेषुषु षुषु कुयात्सापण हयं दंडं दद्यात्सचामेध्यं शीघ्रमेवापसारयेत् २८२
आपद्गतमिति व्याधितसृद्वाभिणी बालानदंडनीयाः किंतु तपुनः किंकृतमिति परिभाषणीयाः तच्चामेध्यं शोधनीया इति शास्त्रमर्या
दा २८३ चिकित्सकेति सर्वेषां कायशल्यादिभिषजां दुश्चिकित्सां कुर्वतां दंडः कर्त्तव्यः तत्र गवाभ्यां दिविषये दुश्चिकित्सायां प्रथम

हसदंडो मालुषविषये पुनर्मध्यमसाहसः २०४ संक्रमेति संक्रमोजलोपरिगमनार्थं काष्ठशिलादिरूपः ध्वजः चिन्हं राजद्वारादोपदि
 पुष्करिण्यदीप्रतिमाश्चक्रद्रामृन्मय्यादयस्तासोविनाशकः पंचशतपणान्दद्यात् तच्चविनाशितं द्रव्यपुनर्नवकुर्यात् २०५ अदूषिते
 ति अदुष्टद्रव्याणां अपद्रव्यप्रक्षेपेण दूषणे मणीनां च माणक्यादीनां अपेद्यानां विद्रावणे वेथ्यानां अपिसुक्तादीनां भवस्थानवधेनेत्र
 थमसाहसोदंडः कार्यः सर्वत्र परकीयद्रव्येनाशो द्रव्यांतरदानादिनास्वामितुष्टिः कार्यं २०६ समैरिति समैः सममूल्यदातृभिः सहोत्क
 ष्ठापकृद्द्रव्यदानेन यो विषमव्यवहरति भिममूल्यं द्रव्यं दत्वायः कस्यचिद्दुःसूल्यं कस्यचिद्दल्पमूल्यं गृह्णाति सोऽर्थबंधविशेषापेक्षया
 प्रथमसाहसं दंडं प्राप्नुयात् २०७ बंधेति याकारेति बंधनगृह्णाणि सर्वजनदृश्ये राजगृहपुत्रादिसंबंधिनः प्राकारस्य भेदकं तदीया

संक्रममध्यजयदीनां प्रतिमानां च भेदकः प्रतिकुर्याच्च तत्सर्वं च दद्याच्छतानि च २०५ अदूषिता
 नाद्रव्याणां दूषणे भेदनतया मणीनामपेधे च दंडः प्रथमसाहसः २०६ समैर्हि विषमं यस्तु च रेह
 मूल्यतोपि वा स प्राप्नुयाद्दमपूर्वत्नरो मध्यममेव वा २०७ बंधनानि च सर्वाणि राजासार्गे निवेशयेत् दुः
 खितेनायत्र दृश्येन्न विकृताः पापकारिणः २०८ याकारस्य च भेत्तारपरिखाणां च पूरकम् द्वाराणां च
 वभक्तारं क्षिप्रमेव मवासयेत् २०९ अभिचारेषु सर्वेषु कृतव्योद्विशातोदमः मूलकर्मणि चानासः कृ
 त्यासु विविधासु च २१० अबीजविक्रयि चैव बीजांस्तु हतयेव च मयादाभेदकैश्चैव विकृतप्राप्त्या
 दूधम् २११

नामेवपरिखाणां पुरगितारंत इतानां द्वाराणां भंजकं शीघ्रमेव देशान्निर्वसयेत् २०८ २०९ अभिचारइति अ
 भिचारहोमादिषु शास्त्रोपेयुमारणोपायेषु लौकिकेषु च मूलनिरसनपदपाप्त्या हणादियुक्तेषु अनुत्पन्नमरणफलेषु दिशतपण
 ग्रहणरूपोदंडः कर्तव्यः मरणेतु मालुषमारणदंडः एव मातृपितृभार्यादिव्यतिरिक्तैः असत्यैर्वीमोक्षधनग्रहणाद्यर्थविशोकरणेन
 यांकृत्यासूच्यत्वात् पाटवादिहेतुषु क्रियमाणानामकारासु दिशतपणदंड एव कर्तव्यः २१० अबीजेति अबीजं बीजमगोहास
 मर्थवीत्यादिप्ररोहसमर्थमिति कृत्वा यो विक्रीणोतेन याति शयमेव कतिचित्तु उत्कृष्टप्रक्षेपेण सर्वमिदं सोक्तधीमिति कृत्वा यो विक्रीणी

तेयश्चामनगरादिसीमांविनाशयति सवि कृतनासाकर चरणकण्ठीदिरूपं वयं मासुयात् २९१ सर्वेति सर्वकंटकानांमध्येअतिशयेन पापतमं सुवर्णकारं तुलाच्छमकपपरिचयिद्रव्यप्रक्षेपादिनाहे सादिचौख्येयवर्तमानं अनुबंधापेक्षया गाविशेषेण सर्वदेहवारवंडशः च्छेदयेत् २९२ सीवेति कृष्यमाणभूमिद्रव्याणां हलकुदालादीनामपहरणैरवद्वादीनां च शास्त्राणां औषधस्य च कल्याणशुभादेः चौख्येसकपयोगकालेतरफालापेक्षया प्रयोजनापेक्षया च राजादंडकुयति २९३ स्वास्येति स्वाभिराजाअमालो मंत्र्यादिः पुरं राज्ञः कृतदुर्गनियामनगरं राष्ट्रेशः कौषीयित्तनिचयः देडीहस्यश्चरथापादांतं मित्रं त्रिविधं सतमाध्यायोक्तमित्येताः ससमकृतयौ अंगानिसतांगमिंदराज्यमित्कथ्यते ततः किमित्याह २९४ ससेति आसाराज्यप्रकृतीनां सप्तानां कमे

सर्वकंटकपापिष्टहेमकारं तु पार्थिवः प्रवर्तमानमन्यायेच्छेदयेत्प्लवशः क्षरैः २९२ सीताद्रव्यापहरणं शास्त्राणामौषधस्य च कालमासाद्यक्रोधचराजादंडप्रकल्पयेत् २९३ स्वास्यमालौ पुरं राष्ट्रं कौषदेडीकंदहृत्तया सतमकृतयौ द्यताः ससागराज्यमुच्यते २९४ सप्तानां प्रकृतीनां तु राज्यस्यासायथाक्रमम् पूर्वपूर्वरुतरजानियाद्वासनमहत् २९५ सतागस्य हरराज्यस्य विष्टब्धस्य त्रिदंडवत् अन्योन्यगुणवैशेष्यान्मकिंचिदतिरिच्यते २९६

रस्यविनाशमपेक्ष्य पूर्वस्याऽपेक्ष्य पूर्वविनाशाविषये गरीयोव्यसनं जानीयात् तथा हि मित्रव्यसनात्त्वबलव्यसनं गरीयः संपन्नचलस्यैवानुग्रहे सामर्थ्यात् एवं बलात्क्रोयोगरीयान्कोषनाशे बलस्यापिनाशात् कोपाद्वाद्गरीयः राष्ट्रनाशे कुतः कौषोत्सतिः एवराद्वाद्गुणशोषिदुर्गदेवययसैधनादिसंपन्नाद्राज्यरक्षासिद्धिः दुर्गाद्रमालो गरीयान् नृथानामात्वनशोसर्वागर्वकल्यात् अमात्यादपि आत्मासर्वस्यार्थलान्तस्मादुत्तरापेक्षया पूर्वैयलतोरक्षेत् २९५ ससेति उक्तसामागचतौ लोके राष्ट्रस्य त्रिदंडवदन्योन्यसंबंधस्य परस्परविलक्षणोपकारणान्मकिंचिदगमधिकमवतियद्यपि पूर्वलोके पूर्वपूर्वीगस्याधिनयमुक्तं थाप्येयसंगानां मथादन्यसांगसंबंधिनमपकारमन्यदंगं कुतुनशक्नोति तस्मादुत्तरोत्तरंगमव्यपेक्षणीयमित्येव परोयमाधिस्यनिषेधः अत्रमसिद्धयति त्रिदंडमेवष्टयान्तः तद्विचतुरसुलगोवालयेष्टनादन्योन्यसंबंधन्वचनव्याधे त्रिदंड

धारणशास्त्रार्थकश्चिद्दोषिकोभवति २९६ तौष्टिति यस्मान्नेषुतेषुसंपाद्येषुकार्येषुतत्तदंगस्यातिशयोभवतितत्कार्यमन्येनकस्मि
 शक्तः एवंचयोगेनयत्कार्यसंपाद्यतेतस्मिन्कार्यतदेवप्रधानमुच्यते ततश्चान्योन्यगुणविशेषादियदुक्ततदेवावेनस्फुटीकृतम्
 २९७ चारेप्येति सप्तमाध्यायिकापटिकादिनावलस्योत्साहयोगेनकर्मणांचहस्तिबंधवणिक्यथादीनामनुष्ठानजनजातांशत्रोरालम्
 नश्चशक्तिराजासदाजानीयान् २९८ पीडनेति पीडनानिमारकादीनिक्रमकोधोद्भवानिदुःखानिचस्पपरचक्रगतानितेषांचयुगुरु
 युभावंपर्यालोच्यसंधिविग्रहादिकार्यमारभेत् २९९ आरभेतेति राजास्वराज्यदृष्टिपरापचयमिभित्तानिकार्याणिकथंचिदिदंसजा
 तमितिच्छलान्यपि आरभ्यात्सनाखिन्मः पुनः पुनस्तान्यारभेतेवयस्मात्कर्माणिस्तृज्यमानुरुषश्रीन्भितरांसेवतेतथानाब्राह्मणेनाना
 श्रयेश्वरस्तीप्ररोहितापिशेषमैतिनचयुगालुरूपेणकर्माणिफलतीतिराजोदासितव्यंयत् ३०० कृतमिति कृतत्रेनाद्यापरकलयोरा

तेषुतेषुतुं कृत्येषुतत्तदंगविशिष्यते येनयत्साध्यते कार्यतत्तस्मिन्श्रेष्ठमुच्यते ३०१ चारेप्योत्साह
 योगनक्रियथचकर्मणाम् स्वशक्तिंपरशक्तिचनित्यविद्यान्महापतिः ३०८ पीडनानिचक्रमर्वाणिव्य
 सनानितशैवच आरभेतततः कार्यसंत्वित्ययुगलाघवम् ३०९ आरभेतैवकर्मणिआंतः आतः पुनः
 पुनः कर्माण्यारभमाणहिपुरुषश्रीन्भिववते ३१० कृतत्रेतायुगचैवहापरकलिरेवच राजोदृप्तानि
 सर्वाणिराजाहियुगमुच्यते ३११ कलिः प्रकृतौभवतिसजाग्रहापरयुगम् कर्मस्वप्सुद्यतंस्त्रतावि
 चरस्तकृतयुगम् ३१२ इन्द्रस्यार्कस्यवायाश्चयमस्थवरुणस्यच चन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याश्चतेजोदृप्तंनृ
 पश्चरत् ३१३ ज्ञानवचैश्चिनविशेषाः तैरेवसत्यादिविशेषप्रवृत्तेः तस्माद्भोजैवकलादियुगमभिधीयतेकीदृचैश्चितः कला

दियुगमित्यतआह ३११ कलिश्चिति अज्ञानालस्यादिनायदानिकुद्यमोराजाभवतितदाकलिः स्यात् यदज्ञानन्वपिनास्तुतिष्ठति
 नदाहापरम् यदाकर्मानुष्ठानेअवस्थितस्तदात्रेता यथाशास्त्रपुनः कर्माण्यस्तुतिष्ठन्क्वचित्तदाकृतयुगंतस्माद्वाज्ञाकर्मालु-
 ष्टानपरणभाब्यमितिसत्रात्तास्यपन्नतुवास्तव्यकृतयुगाद्यपलापे ३१२ इन्द्रस्येति इन्द्रादिवीर्यसंबन्धिनोऽस्यास्तुत्पंचरितंराजा
 सुतिष्ठेत्तथाचराजाकंदकोन्द्रारेणप्रतापातुरागाभ्यांसयुज्येन्द्रस्यचरितमस्तुतिष्ठेदित्याह ३१३ वार्षिकेति ऋतुसंचत्सरपक्षाभ्य-

पौनःदसुच्यते यथाश्रावणादींश्चतुरोमासानिन्द्र सस्मादिस्मिद्वयेवर्षति एवमिन्द्रचरितं अत्रुतिष्ठन्नराजास्वदेशायान्माधूनभिल
पितार्यैः पूरयेत् ३०४ अष्टाविति यथासूयैमागर्षीर्षीद्यैष्टमासान्शिमिभस्तोकेस्तोकरसमीपत्तामेादनेतयारान्ताशास्त्री
यकरानपीडयासदाशद्रादृहेरियात् यस्मादेतदस्याकेव्रतम् ३०५ प्रविष्येति यथाप्राणाख्योवाहुः सर्वजंतुवंतः प्रगियपविचरति
एवंचारहरणस्वपरमंडलजालेषु चिकीर्षितार्थज्ञानार्थमतः प्रवेष्टव्यम् यस्मादेतन्मारुतं चरितम् ३०६ यमेति यद्यपियमस्याश
त्रुभिर्नेनस्तथापि तन्निदकाञ्चकयोः शत्रुभिन्नयोर्थापनः शत्रुभिन्नमरणकालेतुल्यवन्विधमयति एकाज्ञाऽपराधकाले प्रजाः
पणीयाः यस्मादेतदस्य यास्यव्रतम् ३०७ वरुणेनेति यो वरुणस्य रज्जुभिर्विधायितुमिष्टः स यथात्तेनाविशंकितः पार्थोर्विद्ध एव लस्य

वार्षिकांश्चतुरोमासान् यथेंद्रोऽभिप्रवर्षति तथा भिवर्षेत्स्वराष्ट्रकामैरिन्द्रव्रतं चरत् ३०४ अष्टौ
मासान् यथादित्यस्तोयहरति रश्मिभिः तथा हरेत् कुरराष्ट्रान्नित्यमकव्रतं हितत् ३०५ प्रविश्य सर्व
भूतानियथाचरति मारुतैः तथा चारैः प्रवेष्टव्यव्रतमतद्विमारुतम् ३०६ यथायमः प्रियद्वेष्योऽप्राप्त
काले नियच्छति तथा राजानियतव्याः प्रजास्तद्वियमव्रतम् ३०७ वरुणेनेत्यथापार्थोर्विद्ध एवापि
दृश्यते तथा पापान्निगृह्णीयाद्ब्रतमेतद्विवारुणम् ३०८ परिपूर्णं यथा चंद्रदृष्ट्वा दृष्यति मानवाः
तथा मरुतयोऽसिन्संचाद्ब्रतं कौनृपः ३०९ व्रतापयुक्तस्तेजस्वी नित्यस्यात्पापकर्मसु द्रष्टव्यम्
तद्विस्वश्च तदात्नेयं व्रतं स्मृतम् ३१० यथा सर्वाणि भूतानि धराधारयते समम् तथा सर्वाणि भूता
नि विभ्रतः पार्थिवव्रतम् ३११

नेतथापापकारिणोऽविरांकितनेव यावन्नपारयंते तावच्छासयेत् यस्मादेतदस्य वारुणं
व्रतम् ३०८ परिपूर्णमिति यथा पूर्णदुर्दर्शनेन मनुष्याहर्षसुत्सादयं लोयममात्सादयो यस्मिन् दृष्टे तुष्टिपुगच्छति संचाचारचारी
नरेन्द्रः ३०९ व्रतापयुक्तस्यादि पापकारिषु सदा दंडपातेन मंचलोऽनलसः स्यात्तथा भ्रति कुलाभ्याहिसनशीलो भवेत्तदस्वाग्नि
संबधि व्रतं स्मृतम् ३१० यथेति यथाशुश्रुषी सर्वाणि उच्चावचामिस्थारजंगमानि उच्छ्रापकृष्टानिसम् कृत्वाधारयते तद्दत्तविहृद्

निकरुणवद्रुतानिदिनतराणिचदीनानाथादिसर्वस्रुतानिरक्षणाधनदानादिनासामान्येनधारयतः प्रथिवीसंधिभ्रतं भवति ३११
 एतेरिति एतेरुक्तोपायैरन्यैश्चानुक्तैरपिस्वबुद्धिप्रयुक्तोराजाः नलसः सन्स्वराष्ट्रेयेचौरावसंतियेच परराष्ट्रे संतस्तद्देशमागल्पमुष्णां
 तिनान् उभयप्रकारान्निगृह्णायात्सोऽग्निर्भवतिचायुश्चेत्यादिनापूर्वसिद्धवदुक्तमग्न्यादिरूपत्वं इह त्रुतद्रुणत्यागेन स्फुटीकृतमि-
 त्यनुवृत्तिः ३१२ परामिति कोषक्षयादिलामरुधामव्यापदभासोराजात्साक्षगान्मकोपयेत् यस्मान्नेरुधाः सबलवाहनसद्यए
 वशापाभिचारान्याहस्युः नथाहि ३१३ यैरिति यैश्चाक्षिणैरभिशापेन सर्वभक्ष्योग्निः कृतः समुद्रश्चापेयजलभ्यं द्रव्यक्षयसुक्तः प
 श्यात्प्ररितः तान्कोपयित्वाकोननयेत् किंच ३१४ लोकानामिति येस्वर्गादिलोकान् परानन्यांश्च लोकपालान् सृजंतीति सं-

एतेरुपायैरन्यैश्चयुक्तो नित्यमतेन्द्रितः स्तेनान् राजानि गृह्णायात्स्वराष्ट्रे परएवच ३१२ परामव्याप
 दभासोत्राक्षगान्मकोपयेत् तेष्वनकुपित्वाहस्युः सद्यः सबलवाहनम् ३१३ यैः कृतः सर्वभक्ष्योग्नि
 रपयन्ममहादधिः क्षयीचाय्यायितः सामः कोननयेत्लकोपयताम् ३१४ लोकानन्यान्सृजेत्सुर्यैल्योक
 पालाश्चकापिताः देवात्कुसुपुद्वाश्चकः क्षिण्वस्तान्समृधुयात् ३१५ यानुपाश्रित्यतिष्ठतिला-
 क्राद्वैवाश्चसवदा नक्षत्रवधनयपाकाहिस्युत्तान्जिजीवितुः ३१६ अविहाश्चैवविहाश्च ब्राह्मणो
 देवतमहत् प्रणीतश्चाप्रणीतश्चाग्निदेवतमहत् ३१७ श्मशाने षपितेजस्वी पावकानेवदु
 व्यति इयमानश्चयनेषु मूयएवाभिवर्द्धते ३१८

भाव्यनेदेवांश्चमासुपादीन् कुर्वन्तितान्पीडयन् कः समृद्धिमासु
 यात्अपिच ३१५ यानित्यादि यान्चाक्षिणान्पजनयजनकर्तृकान्चाश्रित्याग्नौमास्ताहुतीरितिन्यापेन प्रथिव्यादिलोकादेवाश्च-
 स्थितिलभंतेवेदेष्वेवेषां आस्युदयसाधनतयायाजनाध्यापनादिनाधनोपायत्वाच्चतान्जीवितुमिच्छन्कोहिंस्यात् एवंतर्हि
 विद्वांसत्राक्षगणमेवेतत्पुनआह ३१६ अविहाभिति यथाहितोऽनाहिनोपानिमहतीदेवताएवंसुखाविद्वांश्चमरुष्टादेवतेति ३१७
 श्मशानेषित्यादि एवयद्यप्यनिष्टवन्तसर्वकर्मकृतथापिमाक्षणाः पूज्याः परमदेवतंहिनत्प्रथाग्निर्मेहातेजाः श्मशानेषावदहनकार्ये

पिनेवदुष्टो भवति किंतु पुनरपि पद्मेषु हूयमानोऽ भिवद्ते ३१८ एवं यद्यपीति एवं कुस्मितकर्मस्त्वपिसर्वेषु यद्यपि ब्राह्मणाः प्रवर्तते
 तथापि सर्वभकारेण पूज्याः तथा प्रकृतं न दैवं तस्त्वर्थत्वाच्च स्वयन यथाश्रुतार्थविरोधः शंकनीयः ३१९ क्षत्रस्येति क्षत्रियस्य
 णान्ममति सर्वथा पीडा तु दत्तस्य ब्राह्मणा एवशायाभिचारादिनासाम्यग्नि यतारः यस्मात्क्षत्रियो ब्राह्मणात्संभूतः ब्राह्मणबाहुप्रसूत
 त्वान्नाथान् ३२० अद्वा इति जलब्राह्मणपाषाणेभ्योऽग्निक्षत्रियशस्त्राणि जातानि तेषां यदितैजः सर्वत्र दहनाभिभवच्छेदना
 र्थं कर्तव्यं करोति स्वकारणेषु जलब्राह्मणपाषाणाख्येषु दहनाभिभवच्छेदनरूपं कार्यन्न करोति ३२१ नेति ब्राह्मणरहितस्त-
 त्रियो ददित्त्व्यातिशान्तिकपीठिकव्यवहारे क्षणादिधर्मविरहान् एवं क्षत्रियरहितोपि ब्राह्मणो न वर्मते रक्षाविना यागादिकर्मा-

एवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्तते सर्वकर्मसु सर्वथा ब्राह्मणाः पूज्याः परमं देवं तं हितत् ३१९ क्षत्रस्य प्रतिप्रष्टु-
 स्य ब्राह्मणाच्च्यति सर्वशः ब्रह्मवसन्तियत्स्यारक्षत्रहि ब्रह्मसमवम् ३२० अद्वाग्निब्रह्मतः क्षत्रम-
 समनो लोहसु स्थितम् तेषां सवत्रगतजः स्वास्त्रयोनिषु शास्यति ३२१ नाब्रह्मक्षत्रसृष्टौ तिनासत्रब्रह्म
 वदते ब्रह्मक्षत्रसंपृक्तमिह चासुत्रवदते ३२२ दत्त्वा धनं तु विप्रैभ्यः सर्वदंडसु स्थितम् पुत्रराज्य
 समाप्त्यज्यकुर्वीत प्रायणरणे ३२३ एतच्चरसदा युक्तो राजधर्मेषु पाथिवः हितेषु चैव लोकस्य सुवन्मृ-
 त्याभियोजयत् ३२४ एषो गिलः कर्मविधिकारज्ञः सनातनः इमं कर्मविधिविद्यात्कर्मशास्त्रं शक्यं
 योः ३२५

नियतेः किंतु ब्राह्मणः क्षत्रियस्य परस्परसंबन्ध एव ह लोके परलोके च धर्मार्थकाममोक्षावाप्त्या दृष्टिमेति दंडमक-
 रणे चैव ब्राह्मणस्तुतिः ब्राह्मणानामेवाधिपानामपि लघुदंडप्रयोगनियमार्थीयदातुं विशिष्टदर्शनेनाचिकित्सव्याधिना वा आसन्नमृ-
 त्कर्मवृत्तितदा ३२२ दत्तेति महापातकव्यतिरिक्तविभिक्षुवशिष्टसर्वदंडधनब्राह्मणभ्यो दत्त्वा पुत्रे राज्यं समव्यसिन्नमृतः फल-
 तिरायमाप्तये संग्रामे प्राणत्यागकुर्यात् संग्रामासंभवे त्वनशानादिनापि ३२३ एवमिति एवमध्यायत्रयोत्तराजधर्मेषु च ब्राह्मणो
 राजा सर्वदा यत्नवान्मजाहितेषु सर्वाभ्युत्थानं पारंपर्यागततया नित्यं समग्रमुत्कं द

दानीवैश्यभूद्रक्रमेणवक्ष्यमाणंइदंक्रमंविधानंजानीयात् ३२५ वैश्यस्त्विति वैश्यः कृतोपनयनपर्यंतसंस्कारः विवाहादिकं कृतवान्
 पिकायांवक्ष्यमाणायाम् कृष्यादिकार्यपशुपालनेनचसदासमायुक्तः स्यात् पशुरक्षणस्य वात्तले पिआथान्यख्यापनाथेषु च ग्विधानंत
 थाचोत्तरन्टोकाभ्यामाधान्यं दर्शयति ३२६ प्रजापतिरिति यस्माद्द्रष्टापमून्ध्रस्वारक्षणार्थं वैश्याय दत्तवान् अतो वैश्येन रक्षणो
 यादतिपूर्वानुवादः प्रजान्मसर्वाः सृष्ट्वान्नास्त्रणायाज्ञे च दत्तवानिति मसादेतदुक्तम् ३२७ नचेति पशुरक्षणं नचोमीति वैश्वेन
 इच्छानकार्याजतः कृष्यादिरुत्सिंसेवेपिवैश्वेन पशुरक्षणं नचोमीति वैश्वेन पशुरक्षणं कुर्वत्यन्यः पशुरक्षणकारयितव्यः
 किंच ३२८ मणीति मणिमुक्ताविद्रुमलोहवस्त्राणां गधानां कर्पूरादीनां रसानां लवणादीनां उत्तममध्यमानां देशकालापेक्षयाम्

वैश्यस्तु कृतसंस्कारः कृत्वादारपरिग्रहम् यार्त्तयानित्युक्तः स्यात्पमूनांचैवरक्षणो ३२६ प्रजापति
 हि वैश्याय सृष्ट्वापरिदूतपमून् आस्त्रणा यचराज्ञे च सर्वाः परिदूते प्रजाः ३२७ नच वैश्यस्य कामः स्या
 न्नरक्षेयपमूनिनि वैश्येनेच्छति नान्येन रक्षितव्याः कथंचन ३२८ बीजानां सुप्तिवित्त्वस्यात्क्षेत्रदोषयुगास्य च
 तवस्य च गंधानां च रसानां च विद्यादधुबलावलम् ३२९ बीजानां सुप्तिवित्त्वस्यात्क्षेत्रदोषयुगास्य च
 मानयोगचकजानीयात्तुलायोगश्च सर्वथाः ३३० सारांसारचभाडानां देशानां च युगायुगान् लभामास्ता
 संचपरयानोपमूनां परिवर्द्धनम् ३३१

लोत्कृषीपकर्षवैशः जानीयात् ३२९ बीजेति बीजानां सर्वेषां वपनविधिज्ञः
 स्यात् इदं बीजमस्मिन् काले तत्र संहंतं चोत्तमं प्रयोहनीत्येवं तथेदं सृष्टुरभित्सस्य प्रदमित्यादि क्षेत्रदोषयुगज्ञश्च स्यात् मानोपा
 योग्यं मस्थद्रोणादीन् तुलोपायांश्च सर्वान् नृत्तजो जानीयात् यथान्योनचचयति ३३० सातेति इदं सुत्कृष्टमेतदपकृष्टमित्येकजा
 तीनामपि द्रव्याणां विशेषं जानीयात्तथा देशानां भास्मश्चिभादीनां कृषिद्रुमूल्यं चेत्यादि देशयुगदोषो बुल्येति विक्रयद्रव्याणां च
 यत्काले न इयानपचयउपचयोवेति विधानथाऽस्मिन् देशे काले अनेन चतुर्णो दत्तयवादिनापशवो वर्द्धन्ते अनेन स्वीयंत इति एतदपि
 जानीयात् ३३१ भृत्येति गोपालमहीपालनामितीदमस्य देशमिति देशकालकर्मां लुक्त्वं चेतनं जानीयात् गौडदाक्षिणात्यादीनां च

मनुष्याणां नाना प्रकाराभावाधिक्याद्यर्थे विद्यातथा इन्द्रव्यमेवस्थाव्यते अनेन च संसृक्तचिरं तिष्ठतीति बुद्ध्येत तयोदं द्रव्य
 मस्मिन्देशो कालेन चेत्यति क्रियत इति एतदपि जानीयान् ३३२ धर्मेणेति धर्मेण विक्रयादिना उक्तप्रकारेण धनद्वन्द्वोपकुरुष्य
 त्वांकुर्यात् हिरण्यादिदानमपेक्ष्यानमेवमाणिस्यो विशेषेण दद्यात् ३३३ विमेति शूद्रस्य पुनर्वेदविदां गृहस्थानां स्वधर्मोपस्था
 नेन यशोयुक्तानां परिचर्यासैव मरुहस्वर्गादिश्रेयोहेतुर्दर्मः ३३४ श्रुतिरिति ब्राह्मण्यन्तर्गोचोपेतः स्वजात्यपेक्षया उत्कृष्ट
 हिंजातिपरिचरणशीलोऽपुरुषभाषानिरहंकारः प्राधान्येन ब्राह्मणादयः तदभावे क्षत्रियवैश्यास्त्रयोपि स्वजातिगतकृष्टास्तदाश्र
 यत्कृष्टजातियामिति ३३५ एष इति एषवर्णनामानापदिचतुर्णामपिकर्मविधिर्दर्मोक्तः आपद्यपियस्तेषां धर्मः संकीर्णश्च इ-

मृत्यानां च मृतिं विद्याद्वा पाश्चविधानृणाम् इत्याणां स्थानयोगांश्च कथय विक्रयमेव च ३३२ ध
 र्मण च द्रव्यदृढावातिष्ठद्यत्सु त्तमम् दद्याच्च भवत्सु त्तानामन्ममेव प्रयत्नतः ३३३ विप्रानां वेदवि-
 दुषा गृहस्थानां यशस्विनाम् सुश्रुषैव तु शूद्रस्य धर्मो नः श्रेयसः परः ३३४ श्रुचिरुत्कृष्टस्य शूद्रस्य
 इवाग्नहस्तः ब्राह्मणायाश्च यानित्यसुत्कृष्टज्जातिमस्मृते ३३५ एवोऽनापदि वर्णानां सुक्तः कर्म
 विधिः शुभः आपद्यपि हियस्तेषां कर्मशास्त्रान्भिषो धत ३३६ इति मानवधर्मशास्त्रे मृग्युगो
 क्त्यासहितानवमोऽध्यायः ९ ७ अथीयारं स्वयीवर्णोः स्वकर्मस्था
 हिजातयः प्रभूयाद्ब्राह्मणस्तेषां न्नेतराविति निश्चयः १

विरचितायां मन्वर्थसुक्तावल्यां नवमोऽध्यायः ९ ७ अथीयारं स्वयीवर्णोः स्वकर्मस्था
 संभवमिति तस्मिन्वाच्ये वर्णस्यैवं संकीर्णानां सुप्तैः वर्णानुवादाथं त्रैयणिकस्य प्रधानधर्ममन्वयनेन ब्राह्मणस्य चाध्यापन
 मनुवदति ब्राह्मणादयस्त्रयो वर्णाः अध्ययनात् मूलतस्वकमतिष्ठतारो वेदपठेयुः एषां पुनर्मध्ये ब्राह्मण एवाध्यापनं कुर्यात् न स्त-
 त्रियवैश्यातित्ययान्निश्चयः प्रभूयाद्ब्राह्मणः पुनस्तेषां तिल्यनेनैव क्षत्रियवैश्यापरिध्यापननिषेधसिद्धौ नेतराविति पुनर्निषेधव

चनंप्रायश्चित्तगौरवार्यकिंच १ सर्वेति सर्वेषां गणीनां जीवन्तोपायं यथाशास्त्रं ब्राह्मणो ज्ञानी यत्तस्य श्रोतृशोक्तस्य च यथोक्तवन्नि
 यममनुतिद्रेत् अत्रानुवादः २ वैशेष्ये व्यादिति जात्कृष्णव्यादितिः कारणं हि रण्यगर्भानामां गच्छेत्कारणो लक्ष्मीन्मियस्यते ३ नैनेतितथा
 वेदाध्ययनाध्यापनव्याख्यानादिसुक्तसातिशयवेदधारणात् अतएव ब्राह्मणश्चैव धारणादिति सातिशयवेदधारणेनैवे ब्राह्मणो लक्ष्
 र्पुजकः गोविंदराजस्मृतान्तकमत्तानां धारणादिति व्याख्यातवान् तन्न द्वात्रिंशदिसाधारणादिति स्थिरस्योपनयनस्यस्य द्वात्रिंशद्यधिपेक्ष
 याधानस्यैव विधाने विधानवर्णानामध्यापनपृक्तपदेशयोर्ब्राह्मणएवैश्वरः ३ ब्राह्मणइति ब्राह्मणादयत्त्रयोवर्णाहिजास्तेषामुपन
 यनविधानात् शूद्रः पुनश्चतुर्थीवर्णः एकजातिरुपनयनाभावात्संचमः पुनर्वर्णो नास्ति संकीर्णजातीनां लक्ष्मत्तरवत्सानापितृजातिव्य
 त्तिरिक्तजात्यन्तरलं अयंचवर्णलोपदेशः शास्त्रसंबन्धवहरणार्थः ४ सर्वेति ब्राह्मणादिसुवर्णेषु चतुर्थीपिसमानजातीयास्तथाशास्त्राप

सर्वेषां ब्राह्मणो विद्यादृत्कपायान् यथाविधि प्रभूत्यादितरेषु अन्यस्वयंचैव तथा भवेत् २ वैशेष्यात्स
 कृत्तिश्रेष्ठ्यात् नियमस्य च धारणात् संस्कारस्य विशेषाच्च वर्णानां ब्राह्मणः प्रकृतः ३ ब्राह्मणः द्वात्रिंशद्वे
 श्यरूपेण वर्णो हि जातयः चतुर्थी एकजातिस्तु शूद्रानास्ति तु पंचमः ४ सर्ववर्णेषु तु ल्यास्तु पत्नीषु क्ष
 तयोर्निषु आनुलोम्येन समूताजात्याज्ञेयस्ता एवते ५

णितास्तु अक्षतयोर्निषु आनुलोम्येन ब्राह्मणेन ब्राह्मण्य
 क्षत्रियेण क्षत्रियायां इत्यनेनानुक्रमेण ये जानास्ते मातापित्रोर्जात्यानुक्रमात्संजातीया एव ज्ञातव्याः आनुलोम्यग्रहणं चात्र मदीपं पुत्र
 सुत्तरश्चोके उपयोक्ष्यते गवाश्यादिव दवयवविशेषस्य ब्राह्मणजाल्यभिव्यंजकाभावादेतद्ब्राह्मणादिलक्षणसुक्तम् अत्र च पत्नीग्र
 हणादन्यपत्नीजनितानां ब्राह्मणादिजातिलम् तथा च देवकः द्वितीयेन तु यः पित्रास वर्णया प्रजायते अवावद इति ख्यातः शूद्र
 धर्मासिंजातितः अतर्हीनानसंस्कार्यः स्तत्रासापिपेकताः उत्यादिताः सर्वेणैव ब्राह्मणादिव बहिः कृताः व्यासः ये तु जानाः समानास्तसं
 स्कार्यस्तुरतो न्यथा यास्तव ल्प्योपि सर्वेणैव निषेधविधिः स्मृत इति श्रुवाणः परक
 स्थादितस्यैव ब्राह्मणादिजातिलन्निश्चिकाय ५ स्त्रीष्विति आनुलोम्येनाव्यवहितवर्णजातीयास्तु मायास्मिहिजातिभिर्देवत्यादिताः

पुत्राः यथाब्राह्मणेनक्षत्रियायांक्षत्रियेणवैश्यायांताम्बालुहीनजान्तामलघुदोषान्गर्हितान्चपितृसदृशान्गुणपुत्रिसज्जान्तान्
मन्वादयआहुः पितृसदृशान्गुणान्मातृजातेरुक्तृष्टाःपितृजातितो निरुक्तृष्टाः एतेषांचानामानिर्दूषिभिक्षिक्माहिष्यकरणा-
रव्यानियान्तवल्क्यादिभिरुक्तानि दत्तयश्चैषालक्षणोक्ताः हस्त्यम्बरयशिक्षाअस्त्रधारणंचमूर्द्धाभिक्षिकानाम् दृत्यगीतनस्तत्र
जीवनंसस्वरक्षाचमाहिव्याणांहिजातिसुश्रुपाधनधान्याअक्षताराजसेवागतःपुररक्षाचपारशयोयकरणानामिति ६ अनंतरेति
एवंपारंपर्यगतनयानित्योविधिरनंतरभायैस्त्विन्नानामुक्तः एकेनहस्त्यांचव्यवहितान्स्त्वन्मानांयथाब्राह्मणेनवैश्यायास्तत्रियेण
शूद्रायांब्राह्मणेनशूद्रायामिवस्यमाणंधर्मादलपेतंविधिजानीयात् ७ ब्राह्मणादिति कन्याग्रहणादत्रकटायामित्यध्याहार्यंविन्ना
स्वैपविधिःस्थानदतियात्रावलक्येनस्फुटोक्तत्वाच्चब्राह्मणाहैश्यकन्यायांकटायासंवधारव्योजायतेशूद्रकन्यायामूढायांनिषादउत्स

स्त्रीषनंतरजातास्त्रिहजैरुत्यादितान्स्फुटान् सदृशानेवतानाहुर्भानुदोषविगर्हितान् ६ अनंतरा
स्फुटानामाविधिरेषसनातनः द्वौकातरास्फुटानामाधर्म्यविद्यादिभविधिम् ७ ब्राह्मणाहैश्यकन्या
यामपठोनामजायते निषादःशूद्रकन्यायायःपारशवउच्यते ८ क्षत्रियाच्छूद्रकन्यायाःशूरुचार
विहारवान् क्षत्रशूद्रवपुजतुरुजानाममजायते ९ विप्रस्यत्रिषुवर्णेषुपुत्रपतेवर्णयोर्द्वयोः वैश्य
स्युर्षणचक्रस्मिन्पुत्रैःपुंसदाःस्थिताः १० क्षत्रियाह्विप्रकन्यायास्तूतोभवतिजातितः वैश्यान्मागश्च
वैदहराजविभागनास्फुतो ११

द्यतेयतःसंज्ञांतरेणपारशवश्चोच्यते ८ क्षत्रियादिति क्षत्रियाच्छूद्रकन्यायामूढायांशूरु
चैश्रःशूरुकरर्मजिम्बक्षत्रशूद्रस्यभावउच्चारव्यःपुत्रोजायते ९ विप्रस्येति ब्राह्मणस्यक्षत्रियादियस्त्रीषुक्षत्रियस्य वैश्यादिवर्ण
स्त्रियोःवैश्यस्यचूद्रायांवर्णत्रयाणांतेषुषट्पुत्राःसर्वणुत्रकार्षिणसयाअपसदाक्षवसन्मानिकृष्टाःस्युः एवमनुलोमास्तुक्ता
गनिलोमानाह १० क्षत्रियादिति अत्रविवाहासंभवात्कन्याग्रहणस्त्रीमात्रमदर्शनार्थम् ब्राह्मण्याक्षत्रियाज्जात्यास्तूतनामासं
जायते वैश्याद्यथाक्रमंक्षत्रियाब्राह्मण्योमागश्चवैदहरव्योपुत्रोभवतः एषांचदत्तयोर्भनुनैवाभिधास्यते ११ ७ ७

सुकसो भवति निषाद्योपुनः शूद्राद्योजातः सकुटुकनामाभृतः १८ क्षत्रियेति शूद्रेण वैश्यायंजातः क्षत्ताक्षत्रियेण शूद्रायांजा-
ताः श्रानेन तस्यांजातः श्वपाक इत्यच्यते वैदेहकेन अंबध्यां ब्राह्मणेन वैश्याजातायां वेण इति कथ्यते १९ हिजातय इति हिजातयः
सचर्णास्त्रिभुयान्नुवानुसादयते चेदुपनयनारथ्यत्र हीना भवति तदा तान् कृत्वा पनयनान् ब्राह्मण इत्यनया संज्ञया व्यपदिशेद
त ऊर्ध्वं त्रयोप्येते इत्युक्तमपि ब्राह्मणस्य प्रतिलोमजुत्रवदस्यापि उपकाराक्षमपुत्रलभदर्थेनार्थमस्मिन्संकीर्णप्रकरणे अनूदितम्
२० ब्राह्मणादिति ब्राह्मणत्वात्सवर्णास्त्वित्यनुवृत्तेः ब्राह्मण्योपापस्य भावो मूर्खकंदको जायते तथा आवंत्यवाटधानपुष्यधशैरिवा
जायते एकस्मै चैतानि देशभेदप्रसिद्धाभिनामानि २१ स ह्योम ह्युच्यते क्षत्रियाद्ब्राह्मणत्सवर्णियां स ह्युम ह्युच्यते कर्णस्य सद्-
क्षत्रजुतिस्तथोत्रायां श्वपाक इति कीर्त्यते वैदेहकेन लंबवध्या सुसन्धो वेण उच्यते १९ हिजातयः
सवर्णास्त्रजनयत्सूत्रतास्तथान् तान्सावित्रीपरिभ्रष्टान् ब्राह्मणानिति विनिर्दिशेत् २० ब्राह्मणत्वायते
विप्रात्पापात्सामूजकटकः आवंत्यवाटधानोचपुष्यधः शैरवच २१ स ह्योम ह्युच्यते श्वराजन्त्याद्ब्राह्मण्यं
स्थिविरेवच नटश्चकरणश्चैव रसोद्भिड एव च २२ वैश्याजुजायते ब्राह्मण्यं स्मृत्वा च ब्राह्मण्यं एव च क्राफ
षश्च विजन्त्यां च भैत्रः साल्तर एव च २३ व्यभिचारेण वपानामवेद्यावेदनेन च स्वकर्मणा च त्यागेन
जायते वर्णसंकराः २४ संकीर्णयोनायेतु प्रतिलोमानुलोमजाः अन्योन्यव्यतिषुक्ताश्च तान्मवस्था
म्यशेषतः २५ सूत्रो वैदेहकश्चैव च डालश्च नराधमः माराधः क्षत्रजातिश्च तथाऽयोगव एव च २६

विदारव्याजायते एतान्यव्येकस्यैव नामानि २२ वैश्यालिति वैश्यास्तु नर्मास्यात्सवर्णियां स्मृत्वा चर्षकार्षका र्षविजन्मभैत्रसात्तारव्याजा
यते एकस्य चैतान्यपि नामानि २३ व्यभिचारेणेति ब्राह्मणादिवर्णानामन्योन्यस्त्रीगमनेन संगोत्रादिविवाहेन उपनयनरूपस्वकर्मत्या
गेन वर्णसंकरो नाभजायते अतो युक्तमस्मिन् प्रकरणे ब्राह्मणभिक्षानामभिधानम् २४ संकीर्णमिति ये संकीर्णयोनायः प्रतिलोमैरनुलोमैश्च
परस्परसंबंधात् जायते तान् विशेषणवस्थाभि २५ सूत्र इति एतेषु दुक्तलक्षणैः सूत्रादयः उत्तरार्यमनूयंते २६ छ ७

एते इति एते पूर्वोक्ताः षट्प्रतिलोमजाः स्वयोनिसुक्ततोत्सक्तिकुर्वन्ति यथाशूद्रेण वैश्यायांजात आयोगवः आयोगव्यामेवमातृजातो वैश्यायांप्रवरासुक्षत्रियाब्राह्मणयोनिषुचकारापक्रुष्टायामापिशूद्रजातोसर्वत्रसहशान् वर्णान्जनयंतिसहशत्वनपित्रपेक्षयाफितुमातृजात्यादिषुचातुर्वर्ण्यस्त्रीषेषापतृतोअधिकगार्हितसुत्रोत्सनेर्वस्यमाणत्वात्तत्सहशान्पितृतोऽधिकगार्हितान्स्वजातावपिजनयंतिलेतावदेवाप्रामत्तान् अनेनविधीयते किंतुजनव्यवर्णेनोत्सवर्णस्त्रीषुजनितत्वात्क्रियादुष्टआयोगवाधाः प्रतिलोमजाः क्रियादुष्टान्वाचमातापितृभ्यांतुल्याभ्यामपिजनितेऽयोगवादिषुत्रेहसहंजनंतलजितोब्रह्महंतस्मातापितृजनितवत् अधिकदुष्टएवव्याप्यः शुद्धब्राह्मणादिजातीयेनशुद्धब्राह्मण्यप्यादिसजातीयायजनिताः नतुक्रियादुष्टोभयजनितोपि २७ यथेति यथात्रयणावर्णानांक्षत्रियवैश्यशूद्राणामध्याहूर्णवर्णयोः क्षत्रियवैश्ययोगमनेब्राह्मणस्यातुलोभ्याहूजउत्सद्यतेसजातीयायांच

एतेषुद्वसहशान्वर्णान्जनयन्तिस्वयोनिसु मातृजात्यांप्रसूयतेप्रवरासुचयोनिषु २७ यथात्रयाणां वर्णानाहृथारत्मास्यजायते आनतयात्स्वयोन्यातुतयाबाह्येषुपिक्रमात् २८ तेषापिबाह्यान्सुबहूःसंतोष्यधिकदूषितान् परस्परस्यदोरुषुजनयन्तिविगार्हितान् २९ यथैवशूद्रोब्राह्मण्यावाह्येजसुप्रसूयते तथाबाह्यतरबाह्यश्र्यातुवैश्यप्रसूयते ३०

द्विजो जायते एवंबाह्येषुपि क्षत्रियवैश्याभ्यां वैश्यक्षत्रियाभ्यांक्षत्रियाब्राह्मण्योजतिषुक्षत्रियपक्रमोप्रचतिशूद्रजातप्रतिलोभापेक्षयाद्विजुत्सन्नप्रतिलोमभाषास्वयार्थमिदम् मेधातिथिस्तुद्विजत्वमिति पादकमेतत्तृषावचनसुपनयनार्थमिथाह तन्मप्रतिलोमजास्तुथर्महीनाइतिगौतमेनसंस्कारनिषेधात् २८ तेषापिति तेषायोगवादयः षट्परस्परजातीयास्तुभाषास्तुचहून् आतुलोम्येव्यधिकदुष्टान्मसल्लियावहिर्भूतान्जनयति तद्यथा आयोगवः क्षत्रुजाभ्यामात्मनोहीनतरंजनयति तथास्त्रिजाव्यायोगव्यामात्मनोहीनतरंसुत्यादयति एवमन्येषुपिप्रतिलोमेषुदुष्टव्यम् २९ यथैवेति यथाब्राह्मण्याशूद्रोपक्रुष्टंनंढालास्वभाणिनंप्रसूयतेजनयतिएवंबाह्यंनंढालादिभ्योव्यपक्रुष्टुनंप्रसूयते

एतदेव विस्तारयति ३० प्रति कूलमिति अत्रमेधातिथिगोविंदराजयोर्व्याख्यानंचातुर्वर्ण्येबाह्यं चंडालक्षत्रायोगवाः शूद्रप्रभवा
 स्त्रयश्चातुर्वर्ण्येगच्छंत आत्मनो हीनतरान्परस्परपेक्षयापेक्षेत्कुरुपंचदशप्रभवत्वात् वर्णान्संपादयंति तद्यथाचंडालः शूद्रा
 याभात्मनो हीनतरं वैश्याक्षत्रिया ब्राह्मणजातेभ्य उक्तं ज्ञानयति एवं वैश्यायांततो व्यपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणजाता दुःकुरुज
 नयति ततो पसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणजाता दुःकुरुततो पि हीनं ब्राह्मण्याजनयति एवं क्षत्रायोगवावापि चातुर्वर्ण्ये चतुरश्र्यतुरोऽजन
 यत इत्येते शूद्रेतरंभ्यश्चंडालक्षत्रायोगवैभ्यः चातुर्वर्ण्येद्वादशप्रभेदात्सद्यंते आत्मनाचंचंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्र
 भवाः पंचदशजस्यंतो एवं वैश्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाः प्रत्येकं पंचदशसंभवंति एवं षष्टिश्चातुर्वर्ण्येन सह चतुः षष्टिप्रभेदाप्रवर्तिते तु
 परस्परगमनेनानावर्णान्जनयंति नैतन्मनोहरं पूर्वश्लोकेषु षण्णामतिलोमजां प्रकृतत्वात् हिंस्तारकथनत्वाच्चास्य अत्रापि श्लो
 के प्रति कूलवर्तमाना इत्युपादानात्प्रति लोमजात्रविषयोयं श्लोको नानुलोमजात्रविषयः तथाच वैश्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाश्च पंचदश

प्रति कूलवर्तमानां बाह्या ब्राह्मणान् चतुर्वर्ण्येः हीना हीनाश्च सूयंते वर्णीन्पंचदशौ चतु ३१

संभवंत्येवं षष्टिरिति संगच्छते न च संभवमानेणैव इयं षष्टिरुक्तानुष्ठयता शूद्रप्रभवायोगवस्तु चंडाला एव चातुर्वर्ण्यसंनानोपेताः
 पंचदशागर्हिता इति वाच्यं यतो वैश्यक्षत्रियाभ्यामपि प्रति लोमजतस्यादि तानात्रयाणां हीनत्वात्तैरपि चातुर्वर्ण्ये जनितांगर्हितस्य तथा
 बाह्यतरं बाह्यश्चातुर्वर्ण्ये प्रसूयत इति मनुनेवानंतरं सुकृतान् सुवाभ्यामपि तथैव व्याख्यातत्वात् चातुर्वर्ण्येन सह चतुः षष्टिरिति
 सर्वत्रैव प्रकृतम् न हि सकीर्णप्रकरणे शूद्रा चातुर्वर्ण्यगणनीयता किं च वर्णान्पंचदशप्रसूयंते इति श्रूयमाणद्वादशजनानुक्ताते चाल्म
 नाचंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्रभवाः पंचदशोक्तिन्युक्तम् अपि चात्मना सह पंचदशसंपादयंतीति न संगच्छते असंपाद्यद्वाद
 शात्मनः पंचदशसंपद्यंत इति च व्याख्यानेऽध्याहार एव दोषः तस्मादेवं व्याख्यायते प्रति कूलवर्तमानाः प्रति लोमजाः बाह्या हि ज प्रति
 लोमजेभ्यो निरुद्धत्वात् शूद्रप्रभवायोगवस्तु चंडालास्त्रयः पूर्वश्लोकादनुवर्तमाने चातुर्वर्ण्ये स्त्रजाती एते षट्सहशानित्यत्र स-

आत्कृतन्वस्यपितृतो गृहिनत्वाभिधानान् आत्सापेक्षया बाह्यं तत्रान् प्रत्येकं पंचदशानुत्रान् जनयंति तद्यथा आयोगवद्वातुर्वर्ण्य-
 स्त्रीषु चायोगव्या आत्मनो निरुद्धान् पंचत्रान् जनयंति एवं सत्त्वां चंडालावपि प्रत्येकं पंचत्रान् जनयति इत्यंवाह्यास्त्वपः पंचदशानुत्रान्
 जनयति तथा तुल्यो मज्जस्यो हीना वैश्वक्षत्रियप्रभागागधै देहसूता आत्सापेक्षया हीनान् पूर्ववच्चातुर्वर्ण्यस्त्रीषु सजातो प्रत्येकं पंच
 पुत्रान् जनयंती हीना अपित्रयः पंचदशौ च पुत्रान् जनयंति एवं त्रिशदेते भवंति अथवा बाल्यशब्दो हीनशब्दश्च अग्रदेवमति लो मज्जाना
 ह अत्र बाल्या अंडालक्षत्रायोगवदे देहमागमधसूताः षट्पयथोक्तमुत्कर्षान् आतिलोभ्येन स्त्रीषु वनमाना बाह्यं तत्रान् पंचदशौ वपुत्रा
 न् जनयंति तद्यथा चंडालाः क्षत्रियादिषु पंचसूत्रांश्च क्षत्रायोगव्यादिषु चतसृषु आयोगवो वेदेत्यादिनि स्तृषु वेदे हो मागधीसू-
 त्तौः मागधः सूत्रांस्तुतस्तु प्रतिलोभाभावात् आतिलोभ्येन पंचदशौ वपुत्रान् जनयति पुनरिति निदेशात् हीनाः सूतादयश्चांडालानाः

प्रसाधनोपचारस्तु मदासंदासजीवनम् सैरिंअंवागुराद्यंति सूते दस्युरयोगवे ३२ मैत्रेयकंतु वैदेहो
 माधूकसंमसूयते नूनप्रशासलूजलूयाद्यदाताडोरुगोदये ३३ निषादो मार्गवंसूते दासन्भौकर्मजी
 विनम् क्वेवत्तमितियम्राहुरायावत्तनिवासिनः ३४ मृतवस्त्वष्टकनरिगार्हितान्नाशनास्तुच भवंत्या
 योगवीधेतेजानिहीनाः पृथक्त्रयः ३५

षट्पयथोत्तरमप्यकर्षान् आतुलोभ्येनापि प्रतिलोभोक्तरीत्यास्वापेक्षया हीनान्
 पंचदशौ वपुत्रान् जनयंति एवं त्रिशदेते भवंति ३१ प्रसाधनेति केशचरणादिप्रसाधनागसंवाहनादिदासकर्मजीवनपाशाबंधनेन मृ-
 गादिवधास्य वृत्त्यंतरजीवनसैरिंध्रनामानं सुखबाहुरुज्ज्जानामिति श्लोके वस्यमाणो दस्युरायोगवस्त्रीजानो मृद्देणवैश्यायासुत्प-
 न्नायजनयति तच्चास्यमृगादिमारणं देवपित्रौषधार्थेवेदितव्यम् ३२ मैत्रेयेति वैश्याद्ब्राह्मण्यजानो वेदेहः प्रकृताया मायोगव्याभिनेया
 स्यंमपुरसाधिजनयति यः प्रानर्घटा माहृत्पराजममृतीत्सततं वृत्त्यस्तोति ३३ निषादइति ब्राह्मणेन मृद्गायां जानो निषादः प्रागु-
 क्ताया मायोगव्यां मार्गवंदासापरनामान्भौव्यवहारजीविजनयति आर्यवर्तदेशावासिनः क्वेवत्तं शब्देन कीर्तयंति ३४ मृतेति सैरि-
 ध्रमैत्रेयमार्गवा हीनजानो यारुच्ययः मृतवस्त्वष्टकनरिधानास्तु श्चिष्टादिमक्तान्नाशनायोगवोषुषितृप्सेदाद्दिग्ना भवंति ३५ ६४

एतदेव विस्तारयति ३० प्रति कूलमिति अत्रमेधातिथिगोविंदराजयोर्न्यास्यानंचातुर्वर्ण्येवाह्यं अंडालक्षत्रायोगवाः शूद्रप्रभवा
 रूपश्चातुर्वर्ण्येगच्छंत आत्मनो हीनतरान्परस्वरापेक्षया पुरुषोत्कृष्टपंचदशमभवत्वात् वर्णान्संपादयति तद्यथा चंडालः शूद्रा
 यामात्मनो हीनतरं वैश्याक्षत्रिया ब्राह्मणीजातेभ्य उत्कृष्टजनयति एवं वैश्यायां ततोप्यपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणीजाता दुःकृष्टज
 नयति ततोपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणीजाता दुःकृष्टततोपि हीनं ब्राह्मणयजनयति एवं क्षत्रायोगवावपि चातुर्वर्ण्ये चतुरभ्यतुराजन
 यत इत्येते शूद्रे तरेभ्य अंडालक्षत्रायोगवेभ्यः चातुर्वर्ण्ये द्वादशमभेदात्सद्यंते आत्मना चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्र
 भवाः पंचदशत्सद्यंते एवं वैश्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाः प्रत्येकं पंचदशसंभवेति एवं षष्ठिश्चातुर्वर्ण्ये न स ह चतुः षष्ठिमभेदाभवंति तेषु
 परस्परगमनेनानावर्णान्जनयतीति नैतन्मनो हरं पूर्वश्लोके षण्णां प्रति लोमजानां प्रकृतत्वात् हिंस्तारकथनत्वाच्चास्य अत्रापि श्लो
 के प्रति कूलं वर्त्तमाना इत्कथादानत्वात् लोममात्रविषयो यं श्लोको नानुलोमजविषयः तथा च वैश्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाश्च पंचदश

प्रति कूलं वर्त्तमानां वास्या ब्राह्मणान् पुनः हीना हीनान् च सूयंते वर्णान् च दशैव तु ३१

संभवंत्येवं षष्ठिरिति न संगच्छते न च संभवमात्रेणैव इयं षष्ठिरुक्तानुदुतया शूद्रप्रभवायोगवस्तत्तु चंडाला एव चातुर्वर्ण्यसंतानोपेताः
 पंचदशगार्हिता इति वाच्यं यतो वैश्यक्षत्रियाभ्यामपि प्रति लोमतत्स्यदि तानां त्रयाणां हीनत्वात् तैरेपि चातुर्वर्ण्ये जनितानां गार्हितस्य तथा
 ब्राह्मणं वाह्यं चातुर्वर्ण्ये मसूयत इति मनुनेवानंतरं स्फुटमुक्तत्वात् युवाभ्यामपि तथैव व्याख्यातत्वात् चातुर्वर्ण्ये न स ह चतुः षष्ठिरिति
 सर्वे नैव प्रकृतम् न हि संकीर्णमकरणं शूद्रातुर्वर्ण्यगणनो विता किंच वर्णान् पंचदशप्रसूयंते इति श्रूयमाणं द्वादशजनं तु क्ताते चाल
 ना चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्रभवाः पंचदशोति न युक्तम् अपि चात्मना स ह पंचदशसंपादयतीति न संगच्छते अत्र पाद्यद्वाद
 शात्मनः पंचदशसंपद्यंत इति च व्याख्यानेऽप्याहार एव दोषः तस्मादेवं व्याख्यायते प्रति कूलं वर्त्तमानाः प्रति लोमजाः ब्राह्मण इत्यति
 लोमजेभ्यो निरुद्धत्वात् शूद्रप्रभवायोगवस्तत्तु चंडालास्त्रयः पूर्वश्लोकादनुवर्त्तमाने चातुर्वर्ण्ये स्वजातौ एते षट् सप्तशानित्यत्र स-

तादयः प्रतिभोजनान्तेऽहोरात्रेणैवापुन्यनयनमस्ति ४१ तप इति सजातिजनान्तर्जास्तपः प्रभावेण विश्वाभिनवहृजप्रभावे
 णान्त्रयं गार्गादिवक्तव्येतादौ मनुष्यमध्यै जात्कृष्वर्षेण गच्छति अपकर्षचपक्ष्यमाणहेतुनायाति ४२ शनकैरिति इमावक्ष्यमाणाः
 क्षत्रियजातयः उपनयनादिक्रियालोपेन ब्राह्मणान्नाचयाजनाध्यापनाश्रुद्रत्वमापन्नाः ४४ सुवेति ब्राह्मणस्त्रियवैश्यशूद्राणां क्रियालोपादि
 पौड्रेति पौंड्रादिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः संतः क्रियालोपादिनाश्रुद्रत्वमापन्नाः ४५ ये इति ये हिजानामाशुलोस्येन उत्पन्नाः पडे
 नायाजातयोबाह्याजातास्ते च्छमाषासुक्ता आर्यभाषोपेता वार्ते दस्यवः सर्वे स्मृताः ४५ ये इति ये हिजानामाशुलोस्येन उत्पन्नाः पडे
 ते उपसदाः स्मृता इति तेषामपि पितृतो जन्मत्वेनापसदशब्देन भागभिधानादपध्वंसजास्ते हिजासुपकारकैरेव निर्दिते वक्ष्यमाणैः

तपोबीजप्रभावे स्क्ते गच्छंति युगेषु गे उत्कर्षचापकर्षे च मनुष्ये धिहूजन्मतः ४२ शनकैस्तु क्रियालो
 पादिमाः क्षत्रियजातयः दृषलत्वगतालोके ब्राह्मणादर्शनेन च ४३ पौंड्रकाश्रुद्रोद्भविडाः काबीजायव
 नाः शकाः पारदापल्हवाश्रीनाः किराता दरदारवशाः ४४ सुखबाहूरुपज्ञानायालाकजातयोबुहिः स्ले
 च्छत्राचश्रायवाचः संवते दस्यवः स्मृताः ४५ ये हिजानामपसदायचापध्वंसजाः स्मृताः ते निर्दिते वन्तये
 सुहिजानामेव कर्मभिः ४६ स्मृतानामध्वंसारथ्यमब्रह्मनाचिकित्सनम् वेदहकानास्त्रीकायमागधाना
 वणिकप्रथः ४७ मत्स्यधातो निधादानात्त्वष्टिस्त्वायोगवस्थश्च मूदाहस्तुत्सुमइनामारण्यपशुक्रुहिसनम्
 ४८ क्षत्रुग्रपुक्कसानानु विलोकाबधबधनम् धिग्वणानाचमकायवपानाभाडवादनम् ४९

कर्मभिर्जिवि

युः ४६ सूतेति स्मृतानामध्वदमनयोजनादियसार्थ्यं जीवन्तार्थं अंबधानामाकायशल्यादिनि कित्सावैदेहकानामंतः पुरमागधाना
 स्थलपृथवणित्वा ४७ मत्स्येति निषादानसुक्तानामत्स्यवधः आयोगवस्यकाष्ठतक्षणमेदाभ्रबुत्सुमइनाआरण्यपशुमारणम्
 बुत्सुमइत्यवैदेहकवंदिस्त्रियो ब्राह्मणेनजातो वीधायनेनोक्तो बौद्ध्यो बंदोस्त्रीचक्षत्रियेण शूद्रायाजातो सोमैवया स्वा ४८ क्ष-
 त्रुयेति क्षत्रादीनां विलनिवासिगोधादिवधबंधनं धिग्वणानां त्वाहिक्रयजीवनंच धिग्वणानामिलोशनसदर्शनात् अतएवकारत

कारावर इति वैदेह्यामेवजायत इति उत्तरत्रयवणात् अत्रायाशां कायांसेवसंबध्यते निषादाद्देह्याजातः कारावरस्य श्वर्मच्छेदन
 कथिजायते अतएव औशनसे कारावाराणां चर्मच्छेदनावरणमेव घृत्तिलेनोक्तम् वैदेहकसैषिंध्रभेदारव्यौत्रामबाह्वर्चासिनो अंत
 रानिर्देशाद्देहकेनच वैदेह्यांजातस्य गहितवैदेहकस्याधुनितत्वात् कारावरनिषादजाल्योश्वाचम्लोके सन्निधानात् कारावरनि
 षादस्थिपोरवक्रमेण जायते ३६ चंडालादिति वैदेह्यांचंडालात्पांडुसोपाकारव्योवेणुव्यवहास्त्रीविजायते निषादेन च वैदेह्या
 मेवोहिंडिकारव्यो जायते अस्वचबधनस्थानेषु बाह्यसरस्रणादोहिंडिकानामित्यौशनसे घृत्तिरित्युक्ता समानगता पितृकलेषिका
 रावराहिंडिकयोर्घृत्तिभिर्दसंश्रवणात् व्यपदेशभेदः ३७ चंडालेनेति शूद्रायान्निषादेनजातायां पुक्कसांचंडालेनजातः सोपाका
 र्व्यः पापात्मसर्वदासाधुभिर्निर्दितो मारणो चितापराधस्य मूलभूतस्य व्यसनं रजादेशेन मारणं तेन घृत्तिर्यस्य सजायते ३८ निष

कारावरो निषादात्तु चर्मकारः प्रसूयते वैदेहिकादंभमेदौ बहिर्यामिति त्रयो ३६ चंडालात्पांडु
 सोपाकरस्त्वक्सारव्यवहारवान् आहिंडिको निषादेन वैदेह्यामेव जायते ३७ चंडालेन तु सोपाको
 मूलव्यसनघृत्तिमान् पुक्कस्याजायते यापः सदा सज्जनगहितः ३८ निषादस्थी तु चंडालात्पुत्रम
 त्योवसायिनम् श्मशानगोचरसूते बाह्यानामपि गहितम् ३९ संकरजातयस्वताः पितृमातृभृद्-
 शिताः प्रच्छन्नाधिप्रकृशावावेदितव्याः सकर्मभिः ४० सजातिजानतरजाः षट्स्कृता हि जधभिणः
 शूद्राणां तु सधमाणाः सर्वेऽप्यध्वंसजाः स्मृताः ४१

निषादींचंडालात् अंत्वावसायिसंगंचंडालादिस्थोपि दुष्टतमं श्मशान
 वासिनंतं हृत्तिंचजनयति ३९ संकर इति वर्णसंकरविषये गताजातयोस्वयं जनयित्री अयं जनकः स एव जातीयः पितृमातृकथनपूर्व
 कंदशिताः तथागूदाः प्रकटावातज्वात्कदितकर्मनुष्ठानेन ज्ञातव्याः ४० सजातीति हिजातिसमानजातीयासृजाताः तथासुलो-
 म्येनोत्पन्नाः ब्राह्मणेन सत्रियवैश्ययोः सत्रियेण वैश्यायामेव षट्पुत्रा हि जधभिण उपनेयाः ताननंतरजास्त्विति यदुक्तं तज्जा
 तिब्यपदेशार्थं संस्कारार्थं भित्कचनम् येषु नरन्ये हिजात्कलज्जा अपि स्-

तादयः त्रितिलोमजस्तो द्वादशमार्गो नैषासुपनयनमस्ति ४१ तप इति सजातिजानंतरजास्तपः प्रभावेण विश्वाभिन्नवद्वाजमभावे
 गान्धयुंग्गादिवत्कनत्रेतादौ मनुष्यमध्ये जात्कल्पर्गच्छति अपकर्षचयद्वयमाणहेतुनायति ४२ शनकैरिति इभावस्थमाणाः
 क्षत्रियजातयः उपनयनादिक्रियालोपेन त्राहणानावधानाध्यापनप्रायश्चित्ताद्यर्थदर्शनाभावेन शनैः शनैर्लोकैश्चूद्रतोऽप्राप्ताः ४३
 पौंड्रैति पौंड्रिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः संतः क्रियालोपादिनामृद्भूलमापन्नाः ४४ सुरवेति ब्राह्मणसन्नियवैष्यमृद्गणां क्रियालोपादि
 नायाजातयावात्याजातास्ते च्छमाधासुक्ता आर्यभाषोपेतायातदस्ववः सर्वस्मृताः ४५ येदिति येद्विजानामानुलोम्येन उत्पन्नाः षडे
 तैः पसदाः स्मृता इति तेपामपि पितृतो जघन्यत्वेनापसदशब्देन प्रागाभिधानादपधंसजास्ते द्विजासु प्रकारकैरेव निदितैर्वद्वयमाणैः

तपोचीजमभावे स्तुते गच्छंति युगे युगे उत्कर्षचापकर्षचू मनुष्येधिहृजन्मतः ४२ शनकैस्तु क्रियालो
 पादिमाः क्षत्रियजातयः चूषलत्वगतालोकब्राह्मणादशनेन च ४३ पौंड्रकाश्चौड्रविडाः कौबीजाद्यव
 नाः शकाः पारदापल्हवाश्चीनाः किराता दरदारयशाः ४४ सुरववाहुरुपज्ञानायालोकजातयो बहिः स्ते
 च्छत्राचन्यापयाचूः सवतदस्ववः स्मृताः ४५ येद्विजानामपसदायचापधूसूजाः स्मृताः ते निदितैर्वत्तये
 युद्विजानामेव कर्मभिः ४६ सूतानामन्वसारथ्यमद्यथानाचिक्रिस्तानम् वेदहकानास्त्रीकार्यमागधाना
 वणिक्पथः ४७ मत्स्ययातानियादानात्प्रद्विस्वायोगवस्थानम् सदाशुचुमइनामारण्यपशुहिसनम्
 ४८ क्षत्रुग्रपुक्रंसानासु विलाकाद्यवधनम् धिग्वणानाचमकार्यवणानाभौडवादनम् ४९

कर्मभिर्जिवि
 पुः ४६ सूतेति सूतानामन्वदसनयोजनादिरथसारथ्यजीवनार्थं अंबधानामाकायशल्यादिचिकित्सावैदेहकानामंतःपुरमागधानां
 स्थलपथवणिज्या ४७ मत्स्येति निषादानासुक्तानामत्स्यवधः आयोगवस्यकामृतक्षणमेदांभ्रंजुं सुमइनामारण्यपशुमारणम्
 चं सुमइत्यग्नेदेहकृत्यद्विस्त्रियोर्वाह्मिणजानो वीधापनेनोक्तो बौद्ध्योचंदीप्त्वीचक्षत्रियेण शूद्रायाजातो सोमैवशास्त्रा ४८ क्ष-
 त्रुमेति क्षत्रादीनां चिन्निवाभिगोधादिवधबंधनं धिग्वणानां तद्विक्रयजीवनं च धिग्वणानामित्यौशनसदर्शनात् अतएव कारत्वात्

रेभ्यः एषां च भिच्छेदः वेणानां कास्यसुरजादिवाद्येषां डवादनम् ४९ चैत्येति ग्रामादिस्मीपेरस्यातदृक्ष्यैत्यद्भुमः तन्मूलैश्च श
नपर्वतवनसमीपेषु चामीप्रकाशकाः स्वकर्मभिर्निर्वृतो वसेयुः ५० चंडालेति वासांसीति प्रतिश्रयोनिवासः चंडालश्च पाकानांतु
ग्रामाद्बहिर्निवासः स्यात् पात्ररहिताः कर्तव्यायत्रलोहादिपात्रैर्तेर्भक्तं तत्संस्कृत्यापिन व्यवहर्तव्यं न चैषां कुकुरस्वरनदृषभादि
वासाभिसंशयवस्त्राणि भिन्नशाखावादिषु च भोजनं लोहवलयदिचालकरणसर्वदा च भ्रमणशीलत्वम् ५१ ५२ नतैरिति ध
मीनुष्ठानसमये चंडालश्च पात्रैः सह दर्शनादिव्यवहारं न कुर्यात् तेषां च क्रमदानग्रहणादिव्यवहारं विवाहश्च समाजान्तीर्थैः स-
हान्यान्त्ये स्यात् ५३ अन्नमेषां भिति अन्नमेषा परायत्तकार्यसाक्षादेभ्यो न देयं किंतु येभ्यै भिन्नपात्रे दालव्यम् तेषां रात्रौ ग्रामनगरयो

चैत्यद्भुमशशानेषु शैलेषु पवनेषु च वसेयुरेते विज्ञानावर्तयंतः स्वकर्मभिः ५० चंडालश्च पचानांतु
बहिर्ग्रामात्प्रतिश्रयः अपुपात्राश्च कर्तव्याधनमेषां श्वगर्दभम् ५१ वासांसि मृतचेलानि भिन्नभाडेषु
भोजनम् काष्ठायिसमलकारः परिज्याचनित्यशः ५२ नतैः समयमन्विच्छेत्युक्त्वोषाधममाचरन् व्यव
हारमिश्रस्तेषां विवाहः सदृशैः सह ५३ अन्नमेषा पराधीनं देयस्याद्भिन्नमाजने रात्रौ न विचरैत्युक्ते-
ग्रामेषु नगरेषु च ५४ दिवा चरयुः काश्याद्यैश्चिकित्ता राजशासनैः अबाधवशवचैव निहरेयुरिति स्थि-
तिः ५५ वध्याश्च हन्तुः सततयथाशास्त्रं पूजया वध्यवसासिगृहहस्तुः शय्याश्चाभरणानि च ५६
वर्णापित्तमविज्ञानं चरकलुषयानि जम् आर्यरूपभिवानार्यकर्मभिः स्वैर्विभावयेत् ५७

नपर्वदेयुः ५४ दिचेति दिवा ग्रामादौ कृपयविक्रयार्थं राजाज्ञया चिन्हां कृताः संतः पर्वदेयुः अनाथं च शवं ग्रामान्निहरेयुरिति शा-
स्त्रमयीदा ५५ वध्याश्चेति वध्यांश्च शास्त्रानतिक्रमेण मृत्युला रोपणादिनासर्वदा राजाज्ञया हस्तुः तद्भूशय्यालंकारांश्च गृहहस्तुः
५६ वर्णेति वर्णत्वादेवं संस्करणं तं लोकतस्तथात्वेनाविज्ञातं अतएवार्थसदृशवस्तुतः पुनरनार्यं निर्दितासुरूपमिच्छे-
द्याभिर्वक्ष्यमाणानि भिन्निश्चिनुयात् ५७ अनार्येति निष्ठुरत्वपुरुषमाधिलिङ्गस्त्वलिङ्गविहिताः ननु स्यात्त्वानि संस्करजातित्वं प्रस्मि

नृलोकैः प्रकटीकृतं नित्यस्मात् ५८ पित्र्यं वेति असौ संकरजातो दुष्टयोनिः पितृसंबंधिदुष्टस्वभावसंबंधेते मातृसंबंधिवो भयसंबंधे-
 धिवानकदाचिदसावात्कारणगोपयितुं शक्नोति ५९ कुलेति महाकुलप्रसूतस्यापियस्यो निसंकरः प्रच्छन्नो भवति समनुव्योजन
 कृत्यभावं स्तोत्रं मन्त्रुराचारी भवेत्तएव ६० यत्रेति यस्मिन्नाद्रे एतेषु संकरात्प्रणानां दूषकाज्जायते तद्द्राष्टुराष्ट्रवासिजनैः सह शीघ्रमेव जा
 यामति तस्माद्वाजावर्णानां संकरो निरसनीयः ६१ ब्राह्मणेति गोब्राह्मणरूपी बालानामन्यतरस्यापि प्रित्राणार्थं दुष्टप्रयोजनानपे
 क्षः प्राणत्यागः यतिन्यो भोजानां स्वर्गप्राप्तिकारणम् ६२ अहिसेत्यादि हिंसात्यागोपयार्थो भिधानम् अन्यायेन परधनस्याग्रहणं
 अत्यादिना विशुद्धिर्द्विर्द्वयसंप्रभम इत्येवं धर्मसंक्षेपत आतुर्वर्ण्यं च उच्येत्सुराग्रहप्रकरणसामर्थ्यात्संकीर्णानामप्यः उच्येत्तद्विदितव्यः

अनर्पुनानिधुरताङ्कुरतानि क्रियात्मता पुरुषं व्यंजयतीह लोके कषुषयो निजम् ५८ पित्र्यं वा भज
 ते शीलमातुर्धो भयमेव वा न कथंचन दुर्यानिः प्रकृतिस्त्वान्भियच्छति ५९ कुले सुखेऽपि जातस्य य
 स्य स्याद्यो निसंकरः स अयस्यैव तच्छीलं न शैल्यमपि वा बहु ६० यत्र खेते परिध्वंसाज्जायते वर्णदूषकाः
 राष्ट्रिकैः सह तद्द्राष्ट्रदक्षिणमेव विनश्यति ६१ ब्राह्मणार्थे गवाश्वादेहत्यागोनुपस्कृतः स्त्रीवालास्त्युप
 यो न वात्यानां सिद्धिकारणम् ६२ अहिंसासत्यमस्तेयशोचिर्मद्वियभिद्रुहः एतस्मात्प्राप्तिक्रमत्तुर्व-
 ष्यैः त्रवीच्यन्तुः ६३ शूद्राया ब्राह्मणाज्जातः श्रेयसान्नेत्यजायते अत्रयान्त्र्यश्रीज्जातिगच्छत्यासस
 माद्युगात् ६४

इदानीं सर्वेषु पुत्रुल्यास्त्विक्तकलक्षणव्यतिरेकेणापि ब्राह्मण्यादिदशधितुमाह ६३ शूद्रेति शूद्रायां ब्रा
 ह्मणाज्जातः पारश्वारव्यो वर्णः प्रजायत इति सामर्थ्यात्स्त्रिस्तः स्यात् सायदित्श्रीब्राह्मणो नोदासतीत्यस्य तसोदासती दुहितरमेव ज
 नयति साप्यनेन ब्राह्मणेनोदासती दुहितरमेव जनयति साप्येवमेव संसर्गमुजन्मनि सारशारवास्त्योवर्णोच्चिजप्राधान्यात् आ-
 स्तयमानोति आसतमा सुगादित्यभिधानात्सामेजन्मनि ब्राह्मणः संपद्यत इत्यर्थः ६४ शूद्रइति एव पूर्वोक्तोक्तरीत्या शूद्रो
 ब्राह्मणतायाति ब्राह्मण शूद्रतामिति ब्राह्मणोत्र ब्राह्मणान् शूद्रायासुत्यन्तः पारशवो ज्ञेयः स यादियुमान्केवलं शूद्रोद्वाहनतस्यापुमां

गादेवं ह्यनुनिलदर्शनात् अपरेपुनः क्षेत्रं स्तवंति क्षेत्रस्तामिपुत्रलदर्शनात् अन्येपुन बीजक्षेत्रेभ्यो अपि स्तवंति स्त्रीबीजस्य सुक्षेत्रे
 समृद्धिदर्शनात् एतास्मिन्मभेदे वक्ष्यमाणे व्यं व्यवस्थाज्ञेया ७० अक्षेत्र इति ऊर्ध्वप्रदेशे बीजमुत्सफलमददत्तशाल एव विनश्यति
 शोभनमपि क्षेत्रबीजरहितस्थंडिलमेव केवलं स्यात् न तु सस्य सुत्पद्यते तस्मात्प्रत्येकं निदयास्त्रीबीजं वैवस्वक्षेत्र इति प्रायुक्तं उभयमा
 धान्यमेवाभिहितम् इदानीं बीजभाधान्यपक्षे दृष्टान्ताह ७१ यस्मादिति यस्माद्बीजमाहात्येन तिर्यग्जातिहरिण्यादिजाना अपि
 अथ नृगादयो सुनित्यभासाः पूजिताश्च अभिवाद्यत्वादिना प्रशस्ता वाचा संस्तुताः तस्माद्बीजप्रस्तूयते एतच्च बीजभा
 धान्यनिगमनबीजयोर्न्योर्मध्ये चोक्तोक्तजातिः प्रधानमित्येवंपरतया बोद्धव्यम् ७२ अनार्यमिति श्रुद्धिजातिकर्मकारिणां हिजा

बीजमेकेशं संति क्षेत्रमन्ये मनीषिणः बीजक्षेत्रे तथैवान्ये तत्रेयंतु व्यवस्थितिः ७० अक्षेत्रे बीजसु
 त्पुटमत्तैरेव विनश्यति अबीजकमपि क्षेत्रकेवलस्य डिलमवेत् ७१ यस्माद्बीजप्रभावेण तिर्यग्जातः
 षयोः प्रवृत्तं पूजिताश्च प्रशस्ताश्च तस्माद्बीजप्रशस्यते ७२ अनार्यस्यार्थकमां गभार्यचानार्यकर्मिण
 सप्रथायात्र वीरुद्धतानसमौनासमाविति ७३ ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्थार्यस्वकर्मण्यवस्थिताः ते सम्यग्यु
 पजीवेयुः षट्कर्मणि यथाक्रमम् ७४ अध्यापनमध्ययनं यजनं तथा दानं प्रतिग्रहं चैव षट्क
 माण्यग्रजन्मनः ७५ षण्णातु कर्मणा मस्य त्रीणि कर्माणि विधायाजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्र

हः ७६

तिवं च श्रुद्धकर्मकारिणां ब्रह्मविचार्यनसमौनासमावित्यवोचन्त्यतः श्रुद्धोद्दिजातिकर्माणि न हिजाति समः तस्मानधिकारि
 णोद्दिजातिकर्मचरणे पितृत्सास्याभावात् एवं श्रुद्धकर्मणि हिजातिः न श्रुद्धसमः निषिद्धसेवनेन जात्कल्कर्वस्थानपायात् न व्यसमो
 निषिद्धचरणे नोभयोः साम्यात् तस्माद्यद्यस्य विगृहितं तत्तेन कर्तव्यमिति सकरपर्यंतवर्णधर्मोपदेशः इदानीं ब्राह्मणानामाषट्क
 र्ममतिपदपिच्यन्निदमाह ७३ ब्राह्मणा इति ये ब्राह्मणा ब्रह्मप्रति कारण ब्रह्मस्थाननिष्ठाः स्वकर्मानुष्ठाननिरताश्च ते षट्कर्मणि
 वक्ष्यमाणान्यध्यापनादीनि क्रमेण सम्यगनुतिष्ठेयुः तानि कर्माण्याह ७४ अध्येति अध्यापनाध्ययने सांगस्य वेदस्य तथा यजन
 याजनेदानमतिग्रहोच्चेति एतानि षट्कर्मणि ब्राह्मणस्य वेदितव्यानि ७५ षण्णातिमिति अस्य ब्राह्मणस्य एषामध्यापनादीनां ष

वन्मूभिष्टजं तु हिंसा बहुलां बलीवद्दीपगृथीनां कृषियत्नतस्त्यजेत् अतः परुणालनाद्यभावे कृषिः कार्येति द्रष्टव्यम् क्षत्रियोपि
 वेत्कपादानारक्षत्रियस्याव्यात्मीयत्स्यभावे वैश्यदृत्तिरस्तीत्यभिगम्यते ८३ कृषिभिति साधिदंजीवनमिति कृषिकेचिन्मन्यंते-
 सासुनर्ज्जविकासायुभिर्निर्दितायस्माद्धलकुहालादिलोहमातंकाष्ठमूभिर्मूभिष्टजं तूश्रुहति ८४ इदं तु दृत्तीति ब्राह्मणस्य क्षत्रि
 यस्य चालीयवृत्तेरसभवेधर्मप्रतियथोक्तनिष्ठातत्सत्यजतो वैश्येनयदिकृतव्यद्रव्यजातं तद्वजितं वस्यमाणवर्जनीयं धनदृष्टिकर
 विक्रयं तानिवर्जनीयान्वाह ८५ सर्वेति सर्वान् चोद्यमानानधर्मान् यथासिद्धयैतिलपाषाणलवणपशुमनुव्यान्नविक्रीणीत
 रसत्वेनेवलवणस्य निषेधसिद्धौ विशेषेण निषेधो दोषगौरवज्ञापनार्थः तच्च मायश्चित्तगौरवार्थमेव मन्यस्यापि पृथग्भिनवेधोव्या-

वैश्यदृत्त्यापि जीवंस्तब्राह्मणः क्षत्रियोपि वा हिंसाप्रायां पराधीनां कृषियत्नेन वर्जयेत् ८३ कृषिंसा
 ध्वितिमन्यंते सादृत्तिः सद्विगहिता मूभिर्मूभिषयांश्चैव हतिकाष्ठमयासुखम् ८४ इदं तु दृत्तिवैकल्या-
 स्यजतो धर्मनेपुणम् विदपण्यसुद्धतोद्धारविक्रयवित्तवृद्धनम् ८५ सर्वान् रसानपीहतकृतान् च तिलः
 सह अशमनो लवणचैव पशुवाचनमानुषाः ८६ सर्वत्र तातवर्कशाणक्षौमाविकानि च अपि च्चसु
 ररक्तानि फलमूलतथौषधीः ८७ अपः शरून् विषमाससो भगधाश्च सर्वशः क्षीरक्षौद्रदुग्धिद्युततल
 मधुगुडकुशान् ८८ आरण्याश्च पशून्सर्वान्दष्टिणश्च वयासि च मद्यन्भोलि च लाक्षा च सर्वाश्च कशाफा
 स्तथा ८९

रथेयः ८६ सर्वाभिति सर्वं न तु भित्तिं वरुं कुशुभादिरक्तं वर्जयेत् शणाक्षमातं तु मथान्याविकलो मभवानि
 च यद्यलोहितान्यपि मनेपुः तथापि न विक्रीणीत तथा फलमूलगुडव्यादीनि वर्जयेत् ८७ अपदति जललोहविषमाससो म
 क्षीरदुग्धः तैलगुडदमोन्नतथागधवतिसर्वाणि कपूरादीनि क्षौद्रमाक्षिकमधुच्छिष्टं सप्तामारसधुच्छिष्टे तियाज्ञवल्क्येन प
 धितवर्जयेत् ८८ आरण्याभिति आरण्यान्सर्वान् हृस्वादीन्दष्टिणः सिंहादीन् तथापि क्षिजलजंतून् मद्यादीन् एकशाफाश्चादी
 न् न विक्रीणीत ८९ कामाभिति कर्षकः स्वयमेव कवणेन तिलासुत्याद्यन्तरेण भिन्नान् जल्यन्तं मेव न तु लासार्थं कालांतरं म-

तादृश्यधर्मभिन्नभिच्छतोधिक्रीणीतानिपिद्धस्यतिलविक्रयस्यधर्मार्थमयंयतिप्रसवः ९० भोजनेति भोजनाभ्यंगदानव्यतिरिक्तंयदन्यन्निषिद्धविक्रयादितिलानां कुरुतेनेनपितृभिः सह कृमिलंयातः कुक्कुरपुरीषेभज्जति ९१ संघइति मांसलाक्षालवणविक्रयैत्राक्षिणस्तत्तदणार्देवपततीतिदोषगौरवव्यारथानार्थमेतत्पंचानामेवमहापातकिनापातित्यहेतूनावश्यमाणत्वान् क्षीरविक्रयात्त्र्यहेणसूदताभोतिपतदपिदोषगौरवात्त्यायश्चिन्नगौरवरव्यापनार्थम् ९२ इतरेशामिति ब्राह्मणउक्तेभ्योमांसादिभ्योपात्रनिषिद्धानांपर्यानादच्छानेनतुममादान्द्रव्यातरसंस्तियानाससरात्रविक्रयणेनवैश्यत्वंगच्छति ९३ रसेति रसागुडादयो रसेर्भूतादिभिः परिवर्त्तनीयाः लवणपुनः रसांतरेणनपरिवर्त्तनीयसिद्धान्चामान्नेनपरिवर्त्तनीयंतिलाधान्येनथान्ययस्येनेत्येवंत-

कामसुत्याद्य कृत्यातुस्वयमेव क्लृषीबलः विक्रीणीततिलान्शूद्रान्धर्मार्थमन्विरस्थितान् ९० भोजनाभ्यंगदानाद्यदन्यकुरुतेतिलैः कृमिभूतः श्वविद्यायांपितृभिः सहभज्जति ९१ सद्यःपततिमांसनलाक्षयालवणेनच श्यहेणसूद्रीभवतिब्राह्मणः क्षीरविक्रयात् ९२ इतरेशातुपण्यानाविक्रयादिहकृमिनः ब्राह्मणः ससरात्रेणवैश्यभावन्नियच्छति ९३ रसारसेन्निमातव्यानलेवलवणंरसेः कृतान्नेचाकृतान्नेनतिलान् ९४ जीवेदतेन राजन्त्यः सर्वेणाप्यनयगतूः नत्वयज्यायसीदृत्तिमभिमन्येनकृहंचित् ९५ योलोभादधमोजात्याजीवदुकृहकर्मभिः तराजानिधनकृत्वाक्षिप्रमेवप्रवासयेत् ९६ वरस्वधर्मोविगुणोनपारक्यः स्वसृष्टितः परधर्मणजीवद्विक्रिसद्यःपततिज्जातितः ९७

दिति क्षत्रियः आपदं प्राप्तः एतेनेत्याभिधायसर्वेणेत्याभिधानात् ब्राह्मणगोत्रपरतयानिषिद्धेनापिरसादिविक्रयणेनवैश्यवज्जोत्तनुनः कदाचिद्ब्राह्मणजीविकाभाष्ययेत् नकेवलंक्षत्रियः क्षत्रियवदत्योपि ९५ योलोभादिति योनि कृष्टजातिः सन्लोभादुत्कृष्टजातिविहितकर्मभिरजिवेत्तराजागृहीतसर्वस्वकृतानदानामेवदेशान्भिः सारयेत् ९६ वरमिति विगुणमपिस्वकर्मकृतुन्याप्यनपरकोपं संपूर्णमपिपस्माज्जात्यतरविहितकर्मणाजीवन्तुत्क्षणादेवस्वजातितः पततीतिदोषोक्त्वाकार्यः ९७ ६७

वैश्य इति वैश्यः स्ववृत्त्याजीवितुमशक्नुवन् शूद्रवृत्त्यापि हिंजातिशूद्रवृत्त्याउच्छिष्टभोजनादीन्त्यकुर्वन्वर्त्तन्ति स्त्रीणां पल्लवशः शू-
 द्रवृत्तितो निवर्त्तन् ९८ अशक्नुवन्ति शूद्रः हिंजातिशूद्राणां कर्तुमक्षमः क्षुद्रवसन्पुत्रकलत्रः सूपकारादि कर्मभिर्जीवेत् ९९
 यैरिति पूर्वोक्तकारुकर्मविशेषाभिधानार्थ इदं यैः कर्मभिः कृतैर्हिंजातयः परिचर्यन्ते नानिचकर्मणि तक्षणादीनि शिल्पानि च चित्रलि-
 खितनादीनि नानाप्रकाराणि कुर्यात् १०० वैश्येति ब्राह्मणोद्यत्याभावपीडितो अन्वसादंगच्छन् सन्नियवेश्य वृत्तिमनुनिष्ठेत् स्वधर्मो वि-
 गुणइत्युक्तत्वात् स्ववृत्तौ वैवर्त्तमान इमां वक्ष्यमाणान् वृत्तिमनुतिष्ठेत् अतश्च विगुणमतिग्रहादिस्ववृत्त्यसंभवे परवृत्त्याभ्युपगम्येयम्
 १०१ सर्वेति ब्राह्मण आपदं प्रातः सर्वेभ्योपि निर्दिशतमेभ्यः क्रमेण मतिग्रहं कुर्यात् अत्रार्थोत्तरन्यासो नामालंकारः यस्मात्पवित्र

वैश्यो जीवन् स्वधर्मेण शूद्रवृत्त्यापि वर्त्तयेत् अनाचरन् न कार्यो णि वर्त्तन्त च शक्तिमान् ९८ अशक्नुवंस्तु
 शुश्रूषाशूद्रः कर्तुं हिंजनमानम् पुत्रदारात्ययमाप्तो जीवेत् कारुकर्मभिः ९९ यैः कर्मभिः प्रचरितैः शुश्रूष्यन्त
 हिंजातयः तानि कारुकर्मोणि शिल्पानि विधायानिचः १०० वैश्यवृत्तिमनातिष्ठन् ब्राह्मणः स्वपथि स्थि-
 तः अवृत्ति कर्षितः सीदन्निमं धर्मसमाचरेत् १०१ सर्वतः प्रतिगृणहीयाद्ब्राह्मणस्त्वनयगतः पवित्रदुष्य
 तीयेत न्धर्मतो नोपपद्यते १०२ नाध्यापनाद्याजनाद्वा गृहीताद्वा प्रतिग्रहात् दोषो भवति विप्रणाज्य-
 लनाद्युसमाहिते १०३ जीवितान्ययमापन्नो योऽन्भमति यतस्ततः आकाशमिव पकेन स पापेन लिप्यन्ते
 १०४ अजीगर्तः सुतहं वसुपासप्यं ह्युसुक्षितः न चालिप्यत पापेन क्षस्यतीकारमाचरन् १०५

गंगारथोदकादिनाहु
 प्यतीत्येत् नशास्त्रस्थितानोपपद्यन्ते यस्मात् १०२ नाध्यापनादिति ब्राह्मणानामापदि गृहीताध्यापनयाजनमतिग्रहैरधर्मो न भवति
 यस्मात् स्वभावतः पवित्रलोनाग्न्युदकतुल्यास्ते १०३ जीवितेति यः प्राणान्ययमाप्तः प्रतिलोभजादन्भमत्याति सोऽतिरिक्षमिव कर्द-
 मेन पापेन संबध्यते अत्र परकृतिरूपोऽर्थवादः १०४ अजीगर्त इति अक्षिरजीगर्तयोर्बुद्धिः क्षितः सन् पुत्रं शनः शोफनामानं
 सपं विभीतं यत्तदगोशतल्लभाय विशिषिनाभूत्वा हंतुं मचक्रमेन च क्षस्यतीकारार्थं तथा कुर्वन् पापेन लिप्तः एतच्च वक्ष्ये ब्राह्मणेभ्यः
 नः शोफारव्यानेषु व्यक्तमुक्तम् १०५

श्वमांसमिति वांमदेवास्वत्रभिर्दसीधर्मशः कृधार्त्तः प्राणत्राणार्थंश्चमांसंस्त्रादितुमिच्छन्द्रोषेणानलिसवान् १०६ प्ररद्वाज
इति प्ररद्वाजस्वीमुनिः महातपस्वीपुत्रस्माहितो निर्जनेवने अरण्ये उषित्वा कस्तीडितो वृधनाम्भस्तस्थो बद्दीर्गाः प्रतिगृहीतवान्
१०७ कृधार्त्तइति त्रिविधंश्चामिन्द्रो धर्मशः कृलीडितः चंडालहस्ताद्गृहीत्वा कुक्कुरजघनमांसं प्राक्षितुमध्यवसितवान् १०८
प्रतिगृह्णादिति गृहीतानामप्यथापनयजनप्रतिगृहाणामध्यात्त्राह्यणस्यासत्प्रतिगृहीतकृष्टः परलोके नरकहेतुः ततश्चापदि
प्रथमं निदिताथापनयजनयोः प्रवर्तितव्यतदसंभवं त्वसत्प्रतिगृह्णन् हृदयवपरमेतत् अत्र हेतुमाह १०९ याजनेति याजनाथापने
आपयनापदि च उपनयनसंस्तनात्सनां हिजातीनामेव कियते प्रतिगृह्णन् कृष्टजातेः शूद्रादपि कियते तस्मादसौताभ्यागर्हितः ११

श्वमांसमिच्छन्नातोऽनुंधर्मधर्मविक्षणः प्राणानांपरिरक्षार्थं वामदेवो नलिसवान् १०६ प्ररद्वाजः कृ
धार्त्तस्तसपुत्रो विजनेवने बद्दीर्गाः प्रतिगृह्णाहृद्दुधोस्तक्षणा महातपाः १०७ कृधार्त्तश्चात्सुसुभ्यागाद्द्विश्वा
भिन्ः श्वजाघनीम् चंडालहस्तादायधर्मो धर्मविक्षणः १०८ प्रतिगृह्णाद्याजनाद्वातथेवाध्यापनादपि
प्रतिगृहः प्रत्यवरः प्रत्यवियप्रस्यगर्हितः १०९ याजनाध्यापनेनित्यक्रियेते संस्कृतात्मनाम् प्रतिगृह्णन्तपि
यते शूद्रादप्यत्सजन्मनः ११० अपहोमैरपैत्येनो याजनाध्यापनेः कृतम् प्रतिगृह्णन्निमित्तं तु त्यागानतप
सैव च १११ शिलोच्छ्रमप्याददीतक्रिमोऽजीवन्यतस्ततः प्रतिगृह्णाच्छिलः श्रयास्ततोऽप्युच्छः प्रशस्यते ११२
सीदद्भिः कुष्यमिच्छद्भिर्दूनवापृथिवीपतिः याच्यः स्यात्स्नातके विप्रैरदित्सस्त्यागमहति ११३

णादसस्मतिगृह्याजनाध्यापनैर्यदुपपन्नं तस्यायश्चित्तप्रकरणे वक्ष्यमाणक्रमेण जपहोमैर्नश्यति असत्यतिगृह्णन्निमित्तं पुनः प्रतिय
हीतद्रव्यत्यगेन मांसगोष्ठेपयः पीत्येवमादिवस्यमाणतपसाऽपगच्छति १११ शिलोच्छेति ब्राह्मणः स्वहृत्स्याऽजीवन्यतस्ततो
पिशिलोच्छ्रगृहीत्यात् ननु तत्संभवे भस्यतिगृह्णन्कुर्यात्प्रस्नात्प्रतियहान् शिल्ः प्रशस्तः संजयत्यकानेकधान्योन्नयनं शि-
लस्ततोऽप्युच्छः श्रेष्ठः एकैकधान्यादिगुडकोच्चयनमुच्छः ११२ सीदेति स्नातके ब्राह्मणेर्पनामावात्प्रमार्थं कुटुंबावसादेगच्छद्भिः
अपइति एनोग्रह

स्रवणं रजतव्यतिरिक्तं धान्यवस्त्रादिकुप्यधनं यागाद्युपसुक्तं हिरण्याद्यपि आपत्यकरणास्त्रत्रियोष्युत् शस्त्रवर्तौ याचितव्यः स्यात्
 पृथ्यदातुं नेच्छति क्लृपणलेनावधारितः सत्याज्योनिवाचनीय इत्यर्थः मेधातिथिगोविंदं राजौ तु त्यागमहतीति तस्य त्यागो न वस्तव्यमिति
 व्याचक्षते ११३ अरुणं चेति अरुणमनुससस्यं क्षेत्रं तत्कृत्वा दुससस्यात्वातिग्रहे दोषरहितं तथा गोछागमेषा हिरण्यधान्यसिद्धार्थं
 नोमाध्यातुं पूर्वैर्अदुष्टम् ततश्चैषां पूर्वपूजासंवेपरः परोक्षेयः ११४ ससेति दयाद्याः ससधनांगमाः यथाधनाधिकारं धर्मदानपेतास्त
 त्रदायो न्वयागतपनलाभो निध्यादः सैव्यादिलव्यस्य च ऋयः प्रसिद्धः एतेत्रयश्चतुर्णामपि वर्णानां धर्म्याः जयधनं विजयत्वेन क्षत्रि
 यस्सपत्न्याः प्रयोगो रथ्यादिप्रसस्य कर्मयोगश्च क्लृपिवाणिज्ये तौ प्रयोगौ वैशेषधर्म्यासत्यतिग्रहो ब्राह्मणस्य धर्म्यः एवं चैतं धर्मत्ववच
 नादेतदभावे अन्येषां पापक्षिहने तु रत्तिकर्मस्य वलितिव्यंतदभावे चापक्षिहने तु प्रकृतेष्वित्येतदर्थमिति तद्विज्ञेते ११५ विद्येति आ

अरुणं च कृतास्त्रे त्रादौ रजाधिकमेव च हिरण्यं धान्यमन्मन्च पूर्वपूर्वमदोषवत् ११४ ससवित्तागमाध
 म्यादायोलामः ऋयोज्ञयः प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्यतिग्रह एव च ११५ विद्याशिल्पं मृत्तिः सेवागोरक्ष्यं वि
 पणिः क्लृपिः धृतिर्भक्ष्यकुसीदं च दशजीवनहेतवः ११६ ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि चृद्धिर्नैव प्रयोजयेत्
 कामं तु रत्नधर्मार्थं दद्यात्सापीयसे ११७ चतुर्थमाददानोपि क्षत्रियो भागमापदि प्रजारक्षन्
 परशस्त्र्या किल्बिषात्सति मुच्यते ११८

पत्यकरणाज्जीवनहेतव इति निर्देशात् एषां मध्ये यया वृत्त्याय स्यानापदि न जीवन्तया
 तस्यापद्यभ्यनुज्ञापयेत् यथा ब्राह्मणस्य मृत्तिसोऽदि यं शिल्पादावपि ज्ञेयं विद्यावेदविद्याव्यतिरिक्ता वैद्यतर्कविषापनयनादिविद्या
 सर्वेषामापदि ज्ञानार्थं न तु व्यतिशिल्पगंधसुक्तादिकरणमृत्तिः प्रैव्यभावेन चेतनग्रहणं सेवापरात्तासंयादनंगोरक्ष्यं प्रशुपाल्य
 यिपिनिर्विण्ण्या क्लृपिः संप्रकृतापृतिः संतोयः तस्मिन्सति अत्यकेनापि जीव्यते मैक्ष्यं भिक्षासमूहः कुसीदं वृत्त्याधनमयोगः स्वयं
 कृतोपि इत्येभिदं र्भिरापादि ज्ञानोपयम् ११६ ब्राह्मण इति ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि चृद्ध्यादि धनमापद्यपि न प्रयुंजीत किंतु निरुद्ध
 कर्मणापमार्थमनुकल्पितपा वृत्त्यामयुंजीत इदानीं राज्ञामापद्धर्ममाह ११७ चतुर्थमिति राज्ञो धान्यादानासमष्टम इत्याद्युक्तस

आपदिधान्यादेश्चतुर्थमपि भागं करार्थं गृह्णन् परयाशात्त्यामजारक्षण अधिककरग्रहणपापेन न संबध्यते कस्मात्सुनरापद्यपि रा
 शौपरिक्षणमुच्यते यस्मात् ११८ स्वधर्म इति राज्ञः शत्रुविजयः स्वधर्मो विजयफलं युद्धमित्यर्थः अजारक्षणममुक्तः यद्विकृतश्चिद्भय
 स्यात्तदानसुद्धपराडनुसोमवेत्न एवंच शस्त्रेण वैश्यान् दस्तुभ्योरक्षित्वान्तेभ्यो धर्मादनपेतमासपुरुषैर्बलिमाहारयेत्कोसौ बलिस्त
 माह ११९ धान्यदनि धान्ये विशउपचये वैश्यानामधमभागं सुल्कमाहारयेत् धान्यानां द्वादशोपि भागउक्तः आपद्यमधमउच्य
 ते अत्यानापदि प्रागुक्तश्चतुर्थो वैदितव्यः तत्रापि विशं ग्राह्यं तथा हि बल्यादीनां कार्थापि पणस्थानानां विशतितमं भागं सुल्कं गृह्णीया
 तत्रापि पचाशदग आदेशोसाज्ञापशुहरिण्ययोरित्यापदि पचाशद्भागउक्तः आपद्यं विशउच्यते तथा शूद्राः कारवः सूपकारादयः
 शिल्पिनः तस्मादयः कर्मणो बोपकुर्वीत न हुतेभ्य आपद्यपिकरो ग्राह्यः १२० शूद्रस्त्विति शूद्रो ब्राह्मणसु शूषयाऽजीवन्वयादिदृष्टनि

स्वधर्मो विजयस्तस्य नाहवे स्यात्पराङ्मुखः शस्त्रेण वैश्यान् रक्षित्वा धर्म्यमाहारयेद्वलिम् ११९ धान्ये
 धमं विशासुल्कं विशकाधीपणावरम् कर्मपिकरणाः शूद्राः कारवः शिल्पिनस्तथा १२० शूद्रस्तु वृत्ति-
 माकाक्षन् रक्षत्रमाराधयेद्यदि धनिनवाप्युपाशब्धवैश्यशूद्रोजिजीविषेत् १२१ स्वर्गाद्यसुभयार्थं
 वा विज्ञानाराधयेत्तुसः जातब्राह्मणशब्दस्य साहस्यकृतकृत्यता १२२ विप्रसवैव शूद्रस्य विशिष्टं कर्म
 कीर्त्यते यदतोऽन्यद्विकुरुते तद्भवत्यस्य निष्फलम् १२३ प्रकल्यातस्य ते वृत्तिः स्य कुटुंबाद्यथा हतः श
 क्तिचावेत्सदास्य च मृत्याना च परिग्रहम् १२४

माकांक्षेत्तदाक्षत्रियं परिचर्यन्तदभावे धनिनवैश्यं परिचर्यन् जिजीवितुमिच्छेत्
 हिजानिसुशूषणासामर्थ्यं तु भारुक्तानि कर्मणि कुर्यात् १२१ स्वर्गार्थमिति स्वर्गमाप्त्यर्थं सवृत्तिलिप्सां वा ब्राह्मणानेव शूद्रः परिचरे
 तस्माज्जानो ब्राह्मणाश्रितो यमिति शब्दो यस्य शाकपाधिवादि त्वात्समासः सास्यशूद्रस्य कृतकृत्यता तद्यपदेशतया असौ कृतकृत्यो
 भवति य एवमतः १२२ विप्रेति ब्राह्मणपरिचर्येव शूद्रस्य कर्मतिरेक्यः प्रकृतकर्म शस्त्रेऽभिधीयते यस्मादेतद्वातिरिक्तं यदसौ कर्म-
 कुरुते तदस्य निष्फलं भवतीति पूर्वैस्तत्पर्यन्तस्वनिवृत्तये प्राकृत्यादीनामपि तत्पर्यन्तस्वविहितत्वात् १२३ प्रकल्येति तस्य परिचार .

द्रस्यपरिचर्यासामर्थ्यकर्मोत्साहेद्युत्रांशदिभर्तव्यपरिमाणं चावेक्ष्यते ब्राह्मणेः स्वगृहादनुकूलप्रज्ञाविकाकल्पनीया १२४ उच्छिष्ट
 भिति तं सौ प्रकृताश्रितशूद्राय प्रकृतावशिष्टान् ब्राह्मणैर्देयं एवं च न शूद्राय रातिदद्यात् न किञ्चिद्दृष्टमित्यनाश्रितशूद्रविषयमवतिष्ठ
 ते तस्माज्जीविवस्त्रासारधान्जनीवणरूपपरिच्छेदोसौ देयः १२५ न शूद्र इति लशकनादिप्रक्षणेन शूद्रे न किञ्चित्पातकं भवति न तु ब्र-
 ह्मवधादावपि अहिंसासत्यमित्यादेः शत्रुवर्ण्यसाधारणत्वेन विहितत्वात् न चाप्युपनयनादिसंस्कारमर्हति नास्याग्निहोत्रादिधर्मस्य
 धिकारोऽस्ति अविहितत्वात् न च शूद्रविहितत्वात्साक्यदादिधर्मादस्य निषेधः एव चास्य सर्वस्य सिद्धाथत्वात् अप्यन्धो कउत्तराथवादः
 १२६ धर्मेति ये पुन शूद्राः स्वधर्मवैदिलो धर्मप्राप्तिकामास्त्रैवर्णिकानामाचारमनिषिद्धमाश्रिताः ते नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञान्
 हापयेदिति याज्ञवल्क्यवचनात् नमस्कारमंत्रेण तत्रांतररहितं पंचयज्ञादिधर्मास्तुर्वाणान् प्रत्ययतिरव्यातिचलोके लभते १२७

उच्छिष्टमन्नं दातव्यं जीर्णाभिवसनानि च पुलकाश्चैव धान्यांजिर्णाश्चैव परिच्छेदाः १२५ न शूद्रे या
 तर्ककिञ्चिन्मन्त्रसंस्कारमर्हति नास्याधिकारो धर्मस्ति न धर्मास्य निषेधनम् १२६ धर्मस्यैव रक्तधर्मज्ञाः
 सतापृतमनुष्ठिताः मन्त्रवर्जान् शूद्रव्यतिप्रशसायामुवति च १२७ यथा यथा हि सुहृत्तमातिष्ठत्यनसू-
 यकः तया तये मचासुचलोकप्रामात्यनिदिनः १२८ शूक्रेणापि हि शूद्रेण न कुर्याद्यथा धनसंचयः शूद्रो हि य
 नमासाद्य ब्राह्मणानववाधते १२९ एतच्चतुर्णावर्णानामापद्धमाः प्रकृतिताः यान्सम्यगनुतिष्ठता
 ज्ञानिपरभारगतिम् १३०

यथेति परगुणानिंदकः शूद्रो यथायथा हि ज्ञात्वा चारमनिषिद्धमनुतिष्ठति तथा तथा जनैरे
 निंदित इह लोके उच्छिष्टः स्मृतः स्वर्गादिलोकं च प्राप्नोति १३० शक्तेनापीति धनजनिसमयेनापि शूद्रेण पोष्यवर्गसर्वहनपंचय
 ज्ञाफचितादधिकबहुधनसंचयोनकर्तव्यः यस्मात् शूद्रो धनं माय्यशास्त्रानभिज्ञत्वेन धनमदात्तु शूद्रायाश्चाकरणात् ब्राह्म-
 णानेव पीडयतीत्युक्तस्यानुवादः १३१ एते इति अमीचतुर्णावर्णानां आपद्युष्टेयाधर्मोऽस्ति यामिच्छन्त्यास्यगार्तरतो विहितानुष्ठाना
 त्निषिद्धाः नानरणाच्च निष्पापतथा ब्रह्मज्ञानलाभेन परभारगतिमोक्षलक्षणालभते १३० ७ ७

एषधर्मेति अयंचतुर्णां वर्णानामन्वारः समग्रतः कथितः अंतर्जल्येभ्योऽप्यश्रितानुष्ठानं शरुममभिधास्यामि १३१ इति श्रीकुल्लुक
 ऋषि विरचितानां मन्वर्थसुक्तावल्यां दशमोऽध्यायः १० ४४ ४५ सांत्तानिकमिति नवैतानिमिति नन्वतः परमं प्रवक्ष्यामि
 प्रायश्चित्तविधिशरुममिति प्रायश्चित्तस्य प्रकल्पतया प्रतिज्ञातत्वात् सांत्तानिकादिभ्यो देयमित्यादेः कः प्रस्ताव उच्यते दानेनाकार्यकारिण
 इति प्रायुक्तत्वात् दानेन वधनिर्णोकं सर्पादीनामशुकवन्नित्यादेभ्य वक्ष्यमाणत्वात् प्रकृष्टप्रायश्चित्तार्थकदानपत्रोपन्यासः प्रकृतोपयुक्त
 एवपणोभ्यमधर्मादिव्यतिरिक्तप्रायश्चित्नादिनैमित्तिकधर्मकथनार्थत्वाच्चाध्यापस्य अन्यस्यापिनैमित्तिकधर्मस्यात्रोपन्यासोऽयुक्तः २
 प्रयोजनत्वाद्द्विराहस्यसांत्तानिको विवाहाथार्थीयस्यमाणो अवश्यकर्तव्यन्योतिष्ठोमादियागं चिकीर्षुः अन्वयः पांथाः सर्ववेदसाः कृतसर्वस्य
 दक्षिणं चिन्वजित्पराग विद्यापुरोग्र्यासाच्छदानार्थः एवंपितृमात्रार्थवपि स्वाध्यायार्थत्वाच्चाध्यापार्थक्याना छादनाद्यर्थं ब्रह्मन्वा

एषधर्मविधिः कृत्स्नश्रुत्यातुर्वर्णस्यकीर्तितः अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तविधिं श्रुतमम् १३१ इति-
 मानवेधर्मशास्त्रे मृगश्रुतौ कृत्यासाहित्याया दशमाऽध्यायः १० ४४ ४५ सांत्तानिकं चक्ष्यमाण
 मध्यगसर्ववेदसम् गुर्वथपितृमात्रार्थत्वाच्चाध्यापश्रुततापिनः १ नवैतान् रूपातकान्विद्याद्ब्राह्मणान्धर्म
 भिक्षुकान् मिःसेभ्यो देयमेतेभ्यो दानविद्याविशेषतः २ एतेभ्यो हि हिजांशेभ्यो देयमन्नसदक्षिणम् इ
 तरेभ्यो बहिर्वेदिः कृतान् देयसुच्यते ३ सर्वरत्नानिराजानुयथाह प्रतिपादयेत् ब्राह्मणान्चेदविदुषोय
 ज्ञार्थं च वेदक्षिणाम् ४ कृतदारोऽपरान् दारान् भिक्षित्वा योधि गच्छति रतिमात्रं फलतस्य द्रव्यदातुस्तु-
 सततिः ५ शिष्यपत्न्योरोगी एतान् च ब्राह्मणान्धर्मभिक्षाशीलान् रूपातकान् जनीयात् एतेभ्यो निर्दनेभ्यो गोहिरण्यदिदीय

तद्विदानं विद्याविशेषानुरूपेण दद्यात् १ २ एतेभ्य इति एतेभ्यो न च ब्राह्मणश्रेष्ठेभ्यो अंतर्वेदिसदक्षिणामन्नं दातव्यम् एत
 द्यतिरिक्तेभ्यः पुनः भिक्षुन् बहिर्वेदिदेयलोपोदिरयते धनदाने त्वनियमः ३ सर्वेति राजानुनः सर्वस्वानिमणिमुक्तादीनि यागोपयो
 ग्यानि च दक्षिणार्थं धनं विद्यानुरूपेण वेदविदो ब्राह्मणान् स्वीकारयेत् ४ कृतेति यः सभार्यः संतत्यर्थी दिनभित्तं तरेणापरान् दार-
 णान् भिक्षित्वा करोति तस्य रतिमात्रं फलं धनदातुः पुनस्तदुत्सन्नान्यपत्यानि भवंतीति निंदाति शयः नैव विधेयं धनं यान्तिताऽन्यो विवाहः

कर्त्तव्यं नाप्येवंविधायनियमतो धनं देयमिति ५ धनानीति धनानि गोमूहिरण्यादीनि शान्त्यनतिक्रमेण ब्राह्मणे बुवेदज्ञेषु विविक्तेषु
 पुत्रकलत्राद्यवसक्तेषु प्रतिपादयेत् न द्रुशाच्च स्वर्गाप्रतिभ्रवतीति ६ यस्येति यस्यावश्यप्यव्यप्रणार्थं वर्षत्रयपर्यन्तं तदधिकं वा भक्त-
 दिस्वात्सुकाम्यसौभयागं कर्त्तुमर्हति नित्यस्य पुनर्यथा कथंचिदवश्यकर्त्तव्यत्वात् नार्थानिवेधः अतएव समांते सौमिकैर्मरैर्वैरिति नि-
 लविषयत्वमुक्तवान् ७ अतइति त्रैवार्षिक्यनादल्यधने सति यः सोमयागं करोति तस्य प्रथमसोमयागो नित्योपिनसंपन्नो भवति स
 तरो हि तीययागं काम्यः ८ शक्तइति यो बहुधनत्वाद्दानशक्तः सन् अवश्यप्रणयीयेत् न मात्रादिज्ञातिजने दौर्गत्यात् दुःखोपेते स
 नित्यशौर्धमन्येभ्यो ददाति स तस्य दानविशेषो धर्मप्रतिरूपको ननु धर्म एव मयापातो मधुरोपक्रमः प्रथमं यथाशक्त्वात् विषास्वादभ्या

धनानित्युपयाशक्तिविशेषेषु प्रतिपादयेत् वेदविक्षिप्तविक्तेषु मेत्यस्वर्गसमभ्युते ६ यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं प
 यति मृत्युचतस्रे अधिकव्यापि विद्येत सोमयातुमर्हति ७ अतः स्वर्गीयसिद्ध्यर्थः सामपि बति द्विजः
 सपीतसोमपूर्वापिन न स्याभातिरुलम् ८ शक्तः पूजने दाता स्वजने दुःखजीविनि मयापातो विषास्वादः
 सधर्मप्रतिरूपकः ९ मृत्यानासु परोधेन यत्करोत्यौर्ध्वदृष्टिम् तद्भूत्वत्सखोदकजीवतश्च मृतस्य च १०
 यज्ञश्चेत्यतिरुद्धः स्यादेकनागेन यज्वनः ब्राह्मणस्य विशेषपाथाधर्मिके सति राजनि ११ यो वैश्यः स्याद्बहुप
 शर्हनि क्रतुरसोमपः कुटुंबात्तस्य तद्भव्यमाहरेद्यज्ञसिद्धये १२

तेन रकफलत्वात्तस्मादेतन्वकार्यम् ९ मृत्यानां भि-
 ति पुत्रदागवश्यमर्त्तव्यपठनेन यत्पारलौकिकधर्ममुच्चादानादिकरोति तस्य दातुर्जीवितो मृतस्य च तद्दानं दुःखफलं भवतीति प्र
 र्त्तव्येति दिदृशार्थदानप्रतिषेधः अयं तद्दृशार्थदानप्रतिषेधः १० यज्ञश्चेति यो वैश्य इति क्षत्रियादेर्धनमालस्य विशेषतो ब्राह्मण-
 स्य यदि यज्ञ इत रागसंपत्तौ सत्यामेकेनागेनासंपूर्णः स्यात् तदा यो वैश्यो बहुपञ्चादिधनः पाकयज्ञादिरहितो असौ मया जीतस्य गृहा
 तदंगो चित्तं द्रव्यं बलेन चौर्येण वाहरेत् एतच्च धर्मप्रधाने सति राजनिकार्ये स हि शास्त्रार्थमद्युतिष्ठंतं निगृह्णाति ११ १२ आहरे
 दिति यज्ञस्य द्विधांगवैकल्ये सति तानि त्रीणि चांगानि द्वे वांगे वैश्यादलाभे सति निर्विशकं शूद्रस्य गृहात् बलेन चौर्येण वाहरेत् य

स्माच्छूद्रस्य कृत्विदपियज्ञसंबंधोनास्ति नयज्ञार्थं धनं शूद्रा हि सोभिसेतेति वक्ष्यमाणप्रतिषेधः शूद्राद्याचनस्य न तु बल्यग्रहणादेः
 १३ परति योनाहिलानिः गोशतपरिमाणधन आहिताग्निर्वाऽसो मया जीगोसहस्रपरिभितधनः द्वयोरपि गृहाभ्यां प्रकृतमंगद
 पत्रंपवाशीघ्रं ब्राह्मणनक्षत्राणां साहरणीयं ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यामपि ब्राह्मण आहरेत् स्वत्रियस्य तु अदस्य स्वहर
 णनिषेधयिष्यति १४ आदानेति प्रतिग्रहादिना आदाने धनग्रहणं नित्यस्य सासौ आदानं नित्यः ब्राह्मणः तस्मादिष्टा पूत दानर-
 हितात्प्रयज्ञांगुयत्रयार्थं याचनार्था कृताया अदतो बलेन चौर्येण वाहरेत् तथा कृते अपहर्तुः स्यातिः प्रकाशते
 इमेति १५ तथैवेति सायं जातौ जिनोपदेशात् त्रिरात्रोपवासे दत्ते चतुर्थेऽहनि प्रातः सप्तमे भक्ते दानादिधर्मरा
 मर्थे चौर्यादिना हर्नव्यम् १६ खलादिति धान्यादिमर्दनस्थानास्तेत्राद्वागृहादायतो वा अन्यस्मात्स्य देशात् धान्यं हीनकर्मसंबधि

आहरेत्त्रीणि वा हेवाकामं शूद्रस्येव भ्रमनः न हि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः १३ योनाहिताग्निः
 शतशुरयन्वाचसहस्रगुः तयोरपि कुटुंबाभ्यामाहरेद्विचारयन् १४ आदानं नित्याच्चादातुराहरेदम
 यच्छतः तथा यशास्यप्रथते धर्मश्चैव प्रवर्कते १५ तथैव सप्तमे भक्ते भक्ता निषडन भता अश्वस्तन-
 विधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः १६ खलास्त्राद्गाराद्वा यतो वाप्युपलभ्यते आख्यातव्यतु तत्तस्मै पृच्छ
 नेयादिपृच्छति १७ ब्राह्मणस्त्वेन हर्तव्यं क्षत्रियेण कदाचन दस्तुनि क्रिययोस्तु स्वमजीवन् हर्तुमर्ह-
 ति १८ योऽसाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यः संप्रयच्छति सकृत्वा ह्यवमात्मानं स तारयति तावुभौ १९

लभ्यते ततो हर्तव्यं यदि वा सौधनस्वामी पृच्छति किन्मिति कृतं इति पृच्छते भित्तं चौर्यादेर्वक्तव्यम् १७ ब्राह्मणेति
 पि भित्तं चौर्यादिना ब्राह्मणस्य धनं ततो पृच्छत्वात् न हर्तव्यं समानन्यायतया तु वैश्वशूद्राभ्यां उक्तं

कुरुहि हिताननुष्ठापिनोः पुनर्ब्राह्मणक्षत्रिययोरत्यंतापादिक्षात्रियो हर्तुमर्हति १८ योऽसाधुभ्य इति यो हीनकर्मोदिस्यः उ-
 क्तेभ्योऽभित्तं चपि भित्तं चौर्यादिना ब्राह्मणस्य धनं ततो पृच्छत्वात् न हर्तव्यं समानन्यायतया तु वैश्वशूद्राभ्यां उक्तं
 हरति तद्दुरितं नाशयति पस्मै तद्ददाति तद्दौर्गत्याभिधातादित्येव ह्यवव्यात्मानमुदुपकृत्वा दुःखान्मोचयति १९ छ. छ.

यद्भ्रजमिति यज्ञशीलानां यद्भ्रजन्तं धागादौ विनियोगात् देवस्वविद्वांसो मन्यन्ते यागादिभ्युत्पन्नान्तु यद्भ्रजन्तं तदसंविनियोगात् प्राचादाससस्व
 सुच्यते अतस्तदप्यपहृत्यागसंपादनत्तदेकस्वकर्तव्यम् २० नतस्मिन्निति तस्मिन्नुक्तनिमित्ते चैर्यवत्कारं कुर्वणे धर्ममधुनोरा
 जादंडन्नुत्तर्यायस्माद्वाशोमूढलाद्वाह्मणः क्षधावसादमाभोतिततश्च २१ तस्येति तस्य ब्राह्मणस्यावश्यमपरायणायुत्रादिवगजाला
 श्रुताचारोचिततदनुकूलं कल्पयेत् २२ कल्पयित्वेति अस्य ब्राह्मणस्य जीविकाविधाय शत्रुचौरादेः सर्वतोरक्षयेत् यस्माद्ब्रा
 ह्मणाद्रक्षितानस्य धर्मेषु श्रुतांगमोति २३ नयज्ञार्यमिति यज्ञसिद्धये धनब्राह्मणः कृदाचिन्मूढाद्याचेत् यस्माच्छूद्राद्यानि
 स्थायज्ञं कुर्वणो मृतश्च डालाभवति अतो याचननिषेधान्मूढादयाचितोपस्थितयज्ञार्थमप्यविरुद्धम् २४ यज्ञार्यमिति यज्ञसिद्धय

यद्भ्रजन्तं यज्ञशीलानां देवस्वतं हि दुर्बुधाः अयज्वन्तान्तु यद्द्विजमासुरसंतदुच्यते २० नतस्मिन्धारयेदंड
 धार्मिकः प्रथिवीपतिः क्षत्रियस्य हि वा लिस्याद्ब्राह्मणः सीदति क्रथा २१ तस्य मृत्युजनज्ञात्वा स्वकुटु
 बान्महापतिः श्रुतशीले च विज्ञायति धर्म्या प्रकल्पयेत् २२ कल्पयित्वा स्वघृतिं च रक्षेत् स देनसमततः शा
 जाहिधर्मेषु श्रुतांगतस्मात्सामोति रक्षितात् २३ नयज्ञार्थं धनं मूढादिभ्यो भिक्षेत कर्हिचित् यजमानो हि भि
 क्षित्वा च डालः प्रत्यजायते २४ यज्ञार्थं मर्धे भिक्षित्वा यानसर्वप्रयच्छति स्याति सासता विप्रः काकतावा
 शतंसमाः २५ देवस्य ब्राह्मणस्ववालो भनोपहि नस्ति यः स पापत्मा परलोकं गृह्णीच्छिष्टेन जीवति २६
 इष्टिर्वैश्वानरी नित्यन्निर्वपेदब्दपूर्व्ये कुंसाना पशुसोमानान्निष्कृत्य धर्मसमेवे २७ आपत्कल्पेन यो
 धर्मं कुरुते नापदिद्विजः सनामोति फलं तं स्वपरत्रेति विचारितम् २८ धंधं नया चित्वा योज्ञे सर्वन् विनियुक्ते

सशतं वर्षाणि सासत्वं फलं वा माभोति २५ देवस्वमिति प्रतिमादिदेवतार्थमुत्सृष्टं धनं देवस्वब्राह्मणस्वच यो लोभादपहरति स पा
 पस्य मावो जन्तान्तरं गृह्णीच्छिष्टेन जीवति २६ इष्टमिति समासे वर्षे हिताय वर्षस्य मघृतिरशब्दपर्ययचैत्रशुक्लादिवर्षमघृतिः तत्र सं
 स्ये वैश्वानरी भिक्षित्वा हि तसोभयागासंभवे नदकरणदोषनिर्हरणार्थं सर्वदा मूढादित उक्तं धनग्रहणरूप्या भिक्षुकुर्यात् २७ आपदि
 ति आपदिहितेन विधिनारोऽनापदि धर्मसुधानं द्विजः कुरुते तस्य तत्परलोकनिष्फलं भवतीति मन्वादिभिर्विचारितम् २८ ७३

विद्यैरिति विद्येदेवाख्येर्देवैः साधैश्चतथा महर्षिभिर्ब्राह्मणैर्भरणाद्भित्तैरापत्कमुख्यस्य विधेः सोमादेवैश्चानर्यादिःप्रतिनिधिर-
नुष्ठितोऽसौसुख्यासंभवेकार्यः ननुसुख्यसंभवे २९ प्रमु रिति योसुख्यानुष्ठानसंपन्नः सन् आपद्दिहितेनप्रतिनिधिनाअनुष्ठानं-
करोतितस्यदुर्बुद्धेः पारलौकिकंअप्सुदपस्त्रूपंप्रत्यवायपरिहारार्थंफलंचनमवति आपत्कल्पेनयोधर्ममित्यनेनोक्तमप्येतत् शास्त्रा-
दराश्रयुनरुच्यते ३० नेति धर्मज्ञोब्राह्मणः किंचिदप्यपहृतन्नराज्ञः कथयेत् अपितुस्वशक्त्यैववक्ष्यसाणाभिचारादिनापका-
रिणोभुयान्निगृह्णीयान् ततश्चस्वकीयधर्मविरोधादपहृष्टापनाधकरणेरस्यभिचारादिनदोषायेत्येवंपरमतमेतत्तत्त्वभि-
नारोविधीयतेराजनिवेदनवानिधिच्यते ३१ स्ववीर्यीदिति यस्मात्त्वसामर्थ्याद्ब्राह्मणसामर्थ्याच्चिपरार्थीनराजसामर्थ्यापेक्षया

विद्यैश्चदुर्बुद्धेः साधैश्चब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः आपत्कमरणाद्भित्तैर्विधेःप्रतिनिधिः कृतः २९ प्रमुःप्रथम
कल्पस्यार्थः नुकल्पेनूवृत्तं नसापराधिकतस्यदुमतेर्विद्यतेफलम् ३० नब्राह्मणोवेदयुतकिंचिद्ब्राज
निधर्मवित् स्ववीर्येणवतान्शिष्यान्मानवानपकारिणः ३१ स्ववीर्य्याद्ब्राह्मणवीर्याच्चस्ववीर्यबलवत्तरम्
तस्मात्त्वेनैवंवीर्येणानिगृह्णीयादरीचह्रिजः ३२ श्रुतीरथर्वंगिरसीः कुयादित्यविचारयन् वाक्यशस्त्र
कैर्ब्राह्मणस्यतेनहन्यादरीचह्रिजः ३३ क्षत्रियोवाहुवीर्येणतरुद्रापदमात्मनः धनेनैवैष्यशूद्रोऽनुजपहो
भेद्दिजोत्तमः ३४ विधाताशासितावकाभैर्ब्राह्मणउच्यते तस्मैनाकुशलब्रूयान्नसुकागिरमीरयत् ३५

मर्थमेवस्वार्थीनत्वाद्दलीयः तस्मात्त्वेनवीर्येणैवशाश्वत्ब्राह्मणोनिगृह्णीयात्तत्किंस्ववीर्यमित्याह ३२ श्रुतीरिति अथर्ववेदञ्च
गिरसीद्दृष्टाभिचारश्रुतीरविचारयत्कुर्यात् तदर्थमभिचारमनुतिष्ठेत् इत्यर्थः यस्मादभिचारमंत्रोच्चारणात्मिकाब्राह्मणस्यवागेव
शस्त्रकार्यकरणात्प्राश्ननेनब्राह्मणः शश्वह्न्यात् ३३ क्षत्रियइति क्षत्रियः स्वपौरुषेणशत्रुतः परिश्रवल्क्षणात्मात्मनआपदन्नि-
स्तरत् वैश्यशूद्रोऽपुनः प्रतिकर्त्तृधनदानेनब्राह्मणस्त्वभिचारास्यकैर्जपहोमैः ३४ विधातेति विहितकर्मणामनुष्ठानानुबन्धिष्या-
दीनाशास्ताप्राप्यच्चिद्विधादिधर्माणां वकासर्वस्मृतभैर्ब्रीमथानोब्राह्मणउच्यतेतस्मैनिगृह्यतामयमित्येवंअनिष्टन्नब्रूयात्तन्नाव्याक्रो-

शंवाचं चारं दंडधिरुपांतस्योच्चारयेत् ३५ नवैदिति कन्या अचूदापितरुणीतथा अल्पाध्यायि मूर्खव्याध्यादिपीडिता पुनीताः
 श्रोतात्सायं मातर्होमान् कुर्वुः हावयेदिति प्रसक्तवयं कन्यादीनां प्रतिषेधः ३६ नरक इति एते कन्यादयो हो भक्तुवर्णानरक गच्छति
 यस्य तदग्निहोत्रं मतिभि र्द्विरूपेण कुर्वेति सोऽपिनरक गच्छति तस्मात् त्र्योतकर्म प्रवीणः समस्त वेदाध्यायी होतार्यः ३७ ब्रह्माप
 त्यमिति आधाने ब्रह्मापत्यमच्यमजापतिदेवना कंधनसंपत्तौ सत्यां ब्राह्मणो दक्षिणामदत्त्वा कृते व्याधाने अनाहिताग्निर्भवति आधा
 नफलं न्यस्यते तस्मादाधाने अच्यदक्षिणा दद्यात् ३८ पुण्यानीति अस्थानान्यशी कृते द्रियः यज्ञव्यतिरिक्तानि तीर्थयात्रादीनि क
 र्त्वाणि पुण्यानि कुर्वेति न तु शास्त्रोक्तदक्षिणातोऽस्य दक्षिणैर्यजेत यज्ञोपकारार्थत्वाद्दक्षिणायाः स्वल्पेनाप्युद्देगादिदोषनिषेधार्थ

नवैकन्या न युवतिर्नोल्पविद्यो न बालिशः होतास्याद्दग्निहोत्रस्य नार्त्तना संस्कृतस्तथा ३६ नरके हि पतं त्येते
 जुहुतः स च यस्य तत् तस्माद्दत्तान् कुशलो होता स्याद्ददपारगः ३७ ब्रह्मापत्यमदत्त्वा च्युगन्याधेयस्य दक्षिणा
 म् अनाहितानि भवति ब्राह्मणो विभवसति ३८ पुण्यान्यन्यानि कुर्वेति अदधानो जितेन्द्रियः न लल्य दक्षिणी
 येनैर्यजेते ह कथंचन ३९ इन्द्रियाणि यशः स्वर्गमाप्तुः कीर्तिमजाः पशून् हं लल्य दक्षिणो यज्ञस्तस्यान्बाल्यध
 नो यजेत् ४० अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः चाद्रायण च रेन्मासवीर हत्यासमहितत् ४१
 ये शूद्रा दधिगम्यार्थमग्निहोत्रसु पासते ऋत्विजस्तो हि शूद्राणां ब्रह्मवादिषु गर्हिताः ४२

भिदं वचनम् ३९ इन्द्रि
 याणीति ऋक्षरादीनि इन्द्रियाणि जीवतः स्व्याति रूपं यशः स्वर्गयुषी मृतस्य स्व्याति रूपां कीर्तिमपत्यानि पशून् बाल्यदक्षिणो य-
 ज्ञः नाशयति तस्मादल्पदक्षिणादानेन यागं कुर्यात् ४० अग्निहोत्रीति अग्निहोत्री ब्राह्मणः इच्छातोऽग्निषु सायं यातर्होमान् कृत्वा
 मासंचांद्रायणं चरेत् यस्माद्द्वारः पुत्रः तस्य हत्याहननं तत्सुल्यमेतत्तथा च श्रुतिः वीरहावा एषे देवानां भवति योऽग्निमुद्रासयते अन्ये तु मा
 समपविध्यैति समर्थयति ४१ ये शूद्रादिति ये शूद्रा दधिगम्यार्थं याय्यसामान्याभिधानेन याचनेन वा अर्थस्वी कृत्य दृषलाग्न्युपसेविना
 भित्तियस्यमाणशिरादाधानपूर्वकमग्निहोत्रमनुतिष्ठंति ते शूद्राणां मेव याजकाः न तु ते पातकं लभति अतस्ते वेदवादिषु निर्दिताः ४२

तेषामिति तेषां मूढधनाहिताग्निपरिचरिणां मूर्खणां मूर्खिणां ददलाश्रुद्रः तेन दानेन सततं परलोके दुःखेषु भिस्तरति ननु यजमानानां फलमवति ४३ अकुर्वन्मिति नित्यं यद्विहितं संध्यापसन्नादिलौ भिन्नकचशिवस्पर्शादौ स्नानादितदकुर्वन्तु याप्रतिषिद्धं हि साधनुरिति धन्वविहितनिषिद्धेषु अत्यन्तसक्तिं कुर्वन् नरो भुव्यं जातिमान् प्रायश्चित्तमर्हति नन्विन्द्रियाथेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतद्भित्तियेथान् भिदितपदेने च प्रसक्तश्चेदियाथेषु पिसृगृहीतं अतः पृथक् प्रसक्तव्यं उच्यते अस्थस्नातकमत्रतुषु पाठात्तत्र त्रतानीमानि धारयदिल्लपक्रमान्याप्रतिषेधः किंतु चतविधः तद्विकुर्वन्मिहितं कर्म त्यनेनेव आसत्सत्तु क्वचक्यमिति चेन्न स्नातकेतरविषयत्वेनास्यसविषयत्वान् ४४ अकामतदिति अनुद्धि कृते पापे प्रायश्चित्तं भवतीत्याहुः पंडिताः एके पुनराचार्याः कामतैः कृते पापे प्रायश्चित्तं भवतीत्याहुः एतच्च पृथक् सुत्याभिधानं प्रायश्चित्तगौरवार्थं श्रुतिनिदर्शनादिति इन्द्रो यतो नृसालादृकेभ्यः प्रायच्छन्तमस्मीत्या

तेषां सततमज्ञानां वृषलाग्त्युपसोविनाम् पृदामस्तकमाकस्य दानादुर्गणिसंतेरत् ४३ अकुर्वन्मिहितं कर्म निदितचसमाचरन् प्रसक्तश्चेदियाथेषु प्रायश्चित्तीयतेनरः ४४ अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तविदुषुधाः कामकारकृतव्याहुरकृत्स्नितिनिदर्शनात् ४५ अकामतः कृतं पापं पृदाभ्यासेन सुहृयति कामतं कृतं सोहानुप्रायश्चित्तैः पृथाग्विधैः ४६ प्रायश्चित्तीयताप्राव्यदेवात्सूवकृतेनवा नसंसर्गव्रजेत्सद्भिः प्रायश्चित्तेऽकृतेर्हिजः ४७

वागैत्यवदत्तममजापतिमुपाधावत्तस्मान्नामुपह्वं प्रायच्छादिति अस्थार्थः इन्द्रो यतो नृबुद्धिदत्तवान् स प्रायश्चित्तार्थं प्रजापतिस्मीप मगमत्तस्मै प्रजापतिरुपह्वारव्यं कर्म प्रायश्चित्तं दत्तवान् अतः कामकारकृतव्यं प्रायश्चित्तम् ४५ अकामतइति अनिच्छातः कृतं पापं पृदाभ्यासेन कृद्यतिनश्यति वेदाभ्यासेनेतिकामकृतविषयप्रायश्चित्तापे क्षयात् प्रायश्चित्तोपलक्षणार्थं प्रायश्चित्तांतरेणापि विधानात्सगद्देषादिव्यासूदतया पुनरनिच्छातः कृतं नामाकारैः प्रायश्चित्तैर्विद्याधनतपोभिः सुलभ्यतीति गुरुप्रायश्चित्तपरं अतः पूर्वोक्तस्यैवायमव्याहारः यद्यपि अधिकारनिरूपणं मकृतप्रायश्चित्तं त्वनंतरं वक्ष्यति तथाप्यज्ञानात्सुप्रायश्चित्ताधिकारी ज्ञानात् गुरुप्रायश्चित्तेऽधिक्रियतइति अधिकारनिरूपणमेवेदम् ४६ प्रायश्चित्तीयतामिति

देवात्प्रमादादन्यशरीरकृतेन पूर्वजन्माजितदुष्टेन क्षयरोगादिभिः सृष्टितेन प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य अकृतेन प्रायश्चित्ते साधुभिः सह-
 याजनादिनासंसर्गनिगच्छेत् ४७ इहेति इहजन्मनिनिषिद्धाचरणैः केचित्सूर्वजन्मकृतैः दुष्टस्वभावात्मनुभ्याः कौनरव्यादिकरूपविप-
 र्ययं प्राप्नुवन्ति ४८ स्वर्णैति पिशुनइति अन्नहर्तेति एवं कर्मैति ब्राह्मणसुवर्णचौरैः कुक्षितनरवलंमामोतिनिषित्यस्तरापः श्यावदंत
 तां ब्रह्महास्यरोगित्वंशुक्रमार्यागामाधिकोपमेहनत्वं पिशुनोविद्यमानदोषाभिधायीदुर्गंधिनासत्वं अविद्यमानदोषाभिधायकोदुर्ग-
 धिसुखत्वं धान्यचौरैः गहीनत्वं धान्यादेरपद्रव्येण मिश्रणकर्त्ता अतिरिक्तागल अन्नचौरो मदानलत्वं अननुज्ञानाभ्यायी मूकत्वचरु-
 चौरैः श्वेतकुष्ठत्वम् अश्वचौरैः रंजत्वं एवं बुद्धिवाक्स्वक्षत्रोत्रविकलाविकृतरूपाः साधुविगर्हिताश्च माजन्माज्जितोपपन्नकदुकृत

दीपहर्त्ताभवेदधः कृणोनिर्वापकस्तथा हिंसारुचिः सदानो गीवातांगः पारदारिकः

इह दुश्चरितैः केचिकेचित्सूर्वकृतेस्तथा प्राप्नुवतिदुष्टमानोनरारूपविपर्ययम् ४८ स्वर्णचौरैः कौन-
 रव्यस्तरापः श्यावदन्ताम् ब्रह्महास्यरागित्वदोश्चम्यशुक्रत्वगः ४९ पिशुनः पौतिनासिक्थसूचकः
 पूतिवल्लताम् धान्यचौराः गहीनत्वमातिरिक्त्यनुमिश्रकः ५० अन्नहर्त्ताभ्याविलंभोक्थवागपहारकः
 वस्त्रापहारकः श्वेत्प्रयुतामश्वहारकः ५१ एककर्मविशेषेण जायतेसद्दिगर्हिताः जडमूकाधब्धियावि-
 कृताकृतयस्तथा ५२ चरितव्यमतो नित्यप्रायश्चित्तविशुद्धये निर्द्योहितक्षणेयुक्ताजायतेः निष्कृतेन

सः ५३

शेषेणोत्पादने ४९ ५० ५१ ५२ चरितेति यस्मादभिष्कृतमनाशितमेनोयेस्तेअभिष्कृतेनंसः अकृतप्रायश्चि-
 ताः परलोकोपपन्नकदुकृतशेषेण निर्द्योत्सणैः कुनखित्वादिभिर्जायतेतस्माद्विशुद्धये पापनिर्हरणार्थं प्रायश्चित्तं सदा कर्तव्यं एवं भि-
 न्नेषु होतोतिवत् नोभितिकमात्रं प्रायश्चित्तं किंत्वनिष्कृतेनस इत्कपादानात् तथा विशुद्धये चरितव्यमित्कपदेशात् पापक्षयार्थिन-
 वाधिकारः तथा हि प्रायश्चित्तं हि चरितव्यमिति विधावधिकारोपेक्षया फलभावे निर्देशादितिरात्रिसन्नन्यायेन श्रूयमाणमेव विशुद्धय-
 इति फलमधिकारिविशेषणं युक्तं इममेवार्थं सुटयति याज्ञवल्क्यः विहितस्याननुष्ठानान्निदितस्य च सेवनात् अनियुक्ताच्चैद्रियाणा-
 नरः पतनमुच्छति तस्मात्तेनेह कर्तव्यं प्रायश्चित्तविशुद्धये पतनमुच्छतिपापं प्राप्नोतीत्यर्थः विशुद्धये पापविनाशाय बहुन्वर्षग

गान्धोरान्चरुकरान्धाव्यतल्लथात् संसारात्प्रतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्विमानित्यादिनामहापातक्यादीनान्चरुकादिभ्रातिर्विद्व्यतिनन्त-
नैभित्तिकात्रालंभायश्चित्तानांसंगच्छते तस्माद्ब्रह्मवधादिजनितपापदयार्थिनैश्चत्रायश्चित्तविधावधिकारइतिज्ञेयम् ५३ ब्रह्महत्सेति
ब्राह्मणभाषणयोगफलकोव्यापारोब्रह्महत्या नचसाक्षादन्यस्वामिनियुज्यतेतथागोहिरण्यग्रहणादिनिमित्तकार्यकस्यापितदुद्देशेन-
ब्राह्मणमरणेब्रह्महत्यानन्वेवमिषुकारस्यापीषूत्यादनद्वारात्ब्रह्महत्यास्यात्ब्रह्महत्यास्यात् उच्यतेशास्त्रानो
यस्यब्राह्मणहत्वव्रततीयतसएवब्रह्महताअतएवशातान्तपः गोभूहिरण्यग्रहणेस्त्रीसंबंधकृतेऽपिवा यमुद्दिश्यत्यजैत्यागांस्तमाहुर्ब्र-
ह्मपातकंपंचान्यान्यपिशास्त्रायाण्येवब्रह्मवधमिभित्तानिज्ञेयानि तथारागात्ब्रह्मवत्यामादाद्ब्राह्मणतःपरतएववा ब्राह्मणयातयेद्यस्त-
तमाहुर्ब्रह्मघातकइति प्रयोजकस्यापिहत्वलंशारुचीयम् तथानिषिद्धकरापानब्राह्मणरूपवर्णहरणंशुक्रभार्यागमनएतेष्वसहसंसर्गः

ब्रह्महत्यांकरापानंस्तेयंशुर्वृणानगमः महांतिपातकान्याहुः संसर्गश्चापितैःसहः ५४ अनृतं वृषसमुक्त-
धैरजगाभिवृषैरुनम् शुरोश्चालोकनिबधःसमानिब्रह्महत्याया ५५ ब्रह्मोद्भूतावेदनिंदाकोटसाहस्य
सहद्वयः गार्हंतानाद्ययोजधिःकरापानसमानिषट् ५६ निक्षेपस्यापहरणनशास्वरजतस्यच शूभि-
वृजमणीनांचरुकरुक्मस्तेयसमस्मृतम् ५७ रेतःसैकः स्वयोनीषु कुमारीधित्यजास्तु च सरव्युःपुत्रस्यच-
स्त्रीषुशुरुतल्पसमविदुः ५८ संवत्सरेणपत्नीदित्येतानिमहापातकान्याहुः महापातकसंज्ञाचयंवस्यमाणस्योपपातका-

दिंसंज्ञालाघवार्थम् ५४ अनृतमिति जातुलक्ष्मिभित्तमुक्तवर्षभाषणंयथाब्राह्मणोहमितिअब्राह्मणोब्रवीतिराजनिवास्तेनादीनां-
परंपांमरणफलकदोषाभिधानशुरोश्चानृतताभिशंसनंतथाचगोतमः शुरोरनृतताभिशंसनमितिमहापातकसमानिति एतानिब्रह्महत्या
समानिति ५५ ब्रह्मोद्भूतेति ब्रह्मणअधीतवेदस्यानभ्यासेनविस्मरण असंतशास्त्राअपणोनवेदकुल्लनंसाहस्येमुषाभिधान
ब्राह्मणस्यवधःनिषिद्धस्यलक्षणादेशेक्षणअनाद्यस्यपुरीषादेरदनम् मेधातिथिस्तनमोस्यतइतिसंकल्पयद्युज्यतेतदनाद्यमित्या-
चष्टे एतानिकरापानसमानि ५६ निक्षेपइति ब्राह्मणरुक्मवर्णव्यतिरिक्तनिःक्षेपस्यहरणंतथाभनुव्यतुरगरूप्यभूमिहोकरमणीनांह-
रणंसत्तवर्णस्तेपसुल्यम् ५७ रेतःसैकइति सौंदर्यमगिनिचंडालीसखिषुत्रभार्यास्तुक्रयोरेतःसैकस्तंशुक्रभार्यागमनसमानमाहुः एतेषा

भेदेनसमीकरणंयद्येनसमीकरणंतस्यतेनमायश्चित्तार्थयत्कोटसाहस्यसूद्धयोः सर्रापानसमीकरणं ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं च स्थिति
 द्विकल्पार्थयत्तुन्युरोपलीकनिर्वैधस्य ब्रह्महत्यासमीकृतस्यपुनरुपरिशाद्ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तनिर्देशः समीकृतानान्यूनप्रायश्चित्तं भव
 तीतिज्ञापनार्थथाचलोकेराजसमःसविषइत्ककेसविवस्यन्यूनैवेगम्यतेअत्रौपदेशिकप्रायश्चित्तेअतिदिश्यातांप्रायश्चित्तंतन्यूनं
 प्रायश्चित्तंसमीकृतानांच इदानीसुपपातकान्याह ५८ गोवधइत्यादि परिश्रितानुजेनोटइति कन्यायादूषणमिति ज्ञाप्यतेति स
 र्वेति इंधनेति अनाहितेति धान्येति गोहननंजानिकर्मदुष्टानांयाजनंपरपत्नीगमनंआत्मविक्रयःआतृपितृगुरूणांचसुश्रूषाद्यकरणं
 सर्वदाब्रह्मपश्यागःनवेदपिस्मरणंब्रह्मोद्भूतेत्यनेनोक्तत्वात् अनेअस्मान्स्वत्यागःश्रीतानामग्निहोत्रसंयोगइत्यादिनांप्रायुक्तकनिष्ठ
 कृतस्यनसंस्कारभरणाद्यकरणकनोपसाआदौविवाहेकृतेनेष्टस्यपरिवित्तंभवतिदारग्निरहोत्रसंयोगइत्यादिनांप्रायुक्तकनिष्ठ
 स्यपरिवेत्तुवंतयोश्चकन्यायादानंतयोरेवविवाहहोमादियगेश्चस्त्रिंशंकन्यायामैकनवर्जमंशुलीमस्सेपादिनःदूषणंरतःसेकपयंत
 मैथुनेषुसुरतःसेकःस्वयोनीषुकुमारीचंसजासुचइत्ककत्वात्यतिविद्वंष्ट्रिंजीवनंब्रह्मचारिणोमैथुनंतडागोद्यानंप्रायंपत्यानांविक्र

गोवधोःयाज्यसंयाज्यपारदार्यत्सविक्रयाः गुरुमातृपितृत्यागःस्वाध्यायान्योःसुतस्यच ५९

यः यथाकालमुपनयनंजात्याता तथ्याचोक्तंअतउर्ध्वत्रयौव्येतेयथाकालमसंस्कृताःइति बांधवनांपितृव्यादीनांअनुवृत्तिःप्रतिनि
 यतवेतनग्रहणपूर्वकमध्यापनंमतिनियतवेतनग्रहणपूर्वकमध्ययनंचअविक्रव्यादीनांतिलादीनांविक्रयःसुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेशुरज्या
 शयाअधिकारःमहतांमवाहृमतिबंधहेतूनांसेतुबंधादीनामवर्तनंऔषधीनांजातिमात्रादीनांहिसनंपतञ्चज्ञानपूर्वकाम्यासक्रियायो
 प्रायश्चित्तगौरवात्पचूळुष्टजानांऔषधीनामित्यादिनाचस्थानितत्सकृद्विंसायांप्रायश्चित्तलाघवाद्भार्यादिस्तृष्णावेश्यात्वंकृतातदुप
 जीवनंरपेनादियशेचानपरब्रह्मस्यमारणंमंत्रौषधिनावशीकरणंपाकादिदृष्टययोजनायेमात्रमेवदृक्षच्छेदनंअनातुरस्यदेवपित्रासुदेश
 मंतरेणपाकाद्यनुष्ठाननिदिनान्चस्यलशनादेःसकृदनिच्छयाभसणंइच्छापूर्वकाम्यामक्षणेपुनर्गहितानाद्ययोज्येर्गिधिरत्ककत्वात्
 सत्यधिकारेअन्यनाथानंस्वर्णादन्यस्यसारद्रव्यस्यापहारणंक्रणानांचक्रणेश्चिभिर्क्रुपावाल्नरोजायतेतदनपकरणंश्रुतिस्मृतिविरुद्धया
 स्त्रशिक्षणंनृत्यगीतवादित्रोपसेवनंधान्यताम्रलोहादेःपशुनांचचौरीहीजातीनांपीनमद्यायाःस्त्रियागमनंस्त्रीभूद्धवेश्यस्त्रियहननंअ

दृष्टार्थकर्मोपावसुद्धिः एतत्सत्येकमुपपातकं बांधवत्याग इत्यनेनैवमात्रादीनां त्यागमाप्नोषु थावचनमिदं धीपितृव्यादि बांधवत्यागेनाव-
रुपमेवमायश्चित्तं भवति किंतु मात्रादित्यागमायश्चित्तात्तन्मूनामपि भवति ५१ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ब्राह्मणस्ये
ति ब्राह्मणस्य देह हस्तादिना पीडा क्रियायदतिशय दुर्गंधितयाऽग्रेयं लशकनपुषादितस्य मद्यस्य चाग्नाणं कुटिलत्वकतापुसिचमुखा
दीर्घैश्च नदत्येतत्स्यैकं अतिशयं शंकरं स्मृतम् ६७ स्मरति गर्दभतुरगोऽश्मृगहस्ति छागमेवमस्य सर्पमिहि वाणां प्रत्येकं वधः संकरीकर-

परिवृत्तितानुजेनोदेपरिवेदनमेव च तयोर्द्वानंच कन्यायास्तयोरेव च यजनम् ६० कन्याया दूषणंच
ववात्सुर्घ्यत्र तस्य पनम् तडागारा मदारानामपत्यस्य च विक्रयः ६१ ब्राह्मता बांधवत्यागो मृत्याऽश्वापन-
मेव च मृताच्चाध्ययनादानमपणाना च विक्रयः ६२ सर्वाकरेषु धीकारामहायत्रप्रवर्तनम् हिंसोवर्था
नाऽन्याजीवी गोभित्तिरामूलकर्म च ६३ इधनार्थमसुकाणाद्भ्रमाणा मवपातनम् आत्मारथंच क्रियारंभो
निदितान्नादन तथा ६४ अनाहिताग्नितास्तथमृणानामनपक्रिया असञ्छास्त्राधिगमनकौशिल
व्यस्य चक्रिया ६५ धान्यकुल्यपशुस्तेयमद्यपश्चानिषेवणम् स्त्रीसूद्रुविद्रुसत्रषथोनास्तिव्यचोप-
पातकम् ६६ ब्राह्मणस्य रुजः कृत्याग्नातिरुघेयमद्ययोः जैस्त्यचमैश्च नपुसिजातित्रशंकरं स्मृतम् ६७
खराश्चोद्भुमृगभानो मजा विकवधस्तथा संकरीकरणज्ञेयमनाहिमहिषस्य च ६८ निर्दितभ्यो धना-
दानवाणिज्यं सूद्रुसेवनम् अपात्रीकरणज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ६९ कृमिकीटवयो हत्यामद्यालु
गतुः शीजनम् फलार्थः कुकर्मस्तेयमभये च मलावहम् ७० एतान्येनासिसर्वाणि यथोक्ता निपुथक्पृथक्
ज्ञेयं मत्तरपाद्भित्तानिसस्यद्भिर्बाधत ७१

व्यंजित्वाभिधानं इत्येतस्यैकमपात्रीकरणज्ञेयम् ६९ कृमिंति कृमयः कृद्रजंतवः तेष्ये इषत्स्यूलाः कीटाः तेषां वधः पक्षिणां
गतं यद्भोज्यमपि शाकाद्यैर्कृत्वा कौटौ कृत्वा मद्येन सहानीतं तस्य भोजनम् मेधातिथिस्तु मद्यालुगतमद्यसंस्पृष्टमाह तन्मत्तत्रप्राय
रवास्फुलकाष्ठपुष्पाणांच चौर्यं अल्पैः पचयेत्पि अत्यंतैव कृत्यं एतत्सर्वमलेकमस्तिनीकरणम् ७० एतानि एतानि ब्रह्महत्यादीनि पापानि मे

देनपथोक्ता निर्येयैः त्रैतः प्रायश्चित्तरूपैर्नश्यंते तानि शृणुत ७१ ब्रह्महेति यो ब्राह्मणं हतं वा न्मृषने कुटीं कृत्वा हतस्य शिरः कपालं
 दत्त्वा वे अन्यस्यापि निहं कृत्वा अरण्ये सौ क्षुणात्मानः पापनिर्हरणाय द्वादश वर्षाणि वसेत् तत्र तं कुर्यात् अत्रापि कृतवपनो निवसेदिति व-
 स्यति अनंतरोक्ता अपि विशेषाया द्वाः तथाच यमः सप्तागाराण्यपूर्वाण्यसं कल्पितानि च संविशन्तामि शानके वै धूमो मृत्कवल्केने मू-
 णमे देहि मे भिक्षामे नो विरव्याप्य संचरेत् एक कालं च रेद्रे स्तनदलब्धो दं कं पिबेत् अपंच द्वादश वर्षाधिक विधिः ब्राह्मणस्य दानं कृतं ब्रा-
 ह्मणवधे इयं विशरुदिरुदितानमप्याकामतो ह्यिति वस्यमाणत्वात् क्षत्रियवैश्यस्त्राणां तु क्रमेणैतद् द्वादश वर्षाधिकं द्विगुणं त्रिगुणं
 चतुरगुणं च द्रष्टव्यम् यथोक्तं भगव्यपुराणे द्विगुणाः क्षत्रियानां त्रैश्यानां त्रिगुणाः स्मृताः चतुरगुणास्तद्द्वाराणां पर्वदुक्ताम ह्येतानाम्
 पर्वदुच्यत्र तं योक्तं शन्दे पापकर्मणाम् यावद्दि ब्राह्मणे ब्राह्मणानां सभाततो द्विगुणैः क्षत्रियाणां द्वादष्टव्यवहारदर्शनाद्ब्रथासभाप-
 ने त्रिगुणैर्वैशेष्ये वैश्यानां चतुर्भिः शूद्रैः शूद्राणां भित्तिसमाचक्षत्रियादीनां त्रयाणां त्रतमापि द्विगुणं त्रिगुणं चतुरगुणं भित्तयः एतानि च म-

ब्रह्महाहादरासमाः कुटीं कृत्वा वने वसेत् भैक्ष्यात्स विशरुद्वर्थं कृत्वा शवशिरोऽयजम् ७२ लक्ष्यं शस्त्र
 मृतावास्या हिंदुषाभिच्छयात्सनः प्रास्ये दात्मानमग्नां वासमिदं त्रिरवाक् शिराः ७३

मृत्कवल्केन प्रायश्चित्तवचना
 निगुणवत्कृतनिगुण ब्राह्मणहननविषयत्वेन भविष्यपुराणे व्याख्याताभि हंतवै चतुरगुणवा न्वीर अकामान् द्विगुणो हृतः कृतव्यभि मृत्क-
 नि कृत्वा वै आश्रमे धिकम् ब्रह्महाहादशाब्दनि कुटीं कृत्वा वने वसेत् गच्छेदवभृथवापि अकामा द्विगुणे हते जातिशक्तिगुणापेक्षस-
 क्तुद्दि कृतं तथा अनुबधादि विज्ञाप्यायश्चित्तमकल्पयेत् इति विश्वाभिन्नवचनात् प्रायश्चित्ताधिक्यमूहनीयम् कामकृतं तु ब्राह्मणव-
 धे द्विगुण ब्रह्मवधप्रायश्चित्तं चतुर्विंशतिवर्षं तदा हांगिराः अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तनकामतः स्यात्कामकृतं पञ्चद्विगुणं बुद्धिपूर्व-
 के ७२ लक्ष्यमिति धनुः शराद्यायुधधारिणां ब्रह्मवधपापक्षयार्थमप्यं लक्ष्मीभूत इत्येवं जानतां स्वेच्छया बाणलक्ष्यभूतो वा वतिष्ठेत् याव-
 न्मृतो मृतकलो वा विशरुद्वेन दा हयाजवल्क्यः संग्रामे वा हतोलस्य भूतः शूद्रियवायुयान् मृतकलः ग्रहारात्ते जीवन्पिपि विकल्प्यति अ-
 ग्नां प्रदीपे वा शोभुस्वस्त्रान्वाशान् शरीरं माक्षिपेत् तथा प्रास्येत यथाश्चिपेत लापस्तं बचनान् एवं प्रक्षिपेत् एतत्प्रायश्चित्तं ह्यमनंतरे-
 पस्यमाणं च जेतान् च मेषे न लेप प्रायश्चित्तत्रयमिदं कामतः क्षत्रियस्य ब्राह्मणवधविषयमनुक्षेकमेव लिखितयाथ व्याख्यानं भविष्य

पुराणे लक्ष्यं शस्त्रं मृतं तां वास्यात् विदुषाभिच्छयात्मनः प्रास्येदात्मानमनौवासमिद्धे त्रिरवाक्शिराः यजेत याञ्च मे धेनुस्तत्रियोविप्रया-
 तकः प्रायश्चित्तत्रयं स्येत् तस्त्रात्रियस्य प्रकीर्तितम् क्षत्रियोन्निरुणोधीरं ब्राह्मणं वेदपारगम् निहृत्य कामतो धीरं लक्ष्यः शस्त्रं मृतो म्रवेत्
 न तुर्वेदविदधीरं ब्राह्मणञ्चाग्निहोत्रिणम् निहृत्य कामादात्मानं क्षिपेदन्नाववाक्शिराः निरुणं ब्राह्मणं हृत्काकामतो गुणवान्गृहं यद्वा
 वा अश्वमेधेन क्षत्रियो यो महीपतिः ७३ यजेतेति यजेत वाञ्च मे धेनेत्यनंतरं व्याख्यातं स्वर्जितायाग विशेषेण गोसमेन वा अभिजितायि-
 श्वजितावा त्रिरुता अग्निहृतावा याजयेत् एतानि चाज्ञानतो ब्रह्मवधे प्रायश्चित्तानि त्रैवर्णिकस्य विकल्पिनानि तदुक्तं भविष्यपुराणे स्वर्जि-
 तादे श्वयद्वीर कर्मणां पृतनापते असुधानां हिजातीनां वधेत्यामतिपूर्वके ७४ अपन्निति वेदानामध्यादे कवेदजपन्नुस्सत्याहारः संयतो द्वि-
 यो ब्रह्म हत्यापापनिर्हरणायोजनाशान्तगच्छेत् एतदप्यज्ञानं कृते जातिमात्रं ब्राह्मणवधे त्रैवर्णिकस्य प्रायश्चित्तं तथाच भविष्यपुरा-

यजेत् वाञ्च मे धेनुस्वर्जिता गोसमेन वा अभिजिह्विष्वजिह्वं वा त्रितृताग्निहृतां पिवा ७४ अपन्नवान्यत
 मं वेदुयोजनाशान्तं जेत् ब्रह्म हत्यापनोदायमित्तमुद्दिश्यते द्वियः ७५ सर्वं स्ववेदविदुषे ब्राह्मणायोप
 पादयेत् धनवाजीवृत्तायालुगृहवासपरिच्छदम् ७६ हविष्यं फल्गां सुसरत्प्रतिस्नातः सरस्वतीम् अ
 पेहानिपताहारश्चिर्वेदस्य संहिताम् ७७

ये अयमेव श्लोकः पठितो व्याख्यातश्च जातिमात्रं यदा विप्रं हन्याद मतिपूर्व-
 कम् वेदविच्चाग्निहोत्रेण तदा तस्य भवेद्विदम् ७५ सर्वस्त्विति सर्वस्ववावेदविदे ब्राह्मणाय दद्यात् यत् कर्तुं जीवनाय समर्थं गृहं वा गृ-
 होपयोगिपथनधान्यादियुतं अतः सर्वस्ववागृहवासपरिच्छदं दद्यात् जीवनायालुमिति वचनात् जीवनपर्याप्तं सर्वस्वगृहं वा दद्यात् न ततो
 ऽस्य एतच्च जातिमात्रं ब्राह्मणवधे ब्राह्मणस्य प्रायश्चित्तम् तथाच भविष्यपुराणम् जातिमात्रं यदा हन्यात् ब्राह्मणं ब्राह्मणो गृहं वेदा-
 न्यासविहीनो वै धनवान्निवर्जितः प्रायश्चित्तं न दत्तुं कुर्यादिति पापविशुद्धये धनवाजीवनायालुगृहवासपरिच्छदम् ७६ हविष्येति
 नीचारादिह विष्यान्न भोजी विख्यातप्रसरणादारभ्य पृथ्विमादवस्त्रोतः प्रतिसरस्वतीयायात् एतच्च जातिमात्रं ब्राह्मणवधे ज्ञानपूर्वके
 तथा भविष्यपुराणे जातिमात्रे हेतुविभेदे वेदमतिपूर्वकम् हंतायदा वेदहीनो धेनेन च मवेदुतः तदेतत्कल्पयेत्तस्य प्रायश्चित्तं निचो-
 धमे हविष्यसुक्तेरेवापि प्रतिस्नातः सरस्वतीम् अथवा परिभिताहारस्त्रिन्वेदसंहिताम् संहिताग्रहणान्पदकमव्युदासः

अत्रापि भाविष्यपुराणयोर्विशेषः जातिमानंतु यो हन्यात् विंशत्यमतिपूर्वकम् ब्राह्मणोऽत्यंतगुणवान् न तेनेदं परिकल्पयेत् अपेहा
 नियनाहार स्त्रिवेषेदस्यसंहिताम् ऋचोयजूंघिसामानि त्रैविधियार्थं धारव्यं स्रोतम ७७ कृतेति इदानीं समाप्ते द्वादशोवेषे इत्कपदेशात् द्वाद
 शवार्षिकस्य विशेषमाह लूनकेशनक्षत्रस्युर्गो ब्राह्मणहितैरतः गोब्राह्मणोपकारान् कुर्वन् ग्रामसमीपे गोष्ठपुण्यदेशाच्छालान्यतमे
 निवसेत् वने कुटीरकुलेत्यस्य विकल्पार्थमिदम् ७८ ब्राह्मणार्थ इति प्रकृते द्वादशवार्षिके तरान्युदकहिंसकाद्याक्रान्ता ब्राह्मणस्य गो
 वीपरित्राणार्थं प्राणान्परित्यजन् ब्रह्महत्यासुच्यते गो ब्राह्मणानां तत परित्राणायासृतोपिसुच्यते ७९ अथ इति स्तेनादिभिर्भ्रा
 ह्मणसर्वस्वोऽपह्नयमाणेन दानपनार्थं निर्विजयशक्तिप्रयत्नं कुर्वन् तत्र त्रिवारान् युद्धं प्रवर्त्तमानो नानोत्तेपिसर्वस्वे ब्रह्महत्यापापात्

कृतवापनो निवसेद्ग्रामांतो गोब्रजेपि वा आश्रमे च क्षमूले वा गोब्राह्मणहितैरतः ७८ ब्राह्मणार्थे गवार्थे
 वासधः प्राणान्परित्यजेत् सुच्यते ब्रह्महत्याया गोतागो ब्राह्मणस्य च ७९ त्रिवारं प्रति रीद्वारसर्वस्व
 मवभित्यवा विमस्यत न्निमित्ते वा प्राणालाभं विसुच्यते ८० एवं इदं व्रतं नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः स
 माप्ते द्वादशोवेषे ब्रह्महत्याव्यपीहति ८१ शिष्यावाप्तुं भिदेवानेन रदवसमागमे स्वमनोऽवभृथस्नातो
 हयमेधे विसुच्यते ८२

सुच्यते अथग्रामयमचारएव विमसर्वस्वं अपहृतं जित्वा अपर्यायित्तयापिसुच्यते यद्वा धनापहारक
 स्तेनः स्वेनैव ब्राह्मणसंघं न मरणं प्रवर्त्तते न चादायाद्यपहृतं धनदानेन तं जीवयति तदापितन्मिचित्तस्य प्राणालाभे ब्रह्महत्यापापा
 सुच्यते एतदितरप्रकारांतरेण तुरदागोसागो ब्राह्मणस्य चेत्यनुकृतिः ८० एवमिति एवमुक्तप्रकरणसर्वदानियमोपहितः स्त्रीसं
 योगादिभ्यस्त्वसंयतमनाः समाप्ते द्वादशोवेषे ब्रह्महत्यापापनाशयति एवं ब्राह्मणार्थ इत्यादिसर्वप्रकृतं द्वादशवार्षिकस्य बोद्धव्यम् ८१
 प्राञ्छेति अश्रमे धे ब्राह्मणानां मृत्विजां सत्रियस्य जमानस्य समागमे तु ब्रह्महत्यापापशिष्यानि वेद्यं अवभृथस्नातो ब्रह्महत्यापा-
 पान् सुच्यते द्वादशवार्षिकस्योपसंस्कृतत्वात् अंतं न मे वेदं प्रायश्चित्तं तथा च भविष्यपुराणे यदा तु गुणवान् भिदेवान् भिदुं निर्युणम्
 अक्रामत्तादागच्छेत्स्नानं चैवाश्रमोधिकम् गोविंदराजस्तु अश्रमेऽपि विवर्जितसकलमायश्चित्तं शेषतः अस्य प्रकृतं द्वादशवार्षिकं

प्रायश्चित्तस्यानरागवपुत्रयस्मानेतेनैवशक्तिरित्याह तदुक्तंमविद्यसुराणवचनगिरीधात् ८३ धर्मेति यस्माद्ब्राह्मणो धर्मस्य कारणं
 ब्राह्मणेन धर्मोपदेशो कर्तव्यमिति शानात् रात्रानास्त्याग्रं प्रांतमन्वादिप्रिसृज्यते तां स्थां ब्राह्मणस्तत्रियास्यांसं मूलाग्रधर्मतरुनिधत्तेः तस्मान्नेषा
 समागमे अन्धमेधे पापनिवेद्यावपुत्रयस्मान्तेः शक्यंतीति अस्यैव विशेषः ८३ ब्राह्मण इति ब्राह्मण उत्यतिभात्रेणैव किंचुनः शुनादिभिर्देवा
 नामपि पूज्यः सतसामनुष्याणां लोकस्वप्नस्यैव तन्ममाणतदुपदेशस्य प्रामाण्यात् यस्मात्तत्र वेद एव कारणं वेदमूलकलादुपदेशस्य यत एवम
 तैः ८४ तेषामिति तेषां विदुषां ब्राह्मणानां मध्ये वेदज्ञास्वयोपि किंमुताधिकाः यत्प्राणिर्हरणा य प्रायश्चित्तं ब्रूसुः तस्यापि नाविश्रुत्ये भवति
 यस्मादिदुर्वाचाम्वावयित्रीततश्च मकाशमायाश्चिन्तार्थविदुषामपि परिषद्वस्यंकार्यरहस्य प्रायश्चित्तेऽपुनरेतन्नास्ति रहस्यत्वविशेषात् ८५

धर्मस्य ब्राह्मणो मूलमंगरजन्त्युच्यते तस्मात्समागमे तेषामेनो विख्याय शुक्युति ८३ ब्राह्मणः संप्रवे
 भवेदेवानामपि देवतम् प्रमाणचैव लोकस्य ब्रह्मत्रैव हिकारणम् ८४ तेषां वेदविदो ब्रह्मयुक्तयोष्येनः
 स्फुरि कृतिम् सानेषां पावनारयस्यात्यवित्रविदुषां हि वाक् ८५ अतो न्यतममास्थाय विधि विप्रः स
 माहितः ब्रह्महत्या कृतपापव्यपाहत्यात्मवत्तयो ८६

अत इति अस्मात्प्रायश्चित्तगणादन्यतमं प्रायश्चित्तं ब्राह्मणादिः
 संयतमना आश्रित्य मशस्तार्थतया ब्रह्महत्या कृतपापमप्रलुदति एतच्च ब्रह्मवधादिप्रायश्चित्तविधानं सकृत्पापकरणविषयं पापारुत्तो-
 लावर्त्तनीयं एनमिगुरुणिगुरुणिगुल्लुधूमिलधूमि इति गीतमस्मरणान् पूर्णैवानस्यनस्त्रातभूद्दहत्यामत्तचरेत् इति बहुभारणे प्रायश्चि
 त्तबहुलस्य वस्यसाणत्वाच्च विधेः प्राथमिकादस्माद्द्वितीये हि गुरुं स्मृतम् तृतीये त्रिगुणभोक्त इति गीतमस्मरणान् गृहदाहादिनासु
 गपदनक ब्राह्मणहनने तु प्रविष्यपुराणो यो विशेषः ब्राह्मणो ब्राह्मणवीर ब्राह्मणो वा बहून्गुह निहत्सुगपदीर एकं प्राणांतिकं च
 रेत कामतस्तर्षदाहन्याद्ब्राह्मणान् स्मरसतम तदात्यानंदहेदनौ विधिनानेन तच्छु एतच्च ज्ञानविषयसर्वमेवैतत् तथा अका
 मनीयदाहन्यान् ब्राह्मणान् ब्राह्मणो गुरु चरेदने तथा चोरेषां वत्याण परिशयम् एतच्च ज्ञानवधे प्रकृतत्वाद्गुगपन्वारणविषयं क्रम
 भारणोतु विधेः प्राथमिकादस्मादित्यादि प्रतिविधापकवेदवचनान् ८६

हलेति प्रकृतत्वाद्ब्राह्मणगर्भविषयं स्त्रीपुण्ड्रसकलेनाविज्ञातं द्वात्रिंशद्वैश्वं च यागप्रवृत्तं हत्वा आत्रेयीं च स्त्रियं ब्राह्मणीं तथा त्रेयीं च
 ब्राह्मणीभित्तिमस्मरणात् हत्वा ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं कुर्यात् आत्रेयीचरजस्वलाऋतुस्त्रातोच्यते रजस्वलाऋतुस्त्रातामत्रेयीभित्ति
 वसिष्ठस्मरणात् एवं चानात्रेयीब्राह्मणीवधे त्रेयावर्षिकउपपातकं ययोक्तं स्त्रीऋद्धविटक्षत्रवध इति यत्तूरश्लोके कृत्वा च स्त्रीऋद्धद
 धमिति ददाहिताग्निब्राह्मणस्य ब्राह्मणीभार्याविषयम् तथा चांगिराः आहिताग्ने ब्राह्मणस्य हत्वा पत्नीमनिंदिताम् ब्रह्महत्याव्रतं
 कुर्यात् आत्रेयीभस्त्रस्यैव च ८७ उक्तेति हिरण्यभूम्वादिपुनक्तसाक्ष्ये अनृतसुक्तायुरोश्वभिव्याभिशापसुटाद्यनिक्षेपं च ब्राह्मणसू
 र्णादन्यद्भजनादिद्रव्यं क्षत्रियादेः सवर्णमपि चापहृत्य स्त्रीवधं च याव्याख्यात कृत्वा भिन्नं च ब्राह्मणहत्वा ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं कुर्या
 त् ८८ इयमिति एतत्सुभार्याश्रित्तविशेष उपदेशान्तरेणाकामनो ब्राह्मणवधेऽभिहितं कामतस्तु ब्राह्मणवधेनेयन्मि कृतिः नैतत्या

हत्वागर्भविज्ञातमेतदेव व्रतं चरेत् राजन्यवैश्वौचेजानावात्रेयीमेव च स्त्रियम् ८७ उक्तवैवानुतं
 साक्ष्येप्रतिरुध्यगुरुतया अपहृत्यचनिःक्षेपकृत्वा च स्त्रीऋद्धहृदम् ८८ इयं विश्वरुद्धिरुदिताम्
 भार्याकामतोद्दिजम् कामतोद्दिजम् कामतोद्दिजम् कामतोद्दिजम् ८९ सरापीत्वाद्दिजोमाहादग्निवर्णा
 सरापिबन् तयासकार्येनिर्दग्धमुच्यते किल्बिषात्ततः ९०

यश्चित्तं किल तोद्दिगुणादिकमरणात्सकमिति प्रायश्चित्त-
 गौरवार्यं न तु प्रायश्चित्ता प्रागार्यम् कामतस्तु कृतं मोहान् प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः इति पूर्वोक्तविरोधात् ८९ सराभिति सराशब्दः यैश्चैत
 मात्रेमुस्वीनतु गौडीमाधीषु त्रितयातुर्गतैकरूपभावात्सत्यं कंच शक्तिक्लये शक्तित्रयकल्पनाशौ रवप्रसंगात् गौड्यादिमादिरास्युणा
 वृत्त्यापिसराशब्दप्रयोगोपपत्तेः अतएव सविष्यपुराणे सराचपैधीसुर्योक्तानतस्यास्तितरेसमे यैश्याः शानेन नैतासायाश्चित्तं निबो
 धत यमेनोक्तम् महाबाहोसमाः सर्वाभिदिशामदयोगतः एतासाधितिन्दिर्दग्धेषु धी एतासांगौडीमाधीपैथीनां प्रकृतानां मध्ये यैश्चै-
 पानेभक्तं प्रायश्चित्तं सरापीत्वाद्दिजोमाहादिति निबोधनेत्यर्थः सुर्यांसरापैथीरागादिव्यामूढतयाद्दिजो ब्राह्मणादिभ्यः पत्न्याऽग्नि
 वर्णास्त्रिपिबेनयासरयाशरीरेनिर्दग्धेसतिद्दिजस्तस्मात्प्रायश्चित्त एतच्च गुरुत्वात्कामकारकतस्तुराणविषयम् तथा च दृश्यतिः

सस्त्रापानेकामकृतेज्जलंतीतांविभिःक्षिपेत् सुरवेतयासनिर्दयोमृतः शक्रश्चिन्वासुयात् ९० गोमूत्रमिति गोमूत्रजलोक्षीरग्राव्यष्ट
तगोमयसानामन्यतमामिन्स्पर्शकृत्वापावन्मरणपिबेत् ९१ कृणान्वेति अथवाविहृतवासाजटावान्स्त्राभाजनचिह्नः सूक्ष्म
वयवान् आकृष्टैतंलंतिवाप्रात्रावेकवारं संवत्सरपर्यन्तंस्त्रापानपापनाशानार्थंमाक्षयेत् इदमबुद्धिपूर्वकं असुरव्यस्त्रापानेदृष्टव्यम् न
तुरगान्तरवैकल्पिकलघुत्वान् ९२ ऋतेति यस्मान्तंदुलपिष्टसाध्यत्वात्सत्त्वा अन्नमलमलशब्देनज्ञपापमुच्यते तस्माद्ब्राह्मणक्षत्रियवैश्या
पृथीस्त्रानपिवेयुः इत्यनेनप्रतिषेधेसति एतदन्नक्रमेस्त्रापानेति प्रायश्चित्तं अन्नमलानुवादाच्चपैथीनिषेधएवस्फुटः त्रैवर्णिकस्यमनुने
वोक्तः ९३ गौडीति यागुडेनकृतासागौडीएवपिष्टेन कृतापैथीसंधुकदक्षीमधुः तत्रयुष्यैः कृतासामाध्याएवंत्रिः प्रक्राराकराजा

गोमूत्रमग्निवर्णवापिवेदुदकमेववा पयोधृतंवामरयाज्ञोशकृद्दसमेववा ९१ कृणान्वापक्षयेदब्दपिण्या
कवासाकृन्निशि सुरापानापचुल्यथैवालवासाजटीध्वजी ९२ स्त्रावेमलमन्चानापापान्चमलमुच्यते त
स्माद्ब्राह्मणरजन्यौवैश्वश्र्यन्नस्त्रापिबेत् ९३ गौडीपिष्टेचमाध्वीचविज्ञेयात्रिविधास्त्रा यथैवैकतथा
सवानपातव्याह्रिजोत्तमैः ९४ यक्षरक्षः पिशाचान्नमद्यंसासस्त्रासवम् तद्ब्राह्मणेननात्तव्यं देवानाम-
भ्रताहविः ९५

रासास्मिनिबोधनभितरस्त्रापेक्षयाब्राह्मणस्यगौडीमाध्वीपानेप्रायश्चित्त गोवचार्थम् यथावैकापैथीसु
सस्त्रापूर्वावस्थनिषिद्धत्वात्त्रैवर्णिकस्यापेक्षयातथापूर्वागौडीमाध्वीचद्विजोत्तमैर्नपातव्या ९४ यक्षेति मद्यमन्ननिषिद्धपैथीगौडीमा
ध्वीव्यतिरिक्तंनविधेवोद्ध्यंतान्याहसुलस्तः पानसद्वाक्षमाध्वीकस्वाङ्गूरतालमैक्षवम् माध्वीकंटांकरादीकर्मैरेयन्नाभिकेरजम्
सासान्यानिह्रिजोत्तमानामद्यान्कादशैवच द्वादशतुक्त्रामद्यसर्वेषामधमस्तृतम् मांसचमनिषिद्धस्त्राचत्रिमकाशात्रोक्ता अस्त्युतइ
तिप्रासवोमद्यानांमवस्थ्याविशेषः मद्यः कृतसंसाधनोसंज्ञानमद्यस्वप्नावः यमधिकूलदं दुसुलस्त्योक्तमायश्चित्तम् द्राक्षेकटकंकराङ्गूरपान
सादेश्ययोस्त्राः सद्योजातंतुपीलातुव्यहन्शुद्धोह्रिजोत्तमः एवंमद्यादिचतुष्टययक्षरक्षः संबन्ध्यन्नेतस्तद्ब्राह्मणेन देवानां हविर्भक्षय
तानाशितयम् निषिद्धायाः स्त्रायाइहोपादानयक्षरक्षः पिशाचान्नतयानिदार्थम् अत्रकेचिद्देवानामभगताहविर्भित्तिसुलिंगनिर्देशा-

ब्राह्मणस्यपुंसायमद्यप्रतिषेधो नस्त्रियादित्याहुः तदसत् पतिलोकं नसायाति ब्राह्मणो यासुसंश्रितोऽपि वेत् इहैव साश्रुनी गृध्रांश्चक्रीची
 पनायते इति याज्ञवल्क्यादिस्मृतिविरोधात् ९५ अमेध्य इति ब्राह्मणो मद्यपानमदमूढबुद्धिः सन् अनुचो वापतेत वेदवाक्यं वा उच्चार
 येत् ब्रह्महत्याद्यकार्यया कुर्यात् अतस्तेन मद्यपानं न कार्यमिति पूर्वस्यैवालुवादः ९६ यस्येति यस्य ब्राह्मणस्य कायगतं ब्रह्मजीवात्प्राएक
 वारमपि मद्येनाशु व्यनेत याचैकवारमपि यो ब्राह्मणो मद्यं पिबति तस्य ब्राह्मण्यव्यपेति मूढां समाभोतितस्मान्मद्यं सर्वथैव न पातव्यं ९७
 एवेति इदं रक्षापानजनितपापस्य नानामकारनायश्चित्तमभिहितं तस्मात्परं ब्राह्मणस्य वर्णहूरणपापस्य निष्कृतिवक्ष्यामि ९८ सुवर्णोति
 अपद्वलसर्वर्णो ब्राह्मणस्य पतः स्वयमिति शातातपस्वरणात् ब्राह्मणस्य वर्णचोरो ब्राह्मणो राजानंगत्वा ब्राह्मणस्य वर्णोपहारस्वीयक
 र्मेकथयन्मभनिग्रहं करोति तत्र ब्राह्मणग्रहणं मनुष्यमात्रमदर्शनार्थम् आयश्चित्तो यते न इति मरुतत्वान् क्षत्रियादीनां च प्राय-

अमेध्येनापतेन्मत्तो वैदिकं वाप्युदाहरेत् अकार्यमन्यकुर्वाद्वा ब्राह्मणो मदमोहितः ९६ यस्य काय
 गतं ब्रह्ममद्येनाशु व्यते सकृत् तस्य व्यपेति ब्राह्मण्यं मूढत्वचसागच्छति ९७ एषा विचित्राभिहित्वा
 सस्रापानन्यनिष्कृतिः अतः कुरुष्वेव इत्यामिस्वरणस्तथेति निष्कृतिम् ९८ सर्वणस्तेयकृद्दिग्यो राजानम
 भिराम्यतु स्वकर्मत्वाप्यन्मूयान्माभ्युन्नतुशास्ति ९९ गृहीत्वा सुसलराजासकुरुष्वन्यातु तस्य
 यम् वधेन शक्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसवतु १०० श्रित्नाभिधानात् ९९ गृहीत्विति स्तंथेनादापसुसलमित्यादेरु

कृत्वा ततो नापिति मुसल्लादिकं गृहीत्वा स्तेपकारिणं मनुष्यमेकवारं राजास्तपे हन्यात् सचस्तेनो वधेन सुसल्लाभिपति न ह तो सुक्तो पिवास्तु
 निरिति याज्ञवल्क्यस्मरणात् मृतो वा मृतकलो वा जीवन्तस्मात्पापान्मुच्यते ब्राह्मणः पुनस्तपसैव वेलेव कारदर्शनात् तथा च न जानु ब्रा
 ह्मणं हन्यात्सर्वपापेषु स्थितिमिति तपसैव सुव्यथिति अत एव मन्यर्थव्याख्यानपरं भविष्यपुराणे यदेतद्वचनं वीर ब्राह्मणस्तपसैव वा न
 नैनस्वरणादि र्ब्रह्म ब्राह्मणस्य स्मरणाधिप तपसैव तेनेने हन्ति विषयो वधस्य तु वाशब्दश्च क्षत्रियादीनामपि तपोविकल्पार्थः ब्राह्मणस्य तु
 तपापेति नियमो न तु ब्राह्मणस्यैव तपः अत एव भविष्यपुराणे इतरेषामपि धर्मोत्पिथ्यत इति तदेव तप आह १०० तपसेति
 तपसास्वर्णस्तेयेत्यन्वयात् पापं हि ज्ञोनिर्हन्तुं र्दच्छन् आरण्यग्रहणात्प्रायम्याच ब्रह्महृणिय इतमुक्तं त्रुर्वात् एतच्च द्वादशवार्षिक

हेशगौरवात् सात्रियादीनांमरणेन विकल्पितत्वाच्च ब्राह्मणसंबधिक्तः ऋवर्णापहरणे पंचरुघालकोमाधस्तेः ऋवर्णसंभ्रवणोक्तिः शोडशोति
 ऋवर्णपरिमाणदृष्टव्यन्ततोन्यूनस्यपरिमाणपेक्षयामनूक्तपरिमाणस्यग्रहीतुन्यायत्वात् यत्पथिकपरिमाणं भविष्यपुराणे श्रु-
 यते तत्रथानुबंधविशिष्टापहारे तत्र्याविधयाश्रित्तविषयमेव तथा भविष्यपुराणे सात्रियाद्यास्त्वयोवर्णनिर्गुणाद्वाद्यतत्पराः गुणा
 द्यस्यत्तुविषयस्यपंचभिकारुहरतिचेत् निष्कानेकादशतथादख्यात्मानं तु पावके सुन्देयुर्मरणद्वारचरे इत्यात्मशुल्क्ये १०१ ए
 तेरिति ब्राह्मणऋवर्णस्तेजनि तपापमेभिर्द्रवैर्हिजोनिर्हरेत् तद्भ्रमत्तपसो ह्योरुक्तत्वात् एतैरिति च ह्युवचनसंबंधा
 अपिमाश्रित्तं कल्सनीयमिति ज्ञापनायम् गुरुस्त्रीगमनं निमित्तमुनः पापमेभिर्वस्यमाणैः प्रायश्चित्तैर्निर्हरेत् १०२ शु। ति

तपसाऽपृष्टुत्सृक्तऋवर्णस्तेजमलम् चौरवासाहिजोःरण्यचरे इहसंहणोऽतंम् १०१ एतैर्द्रवैरे
 पाहेतपापुत्तयकृत्प्रहिजः गुरुस्त्रीगमनायतुभ्रतंरभिरपातुदेत् १०२ गुरुतल्यभिप्राय्येनस्तमस्य
 प्यादयोमयं सूमीज्वलतीस्वाश्लिष्यन्मृतकनासविसुत्थति १०३ स्वयवाशिश्रुष्यणात्सुक्तत्वादाय
 चोजलो नैर्भतीन्द्रिशातिष्ठदानिपातादजिह्वागः १०४ स्वद्वंगीचीरवासावापुसंमुलोविजनेवने प्रा
 जापत्यचरेत्कच्छुमब्दमेकसमाहितः १०५ चाद्रायणवात्रीन्मासानभ्यस्यन्भियतंद्रियः हविष्येणयवा
 ग्वावागुरुतल्यापनुत्तय १०६

दोनिर्कर्मणीत्यक्तत्वात् गुरुः पिता तल्यं भार्या गुरुतल्यं गुरुभार्या तद्गामी गुरुभार्या ग
 विश्वाप्यलोहमयेतमशयनेस्वप्यात्लोहमयीस्त्रीमकृतिं कृतान्वलतीमास्त्रिग्यमृत्कनात्साविशुद्धी भवति १०३ स्वयंचेति
 ववास्त्रिगद्यषणोच्छित्वांजलो कृतत्वावान्शरीरपातमवकातिः सन्दक्षिणपश्चिमांदिशागच्छेत् एवंचउक्तप्रायश्चित्तद्वयं गुरुत्वा
 त्स्वर्णशुभ्रार्याविषयज्ञानतोरेतोविसर्गपर्यन्तमैशुनविषयम् १०४ स्वद्वंगीति स्वद्वंगपृष्टस्यवधलाच्छूनः केशनस्वलोम
 धारिसंयतमन्नाभिर्जनेनेवर्षमेकंप्राजापत्यभ्रतंचरेत् एवंचवस्यमाणप्रायश्चित्तंचलपुलात्प्रभार्यादिष्वमेणाज्ञानविषयंबोद्धव्यं
 १०५ चाद्रायणमित्यादि यद्गुरुभार्यापापनिर्हरणाय सपतेद्रिय फलभूलादिनाहविष्येणनीवारादिकृतयवाग्वावात्रीन्सासान्चाद्रा

यणान्याचरेत् एतच्च पूर्वोक्तादग्लिद्युत्वात् असाध्वीमसवर्णांवारुरुक्त्वाथगच्छतोद्रष्टव्यम् १०६ एतैरित्यादि एभिर्भक्तव्रतैर्ब्रह्महत्या
 दिग्महापातककारिणः पापैर्भिर्हरैः युः गोवधाद्युपानककारिणः पुनर्वस्वभाषणप्रकारेणानेकरूपव्रतैः पापानिर्हरैः युः १०७ उपैति अ
 नेनविधिनायस्ति तियावलुलकउपपातकमुक्तोगोपानोविधिलयवागूरुस्येणप्रथममासयवान्निवेत्स शिवसंमुंडितशिराल्लनभ्यः युः तेन
 हतगोचर्मणाच्छादितदेहोभासनयमेवगोष्ठेवसेत्तगोमूत्रेणाचरेत्स्नानं सयत्तद्विद्यः कृत्रिमलवणवर्जितं हविव्यमन्मेकाहंशुक्ताद्वितीये
 न्दिस्सायद्वितीयतृतीयमासावधीयात् मासद्वयमेवदिवामागस्तमानुगच्छेत्तासाचवागूरुप्रहारदूर्बलसुस्थितस्नानिष्ठन्नास्त्वादेकं-
 दूयनादिनाताः परिचर्यप्रणम्यन्तरात्रौ भित्सादिकमनुवेत्स उपविष्टआसीततथाशनिविगतकोधः उस्थितासुगोषुपञ्चादुनिष्ठेत् वनेच

एतैर्व्रतैर्योहेसुर्महापातकिनोमूलम् उपपातकिनस्त्वमेभिर्न्निनाविधैर्व्रतैः १०७ उपपातकसंयुक्तो
 गोमोमासयवान्निवेत् क्रतुवापोवसेद्गोष्ठेचर्मणातेनसहृतः १०८ चतुर्थकालमधीयादक्षारलवणमि
 तम् गोमूत्रेणाचरेत्स्नानं होमासो नियतद्विद्यः १०९ दिवानुगच्छेद्ग्रास्तास्ततिष्ठन्मूर्ध्वरजः पिबेत् शुश्रू
 षित्वानमस्कृत्यरात्रौ वासनं वसेत् ११० तिष्ठतीथुत्तु तिष्ठत्तु प्रजतोषु लज्जुजनेत् आसीनासक्त्यासी-
 नानियतोवीतमत्सरः १११ आत्रुरामभिशस्तावाचौरव्याघ्रादिभिर्मयैः पतितोपकलनावासवोपाथैर्वि
 मोचयेत् ११२ उख्योवर्षतिशितं त्रामाकृतेवतिवाभुशम् नकुर्वीतात्मनस्त्राणोगोरुत्वातुशक्तिः ११३
 आत्मनोयदिवान्येषागृहेक्षेत्रेथुवासल मस्यतीन्निक्तययुत्सिवतचववत्सकम् ११४ अनेनविधिना
 यस्तुगोमोगामसुगच्छति सगोहत्याहृतं पापं त्रिभिर्मासेष्वप्यहति ११५ परिचर्यमंतोषुपञ्चातनः परिचर्यमेत् ७

परिवरासुगोषुपरितोत्रव्याधितोचौरव्याघ्रादिप्रयहेत्तुभिराक्रांतोपतितो कर्मलनोवायथाशक्तिमोचयेत् तच्छात्रव्योआदित्ये
 तपतिमेयेनवर्षति शीतेचोपस्थिते मारुते चत्सर्थेवातिगौर्यथाशक्तिरक्षामकृत्वा आत्मनस्त्राणं नकुर्वन्तिथा आत्मनोअन्येषांवागो
 हेदोत्रेवनेषु मस्यादिमद्युक्तुर्वतीवत्सक्षीरं पिबंतन्नक्तययेत् अनेनोक्तविधानेनयैगोमोगाः परिवरतिमगोवधजनितपा
 पं त्रिभिर्मासेरपत्सुदति १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ७ ७

वृषभेति वृषएकादशोयासांताः सम्यगनुष्ठितप्रायश्चित्तोद्घात् अविद्यमानेतावधिनेसर्वस्वेदद्वेषो ब्राह्मणेश्वरोदघात्
 ११६ एतदेवेति अपरेनूपपातक्रिनोचस्यभाणवकीर्णवजिताः पापनिर्हरणार्थमेतदेवगोवधप्रायश्चित्तंचांद्रायणवालुपुलाकुपुःचा
 द्रायणतुल्यपुत्रप्रातःक्रेणातिशक्तिगुणाद्यपेक्ष्यवायोजनीयम् ११७ अवेति अवकीर्णविद्वसाणः काणेनगर्दभेनरात्रौच
 यत्नेनत्रेणानिर्गलारव्यादेवतायजेत् ११८ हुलेति ततोनिर्गलेगर्दभेनपादिहोमान्प्रथावच्चतुष्यथेकृत्वातदंतेसमासिचतुमारुत
 इत्येतयान्त्वामारुतंद्रुहस्यत्यनीनाद्युतेनाहुतीसुहुयादप्रसिद्धलादवकीर्णवतोत्स्रणमाह ११९ कामतइति इच्छातोद्विजः अच
 कीर्णीभवद्द्वलात्रहन्त्राचीचयोधितमितिवक्त्राल्नीथानीशुक्रोत्सर्गत्रहन्त्रस्यस्यतिक्रममनकीर्णरूपसर्वज्ञायेदविदः गृहः १२० मारुत

वृषभैकादशाराश्वदघात्सत्त्वरितमृतः अविद्यमानेसर्वस्वेदविश्वोनिवेदयेत् ११६ एतदेवमृतं कुरु
 रूपपातकिनोद्विजाः अवकीर्णवर्जसुद्वयार्थंचांद्रायणमथापिवा ११७ अवकीर्णतुक्राणेनगर्दभेनच
 तुष्यथे पाकयज्ञविधानेनयजेतनिर्गतिन्निशि ११८ हुलाग्नौविधिवद्भोमानंततश्चसमेत्युचा वृत्तंद्रु
 रुवन्हीनाजुहुयात्सपिषाहुतीः ११९ कामतरेतसःसेकमृतस्यस्यद्विजन्मनः अतिक्रममृतस्याहुद्भमज्ञा
 त्रह्मवादिनः १२० मारुतंपुरुहूतचरुफुपावकमेवच चतुरोवनिन्नोऽभ्यतिब्राह्मणेजोऽवकीर्णिनः १२१ एत
 स्मिन्नेनसिमातेवसिलागर्दभाजिनम् सतागाराश्वरेद्द्रक्षस्वकमपरिकीर्तयन् १२२ तेष्योल्बन्धेनभैक्षेण
 वर्तयन्नेककालिकम् उपस्पृशश्चिषवणत्त्रब्देनसपिशक्यति १२३

भिति अतचारिणोवेदाध्ययननियमानुष्ठानजंते-
 न्भिति एतश्चिन्वकीर्णव्येपापउत्पन्नेपूर्वोक्तगर्दभयागादिद्वलागर्दभचर्मपरिधायतिहारीतस्मरणात्सर्गर्दभसंबन्धित्चर्मस्रावतोव
 गृहेश्चोल्बन्धेनभैक्षेणएककालमाहारं कुर्यात्प्रातर्मध्यदिनेषुचस्नानमाचरन्संवत्सरेणैवविशक्यति १२३

जातीति ब्राह्मणस्यरुजः कृत्येत्यादिजातिप्रशङ्कर्मोक्तं तन्व्याद्यादन्त्यतमं कर्मविशेषं दृच्छ्यातः कृत्वा वक्ष्यमाणं सातपत्नं समाहसाध्यं कुर्व
 त् अमिच्छातः पुनः कृत्वा माजापत्यं वक्ष्यमाणं चरेत् १२४ संकरेति स्वराचोष्ट्रेत्यादिना संकराणां न्युक्ता निनिदिते श्योधनादानमि
 त्यादिना चापात्रीकस्य न्युक्तानितेषामध्यादन्त्यतममिच्छातः कृत्वा चांद्रायणमासं शक्ये कुर्वन्तु कृमिकोटवयो हत्स्येत्यादिना माल्लनीक
 रणान्युक्तानितन्मध्यादेकमिच्छातः कृत्वा त्रिरात्रं यवागूक्कथिता मभोयात् १२५ तुरीय इति ब्रह्महत्यातुरीयो भागः त्रैवार्षिकरूपः द्वा
 दशवार्षिकस्य चतुर्यो भागः एतच्च मायश्चित्तं स्त्रीभूद्रविट् सत्रवध इति उपपातकलेनोपदिष्टं त्रैवार्षिकत्वापेक्षया गुरुत्वात् एतस्य सन्नि
 यस्य कामतो वधे दृच्यं वैशेषे सा आचारे कामतो हते अष्टमो भागः सार्द्धं वार्षिकं व्रतं तूद्रे एतस्यै हते कामतो द्वादृच्यं न वमासिकम् १२६
 अकामत इति अबुद्धिपूर्वकं पुनः क्षत्रियनिहल्य एव भेनाधिकं सहस्रं यासां गांवांता आस्युस्थथेत्रास्यणे सो दद्यात् १२७ अयद्धमिति

जातिप्रशङ्करं कर्म कृत्वा न्यतममिच्छया चरेत्सातपत्नं कृच्छ्रं माजापत्यममिच्छया १२४ संकरापात्रकृ
 त्यासु मासं शोधनमैदमम् मल्लिनो करणीयेषु ततः स्याद्वावकं स्यहम् १२५ तुरीयो ब्रह्महत्यायाः क्षत्रि
 यस्य वधे स्मृतः वैश्येऽष्टमांशो एतस्यै भूद्रज्ञयस्तुषोडशः १२६ अकामतस्तुराजन्यविनिपात्य हि ज्ञान
 मः षष्ठमैकसहस्रागा दद्यात्सचरितव्रतः १२७ अयद्धचरं ह्यनियतो जटी ब्रह्महृणो व्रतम् वसं दूरतरं ग्रा
 माहृक्षमूलनिकेतनः १२८ एतदेव चरेदब्दभायश्चित्तं हि ज्ञानमः प्रमाय्य वंश एतस्यै दद्याच्चै कशत
 गवाम् १२९ एतदेव व्रतं कृत्स्नमेषणमासान् भूद्रहचरन् षष्ठमैकादशावापि दद्याद्दिश्रायगाः सिताः १३०

यद्वासंयतो जटावान् ग्रामादिमकृष्टदक्षमूले कृतनिवासो ब्रह्महृणियदुक्तं ब्रह्महाहा दशसमा इत्यादितद्वर्षत्रयं कुर्यात्तननुतुरीयो-
 ब्रह्महत्याया इत्यनेन पुनरुक्तिर्विच्यजटी दूरतरं ग्रामात् दृक्षमूलनिकेतन इति वचनात् व्यतिरिक्तशशिरोध्वजधारणादिसकल
 धर्मनिवृत्त्यर्थत्वादस्य यं स्य अकामाधिकाराच्च ददमकामतः अतएवांगलाधवाद्युनितम् १२८ एतादिति एतदेव दद्यादशवार्षि
 कव्रतमकामतः सा आचारे वैश्ये निहल्य वर्षमेकं ब्राह्मणादिः कुर्यात् एकाधिकं वा गांशां तं दद्यात् १२९ एतदिति एतदप्यकामतः
 इदमेव व्रतं भूद्रहाषणमासं चरेत् षष्ठमणकादशो यासां गांवांताः सुक्लृवणी ब्राह्मण्यप दद्यात् १३० सार्जरेति विडालनकुलचाप

मे कुरु कुरो गोपीचका कागमे के कं हलाशुद्रहलात्रं स्त्रीशुद्रव इत्युपातकप्रयश्चित्तं गोचधत्तं चोद्रायणं चरेत् न तु शुद्रश्चेत्
 मो उच्येत्सादिभ्यां चिन्तपपास्यल्युत्सात् चोद्रायणमप्येतत्कामतो अस्यासादिविषये दृष्टव्यम् १३१ पयं इति अबुद्धिपूर्वकमार्जा-
 रादीनां वधे निरात्रं क्षीरं पिबेत् अयमं दानं ललादिनां न समर्थः निरात्रं प्रतियोजनमाच्योन्नजेत् अत्राशक्तस्त्रिरात्रन्नद्योस्त्रायान् तत्रा
 न्यक्षमस्त्रिरात्रं आपो ही घृते लादिस्त्रेणैतत्प्रयोजनं लघुलात्पूर्वपूर्वसंभवे उत्तरोत्तरपरिश्रमः न तु वैकल्पिकः १३२ अस्त्रिमिति संपर्ह-
 लात्रास्त्रणापतीस्त्रणाय लोहं उदद्यात् नपुंसकं हलापलात्पारं स्त्रीसकचमाषकं ब्राह्मणाय दद्यात् १३३ द्युतेति सूक्ष्मे हते द्युत्पुणं
 भटनान्नास्त्रणाय दद्यात्सिन्धुनिषक्षिणित्ते च तु राटकपरिमाणं तिलं दद्यात् शुके हते द्विवर्षं वत्सं क्रौंचाख्यपक्षिणा हलात्रिवर्षं वत्
 न्नास्त्रणाय दद्यात् १३४ हलेति हंसबलाकामसूरवानरश्येन मासारव्यं पक्षिणा मन्यतं हलात्रास्त्रणाय गां दद्यात् १३५ नास इति अ

मार्जापि न कुलौ हलात्राषंभुं डुकमेव च श्वगोधो लूककाकोशुद्रहलात्रं चरेत् १३१ पयः पिबेत्त्रिरात्रं
 वायोजनं चोद्रायणं चोद्रायणं उपसृष्टोत्सवं त्यावास्तुक्तवाब्दे वतं जपत् १३२ अस्त्रिकाश्यायि सी दद्यात्सर्पं
 हलाहिराजं नमः पलालमापकषट्कं स कंचकमाषकम् १३३ द्युत्कुरुः संवशा हेतु तिलद्रोणं तु तित्तिरो शुके
 द्विहायन वत्सं क्रौंचं हलात्रिहायनम् १३४ हलाहंसबलाकचकषट्कं बर्हिणमेव च वानरश्येन मासौ चिस्य
 शीयं ब्राह्मणाय गाम् १३५ वासो दद्याद्भुय हलापनं निलान्पुधानजम् अजमे धावनं डूहाहंशरहलेकहाय
 नम् १३६ कव्यादारं कसृगान् हलात्रेणु दद्यात्स्यस्त्रिनीम् अनव्यादान्पल्लतरी सुद्रहलातु रुधालम् १३७
 जीनकामु कवस्ता वी न्युथ गदद्याद्द्विभुद्वयं चतुर्णामपि वर्णान् चरि हलात्रं नवस्थिताः १३८

न्यं हलावस्त्रं दद्यात् हस्तिनं हलापंचनीलान्पुषमान् दद्यात्सत्येकं छागमेधौ हलाष्टुपं भं दद्यात्सर्पं भं हलाएकवर्षं वत्सं दद्यात् १३६
 कव्यादा भिति आममासमाक्षिणो भृगान्वाग्वादीन् हलात्रं बहुक्षीयं धेनुं दद्यात् आममासाभक्षकान् हरिणादीन् हलात्रोदवत्सिकां दद्या
 न्पुद्रं हलास्त्रवर्णं रुधालं रक्तिकां दद्यात् १३७ जीनेति मास्त्रणादिवर्गस्त्रियोलोभा दुल्लथापकषट्पुरुषव्यभिचारिणो हलात्रास्त्र-
 णादिक्रमेण चर्मपुटधनुः छागमेधान्पुस्यर्थं दद्यात् १३८ दानेति अभिममृतीनामभावाद्दानेन सर्वपापनिर्हरणं कर्तुमसमर्थो बा

गादिः मत्येकं वधे कृच्छ्रं प्राथम्यात् मजापत्यं हिज्ज. पापमिह रणार्थं चरेत्सर्पादियथास्त्रिकाष्वायसीदघ्नदित्येवमारभ्येन त्वर्पतागृहंते
 १३९ अस्थिति अनस्थिमाह न्ययान् अस्थिमतां प्राणिनां कृकलासादीनां सहस्रस्य वधे मूद्रवधमायश्चिन्मोपदेशिकं कुर्यान् अस्विरदि
 तानां च शकटपरिमितानां वधे तदेव प्रायश्चित्तं कुर्यात् १४० किंविदिति अस्थिमतां कृकृजतूनां कृकलासादीनां मृत्ये कवधे किंविदेवद
 द्यात् अस्थिमतां वधे पणो देयः स्वर्णस्यैतिस्मरणं किंचिदेवेति पणो बोद्धव्यः अनास्थिमतां तु पूकामक्षुणादीनां पत्येकं वधे प्राणायामेन
 शक्यो भवति प्राणायामस्य सव्याहृतिको संमणवांसावित्रो शिरसासह त्रिः पटेदायतप्राणाः प्राणायामः स उच्यते इति वासिष्ठमोक्तं क्षणोत्रा
 द्याः १४१ फलेति फलदानान्मादीनां वृक्षाणां गुल्मानां कुञ्जकादीनां वल्लीनां गुडुच्यदीनां लतानां वृक्षशरासक्तानां पुष्पितानां च वी
 रूपां कुम्भांडादीनां मत्येकं छेदने पापमोचनार्थं सावित्र्यादिन्मन्त्रं शतं जपनीयं इधनार्थं मयुक्ताणां द्रुमाणामवपातनमित्यादेरुक्त्वात्क

दानेन वधनिर्णेकं सर्पादीनामशकुवन् एकैकशस्त्रैरेच्छच्छ्रुहिजः पापापनुत्तये १३९ अस्थिमतां तु सखा
 नासहस्रस्य ममापणे पूर्णचानस्य नस्त्रा तु मूद्रहत्यामत्तचरेत् १४० किंचिदवतुविप्रायदद्यादस्थिमतावधे
 अनस्त्राचैव हिंसायां प्राणायामेन सुच्यति १४१ फलदानां तु वृक्षाणां छेदने जप्यं मूकशतम् गुल्मवल्लीलता
 नां च पुष्पितानां च वीरुधाम् १४२ अन्नाद्यजानां सत्त्वानां रसजानां च भवशाः फलपुष्पाद्भवानां च घृतमशोवि
 शो धृतम् १४३ कृशुजानां मोषधीनां जानातानां च सपयने वृथालभोऽनुगच्छेद्नादिनमेकं पयोमत्तः १४४ ए
 तैर्घृते रपोत्थस्येदेनो हिंसासमुद्भवम् ज्ञानाज्ञानकृतकृत्स्नभृशुतानां धमक्षणं १४५ मध्येषठितस्य गुरुप्रायश्चि

ताभिधानात् इदं फलवहृक्षादि छेदने लघुप्रायश्चित्तं सकृदुद्दिष्टं पूर्वकविषयवेदितव्यम् १४२ अन्नाद्येति अन्नादिषु जानानां गुडा
 दिरसजानानां च उदुं वरादिफलसंभवानामधूकादिपुष्पाद्भवानां च सर्वप्राणिनां वधे घृतमशोपयोधनम् १४३ कृष्टेति कर्षणपूर्व
 कजानानां मोषधीनां वधे किंविदिति अस्थिमतां कृकृजतूनां कृकलासादीनां मृत्ये कवधे किंविदेवद
 द्यात् अस्थिमतां वधे पणो देयः स्वर्णस्यैतिस्मरणं किंचिदेवेति पणो बोद्धव्यः अनास्थिमतां तु पूकामक्षुणादीनां पत्येकं वधे प्राणायामेन
 शक्यो भवति प्राणायामस्य सव्याहृतिको संमणवांसावित्रो शिरसासह त्रिः पटेदायतप्राणाः प्राणायामः स उच्यते इति वासिष्ठमोक्तं क्षणोत्रा
 द्याः १४१ फलेति फलदानान्मादीनां वृक्षाणां गुल्मानां कुञ्जकादीनां वल्लीनां गुडुच्यदीनां लतानां वृक्षशरासक्तानां पुष्पितानां च वी
 रूपां कुम्भांडादीनां मत्येकं छेदने पापमोचनार्थं सावित्र्यादिन्मन्त्रं शतं जपनीयं इधनार्थं मयुक्ताणां द्रुमाणामवपातनमित्यादेरुक्त्वात्क

रयमद्यक्तसंस्थं च भक्तादिरसंवाशयद्विज्ञातयश्च योषणी पुनरुपनयनसंज्ञेति १५० वपनमिति शिशोमुंडनमेखलाधामणंद
 दधारणमैश्वरिणित्तनिचमधुमांसस्त्रीवर्जनयुतानिप्रायश्चित्तानिपुनरुपनयनद्विजातीनाम्भवति १५१ अप्रोज्याइति अप्रोज्या
 भानात्वाश्रितियरुतेयज्ञे इत्याद्युक्तानामन्नाभक्ताजलभिक्षितसंस्तुरूपेण वायवाण्यानयोग्यान्कृत्वासतरात्रपिबेत् अ
 मुचिनेयविषयेमत्याभक्ताचरेत्कृच्छ्रमित्तिस्तुथीध्यायेमायश्चित्तमुक्तेनसहवैकल्पितविकल्पश्चकर्तुंशक्त्यपेक्षः तथाद्विजातिस्त्री
 णायुच्छिष्टमूत्रोच्छिष्टं वा भक्ताएतदेव कुर्यात्तथाकथ्याद्भूक्तुरोश्राणाभिस्त्यादिनायद्विशेषप्रायश्चित्तं तन्निधिद्भूमोसंस्कृताइदमेचकुर्वा
 त् १५२ युक्तेति यानिस्वप्नायतोमधुरादिरसानिकान्दयोगेनोदकपरिणामादिनास्त्वभावमजंजितानिभुक्तानिकषायान्वृषीतकादीन्
 कथितानिअप्रमिधित्स्थान्यपिपत्त्यायावन्नजीर्णानिमपंतितवदश्नन्ःशुक्रषोभयति १५३ विदुराहेति ग्राम्यस्तुक्ररस्वरो द्रष्टृगुल्लवानर

वपनंमेखलादंडोभैक्ष्यचर्याद्वतानिच निवर्ततेद्विजातीनांपुनःसंस्कारकर्मणि १५१ अप्रोज्यानांतुसु
 त्कान्स्त्रीमूत्रोच्छिष्टमवच अथ्यामांसमभक्ष्यचससपत्रयवाल्पिबेत् १५२ सुक्तानिचकषायांश्रयपी-
 लामेध्यान्यपिद्विजः तावद्भवत्यप्रयतोपावत्तन्मजजत्यधः १५३ विदुराहस्वरोश्राणागोमायोः कपिकाकयोः
 प्राथ्यमूत्रपुरीषाणिद्विजंश्राद्राधणचरेत् १५४ सुकृणिमुक्ताभासानिभोमानिकषवकानिच अज्ञानं-
 चैवसूनास्यमेतदेवअतचरेत् १५५ कथ्यादसूकराश्राणाकुक्कुटानांचभक्षणे नरकाकरवराणांचतप्त-
 कृच्छ्रेश्विशीघ्रनम् १५६ काकानांभूतपुरीषंवादिजातिभक्त्यांचाद्रायणक्षुर्यात्शोधनयत्तुच्छत्राकंविदुराहंचेत्यनेनविदुरा

हयामकुक्कुटयोर्वृद्धिपूर्वकभक्षणेपचमाध्योप्रायश्चित्तमुक्तं तदस्यासविषयेव्याख्यातं इदं लनभ्यासविषयेतप्त कृच्छ्रमित्यविरोधः
 १५४ सुकृणाति त्र्यादिनाशोधितानिमांसानिसुक्ताभूत्यादिप्रवृत्तानिच्छत्राकानिभक्त्याभूज्याहृत्सजवाच्छत्राकंभक्षयंतिये
 अस्यभक्त्यान्विजानीयात् इति यमेन हस्तस्यापिभिवेधान्हरिणमांसंवाः मह्यमांसमितिप्रस्याभक्ष्यतथाप्यन्नातं तथाहि सास्थानं-
 स्त्रानतौयदानीतनहुक्ताचाद्रायणमेवकुर्यात् १५५ कथ्यादिति आममांसमक्षिणांग्राम्यस्तुक्रोद्रग्राम्यकुक्कुटानांतथाभानुषका-
 क्राइमानामत्येकंशुद्धिपूर्वकंमांसमक्षणेवक्ष्यमाणंतप्त कृच्छ्रं नायश्चित्तम् १५६ मासिकेति योत्रस्यचारीश्राद्दणोभक्षिकथाहसंवे

रव्यसुरासाम्ययोपनभितरमद्योपेक्षया ब्राह्मणस्य प्रायश्चित्तगौरवार्थमित्युक्तं गौडीमाध्विचपीत्यागोतमोक्तं तस्य कृच्छ्रकृत्यापुनः सं-
स्कारेणैव तु स्यति तथाच गोतमः अमत्यामद्यपानेयोद्युतमुदकवापुं प्रत्यहं तस्य कृच्छ्रः ततोऽस्य संस्कारः इत्यमेव व्याख्यातं भविष्यसु-
राणे अकामतः कृते पाने गौडीमाध्वोन्विराधिप तस्य कृच्छ्रविधानं स्यात् गोतमेन यथोदितम् बुद्धिपूर्वकं तु यैश्चितरमद्यपाने माणां तिक-
अभिर्देस्यमिति शास्त्रमर्थादा तथा गौडीमाध्वोद्दानात्पाने मरणनिषेधादितरमद्योपेक्षया गुरुत्वाच्च मानवमेव कृष्णान् वा मक्षयेदृच्छमि-
ति मायश्चित्तमुक्तं अतएव गौडीमाध्वोः कामतः पानानुवृत्तौ भविष्यपुराणे यद्वाऽस्मिन्नेव विषये मानवीं प्रकल्पयेत् कृष्णान्वाभक्ष-
येदृच्छपिण्या कवास कृन्निशि कुरापापापनुत्सर्गबालवासाजटीभ्यजोतिपेद्येद्ये गौडीमाध्वोत्पुलस्त्योक्तपानसादिनवविधम-
यस्य प्रत्येकं पाने लघुलासंस्कारमात्रमेव केवलं अन्यं ह्यलघुत्वात् प्रायश्चित्तं ब्राह्मणस्य युक्तम् बुद्धिपूर्वपानसादिमद्यपाने तु मतिपू-
अज्ञानाद्गुरुणीपीत्वासंस्कारेणैव तु स्यति मतिपूर्वमनिर्देश्यं प्राणांतिकमिति स्थितिः १४६ अपः सुरा-
भ्राजन्स्यामद्यमांडस्थितास्तथा पचरात्रपिवेत्यपीत्वाशंखपुष्पिश्चित्तपयः १४७ स्पृष्ट्वा दत्त्वांच मदिरो वि-
धिवत्सतिगृह्यच शूद्रोच्छिद्यश्चपीत्वापः कुशवारिपिवेत् व्यह १४८ ब्राह्मणं स्तसुरापस्य गंधमाघ्रायसो-
मपः प्राणान्पुत्रिरायम्यद्युतमाशय विशुद्ध्यति १४९ अज्ञानात्प्राशय विष्णुमूत्रं सुरासं स्पृष्टमेव च पुनः सं-

वंसुरापाने कृते वैज्ञानो गृहं कृच्छ्रंति कृच्छ्रो भवतः पुनः संस्कार एव हीति भविष्य-
पुराणीयमन्यहिविधमुन्यंतरोक्तम् १४६ अप इति पेशीसुरा मांडे तदितरमद्यमांडेऽवस्थिता अपः सुरासगंधवर्जिताः पीत्वाशंखपु-
ष्पाख्यौषधिपक्षेपेण पक्षेपेण कंसैरिन्नतूदंशं खपुष्पिश्चित्तपयः सुरासगंधवर्जिताः पीत्वाशंखपु-
ष्पप्रायश्चित्ताभिधानात् इहापि ज्ञानाज्ञानादि प्रकारभेदेन विषयसमीकरणं समाधेयम् वाचनिकमेव प्रायश्चित्तं साध्यमिति
तिथिराह १४७ स्पृष्ट्वेति स्तसुरास्त्वा दत्त्वांच स्ति वाचनपूर्वकं च मतिगृह्यशूद्रोच्छिद्यश्च अपः पीत्वा मतिगृह्यास्तु पादानात् ब्राह्म-
णोदमं कथितं मुदकं च हपिबेत् १४८ ब्राह्मणस्त्वित्यादि ब्राह्मणः पुनः कृतसोमयागः सुरापस्य मुसुसंबंधिनां गंधं ब्राह्मणलभ्ये प्राण-
याभनयं कृत्वा घृतमाशय विशुद्ध्यति विद्वराहादीनां वस्यमाणत्वात् अस्त्रिपूर्वकं मनुष्यसंबंधि सुत्रं सुरासं वाप

इयमद्यं सारासंस्पृष्टं च भक्तादिरसंवासाश्च हिजातयस्य यो वर्णा पुनरुपनयनमर्हति १५० वपनमिति शिमोमुंडनं मेखलाधानं च
 उधापणमैस्त्राणि व्रतानि च मधुमांसस्त्रीवर्जनयुता निमाद्यश्चिन्ता निपुनरुपनयने हिजातीनाम्भमवति १५१ अप्रोव्या इति अप्रोव्या
 न्नानाम्नाश्चोत्रिय कृते यज्ञे इत्याद्युक्तानामन्ना फक्ताजलभिश्चितसमुत्सृष्टैर्णयवागूरुरूपेण वापयान्यानयो ग्यान्कृत्वा सतरात्रं षिबेत् अ
 सुयिन्नेव विषये मत्स्या फक्ताचरेः कृच्छ्रमिति त्रुर्था आयेयायश्चिन्ता मुक्तं तेन सह वै काल्यतं विकल्पश्च कर्तृशक्त्यपेक्षः तच्छाहिजातिस्त्री
 णासुच्छिष्टं मुद्गोच्छिष्टं वा फक्ताकारतदेव कुर्यात्था क्रव्यादसूकरो द्रुणाभिस्त्यादिनायद्विशेषमाद्यश्चिन्तन्निषिद्धमांसं फक्ता इदमेव कुर्यात्
 त् १५२ युक्तेति यानि स्वभापोमात्रादिरसानि कालयोगेनोदकपरिणामादिना क्लृप्तमावमजं तानि मुक्तानि कषायान् विधीत कारीन्
 कथितानि अमतिषिस्थान्यपि पालायावन्नजीर्णानि भवंति तावदशुक्लिनः शुक्रयो भवति १५३ विद्वुरा हेति ग्राम्यसूक्तरसरो द्रुमृगालवल्गर

वपनं मेखलादंडोभैश्च वर्था व्रतानि च निवर्तते हिजातीनां पुनः संस्कारकर्मणि १५१ अप्रोव्यानां तु मु
 त्कोन्नस्त्रीसूद्रोच्छिष्टमेव च जग्धामांसमभक्ष्य च सतरात्रं यवास्त्रिबेत् १५२ सुक्तानि च कषायांश्च यो
 स्वाभे ध्यान्यपि हिजः तावद्भवत्यप्रयतो यावत्तन्न भजत्यथः १५३ विद्वुरा हस्यरो द्रुणागोमायोः कषिकाकयोः
 ग्राभ्यसूत्रसुरीषाणि हिजंश्चाद्रायणं चरेत् १५४ सुक्ताणि मुक्तामांसानि भोमानि नृवकानि च अज्ञातं
 चैव सुनास्यमेतदेव व्रतं चरेत् १५५ क्रव्यादसूकरा द्रुणा कुक्कुटानि च भक्षणं नरकाकरवराणां च तस
 कृच्छ्रविशोधनम् १५६

काकानां मूत्रं पुरीषं वा हिजाति फक्ताचां द्रायणं कुर्यात् शोधनं यत्तुच्छत्राकं विद्वुरा हं चेत्यनेन विद्वुरा
 हं ग्रास कुक्कुटयोर्बुद्धिपूर्वकभाक्षणे पचमाध्यं प्रायश्चित्तमुक्तं तदभ्यासविषये व्याख्यातं इदं लनभ्यासविषये तस कृच्छ्रमित्यपि रोधः
 १५४ सुक्ताणांति वा व्यादिना शोधितानि मांसानि मुक्ताभूत्यादिमभवा निच्छत्राकानि फक्ताभूति मज्जा च दृक्षजं वा छत्राकं प्रक्षयति ये
 ब्रह्मास्त्रान् विजानीयात् इति यमेन दृष्टास्यापि निषेधात् हरिणमांसं वाः मस्य मांसमिति भिक्ष्या भक्ष्यत पापन् ज्ञातं तथा हि सास्थाने
 मूनात तोयदानीत तद्रुक्ताचां द्रायणमेव कुर्यात् १५५ क्रव्यादेति आममांसमक्षिणां ग्राभ्यसूकरो द्रुग्राभ्य कुक्कुटानां तथा मानुषका
 कर्गाद्मानां मस्ये कनुद्धिपूर्वकं मांसं भक्षणं वस्यमाणं तस कृच्छ्रमायश्चित्तम् १५६ मांसिकेति यो ब्रह्मचारी ब्राह्मणो भासिकः आहूतं वै

धन्यमभिति एतच्च संपिंडी करणात्पूर्वैको द्विष्ट आस्थार्थोपलक्षणं सत्रिात्रमुपवसेत् त्रिरात्रमध्यैकस्मिन्नहनिजलभावसेत्
 १५७ ब्रह्मचरीति यो ब्रह्मचरीयासि कर्मासंवा अनिच्छातः आपदिवाः द्यात् समाजापत्यं कृत्वा मारब्ध ब्रह्मचर्यव्रतशेषं समापये
 त् १५८ विडालेति विडालका कर्मूधिककुक्कुरनकुलानामुच्छिष्टं केशकोट रूपसंभर्गदुष्टं वा अकृतमृत्क्षेपविशुद्धिकृत् जालाकृत्का
 ब्रह्मसर्वलाकृशितिसुदकं पिबेत् १५९ असौज्यमिति आत्मनः शक्ति कामेन प्रतिषिद्धमन्नादनीयं यमादानु कृत्कवमितव्यत
 दसंभवे भायश्चित्तैः क्षिमशोधनीयवमनपक्षेष्टुलपुत्रायश्चित्तं भवसेव ज्ञानतः पुनः पूर्वोक्तं मायश्चित्तम् १६० एष इति अमस्यभक्ष
 णेया निमायश्चित्तानि ते यामेतन्मानाप्रकारमुक्तस्य पापकारिणां विधानमधुना श्रूयताम् १६१ धान्येति ब्राह्मणो ब्राह्मण

मासिकान्तु योऽश्रीयादसमावर्त्तको द्विजः सत्रोप्यहान्युपवसेदेकाहं चोदके वसेत् १५७ ब्रह्मचरी
 तु याश्चीयान्मधुमासं कथंचन सकृत्लाभकृतं कृच्छ्रव्रतशेषं समापयेत् १५८ विडालकाकारवृच्छिष्टं ज
 र्धाम्बनकुलस्य च केशकीटवपुन्मचपिषेद्ब्रह्मसकृत्कृत्वा १५९ अभोज्यमन्मन्नात्तव्यमात्मनः शुद्धि
 भिच्छता अज्ञानकृत्तूत्तयशोधयव्याशशोधनेः १६० एषो नाद्यादनस्योक्तो व्रतानां विविधो विधिः
 स्तेयदोषापहर्तृणां व्रतानां श्रूयतां विधिः १६१ धान्यान्यन्नधनचौर्यणि कृत्वा कामाहूजोत्तमः स्वजातीयगु
 हादेव कृच्छ्राब्देन विसुत्यति १६२ मनुष्याणां तु हरणं स्त्रीणां क्षेत्रगृहस्य च कूपवापि जलानां च शक्तिश्चा
 द्रायणं स्मृतम् १६३ द्व्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वाऽन्यवेभ्यतः चरत्सातपनं कृच्छ्रं तन्निर्वात्यात्मसु-
 दये १६४

मक्ता दन्मरूपाणि धनचौर्यणि दृच्छतः नत्वात्सायं क्सात्यानीला संवत्सरं प्राजापत्यव्रताचरणेन शक्यति एतच्च दे
 वाकालद्वयपरिमाणं स्त्रीणुणा धपेक्षयामहत्वादिबोद्धव्यं एवमुत्तरथापि १६२ मनुष्याणां भिति पुरुषस्त्रीक्षेत्रगृहाणामन्यत
 हरणे कूपजलस्वर्वापीजलस्य वास मक्तस्य वा हरणे चाद्रापणमायाश्चित्तमन्वादिभिः स्मृतम् १६४ द्व्याणां भिति द्वव्याण
 णामल्पमयोजनानां चानुक्तमायश्चित्तविशेषाणां त्रयुसोसकादीनां परगृहाचौर्यं कृत्वा तदपहृतं द्वव्यं स्वाभिनेदत्वासांतपनं कृच्छ्रं-

प्रायश्चित्तवद्वयमाणं च। तस्यैतद्व्युत्पत्त्याभिनेऽपहृतं तद्व्यनियत्सितीति सर्वज्ञेयप्रायश्चित्तशेषः १६४ मत्स्येति मत्स्यस्य मोदकादेः भोज्यस्य
 पायसादेः यानस्य शकटादेः शय्याया आसनस्य च सुयमूलफलानां च प्रत्येकमपहरणं पंचगव्यपानं विशोधनम् १६५ तृणेति तृणकाष्ठवृक्षा
 णां सुक्रान्तस्य च तंडुलादेः वस्त्रचर्ममांसानां मध्ये एकस्याप्यपहरणैः त्रिपत्रसुपवासचरेत् १६६ मणीति मणिमुक्ताविद्रुमताम्ररुथ्यलो
 हकास्योपलान्त्रप्रत्येकमपहरणे द्वादशाहं तंडुलकणमक्षणकुप्यसिचित्रसकृदभ्यासदेशकालद्रव्यस्वामिगुणादौ शक्त्यपेक्षया उल्ह
 षापकृष्टद्रव्यापहारि विषयसमीकरणसमाधयम् १६७ कापसिति कापसिकमिकोषणानि वस्त्राणां द्विशफैकशफस्य गौरश्वादेः णद्वि
 णासुकादीनां गंधानां च दनप्रभृतीनां रुज्जाश्वप्रत्येकं हरणे च्यहं क्षीराहारः स्यात् अत्रापि पूर्ववद्विषयसमीकरणपरिहारः स्वाभिनश्रो

मत्स्यभोज्यापहरणे यानशय्यासनस्य च सुषमूलफलानां च पंचगव्यं विशोधनम् १६५ तृणकाष्ठद्रुमाणां
 च शकृकान्तस्य गुडस्य च चैल्वर्माभिषाणां च त्रिशंश्यादभोजनम् १६६ मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रज
 तस्य च अयः कास्योपलानां च द्वादशाहं कणान्ता १६७ कापसिकीटजोणानां द्विशफैकशफस्य च पक्षि
 गंधौषधीनां च रुज्जाश्वैव च्यहपयः १६८ एतन्नैरपोहेतपपस्तोपकृतं द्विजः अगम्यागमनीयतुन्नैर-
 भिरपानुदेत् १६९ गुरुतल्पव्रतकुयाद्भैतः सिक्तास्य यानिषु सरस्युः सुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीषु च त्यजासुच
 १७० पैतृषस्यो भगिनीस्वस्थीयामातुरवच मातुश्च आतुस्तनयागलाचाद्रायणचरत् १७१

क्लृष्टापकृष्टद्वय

समर्पणादपि वचनादे क्लृष्टप्रायश्चित्ताविरोधः १६८ एतौ भिति एतैरुक्तैः सौयजनितपापं द्विजातिरपानुदेत् अगम्यागमननिमित्तपुन
 णपिर्वश्यमाणो भैते निर्हेरत् १६९ गुरुतल्पेति स्वयोनियुसोदयमणिनिषु तथा भिन्नभार्यस्य च प्रपत्नीषु कुमारीषु चोडालीषु मलेकरे
 तः सिक्तागुरुदारगमनप्रायश्चित्तं कुर्यात् अत्रापि ज्ञानाभ्यासाद्यनुबंधापेक्षया मरणान्तिक अतएव रतः सिक्ता कुमारीषु चोडाली चंत्
 जासुच सपिंडापत्यदारेषु प्राणत्यागो विधीयते इतियमेन मरणान्तिकसुपदिष्टं ज्ञानानां च नम् १७० पैतृस्वसेयी भिति पितृषु कर्मा
 तृषु च्यहं द्विजं भगिनीमातुश्च सोदर्यं आतुर्दुहितरं सोदर्यं भगिनीभिवनिषिद्गमनागलाचाद्रायणं कुर्यात् १७१

एतादृशं तिस्रएता. पैतृधृसेष्याद्या. भार्याथैमाज्ञीनोद्देहेत्सातिलेनबांधवलेनतानोपेतव्याः यस्मादेलानुपयन्नुपागच्छन्भरकयाति
असपिंडान्वयाभाविरत्नेननिषेधमिदोदाक्षिणात्याचारदर्शनिनिषेधदाढ्याथैधुनर्वचनम् १०२ अमेति अमानुषीषुबुडवाद्यासु
नगधि तय्यागोषवकीर्णसंवत्सरंमापत्यं चरेत् इतिशंखलिस्वित्तादिभिरुक्तुमायश्चित्ताभिधानात् तथारजस्वलायायोनितश्चान्य
त्रस्त्रियांजलेरेत सैकहृत्वापुरुषः सातपनं हृच्छ्रकुर्यात् १०३ मैथुनमिति यत्रदेशीकापिपुरुषे मैथुनंसेवित्वास्त्रियांगोयानेशक-
दादौजलेदिवाकाले मैथुनंचसविलासवस्त्रश्चस्मायात् १०४ चंडालेति चंडालस्यात्यजानांचम्लेच्छशरीरादीनां अज्ञानतो ब्राह्म-
णः स्त्रियोगत्वानेषांचान्भस्करातेभ्यः प्रतिगृह्यपतनिपतितस्य मायश्चित्तं कुर्यात् एतच्चरुत्वाच्चाभ्यासतो भोजनमतिग्रहविषयम्

एतास्त्रिस्तुभार्यार्थेनोपयच्छेत्तुषुद्धिमान् सातिलेनानुपेयास्ताः पततित्स्वपयन्त्यथः १०२ अमानु-
षीषुपुरुषषट्कस्यायामयोनिषु रेतः सिक्ताजलेचैव हृच्छ्रसातपनचरेत् १०३ मैथुनं तु समासेव्यपु-
सियाधितिवाहिनः गोयानेष्कदिवाचैवसवासाः स्नानमाचरेत् १०४ चंडालात्युस्त्रियांगलासुक्ता-
चमतिगृह्यच पतत्यज्ञानतोविग्रोशानास्त्राम्यतुगच्छति १०५ विप्रदुष्टांस्त्रियभक्तानिरुध्यादकंवेभ्यनि-
यत्युसः परदारेषुतच्चैनाचारयेद्भृतम् १०६ सात्त्वत्युनः प्रदुष्येत्तुसदृशोपयन्तिता हृच्छ्रचांद्रायणंचैव
तदस्याः पावनं स्मृतम् १०७ यत्करालेकरात्रेण वृषलीसेवनाद्दृजः तद्भैक्षप्रजनपन्निस्यं त्रिभिर्वषव्येषा
हति १०८

शान्त्युतेषांगमनंहृत्वासागतो गच्छति एतच्च मायश्चित्तगौरवार्थम् १०५ विप्रदुष्टाभिति विशेषणमुदाभिच्छ्रिया
व्यभिचारिणाभित्यर्थः मर्त्तानिरुध्यात्सत्कीकार्येभ्यो निवर्त्यनियतबन्धाभिव एकग्रहेधारयेत् यच्चपुरुषस्यसजातीयपरदारगमनेमाय
श्चित्तं देवैर्नाकारयेत्तच्च स्त्रीणामर्द्धप्रदातव्याभितियद्दमिष्टादिभिरुक्तं दमिच्छयाव्यभिचारेण कर्तव्यम् १०६ सात्त्वोदिति सा-
त्त्विसजातीयगमने सरुद्दृष्टाकृतमायश्चित्तायदिपुनः सजातोयेनाप्यथित्तासतो न द्रुमनकुचत्तदास्याः मायश्चित्तं भ्राज्याप
द्रायणंचमन्यादिभिः स्मृतम् १०७ यदिति वृषल्पत्रचंडालीमायश्चित्तगौरवान् चंडालीगमनेयेदेकरात्रेण ब्राह्मणः पापम्

द्वैत्वाशमित्यसावित्र्यादिकं जपन्त्रिभिर्वर्षेषु पनुदति तथाचापस्तंबः यदेकरात्रेण करोति पापं ऋष्यां वर्णं ब्राह्मणः सेवमानः चतुर्थका
 लउदकं आत्सजापीत्रिर्वर्षेस्तद्योहृतिपापम् मेधातिथिस्तदस्थमेव व्याख्यातवान् गौर्विंदराजस्तु अक्रमपरिणीतश्रुद्रागमनमा-
 यश्चित्तमिदमाह १७८ एषेति इयं हि साः भक्ष्यभक्षणस्तेयागम्यागमनकारिणांचतुर्णामपि पापकृतां विशदिरुक्ता इदानीं साक्षा
 त्यापकृदिः सहस्रसर्गिणाभिमावश्यभागाः संशुद्धोऽश्रुत १७९ संवत्सरेणेति पतितेन सहस्रसर्गमाचरन् एकयानगमन एकसप्तोपव
 शन एकपंक्तिभोजनरूथान्मंसर्गानाचरन् संवत्सरेण पतितिन तु याजनाध्यापना द्यौनात्संवत्सरेण पतति किंतु सद्य एवेत्यर्थः अध्यापनम
 न्नोपनयनपूर्वकं सावित्रीयावणयाजनादीनांच सद्यः पतित्यमाह देवलः याजनं योनि संबंधं स्वाध्यायसहभोजनम् कृत्वा सद्यः पतंयेते
 पतितेन संशयः विष्णुः आसंवत्सरात्यतपितेन सहाचरन् सहयानासनाभ्यासं योनात्सुसद्य एव हि बोधायनः संवत्सरेण पतति

एषांपापकृतां सुक्तांचतुर्णामपि भक्तिः पतितैः संप्रशुक्तानाभिमाः श्रुतुत निष्कृतीः १७९ संवत्सरेण प
 तति पतितेन सहचरन् याज्ञनाध्यापना द्यौनान्तु यानासनाशनात् १८० योयेन पतितेनैवांससर्गिया
 तिमानवः सतस्य व्रतं कुर्यात्संसर्गविशुद्ध्य १८१ पतितस्योदककार्यसमिडे बोधैर्बहिः निर्दिते ह
 निसायान्हेरात्युलिंगुरुसन्निधौ १८२ दासीघटमपां पूर्णपर्यस्येत्यतवत्यदा अहोरात्रमुपासीरन् च
 बोधैः सह १८३ पतितेन सहाचरन् याजनाध्यापना द्यौनात्सद्यो न शयनासनादिति गोविंदराजस्तु याजनादीनां त्रयाणां संव

त्सरेण पतित्यहेतुसंसासनादीनां लघुत्वान् संवत्सरेण किंतु तस्माद्दूर्त्यमपतिव्याचष्टे अस्मदीयमनुव्याख्यासु निव्याख्यासु सारिणी
 नैनांगीं दराजस्य कल्पनामनुकंभाहे १८० योयेनेति पतितशब्दोयं पापकारिवचनः सकलपापिनामविशेषपाठान् एषांपतितानां मध्ये
 योयेन पापकारिणासहपूर्वोत्संसर्गकरोति सतस्ये च व्रतं मायश्चिंतं कुर्यात्तनुमरणांतिकभित्तिभिर्हिततदपि व्रतं संसर्गिणाक्रियमा
 णं ब्रह्महादादशसमा इत्यादिकंपादहीनं कर्तव्यम् तथाच व्यासः योयेन संसृजे हर्षसोपितत्समतामियात् पादन्युनं चरेत्सोपितस्य तस्य
 व्रतं द्विजः १८१ पतितस्येति महापातं किञ्चो जीवत एवमेतस्योदकक्रियावश्यमाणरीत्यासापठैः समानोदकैश्च त्रयासादृशिः कृत्वा ज्ञातिभ्र
 लिकुरुसन्निधानैरिक्तायां नवम्यातिथौ दिनांते कर्तव्यम् १८२ दासीति सपिंडसमानोदकप्रयुक्ता दासी उदकपूर्णं पटमेतवदिति दक्षि

णाभिमुखीभूय पादेन क्षिपेत् पृथ्वांसि नरुदको भवति तदनु ते सपिंडास्मानो दकैस्स हाहोरात्रमशौचमाचरेयुः १८३ नियतैरन्विति त
 स्मात्यतितास्सपिंडादीनां संभाषणमेकासनोपवेशान्चतस्रेऽत्रस्थमदानसांभत्सरिक्रादौ निमंत्राणादिरूपोलोकव्यवहारएतानि निवर्त्ते
 रन् १८४ ज्येष्ठतेति ज्येष्ठस्य यत्प्रत्यक्षानादिकं कार्यं तत्तस्य न कार्यं ज्येष्ठलभ्यं च तस्य विशालः स्याददिकं धनं न देयं यद्यपि त्रस्थमदानम
 तिषेधा देवायुः सारप्रतिषेधः सिद्धः तथापि यवीयसस्रत्यास्यर्थमिन्द्रोद्यते तस्यै ज्येष्ठस्य संबंधिनसोऽहोरात्रं तदनुजो गुणाधिको लभते
 १८५ प्रायश्चित्त इति कृते पुनः पतितेन प्रायश्चित्ते सपिंडसमानो दकास्तेन वकृतं प्रायश्चित्तेन सह पवित्रेजलाधारं स्नात्वा जलपूर्णं न्वं
 यदंमक्षिपेयुः इहनवधटग्रहाहासीघटः कृतोपयोगिघटः प्रतीयते १८६ सखिति सकृतं प्रायश्चित्तः तेषु वैकृतं यदंजलमध्ये क्षिप्वाततः
 सकोय भवनं प्रविश्य यथापूर्वं सर्वाणि ज्ञाति कर्माणि कुर्यात् १८७ एतदिति स्त्रीष्वपि पतिताः एव मेव पतितस्यो दकं कार्यमित्यादि

निवर्त्तेरंश्च तस्मात्सु संभाषणसहासने दायार्थस्य मदानं च यात्रा चैव हिलौकिका १८४ ज्येष्ठता च त्रिव
 तेतज्येष्ठावायं च पृथ्वी ज्येष्ठाशामासु याञ्चास्य वीयान् युगतोधिकः १८५ प्रायश्चित्ते तु चरिते पूणकु
 म्भमपान्भवस् तेनैव साहसाहसास्युः स्नात्वा पुण्येजलाशये १८६ सत्वस्कृतघटमास्यमविश्य भवनं स्वकम्
 सर्वाणि ज्ञाति कार्याणि यथापूर्वं समाचरेत् १८७ एतदेव विधिकुर्याद्योषिसु पतितास्वपि वस्त्रान्निपान
 देधतु वससुश्च गृहातिके १८८ एनस्मिभिर्निमित्तेनार्थी किंचित्साहाचरेत् कृतनिर्णेजनाश्चैव न
 युयुप्सत कर्हि चित् १८९ बालघ्नाश्च कृतं प्रायश्चित्तं शरणागतं हतृश्च स्त्राहि हतृश्च
 न संवसेत् १९० विधिं सत्रादिसपिंडसमानो कर्गः कुर्यात् आसाच्छादनात्पुनरास्यो देयानि युहसमीपे चासांवासा र्थकु

दीर्घयुः १८८ एनस्मिभि रिति पापकारिभिरकृतं प्रायश्चित्तैः सह दानमतिमहादिकमर्थं किंचिन्नासु तिष्ठेत् कृतं प्रायश्चित्तान्नेचैकदा वि
 दपि पूर्वकृतपापत्वेन निदं किंतु पूर्ववद्भुवरेत् अस्थापवाद्माह १८९ बालघ्नानिति बालयो हतवान् कृतोपकारं अपकाराचर
 णेन यो विनाशितवान् प्राणरक्षाथमागतयो हतं ब्रान्त्स्त्रियच यो व्यापादितवान् एतान् च यथावक्तुं प्रायश्चित्तानपि संसर्गितयानपरिव
 सेत् १९० येषामिति येषां ब्राह्मणस्त्रियविशां आनुकल्येककाले उपनयनयथाशास्त्रं कृतवान् तान् व्याजापत्यत्रयं काराधित्वा यथा

शास्त्रप्रसूयन् परुशोत्रवल्क्यादिभिर्ब्राह्मण्युक्तं न स हास्यगुरुलोधुवमनुसंधायजातिशक्त्याद्यपेक्षो विकल्पो संतव्यः
 १९१ प्रायश्चित्तमिति येमतिषिद्धसूद्रसो विनोहिजास्ते चोपनीता अपि अनधीत वेदाः प्रायश्चित्तं कर्तुमिच्छन्ति ते धामव्येत त्याजापत्यादि
 त्रयसुप्रदोश्च १९२ यदिति गार्हितेन कर्मणा निषिद्धं प्रतिग्रहादिना ब्राह्मणाय ऋनमर्जयति तस्य धनस्य त्यागेन जपतपोभ्यां वक्ष्य
 भाणां यास्तु कथ्यति धनत्यागेन चाप्यश्विना विधानान् वहुमूल्ये च कर्मसुरगदौ अल्पमूल्ये च लोहादौ परिशुद्धौ ते तु ल्यप्रायश्चित्ताभिधान
 सुपपन्नाः वमक्रियवि रूपादावपि १९३ जपिलेति त्रीणि सावित्रीसहस्राणि जपित्वा गोशुभे वा मांसं दोराहारो असत्यतिग्रहजमिनात्या
 पान्मुक्तो भवति सूद्रमतिग्रहादावपि एतदेव प्रायश्चित्तं द्रव्यदोषेण च दान्दोषेणापि प्रतिग्रहस्य गार्हितत्वाविशेषादिति १९४ उपवासेति

ये पां हि ज्ञानांसावित्रीनास्तु च्यैतयथा विधि तांश्चारयित्वा त्रींस्तु न्यथा विध्युपनाययेत् १९१ प्रायश्चि
 त्तं निर्वर्तित विकर्मस्थारुयद्विजाः ब्रह्मणा च परित्यक्तास्तेषामव्येतदादिशेत् १९२ यद्गार्हितेनाज्जयति
 कर्मणा ब्राह्मणार्थनम् तस्योत्सर्गेण तुल्यतिजयेन तपसैव च १९३ जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सहस्राणि
 समाहितः मांसगोष्ठपयः पीत्वा मुच्यतेऽसत्यतिग्रहान् १९४ उपवासकृशतनुगोऽज्ञास्तु न रागतम् प्रण
 तमतिपृच्छेयुः साम्यसोम्येच्छसति किम् १९५ सत्यमुक्ता तु विभेषु विकिरेद्यवसगवास् गोभिः प्रवर्ति
 ते गीयेदुभ्युत्तस्य परिग्रहम् १९६ ब्राह्मणानां यजनकृत्या परेषामत्यकर्म च अभिचारमहो न च त्रिभिः कृ
 च्छेय्यपाहति १९७

केवलस्तीराहरेण इतरमोजनव्यापृत्वा कृशशेहं गोधात्वलागतं गतं न भीभूतं किमस्माभिः सहसा म्यभिल
 सिपुनरसत्यतिग्रहं न करिष्यमीति एव धर्मं ब्राह्मणाः परिपृच्छेयुः १९५ सत्यमिति सत्यमेतत्सुनरसत्प्रतिग्रहं न करिष्यामीत्येवं ब्राह्म
 णेषूक्तायांसगवां व धान् तस्मिन् प्रवसेत्स्य भाणे देशे गोभिः पवित्रिकृतत्वानीर्थाभूते ब्राह्मणास्तस्य संव्यवहारे स्वीकारं कुर्युः १९६
 ब्राह्मणा मिति ब्राह्मणानामुत्सर्गं यो व्येते इत्युक्तानामादियजनं कृत्वा पितृवृद्धिर्व्यतिरिक्तानां च निषिद्धोत्सर्गं देहि कदाहत्यात्पदि क
 ला अभिचारं न्येनादिकं अभिचारोऽनाभिचारोऽप्यस्य अहीनयागविशेषः अहीनयजनमनुचिकरमिति तुतेः त्रिगत्रादितस्य यजनं हस्ता
 त्रिभिः कृच्छेर्विसुत्यति १९७

शरणागतमिति शरणागतं परित्राणार्थमुपगतं शक्तः सन्नपुं सते हिजातिरनध्याप्यंच वेदमध्याप्यज्जनितं पापं संवत्सरं यवाहारो
 १५ तदिति १९८ श्वश्रुगान्तेति कुक्कुरश्रुगालगद्मनर अश्ववराहाद्यैर्ग्राम्यैश्चाभमांसादौर्भोज्यैरादिभिर्दृष्टः प्राणायामेन शक्यमिति
 १९९ पशान्तेति अप्यंन्यायेप्यतिताः स्तेनक्रीबाइत्यादिनोक्तास्तेषां विशेषतोऽनुपदिष्टप्रायश्चित्तानां मासस्य ह्यम फ्रक्तात्तृतीयोद्दि-
 सापंभोजनं वेदसाहितानयो देवकृतस्यैव सौ अवयजनमसीत्यादिना उद्गात्राः श्रुभिर्मन्त्रैर्होमः प्रत्येकं कार्यः एतत्समुद्दिष्टपापशोधनम्
 २०० उद्रयानमिति उद्रयुक्तयानं शकटादिगवश्वरयानमपितकामत आरुह्य अव्यवधान उद्रयराश्यायाने प्राणायाम बहुत्वान्न
 ग्रन्थकामतः स्नानं कृत्वा प्राणायामेन युक्तो भवति २०१ विनेति असन्निहितजलजलमध्ये वा मूत्रपुरीषं वा कृत्वा स वासा बहिर्त्रा-
 मात्तत्र घादौ स्नात्वा गांचस्पृश्या विमुद्गो भवति २०२ वेदेति वेदविहितानां कर्मणा मग्निहोत्रादीनां अनुपदिष्टप्रायश्चित्तविशेषाणां

शरणागतं परित्यज्य वेदं विष्णुव्यचरिजः संवत्सरं यवाहारस्तस्यापमपसेधति १९८ श्वश्रुगालरवरे देशे
 ग्राम्यैः कल्यादिरेवच नराश्वोषु वराहैश्वप्राणायामेन शक्यमिति १९९ षष्ठान्न कालनामाससंहिताजप एव
 वा होमाश्वस कलानित्यसमाप्त्यानाविशोधनम् २०० उद्रयानसमाकृत्य श्वरयानलुक्कामतः स्नात्वा तु विप्रो
 दिग्वासाः प्राणायामेन शक्यमिति २०१ विनाद्भिरपूकवात्यार्तः शरीरं सन्निवेश्य च सचै लो बहिराङ्कुत्यगा
 मालस्य विशुस्यति २०२ वेदोदितानां नित्यानां कर्मणा समतिक्रमे स्नातकमतलापे च प्रायश्चित्तमभोजनम्
 २०३ हुंकारः ब्राह्मणस्योक्तात्कारचरीयसः स्नात्वा नश्चन्महः शेषमभवाद्यमसादयेत् २०४ ताडयित्वा
 तृणनीपिकठे वा बन्धवाससा विवादे वा विनिर्जित्य मणिपत्यामसादयेत् २०५ अवगूथ्य त्वब्दशतं सहस्र-
 मभिहृत्य च जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकमतिपद्यते २०६ चपरिलोपे स्नातकमतानां चतुर्थाध्यायोक्तानामतिक्रमे सत्ये

काहोपवासं प्रायश्चित्तं कुर्यात् २०३ हुंकारमिति हूंतृण्यां स्थीयतामित्याक्षेपं ब्राह्मणस्य कृत्वा त्वंकारं विधाद्यधिकस्य उक्ता अभिवा-
 नकालादारभ्याहः शेषं यावत्स्नात्वा भोजनमिति ततः पादोपग्रहणेनापगतकोपकुर्यात् २०४ ताडयित्वेति प्रकृतं ब्राह्मणं तृणानि ताडयित्वा
 कठे वा बन्धवाससा वा क्लेशहेनमिला मणिपत्यामसादयेत् २०५ अवेति ब्राह्मणस्य हनेनेच्छया दडमुद्यम्य चर्षयानं नरकं मामोति दंडा

दिनाहुनः प्रहृत्यवर्षसहस्रानुरक्रमाभिति २०६ शोणितमिति प्रहृतस्यब्राह्मणस्यरुधिरं यावत्संख्यकान् २०७ अवेति ब्राह्मणस्यहननेच्छयादडादुधामनेकच्छ्रुकर्यात्तद
 जिदिमहारेदते अतिकच्छ्रयक्ष्यसापंचरं तरुधिरमुत्याद्यच्छ्रुतिकच्छ्रौकुर्वति २०८ अचुक्तेति अचुक्तप्रायश्चित्तानांयथाप्रितिलो
 मवधादिकृतानांभिरणार्थकर्तुः शशेरथनानिसामर्थ्यमेवेक्ष्यपापंचजालाज्ञानाज्ञानसकदाद्यस्तनुबंधादिरूपेणप्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्
 २०९ यैरिति यैर्हेतुभिर्मनुष्यैः पापान्यपनुदितान् पापनाशहेतून्देवर्षिपितृभिरनुष्ठितान्नुष्णाकवद्व्याभि २१० व्यहमिति माजाप
 त्यास्य कच्छ्रमान्नुद्विजातिराद्यदिनत्रयमातं फेजोत मातः शब्दोयमोजनानामौचित्यमासादित्वाकालपरः अनएववसिष्ठः व्यहंदि

शोणितं यावतः पांसून्संगृह्णतिमहीतले तावंत्यब्दसहस्राणितत्तुर्कान्तरकेवसेत् २०७. अवगूर्ध्व
 चरेकच्छ्रमतिकच्छ्रान्निपातने कच्छ्रतिकच्छ्रौकुर्वति विमस्योत्याद्यशोणितम् २०८ अचुक्तनिष्ठतानां
 तुपापानामपनुत्तये शक्तिं चावेक्ष्यपापंचप्रायश्चित्तप्रकल्पयेत् २०९ यैरस्तुपायैरेनांसिमानवोव्यपकर्व
 त्ति तान्वोऽभ्युपायान्यदयामिदेवर्षिपितृसेवितान् २१० व्यहंभातरुत्र्यहसाय व्यहमद्यादयचित्तम् अह
 पंचनाभ्यात्पापान्यचरन्दिजः २११ गोसूत्रगोमयंक्षीरदधिसर्पिः कुशोदकम् एकशत्रोपवासश्चकृ
 च्छुसातपनस्मृतम् २१२

शक्रंकेनकमत्तिव्यहं व्यहं अयाचितमतं व्यहंन फ्रंक्त इतिचकच्छ्रः आपस्तंबोव्याह व्यहंमूनकाशो
 दिवाशीततरुत्र्यहं व्यहंमयापितमतं रुत्र्यहंनाभ्यातिक्विन इति कच्छ्रद्वादशारात्रस्थविधिः अपंचत्रदिनत्रयसापसध्यामतोतायां फेजोत
 अन्वादिनत्रयमयापितं तावदन्नुजितशेषचदिनत्रयंन किंचिदभोयान् अत्रमासंस्थापरिमाणे सायांपराशरः सायं हविशिति-
 ग्र्यासाः मातः षड्विंशतिस्तथा अयाचितंचतुर्विंशत्परचानशनस्मृतम् कुक्कुटांडममाणंचयावंश्रयशिशोन्मुखम् एतंमासंविजानीया
 त्तरुत्र्यर्थमासशोधनम् हविष्यंचान्मभीत्याद्यशारात्रोतथादिवा श्रीरूप्यहनिशास्त्रोयान्मासान्संस्थाकृतान्प्रथा अथाचि
 तंतंयथाद्यादुपवासस्याहमवेत् २११ गोसूत्रमिति गोसूत्रादिएकीकृत्याएकैकस्मिन्महनिमस्येतनान्यत्किंचिदद्यात् अपरदिनेचै

पवासदत्येतत्सांतपनं कृच्छ्रंभृतंयदातु गौमूत्रादिषट्प्रत्येकं षट्दिवान्युपमन्यसप्तमो दिनेचोपवासः तदामहासांतपनंभवति तथाच
याज्ञवल्क्यः कुशोदकंचगोक्षीरं दधिस्त्रयंशकहृतम् आध्यापरेद्युपवसेत् कृच्छ्रंसांतपनंचरन् पृथक्सांतनद्रव्यैः षडहः सोपवासि
कः सप्ताहेनतु कृच्छ्रोयमहासांतपनंस्मृतम् २१२ एकैकमिति आतिकृच्छ्रं हिजातिरनुतिष्ठन् प्रातः सायमयाचित्तादिरूपेण त्र्यहाणि
त्रीणि त्रीणि पूर्ववत् अन्यच्च त्र्यहंन किंचिदुंजीत २१३ तमेति तत्कृच्छ्रंच हिजातिः त्र्यहसुष्णोदकं त्र्यहसुष्णोक्षीरं त्र्यहसुष्णोदकं
त्र्यहसुष्णोवायुराकवारस्नानं कुर्वन् संयतवान्पिबेत् अत्रपराशरिक्तो विशेषः षट्पलंतु पिबेत् अत्रिपलंतु पयः पिबेत् पलमेकंपिबे
त्सपिस्तत्कृच्छ्रं विधीयते २१४ यत्तात्न इति विगतानवधानस्य संयतं द्वियस्य द्वादशाहमभोजनमेव पराकारव्यः कृच्छ्रः सकृदाद्यतिता
रतम्येन्युरुत्तुसमफलपापानोदनः २१५ एकैकमिति सायं प्रातर्मध्याह्नेषु स्नानं कुर्वाणः पौर्णमास्यापंचदशत्रयासान् शिल्वाततः ।

एकैकं त्रासमभ्यात् त्र्यहाणि त्रीणि पूर्ववत् त्र्यहंचोपवसेदत्यसति कृच्छ्रंचरन् हिजः २१३ तत्कृच्छ्रंचर
न्विशो जलक्षीरं घृतानिलान् प्रति त्र्यहं पिबेदुष्णान्सकृत्त्नायीसमाहितः २१४ यत्तात्नोऽप्रसन्नस्य द्वादशा
हमभोजनम् पराकानामकृच्छ्रोयसवपापानोदनः २१५ एकैकं द्वासाय सिद्धं कृष्णोत्तु कुचवर्द्धयेत् उपस्पृश
स्त्रिषवणामेत् त्र्याद्रायणं स्मृतम् २१६ एतमेव विधिकृत्तमाचरेद्यवमध्यमे शुक्लपक्षादि नियतं त्र्यश्वत्थाद्राय
णव्रतम् २१७ अष्टावैशेषमभ्यात्तिसिडात्तन्मध्यदिने स्थिते नियतात्माहविष्याशीयति चाद्रायणंचरन् २१८

अतिपुत्रमेणैकैकं त्रासं न्हासयेत्तथाचतुर्दशामेको त्रासः संपद्यते ततोऽमावास्यायासुष्यशुक्रमतिपत्तममृतिभिरेकैकं च द्विन्दियेन
एवं पौर्णमास्यापंचदशत्रयासाः संपद्यंते एतत्सिपालिकामध्याख्यंचाद्रायणं स्मृतम् २१६ एतमिति एतन्नेव पिंडहासद्वि त्रिषवणस्या
नात्साकंपवमध्याख्यंचाद्रायणं शुक्लपक्षमादितः कृत्वा संयते द्वियश्वत्थाद्रायणमनुतिष्ठन् आचरेत् ततश्च शुक्रमतिपदमारभ्य एकैकं
पिंडवर्द्धयेत् यथापौर्णमास्यापंचदशत्रयासाः संपद्यंते ततः कृष्णमतिपदमारभ्य एकैकं पिंडं द्वासेयेत् यथा अमावस्यायासुपवासो भ
वति २१७ अष्टाविति यतिंचाद्रायणमनुतिष्ठन् शुक्लपक्षात्कृष्णपक्षाद्वा आरभ्य मासमेकं संयते द्वियः प्रत्यहमथावधौ त्रासान्च-
ध्यादिने मंजीत मध्यदिन इति गृहस्थब्रह्मचरिणोः सायंभोजननिवृत्त्यर्थम् २१८

चतुरः प्रान्तिभिः प्रातः चतुरो ग्रासान्भयात् अस्तमिते च सूर्ये चतुरो ग्रासान् प्रकीर्तयत् एतच्छिवां द्रायणं सुनिभिः स्मृतम् २१९ यथे
 ति नीवारादिद्विविधसंधिनां ग्रासानां हे शते चलाशिशुदधिके कदाचित् शोश कदाचिदुपवास इत्येवमाद्यनियमेन यथा कश्चिच्छिवां
 सेन सप्तवत्सु ज्ञानस्य दसलोकतां यति एवंपापक्षययमस्तु दथार्थे इदमुक्तेः अतएव याज्ञवल्क्यः धर्मार्थे यथैरे देत चंद्रस्यै तिसलो
 कताम् कृच्छ्रकृतशर्म कामसूत्रमहतीश्रियमा मुच्यात् अतः प्राजापत्यादिकृच्छ्रमपि अस्य दय फलाभितया ज्ञवल्क्येनोक्तम् २२० एतदि
 ति एतच्चाद्रापणाख्यत्रकदादित्यवसरुतस्य महर्षिभिः सह सर्वपापनाशापरुरुधुपापापेक्षया सकदादृत्तिप्रकारेण कृतवतः २२१
 महेति महाव्याहृतिभिर्मूर्खैः स्वरेताभिः आल्यहविरनादेशे जुहोतिषु विधीयते इति परिशिष्टवचनात् आल्येन मत्स्य इहोमं कुर्यात्
 चतुरः प्रातः श्रौचात् पिंडान्विमः समाहितः चतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुचांद्रायणं स्मृतम् २१९ यथा क
 यचित्सिदान्तिस्तोऽशीतोः समाहितः मासेनाभ्यन् हविव्यस्य चंद्रस्यै तिसलोकताम् २२० एतद्द्रुद्रास्त
 यादित्यावसवश्चाचरन्नुन्नतम् सवाकुशलमोक्षाय मरुतश्च महर्षिभिः २२१ महाव्याहृतिभिर्होमः कृत
 यः स्वप्नमन्त्रहम् अहिंसासत्यमक्रोधिर्मानवचसमाचरत् २२२ त्रिरहस्त्रिन्निशायाचसवासाजलमा
 विशीत् स्त्रीमूद्रपतितांश्च वनाभिर्माषत कर्हन्ति २२३ स्थानां सनाभ्यां विहरदशक्तोऽधः शथीतवा
 नस्तचारी मतीचस्थाङ्गुरुदेवहिजाचर्कः २२४ सावित्रीं जपेन्नित्यपवित्राणि च शक्तिः सर्वेष्वेव ज्ञतधेवं
 प्रायश्चित्तार्थमाहृतः २२५ अहिंसासत्याक्रोधोऽदित्यानि चतुर्निष्ठेत् नृद्यव्येतां न्निषुरुषार्थतया विहितानि तथापि जतांग
 तयाप्यसुपदेशः २२६ त्रिभिः अहनि यत्रावादिमथावसानेषु स्थानार्थसत्त्वो न द्यादिजलमग्निशत एतच्च पिपीलिकामध्यवमध्यचा
 द्रापुणेतरे चाद्रापणविषयम् तयोरुपस्य शश्रिषवणभिलक्तलात्क्रीमूद्रपतिं अहसहयावद्वत कदाचित्संभाषणं प्रकुर्यात् २२७ स्था
 नेति अहनि रात्रौ कुर्यात् स्थित आसीनः स्यात् न तु शयीत असामर्थ्ये तु स्थंडिले शयीत न स्वद्वादो ब्रह्मचारी स्त्रीसंयोगारहित ज्ञतः तृतीमो
 जीदडादिभुक्तः पालाशधारय इड सुविमो जीचमखलाभितपमपचन स्मरणान् गुरुदेवब्राह्मणानां च पूजको भवेत् २२४ सावित्री
 मिति सावित्रीं सदा जपेत्पवित्राणि चार्थमर्षणादीनि यथाशक्ति जपेत् एतच्च यथाचांद्रायणे तद्प्राजापत्यादिकृच्छ्रेषु पिप्लवान् प्राय
 श्चिन्तार्थमनुमिष्टेत् २२५

एतौ शित लोफविदितपापाह्जितयः एभिस्तन्मायव्यित्तैर्वश्यमाणपरिषदाशोधनीयाः अत्रकाशितपापांस्तमानवान्त्रैर्होमिभ्यपरिषदे
 वशोपयेत् यद्यपिपरिषदिनिवेदनेरहस्यत्वस्वनाशः तथाव्यसुकपापेकृतेकेनापिलोकाविदितोक्रियश्चित्तस्यादितिसामान्यप्रश्नेनविरो
 धः २२६ स्यापनेति पापकारिणरोलोकेषु निजपापकथनेन धिज्जाभतिपापकारिणमितिपश्चात्तापेनमुत्थयति तपसान्चोद्यस्त्रयेणसावित्री
 जपादिनाचपापान्मुच्यतेतपस्यासक्तोदानेनचपापान्मुक्तोभवति स्व्यापनेचेदमकाशामायश्चित्ताराभूतनरहस्यमायश्चित्तारागम् रहस्यत्व
 हानिमसगात् अनुतापश्चमकाशरहस्यांगमेव २२७ यथेति यथायथास्तुयेपापं कृत्वानरोभाषतेलोकेस्व्यापयति तयातथातेनपापेनस
 प्यद्वज्जीर्णत्वामुच्यतेइतिरव्यापनविधेरनुवादः २२८ यथेति तस्यपापकारिणोमनोयथायादुष्टजं कर्ममिददिति तयातथाशरीरं

एतौ ह्जितयः शोथ्याम्रतैराविष्कृतैरसः अनाविष्कृतपापांस्तन्त्रैर्होमिभ्यशोधयेत् २२६ स्व्यापनेनानुना
 पेनतपसाध्ययनेनच पापकृत्सुच्यतेपापात्तथादानेनचपापदि २२७ यथायथा नरोऽधर्मस्वयंकृत्वानुभाष
 ते तद्व्यातथात्वेवाहितेनाधर्मणमुच्यते २२८ यथायथा मनस्तस्यदुष्टकर्मगर्हति तयातथाशरीरतने
 नाधर्मणमुच्यते २२९ कृत्वापापहिंसतप्यतस्मात्पापान्मुच्यते नैवकुयानुरितिनिष्ठस्यापूयतेतुसः २३०
 एवसंचित्यमनसाप्रेत्यकर्मफलोदयम् मनोवाङ्मूर्तिभिर्नित्यंशुभकर्मसमाचरेत् २३१ अज्ञानाद्यदिवान्ना
 नात्कृत्वाकर्मविगर्हितम् तस्माद्दिसुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयन्मसमाचरेत् २३२

जोवात्मानेनाधर्मणमुक्तो भवति अयम
 जुतापात्रुवादइति २२९ कृत्वेति पापं कृत्वापश्चात्संतप्यतस्मात्पापान्मुच्यते इत्कृत्कर्मनिर्बन्धुयं पुनरित्येवमनूदितं यदा तु पश्चात्तापो
 नं वपुनः करिव्याभिति एवं कृतं निश्चितिरूपं सकल्प फलकः स्यात् दास्ततरातस्मात्पापपूतो भवतीति एतच्च निश्चिति संकल्पस्य प्रकाशाप्रका
 शमायश्चित्तानां विधानार्थम् २३० एवमिति एवं तु सास्तुमानां कर्मणां परलोकादृष्टानिष्ट फलं मनसा विचार्य मनोवाक्यैः शुभमेव
 सर्वं कर्म कुर्यात् इष्टफलत्वात् नानुश्रुतं नरकादिदुःखहेतुत्वात् २३१ अज्ञानादिति प्रमादादिच्छानोवाभिषिद्धं कर्म कृत्वा तस्मात्पा
 न्मुक्तिमिच्छत्सु नस्तन्न कुर्यात् एतच्च पुनः करणे भायश्चित्तगौरवार्थम् अतएव देवलः विधेः प्राथमिकादस्माद्द्वितीये हि श्रुणं भवेदिति

यस्मिन्निति अस्यापापकारिणोऽयस्मिन्प्रायश्चित्ताख्येऽनुष्ठितेन चित्तस्य संतोषः स्यात्तस्मिन्तदेवमायश्चित्तं तावदावर्त्तयेत्प्रायश्चित्तं
 सा संतोषः प्रसादश्च स्थान् २३३ तप इति यदेतत्सर्वं देवानामनुष्याणां फलं तस्य तपः कारणं तपसैव तस्य स्थितिः तपोऽतंच बुधैः प्रति
 गिन्यत देवादि फलस्य तपसा जननादादिष्टं वेदार्थं फलं कृतं तत्राजापत्यादिप्रायश्चित्ताख्यं कंतपः प्रसंगेन चेदं वस्यमाणं च सर्वतपोमाहात्म्य
 कथनम् २३४ ब्राह्मणस्येति ब्राह्मणस्य ब्रह्मचर्यस्य कवेदांतव बोधनंतपो राजन्यस्य रक्षणंतपः वैश्यस्य कृषिवाणिज्यपाशुपाल्या-
 दिकंतपः शूद्रस्य ब्राह्मणपरित्यातप इति वर्णविशेषेणोत्कर्षबोधनार्थम् २३५ ऋषय इति ऋषयो वाङ्मनः कायनियमोपेताः फ-
 लशून्यासु भासाः तपसैव जगत्प्रत्यावरसाहितं पृथिव्यंत रिसस्वर्गात्संलोकत्रयमेकदेशस्थाः संतोषिष्यापातः करणाः अर्कषेण पश्यंति

यस्मिन्कूर्मपयस्य कृते भनसः स्यादल्लाघवम् तस्मिंस्तावत्तपः कुर्याद्यावत्तुष्टिकरं भवेत् २३३ तपोमूल
 भिदसर्वदेवमानुषकसखम् तपोमध्यबुधैः प्रोक्ततपोतवेदार्थिभिः २३४ ब्राह्मणस्य तपोज्ञानतपः क्ष-
 त्रस्वरक्षणम् वेषुस्य तु तपोयत्तानतपः शूद्रस्य सैवनम् २३५ ऋषयः संयतात्मानः फलशून्यानि लाशनाः
 तपसैव प्रपश्यंति त्रैलोक्यसचराचरम् २३६ औषधान्यगदोविद्यादेवोच्चविधास्थितिः तपसैव ममि-
 द्यंति तपस्तेषां हि साधनम् २३७ य इत्तरयद्गुणपद्गुणश्च दुष्करम् सर्वतु तपसा साध्यतपो हि दुरमि-
 कगम् २३८ महापातकिनश्चैव शेषाश्चाकारिणः तपसैव सुतेन सुच्यते किल्बिषान्ततः २३९
 कीटाश्चाहिपतंगान्श्वपुशवश्च यथासिच स्थावराणि च भूतानि दिव्यतितपो बलात् २४०

२३६ औषधानिति

औषधानिव्याशुपशमनहेतुकानि अगदोगदाभावो नैरुज्यमिति यावत् विद्याब्रह्मधर्मचर्यात्यकवेदांतज्ञानवेदसंबंधिनीचनानारू-
 पावर्गादाववास्थितिः इत्येतां भित्तपसैव प्राप्यते यस्मात्तप एषां प्रतिभित्तम् २३७ यदिति यद्दुःखेन नीर्यते अहदोषसूचितपदानि
 यद्दुःखेन प्राप्यते सा भियादिनातेनेयशरीरेण बलब्राह्मण्यदि यद्दुःखेन गम्यते मेरुपृष्ठादियद्दुःखेन क्रियते गोः प्रतुरदानादितत्सर्वतपसा-
 सापितुं शक्यते यस्मादतिदुष्करकार्यकरणं सर्वतपसा साध्यते तपीवर्द्धनशक्तिः २३८ महेति ब्रह्महत्यादिमहापातककारिणोऽन्येऽपपा-
 तत्राद्यत्कर्षकारिणः तपसैव कुरुकरुणानुष्ठितेन तस्मात्प्राप्यन्त्युच्यंते उतस्सापि पुनर्वचनं प्राप्यश्चित्तस्तुत्यर्थम् २३९ शिटा इति शिटासर्पशूल

भ्रपन्तुपक्षिणाः स्यात्परपिच दक्षगुल्मादीनि मूलाभितोमाहात्येनस्वर्गायति इति हासादौ कपोतो प्रास्थानाद्बिषुपक्षिणो व्यग्निमने
 शादिकुजपुस्तपत्तीमिभ्रुयुते श्रीदालाः फलातिमह हुरवतस्तमर्तपः तेनच द्वाीणकल्मषाअविकारिकजन्मांतर कृतेनसकृतेनदियेयो
 २४० यत्किंचिदिति यत्किंचित्सापमनोकारे हेमिनवाः कुर्वन्तितसर्वपापन्दिहंमितिपसैच तपोधनादमितपएवेधनमिवरक्षणायैवेषांते
 तपोपनाः २४१ तपसैवेति प्राप्यश्चित्ततपसास्त्रीणपापस्यन्नाक्षयणस्ययोगोहवीषिदेयाः प्रतिगृणहंति अभिलीयताथीश्वमयचञ्चति २४२
 मनापतिगिति हिउष्यगार्भः सकललोकोत्पत्तिश्चिन्तिमलयुमसुः तपः करणपूर्वकमेवमथमकरोत् तथैवभ्रषयोचसिष्टाद्रयस्तपसैवम
 वतःसंपन्नाः २४३ इत्येतदिति सर्वस्यास्यजतोर्बहुलंमन्यतपसःप्रकाशात् इत्येवदेयाः प्रपश्यतः तपोमूलमिदंसर्वमित्यादितपोमाहाः
 त्यंभवदिति २४४ वेदति यथाशक्तिमत्यह्वेदाध्ययनपचमहायज्ञालुष्ठानमपगधसहिष्युत्वमित्येतानिमहापातकजनितान्यपिपापा-

यत्किंचिदेनः कुर्वन्तिमनोवाङ्मूर्तिभिर्जनाः तत्सर्वनिर्द्वहत्याभ्रुतपसैततपोधनाः २४१ तपसैवविश्रुदंस्य
 ब्राह्मणस्यदिवीकसः इत्याश्वमतिगृणहंतिकाभान्सर्वदयतिच २४२ प्रजापतिरिदशाश्रुतपसैवास्तृजस्य
 सुः तयवुवेदानुषयस्तप्रसाप्रतिपेदिरे २४३ इत्येतत्तपसोदेवामहाभाग्यभवक्षते सर्वस्यास्यप्रपथ्यतस्त
 पसःपुष्यमुत्तमम् २४४ वेदाभ्यासाः न्वहशाक्त्यामहायज्ञक्रियास्तमा नाशयत्याश्रुपापानिमहापातक
 जाल्यपि २४५ यथेधस्तेजसावन्तिः प्रातन्निदहतिक्षणात् तश्चाज्ञानाग्निनापापसर्वदहतिवेदवित्
 २४६ इत्येतदेनसासुक्तमायश्चित्तयथाविधि अत ऊर्ध्वरेहस्यानामायश्चित्तनिबोधत् २४७ सव्याह-
 तिमणवकाः प्राणान्यमास्तृषोडश अपिभूणहणमासात्पुनस्यहरहःकृताः २४८

२४५ यथेति यथाग्निः काष्ठान्वास्तृप्तानि क्षणेनेवतेजसानिः शेषकोतितथाज्ञानाग्निनापापसर्ववेदार्थज्ञोब्राह्मणोनाशयतिइत्येत
 न्परमावृत्तानस्तेनत्पापस्योक्तपन्नापयमेतत् २४६ इत्येतदिति इत्येतद्ब्रह्महत्यादीनांपापानांमकारानांप्रायश्चित्तयथावि
 ध्यभिहितंअत ऊर्ध्वमप्राणानांपानांमायश्चित्तंमृणुत अयंस्वोकोगोविंदराजेनाल्लिखितः मेधातिथिनाल्लिखितएव २४७
 सव्याहृतीति सव्याहृतिमभूणवाः सावित्रोशिरोयुक्ताः पूरककुम्भकरचकादिगिधिनामत्यहयोडशमाणायासाः कृताःमासात्ब्रह्मस्र

मपिनिष्पापं कुर्वन्ति अपिशब्दादातिदेशिकब्रह्महत्याप्रायाश्चित्ताधिकृतमपिएतच्चप्रायाश्चित्तं हिजातानामेवनस्वीश्रुदादेर्नाजानधिकारा
 त् २५८ कौत्साभिति कौत्सेनञ्चुषिणाअपनः शोशुचदधमिति एतत्सूक्तं वसिष्ठेन ऋषिणा दृष्टं च प्रतिस्तोमेतिरुषमनुशिव्यइत्येवंञ्च
 चं माहित्रं माहीनामवोस्त्वित्येतत्सूक्तं श्रुद्वयएतोन्विदंस्तवाभ्युद्धमित्येतास्तिरुञ्चः प्रकृतं भासमहरहः षोडशकूलोपिजपित्वास्तु
 रापोपिविसुत्यतिअपिशब्दात् आतिदेशिकस्तरापानप्रायश्चित्ताधिकृतोपि २४९ सकृदिति ब्राह्मणसूत्रेणमपहृत्यअस्यवामस्यप
 लितस्यएतत्सूक्तं प्रकृतत्वात्मासमेकंप्रत्यहमेकरंजपित्वाशिवसंकल्पं च यज्जाग्रतोदूरमित्येतद्वाजसनेयकेयत्परितंतं जपित्वा
 सुवर्णमपहृत्याक्षियमेव निय्यापोभवति २५० हवीति हविष्यांगमजरंस्त्विदामेकोनविंशतिञ्चतः नतंमंहोनदुर्भितमित्यद्यौ इतिवा

कौत्संजात्वापइत्येतद्दामिष्ठं च प्रतीत्युचम् माहित्रं श्रुद्धृत्यअस्तरापोपिविसुच्यति २४९ सकृ-
 ञ्चस्वास्वामीयशिवसंकल्पमेवच अपहृत्यसूत्रेणतु क्षणाद्भवतिनिर्मलः २५० हविष्यंतीयम
 स्यस्थनतमहरतीतिच जपित्वापोरुषंसूक्तसूच्यतेगुरुतल्पगः २५१ एनसास्थूलसूक्ष्माणान्चिकी-
 र्षन्मपनोदनम् अवैद्युवृजपेदब्दयत्किंचदीमतीतिवा २५२ प्रतिगृह्याप्रतिग्रीद्यंक्तकाचान्निविग
 हितम् जपेत्स्तरत्समदीयपूयतमानवरुमहात् २५३ सोमारोदंतुबर्कनामासमस्यस्यशुभ्यति
 खवत्यामाचरन्स्नानमर्थ्यस्याभितिचत्युचम् २५४

इतिमेमनः शिवसंकल्पइतिचसूक्तंमहत्प्रशीर्षशुरुषइति
 एतच्च षोडशं सूक्तं भासमेकंप्रत्यहमस्यस्येतिअवगात् प्रकृतत्वात् षोडशाभ्यासात् जपित्वायुक्तदारुगः तस्मात्पापान्मुच्यते २५१ ए
 नसाभिति स्थूलानांपापानांभापातकानांसूक्ष्माणान्चउपपातकादीनां निर्हरणं कर्तुं भिच्छन् अवनेहेब्योवरुणनमोश्चिरित्येतामृचं
 यत्किंचेद्वरुणदेव्येजेनेइत्येतांचन्त्वं इतिवा इतिमेमन इत्येतत्सूक्तं वल्सरमेकवारप्रत्यहं जपेत् २५२ प्रतिगृह्येति सस्यतोमहा
 पातकिथनत्वादिनावाप्रित्याह्यमतिगृह्यचान्स्नानमावकालमतिगृह्यसंसर्गदुष्टं कृत्वातरत्समं दिधावतीत्येतात्रभवत्प्रत्यतस्त्रेजपित्वाञ्च
 हनस्मात्पापान्मुच्यः पूतोभवति स्नानमर्थ्यस्याभितिचत्युचंवा २५३ सोमेति सोमारुद्राधारयेश्यामस्वयभित्तिचनञ्चः अर्यमावरुणं

भिन्नचेतिऋद्धंपनघांचुस्त्वानं कृत्वाभासमेकंमलेकमभ्यस्यच्चहुपाणोविश्रुत्यतिबहुघपिपापेषुत्रैणैकंप्रायश्चित्तंकार्षमितिज्ञापकः
 भिद्गू २५४ अब्दद्द्विभिति एनस्तीत्याविशोयात्सर्वेष्वेवपापेषुद्द्रुमित्रवरुणमग्नित्रयइति एताःसप्तभूतौषण्मासंजपेत् अमशस्तं सूत्र
 पुरीयोत्सर्गादिकंजलेकृत्वाभासंभैदाभोजीभवेत् २५५ मंत्रैरिति देवकृतस्येत्यादिभिःशाकलहोमैःसंवत्सरंघृतहोमं कृत्वानमइद्द्रु
 म्ब्रइत्येतांवाऋत्वंसंवत्सरंजपित्वामहापातकमपिपापंद्दिजातिरपहंति २५६ महापातकेति ब्रह्महत्यादिमहापातकयुक्तोभिःशाल
 म्बाहारोवर्षमेकंसंपत्तौद्रियोगावाभनुगमन्कुर्वन्त्यःपावमानीर्षिद्यादिऋत्वेत्यन्वहमभ्यासेनजपित्वातस्मात्पापाद्दिशुऋद्भोमयति
 २५७ अरण्यइति त्रिभिःपराकैःपूतोमंत्राह्यणात्मिकावेदसंहिताअरण्ययात्रयअभ्यस्यवाप्रयतोबाह्याभ्यंतरशौचयुक्तसर्वे

अब्दद्द्विभिद्भिमित्येतदेनस्वीसप्तकंजपेत् अमशस्तंतु कृत्वाश्रुमासमासीतभैक्षककृ २५५ मंत्रैःशा
 कलहोमीरब्दहुत्वाघृतंद्दिजः सक्युर्वप्यहृत्येनजस्त्वानमइत्युचम् २५६ महापातकसंयुक्तोऽनु
 गच्छेद्भ्रातःसमाहितः अस्यस्याद्दपावुमानिर्षेक्षहारोविश्रुद्धति २५७ अरण्येवात्रिरभ्यस्यप्रयतोचद
 राहिताम् सुच्यतेपातकैःसर्वैःपराकैःशोधितस्त्रिभिः २५८ अहतूपवसदकृत्स्त्रिऋद्भोऽस्युपयन्म
 गःसुच्यतेपातकैःसर्वैस्त्रिजपित्वाऽघमर्षणम् २५९ यथाभ्यमेधःऋतुराट्सर्वपापापनोदनः तथाऽघ
 मर्षणसूक्तसर्वपापापनोदनम् २६० हत्वालोकानपीमास्त्रिभन्चपियतंस्ततः ऋग्वेदधारयन्विमो
 ननःप्रामातिक्चिन २६१ ऋक्संहितांत्रिरभ्यस्ययजुषावासासमाहितः साम्नावासरहस्थानासर्वपापैःप्रमु
 च्यते २६२ महापातकैरुच्यते २५८ अहमिति त्रिरात्रमुपवसन्संपत्तौःप्रत्यहंजातमध्याह्नसायंकालेषुस्वानंकुर्वन्त्रिषण्णस्त्वा-

नकालेष्वजलेनिमज्ज्यऋतंचसत्यंचेतिसूक्तमघमर्षणत्रिरात्रंजपित्वासर्वैःपापेषुच्यतेतत्रयुक्लघुपापापेक्षयापुरुषशस्त्रयाद्यपेक्ष
 याचावर्तनीयम् २५९ यथेति यथाऽभ्यमेधयागःसर्वयागत्रोष्ठःसर्वपापक्षयहेतुस्तथाऽघमर्षणसूक्तमपिसर्वपापक्षयहेतुरितिअघमर्ष
 णसूक्तोक्तैः २६० हत्वेति ऋगदिलोकत्रयमपिहत्वामहापातक्यादिनामयन्ममन्ऋग्वेदस्धारयन्विमादिःनकिंचित्पापंप्राप्नोतिऋ
 ग्वेदरहस्यमापञ्चित्तार्थमुत्तरहस्यपापेकृतेऋक्संहितांमंत्राह्यणात्मिकाप्रभ्यसेत्तदाह २६१ ऋगिति ऋक्संहितांमंत्राह्यणात्मि

कान्तुमंत्रासिकां अन्तरं वेदे त्रिष्टुतीति त्वलवमर्धात्पृथुषुषांमंत्रास्युषाणांसाहितोसान्नांवाजास्युषाणोपनिषत्साहितो वारत्रयस्य
 स्यसर्वपापैः ममुक्तो भवति २६२ यथेति असाद्यासोनात्रिरावर्त्तत इति त्रिष्टुतयथामहाहृदं प्रविश्य लोष्टं विशीर्यते तथा सर्वदुश्चरिभ्योऽत्रि
 ष्टितिवेदे विनश्यति त्रिष्टुत्वमेवाह २६३ अत्र इति अन्वत्रुद्धंमंत्राः यजूषियजुर्मंत्राः सामानिष्टुहृदयतरादीनि नानामकाराणि अन्यान्वे-
 पात्रयाणां पृथक् पृथक् मंत्रास्युषाणां निष्ठादो ज्ञानव्योय एनं वेदसर्वेद विद्भवति २६४ आद्यमिति सर्ववेदानामाद्यं यद्ब्रह्म वेद
 सां अकारोकारमकारास्युषाणां निष्ठादो ज्ञानव्योय एनं वेदसर्वेद विद्भवति २६५ आद्यमिति सर्ववेदानामाद्यं यद्ब्रह्म वेद
 योभिधायकत्वान्परमार्थकलेनधारणजपास्यांभोसाहेतुत्वाच्चरुतस्वरूपतोऽर्थतश्च ज्ञानाति सर्वेदवित् प्रायश्चित्ते च ह्यसुनिमतलो

यथामहाहृदं प्राप्य क्षितं लोष्टं विनश्यति तस्याद्दुश्चरितं सर्ववेदे त्रिष्टुति मज्जति २६३ अत्रोयजुषिचा-
 न्यानि सामानिविधानि च एष ज्ञेयस्त्रिष्टुदेदोयावेदनं सर्वेदवित् २६४ आद्यमन्व्यस्युषाणां निष्ठादो ज्ञानव्योय एनं वेदसर्वेद विद्भवति २६५
 स्मिन्प्रतिष्ठिताः सगुह्योऽन्यस्त्रिष्टुदेदोयस्तवेदसर्वेदवित् २६५ इतिमानवेधमिशोश्च मृगुमो-
 क्त्यासंहिताया एकादशाऽध्यायः ११ छ १ चातुर्वर्ण्यस्य कृत्स्नायमुक्तो धर्मस्तथान
 य कर्मणा फलनिष्ठा निश्चयनस्तत्ततः पराम् १ सतानुवाच घसीत्यामहर्षे निमानवो मृगुः अस्य सर्वस्य मृ-
 णुत कर्मयोगस्य निष्ठा यम् २ सुभासुम फलकर्ममनोवाग्देहसंभवम् कर्मजागतयान् नृणां सुत्तमाधमम
 धर्माः ३ न्नाद्यन्मयोक्तं सारव्यान्स्वरुमुनिगिरांतद्गंधं गुणज्ञाः नैतन्मेधातिथिरभिदधेनापि गोविंदराजो व्याख्यातारो न

जगुरपरैर्यन्यतो दुर्लभैः २६५ इति श्रीकृष्णकृष्णमट्टविरचितायां मन्वर्थमुक्तावल्यां भद्रुत्तावेकादशीऽध्यायः ११ छ १ छ १
 चातुर्वर्ण्यस्येति हे पापरहित ब्राह्मणादिवर्णचतुष्टयस्य सांतरमभवस्यारधर्मः लयोक्तः इदानीं कर्मणां शक्रास्तु मफलमाप्तिपरं ज-
 न्नांतरमभवापरमार्थरूपा मस्माकं ह्येति महर्षयो मृगुमवोचन् १ संतानिति सधर्ममर्धानो भनोरपत्यासा मृगुरस्य सर्वस्य कर्म
 संबधस्य फलनिष्ठा यन्मृगुतेति तान् महर्षिनिब्रवीत् २ शक्येति मनोवाग्देहहेतुकं कर्म विहितनिष्ठा रूपसुखदुःखफलकं तज्ज-
 न्याएव मनुष्यतिर्यगादिभावेनोत्कृष्टमध्यमाधमापेक्षयामनुष्याणां गतयोजनमातर प्राप्तयो भवति कर्मशब्दश्चात्र न कायचेष्टाया-

मेव किंतु ममेदं स्वमिति संकल्प रूपयोगादि ध्यान रचना दावपि क्रिया माने वर्तते ३ तस्येति तस्य देहि संबन्धिनः कर्मणः उत्कृष्टमाध्य
माधमतया त्रिभुकारस्यापि मनोवाक्कायाश्रितस्य वक्ष्यमाण दशलक्षणोपेतस्य मन एव मवर्तकं जानीयान् मनसा हि संकल्पितमुच्यते
क्रियते च तथोत्तैरिरीयोपनिषदितस्मात् यत्सुरभो मनसा भिगच्छति तद्वाचावदति तत्कर्मणा करोतीति तानि दशलक्षणानि कर्माणि द
रीयितुमाह ४ परद्रव्येति कथं परधनमन्यायेन गृह्णामीत्येवं चिंतनं मनसा ब्रह्मवधादि निषिद्धांस्तिस्रपरलोकः देह एवास्मेति
अतद्ब्रह्म इत्येवं त्रिः प्रकारमसुभुफलमानसं कर्मेतन्नय विपरितो बुद्धिश्च त्रिविधशुभफलमानसं कर्म फलमासुभुफलकर्मसुभुस्यस्यैवम
क्रान्तत्वात् ५ पारुष्यमिति अग्न्याभिधानमसत्यसाधनं परोक्षे परद्रूपण कथनं सत्यस्यापि राजदेशायैरेवार्त्तादेर्भिः प्रयोजनं वर्ण
न इत्येवं चतुः प्रकारमसुभुफलं वाचिकं कर्म भवेत् एतद्विपरीतं प्रियसत्यपरगुणाभिधानं श्रुतिपुराणादौ च राजादि चरित कथनं सुभुफलं

तस्येह त्रिविधस्यापि त्र्यधिष्ठानस्य देहिनः दशलक्षणशुक्तस्य मनोविद्यात्ववर्तकम् ४ परद्रव्येषु भि
ध्यानमनसा निष्ठचित्तनम् वितथाभिनिवेशश्च त्रिविधकर्ममानसम् ५ पारुष्यमन्वृतं चैव पैशून्यचापि
सर्वशः असंबद्धं प्रलापश्च वाड्यायस्याच्चतुर्विधम् ६ अदत्तानामुपादानहिंसा चैवाविधानंतः परद्रा
रोपसेवा च शरीरत्रिविधस्मृतम् ७ मानसमनसैवायसुपसुक्तेषु भासुभुम् वाचावाक्काहुतं कर्म काय
नैव च कायिकम् ८ शरीरजैः कर्मदोषैर्यथीति स्थावरतान्त्ररः वाचिकैः पक्षिमृगतामानसैरत्यजातिना
म् ९ ६ अदत्तानामिति अन्यायेन परस्वग्रहणमशास्त्रोपहिंसा परदारगमनमित्येवं त्रिप्रकारमसुभुफलं शरीरं कर्मरतद्विपरी

तंत्रयं सुभुफलम् ७ मानसमिति मनसायत्कृतं दुःकृतं वा कर्म कृतं तत्फलं सत्सदुःखरूपमिह जन्मनि जन्मांतरे वामनसैवायसु
पफलैरेव वाचकृतं सुभासुभुं वा हारेण मधुरगद्गद्भाषित्वादिना शरीरं सुभासुभुं शरीरं हारेण स्त्रकूचं दनादिभियोपभोगव्याधित
त्वादिना सुभवति तस्मात्सत्यलेन शरीरमानसवाचिकानि धर्मरहितानि कर्णयिन्नुक्त्याच्च ८ शरीरेति यद्यपि पापिष्ठानं शरीर
वाचिकमानसिकान्येव त्रिगुणानि संभवन्ति तथापि सद्यदियायसो अधर्ममेव सेवते धर्ममल्यमिति बाहुल्याभिप्रायेण इति व्याख्या
तं बाहुल्येन शरीरकर्मजणैर्युक्तः स्थावरत्वं माद्युषः प्राप्नोति बाहुल्येन वाक्कृतैः पक्षिमृगत्वं वा बाहुल्येन मनसा कृतैः श्यां डालादित्वं
प्राप्नोति ९

वागिति दमनंदंडः वाळुप्रनः कायानांदंडः निषिद्धाभिधानासत्संकल्पप्रतिषिद्धव्यापारत्यागेन बुद्ध्यापारत्यागेन बुद्ध्यावस्थिताः सत्रिदंडोत्कच्यतेन
 बुदंडत्रयमात्रेण इत्याभ्यन्तरदंडत्रयप्रशंसा १० त्रिदंडमिति एवन्निषिद्धवागादीनां सर्वभूतगोचरतथादमनं कृत्वा एतद्दमनात्मक
 मेव कामक्रोधौ नुनियस्यतमोक्षावात्सिद्धक्षणांसिद्धिसन्व्योत्पत्तेकोसौसिद्धिमाप्नोतीत्यत आह ११ यदिति अस्य लोकासिद्ध
 स्यात्प्रापकारकत्वादात्मनः शरीरारग्यस्ययः कर्मसंप्रवर्तयितातं क्षेत्रज्ञं पंडितावदतिथः पुनरेषव्यापारानुक्रोति शरीरारग्यः सपृथि
 व्यादिभूतारग्यत्वात् भूतात्सैवेति पंडितैरुच्यते १२ जीवेति जीवशब्दोयमहत्परः येनेतिकरणविभक्तिनिर्देशात् उच्यते चरन्त्वोकेचतावु
 भौभूतसंपृक्तौ महान्क्षेत्रज्ञ एव चेति तत्र शब्देन प्रत्यवमर्षात् शरीर क्षेत्रज्ञातिरिक्तो अंतः शरीर आत्माख्यत्वादात्याजीवाख्यः

वारदंडोऽथमनोदंडः कायदंडस्तथैव च यस्यैतेनिहिता बुद्धौ त्रिदंडोतिसुच्यते १० त्रिदंडमेतन्निक्षि-
 प्यसर्वभूतेषुमानवः कामक्रोधौ तु संयस्यततः सिद्धिनियच्छति ११ योऽस्यात्मनः कूपयितातं क्षेत्रज्ञं प्रच-
 क्षाते यः क्रोशितु कर्माणि स भूतात्सौच्यते बुद्धेः १२ जीवसंज्ञोऽंतरात्मान्यः सहजः सर्वदेहिनाम् येन वेदय-
 तसर्वरूपबुद्धुः स्वप्नरूप १३ तेषु भूतसंपृक्तौ महान्क्षेत्रज्ञ एव च उच्चावचेषु भूतेषु स्थितत व्याप्यति
 धृतः १४ असुरव्यामूचयस्तस्य निष्यतति शरीरतः उच्चावचानि भूतानि सततचष्टयतियाः १५ पंचभ्य ए-
 वमात्राभ्यः प्रत्यदु कृतिनाम्भृणाम् शरीरयातनार्थयिमन्यदुत्पद्यतेऽवम् १६

सर्वक्षेत्रज्ञानां सहज आत्मातस्या
 मेः तस्य विभियोगात् प्रेनाहंकारे द्विरूपतया परिणतेन कारणभूतेन क्षेत्रज्ञः प्रतिजन्मसंबुद्धुः संचानुभवति १३ ताविति तौ द्वौ मह-
 त्क्षेत्रज्ञौ पृथिव्यादियच्च भूतसंपृक्तौ वस्थमाणं सर्वलोकवेदस्मृतिपुराणादिप्रसिद्धतयातभित्तिनिर्दिष्टं परमात्मानमुत्कृष्टापकृष्टसत्त्वु-
 व्यस्थितमाश्रित्यतिष्ठतः १४ असंख्येति अस्य परमात्मनः शरीरादसंख्यमूर्त्यो जीवाः क्षेत्रज्ञशब्देनोत्तरमुक्तास्त्रिगशरीरावच्छि-
 न्नावेदांत उत्क्रमकारेणान्नेरिव स्फुलिङ्गानिः संप्रतियामूर्त्युत्कृष्टापकृष्टभूतानि देवरूपतया परिणतानि सर्वदा कर्मसुमेरयंति १५
 पंचभ्यरति पंचभ्य एव पृथिव्यादिभूतेष्योदु कृतकारिणां मनुष्याणां पीडानुभवप्रयोजकं जरायुजादेदेहव्यतिरिक्तं दुःखसाहिष्युशरी-
 रं परलोके जायते १६ ध्र

तेनेति तेन निर्गतेन शरीरेण तायमकारितायातनादुच्छति नोजीवाः स्मृत्स्नानुसृतस्थूलशरीरनाशोते घेवारभ्रकमृतभागेषु यथा
स्मृत्प्रलीयते तसंयोगिनो मूल्या अवतिष्ठत इत्यर्थः १७ सोऽनुसृयेति शरीरि मृतसूक्ष्मादिलिङ्गशरीरावच्छिन्नो निषिद्धशब्दस्य अस्ति
परसर्गाधारव्यविषयोपभोगजनितयमलोकदुःखाद्यनुभूयानंतरं भोगादपहतपाप्मभावेन महत्परमात्मनो महारविर्योद्वावाच्यति १
ताविति तैस्मिहत्परमात्मनो अनलसोतस्थजीवस्य धर्मेषु कशेषं च पापं सह विचारयतः याभ्यां धर्मो धर्मिभ्यां युक्तो जीवः परलोके हलो
कयोः कृत्यदुःखे प्राप्नोति १९ यदीति सयदि जीवो मानुषदशायां बाहुल्येन धर्ममनुतिष्ठति अल्प्या धर्मतदा तैरेव पृथिव्यादिभूतैः
स्थूलशरीररूपतया परिणतैर्लुक्तैः स्वर्गस्वरयमनुभवति २० यदीति यदि पुनः सजीवो मानुषदशायां बाहुल्येन पापमनुतिष्ठति अल्पच

तेनानुसृत्यतायासीः शरीरेणेहयातनाः तास्वेवभूतमात्रास्मृत्प्रलीयन्ते विभागशः १७ सोऽनुसृयास्वरवोद
कान्दीषान्विषयसर्गान् व्यपतकल्मषोभ्येति तावेवोभौ महोजसौ १८ तीर्थमपश्यतस्त्वस्य पापचार्तं दि
तोसह यास्याप्रामाणिसंपृक्तः सत्यहचसुखासुखम् १९ यद्याचरति धर्मं स प्रायुशाऽधर्ममल्यशः तैरेव
चाचृतोभूतैः स्वर्गस्वरयमुपाश्रुते २० यदि तु मायशोधमंसेवते धर्ममल्यशः तैभूतैः सपरित्यक्तो यासीः प्रा
प्नोति यातनाः २१ यासीत्सायातनाः प्राप्य सजीवो वेवित कल्मषः तान्येव पचभूतानि पुनरप्यति भागशः
२२ एताह स्वास्थ्यजीवस्य गतैः स्वेनैवचेतसा धर्मतो धर्मतश्चैव धर्मैर्दध्यात्स दामनः २३ सत्स्वरजस्तमश्चैव
त्रीन्विद्यादात्मनोरुणान् येष्वप्यमान् स्थितो भावात्स महान्सर्वानशेषतः २४ पुण्यतदा तैरेव भूतैर्मानुषदेहरूपत

या परिणतैस्त्वक्तोभूतः सन्नंतरंपंचम्यएवमात्रास्य इत्युक्तशोलायातनानुभवोचितसंपातकठिनदेहोयासीः पीडाभ्रानुभवति २१
यासीरिति सजीवो धमकारितास्ताः पीडास्तेन कठिनदेहेनानुभूयततो भोगेनापहतपाप्मान् च जरासुजादिशरीरारभ्रकान् पृथि
व्यादिभूतभागानधिनिष्ठितानुषं शरीरं गृह्णातीत्यर्थः २२ एतादिति अस्य जीवस्य एता धर्मो धर्महेतुकाः स्वर्गनरकाद्युपभोगोचित
प्रियाश्रियुदेहप्राप्तिरंतःकरणे ज्ञात्वा धर्मानुष्ठाने मनः सदा संगतं कुर्यात् २३ सत्त्वमिति सत्स्वरजस्तमोसिन्नाणिवस्वमाणुगलस
णाति आत्सोपकारकत्वादात्मनो महतेरुणान् जनीयात् यैर्व्यासो महान्स्मात्स्वावरजंगमरूपान्यदार्थान्भिः शेषेण व्याप्य स्थितः २४

यदिति यद्यपिसर्वमेवेदं त्रिगुणं तथापि यत्र देहे एषां गुणानां मध्ये र्यो गुणो यदास्माकल्पेनाधिको भवति तदा तद्गुणलक्षणबहुलं तं दे-
 हिनं करोति संप्रतिस्मादीनालक्षणमाह २५ सत्यमिति यथा र्यावमासो ज्ञानं तत्सत्त्वस्थलक्षणं एतद्विपरितमज्ञानं तन्मोलक्षणवि-
 षादाभिलाषमानसकार्परिजोलक्षणस्वरूपं तु मत्स्वजस्तमसातीत्यतीति विषादात्प्रकृतथाच प्रवंतीत्यतीति विषादात्प्रकाशकाशका-
 शयुक्तिभियमार्था अन्योन्याभिभवजननाभिद्युनष्टतथश्च गुणा एतच्चैषास्वरूपमनतरम्लोकेत्रयेण वस्थति एतेषासत्त्वादिगुणानामेते-
 त्ज्ञानादिसर्वभाणिव्यापकलक्षणम् २६ तन्नृति तंस्मिन्नात्मानियत्सवेदनमीति युक्तं मत्त्वस्त्वमितकेशामकाशरूपमंतमिवैतत्सत्त्व-
 ज्ञानीयात् २७ यस्त्विति यत्पुन संवेदनं दुःखार्थब्रह्म त एव सत्त्वमुद्धात्मतीनेरजनकसर्वदाच शरीरेणाविषयस्युहोत्पादकतत्त्वनि-
 वारकलात्प्रतिपक्षं जोजानीयात् २८ यस्त्विति यत्पुनः सदसद्विवेकसूत्रं अस्तुदविषयाकारस्वभावमत्तुर्कणीयस्वरूपमंत करण

योयदैपांगुणो देहेऽस्माकल्पेनातिरिच्यते सतदा तद्गुणमायं तं करोति शरीरिणम् २५ सत्वं ज्ञानं तमोऽ-
 ज्ञानं सृगाद्द्वैतैः स्मृतम् एतद्व्यातिमदेतेषां सर्वभूताश्रितं वपुः २६ तत्र यत्प्रीति संयुक्तं किंचिदात्मनि-
 लक्षणं तन्मशानं भिवैत्युद्धात्मसत्त्वतदुपधारयेत् २७ यत्पुनः स्वभासायुक्तमतीति करमात्मनः तद्गुण-
 प्रतिपविद्यात्मतत्तं हारिदेहिनाम् २८ यत्पुनः स्वभासायुक्तं मव्यक्तं विषयात्मकम् अमृतं स्यमविज्ञेयं
 तमस्तदुपधारयेत् २९ त्रयाणामपि चैतेषां गुणानां यः फलोदयः अग्न्यो मध्यो जघन्यश्च तमवस्थस्य
 शेषतः ३० वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानशौचमिन्द्रियनिग्रहः धर्मक्रियात्प्रवृत्तिश्चास्त्विकगुणलक्षणम् ३१

बहिःकरणस्थानुद्वान्तं तमोजानीयात् एषाच गुणानां स्वरूपकथनं सत्त्वदृत्त्ववस्थितौ यद्भवतामवित व्यभित्येतस्य योजनक-
 म् ३१ नयाणां मिति एतेषासत्त्वादीनां त्रयाणामपि गुणानां यथाक्रममुनममध्यमाधमरूपोयः फलोत्पादकः तद्विशेषेण वदस्या-
 मि ३० वेदेति वेदाभ्यासमाज्ञापत्यानुष्ठानं शास्त्रार्थबोधमृदायीं दशौचमिन्द्रियसंयमोदानादिधर्मानुष्ठानमात्मध्यानपर-
 तागतसत्त्वात्त्रयगुणस्य कार्यम् ३१ आरंभेति फलार्थं किमनुष्ठानशीलता अत्येवार्थे वैकुव्यमिषिद्धकर्मचरणं अजस्मंशब्दा-
 दिविषयोपभोगइत्येतद्गोभिधानगुणस्य कार्यम् ३२ लोमइत्यादि अधिकाधिकथनस्युहानिद्रात्प्रताकापरिप्यं पैश्रुत्यं पर-

लोकप्रभावद्विरान्तरपरिलोपः याचनशीलत्वधर्मीदिवधनवधानं इत्येतत्तामसाभिधानस्यगुणस्यलक्षणम् ३३ त्रयाणामपीति ए
 पांसत्वादीनात्रयाणामपिगुणानां त्रिषु कालेषु भूतमविव्यहर्त्तमानेषु विधमानानामिदं द्वयभाषासाक्षेपिकं क्रमेण गुणलक्षणज्ञात
 व्यम् ३४ यदिनि यत्कर्मकृत्वा कुत्रैकरिष्यन्त्यलज्जान्मान्मावतिकालत्रये हयोरन्यत्रचेति विवक्षितं तत्सर्वतमः कार्यत्वान्तमोभिधानं-
 गुणलक्षणशास्त्रविदाबोद्धव्यम् ३५ येनेति इहलोकमहतीं श्रियं प्राप्नोतीत्येतदर्थमेव यो यत्कर्म करोति न परलोकार्थेन्न च तत्कर्म प्र
 लासंपत्तौ दुःखी भवति तद्भजः कार्यत्वाद्गुणलक्षणविज्ञेयम् ३६ यदिनि यत्कर्म वेदाद्यं ज्ञानुभिच्छ्रितियच्च कश्चिन्न कालत्रयेपि
 नलज्जानियनेन कर्मणा स्मृतमृष्टिर्जायते तत्सत्त्वास्वस्यगुणस्यलक्षणज्ञेयम् ३७ तमस इति कामप्रधानता तमसोलक्षणं अर्थः

आरंभरूचिताधैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः विषयोपसेवाचाजस्वराजसंशुणलक्षणम् ३२ लोभः स्वमोऽधु
 तिः क्रौपन्नास्तिक्यभिल्लवृत्तिता याचिष्युनाममादश्चतामसंशुणलक्षणम् ३३ त्रयाणामपिचेतेषां गु
 णानां त्रिषु निष्ठताम् इदं सामासिकज्ञेयं क्रमशो गुणलक्षणम् ३४ यत्कर्म कृत्वा कुर्वन् अकारिष्यन्त्येव ल-
 ज्जति तज्ज्ञेयविदुषासर्वतामसंशुणलक्षणम् ३५ येनास्मिन्कर्मणालोकरव्यातिभिच्छ्रितियुक्तासु न
 च शोचत्यसपत्नोति द्विज्ञेयतुराजसम् ३६ यत्सर्वेषु च्छ्रितिशतु यन्लज्जति च चरन् येन तु ध्याति चत्वास्य
 तत्सत्त्वगुणलक्षणम् ३७ तमसोलक्षणकामो राजसस्तथ उच्यते सत्त्वस्य लक्षणं धर्मः श्रेष्ठमेव यथा-
 नारम् ३८ येन यस्तु गुणैर्नैषाससारान्मतिपद्यते तान्समासेन वदत्याभिसर्वस्यास्यथा क्रमम् ३९ देवत्व
 सात्त्विकार्यानि मनुष्यत्वंचराजसाः पतिर्यत्कृतामसानित्यमित्येषां त्रिविधागतिः ४०

सत्त्वस्य एषांच कामादीनां उत्तरोत्तरस्वश्रेष्ठत्वं कामादर्थः श्रेयान् अर्थभूत्वा कामस्य ताभ्यांच धर्मः तन्मूलत्वान्तयोः ३८ येनेत्या
 दि एषांसत्त्वादीनां गुणानामर्थेन गुणेन सर्वकर्षणयोगतर्ज्जिविः प्राप्नोतिताः सर्वस्यास्य जगतः क्रमेण वदत्याभि ३९ देवत्वमि
 ति येसत्त्वहावावस्थिताः ते देवत्वयाति येतुराजो हृत्त्ववस्थिताः ते मनुष्यत्वयेतमो हृन्तिस्थाः तेतिर्यत्कृत्वा इत्येषां त्रिविधाजन्मा
 प्राप्तिः ४० त्रिविधेति यासत्त्वादिगुणत्रयनिमित्तां त्रिविधाजन्मांतर्यामितिकृत्वा सादेशकालादिमैदेन ससारभूतकर्मदेवाच्चा

निष्ठतारजसः धर्मप्रधानता

धममध्यमोत्तमभेदेनपुनस्त्रिविधाबोद्धव्या ४१ स्थावराइति स्थावराष्टाहादयः कृमयःसूक्ष्माः प्राणिनःतेष्वर्षत्स्यूतः कीटाःन
 थागत्यसर्पकूर्मपशुमृगाश्चैत्येयांनमोनिमित्ताजयन्यागतिः ४२ हस्तिनश्चेति हस्त्यश्चभूद्रस्लेच्छसिंहव्याघ्रसूकराःतमोयुणनिमित्ता
 मय्यमागतिः गर्हिताइतिस्लेच्छानांस्वरूथानुवादः ४३ चारणाश्चेति चारणानटादयःसर्पर्णाःपक्षिणः छद्मनाकर्मकारिणःपुरुषाराक्ष
 साः पिशान्नाश्चैत्येयानामसीधूत्तमागतिः ४४ झच्छाइति झच्छामल्लाःक्षत्रियावृत्रात्यात्सवर्णायासुत्पन्ना दशमाध्यायोक्ताज्ञेयाः तत्र झ-
 क्षायश्चिहरणाः मल्लाबाहुयोधिनाःरंगावतारकानटाः शरुजोविद्युत्पानप्रसक्ताश्चपुरुषाअथमारजसीगतिर्ज्ञेया ४५ राजानइति
 राजानोअभिषिक्तजनपदेत्यसःतथाक्षत्रियाराजपुरोहिताश्चशास्त्रार्थकलहप्रियाश्चएषारजसीगतिर्मध्यमाबोद्धव्या ४६ गंधर्वा

त्रिविधात्रिविधैषानुविज्ञेयागौणिकीगतिः अधुमामध्यमाउत्तमकर्मविद्याविशेषतः ४९ स्थावराःकृमिकी
 टाश्चमूत्साःसर्पाःसकच्छपाः पशवश्चमृगाश्चैवजयन्यातामसीगतिः ४२ हस्तिनश्चतुरंगुगाश्चभूद्रास्लेच्छा
 श्रगहिताः सिंहाव्याघ्रावराहाश्चमध्यमातामसीगतिः ४३ चारणाश्चसुपणाश्चपुरुषाश्चैवदाक्षिकाः रक्षा
 भिचपिशाचाश्चतामसीधूत्तमागतिः ४४ झच्छामल्लानटाश्चैवपुरुषाःशरुदृत्तयः द्युत्पानप्रसक्ताश्चजघ
 न्याराजसीगतिः ४५ राजानःक्षत्रियाश्चैवराज्ञांचैवपुरोहिताः वादसूद्रमधनाश्चमध्यमारजसीगतिः ४६
 गंधर्वागुह्यकायक्षाविबुधानुचराश्चैव तथेवाप्सरसःसर्वाराजसीधूत्तमागतिः ४७ तापसायतयोविभ्राये
 चर्वमानिकारूणाः नक्षत्राणिचैत्याश्चप्रथमास्तिकीगतिः ४८ यज्वानश्चभयोदेवावेदज्योतीषिव
 त्सराः पितरश्चैवसाध्याश्चद्वितीयास्तिकीगतिः ४९

इति गंधर्वागुह्यकाराक्षसाजातिविशेषाःपुराणादिप्रसिद्धाःयैव
 देवानुयापिनोविद्याधरादयः अप्सश्चदेवगणिकाःसर्वाइत्येषाराजसीमथेउक्तद्वयागतिः ४७ तापसाइति वानप्रस्थाभिक्षवोब्राह्मणा
 च अप्सरसोव्यतिरिक्तपुष्यकादिविमानचारिणोनक्षत्राणिदेत्याश्चैत्येषास्तत्त्रिनिमित्ताःधमागतिः ४८ यज्वानइति यागशीलाः
 तथर्षयोदेवावेदाभिमानिन्यश्चैवताविग्रहवत्यः इतिहासप्रसिद्धाःज्योतीषिभ्रवादीनिवत्सराइतिहासदृष्ट्याविग्रहवंतःपितरःसो

मपादयः साध्याश्चदेवयोनिविशोपादलोषासत्त्वनिमित्तामध्यभागतिः ४९ ब्रह्मेति चतुर्वदनीविवस्वजुजश्चमरीच्य्यादयः धमे
वान् अव्यक्तचमारव्यप्रसिद्धचतस्रहयतदधिघानृदेवताद्वयमिहविवक्षितअचेतनगुणत्रयमात्रस्योत्तमसात्विकगतित्वानुपपत्तः
एतांचतुर्वदनाद्यात्सिकसत्तनिमित्ताबुद्ध्यांगतिपडितावदति ५० एषइति एषमनोवाक्कायरूपत्रयभेदेनत्रिःप्रकारस्यकर्मणाःस
त्तरजस्तमोभेदेनत्रिविधःपुनः प्रथममध्यमोत्तमभेदेनत्रिविधः सर्वभाणिगतःसमयोगातिविशेषः काल्पेयोक्तः सार्वभौतिकइत्यस्मि
धानान् अनुक्ताअप्यत्रगतयोद्ग्रहव्याःउक्तगतयस्तुप्रदर्शनार्थाः ५१ इंद्रियाणांभिति इंद्रियाणांविषयेषुप्रसंगेननिष्किञ्चनचरण
प्रायश्चिन्नादिधर्मनिष्ठानेनसूदानुव्यापसदाःकुस्तितागतीःआमुवंति ५२ यांयाभिति अयंजीवोयेनयेनपापेनकर्मणाद्ग्रहलोकेह
नेनयद्यज्जन्ममाभोतितत्सर्वकर्मोणमृणुत ५३ ब्रह्मेति ब्रह्महत्यादिमहापातककारिणोब्रह्मवर्षसहस्रान् समयं क

ब्रह्माविवस्वजोधर्मोसहानव्यक्तमेवच उत्तमांसात्विकीभेतांगतिमाहुर्मनीषिणः ५० एषसर्वःससुद्धिहृ
स्त्रिप्रकारस्यकर्मणः त्रिविधस्त्रिविधःकृत्स्नःससारःसार्वभौतिकः ५१ इंद्रियाणांप्रसंगेनधर्मस्यासिंवेन
नच पापान्स्वयंतिसंसारानविहासोन्नराधमाः ५२ यांयायोनिजुजीवोययेनयेनेहकर्मणा कर्मशोयाति
लोकेसिंस्तत्सर्वन्निबोधत ५३ ब्रह्मवर्षेगणान्योरान्तरकान्याप्यतत्सयात् संसारान्प्रतिपद्यतेमहा
पातकिनस्त्वमान् ५४ श्वसूकरवरीशूणांगोजाविमृगपक्षिणाम् चडालपुंक्रसानांचब्रह्महयोनिसृ
च्छति ५५ कर्मिकोटपतंगानांविजुजात्त्वपक्षिणाम् हिस्त्राणांचवसुत्वागस्तरापोब्राह्मणोव्रजत् ५६
व्रताहिसरदानांचतिरश्वांचाशुचारिणाम् हिस्त्राणांचपिशान्चानास्तेनोविप्रःसहस्रशः ५७

व्यतदुपभोगसया
तदुक्तशेषेणवस्यमाणान्जन्मविशेषान्आमुवंति ५४ श्वेति कुंकरसूकरगर्दभउष्टुगोच्छागमेघमृगपक्षिचंडालागारु -
निषादेनमृदायांजातानांसंबधिर्नजातिब्रह्महात्रामोतितत्रपापदशगौरयापेक्षयाक्रमेणसर्वयोनिसामिबोद्धव्याएवसुत्तरत्रापि
५५ कर्मिति कर्मिकोटशालशानांशुरीषमाक्षिणांहिसनशीत्वानांचव्याघ्रादीनांप्राणिर्नजातिस्त्रापोब्राह्मणोगच्छति ५६ व्रताहेति
ऊर्णनाससर्पकृकलासानांजलचरणान्चतिरश्वांकुभीरादीनांपिशान्चानांहिसनशीत्वानांचयोनिसुवर्णहारिब्राह्मणःसहस्रवा
न्यासोमिति ५७

छुच्छुंदरिभिरिति स्रगंधिद्रव्याणिकस्तूर्यादीनिहृत्वा लुच्छुंदरिभिवति वास्तूकादिपत्रशाकं हृत्वा मधूरः सिद्धन्मोदनसत्कादिना
 नामकारकं हृत्वा म्भारिभ्यः प्राणि अकृतान्नंतु मीहियवादि कं हृत्वा शाल्यकसंज्ञापते ६५ बकइति अग्निहृत्वावकारव्यः पक्षी
 जापनेगृहोपयोगिभूषुससलादिहृत्वा भित्त्वादिगृहकारिभ्यः कीटो भवति कुसंम्रादिरक्तानिवासां सिद्धत्वात्चकीरा
 र्यः पक्षीजायते ६६ टुकइति मृगहृत्स्तिनंचाहृत्वाष्टकास्थो हृत्स्त्वपक्षभवति घोटकं हृत्वा व्याघ्रो भवति फलमूलं हृत्वा मर्कटो भ
 वति स्त्रियहृत्वा भस्त्रुको भवति पाणायमुदकं हृत्वा नानाकारव्यः पक्षीयानानि शाकटादीनि हृत्वा उष्ट्रो भवति यश्च न उक्त
 गो भवति ६७ यदेति यत्किंचिदसारमपि परद्रव्यभिच्चातो मातुषो अपहृत्य पुरोडाशादिकतु हविरहुतं भक्तकालिखतंति न

छुच्छुंदरिः कृष्णान्द्राभान् पत्रशाकंतु बर्हिणः श्याविकृतान्ने विविधमकृतान्नंतु शाल्यकः ६५ बको भव
 ति हृत्वा निगृहकारीस्युपस्करमूरक्तानि हृत्वा वासांसि जायते जीवजीवकः ६६ टुको मृगे भव्याघ्रोऽथ फल
 मूलंतु मर्कटः स्त्रीसृष्टः स्तोककावारियानास्युष्टुः पशुनजः ६७ यहातद्वापरद्रव्यमपहृत्य बलान्तरः अथ
 म्ययति तिर्यक्कुलजगव्याचैवाहृतहविः ६८ स्त्रियोप्येतेन कल्पेन हृत्वा दोषमवाप्तुयुः एतेषामेव जतुना
 भायात्सुप्यातिताः ६९ स्वैभ्यः स्वैभ्यस्तु कर्मभ्यश्च्युतावणह्नुनापदि पापान्सहृत्वा ससारान् भेष्यतां यतिश
 दुषु ७० वाताः श्युत्कासुखः प्रेतो विप्रो धर्मात्सुकाच्युतः अमध्यकुणपाशीचक्षत्रियः कटपूतनः ७१ मैत्रा
 क्षज्योतिकः प्रेतो वैश्वो भवति पूयमकू चैत्याशकश्च भवति शूद्रो धर्मात्सुकाच्युतः ७२

प्येतेन प्रकारेण इच्छातः परस्वमपहृत्य पापं प्राप्नुवंति तेन पापेन उक्तान् जंतूनां भार्गवं प्रतिपद्यते एवन्निषिद्धाचरणफलात्प्राप्ति
 धाय अधुना विहितकरणफलविपाकमाह ६९ स्वैभ्य इति आहृणादथश्चलारोवर्णा आपदविनापंचपञ्चादिकर्मत्यागिनीवस्यभागा
 कुस्मितापीनीः प्राप्यततो जन्मान्तरे शत्रुदासत्वं प्राप्नुवंति ७० वाताशीति आहृणाः स्वकर्मभ्रष्टच्छदितं फलवृत्वालासुखः प्रेतविश्वी
 याजायते क्षत्रियः पुनर्नष्टकर्मधुरिषशवसो जीकटपूतनास्यः प्रेतविश्वो भवति ७१ मैत्रेति वैश्वो भ्रष्टकर्ममैत्राक्षज्योतिकना

मापूयमस्रः मेतोजन्मांतरेभवतिभित्रदेवताकलात्मैत्रः पायुस्तदेवास्तुकर्मैर्द्रियंतत्रज्योतिर्यस्यसमैत्राक्षज्योतिकः पृथोदरादिलान्
 ज्योतिषः षकारलोपः शूद्रः पुनर्भृष्टकर्मचैलाशाकारव्यः मेतोभवतिचेलंबश्चनत्संबधिनीयूकामभ्रातीतिचैलाशकः गोविंदराजस्तु
 चैलाशाकारव्यः कीटशैलइस्कथ्यतेतद्दक्षश्चभ्रमवतीत्याह तदक्षुक्तमेतारव्यप्राणिविशेषभ्रमकरणान् ७२ यद्येति यथायथाशब्दा
 दिविषयान्विषयलोह्युपानिर्वातंसेवंतेतथातथाविषयेषेवतेषाम्वावीण्यभवतीतिततः ७३ तदिति तैःल्यधिगतेषान्विषयद्विविषयो
 पमोगानामभ्यासतारतम्यान्नामुतासुगर्हितगर्हिततमासुतिर्यग्रादियोनिषुदुःस्वमनुभवन्ति ७४ तामिस्त्रादिस्थिति सं
 भासुवन्ति इतिपूर्वश्लोकस्थमिहोत्तरान्नुवर्ततेतामिस्त्रादिषुचतुर्थाध्यायोक्तेशुघोरेशुनरकेशुदुःखानुभवमासुवंतितथाऽसिपत्र-
 वनादीनिवधनच्छेदनास्त्रिकान्दनरकान्यासुवन्ति ७५ विविधाइति विविधपण्डनंकाकौर्भस्त्रणतथातसवाल्लुकादीन्कुंभीपाका

यथायथानिषेवंतेविषयान्विषयात्मकाः तत्रातथाकुशलतातेषांतेषूपजायते ७३ तेऽभ्यासात्कर्मणांते
 षोपापानामल्यबुद्ध्यः संभासुवंतिदुःखान्नितासुतास्विहयोनिषु ७४ तामिस्त्रादिषुचोयेशुनरकेशुविवर्त
 नम् असिपत्रवनादीनिबंधनच्छेदनानिच ७५ विविधाश्चैवसंपोडाः काकोल्लूकैश्चमक्षणम् करंभवा
 लुकातापान्कुंभीपाकाश्चदारुणान् ७६ संभवाश्चवियोनीषुदुःखमायास्फनित्यशाः शीतातपाभिघातंश्च
 विविधानिमथानिच ७७ असक्लृप्तंभवसिषुवासजन्मचदारुणम् बंधनानिचकष्टानिपरमेव्यत्समेवच
 ७८ बहुप्रियविधागाश्चसवासंवेदुज्जनैः द्रव्याज्जनवनाशंश्चमित्राभित्रस्यचाज्जनम् ७९ जराश्चैवाम
 तीकाराव्याधिभिश्चोपपीडनम् क्लेशाश्चविविधास्तास्तामृत्युमेवचदुज्जयम् ८० दोश्चनरकान्दारुणान्मासुवं

ति ७६ संभवांश्चेति संभवान्तरिर्गगादिजातिषुनित्यंदुःखबहुलासूक्ष्मंमासुवंतिनत्रशीतातपादिपण्डनादिनानामपराशान्विप्राम्
 वन्ति ७७ असक्लृदिति पुनःपुनर्गर्भस्थानेषुवासःससुखंतिचयोगिन्यत्रादिभिर्दुःखावहांपत्यन्वाश्चमृंखलादिभिर्बंधनादिपीडामनु
 भवंतिपरदासलचमासुवन्ति ७८ बहुप्रियेति बंधवैः क्लृद्विःसहवियोगान्दुज्जनैश्चसहएकत्रावस्थानंधनाज्जनमयासंधनविना-
 शंकरेनमित्राज्जनंशत्रुमादुर्भावमासुवंतिच ७९ जराभिति जरांचाविद्यमानप्रतीकाराव्याधिभिश्चोपपीडनं क्लृप्तिपासादिवाचनान्ना

प्रकारोन्मुखेः शान्दुर्बुधुर्विरामावुवति ८० यादृशेनेति यथाविधेनसास्तिकेनरजसेनतामसेनवाचेतसायद्यत्कर्मस्नानदानयो
 गायतुनिष्ठतिनादृशेनेवशरीरेणसास्तिकेनरजोधिकेनतमोधिकेनवातनत्स्नानादिफलमुपभुङ्क्ते ८१ एषइति एषयुष्माकंवि
 हितमतिषिद्धानां कर्मणां सर्वः फलोदयकः इदानीं ब्राह्मणस्वनिः श्रेयसासुपायं हितं कर्मास्तु शानं इदं शृणुत ८२ वेदाभ्यासर
 ति उपनिषदावेदं दस्यग्रथतोऽर्थतश्च आवर्तनतपः कच्छादिज्ञानमहाविषय इन्द्रियजयोऽविहितहिंसाकृज्जनिं गुरु
 तत्यरुहसाधनम् ८३ सर्वेषामिति सर्वेषामप्येतेषां वेदाभ्यासादीनां कर्मणां मध्ये किंचित्कर्मातिशयेन मोक्षसाधः स्या
 दिति रितकेऽशरीणां जिज्ञासाविशेषायादुत्तरश्लोकेन निर्णयमाह ८४ सर्वेषामिति एषां वेदाभ्यासादीनां सर्वेषामपि मध्य उपनिव

यादृशेन तु भावेन यद्यत्कर्मनिषेवते तादृशेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ८१ एष सर्वः संसुहृष्टः
 कर्मणावः फलोदयः न श्रेयसकरं कर्म विप्रस्येदन्निबोधत ८२ वेदाभ्यासास्तपोज्ञानमिद्रियाणां च सं
 यमः अहिंसा गुरुसंज्ञानिः श्रेयसकरं परम् ८३ सर्वेषामपि चैतेषां कर्मणां महकर्मणाम् किंचित् श्रे
 यस्करतरं कर्मोक्तपुरुषमिति ८४ सर्वेषामपि चैतेषां मात्सजानं परस्मृतम् तच्छ्रेयसविविधानां प्राप्यत
 द्यमृततनः ८५ षण्णां मेषां तु सर्वेषां कर्मणां प्रत्येह च श्रेयस्करतरं श्रेयसवदाकर्मवैदिकम् ८६

दुत्तरमार्षज्ञानं कष्टं स्मृतं यस्मात्सर्वविद्यानां प्रधानम् अत्रैव हेतुमाह यतो मोक्षस्तस्मात्प्राप्यते ८५ षण्णामिति एषां पुनः ष-
 ण्णां पूर्वोक्तानां वेदाभ्यासादीनां कर्मणां मध्ये वैदिकं कर्म परमार्थज्ञानमैहिकासुषुषिकश्रेयस्करतरं ज्ञानं च पूर्वश्लोके मोक्षहेतुत्वमा
 त्स्नानस्योक्तं इह तु ऐहिकासुषुषिकश्रेयं तरं हेतुत्वमुच्यते इत्ययौ नरुत्तयं तथा हि प्रतीकोपासनानां संशयोऽयं दयनामज्ज्योत्कपास्ते-
 यावन्प्राप्नोगतं तत्रास्य कामचारो भवति गोविदराजस्तु एषा पूर्वश्लोकोक्तानां वेदाभ्यासादीनां षण्णां कर्मणां मध्यात्समानं कर्मपि स
 यावैदिकं कर्म सर्वदेहपरश्लोके सातिशयसातिशयेन कीर्तिस्वर्गनिः श्रेयः साधनं श्रेयमिति व्याख्यातवान् तदुच्यते वेदाभ्यासादीनां
 षण्णामपि मध्ये किंचित् विहितान्तेषु मध्ये स्मार्त्तपि स्यात्किंचिदेवं किंचिच्चनेति न संभवति तत्र च कथं निरुद्धं तस्माद्य

नैव व्याख्या इदानीमैहिकासु धिकश्रेयः साधनत्वमेवात्मज्ञानस्य स्पष्टयति ८६ वैदिकेति वैदिकेषुनः कर्मयोगोपरमात्मौपा-
 सनाख्येसर्वाण्येतानि पूर्वश्लोकोक्तानि ऐहिकासु धिकश्रेयसिस्तस्मिन्नुपासनाविधौ क्रमशः संप्रयति अथवा सर्वाण्येताना-
 नीतिवैदाभ्यासादन्येव परामृत्यन्ते परमात्मज्ञानेवेदाभ्यासादेरिति तमेतं वेदानुवचनेन विविधितियज्ञेनदानेनतपसानाशक्रेने
 ति श्रुतिविहितान्गलेनांतर्भवति ८७ सुवेति वैदिकं कर्मात्रिज्योतिष्टोमादिप्रतीकोपासनादिचतुष्टयते स्वर्गादिस्तत्प्रति करसं-
 सारप्रवृत्तिहेतुत्वात्प्रकारं वैदिकं कर्म तथाभिः श्रेयसंमोक्षस्तदर्थं कर्मभिः श्रेयसिकंसंसारनिवृत्तिहेतुत्वात् निवृत्ताख्यमित्येव
 वैदिकं कर्म हि प्रकारकं वेदितव्यं एतदेव स्पष्टयति ८८ इहेति इह कास्यसाधनं यष्टिहेतुकारिणागादिरत्र स्वर्गादिफलसाधनं-

वैदिके कर्मयोगे तु सर्वाण्येतान्यशेषतः अंतर्भवंति क्रमशस्तस्मिस्तस्मिन् क्रियाविधौ ८९ सत्त्वास्तुद-
 यिकं चैव नैः श्रेयसिकमेव च प्रवृत्तं निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् ८८ इह चासुत्रवाकास्यप्रवृत्तकर्म
 फलस्यैति निष्कामज्ञानपूर्वतु निवृत्तमुपदिश्यते ८९ प्रवृत्तं कर्म संसर्वव्यदेवानामोति साम्यताम् निवृत्तं
 संवमानस्तत्प्रवृत्तान्येतानपच ९० सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मानि समपभ्यन्नात्मथेजीरुवा
 राज्यमधिगच्छति ९१

ज्योतिष्टोमादियत् कामतथाक्रियते तत्संसारप्रवृत्तमित्युच्यते इष्टाष्टफलकामनारहितेषु
 नर्ब्रह्मज्ञानाभ्यासपूर्वकंसंसारनिवृत्तिहेतुत्वात् निवृत्तमित्युच्यते ८९ प्रवृत्तमिति प्रवृत्तकर्माभ्यासेन देवसमानगमित्वत्तत्फल
 कर्मणामामोति एतच्च अदर्शनार्थमन्यफलकैकर्मणा प्रवृत्तेन फलान्तरमपि आमोति निवृत्तकर्मभ्यासेन पुनः शरीरारंभकानि-
 पंचभूतानि अनिष्कामतिमोक्षं नामोतीत्यर्थः ९० सर्वेति सर्वभूतेषु स्थावरजंगमात्मकेषु अहमेवात्मरूपेणास्मिसर्वाणिभूता
 निपरमाणुपरिमाणसिद्धनिर्मथ्येव परमात्सन्त्यासत इति सामान्येन यो यावज्जीवं ब्रह्मापणन्यायेन ज्योतिष्टोमादि कुर्वन्स्वेनया
 जन्ते प्रकाशात् इति स्वभाद्ब्रह्मात्स्य भावः स्वाराज्यं ब्रह्मलंलभ्यते मोक्षमाभोतीत्यर्थः तथाच श्रुतिः सर्वस्वत्विदं ब्रह्म यजनादिभिः
 शांतउपासीत तथाच पशुर्वेदमंत्रः यस्तु सर्वाणिभूतानि आत्मन्येवाशुपश्यति सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ९१ ७१

यथेति शारूपचोदितान्यपि अग्निहोत्रादीनिकर्माणि परित्यज्य ब्रह्मार्थानेन्द्रियजप्रपणवोपनिषदादिवेदाभ्यासेषु ब्राह्मणोयत्नं कु-
र्यात् एतच्चैषां भोक्षोपायांतरंगोपायत्वमदर्शिनार्थेनैव मिहोत्रादिपरित्यागपरत्वमुक्तम् १३ एतदिति एतदत्तज्ञानवेदाभ्यासादि-
द्विजातेज्जन्मफललापादकृत्वात् जन्मनस्ताफल्यं विशेषणब्राह्मणस्य यस्मादेतस्याप्याद्विजातिः कृतकृत्यो भवति न प्रकारांटेण इदानीं
वेदादेव ब्रह्मज्ञानव्यभित्तिप्रदर्शयितुं वेदशंसासाह १३ पितृदेवोति पितृदेवमनुष्याणां हव्यकल्याणदानेषु वेद एव च कफरिव च
क्षरन् चरतन् प्रमाणलादसन्नि कृष्टफलकव्यदानादौ प्रमाणान्नवनवशात् अशक्यं च वेदशास्त्रं कुर्मनेनापौरुषेयतोक्ता अ-
प्रमेयं च मीमांसादिन्यायनिरपेक्षतया अनवगम्यमानतया अप्रमेयमेवं व्यवस्था ततश्च मीमांसया व्याकरणार्थाद्यैश्च सर्वत्र ह्यात्मकं

यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्तमः आत्मज्ञानेशमेचस्था देदाभ्यासे च यत्नवान् १२ एतद्विजन्म
साफल्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः प्रायैतत्कृतकृत्यो हि द्विजो भवति नान्यथा १३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्च
क्षः सनातनम् अशक्यं चाप्रमेयं च वेदशास्त्रमिति स्थितिः १४ यावेदं ब्राह्म्याः स्मृतया याश्च काश्च कुट्ट
ष्टयः सर्वास्मानि फलाः प्रत्यतमो निष्ठाहिताः स्मृताः १५ उत्सृष्टं त्वेवं त्वया न्यतो न्यानि कानि चित्
तान्यर्वाक्कालिकृतयानि फलान्यनृतानि च १६ चातुर्वर्ण्यत्रया लोकाश्च त्वारश्चाश्रमाः पृथक् भूतम
व्यस्रविष्यन् च सर्ववेदास्य सिद्ध्यति १७

वेदार्थजानीयादिति व्यवस्थितम् १४ यावेदं ब्राह्म्या इति याः स्मृतयः वेदमूलान्
प्रवंति दृष्टार्थान्यानि चैत्वं दं ब्राह्मणो भवतीत्यादौ नियानि चासत्कर्ममूलानि देवताः पूर्वोदिनारकरणात्मकानि वेदिकरूपाणि च
विकदर्शानि सर्वाणि परलोकैर्निष्कलानि यस्मान्नरकफलानि तानि मन्वादिभिः स्मृतानि एतदेव स्पष्टयति १५ उत्सृष्टं इति या-
न्यतो वेदादन्त्यमूलानि च कानि चित् शास्त्राणि पौरुषेयत्वात् उत्सृष्टानि एव मात्सुविनश्यति तानि च इदानीं तनत्वात् निष्कलानि अस-
त्यरूपाणि च स्मृत्यादीनां तु वेदमूललादेव प्रमाण्यम् १६ चातुर्वर्ण्यमिति ब्राह्मणोऽस्य सुखमासीदित्यादिवेदादेव चातुर्वर्ण्यमि-
ष्यति ब्राह्मणाभूतमातापितृजनितत्वमिति तदुपजीवितया स्वर्गादिलोकोपिवेदादेवमसिद्धः एवं ब्रह्मचर्याद्याश्च यथा अपि चत्वारो

वेदमूलकत्वाद्देवादेवमसित्यंति किंबहुनायत् किंचिदतीतं वर्त्तमानं भविष्यं च सर्वमग्नौ आस्त्राहुतिः सम्यगित्यादिन्यायेन वेदादे-
वमसिद्धति ९७ शब्दइति यद्दहलोकपरलोकेशाब्दादयो विषयाः प्रयुज्यन्ते प्रसूयन्त एतौ रिति प्रसूतयः प्रसूतयश्च गुणाश्चेति
सत्त्वरजस्तमोरूपाः तन्निबन्धनवैदिककर्महेतुत्वात् वेदादेवमसिद्धति ९८ विभर्त्ति वेदशास्त्रनित्यं सर्वस्मृतानिधारयति-
तथाच हधिरग्नौ हूयते सोग्निरादित्यसु सर्पति वेदः तत्सूर्यरश्मिभिर्वर्षिते नान्भसवति अथेह स्मृतानासुत्यन्ति स्थितिश्चेति-
हविर्जायत इति ब्राह्मणतस्माद्देवशास्त्रमस्मजंतो वैदिककर्माधिकारिपुरुषस्य प्रकृष्टं पुरुषार्थसाधनं जानंति ९९ सेनापत्यमि-
ति सेनापत्यं रज्यं दंडप्रणेतृत्वं सर्वभूम्याधिपत्यादीन्येतत्सर्वं कर्म योजनं वेदात्मकशास्त्रज्ञ एवाहंति १०० यथेति यथाहृ

शब्दस्पर्शश्चरूपं चरसौगंधश्चपंचमः वेदादेवप्रसूयंते प्रसूतिगुणकर्मतः ९८ विभर्त्तिसर्वभूता
निवेदशास्त्रसनातनम् तस्मादेतत्परमन्येयजन्तोरस्यसाधनम् ९९ सेनापत्यं च रज्यं च दंडनेतृत्वं
मेव च सर्वलोकधिपत्यं च वेदशास्त्रविद्वहंति १०० यथाजातबलोवक्रिद्वहत्याद्रानपिद्रुमान् तथा
दहति वेदज्ञः कर्मजं दोषमात्मनः १०१ वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो यत्र तत्राश्रमवसनं इहैव लोकेति षु-
न्मन्त्रहस्तभूयाय कल्पते १०२ अज्ञेभ्योऽग्निः अज्ञेभ्योऽग्निः धारिभ्यो ज्ञानिनः अ-
ज्ञानिभ्यो व्यवसायिनः १०३ तपोविद्याच विप्रस्यनिःश्रेयसकरपरम् तपसा किल्बिषहंति विद्या
याऽभृतमश्नुते १०४

द्वोग्निवाद्रानपिद्रुमान् दहत्येवं यतोऽर्थतश्च वेदज्ञः प्रतिषिद्धाद्याचरणदिकर्मजनितं पाप
मात्मनो नाशयति एवं च न केवलं स्वर्गापवर्गादि हेतुः किंतु निवृत्तिहेतुरिति दर्शितः १०१ वेदशास्त्रार्थेति यस्तत्त्वतो वेदं त
दर्थं च कर्म वेदात्मकजानाति सानित्यनैमित्तिककमानुगृहीतमज्ञानेन ब्रह्मचर्याद्याश्रमावस्थितो अस्मिन्नेव लोके तिष्ठन् ब्र-
ह्मत्वाय कल्पते १०२ अज्ञेभ्य इति उभयोः प्रशस्यत्वे सति अन्यतरातिशयविषयायां अज्ञे इतीष्टिनो विधानादीषु दध्ययनाज्ज्ञ-
ज्ञाः तेष्योऽग्नेः आग्नेयैः तेष्योऽग्नेः आग्नेयैः धीतं यंच धारणसमर्थः अज्ञेः तेन यंच धिनः पठित्विस्मृतं यंचा बोद्धव्याः अथैविद्यो अ-

धीतग्रंथार्यज्ञाः भ्रुकथाः तेऽस्योः नुष्ठातारः १०३ तपइति तपः स्वधर्मवृत्तित्वमिति नावदृशनात् आश्रमविहितं कर्म आत्म-
ज्ञानं च ब्राह्मणस्य मोक्षसाधनं तत्र तपसोऽवांतरव्यापारमाह तपसा पापमपहंति ब्रह्मज्ञानेन मोक्षमाप्नोति तथा च श्रुतिः वि-
द्यां च विद्यां च यस्तीर्त्वा भयं सह अविद्यायां मृतं तर्त्वा विद्यातोऽन्यदविद्या कर्म मृतकहुः रयसा धनत्वान्मृतकः
पापं श्रुत्यै रवायं मनुना व्याख्यायोक्तः १०४ प्रत्यक्षा मिति धर्मस्वतन्त्रावबोधमिच्छता प्रत्यक्षा मनुमानं च धर्मसाधनमूतं द-
व्यगुणजाति तत्त्वज्ञानाय च शास्त्रं च वेदमूलं स्मृत्यादिरूपान्नापकारधर्मस्वरूपविज्ञानाय स्रुगिदितं कर्त्तव्यं तदेव च प्रमाण
अयं मनोरभिमतं उपमानार्थापत्यादेऽन्युमानान्तर्भावः १०५ आर्षमिति ऋषिदृष्टत्वात् आर्षवेदं धर्मोपदेशं च तन्मूलत्स्र

प्रत्यक्षां चानुमानं च शास्त्रं च विधिधागमसूत्रं यं संकृतिदितं कार्यधर्मसुद्धिसमभीप्सता १०५ आर्षध-
र्मोपदेशं च वेदशास्त्राः विरोधिना यस्तो कर्त्तव्यं सधर्मवेदनेतरः १०६ नैः श्रेयसमिदं कर्म य-
द्योदितमशेषतः मानवस्थास्य शास्त्रस्य रहस्यस्युपदिश्यते १०७ अनाम्नातेषु धर्मेषु कथं स्यादिति
चेद्भवत् यशिश्या ब्राह्मणाद्भूयुः सधर्मः स्यादशकितः १०८ धर्मैणाधिगतो येऽस्तु वेदः सपरिबृहणः
ते शिष्या ब्राह्मणाद्भूयुः श्रुतिप्रत्यक्षाहेतवः १०९

त्यादिकं यस्तदविरुद्धेन भीमांसादिन्यायेन विचारयति सधर्मज्ञाना-
णात्मना इति कर्त्तव्यता प्राग्भीमांसापूरयिष्यति १०६ नैः श्रेयसमिति एतन्भिः श्रेयससाधनं कर्त्तव्यं शेषेण यथावदुदितम् अ-
तज्ज्धर्मस्य मानवशास्त्रस्य रहस्यं गोपनीयमिदं वक्ष्यमाणं श्रुतम् १०७ अनाम्नातेषु धर्मेषु अस्वशास्त्रस्य सप्तधर्माभिः
सारांशवबोधयति सामान्यविधिमात्रेषु विशेषेणानुपदिष्टेषु कर्त्तव्यं स्यादिति यदि संशयो भवेत्तदा यं धर्मं वक्ष्यमाणत्वात् स्रुणाः
शिष्या ब्राह्मणाद्भूयुः सतत्र निश्चितो धर्मः स्यात् १०८ धर्मैणेति ब्रह्मचर्याद्युक्तधर्मैण यैरंगमीमांसाधर्मशास्त्रपुराणाद्युपल्लेहिते

वेदोऽधिरातः ते ब्राह्मणाः श्रुतेः प्रत्यक्षीकरणे हेतवो ये श्रुतिं पठिता तदर्थं सुपादशं विते शिष्टा विज्ञेयाः १०९ दशेति यदि वहवः
 संतोऽवहितान्मवंतित दाद शावराभ्यवराभ्येति वस्वमाणलक्षणायस्थाः सापरिषत्त दमाचेत्रयोऽवरायस्थाः सावाप्तदानारायप
 र्मनिश्चितुयातंतर्धर्मत्वेन स्वीकृत्यातनुविसंपदेत् ११० त्रैविद्य इति वेदत्रयसंबंधशास्त्रात्रयाध्येतारः श्रुतिस्मृत्यविरुद्धन्यायशा
 स्त्रज्ञो भोमास्मात्प्रकृतकेचित् निरुक्तज्ञो मानवादिधर्मशास्त्रवेदी ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थारुत्येवादेशवरापरिषत्स्यात् १११ अ
 ग्नेदिविदिति अरयशुः सामवेदशास्त्रांयोऽध्येतारः तदर्थं शास्त्रत्रयः साधर्मसंदेहनिर्मासार्थं च्यवरापरिषद्बोद्धव्यातदभावे ११२
 एकोपीति एकोपिवेदार्थयर्महोयंधर्मनिश्चितुयात्प्रकृतो धर्मः स बोद्धव्यो न वेदानभिज्ञानां दशभिः सहस्रैरप्युक्तः वेदवित्श

दशावराचापरिषदंधर्मपरिकल्पयेत् अथवा चापि दत्तस्थातंधर्मनिश्चित्यात् ११० त्रैविद्यो हेतुक
 स्तकीनिरुक्तो धर्मपाठकः त्रयश्च्युत्रमिणः पूर्वपरिषत्स्याद्दशावरा १११ अग्नेवेदविद्यकृविच्वसामवेद
 विदवचु अथवा परिषज्ज्ञेयाधर्मसशयनिर्णये ११२ एकोपिवेदविरुद्धं व्यव्यवस्यद्द्विजात्मनः सविज्ञेयः
 पराधर्मो नाज्ञात्सुदितोऽयुतेः ११३ अत्रतानाममंत्राणां जातिमात्रोपजीविनाम् सहस्रशः समेता
 नापरिषत्संनविद्यन्ते ११४

ब्दोऽयं वेदार्थधर्मज्ञपरः एतच्च त्रैषीपलक्षणम् स्मृतिपुराणमीमांसान्यायशास्त्रज्ञोपि गुरुप्रंपरोप
 देशविद्यपि तथा केवलं शास्त्रमाश्रित्यन कर्तव्यो निर्णयः सुक्तिहीनविचारतु धर्महासिः प्रजायते तेन बहुस्मृतिज्ञोपियदिसम्य
 क्प्रमायश्चिन्नादिधर्मजानातितदनेनाप्येकैतपरिषत्कः प्रकृतो धर्मज्ञेयः अतएव यमः एको द्वौ वात्रयोवापियद्बुद्धुर्दर्मपाठकाः स
 धर्मज्ञतिविज्ञेयोनेतरेषां सहस्रशः ११३ अत्रतानामिति सावित्र्यादिब्रह्मचारिभ्रतरहितानां मंत्रवेदाध्ययनरहितानां ब्राह्मणजानि

मात्रधारिणांचहून्यामपिभिलितानांपरिषत्वंनास्ति धर्मनिर्णयसामर्थ्याभावात् ११४ यंचदंतीति तसोर्युगबहुलांमूर्त्तिः
धर्मप्रमाणवेदार्थनिभिज्ञाअतएवश्रमभिविषयधर्माविदः प्रायश्चित्तादिधर्मयंत्रुषंमत्प्रदिशंतितदीयपापशतयुगंभूत्वाचा
चकान्वहूच्युमजते ११५ एतद्वदति एतन्निःश्रेयससाधकंमकृष्टधर्मादिकंसंबंधुष्याकमभिहितंएतदनुतिष्ठन्ब्राह्मणादिःपर
मांगतिस्वर्गापवर्गरूपांमामोति ११६ एवमिति समागवान्श्रेयर्थादिसंयुक्तोद्योतनाद्देवोमनुरुक्तमकारेणइदंसंबंधमस्वपरमा
र्थंशुश्रुषुशिविष्येभ्यः आगोपनीयंलोकहितेच्छयाममेदंसर्वमुक्त्वाभितिष्ठत्युर्महर्षिनाह एवमुपसंहृत्यमहर्षिणांहितायउक्तम
पिआत्मज्ञानंप्रकृतमोक्षोपकारकतयापृथक्कृत्याह ११७ सर्वमिति सद्भावमसद्भाववचैयसवब्राह्मणोजानन्ब्रह्मस्वरूपमात्म

यंचदंतितामोभूतामूर्त्तिधर्ममतद्विदः तस्यापंचतथाभूत्वात्तद्वृत्तनुगच्छति ११५ एतद्वोऽभिहितंस
र्वन्निःश्रेयसकरपरम् अस्मादज्ञान्युतोविप्रःप्राप्तोतिपरमार्गतिम् ११६ एवंप्रमगवान्देवोलाकलां
हितकाम्यथा धर्मस्यपरमगुह्यममेदंसर्वमुक्तवान् ११७ सर्वमात्मनिःसंप्रथ्येत्सच्चासच्चसमाहि
तः सर्वस्वात्मनिसंप्रथ्यन्नाधमंकुरुतेमनः ११८ आत्मेवदेवताःसर्वाःसर्वमात्मन्यवस्थितम् आ
त्माहिजनयत्येषांकर्मयोगशरीरिणाम् ११९

त्सर्वमात्मलेनपश्यन्पराद्देवाभावात् अधर्मेमनोऽकुरुते एतदेवसपृथयति ११८ आत्मेवेति इन्द्राद्याःसर्वदेवताःपरमात्मे
वसर्वात्मलात्परमात्मनः सर्वजगदात्मन्येवावस्थितंपरमात्मपरिणामत्वात् हिरवधारणार्थं परमात्मेवेषांसेवज्ञादीनांकर्म
संबंधजनयति तथाचस्तुतिः एषत्येवसाधुर्कर्मकारयतियमूर्त्तिनिनीषति एषत्येवासाधुर्कर्मकारयतियमधोनिनीषतीति इ-
दानीवस्यमाणब्रह्मध्यानविशेषोपयोगितादेहिकाकाशादिषुवाय्वाकाशादीनालयमाह ११९ स्वमिति मनसोमिति वाह्या-
काशासुदराधवच्छिन्नशरीराकाशेषुछिन्नमेकलेनधारयेत्, तथाचेष्टास्पर्शकारणभूतैर्देहिकवायौबाह्यवासुओदर्यचाक्षुषतेजः

रग्निस्वर्योः प्रकृतं तेजः देहि कास्त्राः फक्त्वा ह्याजपः वात्याः शुधिव्यादयः शरीरपार्थिवभागुभानसिचंद्रश्रोत्रेदिशाः पादोद्दिचे-
 विष्णुम् बलेहरं वागिंद्रिये अग्निम् पाथिंद्रिये मित्रं सुप्रस्थे दिशे प्रजापतिं लीनमेकत्वेन भावयेत् एवमाध्यात्मिकमूलादिकं लीन
 मेकत्वेन भावधियाद्योयमन्यादीनां देहि कादिनियमोपचक्रमणो फलं प्रतिनियतं तत्सर्वं परमात्मानं तथा चैतस्य चक्षुरस्य प्रशासने
 गीताप्यति तथा भयादस्यानिस्तपति भयान्तपति स्वर्यः भयादिद्रव्यवासुअमृत्कृद्भवति पंचमदति १२० १२१ प्रशासितार-
 भिति प्रशासितारं न्यपतारं ब्रह्मादिस्त्वैव पर्यंतस्य चेतना चेतनस्य जातैः योपमन्यादीनामौष्ण्यादिनियमोयथादित्यादीनां प्र
 मणादिनियमोयश्च कर्मणो फलं प्रतिनियतमेतत्सर्वं परमात्माधीनं तथा चैतस्य वाक्षरस्य प्रशासनोद्गाथाद्युपनिषदः तथा भयाद-
 स्यानिस्तपति भयान्तपति स्वर्यः भयादिद्रव्यवासुअमृत्कृद्भवति पंचमदति तथा अणोरणीयांसं बलित्यात्तथा च श्रुतिः बाला

खंसन्निवेशयेत्स्त्वेषु चेषु न स्पृशति निलम् पक्तिदृष्ट्योः परं तेजः स्नेहे ऽपोगान्च मूर्त्तिषु १२० मनसो
 दुदिशाः श्रोत्रे क्रांतं विष्णुबले हरसु वाच्यग्निं मित्रमुत्सर्गं प्रजने च प्रजापतिम् १२१ प्रशासितारसर्वे
 षो मणीयासु मणोरपि रुक्माप्रस्वमधीगस्य विद्यात्तपु रुष परम् १२२ एतमेकैव दत्वाग्निमसु मन्येय-
 जापतिम् इन्द्रमेकै परे प्राणमपरं ब्रह्मशाश्वतम् १२३

नं त्यापकृत्यते रुक्मापंथे द्यव्ययाब्दस्य र्थमस्त्वमव्ययमित्याद्युपनिषदा रूपं परमात्मनो निषिद्धम् तथाप्युपासनाविशेषेभ्यु
 द्भक्तवर्णात्मसु अतएव यएषोऽनया दिलो हिरण्यमय इत्यादि छांदोग्योपनिषत्समधीगस्य दृष्टांतोयम् स्वमधीसदृशज्ञान आत्मा
 यथास्वमधीः चक्रादिच्छास्त्रोद्दिशोपरमेमन्तोभाजे जन्त्यतएव मात्सधीरपि अतएव व्यासः नैवासीचरुपा आत्मानं च शिष्टैर
 पींद्रियैः मनसा तु मसन्नेन गृह्णते सूक्ष्मदर्शिभिः एवंविधं परात्मानं मनुचितयेत् १२३ एतमिति एतंच परमात्मानं अग्नित्वेन
 यात्रिकाच पासते तया तमेकमग्निं उत्पारिधर्म उपासते अन्येषु नः स्तृष्टलात् स्तृष्टारव्यमजापतिरूपतया उपासते एकेषु नरेषु च

र्यचोगादिद्रूपतयाऽपासने अपरपुनः प्राणत्वेनोपासने सर्वाणि मूरादिद्विमानि मूतानि प्राणसेवाभिः संविशंति प्राणमूर्तिनाम्
त्वादित्युतिदर्शनात् अपरपुनरपगतप्रपंचात्सर्वदा आनन्दस्वरूपपरमात्मानमुपासने मूर्त्तिसंस्कारेषु च ब्रह्मणिसर्वाएवो
पासनाद्युतिप्रसिद्धा भवन्ति १२३ एष इति एष आत्मा सर्वान्प्राणिनः पंचभिर्भूयिष्यादिति मूदा मूर्त्तैः शरीरारम्भकैः परिशुद्धा
वज्रान्मजितकर्मापेक्षया लपस्थिति विनाशो रथादिचक्रवत् असकृदुपावर्त्तमानैः आमोक्षात्संसारिणः कुर्वन्ति इदानीं मोक्षत्वेनो-
क्तसर्वधर्मश्रेष्ठतया सर्वत्र परमात्मा दर्शनमनुष्ठेयत्वेनोपसंहरति १२४ एवंयः सर्वमूर्त्तेष्विति एवं सर्वमूर्त्तेषु चात्मानमित्याद्यक्त
प्रकारेणयः सर्वेषु मूर्त्तेषु अवस्थितमात्मानमात्मना पश्यन्ति सं ब्रह्मसाक्षात्कारपरश्रेष्ठपदस्थानं ब्रह्मप्राप्नोति तत्रात्यन्तं लीयते सु

एषु सर्वाणि मूतानि पंचभिर्व्याप्यमूर्त्तिभिः जन्मदृष्टिक्षयैर्नित्यं संसारयति चक्रवत् १२४ एवंयः
सर्वमूर्त्तेषु पश्यत्यात्मानमात्मना स सर्वसमाप्तौ लयब्रह्माप्नोति परंपदम् १२५ इत्येतन्मानवशास्त्रं
मृदुमूर्त्तके पठन् ह्रिजः भवत्याचारवान् नित्ययथाप्राप्तुयाद्भक्तिम् १२६ इतिमानवेषु
मशास्त्रमृदुमूर्त्तक्यासाहितायाद्वादशोऽध्यायः १२ समाप्तमनुसाहिता ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

को भवतीत्यर्थः १२५ इत्येतदिति समाप्त्यर्थ इति शब्दः एतन्मूर्त्तमिशास्त्रं मृदुणा प्रकर्षणोक्तं ह्रिजातिः पठन् विहितानुष्ठान
निष्कृत्वर्जनात्सदाचारयान् भवति तत्राऽपेक्षितान् स्वर्गापवर्गादिरूपांगनिभामुयादिति १२६ सायासारवचः प्रपंचनविधोमे-
धानिये आशुरीस्तोक्वक्तनिगूढमल्यवचनाद्गोविंदराजो जगौ ग्रंथेऽस्मिं धरणीधरस्य बहुशः स्वातंत्र्यमेतावतास्पष्टमानवमर्थ-
तत्त्वमखिलं वक्तुं कृतो यन्ममः १ प्रायोसुनिभिविदुतं कथयत्येषामनुस्मृतेरर्थम् दशभिर्ग्रथसहस्रैः सप्तदशयुता कृत्वा दृष्टिः २
सेयं सयमानवधमशास्त्रे व्यथा विदुषां हिताय दुर्बोधजानेन्दुरितक्षयाय भूयान्तो मेजगतामधीयाः ३ इति वारोदि-
दनावासीयदिवाकशालजश्रीमत्कुञ्जकभट्टविरचितायामन्वर्थमुक्तावल्यामनुदत्तोद्वादशोऽध्यायः समाप्तः इति श्रीकुञ्जक
भट्टविरचितामन्वर्थमुक्तावलीसमाप्ता ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

श्रीमुलेसरजीकेनजीकश्रीमहाराजरणछोडजीकामंदरमेंमहंतमथुरादासजीरामदासजीजीसकीपोथीसूँ

छापखानामेंछपाई.

हंपुस्तकबापूसदाशिवशेटहेगिष्टेशोद्वेश्रीवर्धनकरयाणींआपलेछापखान्यांतछापिलें.सुकामसुंबई.
शके १७८० कालसुक्तनामसंवत्सरवैशाखेमासेशुक्लपक्षेचतुतीयांतिथींमृगुवासरेतद्दिनेसमाप्तः ६१

इति सटीकमनुस्मृतिः समाप्ता.